

Razodetje 18: glasen krik — 2018-2030

*»Padla je, padla je, Babilon veliki! »
»Izstopite iz nje, ljudje moji ...«*

Samuel predstavlja

Razloži mi Daniela in Razodetje

**Preroški dokazi, da Bog obstaja.
Njegova končna razodetja za
njegove izvoljene**

**V tem delu: Njegov projekt -
Njegova sodba**

Različica: 23-09-2023 (7-7th ⁻⁵⁹⁹⁴)

In slišal sem glas človeka sredi Ulaja;

je zavpil in rekel: Gabriel, razloži mu videnje « Daniel 8:16.

Pojasnilo naslovnice

Od zgoraj navzdol: Sporočila treh angelov iz Razodetja 14.

To so tri resnice iz Danielove knjige, ki so bile razodete svetnikom po sodnem procesu spomladi 1843 in po tistem 22. oktobra 1844. Zgodnji adventisti niso mogli razumeti pravega pomena teh sporočil, ne da bi upoštevali vlogo sobote. Adventisti, ki so čakali na Kristusovo vrnitev, so svojo izkušnjo povezali s » **polnočnim jokom** « ali » *sredi noči* «, navedenim v prisposodbi o » *desetih devicah* « od Mateja 25:1 do 13, kjer je napoved » *vrnitve ženina* «.

- 1- **Tema sodbe** se je razvila v Dan 8:13-14 in predmet prvega *angelovega sporočila* v Razodetju 14:7: " *Bojte se Boga in mu dajte slavo, ker je prišla ura njegove sodbe in častite njega, ki je storil zemlja, nebesa in vodni izviri!* »: vrnitev k soboti, edinemu pravemu sedmemu dnevu božanskega reda, judovski šabat in tedenski dan počitka, zahteva Bog v četrti od svojih desetih zapovedi.
- 2- **Obsodba papeškega Rima** , " *malega roga* " in " *različnega kralja* " iz Daniela 7:8-24 in 8:10-23 do 25, ki prejme ime " *Babilon veliki* " v sporočilu drugega *angela* Apo. 14:8 : » *Veliki Babilon je padel, padel je!* " : predvsem zaradi nedelje, nekdanji "dan sonca", podedovan od cesarja Konstantina I., ^{ki} ga je ustanovil 7. marca 321. Toda ta izraz " *padel je* " je upravičen z razodetjem njegove prekleto narave s strani Boga, ko je ga je predstavil svojim adventističnim služabnikom po letu 1843, leta 1844, tako da je obnovil prakso opuščene sobote. " *Padla je* " pomeni: "zavzeta je in poražena." Bog resnice tako oznanja svojo zmago nad taborom verskih laži.
- 3- **Tema poslednje sodbe** , kjer » *ogenj druge smrti* « zadene krščanske upornike. To je podoba, predstavljena v Dan.7:9-10, tema je razvita v Raz.20:10-15 in je predmet tretjega *angelovega sporočila* v Raz.14:9-10: " *In drugi, tretji angel jim je sledil in rekel z močnim glasom: Če kdo časti zver in njeno podobo in prejme znamenje na svoje čelo ali na svojo roko, bo tudi on pil vino božje jeze, izlito zunaj mešanico v kelih njegove jeze in mučen bo z ognjem in žveplom pred svetimi angeli in pred Jagnjetom* « : Tukaj se nedelja poistoveti z » *žigom zveri* «.

Bodite pozorni na enako ujemanje številnih ciljnih verzov v Danielu 7: 9-10 in Razodetju 14: 9-10.

Četrti angel : pojavi se samo v Apo.18, kjer prikazuje končno oznanjevanje treh prejšnjih adventističnih sporočil, ki imajo koristi od vse božanske luči, ki jih je prišla razsvetljevati od leta 1994 in do konca sveta, to je do pomlad 2030 To delo mora imeti to vlogo. Luč, ki jo je prišla osvetliti, razkriva zaporedne krivde: katoliške vere od leta 538; protestantske vere, od 1843; in uradna adventistična ustanova od leta 1994. Vsi ti duhovni padci so imeli v svojem času vzrok: zavrnitev luči, ki jo je predlagal Sveti Božji Duh v Jezusu Kristusu. » *V času konca* «, ki je omenjen v Dan 11:40, katoliška cerkev v

svojem prekletstvu združuje vse verske skupine, krščanske ali ne, ki priznavajo njeno službo in njeno avtoriteto; to pod okriljem svojega tako imenovanega »ekumenskega« zavezništva, ki se mu je po protestantizmu leta 1995 pridružil uradni adventizem.

2. Korinčanom 4:3–4

“ ...Če je naš evangelij še zastrt, je zastrt tistim, ki propadajo; za nevernike, katerih razum je Bog tega veka zaslepil, tako da ne vidijo sijaja evangelija slave Kristusa, ki je podoba Boga . »

"In če preroška beseda ostane napačno razumljena, bo tako ostalo samo za tiste, ki morajo biti izgubljeni"

Poleg tega v povzetku razodetij, predstavljenih v tem dokumentu, vedite, da za » upravičenje svetosti «

od pomladi 1843 ustanovljen z odlokom Boga stvarnika in zakonodajalca Daniela 8:14, po njegovem » večnem evangeliju «,

po vsej zemlji, vsak moški in vsaka ženska,

mora biti krščen v imenu Jezusa Kristusa s popolno potopitvijo, da pridobi božansko milost,

spoštovati mora soboto, sedmi dan sobotnega počitka, ki ga je Bog posvetil v Genezi 2 in 4. ^{od} njegovih 10 zapovedi, navedenih v Eksodus 20; to, da bi ohranil njegovo milost,

mora spoštovati božanske moralne zakone in prehranske zakone, predpisane v Svetem pismu, v Genezi 1:29 in Leviticus 11, (svetost telesa)

in ne sme » zaničevati njegove preroške besede «, da ne bi » pogasil Božjega Duha « (1 Tes.5:20).

Vsakdo, ki ne izpolnjuje teh meril, je Bog obsojen na » drugo smrt «, opisano v Razodetju 20.

Samuel

RAZLOŽI – JAZ DANIEL IN APOKALIPSA

Paginacija obravnavanih tem

Prvi del: Pripravljalne opombe

Uporablja samodejno iskanje števil strani uporabljene programske opreme

Naslovna stran

07	Predstavitev
12	Bog in njegove stvaritve
13	Svetopisemski temelji resnice
16	Temeljna opomba : 7. marec 321, prekleti dan greha
26	Božje pričevanje na zemlji
28	Opomba : Ne zamenjajte mučeništva s kaznijo
29	Geneza: pomemben preroški povzetek
30	Vera in nevera
33	Hrana za primerno vreme
37	Razodeta zgodovina prave vere
39	Pripravljalne opombe za Danielovo knjigo
41	Vse se začne v Danielu – DANIELOVI KNJIGI
42	Daniel 1 – Danielov prihod v Babilon
45	Daniel 2 - <i>Kip</i> videnja kralja Nebukadnezarja
56	Daniel 3 - Trije tovariši v <i>peči</i>
62	Daniel 4 - kralj ponižan in spreobrnjen
69	Daniel 5 - Sodba kralja Belsazarja
74	Daniel 6 - Daniel v <i>levji jami</i>
79	Daniel 7 – <i>The štiri živali in mali papeški rog</i>
90	Daniel 8 – Papeška identiteta potrjena – Božji odlok Dan.8:14.
103	Daniel 9 - Oznanilo časa zemeljske službe Jezusa Kristusa.
121	Daniel 10 - Oznanilo velike <i>nesreče</i> - Vizije nesreče
127	Daniel 11 - Sedem vojn Sirije.
146	Daniel 12 – Adventistični univerzalni misijon ilustriran in datiran.
155	Uvod v preroško simboliko
158	Adventizem
163	Prvi pogled na apokalipso
167	Simboli Rima v prerokbi
173	Luč v soboto
176	Božji odlok Daniel 8:14
179	Priprave na apokalipso
183	Apokalipsa v povzetku
188	Drugi del: podrobna študija Apokalipse
188	Razodetje 1 : Prolog-Kristusova vrnitev-Adventistična tema
199	Razodetje 2 : Kristusova skupščina od ustanovitve do leta 1843
199	1. obdobje: <i>Efez</i> - 2. obdobje : <i>Smirna</i> - ^{3.} obdobje : <i>Pergam</i> -
	4. ^{doba} : <i>Tiatira</i>
216	Razodetje 3 : Kristusov zbor od leta 1843 – obnovljena apostolska krščanska vera

- 216 5. tretjina : *Sardis* - 6. tretjina : *Philadelphia* -
- 223 Usoda adventizma, razkrita v prvem videnju Ellen G. White
- 225 7. doba : *Laodiceja*
- 229 **Razodetje 4** : nebeška sodba
- 232 Opomba : **BOŽANSKI ZAKON** prerokuje
- 239 **Razodetje 5** : Sin človekov
- 244 **Razodetje 6** : Akterji, božje kazni in znamenja časov krščanske dobe - Prvih 6 pečatov
- 251 **Razodetje 7** : Adventizem sedmega dne zapečaten z » *Božjim pečatom* « : soboto in skrivnim » *sedmim pečatom* « .
- 259 **Razodetje 8** : Prve štiri » *trobente* «
- 268 **Razodetje 9** : 5. in 6. » *trobenta* «
- 268 5. " *trobenta* "
- 276 6. " *trobenta* "
- 286 **Razodetje 10** : » *mala odprta knjiga* «
- 291 Konec prvega dela *Razodetja*
Drugi del: razvite teme
- 292 **Razodetje 11** : papeška vladavina - nacionalni ateizem - 7. " *trobenta* "
- 305 **Razodetje 12** : veliki osrednji načrt
- 313 **Razodetje 13** : lažni bratje krščanske vere
- 322 **Razodetje 14** : Čas adventizma sedmega dne
- 333 **Razodetje 15** : Konec preizkusne dobe
- 336 **Razodetje 16** : *Sedem zadnjih nadlog božje jeze*
- 345 **Razodetje 17** : prostitutka je razkrita in identificirana
- 356 **Razodetje 18** : prostitutka prejme svojo kazen
- 368 **Razodetje 19** : *harmagedonska bitka* Jezusa Kristusa
- 375 **Razodetje 20** : *tisoč let* 7. tisočletja in poslednja sodba
- 381 **Razodetje 21** : simboliziran povečani *Novi Jeruzalem*
- 392 **Razodetje 22** : Neskončni dan večnosti
- 405 **Črka ubija, Duh pa oživlja**
- 408 **Zemeljski čas Jezusa Kristusa**
- 410 **Svetost in posvečenje**
- 424 **Ločitev Geneze – od Geneze 1 do 22 –**
- 525 Izpolnitev obljub, danih Abrahamu: Geneza 23 do...
- 528 Eksodus in zvesti Mojzes – Iz Svetega pisma na splošno – Ura zadnje izbire – Adventizem sedmega dne: ločitev, ime, zgodovina – Glavne božje sodbe – Božje od A do Ž – Izkrivljanja svetopisemskih besedil – Duh obnavlja resnico.
- 547 **Končno posvetilo**
- 548 **Zadnji klic**

Opomba: prevodi v tuje jezike, ki se izvajajo s programsko opremo za samodejno prevajanje, je avtor odgovoren le za besedila v francoščini, jeziku izvirne različice dokumentov.

Razloži mi Daniela in Razodetje

Predstavitev

Rodil sem se in živim v tej zelo gnusni državi, saj je Bog njeno glavno mesto simbolično poimenoval " *Sodoma in Egipt* " v Raz.11:8. Njegov družbeni model, republikanski, zavidan, so posnemali, širili in prevzemali številni narodi po vsem svetu; ta država je Francija, prevladujoča monarhična in revolucionarna država, eksperimentatorica petih republik z državnimi režimi, ki jih je Bog obsodil. Ponosno razglasa in razkazuje svoje tablice človekovih pravic, ki so nezaslišano v nasprotju s tabelami človekovih dolžnosti, ki jih je v obliki »desetih zapovedi« zapisal sam Bog stvarnik. Od svojega nastanka in svoje prve monarhije je prevzel obrambo svojega sovražnika, rimskokatoliške vere, katere nauk ni nikoli prenehal imenovati "zlo", kar Bog imenuje "dobro", in imenovati "dobro" tisto, kar on imenuje "zlo". ". V nadaljevanju neizprosne padca ga je njegova revolucija pripeljala do sprejetja ateizma. Tako je Francija kot bitje, lonc zemlje, vpeta v nasprotje, ki ga zoperstavlja vsemogočnemu Bogu, avtentičnemu loncu železa; izid je bil predvidljiv in ga je prerokoval; doživela bo usodo » *Sodome* «, kriva za iste grehe pred njo. Svetovno zgodovino v zadnjih približno 1700 letih je oblikoval njegov zlobni vpliv, zlasti njegova podpora avtoriteti rimskokatoliškega papeškega režima, od njegovega prvega monarha, Clovisa I., prvega kralja ^{Frankov}. Krščen je bil v Reimsu 25. decembra leta 498. Ta datum je v znamenju božičnega praznovanja, ki ga Rim nepravilno in nezaslišano povezuje z lažnim datumom rojstva Jezusa Kristusa, učlovečenega Boga, stvarnika sveta in vse, kar živi ali obstaja; ki si upravičeno prisvaja naziv » *Bog resnice* «, ker se sovraži » *laž*, *katere oče je hudič* «, kot je izjavil Jezus.

Ali želite nesporen dokaz, da noben rimski papež ni legitimen, če trdi, da je služabnik Jezusa Kristusa? Tukaj je, natančno in svetopisemsko: Jezus je rekel v Mateju 23,9: » ***In nikogar ne imejte svojega očeta na zemlji; kajti eden je vaš oče, ki je v nebesih.*** »

Kako se imenuje papež na zemlji? Vsakdo lahko vidi, "sveti *oče* " ali celo "zelo sveti *oče* ". Katoliške duhovnike imenujemo tudi » *očetje* «. Ta uporniški odnos povzroči, da se množice duhovnikov postavijo za domnevno nepogrešljive posrednike med Bogom in grešnikom, medtem ko Sveto pismo zanj uči prost dostop do Boga, ki ga je legitimiral Jezus Kristus. Na ta način katoliška vera infantilizira človeška bitja, da se zdijo nepogrešljiva in bistvena. To odvrčanje od neposrednega posredovanja Jezusa Kristusa bo Bog obtožil v prerokbi v Dan 8:11-12. Vprašanje-odgovor: Kdo lahko verjame, da bi mogočni stvarnik Bog lahko vzel za svoje služabnike človeška bitja, ki ga ne ubogajo s tako nezaslišano " *aroganco* ", ***kot jo obsoja Dan 7:8 in 8:25?*** Svetopisemski odgovor na to infantilizacijo človeških umov je v tej vrstici iz Jer.17:5: " ***Tako pravi YaHWéH: Preklet je človek , ki zaupa v človeka , ki jemlje meso za svojo oporo in ki svoje srce odvrča od YaHWéH.***! »

Ker je bila Francija tista, ki je močno oblikovala versko zgodovino velikega dela krščanske dobe, je Bog dal Francozu nalogo, da razkrije njegovo

preklete vlogo; to z osvetlitvijo skritega pomena njegovih preroških razodetij, šifriranih v strogo svetopisemskem kodu.

Leta 1975 sem prejel napoved svojega preroškega poslanstva preko videnja, katerega pravi pomen sem razumel šele leta 1980, po krstu. Krščen v krščanski veri adventistov sedmega dne vem od leta 2018, da sem postavljen v službo za čas jubileja (7 krat 7 let), ki se bo končal spomladi 2030 z vrnitvijo v slavi sv. Gospod Bog vsemogočni, Jezus Kristus.

Priznanje obstoja Boga ali Jezusa Kristusa ni dovolj za pridobitev večne odrešitve.

Spominjam se, da je Jezus pred vrnitvijo v nebesa na svoje učence naslovil besede iz teh verzov od Matej 28:18 do 20: »Jezus se je približal in jim *takole rekel: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na Zemlji. **Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence**, krščujte jih **v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in jih učite izpolnjevati vse, kar sem vam zapovedal**. In glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.*» Njegov božanski Duh je v apostolu Petru navdihnil to drugo uradno in slovesno izjavo iz Apostolskih del 4:12: » **Ni odrešenja v nobenem drugem; kajti pod nebom ni danega ljudem nobenega drugega imena, po katerem bi se morali rešiti**.»

Posledično, razumite, vera, ki nas spravlja z Bogom, ne temelji na verski dediščini zaradi človeških tradicij. Vera v odkupno prostovoljno žrtev, ki jo je ponudil Bog s svojo človeško smrtjo v Jezusu Kristusu, je **edini način**, da dosežemo našo spravo s popolno pravičnostjo njegove božanske svetosti. Poleg tega, kdor koli že ste, ne glede na vaš izvor, vašo podedovano vero, vaše ljudstvo, vašo raso, vašo barvo kože ali vaš jezik ali celo vaš status med ljudmi, vaša sprava z Bogom pride samo po Jezusu Kristusu in privrženosti njegovemu nauku, ki ga nagovarja. svojim učencem do konca sveta; kot dokazuje ta dokument.

Izraz » **Oče, Sin in Sveti Duh** « označuje tri zaporedne vloge, ki jih ima edini Bog v svojem odrešitvenem načrtu, ponujenem krivemu grešnemu človeku, obsojenemu na » *drugo smrt* «. Ta »trojica« ni skupek treh bogov, kot verjamejo muslimani, s čimer opravičujejo zavračanje te krščanske dogme in njene vere. Kot » **Oče** « je Bog naš stvarnik za vse; kot » **Sin** « si je dal telo iz mesa, da bi namesto njih odkupil grehe svojih izvoljenih; v » **Svetem Duhu** « pride Bog, Duh vstalega Kristusa, pomagat svojim izvoljencem, da uspejo v spreobrnjenju s pridobitvijo » **posvetitve, brez katere nihče ne bo videl Gospoda** «, v skladu s tem, kar uči apostol Pavel v Heb.12. : 14; » **Posvetitev** « je biti **ločen** za in od Boga. Potrjuje njegovo sprejemanje izvoljenca in se kaže v delih njegove vere, v njegovi ljubezni do Boga in njegove navdihnjene in razodete svetopisemske resnice.

Branje tega dokumenta je bistvenega pomena za razumevanje **zelo visoke stopnje prekletstva**, ki bremeni ljudstva zemlje, njihove verske ustanove in tiste v zahodnem krščanskem svetu, zlasti zaradi njihovega krščanskega izvora; ker pot, ki jo je načrtal Jezus Kristus, predstavlja **edinstveno in izključno odrešilno pot** Božjega projekta; posledično ostaja krščanska vera glavna tarča napadov hudiča in demonov.

V bistvu je rešilni projekt, ki ga je zasnoval stvarnik Bog, preprost in logičen. Toda vera dobi kompleksen značaj zaradi dejstva, da tisti, ki jo

poučujejo, mislijo le na utemeljitev svojega verskega pojmovanja in ker greh pogosto iz nevednosti, to pojmovanje ni več v skladu z zahtevami Boga. Posledično jih udari s svojim prekletstvom, ki si ga razlagajo sebi v prid in ne slišijo božjega grajanja.

To delo ni namenjeno prejemu literarne nagrade; za Boga stvarnika je njegova edina vloga, da svoje izvoljene postavi pred preizkušnjo vere, ki jim bo omogočila, da dobijo večno življenje, ki ga je osvojil Jezus Kristus. Tam boste našli ponavljanja, toda to je slog, ki ga Bog uporablja tako, da kuje iste nauke, ki jih razkriva skozi različne podobe in simbole. Ta številna ponavljanja so najboljši dokaz njihove verodostojnosti in pričajo o pomenu, ki ga je dajal prikazanim resnicam. Prilike, ki jih je učil Jezus, potrjujejo ta poudarek in ponavljanje.

V tem delu boste našli razodetje, ki jih je dal veliki stvarnik Bog, ki nas je obiskal pod človeškim imenom Jezus iz Nazareta, ki je prišel pod naslovom "maziljenec" ali "mesija", v skladu s hebrejskim "mashiah", navedenim v Dan .9:25 ali »kristus« iz grškega »christos« iz spisov nove zaveze. V njem je Bog prišel, da bi ponudil svoje popolnoma čisto življenje kot prostovoljno žrtev, da bi potrdil obrede žrtvovanja živali, ki so bili pred njegovim prihodom od izvirnega greha, ki sta ga zagrešila Eva in Adam. Izraz » *maziljenec* « označuje tistega, ki prejme maziljenje Svetega Duha, ki ga simbolizira olje oljk. Preroško razodetje, ki ga je dal Bog v edinem imenu Jezusa Kristusa in njegovega odkupnega dela, vodi njegove izvoljene po poti, ki vodi v večno življenje. Kajti samo odrešenje po milosti ne prepreči izbranemu, da ne pade v pasti, ki se jih ne zaveda. Bog torej v imenu Jezusa Kristusa pride razkriti obstoj glavnih pasti, ki njegovim zadnjim služabnikom časa konca omogočajo, da analizirajo, sodijo in jasno razumejo zmedenost, da bi dokončal svojo milostno **ponudbo**. razmere univerzalne krščanske vere, ki prevladuje v tej zadnji dobi zemeljskega odrešenja.

Toda pred setvijo je priporočljivo izruvat; ker je narava Boga stvarnika izkrivljena zaradi naukov velikih monoteističnih religij, ki prevladujejo na zemlji. Vsem je skupno, da vsiljujejo enega samega Boga s prisilo in s tem pričajo o svoji ločenosti in od vsakršnega odnosa z njim. Navidezna svoboda, povezana s krščansko vero, je le posledica trenutnih okoliščin časa, toda takoj, ko Bog dovoli, da demoni svobodno delujejo, se bo ta nestrpnost do tistih, ki jim ne sledijo, znova pojavila. Če bi Bog želel delovati s prisilo, bi bilo dovolj, da bi bil preprosto viden njihovim očem, da bi od svojih stvaritev dosegel, da ubogajo vse njegove volje. Če ni ravnal tako, je to zato, ker njegov izbor izvoljenih uradnikov temelji **izključno** na svobodni odločitvi, ali ga ljubi ali zavrne; svobodna izbira, ki jo daje vsem svojim bitjem. In če obstaja omejitev, je to le naravni značaj izbrancev, ki jih po svoji individualni svobodni naravi potiska in privlači Bog ljubezni. In to ime ljubezen ji dobro pristaja, ker jo sublimira, tako da njenim bitjem ponudi demonstracijo, ki jo uresniči, zaradi česar je nesporna; to tako, da v osebi Jezusa Kristusa daruje svoje življenje v odkup za grehe, ki so jih podedovali in zagrešili **samo njegovi izvoljenci** v času svoje nevednosti in šibkosti. Pozor! Na zemlji ima ta beseda ljubezen samo obliko občutka in njegove šibkosti. Božja je močna in popolnoma pravična; kar naredi vso razliko, ker ima obliko načela, kjer je občutek popolnoma nadzorovan. Resnična vera, ki jo odobri Bog, torej temelji na svobodnem spoštovanju njegove osebe, njegovih misli in njegovih

načel, določenih v zakonih. Vse zemeljsko življenje je zgrajeno na njegovih fizičnih, kemičnih, moralnih, psihičnih in duhovnih zakonih. Tako kot zamisel o pobegu iz zakona zemeljske gravitacije in njegovem izginotju ne bi prišla v človeški um, lahko njegov duh harmonično cveti le v spoštovanju in poslušnosti zakonom in načelom, ki jih je postavil Bog stvarnik. In te besede apostola Pavla iz 1. Kor.10:31 so tako popolnoma upravičene: "**Če jeste, ali pijete, ali kaj drugega delate, vse delajte v Božjo slavo** ." Uporaba tega brezplačnega povabila je mogoča zaradi dejstva, da je Bog v Svetem pismu in samo v njem posredoval in razodel svoja božanska mnenja. In pomembno je upoštevati njegovo mnenje pri opravljanju dela » **posvetitve, brez katerega** « po Heb.12:14 » **nihče ne bo videl Gospoda** «. Včasih je njegovo mnenje v obliki recepta, vendar ni nič bolj sporno kot mnenje zdravnika specialista, ki mu človek hiti ubogati, misleč, da ravna v njegovo korist za zdravje, fizično ali duševno (tudi če se moti). Stvarnik Bog je predvsem edini in pravi zdravnik duš, ki jih pozna v najmanjših podrobnostih. Boli, a se pozdravi, kadar so razmere ugodne. Toda na koncu bo uničil in izničil vse nebeško in zemeljsko življenje, ki se je izkazalo, da ga ni sposobno ljubiti in ga zato ubogati.

Verska nestrpnost je torej razkrivajoč sad lažne monoteistične vere. Predstavlja zelo resno napako in greh, ker izkrivlja Božji značaj in z napadom nanj ne tvega pridobitve njegovega blagoslova, njegove milosti in njegove odrešitve. Vendar pa ga Bog uporablja kot bič, da kaznuje in udari neverujoče ali nezvesto človeštvo. Tu se opiram na svetopisemsko in zgodovinska pričevanja. Dejansko nas spisi stare zaveze učijo, da je Bog za kaznovanje nezvestobe svojega ljudstva, naroda, imenovanega Izrael, uporabil »filistejsko« ljudstvo, svojega najbližjega soseda. V našem času to ljudstvo nadaljuje to dejanje pod imenom "Palestinec". Pozneje, ko je hotel razodeti svojo sodbo in svojo končno obsodbo tega zemeljskega mesenega Izraela, je poklical na pomoč kaldejskega kralja Nebukadnezarja; to trikrat. V tretjem, leta – 586, je bil narod uničen in preživeli ljudje so bili odpeljani v izgon v Babilon za obdobje "70 let", kot je bilo prerokovano v Jer.25:11. Še kasneje so narod zaradi zavračanja priznanja Jezusa Kristusa za svojega mesije znova uničile rimske čete pod vodstvom Tita, dediča cesarja Vespazijana. Med krščansko dobo, ko je leta 321 uradno padla v greh, je bila krščanska vera prepuščena nestrpnosti papežev od leta 538. In ta prevladujoča katoliška vera je želela prepričati ljudstvo Bližnjega vzhoda, ki so v istem 6. stoletju postala versko muslimanska . Neverno krščanstvo je tam našlo stalnega mogočnega nasprotnika. Ker je versko nasprotje obeh taborov kot pola, popolnoma nasprotujoče si do konca sveta. Nevernik je tudi ponosen in išče slavo ekskluzivnosti; ker ga ne dobi od Boga, ga pripisuje sebi in ne sprejema izzivov. Ta opis posameznika označuje, tudi skupinsko, člane, ki pripadajo različnim skupščinam in se združujejo v različne krive vere. Obsojanje nestrpnosti ne pomeni, da je Bog toleranten. Nestrpnost je človeška praksa, ki jo navdihuje demonski tabor. Beseda strpen implicira misel na nestrpnost, beseda prave vere pa odobravanje ali neodobravanje po svetopisemskem načelu »da ali ne«. Bog pa podpira obstoj zla, ne da bi ga dopuščal; podpira ga za čas svobode, ki ga načrtuje v njegovem projektu za izbiro svojih izvoljenih uradnikov. Beseda strpnost torej velja samo za človeštvo in izraz se je pojavil v Nantskem ediktu Henrika IV. z dne

13. aprila 1598. Toda po koncu milostnega časa bodo zlo in tisti, ki to počnejo, uničeni. Strpnost je že od začetka nadomestila versko svobodo, ki jo je človeku dal Bog.

Jedilnik tega dela je napovedan; dokazi bodo predstavljeni in prikazani na vseh straneh.

Bog in njegove stvaritve

Duhovni leksikon, ki ga uporabljajo ljudje v latinski Evropi, skriva bistvena sporočila, ki jih je posredoval Bog. Tako je najprej z besedo Apokalipsa, ki v tem pogledu spominja na veliko katastrofo, ki se je ljudje bojijo. Vendar pa se za tem strašljivim izrazom skriva prevod »Razodetje«, ki razodeva njegovim služabnikom v Kristusu nepogrešljive stvari, potrebne za njihovo odrešenje. V skladu z načelom, ki narekuje, da sreča enih povzroči nesrečo drugih, tistih iz nasprotnega tabora, so sporočila v absolutnih nasprotjih zelo bogata z naukom in zelo pogosto predlagana v samem svetem »Razodetju«, danem apostolu Janezu.

Drugi izraz, beseda "angel", skriva pomembne lekcije. Ta francoska beseda izhaja iz latinske besede "angelus", ki je vzeta iz grške besede "aggelos", kar pomeni: sel. Ta prevod nam razkriva vrednost, ki jo Bog daje svojim stvarjenjem, svojim dvojnikom, ki jih je ustvaril svobodne in relativno neodvisne. Ker je

življenje dano od Boga, ta neodvisnost ohranja logične omejitve. Toda ta izraz »glasnik« nam razkriva, da Bog vidi svoje svobodne dvojnike kot živa sporočila. Tako vsako bitje predstavlja sporočilo, sestavljeno iz življenjske izkušnje, zaznamovane z osebnimi odločitvami in položaji, ki sestavljajo to, kar Sveto pismo imenuje »duša«. Vsako bitje je edinstveno kot živa duša. Kajti tisto, česar prvi nebeški dvojniki, ki jih je ustvaril Bog, tisti, ki jih tradicionalno imenujemo »angeli«, niso vedeli, da jih tisti, ki jim je dal življenje in pravico do življenja, lahko vzame nazaj. Ustvarjeni so bili za večno življenje in sploh niso poznali pomena besede smrt. Da bi jim razkril, kaj pomeni beseda smrt, je Bog ustvaril našo zemeljsko razsežnost, v kateri bi človeška vrsta ali Adam igrala vlogo smrtnika po grehu v rajskem vrtu. Sporočilo, ki ga predstavljamo, je vseč Bogu **le**, če je v skladu z njegovimi merili dobrega in dobrega. Če to sporočilo ustreza svojemu standardu zla in slabega, je tisti, ki ga nosi, uporniški tip, ki ga obsoja na večno smrt, na dokončno uničenje in izničenje celotne duše.

Svetopisemski temelji resnice

Bogu se je zdelo dobro in prav, da je Mojzesu najprej razodel izvor našega zemeljskega sistema, da bi o tem vedel vsak človek. Tam nakazuje prednostno nalogo duhovnega učenja. V tej akciji nam predstavi **osnove svoje resnice**, ki se začnejo z urejanjem časovnega reda. Kajti Bog je Bog reda in plemenite doslednosti. V primerjavi z njegovimi merili bomo odkrili neumnost in nekoherentnost našega trenutnega reda, ki ga je vzpostavil človek greha. Kajti res je greh in že izvorni greh tisti, ki spremeni vse.

Toda pred vsem drugim je bistveno razumeti, da » *začetek* «, ki ga navaja Bog v Svetem pismu, in prva beseda knjige, imenovane »Geneza«, je »izvor«, ne zadeva »začetka« *življenja*, ampak samo da je njegovo ustvarjanje naše celotne zemeljske dimenzije, ki vključuje zvezde nebesnega kozmosa, vse ustvarjene četrty dan po sami zemlji. S to mislijo v mislih lahko razumemo, da je ta specifičen zemeljski sistem, v katerem si bodo sledile noči in dnevi, ustvarjen, da postane okolje, kjer se bodo soočili Bog in njegovi zvesti izvoljenci ter hudičev

sovražni tabor. Ta boj božjega dobrega proti zlu hudiča, prvega grešnika v zgodovini življenja, je njegov razlog obstoja in temelj celotnega razodetja njegovega univerzalnega in večverzalnega odrešitvenega projekta. Med tem delom boste odkrili pomen nekaterih skrivnostnih besed, ki jih je Jezus Kristus izrekel med svojo zemeljsko službo. Tako boste videli, koliko pomena imajo v velikem projektu, ki ga je sprožil en sam veliki Bog, stvarnik vseh oblik življenja in materije. Tukaj zaprem ta pomemben oklepaj in se vrnem k temi časovnega reda, ki ga je vzpostavil ta Najvišji suveren obstoja.

Pred grehom sta imela Adam in Eva življenje sestavljeno okoli zaporedja sedemdnevni tednov. V skladu z modelom četrte od desetih zapovedi (ali Dekaloga), ki ga **spominja**, je sedmi dan dan, posvečen za počitek od Boga in od človeka, in ko danes vemo, kaj to dejanje prerokuje, lahko razumemo, zakaj Bog drži spoštovati to prakso. V svojem celovitem projektu, ki pojasnjuje razloge za to specifično zemeljsko stvaritev, teden, predlagana časovna enota, prerokuje sedem tisoč let, v katerih bo uresničen veliki projekt univerzalne (in multiverzalne) demonstracije njegove ljubezni in pravičnosti. V tem programu bo po analogiji s prvimi šestimi dnevi v tednu prvih šest tisočletij prikazanih v znamenju njegove ljubezni in potrpežljivosti. In tako kot sedmi dan bo tudi sedmo tisočletje posvečeno vzpostavitvi njegove popolne pravičnosti. Ta program lahko takole povzamem z besedami: šest dni (od tisoč let = šest tisoč let) za rešitev in sedmi (= tisoč let) za sodbo in uničenje zemeljskih in nebesnih upornikov. Ta odrešilni projekt bo v celoti slonel na prostovoljni odrešilni žrtvi, ki jo je dal stvarnik Bog, v zemeljskem božanskem vidiku osebe, imenovane po njegovi božji volji, Jezus Kristus v grški različici ali po hebrejsko Jezus Mesija.

Pred grehom je v prvotnem popolnem božanskem redu ves dan sestavljen iz dveh zaporednih enakih delov; 12 uram lunarne noči sledi 12 ur sončne svetlobe in cikel se neprestano ponavlja. V naših trenutnih razmerah se to stanje pojavi le dva dni v letu, v času spomladanskega in jesenskega enakonočja. Vemo, da so trenutni letni časi posledica nagiba zemeljske osi, zato lahko razumemo, da se je ta nagib pojavil kot posledica izvirnega greha, ki sta ga zagrešila prvi par Adam in Eva. Pred grehom je bila brez tega nagnjenja pravilnost božanskega reda popolna.

Celoten obrat zemlje okoli sonca označuje enoto leta. Mojzes v svojem pričevanju pripoveduje zgodbo o izhodu Hebrejcev, ki jih je Bog rešil iz egipčanskega suženjstva. In prav na dan tega izhoda je Bog rekel Mojzesu v Exo.12:2: » *Ta mesec bo zate prvi mesec v letu; to bo zate prvi mesec* . Takšno vztrajanje priča o pomembnosti, ki jo Bog daje tej stvari. Hebrejski koledar dvanajstih luninih mesecev je nihal s časom in za sončnim redom je bilo treba dodati dodaten trinajsti mesec, da se je po več letih kopičenja te zamude ponovno dosegla skladnost. Hebrejci *so prišli iz Egipta 14. dan prvega meseca v letu*, ki se je logično začel na spomladansko enakonočje; ime, ki pomeni natanko »prvič«.

Ta ukaz, ki ga je dal Bog, » *ta mesec bo za vas prvi mesec v letu* «, ni trivialen, ker je naslovljen na vse ljudi, ki bodo zahtevali njegovo odrešenje do konca sveta; Hebrejski Izrael, prejemnik božanskega razodetja, ki je le avangarda velikega univerzalnega odrešitvenega projekta njegovega božanskega programa.

Njegovemu lunarnemu času bo sledil Kristusov sončni čas, skozi katerega se božji odrešilni projekt razodeva v vsej svoji luči.

Popolna obnova teh božanskih meril ne bo nikoli dosežena na zemlji, naseljeni z uporniškimi in hudobnimi ljudmi. Vendar pa ostaja možno v individualnem odnosu, ki ga imamo z Bogom, ta močan nevidni ustvarjalni Duh, ki poveljuje ljubezen enako kot pravičnost. In vsak odnos z njim se mora začeti s tem iskanjem njegovih vrednot in najprej vrednot njegovega časa. To je dejanje vere, povsem preprosto in brez posebnih zaslug; minimalno, kar lahko ponudimo z naše človeške strani. In če je naš pristop Njemu prijeten, postane mogoč ljubeč odnos bitja in njegovega Stvarnika. Nebes se ne osvajajo s podvigi ali čudeži, temveč z znaki vzajemne pozornosti, ki izražajo pravo ljubezen. To lahko vsakdo odkrije v delu Jezusa Kristusa, ki je prostovoljno daroval svoje življenje kot znamenje klica, da bi rešil samo svojo izbranko.

Po tej občudovanja vredni sliki božanskega reda si oglejmo patetični vidik našega človeškega reda. Ta primerjava je toliko bolj potrebna, ker nam bo omogočila razumeti graje, ki jih je Bog napovedal po svojem preroku Danielu, ki ga je Jezus ob svoji uri potrdil kot takega. Med temi očitki beremo v Dan 7:25: "*Načrtoval bo spremeniti čase in postaviti* ." Bog pozna samo eno merilo teh stvari; tiste, ki jih je sam vzpostavil od stvarjenja sveta in jih nato razodel Mojzesu. Kdo si je upal zagrešiti tako grozodejstvo? Dominantni režim, ki mu pripisuje "*aroganco* " in "*uspeh njegovih trikov* ". Opisan tudi kot "*drugačen kralj* ", sinteza teh meril nakazuje versko moč. Poleg tega, obtožen "*preganjanja svetnikov* ", možnosti razlage zožuje in omejuje rimski papeški režim, ki je bil vzpostavljen šele leta 538 z odlokom cesarja Justinijana ¹ . Toda Razodetje, imenovano Apokalipsa, bo razkrilo dejstvo, da je ta datum 538 le posledica in razširitev zla, ki ga je proti » *časom in božjemu zakonu*« od 7. marca 321 prinesel rimski cesar Konstantin ¹ . Njegov zločin se bo v tej študiji pogosto spominjal, ker ta zlobni datum prinaša prekletstvo v čisto in popolno krščansko vero, ustanovljeno v času apostolov. Ta delitev krivde med poganskim cesarskim Rimom in rimskokatoliškim papeškim Rimom je glavni ključ do preroškega razodetja, sestavljenega v pričevanjih, ki jih je napisal Daniel. Kajti poganski cesar je določil prvi dnevni počitek, vendar je krščanski papeški režim ki so jo religiozno vsilili v njeni » *spremenjeni* «, posebni in človeški obliki desetih božjih zapovedi.

Temeljna opomba: 7. marec 321, prekleti dan greha

In močno preklet, ker je bil 7. marca 321 preostanek svetega sedmega dne sobote po ukazu datiranega cesarskega odloka uradno nadomeščen s prvim dnevom. Takrat so ta prvi dan pogani posvetili čaščenju boga Sonca, SOL INVICTVS, to je nezaslišanega NEPORAŽANEGA SONCA, ki je bil predmet oboževanja Egipčanov že v času eksodusa Hebrejci, v Ameriki pa tudi Inki in Azteki ter vse do danes Japonci (dežela »vzhajajočega sonca«). Hudič vedno uporablja iste recepte, da ljudi vodi v svoj padec in božjo obsodbo. Izkorišča njihovo površnost in njihov meseni um, ki jih vodi v zaničevanje duhovnega življenja in lekcij zgodovinske preteklosti. Danes, 8. marca 2021, ko pišem ta zapis, novice pričajo o pomembnosti tega ogorčenja, resnične božanske lèse-majesté, in še enkrat, božanski čas dobi svoj polni pomen. Za Boga se letni čas začne spomladi in konča ob koncu zime, torej po našem današnjem rimskem koledarju od 20. marca do naslednjega 20. marca. Tako se zdi, da je bil 7. marec 321 za Boga 7. marec 320, tj. 13 dni pred pomladjo 321. Posledično je bilo za Boga leto 320, ki je bilo zaznamovano na koncu z gnusnim dejanjem, uvedenim zoper njegovega pravičnega in sveti božji zakon. Po božjem času predstavlja leto 2020 17. ^{obletnico} (17: število sodbe) v številu stoletij od leta 320. Zato ni presenetljivo, da je od začetka leta 2020 božje prekletstvo prešlo v agresivno fazo v obliki nalezljivega virusa, ki je na Zahodu povzročil paniko, družbo ljudi, katerih zaupanje in vera sta bila v celoti posvečena znanosti in njenemu napredku. Panika je posledica nezmožnosti predstavitve učinkovitega zdravila ali cepiva kljub visoki tehnični usposobljenosti sedanjih znanstvenikov. S tem, ko tem 17 stoletjem pripisujem preroško vrednost, si ne izmišljujem ničesar, saj imajo za Boga števila duhovni pomen, ki ga razkriva in uporablja pri gradnji svojih prerokb, in prav v Razodetju je 17. poglavje posvečeno temi » sodba *vlačuge, ki sedi na mnogih vodah* .« »

Babilon veliki « je njegovo ime in vključene »*velike vode* « nakazujejo na » *reko Evfrat* «, ki jo Bog cilja v sporočilu » *šeste trobente* « iz Razodetja 9:13, ki je simbol prihajajoče tretje svetovne vojne. Za temi simboli sta papeški katolicizem in nezvesta krščanska Evropa, viri in tarče njegove jeze. Boj med Bogom in ljudmi se je šele začel; železen lonec proti lončenemu loncu, izid boja je predvidljiv; bolje, je prerokovano in programirano. Kako je Bog nameraval obeležiti 17. ^{stoletnico} 7. marca 320 (320 zanj in njegove izvoljene; 321 za lažno verski ali profani svet)? Dolgo sem verjel, da bo to z vstopom v svetovno vojno, toda svetovno vojno, ki se bo končala v atomski obliki, ker je Bog to prerokoval trikrat, v Dan 11:40 do 45, Ezekiel 38 in 39, in končno, v Raz.9:13 do 21. Boj, ki ga je od pomladi 2020 sprožil Bog proti upornemu človeštvu, je iste vrste kot tisti, ki ga je začel proti egiptovskemu faraonu v Mojzesovem času; in končni rezultat bo enak; božji sovražnik bo tam izgubil življenje, kot faraon, ki je v svojem času videl umirati svojega prvorojenega sina in izgubil svojega. Ta 8. marec 2021 opažam, da se ta razlaga ni izpolnila, vendar sem bil nanjo pripravljen približno mesec dni, saj sem po božanskem navdihu ugotovil, da je 321 za Boga 320 in da je posledično načrtoval preklinjanje, ne samo dan 7. marca 2020, ampak celotno leto, na katerega je vezan ta prekleti dan, s čimer se za to kazen uporabi načelo, navedeno v Nom.14:34: »Tako kot si preživel štirideset dni v raziskovanju dežele, bo prevzel kazen za svoje krivice štirideset let, **leto za vsak dan** «.

Toda tej ugotovitvi je dodana ena stvar. Naš lažni koledar ni le napačen glede začetka leta, napačen je tudi glede datuma rojstva Jezusa Kristusa. Napačno, v 5. ^{stoletju} ga je menih Dionizij Mali postavil na smrt kralja Heroda, ki se je res zgodila v – 4 njegovega koledarja. Tem 4 letom moramo dodati še » *dve leti* «, ki ju je Herod ocenil kot starost Mesija, ki ga je želel usmrtiti po Mateju 2:16: » *Tedaj je Herod videl, da ga je prevarala modreci so se zelo razjezili in je poslal pobiti vse otroke, stare **dve leti** in manj, ki so bili v Betlehemu in na vsem njegovem ozemlju, **glede na datum, za katerega je skrbno poizvedel modrece*** . Ko torej šteje leta, Bog k našemu običajnemu lažnemu in zavajajočemu datumu doda 6 let in Jezusovo rojstvo se je zgodilo spomladi tistega leta – 6. Posledično je bilo zanj leto 320: 326 in 17. ^{posvetna} obletnica našega leta 2020 je bilo zanj leto 2026 od pravega trenutka rojstva Jezusa Kristusa. To število 26 je število tetragrama »YHWH«, v hebrejščini »Yod, Hé, Wav, Hé«, s katerim se je Bog imenoval po Mojzesovem vprašanju: »Kako ti je ime ? « ; to, glede na Eksodus 3:14. Veliki stvarnik Bog je torej imel še en razlog več, da s svojim osebnim kraljevim pečatom označi ta dan, ki ga zaznamuje njegovo vsemogočno božje prekletstvo; in to do konca sveta. Podoba nalezljive bolezni, ki se pojavlja v tem letu 2026 božanskega časa, je samo potrdila kontinuiteto tega prekletstva, ki bo v zadnjih letih življenja na planetu Zemlja prevzelo različne oblike. Tretja jedrska svetovna vojna bo zaznamovala » *konec* « » *časov narodov* «, ki jih je napovedal Jezus Kristus v Mateju 24:14: » *Ta dobra novica o kraljestvu se bo oznanjevala po vsem svetu v pričevanje vsem narodi. Potem bo prišel **konec*** .» Ta » *konec* « se bo začel s koncem obdobja odloga; ponudba odrešenja se bo končala. Preizkus vere, ki temelji na spoštovanju njegove svete sobote, bo dokončno ločil tabor » *ovc* « od tabora » *kozlov* « iz Mateja 25:32-33: » *Vsi narodi bodo zbrani pred njim. Ločil bo enega od drugega, kakor pastir loči ovce od kozlov; in postavil bo*

ovce na svojo desnico in koze na svojo levico . Odlok zakona, po katerem je rimska nedelja obvezna, bo na koncu povzročil, da bodo pravi izvoljeni svetniki Jezusa Kristusa obsojeni na smrt. Ta situacija bo izpolnila te besede Dan 12:7: » *In slišal sem moža, oblečenega v lan, stati nad vodami reke; je dvignil svojo desnico in svojo levico proti nebu in je prisegel pri njem, ki živi večno, da bo to v času in časih in pol časa in da se bo vse to končalo, ko bo moč ljudi svetnik bo **popolnoma zlomljen*** .« S človeške perspektive bo njihov položaj obupen in smrt neizbežna. Takrat pridejo na dan te besede Jezusa Kristusa, navedene v Mateju 24,22: » *In če se ti dnevi ne bi skrajšali, ne bi bil nihče rešen; toda izvoljenih bodo ti dnevi skrajšani* .« Leto 6000 se bo končalo pred 3. aprilom 2036 po božjem času, to je 3. aprilom 2030 po našem lažnem koledarju, ki prihaja 2000 let po dnevu križanja Jezusa Kristusa, ki se je zgodil 14. dan po začetku pomladi . 30. In ti " **dnevi** " morajo biti " **skrajšani** " ali zmanjšani. To pomeni, da bo datum začetka uporabe odločbe o smrti pred tem datumom. Kajti izredne razmere zahtevajo, da Kristus neposredno posreduje, da bi rešil svoje izvoljene . Nato moramo upoštevati Božjo prednostno nalogo poveličevanja merila » **časa** «, ki ga je dal svojemu zemeljskemu stvarstvu. On je tisti, ki bo navdihnil upornike zadnjih dni, da izberejo datum, ki bo za nekaj dni presešel prvi dan pomladi 2030, za katerim se zaključuje 6000 let zemeljske zgodovine. Nato se ponudita dve možnosti: datum, ki bo ostal neznan do konca, ali 3. april 2030, ki označuje največjo možno in duhovno smiselno mejo. Upoštevajte, da kljub izjemnemu pomenu 14. ^{dan} v letu križanja Jezusa Kristusa ni primeren za označevanje konca 6000 let svetovne zgodovine, še manj pa začetka 7. ^{tisočletja} . Zato postavljam svojo prednost in svojo vero v pomladni datum 21. marec 2030, datum " *skrajšanega* " preroškega časa 3. aprila ali vmesni datum. Zaznamovana z naravo, ki jo je ustvaril Bog, je pomlad odločilna, ko želimo prešteti 6000 let človeške zgodovine; kar postane možno od trenutka, ko sta Adam in Eva grešila. V svetopisemskem poročilu Geneze so bili dnevi pred to prvo pomladjo večni dnevi. Čas, ki ga šteje Bog, je čas dežele greha in 6000 let, ki jih sedmica prerokuje, se začnejo z začetkom prve pomladi in se bodo končala s koncem zadnje zime. Neke pomladi se je začelo odštevanje do 6000 let. Zaradi greha je zemlja doživela nagib svoje osi za 23° 26' in zaporedje letnih časov se je lahko začelo. Med judovskimi prazniki stare zaveze prevladujeta dva praznika: tedenska sobota in pasha. Ta dva praznika sta postavljena pod simboliko števil "7, 14 in 21" "7. · 14. ⁱⁿ 21. " dni, ki predstavljajo tri faze načrta božanske odrešitve: Tedenska sobotna tema Razodetja 7, ki prerokuje nagrada izbranih svetnikov, za "7"; odrešenjsko delo Jezusa Kristusa, ki predstavlja **sredstvo** za ponuditev te nagrade za »14«. Upoštevajte, da sta na praznik pashe, ki traja 7 dni, 15. ⁱⁿ 21. ^{dan} dve soboti posvetne nedejavnosti. In trojni "7" ali "21" označuje konec prvih 7000 let in vstop v večnost novega božanskega stvarjenja na zemlji, prenovljenega po Rev.21; to število 21 simbolizira popolnost (3) ali polnost (7) življenjskega projekta, ki je bil cilj, ki ga je želel Bog. V Razodetju 3 verz 7 oziroma 14 označujeta začetek in konec ^{institucije} adventistov sedmega dne ; tu spet dve fazi istega posvečenega subjekta. Podobno Rev.7 obravnava temo pečatenja adventističnih izvoljenih in Rev.14 predstavlja sporočila treh angelov, ki povzemajo njihovo univerzalno poslanstvo. Tako se je v 30. letu pomladi končalo 4000 let in iz zgolj simboličnih razlogov je bil Jezus

križan 14 dni po 21. marcu te pomladi 30. leta, torej 36. za Boga. S temi primeri Bog potrjuje, da sta »7« sobote in »14« odrešenja grehov izvoljenih po Jezusu Kristusu neločljiva. Tako, ko je na koncu napaden »7« sobote, mu Kristus Odrešenik iz »14« prileti na pomoč, da bi mu dal slavo, največ 14 »dni«, ki bodo ločevali oba datuma, bo »skrajšanih« *ali*, zatrt, da bi rešil svoje zadnje izvoljene vernike.

Ob ponovnem branju Mateja 24 se mi je zdelo, da je Kristusovo sporočilo namenjeno predvsem njegovim učencem ob koncu sveta, nam, ki živimo v teh zadnjih letih. Verzi 1–14 zajemajo čas do časa »konca«. Jezus prerokuje zaporedje vojn, nastope lažnih prerokov in dokončno duhovno ohladitev. Nato se vrstice od 15 do 20 v dvojni uporabi nanašajo tako na uničenje Jeruzalema, ki so ga izvedli Rimljani leta 70 našega štetja, kot na končno agresijo narodov proti judovstvu izvoljenih, ki spoštujejo božjo sveto soboto. Po tem verz 21 prerokuje njihovo končno " *veliko stisko* ": " *Kajti tedaj bo tako velika stiska, kakršne ni bilo od začetka sveta do zdaj in 'ne bo je nikoli'* "; Upoštevajte, da to pojasnilo " *in nikoli ne bo* " prepoveduje uporabo časa apostolov, ker bi bilo v nasprotju z naukom Dan.12:1. To pomeni, da se oba citata nanašata na isti dosežek v zadnji zemeljski preizkušnji vere. V Dan.12:1 je izraz enak:» *Takrat bo vstal Mihael, veliki knez, branilec otrok tvojega ljudstva; in to bo čas težav, kakršnih ni bilo, odkar obstajajo narodi, do tistega časa . Takrat bodo rešeni tisti izmed vaših ljudi, ki bodo najdeni zapisani v knjigi .* ". » *Stiska* « bo tako velika, da bo treba » *dneve* « » *skrajšati* « glede na 22. verz. 23. verz nakazuje merilo prave vere, ki ne raste v spontanah Kristusovih pojavitvah na zemlji: » *Če torej vi rekel: Glej, v puščavi je; ne hodi tja; glej, v sobanah je, ne verjemi .* " V isti zadnji dobi bo spiritualizem pomnožil svoje » *čudežne* « in svoje varljive in **zapeljive pojave** lažnega Kristusa, ki bo podjarmil slabo poučene duše: » *Vstali bodo namreč lažni Kristusi in lažni preroki; delali bodo velike čudeže in čudeže, da bi zapeljali , če bi bilo mogoče, tudi izvoljene* "; kar potrjuje Razodetje 13:14: » *In zapeljala je prebivalce zemlje z znamenji, ki ji je bilo dano, da jih dela v navzočnosti zveri, ko je prebivalcem zemlje rekla, naj naredijo podobo zveri ki je imel rano od meča in ki je živel .* 27. verz spominja na močan in zmagovit videz božanskega Kristusa, 28. verz pa prerokuje » *pogostijo* «, ponujeno pticam ujedam po njegovem posredovanju. Kajti uporniki, ki bodo preživeli do njegovega prihoda, bodo iztrebljeni in izročeni na pašo " *pticam pod nebom* ", kot uči Razodetje 19:17-18 in 21.

Tukaj povzemam to popolnoma novo razumevanje božanskega stvarjenja. Z vzpostavitev prvega tedna Bog utrjuje enotnost dneva, ki je sestavljen iz noči teme in dneva svetlobe; sonce ga bo razsvetljevalo šele od 4. ^{dne}. Noč prerokuje vzpostavitev greha na zemlji zaradi prihodnje neposlušnosti Eve in Adama. Do tega dejanja greha ima zemeljsko stvarstvo **večne** značilnosti . Zaradi storjenega greha se stvari spremenijo in odštevanje 6000 let se lahko začne, saj se zemlja nagne okoli svoje osi in začne se delovati letni čas. Zemeljsko stvarstvo, ki ga Bog preklinja, potem prevzame svojo **večno značilnost**, ki jo poznamo. 6000 let, ki se je začelo v prvi pomladi, zaznamovani z grehom, se bo končalo spomladi 6001 z vrnitvijo v božanski slavi Jezusa Kristusa. **Njegov zadnji prihod se bo zgodil » prvega dne prvega meseca « prvega leta ⁷ tisočletja .**

Kljub temu je bil 7. marec 2021 našega lažnega človeškega koledarja pravkar versko zaznamovan z obiskom papeža Frančiška pri vzhodnih kristjanih, ki jih v Iraku preganjajo muslimanski skrajneži. Na tem srečanju je muslimane spomnil, da imajo istega Boga, Abrahamovega, in jih je imel za svoje »brate«. Te besede, ki razveseljujejo zahodne nevernike, niso nič manj velika ogorčenje za Jezusa Kristusa, ki je dal svoje življenje kot žrtev za odpuščanje grehov svojih izvoljenih. In ta vdor vodje »nekdanjih križarjev« katoliških »kristjanov« na njihovo ozemlje lahko samo še okrepi jezo islamistov. To papežovo miroljubno dejanje bo torej prineslo dramatične posledice, napovedane v Dan.11:40, okrepitev »spopada« muslimanskega »južnega kralja« proti papeški Italiji in njenim evropskim zaveznikom. In v tej perspektivi bo gospodarski kolaps Francije in vseh zahodnih držav krščanskega izvora, ki so ga povzročili njihovi voditelji zaradi virusa Covid-19, spremenil razmerje moči in na koncu omogočil izpolnitev potisnjene "tretje svetovne vojne". nazaj na konec zadnjih 9 let, ki so še pred nami. Za zaključek naj spomnimo, da je Bog s povzročitvijo epidemije zaradi Covid-19 in njegovega razvoja odprl pot prekletstvu, ki naj bi zaznamovalo zadnjih deset let človeške zgodovine na zemlji.

7. marec 2021 pa so zaznamovala nasilna dejanja mladih med rivalskimi tolpmi in proti policijskim organom v več mestih v Franciji. To potrjuje pot k generalizirani konfrontaciji; položaji obeh so nezdržljivi, ker so nezdržljivi. To je posledica trka dveh diametralno nasprotnih kultur: zahodne sekularne svobode proti družbi šefov in kapojev južnih držav, poleg tega tradicionalno in nacionalno muslimanskih. Pripravlja se tragedija, kot je Covid-19, brez zdravila.

Za zaključek opažanja gnusnega reda, ki ga je uzakonilo človeštvo, moramo opozoriti na: spremembo leta po 12. mesecu, ^{ki} nosi ime 10. ^{meseca} (december), na začetku zime; sprememba dneva sredi noči (polnoči); pozitivno ostaja le natančno in redno štetje ur. Tako je čudoviti božanski red izginil zaradi greha, nadomeščen z grešnim redom, ki bo izginil, ko se pojavi veličastni stvarnik Bog, za poravnavo računov, to je ob koncu prvih šest tisoč let, spomladi 2030, za zavedene ljudi, ali spomladi 2036 resničnega rojstva našega Gospoda in Odrešenika Jezusa Kristusa, za njegove izvoljene.

Ugotovljeni in opaženi nered priča o božjem prekletstvu, ki teži človeštvo. Ker je odkar se je zemlja nagnila, je računanje časa izgubilo svojo stabilnost in pravilnost, ure noči in dneva pa se večno zaporedoma povečujejo in zmanjšujejo.

Vrstni red, po katerem Bog stvarnik organizira svoj načrt odrešenja, nam nadalje razkriva duhovne prioritete, ki jih predlaga človeku. Odločil se je razkriti svojo vzvišeno ljubezen tako, da je dal svoje življenje v Jezusu Kristusu kot odkupnino po 4000 letih človeških zemeljskih izkušenj. S tem nam Bog pravi: »Najprej mi izkaži svojo poslušnost in jaz ti bom izkazal svojo ljubezen.«

Na zemlji si ljudje nadomeščajo enake značajske sadove, a generacija zadnjega časa, v katerega smo vstopili leta 2020, predstavlja posebnost; po 75 letih miru v Evropi in neverjetni nedavni evoluciji genetske znanosti je zelo logično, da so Evropejci in njihovi odpadki iz ZDA, Avstralije in Izraela verjeli, da se lahko odzovejo na vse zdravstvene težave, njihove družbe pa so bile vse bolj sanirane. Ni nov napad nalezljivega virusa, novo je obnašanje voditeljev

naprednih družb. Vzrok za to vedenje strahu je njihova izpostavljenost ljudem na zemlji z bombardiranjem medijev, med temi mediji pa so novi mediji ali družbena omrežja, ki se pojavljajo na pajkovi mreži, ki predstavlja brezplačno internetno komunikacijo, v kateri poiščite bolj ali manj jasne difuzorje. Človeštvo je tako ujeto v svoje presežke svobode, ki padejo nanj kot prekletstvo. V ZDA in Evropi nasilje med seboj spravlja etnične skupnosti; tam je prekletstvo izkušnje » *Babela* «, ki je obnovljeno; še ena nesporna božanska lekcija, ki se je ni naučil, ker gre za potomca enega samega para, ki nujno govori isti jezik, do te izkušnje krivde, ki jo vidimo še danes, je človeštvo ločeno z več jeziki in narečji, ki jih je ustvaril Bog in so razpršeni po vsem zemlja. In ja, Bog ni nehal ustvarjati po prvih sedmih dneh stvarjenja; še vedno je ustvaril veliko, da bi preklinjal in včasih blagoslavljal svoje izvoljene, primer je mana, ponujena v puščavi Izraelovim sinovom.

Vendar je v bistvu **svoboda , čudovito darilo našega Stvarnika. Na njem** sloni naša **svobodna** zavezanost njegovemu cilju . In tu je treba priznati, da ta celovita svoboda implicira obstoj naključja, ker Bog nikakor ne posreduje; beseda, ki ji mnogi verniki sploh ne verjamejo. In motijo se, saj Bog pri svojem ustvarjanju prepušča velik del naključju, predvsem pa vlogo vzbujanja med izvoljenimi, vrednotenje njegovih razkritih nebeških norm. Ko je Stvarnik identificiral svoje izvoljene, jih prevzame, da jih vodi in jih uči svojih resnic, ki jih pripravljajo na večno nebeško življenje. Malformacije in pošastnosti, opažene ob rojstvu človeških bitij, dokazujejo delovanje naključja, ki povzroča genetske napake v procesu razmnoževanja vrste z bolj ali manj resnimi posledicami. Širjenje vrst temelji na zagonu reprodukcijskih verig, ki občasno ustvarjajo napake skladnosti; to vključno z načelom dednosti ali neodvisno zaradi možnosti življenja. Če povzamem, če svojo vero dolgujem priložnosti za svobodno življenje, nasprotno, nagrado in hrano te vere dolgujem Božji ljubezni in pobudam, ki so bile že sprejete in jih še naprej sprejema, da bi me rešil. .

V zgodbi o njegovem zemeljskem stvarjenju je dan, ki ga bo Bog preklinjal, prvi v tednu; njegova usoda je zapisana: njegov cilj bo " *ločiti svetlobo od teme* ". Ta prvi dan, ki so ga izbrali lažni kristjani v nasprotju z Božjo izbiro, ki posvečuje sedmi dan, bo v celoti izpolnil svojo vlogo "znamka " neposlušnega uporniškega tabora v Raz.13:15. Tako kot je prvo nedeljo Bog preklinjal, je sedmi dan, sobota, blagoslovil in posvetil. In da bi razumeli to nasprotje, moramo sprejeti misel na Boga, ki je znamenje posvečenja po njem in zanj. Sobota se nanaša na sedmi dan in ta številka *sedem*, »7«, simbolizira polnost. Pod ta izraz polnosti Bog postavlja misel o namenu, zaradi katerega je ustvaril našo zemeljsko razsežnost, namreč ureditev greha, njegovo obsodbo, njegovo smrt in njegovo izginotje. In v tem načrtu se bodo te stvari v celoti izpolnile v 7. ^{tisočletju}, ki ga prerokuje tedenska sobota. Zato **je ta cilj za Boga pomembnejši od odrešitve**, s katero bo odrešil življenja zemeljskih izvoljencev in ki jo bo uresničil osebno, v Jezusu Kristusu, za ceno grozovitega trpljenja.

Tukaj je še en razlog, zakaj Bog pravi v Ecc.7:8: " *konec stvari je boljši od njenega začetka* ." V Genezi zaporedje v vrstnem redu »noč-dan« ali » *večer-jutro* « potrjuje to božansko misel. V Iza.14:12 je Bog pod krinko babilonskega kralja rekel hudiču: » *Tukaj si padel z neba, zvezda jutranja , sin zarje! Na tla si vržen, ti, zmagovalec narodov !* » Izraz, s katerim ga Bog označuje, » **jutranja zvezda** «,

nakazuje, da ga primerja s »soncem« našega zemeljskega sistema. Bil je njegovo prvo bitje in pod okriljem tirskega kralja Ezéj 28:12 pripoveduje o njegovi prvotni slavi: » *Sin človekov, objokuj tirskega kralja! Rečeš mu: Tako pravi Gospod Jehova: **Postavil si pečat popolnosti, bil si poln modrosti, popoln v lepoti** . » Ta popolnost je morala izginiti, nadomestilo jo je uporniško vedenje, zaradi katerega je postal sovražnik, hudič in nasprotnik, Satan, ki ga je Bog obsodil, ker 15. verz pravi: »Popoln si bil na svojih poteh od dne, ko si *bil ustvarjen, dokler se med vami ni našla krivica* .» Tako je tisti, ki je veljal za » **jutranjo zvezdo** «, potisnil nezveste ljudi, da so kot božanstvo častili » **jutranjo zvezdo** « božanskega stvarstva: »Nepremagano Sonce«, pobožanstveno iz rimskega kulta, ki ga pogansko časti skoraj ves svet zahodnega krščanstva. Bog je že pred svojim stvarjenjem vedel, da se mu bo ta prvi angel uprl in kljub temu ga je ustvaril. Prav tako je Jezus dan pred smrtjo naznanil, da ga bo eden od 12 apostolov izdal, Judu pa je celo neposredno rekel: » *Kar koli že moraš storiti, stori to hitro!*« ". To nam omogoča razumeti, da Bog svojim stvarjenjem ne želi preprečiti izražanja svojih odločitev, tudi če so v nasprotju z njegovimi. Jezus je svoje apostole tudi pozval, naj ga zapustijo, če to želijo. S tem, ko pusti svojim bitjem popolno svobodo izražanja in razkrivanja svoje narave, lahko izbere svoje izbrance zaradi njihove izkazane zvestobe in na koncu uniči vse svoje nebesne in zemeljske sovražnike, nevedne in brezbrizne.*

Izvirni greh

Preostanek prvega dne ima v naši krščanski dobi ogromen pomen, ker predstavlja » **greh** «, ki je bil obnovljen od 7. marca 321, in ker postane znamenje tabora, ki se je uprl proti posvečenemu božjemu taboru. Toda zaradi tega » **greha** « ne smemo pozabiti izvirnega » **greha** «, ki človeštvo obsoja na smrt po dedovanju od Adama in Eve. Razsvetljena z Duhom me je ta tema pripeljala do odkritja pomembnih lekcij, skritih v 1. Mojzesovi knjigi. Na ravni opazovanja nam knjiga razkrije nastanek stvarstva v 1., 2., 3. poglavju. Simbolični pomen teh števil je še vedno popolnoma upravičen: 1 = enota; 2 = nepopolnost; 3 = popolnost. To si zasluži razlago. Gen.1 opisuje ustvarjanje prvih 6 dni. Njihova definicija " *večerno jutro* " bo dobila pomen šele po grehu in prekletstvu zemlje, ki postane domena, ki jo obvladuje hudič, kar bo tema Gen.3, brez katere izraz "večerno jutro" nima *pomena* . kar pomeni na zemeljski ravni. Z razlago 3. poglavje daje pečat popolnosti temu božanskemu razodetju. Prav tako v 1. Mojzesovi 2 tema sedmega dneva sobote ali natančneje počitka Boga in človeka sedmi dan dobi svoj pomen šele po "izvirnem grehu", ki sta ga zagrešila Eva in Adam. v Gen.3, kar mu daje razlog za obstoj. Tako paradoksalno, brez svoje utemeljitve, podane v 3. Mojzesovi knjigi, posvečena sobota zasluži svoj "2" simbol nepopolnosti. Iz vsega tega izhaja, da je zemljo ustvaril Bog, da bi jo ponudil hudiču in njegovim demonom, da bi se zlobni sadovi njihove duše udejanjili in prikazali vsem, Bogu, angelom in ljudem, in da so angeli in moški izberejo svojo stran.

Ta analiza me pripelje do tega, da poudarim, da vzpostavitev sedmega dneva, posvečenega ob počitku, prerokuje prekletstvo zemeljskega " greha ", ustanovljenega v 3. Mojzesovi knjigi, ker je zemlja sama prekleto od Boga in je torej šele od trenutka smrti in njegov proces ga udari, njegov čas šest tisoč let in tisoč let sedmega tisočletja dobijo pomen, razlago, utemeljitev. Primerno je opozoriti na tole: pred zemeljskim stvarjenjem, v nebesih, je konflikt že postavil hudičev tabor proti božjemu taboru, toda šele smrt Jezusa Kristusa bo posameznikove odločitve naredila dokončne; kar bo postalo vidno z izgonom iz nebes upornikov, ki bodo od takrat naprej obsojeni na smrt v zemeljskem stvarstvu. Zdaj, v nebesih, Bog ni organiziral življenja angelov na " *večernih jutranjih* " menjavah , to zato, ker nebesa predstavljajo njegovo večno normo; tisto, kar bo prevladalo in trajalo za svoje izvoljene večno. Soočeni s temi podatki: kaj pa zemlja pred grehom? Poleg menjav » *večer-jutro* « je njegova norma tudi nebeška, očitno se življenje odvija v večni normi; veganske živali, veganski ljudje in brez smrti, ki bo plačilo za greh, dnevi sledijo dnevom in lahko traja večno.

Toda v 2. Mojzesovi knjigi nam Bog razkrije svoj red časa v tednu, ki se konča sedmi dan s počitkom za Boga in za človeka. Ta beseda počitek izhaja iz glagola »prenehati« in se nanaša na delo, ki ga je opravil Bog, pa tudi na dela, ki so jih opravili ljudje. Lahko razumete, da pred grehom niti Bog niti ljudje niso bili utrujeni. Adamovo telo ni trpelo nobene bolezni, utrujenosti ali kakršne koli bolečine. Sedaj so si sedemdnevni tedni sledili drug za drugim in se reproducirali kot večni cikel, le da so zaporedja » *večernega jutra* « zaznamovala razliko od celestialne norme Božjega kraljestva. Ta razlika je bila torej namenjena preroškemu razkritju programa, ki ga je zasnoval veliki stvarnik Bog. Tako kot je bil praznik »Jom kipur« ali »dan sprave« vsako leto obnovljen pri Hebrejcih in je prerokoval konec greha s svojo odkupno darilo, opravljeno s smrtjo Jezusa Kristusa, tako tedenska sobota prerokuje prihod sedmega tisočletja, ko bodo Bog in njegovi izvoljenci vstopili v pravi počitek, ker bodo uporniki umrli in bo hudobija poražena. Vendar se izvoljeni še vedno ukvarjajo z " *grehom* ", saj morajo s Kristusom soditi " *grehe* " in grešnike, ki bodo takrat spali v smrtnem snu. Zato je tako kot prejšnjih šest dni tudi sedmi postavljen v znamenje » *greha* «, ki zajema in zadeva sedem dni celega tedna. In šele na začetku osmega tisočletja, potem ko bo grešnike požrl » *ogenj druge smrti* « , se bo na prenovljeni zemlji začela večnost brez » *greha* «. Če je sedem dni zaznamovanih z grehom in prerokujejo 7000 let, se lahko štetje teh 7000 let začne šele z ugotovitvijo greha, razkritega v Gen.3. Tako zemeljski dnevi brez greha niso v normi in logiki nasledstva " *večerno jutro* " ali " *tema svetloba* " in ker je ta čas brez " *greha* ", ne more vstopiti v programiranih in prerokovanih 7000 let . " po sedemdnevnem tednu.

Ta nauk poudarja pomembnost tega dejanja, ki ga Bog pripisuje rimskemu papeštvu v Dan.7:25: " *oblikoval bo načrt, da spremeni čase in postavo* ". » *Spreminjanje časov* «, ki jih je vzpostavil Bog, ima za posledico nezmožnost odkritja preroškega značaja tedenske sobote Božjega » *postava* «. In to je Rim naredil od Konstantina I. dalje ' od 7. marca 321, ko je odredil tedenski počitek prvi dan namesto sedmega. Z upoštevanjem rimskega reda grešnik ni osvobojen prvotnega » *greha* «, podedovanega od Adama in Eve, ampak poleg tega

prevzame nase še dodaten » *greh* «, tokrat **prostovoljen**, ki povečuje njegovo krivdo do Boga.

Časovni vrstni red " *večer jutro* " ali " *tema svetloba* " je koncept, ki ga je izbral Bog in uboganje te izbire daje prednost in dovoljuje dostop do preroške skrivnosti Svetega pisma. Človeka nič ne sili k tej izbiri in dokaz je, da se je človeštvo odločilo zaznamovati svojo spremembo dneva ob polnoči, to je 6 ur po spomladanskem sončnem zahodu; ki prerokuje tabor tistih, ki se prepozno zbudijo za veličastno vrnitev Kristusa, ženina v prispodobi o desetih devicah. Prefinjena sporočila, ki jih daje Bog, so tako zunaj njegovega intelektualnega dosega. Toda za njegove izbrance vrstni red božjega časa osvetljuje vse njegove prerokbe in še posebej tisto iz Razodetja, na začetku katerega se Jezus predstavi kot »alfa in omega«, »začetek ali začetek in konec«. Vsak dan, ki mine v našem življenju, prerokuje Božji načrt, ki ga povzema v Gen.1, 2 in 3, saj " *noč* " ali " *tema* " predstavlja šest posvetnih dni, predstavljenih v Gen.1, medtem ko božanski počitek, vzpostavljen v Gen.2, oznanja " *lahki* " čas. Na podlagi tega načela je po Dan 8:14 čas krščanske dobe razdeljen na dva dela: čas duhovne » *teme* « med letom 321, ko se vzpostavi » *greh* « proti soboti, in letom 1843, ko čas " *svetlobe* " se začne za izvoljene od tega datuma do vrnitve Jezusa Kristusa spomladi leta 2030, kjer, kot v 3. Mojzesovi 3, v Vsemogočnem Bogu Stvarniku pride soditi med izvoljenimi in uporniki, "ovcami in kozli" . ,« ko je sodil med » *kačo, ženo in Adamom* «. Podobno v Razodetju teme » *Pisma sedmim Cerkvam, o sedmih pečatih in o sedmih trobentah* « prerokujejo » *temo* « za prvih šest in božansko » *luč* « za sedmo in zadnjo stopnjo vsake od teh tem. .. Tako res je, da ga je leta 1991 uradna zavrnitev te zadnje »luči« s strani institucionalnega adventizma, luči, ki mi jo je Jezus dal od leta 1882, pripeljala do tega, da je v pismu, naslovljenem na »Laodicejo« v Raz.3:17, rekel : " *Ker praviš: Bogat sem, obogatel sem in ničesar ne potrebujem, in ker ne veš, da si beden, beden, reven, slep in gol*, ... ". Uradni adventisti so pozabili na ta citat iz 1. Petrovega pisma 4:17: » *Kajti to je čas, ko se bo začela sodba nad Božjo hišo. Zdaj, če se začne pri nas, kakšen bo konec tistih, ki ne ubogajo Božjega evangelija?* » Institucija obstaja od leta 1863 in Jezus je blagoslovil njeno ustanovitev v obdobju " *Philadelphia* ", leta 1873. Po božanskem principu " *večerno jutro* " ali " *svetla tema* ", zadnje in sedmo obdobje simbolizira ime " *Laodicea* " naj bi bil čas velike božanske " *luči* " in pričujoče delo predstavlja dokaz za to, velika " *luč* " je res prišla, da osvetli prerokovane skrivnosti, v tej zadnji dobi, na račun uradne svetovne adventistične institucije. Ime » *Laodicea* « je upravičeno, saj pomeni »sojeno ljudstvo ali ljudstvo sodbe«. Tisti, ki ne pripadajo ali ne pripadajo več Gospodu, so obsojeni, da se pridružijo pristašem »od Boga prekletega dne«. Ker so se izkazali za nesposobne deliti z Bogom njegovo pravično obsodbo rimske »nedelje«, se jim sobota ne bo več zdela tako pomembna kot v blagoslovljenem času njihovega krsta. Sporočilo, ki ga je Jezus Kristus dal svoji služabnici Ellen G. White, v svoji knjigi "Early Writings" in v njenem prvem videnju, je to situacijo prevedlo takole: "izgubili so pogled in cilj in Jezusa ... Potonili so v hudobnega sveta in nikoli več jih ne bomo videli.«

Geneza 2 prerokuje čas " *svetlobe* " in to poglavje Geneze se začne s **posvetitvijo** " *sedmega dne* ". Konča se s tem verzom 25: " *Mož in njegova žena*

sta bila naga in ju ni bilo sram ." Povezava med tema dvema temama kaže, da bo odkritje njihove fizične golote posledica pripisa » greha «, ki ga bodo storili in ki je opisan v Gen.3, se tako kaže kot vzrok smrtne duhovne golote. Če primerjamo ta nauk z naukom iz *Laodiceje* , vidimo, da je sobota povezana z *grehom* , zaradi katerega je človek " gol ". V tem končnem kontekstu prakticiranje sobote torej ne zadostuje več za ohranitev Kristusove milosti, kajti s tem, ko je uradnim adventističnim oblastem med letoma 1982 in 1991 ponudila svojo polno preroško luč, so se zahteve Jezusa Kristusa povečale in za to želi dobe, da z obhajanjem njegove svete sobote izvoljeni, ki so vredni njegove milosti, da svoj interes, svoj čas, svoje življenje in vso svojo dušo za svoja razodetja, prerokovana v Danielu in Razodetju; ampak tudi v vsej razodeti Bibliji, ki predstavlja njeni " *dve priči* " po Raz. 11:3.

Božje pričevanje, dano na zemlji

Ne glede na to, kako pomembno je, Božje obiskanje človeštva v podobi Jezusa Kristusa ne sme povzročiti, da pozabimo na njegov prejšnji obisk v Mojzesovem času. Ker mu je Bog v tem oddaljenem kontekstu razodel izvor zemeljske razsežnosti. In kot razodetje, ki ga je dal Bog, je poročilo o Genezi enako pomembno kot razodetje, razodeto apostolu Janezu. Oblika, ki jo je Bog izbral za ureditev zemeljskega življenja, prerokuje njegov načrt ljubezni do bitij, ki jim daje popolno svobodo, da se lahko odzovejo na njegovo ljubezen in večno živijo z njim ali pa jo zavrnejo in izginejo v nič smrti, v skladu z pogoje njegove odrešilne ponudbe.

Če je Adam ustvarjen sam, je to najprej zato, ker je predstavljen kot " *Božja podoba* (1 Mz 1,26-27)" v iskanju ljubezni od svobodnega nasprotnika njegovi podobi, ker ves čas njegove pretekle večnosti je bila ena popolne samote. To mu je postalo nevzdržno do te mere, da je bil pripravljen nositi posledice svobode, ki jo bo dal svojim živim bitjem. Stvarjenje Eve iz enega izmed Adamovih reber, medtem ko je on potopljen v smrtni spanec, prerokuje stvarjenje njegove Cerkve, Izbranega, sestavljenega iz njegovih zvestih izvoljenih, sadja, požetega z njegovo smrtno odkupno daritev v Jezusu Kristusu; to opravičuje vlogo » *pomočnice* «, ki jo Bog pripisuje ženi, ki je izšla od njega in katere ime Eva pomeni » *življenje* «. Izvoljena bo » *živela* « večno in na zemlji ima poklicanost ponuditi Bogu svojo » *pomoč* «, da človeško sodeluje pri uresničevanju njenega projekta, katerega cilj je vzpostaviti popolno skupno in nemoteno ljubezen v svojih večnih vesoljih.

Greh nepokorščine vstopi v človeštvo preko Eve oziroma preko simbola » *ženske* « njenih izbrancev, ki bodo podedovali ta izvorni greh. Tako kot Adam, iz ljubezni do Eve, v Jezusu Kristusu Bog postane človek, da bi namesto svoje izbranke delil in nosil smrtno kazen, ki si jo zaslužijo njeni grehi. Zgodba o Genezi je torej hkrati zgodovinsko pričevanje, ki razkriva naš izvor in njihove okoliščine, ter preroško pričevanje, ki razkriva odrešilno načelo velikega ljubečega projekta vsemogočnega Boga Stvarnika.

Po prvih šestih dneh stvarjenja, omenjenih v Prvi Mojzesovi 1, šestih dneh, ki so prerokovali šest tisoč let, ki jih je Bog pridržal za svojo izbiro zemeljskih izvoljencev, se bo v Prvi Mojzesovi 2 pod podobo večne sobote odprl neomejeni sedmi dan za dobrodošlico dokazani in izbrani izbranci.

Bog že od samega začetka pozna izid svojega projekta, imena svojih izbrancev, ki se bodo pojavili v teku šest tisoč let. Imel je vso moč in oblast, da sodi in uniči uporniške angele, ne da bi moral ustvariti našo zemeljsko razsežnost. Toda prav zato, ker spoštuje svoja bitja, ki ga ljubijo in jih on ljubi, organizira univerzalno demonstracijo na zemlji, ustvarjeni za ta namen.

Bog nad vse povzdiguje načelo resnice. Kot je napovedano v Psalmu 51:6, Jezus opredeljuje svoje izvoljene kot » *ponovno rojene* « ali »rojene iz resnice«, da bi se lahko uskladili z merilom božanske resnice. Po Janezu 18:37 je sam prišel, da bi » *pričeval za resnico* « in se v Razodetju 3:14 predstavlja pod imenom » *Resničnik* «. To povzdigovanje in poveličevanje načela resnice je v **absolutnem nasprotju** z načelom laži, obe načeli pa imata več oblik. Načelo laganja je ves čas zapeljevalo prebivalce zemlje skozi njeno zgodovino. V sodobnem času je laž postala norma obstoja. V trgovskem umu je sprejet pod izrazom "blef", vendar je kljub temu plod hudiča, " *očeta laži* " po Janezu 8:44. Na verski ravni se laži pojavljajo v obliki številnih različnih verskih ponaredkov, odvisno od zadevnih ljudstev in krajev na zemlji. In sama krščanska vera je postala popolna podoba »zmede« (= Babel), saj je njenih temnih ponaredkov tako veliko.

Laganje se uči znanstveno. Ker v nasprotju s svojim avtoritarnim pristopom znanstvena misel ni sposobna zagotoviti resničnih dokazov svojih evolucijskih teorij o vrstah ter milijonov in milijard let, ki jih njeni znanstveniki pripisujejo obstoju Zemlje. V nasprotju s to znanstveno mislijo pričevanje o Bogu stvarniku ponuja veliko dokazov o njegovi resničnosti, saj kopenska zgodovina priča o njegovih dejanjih, od katerih je prvi primer potop, ki ga potrjuje prisotnost morskih fosilov v nižinah in celo na vrhovih najvišjih gora na zemlji. Temu naravnemu pričevanju je dodano pričevanje, ki ga je pustila človeška zgodovina, Noetovo življenje, Abrahamovo življenje, osvoboditev Hebrejcev iz egipčanskega suženjstva in rojstvo judovskega ljudstva, živih očividcev njegove zgodovine do časa konca sveta; obstaja tudi pričevanje očividcev apostolov Jezusa Kristusa, ki so bili priča njegovim čudežem, njegovemu križanju in vstajenju; do te mere, da jih je zapustil strah pred smrtjo in so sledili poti mučeništva, svojemu Učitelju in svojemu Vzorniku Jezusu iz Nazareta.

Z evociranjem te besede "mučeništvo" moram tukaj začeti razlago.

Opomba: ne zamenjajte mučeništva s kaznijo

Obe stvari imata enak zunanji videz in ju je zato mogoče zlahka zamenjati. Vendar ima ta zmeda resne posledice, saj obstaja tveganje, da bo kaznovalni ukrep pripisan resničnemu Božjemu izbrancu, nasprotno pa se lahko hudičevemu otroku pripiše mučeništvo za zelo zavajajočega Boga. Torej, da bi jasno videli, moramo upoštevati naslednjo analizo, ki izhaja iz tega načela; Najprej se vprašajmo: kaj je mučeništvo? Ta beseda izhaja iz grškega "martus", kar pomeni: priča. Kaj je priča? To je tisti, ki zvesto ali ne poroča o tem, kar je videl, slišal ali kar je razumel o neki temi. Tema, ki nas tu zanima, je verska in med tistimi, ki pričujejo za Boga, so prave in krive priče. Gotovo je, da Bog razlikuje med obema. Resnica mu je poznana in jo blagoslavlja, ker se s svoje strani ta resnična priča trudi pokazati, da je zvest tako, da udejanja v » *delih* « vso svojo razodeto resnico in na tej poti vztraja do sprejetja resnice. In ta smrt je pristno mučeništvo, ker je življenje, darovano smrti, ustrezalo merilu svetosti, ki ga je Bog zahteval za svoj čas. Če ponujeno življenje ni v tej skladnosti, potem to ni mučeništvo, je kazen, ki zadene živo bitje, izročeno hudiču v njegovo uničenje, ker nima koristi od zaščite in Božjega blagoslova. Odvisno od skladnosti s standardom resnice, ki ga Bog zahteva za vsako dobo, bo identifikacija "mučeništva" temeljila na našem poznavanju božanske sodbe, razkrite v njegovih prerokbah, ki ciljajo na čas konca; kar je cilj in predmet tega dela.

Pomembno je razumeti, da resnica nima zmožnosti spreobrniti uporniškega uma; to dokazuje izkušnja prvega ustvarjenega angela, ki ga je Bog od svojega upora imenoval Satan. Resnica je načelo, h kateremu bodo izvoljeni seveda čutili privlačnost, tisti, ki jo imajo radi in so se pripravljene boriti ob Bogu v Jezusu Kristusu, laž pa mu škodi.

Skratka, Božansko razodetje je postopoma zgrajeno v šest tisoč letih izkušenj in pričevanj, preživetih v najboljših in najslabših razmerah. Čas šest tisoč let se morda zdi kratek, toda za človeka, ki se resnično zanima samo za leta lastnega življenja, je to v resnici dovolj dolg čas, ki Bogu omogoča, da se razteza čez stoletja, natančneje čez šest tisoč let. , različne faze dosežkov njegovega globalnega projekta. Izključno v Jezusu Kristusu daje Bog svojim izvoljencem zadnjega časa glede svojih skrivnosti in del jasno razumevanje, rezervirano za ta zadnji čas.

Geneza: pomemben preroški povzetek

V tem razumevanju poročilo Geneze prinaša temeljne ključne do svetopisemskih prerokb Daniela in Razodetja; in brez teh ključev je to razumevanje nemogoče. Te stvari se bodo spomnile, ko bo potrebno, med preroško študijo, toda od zdaj naprej moramo vedeti, da bodo besede, " *globina, morje, zemlja, ženska* ", nosile specifično idejo božanske misli v njenem razodetju "Apokalipsa". Povezani so s tremi zaporednimi stopnjami zemeljskega stvarjenja. » *Brezna* « se nanaša na planet Zemljo, ki je v celoti pokrit z vodo brez življenja. Potem, drugi dan ločitve elementov, " *morje* ", kot sinonim in simbol smrti, bo peti dan naseljeno le z morskimi ^{živalmi}; njegovo okolje je sovražno za človeka, ustvarjena za dihanje zraka. » *Zemlja* « prihaja iz » *morja* « in jo bodo peti dan naselile tudi živali in nazadnje, šesti dan, » *človek, oblikovan po božji podobi* «, in » *ženska* «, ki bosta oblikovana na človeškem rebro. Moški in ženska bosta skupaj spočela dva otroka. Prvega » *Abela* «, tip duhovnega izbranca (*Abel* = Oče je Bog), bo iz ljubosumja ubil njegov starejši » *Kain* «, tip mesenega, materialističnega človeka (= pridobitev), s čimer prerokuje usodo tipičnega izbranec, Jezus Kristus in njegovi izbranci, ki bodo trpeli in umrli kot mučeniki zaradi "Kainov", Judov, katoličanov in protestantov, vseh "tempeljskih trgovcev", katerih zaporedno in agresivno ljubosumje se kaže in izvaja v zemeljski zgodovini. Nauk, ki ga je dal Božji Duh, je torej naslednji: iz » *brezna* « **zaporedno prihajata** » *morje in zemlja*«, simbola lažnih krščanskih religij, ki vodijo v pogubljenje duš. Da bi označil svojo izvoljeno skupščino, ji da besedo » *ženska* «, ki je, če je zvesta svojemu Bogu, » *Žena* « slikovnega simbola »*jagnjeta* « samega Kristusa, prerokovanega z besedo » *moški* « (*Adam*). Če je nezvesta, ostane » *ženska* «, a prevzame podobo » *prostitutke* «. Vse te stvari bodo potrjene v podrobni študiji, predstavljeni v tem delu, in njihova ključna pomembnost bo postala očitna. Zlahka razumete, da so se v letu 2020 dogodki, napovedani v prerokbah Daniela in Razodetja, večinoma že izpolnili v zgodovini in so znani ljudem. Vendar niso bili identificirani za duhovno vlogo, ki jim jo je dal Bog. Zgodovinarji beležijo zgodovinska dejstva, vendar jih lahko razlagajo le božji preroki.

Vera in nevera

Po naravi so ljudje od svojega izvora verujoči tipi. Toda vera ni vera. Človek je vedno verjel v obstoj boga ali božanstev, višjih duhov, ki so jim morali služiti in jim ugajati, da jim ne bi bilo treba utrpeti škode zaradi svoje jeze. To naravno prepričanje se je širilo iz stoletij v stoletja in iz tisočletij v tisočletja vse do sodobnega časa, ko so se znanstvena odkritja polastila možganov zahodnega človeka, ki je od takrat postal neveren in neveren. Upoštevajte, da je ta sprememba značilna predvsem za ljudi krščanskega izvora. Ker so hkrati na Vzhodu, Daljnem vzhodu in v Afriki ostala verovanja v nevidne duhove. To je razloženo z nadnaravnimi manifestacijami, ki so jim priča ljudje, ki izvajajo te verske obrede. V Afriki jasni dokazi o obstoju nevidnih duhov prepovedujejo nevero. Toda ti ljudje ne vedo, da so duhovi, ki se močno manifestirajo med njimi, v resnici demonski duhovi, ki jih je Bog, stvarnik vsega življenja, zavrnil in obsodil na smrt na preizkusu. Ti ljudje niso neverni, niti maloverni, kot zahodnjaki, ampak rezultat je enak, saj služijo demonom, ki jih zapeljujejo in držijo pod svojo tiransko oblastjo. Njihova religioznost je malikovalskega poganskega tipa, ki je značilen za človeštvo od njegovega nastanka; Eva je bila njegova prva žrtev.

Na Zahodu je nevera v resnici posledica izbire, saj se malo ljudi ne zaveda svojega krščanskega izvora; in med zagovorniki republikanske svobode so ljudje, ki citirajo besede iz Svetega pisma in s tem pričajo, da jim obstoj le-tega ni neznan. Ne poznajo veličastnih dejstev, o katerih priča za Boga, pa se vseeno odločijo, da jih ne bodo upoštevali. To je vrsta nevere, ki jo Duh imenuje nevera in ki je absolutno uporniško nasprotovanje pravi veri. Kajti če upošteva dokaze, ki mu jih daje življenje po vsej zemlji in zlasti v nadnaravnih manifestacijah afriških ljudstev, človek nima možnosti opravičiti svoje nevere. Nadnaravna dejanja, ki jih izvajajo demoni, torej obsojajo zahodno nevero. Bog stvarnik prav tako dokazuje svoj obstoj, saj z močjo deluje prek pojavov, ki jih proizvaja narava, ki mu je podrejena; potresi, vulkanski izbruhi, uničujoči plimni valovi, smrtonosne epidemije, toda vse te stvari so zdaj deležne znanstvenih razlag, ki prikrivajo in uničujejo božanski izvor. Očesu, temu velikemu sovražniku vere, je dodana znanstvena razlaga, ki prepriča človeške možgane in jih oboje spodbuja pri odločitvah, ki jih vodijo v pogubo.

Kaj Bog pričakuje od svojih stvarjenj? Med njimi bo izbral tiste, ki se strinjajo **z njegovimi** predstavami o življenju, se pravi, ki sprejemajo njegove misli. Vera bo sredstvo, ne pa cilj. Zato je za » *vero brez del*«, ki jo mora nositi, v Jakobu 2:17 rečeno, da je » *mrtva*«. Ker če obstaja prava vera, obstaja tudi lažna vera. Prav in narobe je vse pomembno in Bog brez težav prepozna poslušnost, da bi jo ločil od neposlušnosti. Vsekakor pa ostaja edini sodnik, čigar mnenje bo odločalo o večni prihodnosti vsakega njegovega bitja, saj je namen njegovega izbora edinstven in svojo ponudbo večnega življenja pridobi izključno po Jezusu Kristusu. Prehod na zemlji je upravičen samo zato, da ponudi možnost te izbire večnih izbrancev. Vera ni plod silnih naporov in žrtev, ampak je plod naravnega stanja, ki ga je bitje pridobilo ali ne od svojega rojstva. Ko pa obstaja, ga mora Bog hraniti, sicer umre in izgine.

Prava vera je redka stvar. Kajti v nasprotju z zavajajočim vidikom uradne krščanske vere ni dovolj postaviti križ nad grob bitja, da se mu odprejo nebeška vrata. In na to opozarjam, ker se zdi spregledano, Jezus je rekel v Mateju 7:13-14: » *Vstopite skozi ozka vrata. Kajti široka so vrata in široka je pot, ki vodi v pogubo* , in *veliko jih je, ki vstopajo skozenj*. *Toda ozka so vrata in ozka je pot, ki vodi v življenje* , in *malo jih je, ki jo najdejo*. » Ta nauk je dodatno potrjen v Svetem pismu na primeru izгона Judov v Babilon, saj se Bogu zdi vreden svoje izvolitve samo Daniel in njegovi trije tovariši ter pet močnih kraljev; in Ezekiel, ki živi v tej dobi. Nato beremo v Ezek.14:13-20: » *Sin človekov, če dežela greši zoper mene v nezvestobi in iztegнем svojo roko proti njej, če ji zlomim palico kruha, če pošljem lakoto če bi iz nje uničil ljudi in živali in bi bili med njo ti trije možje, Noe, Daniel in Job* , bi rešili svoje duše s svojo pravičnostjo, govori Gospod Jehova. Če bi povzročil divje zveri, da tavajo po deželi, ki bi jo izpraznila, če bi postala puščava, kjer nihče ne bi šel mimo zaradi teh zveri, in bi bili ti trije ljudje sredi nje, bi bil živ! govori Gospod Jehova, **ne bi rešili sinov ali hčera, ampak le oni bi se rešili** , in dežela bi postala puščava. Ali če bi prinesel meč na to deželo, če bi rekel: *Naj teče meč skozi deželo! Če bi iztrebil ljudi in zveri in bi bili sredi tega trije ljudje, bi bil živ! govori Gospod Jehova, ne bi rešili sinov ali hčera, ampak bi se le rešili* . Ali če bi poslal kugo v to deželo, če bi izlil svoj bes proti njej skozi smrtnost, da bi iz nje iztrebil ljudi in zveri, in bili bi med njo **Noe, Daniel in Job, jaz sem živ! govori Gospod Jehova, ne bi rešili sinov ali hčera, ampak s svojo pravičnostjo bi rešili svoje duše**. » Tako izvemo, da je bil v času vodnega potopa med osmimi ljudmi, ki jih varuje barka, le Noe vreden rešitve.

Jezus je nadalje rekel v Mateju 22:14: » *Kajti veliko je poklicanih, a malo izbranih*. » Razlog je preprosto pojasnjen z visokim standardom svetosti, ki ga zahteva Bog, ki hoče zasesti prvo mesto v našem srcu ali nič. Posledica te zahteve je v nasprotju s humanističnim razmišljanjem o svetu, ki postavlja človeka nad vse. Apostol Jakob nas je posvaril pred tem nasprotovanjem z besedami: » *Prešuštniki! Ali ne veste, da je ljubezen do sveta sovražstvo do Boga ? Kdor torej hoče biti prijatelj sveta, postane sovražnik Boga* . » Jezus nam ponovno pravi v Mateju 10,37: » ***Kdor ljubi njegov oče ali njegova mati bolj kot jaz ni vreden mene in tistega, ki ljubi njegov sin ali hči bolj kot jaz ni vreden zame***. » Tudi, če kot jaz povabite prijatelja, da odgovori na to versko merilo, ki ga zahteva Jezus Kristus, ne bodite presenečeni, če vas bo označil za fanatika; To se mi je zgodilo in takrat sem razumel, da imam samo Jezusa za pravega prijatelja; njega, » *Pravega* « iz Raz.3:7. Imenovali vas bomo tudi fundamentalist, ker se kažete poštenega do Boga, legalist, ker s svojo poslušnostjo ljubite in častite njegov presveti zakon. To bo delno človeška cena, ki jo mora plačati, da bi ugodili Gospodu Jezusu, ki je tako vreden naše požrtvovalnosti in naše popolne predanosti, ki jo on zahteva.

Vera nam omogoča, da od Boga prejemo njegove skrivne misli, dokler ne odkrijemo razsežnosti njegovega osupljivega projekta. In da bi razumel njegov splošni projekt, mora izbranec upoštevati nebeško življenje angelov, ki je bilo pred zemeljsko izkušnjo. Ker v tej nebeški družbi delitev ustvarjenih bitij in izbor dobrih Bogu zvestih angelov nista bila izvedena na podlagi vere v križanega Kristusa ali njegove zavrnitve, kot bi se to zgodilo na zemlji. To potrjuje, da je na

univerzalni ravni križanje Kristusa, ki je ostal brez greha, za Boga **sredstvo** za obsodbo hudiča in njegovih sledilcev in da na zemlji vera v Jezusa Kristusa predstavlja **sredstvo**, ki ga je Bog izbral, da bi imel ljubezen, ki jo čuti do svojih izbranci, ki ga ljubijo in cenijo. **Namen** te demonstracije njegove popolne požrtvovalnosti je bil, da bi lahko pravno obsodil na smrt uporniška nebeška in zemeljska bitja, ki ne delijo njegovega občutka obstoja. In med svojimi zemeljskimi bitji izbere tiste, ki sprejemajo njegove misli, odobravajo njegova dejanja in njegove sodbe, ker so primerni, da delijo njegovo večnost. Na koncu bo rešil problem, ki ga je ustvarila svoboda, dana vsem njegovim nebeškim in zemeljskim bitjem, kajti brez te svobode bi bila ljubezen njegovih izbranih bitij ničvredna in celo onemogočena. Dejansko brez svobode bitje ni nič drugega kot robot z avtomatiziranim vedenjem. Toda cena svobode bo na koncu iztrebljanje uporniških bitij nebes in zemlje.

Tako je podan dokaz, da vera ne temelji na preprostem: " *Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš* ". Te svetopisemske besede temeljijo na tem, kar implicira glagol »verovati«, in sicer na poslušnosti božanskim zakonom, ki označuje pravo vero. Za Boga je cilj najti bitja, ki ga ubogajo iz ljubezni. Nekatere je našel med nebeškimi angeli in med svojimi zemeljskimi človeškimi bitji, nekatere je izbral in nekatere bo izbral do konca časa milosti.

Hrana za pravo vreme

Tako kot človeško telo potrebuje hrano, da bi si podaljšalo življenje, potrebuje tudi vera, proizvedena v njegovem duhu, svojo duhovno hrano. Vsako človeško bitje, ki je občutljivo na izkazovanje ljubezni, ki jo je dal Bog v Jezusu Kristusu, čuti željo, da bi naredil nekaj zanj. Toda kako narediti nekaj, kar mu je všeč, če ne vemo, kaj od nas pričakuje? Odgovor na to vprašanje bo hranilo naše vere. Ker » *brez vere ni mogoče ugoditi Bogu* « po Heb.11:6. Toda ta vera mora biti zanj še vedno živa in prijetna, ker se sklada z njegovimi pričakovanji. Kajti Gospod Bog Vsemogočni je njen Dovrševalec in njen Sodnik. Množice krščanskih vernikov hrepenijo po dobrem odnosu z nebeškim Bogom, vendar ta odnos ostaja nemogoč, ker njihova vera ni bila pravilno hranjena. Odgovor na problem nam je podan v Mateju 24 in 25. Jezus osredotoča svoje učenje na naše zadnje dni, ki so tik pred časom njegovega drugega nastopa, tokrat v slavi njegove

božanskosti. Opisuje jo z množenjem podob v prilikah: prilika o smokvi v Mateju 24:32 do 34; prilika o nočnem tatu, v Mateju 24:43 do 51; prilika o desetih devicah, v Mateju 25:1 do 12; prilika o talentih, v Mateju 25:13 do 30; prisposodbi o ovcah in kozah, v Mateju 25:31 do 46. Med temi prisposodobami se omemba » hrane « pojavi dvakrat: v prisposodbi o nočnem tatu in v prisposodbi o ovcah in kozah, ker kljub Videz, ko Jezus reče: » *Lačen sem bil in ste mi dali jesti* «, nam govori o duhovni hrani, brez katere človekova vera umre. » *Človek namreč ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust* . Matej 4:4". Namen hrane vere je, da ga zaščiti pred » *drugo smrtjo* « iz Razodetja 20, tisto, ki povzroči, da nekdo izgubi pravico živeti večno.

Kot del tega razmišljanja usmerite svoj pogled in pozornost na to priliko o nočnem tatu:

V.42: " *Bedite torej, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod .* "

Tema vrnitve Jezusa Kristusa je definirana in njeno "čakanje" bo sprožilo duhovno prebujenje v Združenih državah Severne Amerike med letoma 1831 in 1844. Imenuje se "adventizem", člani tega gibanja pa so sami imenovani njihovi sodobniki z izrazom »adventisti«; beseda vzeta iz latinske besede adventus, kar pomeni: prihod.

V.43: " *Dobro vedi to, če bi hišni gospodar vedel, ob kateri nočni straži mora priti tat, bi bedel in ne bi dovolil vlomiti v njegovo hišo .* "

V tem verzu je » *gospodar hiše* « učenec, ki čaka na Jezusovo vrnitev, » *tat* « pa se nanaša na Jezusa samega. S to primerjavo nam Jezus pokaže prednost poznavanja datuma njegove vrnitve. Zato nas spodbuja, da ga odkrijemo, in to, da poslušamo njegove nasvete, bo pogojevalo naš odnos z njim.

V.44: » *Zato bodite tudi vi pripravljeni, kajti Sin človekov pride ob uri, ko ne mislite .* «

V tem verzu sem popravil prihodnjik glagolov, ker so v izvorni grščini ti glagoli v sedanjiku. Dejansko je Jezus te besede izrekel svojim sodobnim učencem, ki so ga spraševali o tej temi. Gospod bo v času konca uporabil to »adventistično« temo, da preseje kristjane tako, da jih postavi na preizkušnjo preroške vere; v ta namen bo zaporedno skozi čas organiziral štiri »adventistična« pričakovanja; vsakič upravičeno z novo osvetlitvijo, ki jo je dal Duh, prve tri se nanašajo na preroška besedila Daniela in Razodetja.

V.45: » *Kdo je torej zvesti in preudarni služabnik, ki ga je njegov gospodar postavil nad svoje ljudstvo, da jim daje hrano ob pravem času? »*

Pazite, da se ne zmotite v svoji presoji, kajti » *hrana* «, o kateri govori ta verz, je trenutno pred vašimi očmi. Da, prav ta dokument, ki sem mu dal ime »Razloži Daniela in Razodetje«, predstavlja to duhovno » *hrano* «, ki je bistvenega pomena za nego vaše vere, saj ponuja od Jezusa Kristusa vse odgovore na vprašanja, ki jih lahko upravičeno zastavite. , poleg teh odgovorov pa nepričakovana razkritja, kot je pravi datum vrnitve Jezusa Kristusa, ki nas zavezuje do pomladi 2030 v četrtem in zadnjem "adventističnem" "čakanju".

Ker me ta verz osebno zadeva, predstavljam ta dokument, sad moje zvestobe Bogu resnice in moje preudarnosti, ker ne želim biti presenečen nad vrnitvijo Jezusa Kristusa. Jezus tukaj razkrije svoj načrt o koncu časa. Za ta čas je

načrtoval » hrano «, ki je primerna za negovanje vere njegovih izvoljenih, ki zvesto čakajo na njegovo slavno vrnitev. In ta " hrana " je preroška.

V.46: » *Blagor tistemu služabniku, ki ga bo njegov gospodar, ko pride, našel, da tako dela!* »

Tukaj je potrjen kontekst njegove veličastne vrnitve, to je kontekst četrtega »adventističnega« pričakovanja. Zadevni služabnik je namreč že zelo vesel, da pozna razodeto Božjo misel, njegovo sodbo o veri ljudi. Toda ta blagor se bo razširila in zadevala vse tiste, ki bodo prejeli to zadnjo božansko luč, jo bodo širili in delili z izvoljenimi, razkropljenimi po vsej zemlji, do dejanske vrnitve Jezusa Kristusa.

V.47: *Resnično vam povem, postavil jo bo nad vsem svojim premoženjem.*

»

Gospodove dobrine bodo do njegove vrnitve zadevale duhovne vrednote. In služabnik postane za Jezusa varuh njegovega duhovnega zaklada; ekskluzivni depozitar njegovih orakljev in njegove razodete luči. Ko boste prebrali ta celoten dokument, boste lahko videli, da ne pretiravam, ko sem njegovo svetopisemsko preroško razodetje poimenoval »zaklad«. Kako bi lahko drugače poimenoval razodetje, ki ščiti pred » *drugo smrtjo* « in odpira pot v večno življenje? Ker razprši in izigine možnost dvoma, ki je usoden za vero in zveličanje.

V.48: " *Če pa je hudobni služabnik, ki v sebi reče: Moj gospodar zamuja s prihodom,* "

Življenje, ki ga je ustvaril Bog, je binarnega tipa. Vse ima svoje absolutno nasprotje. In Bog je ljudem predstavil dve poti, dve poti, ki vodita njihove odločitve: *življenje in dobro, smrt in zlo; žito in pleve; ovca in koza, luč in tema* . V tem verzu se Duh osredotoča na hudobnega služabnika, a kljub temu služabnika, kar označuje lažno vero, ki je ne hrani Bog, predvsem pa lažno krščansko vero, ki na koncu doseže in zadeva samo adventistično vero v našem času konca. . Ker ni več prejemal luči od Jezusa Kristusa, ker je zavrnil tisto, ki mu je bila predstavljena med letoma 1982 in 1991 in ki je napovedala njegov prihod za leto 1994, je ta adventizem proizvedel sad hudobije, ki je bila posledica sevanja božjega glasnika novembra 1991. Upoštevajte, da Jezus razkriva skrite misli srca: » *kdo pravi v sebi* «. Kajti videz zunanjega verskega vedenja je skrajno varljiv; verski formalizem nadomešča pravo živo vero, polno vneme za resnico.

V.49: »... *če začne tepsti svoje tovariše, če je in pije s pijanci,* «

Podoba je do danes malo pričakovana, vendar sevanje jasno izraža v času miru nasprotovanje in boj, ki izražata in predhodita resničnemu preganjanju, ki bo prišlo; to je samo vprašanje časa. Od leta 1995 je institucionalni adventizem » *jedel in pil s pijanci* « do te mere, da je sklenil zaveznitvo s protestanti in katoličani z vstopom v ekumensko zvezo. Kajti v Razodetju 17:2, ciljajoč na katoliško vero, imenovano » *Babilon veliki* «, in protestantsko vero, imenovano » *zemlja* «, Duh pravi: » **Z njo so se kralji zemlje predali nečistovanju, in od vina njegovega nečistovanja so prebivalci zemlje se napil.** "

V.50: " *...gospodar tega služabnika bo prišel na dan, ki ga ne pričakuje, in ob uri, za katero ne ve,* "

Posledica zavračanja luči glede tretjega adventističnega pričakovanja in datuma 1994 se končno pokaže v obliki nepoznavanja časa resnične vrnitve

Jezusa Kristusa, torej četrtega adventističnega pričakovanja božjega projekta. Ta ignoranca je posledica pretrganja odnosa z Jezusom Kristusom, zato lahko sklepamo naslednje: adventisti, ki so postavljeni v to tragično situacijo, niso več v očeh Boga oziroma po njegovi presoji »adventisti« .

V.51: “ ...raztrgal ga bo in mu dal njegov delež s **hinavci** : tam bo jok in škripanje z zobmi. »

Podoba izraža jezo, ki jo bo Bog nakopal na lažne služabnike, ki so ga izdali. V tej vrstici opažam izraz " **hinavci** ", s katerim Duh označuje lažne kristjane v Dan 11:34, vendar je potrebno širše branje, da bi razumeli kontekst časa, na katerega cilja prerokba, ki vključuje vrstici 33 in 35: « *in najmodrejši med njimi bo učil mnoge. Nekateri bodo za nekaj časa podlegli meču in ognju, ujetništvu in plenu. V času, ko bodo podlegli, jim bo pomagalo malo, veliko pa se jim bo pridružil iz hinavščine . Nekateri modri možje bodo padli, da bodo očiščeni, prečiščeni in pobeljeni **do časa konca** , kajti ne bo prišel do določenega časa. » » Hudobni služabnik « je torej tisti, ki izda pričakovanja Boga, svojega Gospodara, in se pridruži » **do konca** « taboru »hinavcev « . Od takrat naprej z njimi deli Božjo jezo, ki jih udari do zadnje sodbe, kjer so uničeni, porabljeni v »ognjenem jezeru«, ki dokončno povzroči » **drugo smrt** «, v skladu z Raz. 20: 15: *Kdor ni bil zapisan v knjigi življenja, je bil vržen v ognjeno jezero .**

Razodeta zgodovina prave vere

Prava vera

O resnični veri bi lahko veliko povedali, vendar že predlagam ta vidik, ki se mi zdi prednosten. Vsakdo, ki želi vzpostaviti odnos z Bogom, mora vedeti, da je njegova predstava o življenju na zemlji in v nebesih skrajno nasprotje našega sistema, vzpostavljenega na zemlji, ki je zgrajen na ponosnih in hudobnih mislih, navdihnenih od Boga, njegovega sovražnika in njegovih pravih izvoljencev. Jezus nam je dal način, kako prepoznati pravo vero: » **Po njihovih sadovih jih boste spoznali** . Ali trgamo grozdje s trnja ali smokve s bodake? (Matej 7:16).« Na podlagi te izjave bodite prepričani, da bodo vsi, ki se imenujejo njegovo ime in ki se ne predstavljajo, njegova blagost, ustrežljivost, njegova požrtvovalnost, njegov duh požrtvovalnosti, njegova ljubezen do resnice in njegova gorečnost za poslušnost zapovedim Bog, nikoli niste bili in nikoli ne boste njegovi služabniki; to nas uči 1 Kor 13 z opredelitvijo karizme prave svetosti; kar zahteva Božja pravična sodba: 6. verz: » *ne veseli se krivice, ampak se veseli resnice* " .

Kako naj verjamemo, da preganjanca in preganjalca Bog sodi na enak način? Kakšna je podobnost med prostovoljno križanim Jezusom Kristusom in rimsko papeško inkvizicijo ali Janezom Calvinom, ki je moške in ženske podvrgel mučenju do smrti? Da ne bi opazili razlike, moramo zanemariti besede, ki jih navdihujejo svetopisemski spisi. Tako je bilo, preden se je Sveto pismo razširilo po vsem svetu, odkar pa je na voljo povsod na zemlji; kateri izgovori lahko upravičijo napake v presoji človeških bitij? Ni nobenih. Zato bo prihajajoča božanska jeza zelo velika in neobvladljiva.

Tri leta in pol, v katerih je Jezus delal v svoji zemeljski službi, so nam razodeta v evangelijih, da bi lahko spoznali merilo prave vere po Božjem mnenju; edino, kar je pomembno. Njegovo življenje se nam ponuja kot model; vzor, ki ga moramo posnemati, da nas bo prepoznal kot svoje učence. Ta posvojitvev pomeni, da delimo njegovo predstavo o večnem življenju, ki ga predlaga. Sebičnost je tam pregnana, pa tudi uničujoč in uničujoč ponos. V večnem življenju, ki je ponujeno

samo izvoljenim in jih priznava sam Jezus Kristus, ni prostora za surovost in hudobijo. Njegovo vedenje je bilo miroljubno revolucionarno, ker se je on, Mojster in Gospod, naredil za služabnika vseh in se sklonil do te mere, da je svojim učencem umil noge, da bi dal konkreten pomen svoji obsodbi ponosnih vrednot, ki jih kažejo voditelji Judovske verske osebnosti njegovega časa; stvari, ki še danes označujejo judovske in krščanske vernike. V popolnem nasprotju je merilo, razodeto v Jezusu Kristusu, merilo večnega življenja.

S tem, ko je Jezus Kristus svojim služabnikom pokazal, kako prepoznati sebe, svoje sovražnike, lažne Božje služabnike, je rešil njihove duše. In njegova obljuba, da bo do konca sveta " *sredi* " svojih izvoljenih, se drži in sestoji iz tega, da jih razsvetljuje in varuje skozi vse njihovo zemeljsko življenje. Absolutno merilo prave vere je, da Bog ostaja s svojimi izvoljenimi. Nikoli niso prikrajšani za njegovo luč in njegovega Svetega Duha. In če se Bog umakne, je to zato, ker izbrani ni več eden; njegov duhovni status se je spremenil po Božji pravični sodbi. Ker se njegova presoja prilagaja človeškemu vedenju. Na individualni ravni ostajajo možne spremembe v obe smeri; iz dobrega v zlo ali iz zla v dobro. Vendar ni tako na kolektivni ravni verskih skupin in institucij, ki se spreminjajo iz dobrega v zlo le, če se ne prilagodijo spremembam, ki jih je vzpostavil Bog. V svojem učenju nam Jezus pravi: » *Dobro drevo ne more roditi slabega sadu, tako kot slabo drevo ne more roditi dobrega sadu* (Mt 7,18).« Tako nam je dal razumeti, da je katoliška vera zaradi svojih gnusnih sadov » *slabo drevo* « in da bo s svojim lažnim naukom to tudi ostalo, tudi ko bo brez monarhične podpore nehala preganjati ljudi. Enako je z anglikansko vero, ki jo je ustvaril Henrik VIII., da bi opravičil svoja prešuštva in zločine; kakšno vrednost lahko Bog da svojim potomcem in naslednikom monarhov? To velja tudi za protestantsko kalvinistično religijo, saj so se tega ustanovitelja, Johna Calvina, bali zaradi slovesa njegove trdote značaja in številnih usmrtitev do smrti, ki jih je uzakonil v svojem mestu Ženeva, zelo podobno kot katoliške prakse svojega časa, do te mere, da jih je presegel. Ta protestantizem najverjetneje ne bi ugajal sladkemu Gospodu Jezusu Kristusu in ga nikakor ne moremo vzeti za model prave vere. Tako res je, da Bog v svojem razodetju, danem Danielu, ignorira protestantsko reformacijo, cilja le na papeški režim 1260 let in na čas vzpostavitve sporočil adventizma sedmega dne, nosilca razodetih božanskih resnic, od leta 1844. , do konca sveta, ki pride leta 2030.

Vsi zgodovinski zlobni verski ponaredki imajo vidike Božjega odobrenega modela, vendar se nikoli ne ujemajo z njim. Prava vera se nenehno hrani s Kristusovim Duhom, lažna vera pa ne. Prava vera lahko pojasni skrivnosti Božjih svetopisemskih prerokb, lažna vera pa ne. Po svetu kroži množica interpretacij prerokb, vsaka bolj domišljajska od prejšnje. Za razliko od njih so moje interpretacije pridobljene izključno iz citatov iz Svetega pisma; sporočilo je torej natančno, stabilno, koherentno in skladno z božjo mislijo, od katere se nikoli ne oddalji; in Vsemogočni bdi nad njim.

Pripravljalne opombe za Danielovo knjigo

Ime Daniel pomeni Bog je moj sodnik. Poznavanje božje sodbe je glavna podlaga vere, ker vodi stvarjenje k poslušnosti njegovi razodeti in razumljeni volji, ki je edini pogoj, da ga ves čas blagoslovljamo. Bog išče ljubezen svojih stvarjenj, ki jo konkretizirajo in izkazujejo s svojo poslušno vero. Božja sodba se torej razodeva v njegovih prerokbah, ki uporabljajo simbole kot v prilikah Jezusa Kristusa. Božja sodba je najprej razkrita v Danielovi knjigi, vendar le postavlja glavno podlago za njegovo sodbo o krščanski verski zgodovini, ki bo podrobno razkrita v knjigi Razodetje.

V Danielu Bog malo razodene, vendar je to kvantitativno malo kvalitativno zelo pomembno, ker predstavlja temelj celotnega preroškega razodetja. Gradbeni arhitekti vedo, kako odločilna in odločilna je priprava gradbišča. V prerokbi je to vloga dodeljena razodetjem, ki jih je prejel prerok Daniel. Dejansko, ko so njihovi pomeni jasno razumljeni, Bog doseže dvojni cilj **da dokaže svoj obstoj** in da svojim izvoljencem **ključ do razumevanja** sporočila, ki ga prinaša Duh. V teh »nekaj stvarih« najdemo vse isto: napoved nasledstva štirih univerzalnih prevladujočih imperijev od Danielovih časov (Dan.2, 7 in 8); uradno datiranje zemeljske službe Jezusa Kristusa (Dan.9); napoved krščanskega odpadništva leta 321 (Dan.8), 1260-letna papeška vladavina med 538 in 1798 (Dan.7 in 8); in »adventistično« zvezo (Dan. 8 in 12) od leta 1843 (do 2030). Temu dodajam Dan.11, ki, kot bomo videli, razkriva obliko in razvoj končne zemeljske jedrske svetovne vojne, ki jo je treba še dokončati pred veličastno vrnitvijo Boga Odrešenika.

Gospod Jezus Kristus je prikrito spomnil na ime Daniel, da bi spomnil na njegovo pomembnost za novo zavezo. » *Ko torej vidite gnusobo opustošenja, o kateri je govoril prerok Daniel , postavljeno na svetem kraju, naj pazi, kdor to bere!* (Mat.24:15) »

Če je Jezus pričal v prid Danielu, je to zato, ker je Daniel od njega prejel nauke o njegovem prvem prihodu in veličastni vrnitvi bolj kot kdorkoli drug pred njim. Da bi dobro razumeli moje besede, morate vedeti, da se je Kristus, ki je prišel iz nebes, pred tem predstavil Danielu pod imenom » *Mihael* «, v Dan 10:13-21, 12:3 in to ime je prevzel Jezus -Kristus v Raz.12:7. To ime " *Micaël* " je bolj znano v svoji latinskokatoliški obliki Michel, imenu, ki je bilo dano znamenitemu Mont Saint-Michelu v bretonski Franciji. Danielova knjiga dodaja

številčne podrobnosti, ki nam omogočajo, da vemo leto njegovega prvega prihoda. Rad bi tudi poudaril, da ime “*Micaël*” pomeni: Kdo je kot Bog; in ime »*Jezus*« se prevaja kot: YaHWéH rešuje. Obe imeni se nanašata na velikega Boga stvarnika, prvo z nebeškim nazivom, drugo z zemeljskim nazivom.

Razodetje prihodnosti se nam predstavi kot večnadstropna gradbena igra. Na začetku kinematografije so filmski ustvarjalci za ustvarjanje reliefnih učinkov v risankah uporabljali steklene plošče, katerih različni poslikani vzorci so, ko so bili prekriti, dajali podobo na več ravneh. Tako je tudi s prerokbo, ki jo je zasnoval Bog.

Vse se začne pri Danielu

DANIJELOVA KNJIGA

Vi, ki berete to delo, veste, da je neomejeni Vsemogočni Bog živ, čeprav je skrit. To pričevanje » *preroka Daniela* « je bilo napisano, da vas prepriča o tem. Nosi pečat pričevanja stare in nove zaveze, ker jo je Jezus obudil v besedah, namenjenih svojim učencem. Njegova izkušnja razkriva delovanje tega dobrega in pravičnega Boga. In ta knjiga nam omogoča, da odkrijemo sodbo, da Bog izvaja versko zgodovino svojega monoteizma, judovskega v prvem zavezništvu, nato krščanskega v svojem novem zavezništvu, zgrajenem na krvi, ki jo je prelil Jezus Kristus 30. aprila 30. era. Kdo lahko bolje kot » *Danijel* « razkrije Božjo sodbo? Njegovo ime pomeni "Bog je moj sodnik". Te žive izkušnje niso pravljice, temveč pričevanje o božanskem blagoslovu njegovega modela zvestobe. Bog ga predstavi med tremi ljudmi, ki bi jih rešil v nesreči v Ezek 14:14-20. Ti trije tipi izbranega so " *Noe, Daniel in Job* ". Božje sporočilo nam jasno pove, da tudi v Jezusu Kristusu, če ne bomo podobni tem modelom, nam bodo vrata odrešenja ostala zaprta. To sporočilo potrjuje ozko pot, ozko pot ali ozka vrata, skozi katera morajo izvoljeni priti v nebesa, po nauku Jezusa Kristusa. Zgodba o » *Danijelu* « in njegovih treh tovariših nam je predstavljena kot model zvestobe, ki jo Bog reši v dneh težav.

Toda v tej zgodbi o Danielovem življenju je tudi spreobrnjenje treh močnih kraljev, ki jih je Bog uspel iztrgati iz rok hudiča, ki so ga častili v popolni nevednosti. Bog je te cesarje naredil za najmočnejše govornike njegove stvari v človeški zgodovini, prve, a tudi zadnje, ker bodo ti vzorni možje izginili in vera, vrednote, morala bodo nenehno propadale. Za Boga je ugrabiti dušo dolg boj in primer kralja » *Nebukadnezarja* « je izjemno razkrivajoč model te vrste. Potrjuje prisposodbo Jezusa Kristusa, tega » *dobrega pastirja* «, ki zapusti svojo čredo, da bi poiskal izgubljeno ovco.

Daniel 1

Dan 1:1 *V tretjem letu vladanja Judovega kralja Jojakima je babilonski kralj Nebukadnezar krenil proti Jeruzalemu in ga oblegal.*

1a- *Tretje leto vladavine Jojakima, kralja Jude*

Jojakimova vladavina je trajala 11 let od – 608 do – 597. 3. ^{leto leta} – 605.

1b- *Nebukadnezar*

To je babilonski prevod imena kralja Nebukadnezarja, "Nabu varuje mojega najstarejšega sina." Nabu je mezopotamski bog znanja in pisanja. Že zdaj lahko razumemo, da namerava Bog vrniti to moč nad znanjem in pisanjem.

Dan 1:2 *In Gospod mu je dal v roke Jojakima, Judovega kralja, in del posode Božje hiše. Nebukadnezar je pribor odnesel v deželo Šinar, v hišo svojega boga, in ga dal v zakladnico svojega boga.*

2a- *Gospod mu je izročil v roke Jojakima, Judovega kralja*

Bog je zapustil judovskega kralja upravičeno. 2Ch.36:5: *Jojakim je bil star petindvajset let, ko je postal kralj, in je vladal enajst let v Jeruzalemu. Delal je, kar je bilo hudo v očeh GOSPODA, njegovega Boga .*

2b- *Nebukadnezar je posode odnesel v deželo Shinar, v hišo svojega boga, dal jih je v zakladnico svojega boga.*

Ta kralj je pogan, ne pozna pravega Boga, ki mu Izrael služi, vendar skrbi za čast svojega boga: Bel. Po prihodnjem spreobrnjenju bo z enako zvestobo služil pravemu Danielovemu Bogu.

Dan 1:3 *Kralj je ukazal Ašpenazu, poglavarju svojih evnuhov, naj pripelje nekaj Izraelovih otrok kraljevskega rodu ali plemiške družine,*

Dan 1:4 *mladi fantje brez madeža na telesu, lepega videza, obdarjeni z modrostjo, razumevanjem in poukom, sposobni služiti v kraljevi palači in ki bi se učili črk in jezika Kaldejcev.*

4a- Kralj Nebukadnezar je videti prijazen in inteligenčen, le pomagati judovskim otrokom, da se uspešno vključijo v njegovo družbo in njene vrednote.

Dan 1:5 *Kralj jim je za vsak dan določil del jedi svoje mize in vina, ki ga je pil, z namenom, da bi jih vzgajali tri leta, po koncu katerih bi bili v službi kralj.*

5a- Kraljeva dobra čustva so očitna. Z mladimi deli tisto, kar ponuja sam, od svojih bogov do svoje hrane.

Dan 1:6 *Med njimi so bili Daniel, Hananija, Mišael in Azarija izmed Judovih sinov.*

6a- Od vseh mladih Judov, ki so jih odpeljali v Babilon, so le štirje pokazali vzorno zvestobo. Dejstva, ki sledijo, je organiziral Bog, da bi pokazal razliko v sadu tistih, ki mu služijo in jih blagoslavlja, ter tistih, ki mu ne služijo in jih on ignorira.

Dan 1:7 *In poveljnik evnuhov jim je dal imena: Daniel Beltasazar, Hananija Šadrah, Mišael Mesah in Azarija Abednego.*

7a- Inteligenco delijo ti mladi Judje, ki se strinjajo, da bodo nosili poganska imena, ki jih je vsilil zmagovalec. Poimenovanje je znak večvrednosti in načelo,

ki ga uči pravi Bog. 1. Mojz. 2:19: *In Bog GOSPOD, ki je iz zemlje oblikoval vse zveri na polju in vse ptice v nebu, jih je pripeljal k človeku, da bi videl, kako jih bo imenoval, in da bi se vsako živo bitje imenovalo po imenu človeka. bi mu dal.*

7b- Daniel »Bog je moj sodnik« se preimenuje v Beltašazarja: »Bel bo varoval«. Bel označuje hudiča, ki so mu ta poganska ljudstva v popolni nevednosti služila in ga čistila, žrtve demonskih duhov.

Hananija »Milost ali dano od YaHWéH« postane »Šadrah, ki ga je navdihnil Aku«. Aku je bil bog lune v Babilonu.

Mishaël »Kdo je Božja pravičnost« postane Meschac »ki pripada Aku«.

Azarija »Pomoč ali pomoč je YaHWéH« postane »Abed-Nego« »Negov služabnik« in tam že sončni bog Kaldejcev.

Dan 1:8 *Daniel je sklenil, da se ne bo oskrunil s kraljevo hrano in z vinom, ki ga je kralj pil, in prosil je glavnega evnuha, naj ga ne prisili, da se oskruni.*

8a- **Imeti** pogansko ime ne predstavlja težave, ko ste poraženi, toda omadeževanje sebe do te mere, da bi osramotili Boga, je preveč za zahtevati. Zvestoba mladeničev jih je pripeljala do tega, da so se vzdržali *kraljevega vina in mesa*, ker so bile te stvari tradicionalno predstavljene poganskim božanstvom, ki so jih častili v Babilonu. Njihovi mladosti manjka zrelosti in še ne razmišljajo tako kot Pavel, zvesta Kristusova priča, ki ima lažna božanstva za veter (Rim.14; 1Kor.8). Toda iz strahu, da bi šokiral tiste, ki so šibki v veri, ravna kot oni. Če ravna nasprotno, ne stori greha, ker je njegovo sklepanje pravilno. Bog obsoja oskrunjenje, storjeno prostovoljno z vsem znanjem in vestjo; v tem primeru namerna izbira počastitve poganskih bogov.

Dan 1:9 *Bog je dal Danielu naklonjenost in milost pred glavnim evnuhom.*

9a- Vera mladih se kaže v njihovem strahu, da ne bodo ugajali Bogu; Lahko jih blagoslovi.

Dan 1:10 *Vodja evnuhov je rekel Danielu: Bojim se svojega gospoda, kralja, ki ti je določil, kaj moraš jesti in piti; kajti zakaj bi videl tvoj obraz bolj potrj kot obraz mladih tvojih let? Kralju bi izpostavil mojo glavo.*

Dan 1:11 *Nato je Daniel rekel oskrbniku, ki mu je glavni evnuh zaupal nadzorstvo nad Danielom, Hananijo, Mišaelom in Azarijem:*

Dan 1:12 *Preizkušaj svoje služabnike deset dni in daj nam zelenjave jesti in vode piti;*

Dan 1:13 *Potem boš ozrl na naše obraze in na obraze mladeničev, ki jedo kraljevo hrano, in ravnaj s svojimi služabniki po tem, kar si videl.*

Dan 1:14 *In dal jim je, kar so prosili, in jih deset dni preizkušal.*

Dan 1:15 *Po desetih dneh so bili lepši in bolj debeli od vseh mladeničev, ki so jedli kraljevo hrano.*

15a- Lahko vzpostavimo duhovno primerjavo med »desetimi dnevi« izkušnje Daniela in njegovih treh tovarišev z »desetimi dnevi« preroških let preganjanj sporočila »smirnske« dobe Apo. 2:10. . Dejansko v obeh izkušnjah Bog razkrije skrite sadove tistih, ki trdijo, da so od njega.

Dan 1:16 *Oskrbnik jim je vzel hrano in vino, ki sta bila namenjena, in jim dal zelenjave.*

16a- Ta izkušnja kaže, kako lahko Bog deluje na um ljudi, tako da so njegovi služabniki naklonjeni po njegovi sveti volji. Ker je bilo tveganje, ki ga je prevzel

kraljev oskrbnik, veliko in je moral posredovati Bog, da je sprejel Danielove predloge. Izkušnja vere je uspešna.

Dan 1:17 *Tem štirim mladeničem je Bog dal znanje, razumevanje vseh črk in modrost; Daniel pa je razložil vsa videnja in sanje.*

17a- *Bog je tem štirim mladeničem podelil znanje, inteligenco v vseh črkah in modrost*

Vse je Gospodov dar. Tisti, ki ga ne poznajo, ne vedo, koliko je od njega odvisno, ali so inteligentni in modri ali nevedni in neumni.

17 b- *in Daniel sta razložila vsa videnja in vse sanje .*

Prvi, ki je pokazal svojo zvestobo, je Bog počastil Daniela, ki mu je dal dar prerokovanja. To je bilo pričevanje, ki ga je dal v svojem času zvestemu Jožefu, ujetniku Egipčanov. Med božjimi darovi je Salomon izbral tudi modrost; in za to izbiro mu je Bog dal vse drugo, slavo in bogastvo. Daniel bo v zameno izkusil to višino, ki jo je zgradil njegov zvesti Bog.

Dan 1:18 *Ob času, ki ga je določil kralj, da mu jih prinese, jih je poveljnik evnuhov predstavil Nebukadnezarju.*

Dan 1:19 *Kralj je govoril z njimi; in med vsemi temi mladeniči ni bilo nikogar, kot so Daniel, Hananiah, Mishael in Azariah. Zato so bili sprejeti v kraljevo službo.*

Dan 1:20 *V vseh stvareh, ki so zahtevale modrost in razumevanje in o katerih jih je kralj spraševal, je našel, da so desetkrat boljši od vseh čarovnikov in astrologov, ki so bili v vsem njegovem kraljestvu.*

20a- *Bog tako pokaže " razliko med tistimi, ki mu služijo, in tistimi, ki mu ne služijo ", kar je zapisano v Mal.3:18. Danielova imena in imena njegovih tovarišev bodo vključena v pričevanje Svetega pisma, kajti njihova izkazovanja zvestobe bodo služila kot modeli za spodbujanje izvoljenih do konca sveta.*

Dan 1:21 *Tako je bilo z Danielom do prvega leta kralja Kira.*

Daniel 2

Dan 2:1 *V drugem letu Nebukadnezarjevega vladanja je Nebukadnezar sanjal sanje. Njegov um je bil nemiren in ni mogel spati.*

1a- *Torej, v – 604. Bog se manifestira v duhu kralja.*

Dan 2:2 *Kralj je poklical čarovnike, astrologe, čarovnike in Kaldejce, da bi mu povedali njegove sanje. Prišli so in se postavili pred kralja.*

2a- *Poganski kralj se nato obrne na ljudi, ki jim je do tedaj zaupal, vsak je specialist na svojem področju.*

Dan 2:3 *In kralj jim je rekel: »Sanjal sem sanje; moj um je vznemirjen in rad bi izvedel te sanje.*

3a- Kralj je dobro rekel: *Želim vedeti te sanje*; ne govori o njegovem pomenu.

Dan 2:4 *Kaldejci so kralju odgovorili v aramejskem jeziku: O kralj, živej vekomaj! Povejte svojim služabnikom o tem in razložili vam bomo.*

Dan 2:5 *In kralj je spet odgovoril in rekel Kaldejcem: Stvar mi je ušla; Če me ne opozorite na sanje in njihovo razlago, vas bodo raztrgali na koščke in vaše hiše bodo spremenjene v kup smeti.*

5a- Kraljeva nepopustljivost in skrajni ukrep, ki ga sprejme, sta izjemna in navdihnjena od Boga, ki ustvarja sredstva za zmedo poganškega šarlatanstva in razkrivanje njegove slave prek svojih zvestih služabnikov.

Dan 2:6 *Če pa mi poveš sanje in njihovo razlago, boš prejel od mene darove in darove in veliko čast. Zato mi povej sanje in njihovo razlago.*

6a – Te darove, darila in velike časti Bog pripravlja za svoje zveste izvoljene.

Dan 2:7 *Drugič so odgovorili: Naj kralj pove sanje svojim služabnikom in mi jih bomo razložili.*

Dan 2:8 *In kralj je odgovoril in rekel: Resnično vidim, da skušaš pridobiti čas, ker vidiš, da mi je zadeva ušla.*

8a- Kralj vpraša svoje modrece nekaj, kar ga nikoli niso vprašali, in tega ne doseže.

Dan 2:9 *Torej, če mi sanj ne razkriješ, bo enaka kazen zadela vse vas; hočeš se pripraviti, da mi govoriš laži in laži, medtem ko čakaš, da se časi spremenijo. Zato mi povej sanje in vedel bom, če mi lahko daš razlago.*

9a- *hočeš se pripraviti, da mi govoriš laži in laži, medtem ko čakaš, da se časi spremenijo*

Na tem principu do konca sveta bogatijo vsi lažni vidci in vedeževalci.

9b- *Zato mi povej sanje in vedel bom, če mi lahko daš razlago*

Prvič se to logično razmišljanje manifestira v mislih človeka. Šarlatani se zelo zabavajo, ko lahko svojim naivnim in preveč lahkovernim strankam povedo karkoli. Kraljeva zahteva razkrije njihovo mejo.

Dan 2:10 *Kaldejci so odgovorili kralju: Na zemlji ni nikogar, ki bi mogel reči, kar kralj sprašuje; noben kralj, pa naj bo še tako velik in močan, ni nikoli zahteval česa takega od katerega koli čarovnika, astrologa ali Kaldejca.*

10a- Njihove besede so resnične, saj do takrat Bog ni posredoval, da bi jih razkril, da bi razumeli, da je on edini Bog in da njihova poganška božanstva niso nič drugega kot nič in idoli, ki so jih zgradili roke in človeški duhovi. nad demonskimi duhovi.

Dan 2:11 *Kar zahteva kralj, je težko; nihče ne more povedati kralju, razen bogov, katerih prebivališče ni med ljudmi.*

11a- Modri tukaj izražajo nesporno resnico. Toda s temi pripombami priznavajo, da nimajo nobenega odnosa z bogovi, medtem ko se z njimi ves čas posvetujejo prevarani ljudje, ki mislijo, da bodo prek njih dobili odgovore od skritih božanstev. Izziv, ki ga sproži kralj, jih razkrije. In da bi to dosegli, je bila potrebna nepredvidljiva in neskončna modrost pravega Boga, ki se je sublimno razodela že v Salomonu, tem mojstru božanske modrosti.

Dan 2:12 *Na to se je kralj razjezil in bil zelo jezen. Ukazal je usmrtiti vse babilonske modrece.*

Dan 2:13 *Obsodba je bila objavljena, modri so bili usmrčeni in iskali so Daniela in njegove tovariše, da bi jih uničili.*

13a – Bog bo s kraljem Nebukadnezarjem obudil svoje služabnike pred smrtjo v slavi. Ta strategija prerokuje zadnjo izkušnjo adventistične vere, kjer bodo izvoljeni čakali na smrt, ki so jo odredili uporniki na določen datum. Toda tu bo spet situacija obrnjena, kajti mrtvi bodo tisti uporniki, ki se bodo pobijali med seboj, ko se bo močan in zmagovit Kristus prikazal v nebesih, da jih bo sodil in obsodil.

Dan 2:14 *Tedaj je Daniel modro in modro govoril Arjohu, poveljniku kraljeve straže, ki je šel pobiti babilonske modrece.*

Dan 2:15 *In odgovoril je in rekel Arjohu, kraljevemu poveljniku: Zakaj je kraljeva kazen tako stroga? Arjoc je zadevo pojasnil Danielu.*

Dan 2:16 *Daniel je šel h kralju in ga prosil, naj mu da čas, da kralju pojasni.*

16a – Daniel deluje v skladu s svojo naravo in versko izkušnjo. Ve, da mu je njegove preroške darove dal Bog, v katerega je vajen polagati vse svoje zaupanje. Ko izve, kaj kralj sprašuje, ve, da ima Bog odgovore, toda ali je njegova volja, da mu jih razkrije?

Dan 2:17 *Tedaj je Daniel šel v svojo hišo in povedal Hananiji, Mišaelu in Azariju svojim tovarišem o tej zadevi,*

17a – Štirje mladeniči živijo v Danielovi hiši. » *Podobni se zbirajo skupaj* « in predstavljajo Božjo skupščino. Že pred Jezusom Kristusom, *kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, sem jaz sredi njih*, pravi Gospod. Bratska ljubezen združuje te mlade ljudi, ki izkazujejo lep duh solidarnosti.

Dan 2:18 *jih poziva, naj prosijo za usmiljenje nebeškega Boga, da Daniel in njegovi tovariši ne bi bili uničeni skupaj z ostalimi modrimi iz Babilona.*

18a – Soočeni s tako močno grožnjo svojemu življenju sta goreča molitev in iskren post edino orožje izvoljenih. Vedo in bodo čakali na odgovor svojega Boga, ki jim je dal že toliko dokazov, da jih ljubi. Na koncu sveta bodo tako ravnali še zadnji izbranci, ki so tarča smrtne odredbe.

Dan 2:19 *Potem je bila skrivnost Danielu razkrita v nočnem videnju. In Daniel je blagoslovil Boga nebes.*

19a – Na zahtevo njegovih izvoljenih je zvesti Bog tam, ker je organiziral preizkus, da bi potrdil svojo zvestobo za Daniela in njegove tri tovariše; da bi jih povzdignil na najvišje položaje v kraljevi vladi. Izkušnjo za izkušnjo jih bo naredil za nepogrešljive za tega kralja, ki ga bo vodil in končno spreobrnil. To spreobrnjenje bo sad zvestega in neoporečnega obnašanja štirih mladih Judov, ki jih je Bog posvetil za izjemno poslanstvo.

Dan 2:20 *Daniel je odgovoril in rekel: Blagoslovljeno bodi Božje ime od vekomaj do vekomaj. Njemu pripadata modrost in moč.*

20a – Upravičena pohvala, ker je dokaz njegove *modrosti* v tej izkušnji nedvomno prikazan. Njena *moč* je pripeljala Joakima do Nebukadnezarja in svoje zamisli je vsilila v misli mož, ki so bili naklonjeni njenemu projektu.

Dan 2:21 *On je tisti, ki spreminja čase in okoliščine, ki ruši in postavlja kralje, ki daje modrost modrim in znanje tistim, ki imajo razum.*

21a- Ta verz jasno izraža vse razloge za vero v Boga in vanj. Nebukadnezar se bo sčasoma spreobrnil, ko bo v celoti spoznal te stvari.

Dan 2:22 *On razkrije, kar je globoko in skrito, on pozna, kar je v temi, in luč ostane pri njem.*

22a- Hudič lahko razkrije tudi tisto, kar je globoko in skrito, vendar svetlobe ni v njem. To počne, da bi ljudi zapeljal in odvrnil od pravega Boga, ki, ko to stori, odreši svoje izvoljene tako, da jim razkrije smrtonosne pasti, ki jih postavljajo demoni, obsojeni na zemeljsko temo, od zmage Jezusa Kristusa nad grehom in smrt.

Dan 2:23 *Bog svojih očetov, slavim te in hvalim, da si mi dal modrost in moč in da si mi povedal, kar sva prosila od tebe, da si nam razodel kraljevo skrivnost.*

23a- Modrost in moč sta bili v Bogu, v Danielovi molitvi, in Bog mu ju je dal. Vidimo, da se v tej izkušnji izpolnjuje načelo, ki ga je učil Jezus: » *Prositate in vam bo dano* «. Jasno pa je, da mora za pridobitev tega rezultata zvestoba prosilca prestati vse preizkuse. Sila, ki jo prejme Daniel, bo dobila obliko, ki bo delovala na misli kralja, ki bo podvržen nespornemu očitnemu dokazu, ki ga bo prisilil, da prizna obstoj Danielovega Boga, ki do takrat ni bil znan njemu in njegovemu ljudstvu.

Dan 2:24 *Potem je Daniel odšel k Arjohu, kateremu je kralj ukazal, naj uniči babilonske modrece; in šel je in mu rekel takole: Ne uniči babilonskih modrecev! Pelji me pred kralja in kralju bom dal razlago.*

24a- Božansko ljubezen beremo v Danielu, ki misli pridobiti življenje za modre pogane. To je spet vedenje, ki pričuje Bogu o njegovi dobroti in sočutju, v duhu popolne ponižnosti. Bog je lahko zadovoljen, njegov služabnik ga poveljuje z deli njegove vere.

Dan 2:25 *Arjoh je Daniela hitro pripeljal pred kralja in mu rekel takole: Med Judovimi ujetniki sem našel človeka, ki bo kralju pojasnil.*

25a – Bog drži kralja v veliki stiski in samo možnost, da dobi odgovor, ki si ga je tako želel, bo njegovo jezo nemudoma polegla.

Dan 2:26 *In kralj je odgovoril in rekel Danielu, ki mu je bilo ime Beltasazar: Ali mi lahko poveš sanje, ki sem jih imel, in njihovo razlago?*

26a- Pogansko ime, ki mu je bilo dano, ne spremeni ničesar. Daniel in ne Beltazar mu bo dal pričakovan odgovor.

Dan 2:27 *Daniel je odgovoril v navzočnosti kralja in rekel: Kar sprašuje kralj, je skrivnost, ki je modri, astrologi, čarovniki in vedeževalci ne morejo razkriti kralju.*

27a – Daniel posreduje v imenu modrih. Kar je kralj zahteval od njih, je bilo zunaj njihovega dosega.

Dan 2:28 *Toda v nebesih je Bog, ki razodeva skrivnosti in je kralju Nebukadnezarju sporočil, kaj se bo zgodilo na koncu časov. To so tvoje sanje in vizije, ki si jih imel v postelji.*

28a- Ta začetek razlage bo Nebukadnezarja pritegnil pozornost, ker je tema prihodnosti vedno mučila in vznemirjala ljudi, možnost, da dobimo odgovore na to temo, pa je vznemirljiva in tolažilna. Daniel usmerja kraljevo pozornost na nevidnega živega Boga, kar je presenetljivo za kralja, ki je častil materializirana božanstva.

Dan 2:29 *Na postelji, o kralj, so se ti porodile misli o tem, kaj bo po tem času; in tisti, ki razkriva skrivnosti, vam je sporočil, kaj se bo zgodilo.*

Dan 2:30 *Če mi je bila ta skrivnost razodeta, to ni zato, ker je v meni večja modrost od vseh živih; toda zato, da se kralju da razlaga in da spoznaš misli svojega srca.*

30a- *ne gre za to, da je v meni modrost, ki je višja od modrosti vseh živih ljudi; vendar je tako, da je razlaga dana kralju*

Popolna ponižnost v akciji. Daniel stopi stran in pove kralju, da se ta nevidni Bog zanima zanj; ta Bog močnejši in učinkovitejši od tistih, ki jim je služil do takrat. Predstavljajte si, kako so te besede vplivale na njegov um in srce.

30b- *in poznaj misli svojega srca*

V poganski veri se merila dobrega in zla pravega Boga ne upoštevajo. O kraljih se nikoli ne dvomi, ker se jih bojijo in jih je strah, ker je njihova moč velika. Odkritje pravega Boga bo Nebukadnezarju omogočilo, da postopoma odkrije svoje značajske pomanjkljivosti; kar med njegovimi ljudmi ne bi imel nihče drznosti. Nauk je namenjen tudi nam: *misli svojega srca lahko spoznamo le*, če Bog deluje v naši vesti.

Dan 2:31 *O kralj, pogledal si in videl veliko podobo; ta kip je bil ogromen in izjemnega sijaja; stala je pred vami in njen videz je bil grozen.*

31a- *videli ste velik kip; ta kip je bil ogromen in izjemnega sijaja*

Kip bo ponazarjal nasledstva velikih zemeljskih imperijev, ki si bodo sledili do vrnitve v slavi Jezusa Kristusa, od tod tudi njegov *ogromen videz*. Njegov *sijaj* je sijaj zaporednih vladarjev, pokritih z bogastvom, slavo in častmi, ki jih izkazujejo moški.

31b- *stala je pred vami in njen videz je bil grozen.*

Prihodnost, ki jo napoveduje kip, leži *pred* kraljem in ne za njim. Njegov strašni vidik prerokuje množice človeških smrti, ki bodo povzročile, vojne in preganjanja, ki bodo zaznamovali človeško zgodovino do konca sveta; vladarji hodijo čez trupla.

Dan 2:32 *Glava te podobe je bila iz čistega zlata; njegove prsi in roke so bile iz srebra; njegov trebuh in njegova stegna so bila iz bronca;*

32a- *Glava tega kipa je bila iz čistega zlata*

Daniel bo to potrdil v 38. vrstici, *zlata glava* je sam kralj Nebukadnezar. Ta simbol ga označuje, ker se bo najprej spreobrnil in z vero služil pravemu Bogu Stvarniku. Zlato je **simbol** očiščene vere v 1. Petrovem pismu 1:7. Njegova dolga vladavina bo zaznamovala versko zgodovino in upravičila njegovo omembo v Svetem pismu. Poleg tega je vodja **gradnje** nasledstev zemeljskih vladarjev. Prerokba se začne v prvem letu njegove vladavine leta 605.

32b - *njegove prsi in roke so bile iz srebra*

Srebro je manj vredno kot zlato. Spreminja se, zlato ostaja nespremenljivo. Priča smo degradaciji človeških vrednot, ki sledi opisu kipa od zgoraj navzdol. Od – 539 bo imperij Medijcev in Perzijcev nasledil Kaldejsko cesarstvo.

32c- *njegov trebuh in njegova stegna so bila iz medenine*

Tudi medenina je manj vredna od srebra. Je kovinska zlitina na osnovi bakra. Sčasoma se močno pokvari in spremeni videz. Prav tako je trši od srebra, sam pa je trši od zlata, ki je edino zelo voljno. Spolnost je v središču podobe, ki jo

je izbral Bog, vendar je tudi podoba človeškega razmnoževanja. Grški imperij, ker to res je, se bo resnično izkazal za zelo plodovit, saj bo človeštvu dal svojo pogansko kulturo, ki se bo nadaljevala do konca sveta. Grške kipe iz staljene in ulite medenine bodo ljudje občudovali do konca. Razgaljena je golota telesa in njegova izprijena morala je brezmejna; zaradi teh stvari je grški imperij tipičen simbol greha, ki bo trajal skozi stoletja in tisočletja do Kristusove vrnitve. V Dan.11:21 do 31 bo grški kralj Antioh 4, znan kot Epifan, preganjalec judovskega ljudstva »7 let« med – 175 in – 168, predstavljen kot vrsta papeškega preganjalca, ki mu je predhodnik v preroško poročilo tega poglavja. Ta 32. verz zaporedno združuje in spominja na imperije, ki so pripeljali do rimskega imperija.

Dan 2:33 *njegove noge iz železa; njegove noge, deloma iz železa in deloma iz gline.*

33a- *njegove noge, iz železa*

Rim je kot četrti prerokovani imperij označen z največjo utrjenostjo, ki jo predstavlja železo. Je tudi najpogostejša kovina, ki oksidira, rjavi in se uniči. Tudi tu se poslabšanje potrdi in se povečuje. Rimljani so politeisti; sprejmejo bogove premaganih sovražnikov. Tako se bo grški greh s svojo razširitvijo razširil na vsa ljudstva svojega imperija.

33b- *njegove noge, delno železne in delno glinene*

V tej fazi glineni del oslabi to trdo dominacijo. Razlaga je preprosta in zgodovinska. Leta 395 je rimski imperij razpadel in po tem bo *deset prstov na nogah kipa* doseglo ustanovitev *desetih neodvisnih krščanskih kraljestev*, ki pa bodo vsa postavljena pod verski nadzor rimskega škofa, ki bo postal papež od leta 538. Teh deset kraljev so omenjeni v Dan 7:7 in 24.

Dan 2:34 *Ko ste gledali, je padel kamen brez rok in udaril v noge podobe iz železa in gline ter jih razbil.*

34a- Podoba kamna, ki udari, se zgleduje po praksi smrti s kamenjanjem. To je bil standard za usmrnitev krivih grešnikov v starem Izraelu. Ta kamen torej pride kamenjati zemeljske grešnike. Zadnja nadloga božje jeze bo po Razodetju 16:21 zrna toče. Ta podoba prerokuje Kristusovo dejanje proti grešnikom v času njegove veličastne božanske vrnitve. V Zec.3:9 daje Duh Kristusu podobo kamna, glavnega vogalnega kamna, tistega, s katerim Bog začne gradnjo svoje duhovne stavbe: Kajti glej, kakor za kamen, ki sem ga postavil pred *Jozueta*, na tem enem kamnu je sedem oči; Glej, sam bom vrezal, kar bo vrezano vanj, govori GOSPOD nad vojskami; in v enem dnevu bom odstranil krivico te dežele. Nato beremo v Zac.4:7: *Kdo si ti, velika gora, pred Zerubabelom? Zgladili se boste. Položil bo glavni kamen med vzkliki: Milost, milost zanjo!* Na istem mestu v 42. in 47. vrstici beremo: *Rekel mi je: Kaj vidiš? Odgovoril sem: Pogledam, in glej, tam je svečnik, ves iz zlata, z vazo na vrhu in drži sedem svetilk, s sedmimi cevmi za svetilke, ki so na vrhu svečnika*; ... *Kajti tisti, ki so prezirali dan šibkih začetkov, se bodo veselili, ko bodo videli nivo v Zerubabelovi roki. Teh sedem je Gospodovih oči, ki gledajo po vsej zemlji*. Da bi potrdili to sporočilo, bomo v Raz.5:6 našli to podobo, na kateri se sedem oči kamna in svečnik pripisujejo Božjemu Jagnjetu, namreč Jezusu Kristusu: *In videl sem sredi prestol in štiri živa bitja in sredi starešin jagnje, ki je bilo tam kot zaklano. Imel je sedem rogov in sedem oči, ki so*

bili sedem Božjih duhov, poslanih po vsej zemlji. Obsodba grešnih ljudstev, ki jo izvrši Bog osebno, ne posega človeška roka.

Dan 2:35 *Tedaj so se zdrobili železo, glina, bron, srebro in zlato in postali kakor pleve, ki poleti uhajajo z gumna; veter jih je odnesel in o njih ni bilo nobene sledi. Toda kamen, ki je zadel podobo, je postal velika gora in je napolnil vso zemljo.*

35a- *Tedaj so se železo, glina, medenina, srebro in zlato zdrobili skupaj in postali kakor pleve, ki poleti uhajajo z gumna; veter jih je odnesel in o njih ni bilo nobene sledi.*

Ob Kristusovi vrnitvi so potomci ljudstev, ki jih simbolizirajo zlato, srebro, medenina, železo in glina, vsi ostali v svojih grehah in vredni, da jih uniči, in podoba prerokuje to izničenje.

35b- *Toda kamen, ki je zadel podobo, je postal velika gora in je napolnil vso zemljo*

Razodetje bo razkrilo, da se bo ta napoved popolnoma izpolnila šele po tisoč letih nebeške sodbe, z umestitvijo izvoljenih na prenovljeno Zemljo v Razodetjih 4, 20, 21 in 22.

Dan 2:36 *To so sanje. Razlago bomo dali pred kraljem.*

36a- Kralj končno sliši, o čemer je sanjal. Takšnega odgovora si ni mogoče izmisliti, saj ga ni bilo mogoče prevarati. Tisti, ki mu to opisuje, je torej sam prejel isto videnje. In tudi on se odzove kraljevi prošnji tako, da se pokaže sposoben razlagati podobe in jim dati pomen.

Dan 2:37 *O kralj, ti si kralj kraljev, kajti Bog nebes ti je dal oblast, moč, moč in slavo;*

37a- Resnično cenim ta verz, kjer vidimo Daniela, kako se neformalno pogovarja z mogočnim kraljem, česar si nihče ne bi upal storiti v naših sprevrženih in pokvarjenih dneh. Neformalen nagovor ni žaljiv, Daniel spoštuje kaldejskega kralja. Tuinalnost je le slovnična oblika, ki jo uporablja izoliran subjekt, ki se izraža eni tretji osebi. In »tako velik kot je kralj, ni nič manj človek«, kot je znal v svojem času reči igravec Molière. In nagib neupravičenih zaobljub se je rodil v njegovem času z Ludvikom 14 , ponosnim »sončnim kraljem«.

37b- *O kralj, ti si kralj kraljev, kajti Bog nebes ti je dal cesarstvo*

Več kot spoštovanje Daniel prinaša kralju nebeško priznanje, ki se ga ni zavedal. Pravzaprav nebeški Kralj kraljev potrjuje, da je zgradil zemeljskega Kralja kraljev. Vladanje nad kralji predstavlja cesarski naziv. Simbol imperija so " orlova krila ", ki ga bodo označevala kot prvi imperij v Dan.7.

37c- *moč,*

Označuje pravico do prevlade nad množicami in se meri v količini, tj.

Lahko obrne glavo in močnega kralja navda s ponosom. Kralj se bo včasih vdal ponosu in Bog ga bo ozdravil skozi hudo preizkušnjo ponižanja, razkrita v Dan.4. Sprejeti mora idejo, da svoje moči ni pridobil z lastno močjo, ampak zato, ker mu jo je dal pravi Bog. V Dan.7 bo ta moč prevzela simbolično podobo Medijskega in Perzijskega medveda .

Moč, ki jo ljudje včasih pridobijo z občutkom praznine v sebi in v svojem življenju, naredijo samomor. Zaradi moči fantazirate o veliki sreči, ki ne pride. »Vse novo, vse lepo« pravi pregovor, a ta občutek komaj traja. V sodobnem

življenju znani, občudovani in obogateni umetniki na koncu naredijo samomor kljub navideznemu, bleščečemu in veličastnemu uspehu.

37d- *moč*

Označuje dejanje, pritisk pod omejitvijo, zaradi katerega se nasprotnik upogne v boju. Toda ta boj je mogoče voditi proti sebi. Nato govorimo o moči značaja. Moč se meri v kakovosti in učinkovitosti.

Ima tudi svoj simbol: *leva* po Sodnikih 14:18: » *kar je močnejše od leva, kaj je slajše od medu*«. Moč leva je v njegovih mišicah; tistih njegovih šap in krempljev, predvsem pa tistih njegovih ust, ki zgrabijo in zadušijo svoje žrtve, preden jih požrejo. Odvrnjeno razkritje tega odgovora na uganko, ki jo je Filistejcem zastavil Samson, bo postalo posledica dejanja neprimerljive sile z njegove strani proti njim.

37.- *in slava*.

Ta beseda spreminja pomen v svojem zemeljskem in nebesnem pojmovanju. Nebukadnezar je do te izkušnje pridobil človeško slavo. Užitek dominacije in odločanja o usodi vseh bitij na zemlji. Preostane mu, da odkrije nebeško slavo, ki jo bo Jezus Kristus pridobil tako, da bo sebe, Gospoda in Gospoda, postavil za služabnika svojih služabnikov. Za svojo odrešitev bo sčasoma sprejel to slavo in njene nebeške pogoje.

Dan 2:38 *Izročil ti je v roke, kjer koli že prebivajo, človeške sinove in poljske zveri in ptice neba in te postavil za vladarja nad vsemi: ti si tisti, ki si zlata glava.*

38a- Ta slika bo uporabljena za označevanje Nebukadnezarja v Dan.4:9.

38b- *ti si zlata glava.*

Te besede kažejo, da Bog vnaprej ve, kakšne odločitve bo sprejel Nebukadnezar. Ta simbol, *zlata glava*, prerokuje njegovo prihodnje posvečenje in njegovo izvolitev za večno odrešenje. Zlato je simbol očiščene vere po 1. Petrovem pismu 1:7: *tako da lahko preizkušnja vaše vere, dragocenejša od pokvarljivega zlata (ki pa se preizkuša z ognjem), prinese hvalo, slavo in čast, ko se prikaže Jezus Kristus*. Zlato, ta voljna kovina, je podoba tega velikega kralja, ki se pusti preoblikovati z delom Boga stvarnika.

Dan 2:39 *Za teboj bo nastalo drugo kraljestvo, manjše od tvojega; nato tretje kraljestvo, ki bo iz bronca in bo vladalo vsej zemlji;*

39a- Sčasoma se bo človeška kakovost poslabšala; srebra na skrinni in dveh rokah kipa je manj kot zlata na glavi. Tako kot Nebukadnezar se bo spreobrnil Medijec Darius, Perzijec Cyrus 2 prav tako po Esd.1:1 do 4, vsi prav tako ljubeči Daniel; in za njimi Darius Perzijec in Artakserks 1^{po} Esd.6 in 7. V preizkušnjah se bodo veselili, ko bodo videli Boga Judov, kako prihaja na pomoč svojim.

39b- *nato tretje kraljestvo, ki bo iz bronca in ki bo vladalo nad vso zemljo.*

Tu se položaj grškega imperija resno poslabša. Medenina, simbol, ki ga predstavlja, označuje nečistost, *greh*. Preučevanje Dan 10 in 11 nam bo omogočilo razumeti, zakaj. Toda že gre za kulturo ljudstva kot izumitelja republikanske svobode in vseh njenih perverzih in pokvarjenih stranpoti, ki po načelu nimajo meja, zato Bog pravi v Pro.29:18: *Ko ni razodetja, ljudje so brez zadržkov; Vesel, če se drži zakona!*

Dan 2:40 *Nastalo bo četrto kraljestvo, močno kot železo; kakor železo vse zlomi in zlomi, tako bo vse zlomilo in zlomilo, kakor železo vse razbije.*

40a- Situacija se poslabša s tem četrtem kraljestvom, ki je Rimsko kraljestvo, ki bo prevladovalo pred prejšnjimi imperiji in prevzelo vsa njihova božanstva, tako da bo kopicilo vse njihove negativne značilnosti in prinašalo novost, železno disciplino neizprosne trdote. Zaradi tega je tako učinkovit, da se mu ne more upreti nobena država; tako zelo, da se bo njegov imperij razširil od Anglije na zahodu do Babilona na vzhodni strani. Železo je resnično njegov simbol, od dvoreznih mečev, oklepov in ščitov, tako da vojska med napadom prevzame videz oklepa, načetiga s konicami sulic, izjemno učinkovitega proti neurejenim napadom ... in razpršenega pred sovražniki.

Dan 2:41 *In kakor si videl stopala in prste, deloma iz lončarske gline in deloma iz železa, bo to kraljestvo razdeljeno; vendar bo v njem nekaj moči železa, ker si videl železo pomešano z glino.*

41a – Daniel tega ne navaja, vendar podoba govori. *Stopala in prsti* predstavljajo dominantno fazo, ki bo nasledila poganski rimski imperij, upodobljen z *železom*. Ta razdeljen rimski imperij bo postal bojno polje za majhna kraljestva, nastala po njegovem razpadu. Zavezništvo *železa* in *gline* ne ustvarja moči, temveč delitev in šibkost. Beremo *lončarsko glino*. Lončar je Bog po Jer.18:6: *Ali ne morem ravnati s teboj kot ta lončar, o hiša Izraelova? Pravi Gospod. Glej, kakor je glina v lončarjevi roki, tako si ti v moji roki, hiša Izraelova!* Ta glina je miroljubna sestavina človeštva, iz katere Bog izbere svoje izvoljene in iz njih naredi častne posode.

Dan 2:42 *In kakor so bili prsti na nogah deloma iz železa in deloma gline, tako bo to kraljestvo deloma močno in deloma krhko.*

42a- Ugotavlja, da se je rimsko *železo* nadaljevalo do konca sveta, čeprav je rimski imperij leta 395 izgubil svojo enotnost in prevlado. Razlaga je v ponovni vzpostavitvi dominacije z versko zapeljevanjem rimskokatoliške vere. To je posledica oborožene podpore, ki so jo Klodvig in bizantinski cesarji dali rimskemu škofu okoli leta 500. Zgradili so njegov ugled in njegovo novo papeško moč, ki ga je, a le v očeh ljudi, naredila za zemeljskega voditelja krščanske cerkve. od leta 538.

Dan 2:43 *Videli ste železo, pomešano z glino, kajti človeška združenja bodo pomešana; vendar ne bosta združena med seboj, kakor se železo ne spoji z glino.*

43a- Prsti *na nogah*, deset po številu, bodo postali *deset rogov* v Dan.7:7 in 24. Po telesu in nogah predstavljajo zahodne krščanske narode Evrope v zadnjem času, to je naš era. Ob obsodbi hinavskih zavezništev evropskih narodov je Bog pred 2600 leti razkril krhkost sporazumov, ki združujejo ljudi današnje Evrope, združene prav na podlagi »Rimskih pogodb«.

Dan 2:44 *V dneh teh kraljev bo nebeški Bog postavil kraljestvo, ki ne bo nikoli uničeno, niti ne bo prešlo pod oblast drugega ljudstva; vsa ta kraljestva bo zlomil in uničil, sam pa bo obstal na veke.*

44a- *V času teh kraljev*

Stvar je potrjena, *deset prstov na nogi* je sočasnih s Kristusovo veličastno vrnitvijo.

44b- *Bog nebes bo postavil kraljestvo, ki ne bo nikoli uničeno*

Izbira izvoljenih poteka pod imenom Jezusa Kristusa od njegove službe, med njegovim prvim prihodom na zemljo, da bi odkupil grehe tistih, ki jih rešuje.

Toda v dva tisoč letih, ki so sledila tej službi, je bil ta izbor dosežen v ponižnosti in preganjanju iz hudičevega tabora. In od leta 1843 je tistih, ki jih Jezus reši, malo, kot bo potrdila študija Dan 8 in 12.

6000 let časa izbire izvoljenih se bliža koncu, 7. tisočletje odpira soboto večnosti samo za izvoljene, odrešene s krvjo Jezusa Kristusa od Adama in Eve. Vsi bodo izbrani zaradi svoje zvestobe, ker Bog vzame s seboj zveste in poslušne ljudi ter izroči hudiča, njegove uporne angele in neposlušne ljudi v popolno uničenje njihovih duš.

44c- *in ki ne bo prešlo pod oblast drugega ljudstva*

Ker konča zemeljsko človeško gospodovanje in nasledstvo.

44d- *zlomil in uničil bo vsa ta kraljestva, sam pa bo vzdržal večno*

Duh razlaga pomen, ki ga daje besedi konec; absolutni pomen. Prišlo bo do odprave vsega človeštva. In Rev.20 nam bo razkrila, kaj se dogaja v 7. tisočletju. Tako bomo odkrili program, ki ga je načrtoval Bog. Na opustošeni zemlji bo hudič zaprt, brez nebeške ali zemeljske družbe. In v nebesih bodo izvoljeni 1000 let sodili hudobne mrtve. Ob koncu teh 1000 let bodo hudobni vstali za zadnjo sodbo. Ogenj, ki jih uniči, bo očistil zemljo, ki jo bo Bog naredil na novo, tako da jo bo povečal, da bo sprejela njegov prestol in njegove odrešene izvoljene. Podoba videnja torej povzema kompleksnejša dejanja, ki jih bo razkrila Apokalipsa Jezusa Kristusa.

Dan 2:45 *To kaže kamen, ki si ga videl, da je padel z gore brez pomoči katere koli roke in je razbil železo, medenino, glino, srebro in zlato. Veliki Bog je kralju sporočil, kaj se mora zgoditi po tem. Sanje so resnične in njihova razlaga je gotova.*

45a- Končno, po njegovem prihodu, Kristusa, ki ga simbolizira kamen, tisočletna nebeška sodba in njegova izvršitev zadnje sodbe, na novi zemlji, ki jo je obnovil Bog, bo velika gora, napovedana v viziji, dobila obliko in mesto. zanj večnost.

Dan 2:46 *Tedaj je kralj Nebukadnezar padel na obraz in se poklonil Danielu ter ukazal darovati mu daritve in kadilo.*

46a – Še vedno pogan, se kralj odzove v skladu s svojo naravo. Ko je od Daniela prejel vse, kar je prosil, se je priklonil pred njim in izpolnil svoje obveznosti. Daniel ne nasprotuje malikovalnim dejanjem, ki jih izvaja do njega. Oporekati in dvomiti je še prezgodaj. Čas, ki pripada Bogu, bo opravil svoje.

Dan 2:47 *In kralj je spregovoril Danielu, rekoč: Resnično je tvoj Bog Bog bogov in Gospod kraljev in razodeva skrivnosti, ker si ti lahko odkril to skrivnost.*

47a- To je bil prvi korak kralja Nebukadnezarja k njegovemu spreobrnjenju. Nikoli ne bo mogel pozabiti te izkušnje, ki ga prisili, da prizna, da je Daniel v razmerju s pravim Bogom, pravzaprav Bogom bogov in Gospodom kraljev. Toda pogansko spremstvo, ki mu pomaga, bo odložilo njegovo spreobrnjenje. Njegove besede pričajo o učinkovitosti preroškega dela. Božja moč, da vnaprej pove, kaj se bo zgodilo, postavi normalnega človeka pred zid prepričljivih dokazov, ki jim izbrani popušča, padli pa se upira.

Dan 2:48 *Nato je kralj dvignil Daniela in mu dal veliko bogatih daril; dal mu je poveljstvo nad vso babilonsko provinco in ga postavil za vrhovnega vladarja nad vsemi modrimi babilonskimi možmi.*

48a- Nebukadnezar je ravnal z Danielom na enak način, kot je ravnal faraon pred njim z Jožefom. Ko so inteligentni in ne trmasto zaprti in blokirani, veliki vodje znajo ceniti storitve služabnika z dragocenimi lastnostmi. Oni in njihovo ljudstvo so deležni božanskih blagoslovov, ki počivajo na njegovih izvoljenih. Modrost pravega Boga tako koristi vsem.

Dan 2:49 *Daniel je prosil kralja, naj vodstvo nad babilonsko provinco preda Šadrahu, Mešahu in Abednegu. In Daniel je bil na kraljevem dvoru.*

49a- Ti štirje mladi ljudje so po svojem posebno zvestem odnosu do Boga izstopali od ostalih mladih Judov, ki so prišli z njimi v Babilon. Po tej preizkušnji, ki bi lahko postala dramatična za vse, se pokaže odobravanje živega Boga. Tako vidimo razliko, ki jo Bog dela med tistimi, ki mu služijo, in tistimi, ki mu ne služijo. Svoje izvoljence, ki so se pokazali vredni, povzdiguje javno, v očeh vseh ljudi.

Daniel 3

Dan 3:1 *Kralj Nebukadnezar je naredil podobo iz zlata, šestdeset komolcev visoko in šest komolcev široko. Postavil ga je v dolini Dura, v provinci Babilon.*

3a- Živi Danielov Bog je prepričal kralja, vendar ga še ni spreobrnil. In megalomanija ga še vedno zaznamuje. Odrasli, ki ga obkrožajo, ga na tej poti spodbujajo, kakor lisica v pravljici krokarja, ga obožujejo in častijo kot boga. Poleg tega se kralj na koncu primerja z bogom. Povedati je treba, da je v poganstvu odmik lahek, ker so druga lažna božanstva nepremična in zamrznjena v obliki kipov, medtem ko je on, kralj, ki je živ, že nadrejen njim. Toda kako slabo se to zlato uporablja pri postavitvi kipa! Očitno prejšnja vizija še ni obrodila sadov. Morda so celo časti, ki mu jih je izkazal Bog bogov, pomagale ohraniti in celo povečati njegov ponos. Zlato, simbol vere, očiščene s preizkušnjo v skladu s 1. Petrovim pismom 1:7, bo pomagalo razkriti prisotnost te vrste vzvišene vere pri Danielovih treh spremljevalcih v novi izkušnji, o kateri govori to poglavje. To je

lekcija, ki jo Bog naslavlja zlasti na svoje izvoljene v zadnjem adventističnem sojenju, ko bo odlok o smrti, prerokovan v Razodetju 13:15, kmalu vzel njihova življenja.

Dan 3:2 *Kralj Nebukadnezar je sklical satrape, oskrbnike in guvernerje, glavne sodnike, zakladnike, odvetnike, sodnike in vse sodnike provinc, da pridejo na posvetitev podobe, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar.*

2a – Za razliko od Danielove preizkušnje v Dan.6, ta izkušnja ni posledica zarot ljudi, ki so obkrožali kralja. Tu se razkrije sad njegove osebnosti.

Dan 3:3 *Nato so se satrapi, oskrbniki in guvernerji, vrhovni sodniki, zakladniki, odvetniki, sodniki in vsi sodniki provinc zbrali, da bi posvetili podobo, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar. Stali so pred podobo, ki jo je postavil Nebukadnezar.*

Dan 3:4 *In glasnik je zaklical z močnim glasom: Tako vam zapovedujejo, ljudje, narodi in ljudje vseh jezikov!*

Dan 3:5 *Ko boste slišali zvok trobente, piščal, kitare, sambuka, psalterija, dud in vseh vrst glasbil, boste padli in častili zlati kip, ki ga je postavil kralj Nebukadnezar.*

5a- *V trenutku, ko zaslišite zvok trobente*

Znak sojenja bo dal zvok trobente, tako kot je vrnitev Jezusa Kristusa simbolizirana v Raz 11:15 z zvokom 7. ^{trobente}, in tudi šest prejšnjih kazni simbolizirajo trobente.

5b- *prostrli se boste*

Prostracija je fizična oblika izkazane časti. V Razodetju 13:16 Bog to simbolizira z roko ljudi, ki bodo prejeli znamenje zveri, kar je sestavljeno iz prakticanja in spoštovanja dneva poganškega sonca, ki je nadomestil sveto božansko soboto.

5c- *in vseč vam bo*

Čaščenje je mentalna oblika izkazane časti. V Raz.13:16 Bog to prikazuje skozi čelo človeka, ki prejme znamenje zveri.

Ta verz nam omogoča, da odkrijemo ključne do teh simbolov, navedenih v Apokalipsi Jezusa Kristusa. Človekovo čelo in roka povzemata njegove misli in njegova dela, med izvoljenimi pa ti simboli prejmejo Božji pečat v nasprotju z znamenjem zveri, identificiranim z "nedeljo" rimskokatoličanstva, ki so ga sprejeli in podpirali protestanti od njihov vstop v ekumensko zavezništvo.

Celotna organizacija tega ukrepa, ki ga je uvedel kralj Nebukadnezar, bo obnovljena ob koncu sveta v preizkusu zvestobe za soboto Boga Stvarnika. Vsako soboto bo zavrnitev dela izvoljenih pričala o njihovem odporu proti človeškemu zakonu. In v nedeljo jih bo njihova zavrnitev sodelovanja pri vsiljenem skupnem čaščenju prepoznala kot upornike, ki se jih je treba znebiti. Nato bo izrečena smrtna kazen. Postopek bo torej popolnoma skladen s tem, kar bodo doživeli Danielovi trije spremljevalci, ki jih bo sam v celoti blagoslovil zaradi njihove že izkazane zvestobe.

Toda pred koncem sveta je bila ta lekcija najprej ponujena Judom iz starega zavezništva, ki so bili podvrženi podobni preizkušnji med letoma 175 in 168, ko jih je do smrti preganjal grški kralj Antioh 4, znan kot Epifan. In Dan.11 bo pričal, da so nekateri zvesti Judje raje ubili, kot da bi storili gnusobo pred

svojim pravim Bogom. Ker v tistih dneh Bog ni posredoval, da bi jih čudežno rešil, prav tako kot pozneje za kristjane, ki jih je ubil Rim.

Dan 3:6 *Kdor se ne prikloni in ne moli, bo takoj vržen v ognjeno peč.*

6a- Za Danielove spremljevalce je grožnja *ognjena peč*. Ta smrtna grožnja je podoba končne smrtne odločbe. Toda med obema izkušnjama začetka in konca je razlika, kajti na koncu bo ognjena peč kaznen poslednje sodbe agresorjev, preganjalcev izvoljenih božjih svetnikov.

Dan 3:7 *Ko so torej vsa ljudstva slišala glas trobente, piščal, kitare, sambuka in psalterija in vseh glasbenih instrumentov, vsa ljudstva, narodi in ljudje vseh jezikov padel in se poklonil zlati podobi, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar.*

7a- To vedenje skoraj splošne in soglasne podrejenosti množic človeškim zakonom in odlokom še vedno prerokuje njihovo vedenje v času zadnje preizkušnje zemeljske vere. Zadnje univerzalno vlado na zemlji bomo poslušali z enakim strahom.

Dan 3:8 *Ob tej priložnosti in ob istem času so prišli nekateri Kaldejci in obtožili Jude.*

8a- Božji izvoljenci so tarča jeze hudiča, ki obvladuje vse duše, ki jih Bog ne priznava kot svoje izvoljence. Na zemlji se to diabolično sovraštvo oblikuje v obliki ljubosumja in hkrati velikega sovraštva. Nato so odgovorni za vsa zla, zaradi katerih trpi človeštvo, čeprav je ravno nasprotno tisto, kar pojasnjuje ta zla, ki so preprosto posledice odsotnosti njihove zaščite s strani Boga. Tisti, ki sovražijo izvoljene uradnike, kujejo spletke, da bi jih naredili za priljubljeno preklinjanje, ki se ga je treba znebiti tako, da jih ubijejo.

Dan 3:9 *Odgovorili so in rekli kralju Nebukadnezarju: O kralj, živej vekomaj!*

9a- Na sceno vstopijo agenti hudiča, zaplet postane jasnejši.

Dan 3:10 *Dal si zapoved, naj se vsak, kdor sliši glas trobente, gazde, kitare, sambuka, psalterija, dud in vseh vrst glasbil, prikloni in časti zlato podobo.*

10a- Kralja spominjajo na njegove lastne besede in ukaz njegove kraljeve oblasti, ki ga je treba upoštevati.

Dan 3:11 *in kdor se ne prikloni in ne moli, bo vržen v ognjeno peč.*

11a- Opozarja se tudi na grožnjo s smrtjo; past se zapre na izbranih svetnikih.

Dan 3:12 *Tukaj so Judje, ki si jim zaupal oskrbništvu babilonske pokrajine, Šadrah, Meš in Abednego, možje, ki se ne ozirajo nate, o kralj; ne služijo tvojim bogovom in ne častijo zlate podobe, ki si jo postavil.*

12a- Stvar je bila predvidljiva, visoki položaji so bili zaupani judovskim tujcem, perfidno ljubosumje, ki se je vnelo, naj bi pokazalo svoj sad morilskega sovraštva. In tako so božji izvoljenci izločeni in obsojeni s strani ljudske maščevalnosti.

Dan 3:13 *Nato je Nebukadnezar, jezen in jezen, ukazal pripeljati Šadraha, Mešaha in Abednega. In te može so pripeljali pred kralja.*

13a- Ne pozabite, da so ti trije možje od Nebukadnezarja pridobili najvišje položaje v njegovem kraljestvu, ker so se mu zdeli modrejši, bolj inteligentni od ljudi njegovega ljudstva. Zato bo njegovo "razdraženo in besno" stanje pojasnilo njegovo trenutno pozabo na njihove izjemne lastnosti.

Dan 3:14 *Nebukadnezar jim je odgovoril in jim rekel: Ali je namenoma, Šadrah, Meš in Abednego, da ne služite mojim bogovom in ne častite zlate podobe, ki jo imam visoko?*

14a- Sploh ne počaka, da odgovorijo na njegovo vprašanje: Ali namerno ne ubogaš mojih ukazov?

Dan 3:15 *Sedaj pa bodite pripravljene in ko zaslišite zvok trobente, piščal, kitare, sambuka, psalterja, dud in vseh vrst glasbil, se boste priklonili in častili podobo, ki Naredil sem; če ga ne boš častil, boš takoj vržen v sredino ognjene peči. In kdo je bog, ki te bo rešil iz moje roke?*

15a – Kralj se je nenadoma zavedel, kako koristni so ti možje zanj, zato jim je pripravljen ponuditi novo priložnost z uboganjem njegovega univerzalnega cesarskega ukaza.

Zastavljeno vprašanje bo dobilo nepričakovan odgovor pravega Boga, ki ga je Nebukadnezar očitno pozabil, prevzet zaradi dejavnosti svojega cesarskega življenja. Poleg tega ni ničesar za ugotovitev datuma afere.

Dan 3:16 *Šadrah, Mesah in Abednego so odgovorili kralju Nebukadnezarju: Ni nam treba odgovoriti na to temo.*

16a- Te besede, izrečene najmočnejšemu kralju njegovega časa, se zdijo nezaslišane in nespoštljive, vendar ti možje, ki so jih izrekli, niso uporni ljudje. Nasprotno, predstavljajo zgled poslušnosti živemu Bogu, ki so se mu trdno odločili ostati zvesti.

Dan 3:17 *Glej, naš Bog, ki mu služimo, nas more rešiti iz ognjene peči in rešil nas bo iz tvoje roke, o kralj.*

17a- V nasprotju s kraljem so zvesti izvoljenci obdržali dokaze, ki jim jih je dal Bog, da bi pokazali, da je bil z njimi v preizkusu vizije. Povezujejo to osebno izkušnjo s veličastnimi spomini na svoje ljudstvo, ki ga je ta isti zvesti Bog rešil izpod Egipčanov in njihovega suženjstva, zato so pogumni do te mere, da kljubujejo kralju. Njihova odločnost je popolna, tudi če gre za ceno njihove smrti. Toda Duh jih prisili, da prerokujejo njegov poseg: *rešil nas bo iz tvoje roke, o kralj*.

Dan 3:18 *Sicer pa vedi, o kralj, da ne bomo služili tvojim bogovom in ne bomo častili zlate podobe, ki si jo postavil.*

18a- In v primeru, da božja pomoč ne pride, je bolje, da umrejo kot zvesti izvoljenci, kot da preživijo kot izdajalci in strahopetci. To zvestobo bomo našli v preizkusu, ki ga je naložil grški preganjalec leta – 168. In potem skozi vso krščansko dobo med pravimi kristjani, ki do konca sveta ne bodo zamenjali božjega zakona z zakonom hudobnih ljudi.

Dan 3:19 *Nakar je Nebukadnezarja prevzela jeza in spremenil obraz ter se obrnil proti Šadrahu, Mešahu in Abednegu. Spet je spregovoril in ukazal, naj se peč sedemkrat bolj segreje, kot se sme.*

19a- Treba je razumeti, da ta kralj nikoli v svojem življenju ni videl ali slišal, da bi kdo nasprotoval njegovim odločitvam; kar opravičuje *njegov bes* in *spremembo videza njegovega obraza*. Hudič vstopi vanj, da bi ga napeljal k umoru božjih izvoljencev.

Dan 3:20 *Potem je ukazal nekaterim najmočnejšim vojakom v svoji vojski, naj zvežejo Šadraha, Mešaha in Abednega in jih vržejo v ognjeno peč.*

Dan 3:21 *In ti možje so bili zvezani v svojih hlačah, tunikah, plaščih in drugih oblačilih ter vrženi v sredino ognjene peči.*

21a- Vsi ti omenjeni materiali so vnetljivi, tako kot njihova telesna telesa.

Dan 3:22 Ker je bil kraljev ukaz strog in je bila peč izjemno vroča, je plamen ubil može, ki so vanjo vrgli Šadraha, Mešaha in Abednega.

22a – Smrt teh mož priča o smrtonosni učinkovitosti ognja te peči.

Dan 3:23 In ti trije može, Šadrah, Mezah in Abednego, so padli zvezani sredi ognjene peči.

23a- Kraljev ukaz je izvršen, celo ubijanje lastnih služabnikov.

Dan 3:24 Tedaj se je kralj Nebukadnezar prestrašil in hitro vstal. In odgovoril je in rekel svojim svetovalcem: Ali nismo vrgli treh zvezanih mož v sredino ognja? Odgovorili so kralju: Vsekakor, o kralj!

24a- Kralj kraljev svojega časa ne more verjeti svojim očem. Kar vidi, presega človeško domišljijo. Čuti potrebo, da se pomiri tako, da vpraša okolico, ali je dejanje vrženja treh moških v ogenj peči resničnost. Ti pa mu potrjujejo stvar: Gotovo je, o kralj!

Dan 3:25 Odgovoril je in rekel: Vidim štiri može brez vezi, ki hodijo sredi ognja in jim ni nič hudega; figura četrtega pa je podobna sinu bogov.

25a- Zdi se, da je samo kralj imel vizijo četrtega lika, ki ga je prestrašil. Zgledna vera treh mož je počaščena in odgovorjena od Boga. V tem ognju lahko kralj razloči ljudi in vidi figuro svetlobe in ognja, ki stoji z njimi. Ta nova izkušnja presega prvo. Resničnost živega Boga mu je še vedno dokazana.

25b- in figura četrtega je podobna sinu bogov

Videz tega četrtega lika je tako drugačen od videza ljudi, da ga kralj identificira s sinom bogov . Izraz je vesel, ker gre zares za neposreden poseg tistega, ki bo postal za ljudi, **Božjega Sina** in **Sina človekovega** , Jezusa Kristusa.

Dan 3:26 Nato se je Nebukadnezar približal vhodu v ognjeno peč in rekel: Šadrah, Meš in Abednego, služabniki Najvišjega Boga, pridite ven in pridite! In Šadrah, Mezah in Abednego so prišli iz sredi ognja.

26a- Ponovno se Nebukadnezar spremeni v jagnje pred levjim kraljem, ki je neizmerno močnejši od njega. Ta opomin obuja pričevanje izkušnje prejšnjega videnja. Nebeški Bog ga še enkrat pozove.

Dan 3:27 Satrapi, oskrbniki, guvernerji in kraljevi svetovalci so se zbrali skupaj; videli so, da ogenj ni imel oblasti nad telesi teh moških, da lasje na njihovih glavah niso bili zgoreli, da njihove spodnjice niso bile poškodovane in da jih vonj ognja ni prizadel.

27a- V tej izkušnji daje Bog nam in Nebukadnezarju dokaz svoje resnične vsemogočnosti. Ustvaril je zemeljske zakone, ki pogojujejo življenje vseh ljudi in vseh živali, ki živijo na njegovih tleh in v njegovi dimenziji. Toda pravkar je dokazal, da niti on niti angeli niso podvrženi tem zemeljskim pravilom. Stvarnik univerzalnih zakonov, Bog je nad njimi in lahko po svoji volji odredi čudežne primere, ki bodo ob njegovem času prinesli slavo in ugled Jezusu Kristusu.

Dan 3:28 Nebukadnezar je odgovoril in rekel: Hvaljen bodi Šadrahov, Mešahov in Abednegov Bog, ki je poslal svojega angela in rešil svoje služabnike, ki so zaupali vanj, in ki so prekršili kraljevo zapoved in predali svoje telo, namesto da bi služili in častili katerega koli boga razen njihovega boga!

28a- Kraljeve jeze ni več. Ko se kot možki spet postavi na noge, se iz izkušenj nauči in izda ukaz, ki bo preprečil, da bi se stvar ponovila. Ker je izkušnja grenka. Bog je Babiloncem pokazal, da je živ, aktiven in poln moči.

28b- *ki je poslal svojega angela in osvobodil svoje služabnike, ki so zaupali vanj, in ki so prekršili kraljev ukaz in predali svoja telesa, namesto da bi služili in častili katerega koli boga razen svojega Boga!*

Kralj v veliki meri lucidnosti spozna, kako občudovanja vredna je zvestoba mož, ki jih je njegov nori ponos hotel ubiti. Nobenega dvoma ni, da se zaveda, da bi se zaradi svoje moči lahko izognil tej neumni preizkušnji, ki jo povzroča njegov ponos, zaradi katerega dela napake le na tveganje nedolžnih ljudi.

Dan 3:29 *To je moja zapoved: vsak človek, iz katerega koli ljudstva, naroda ali jezika, ki bo govoril slabo o Šadrahovem, Mešahovem in Abednegovem Bogu, bo razsekan na kose in njegova hiša bo zmanjšana na kup smeti, ker ni drugega boga, ki bi lahko rešil kot on.*

29a- S to izjavo kralj Nebukadnezar zagotavlja zaščito Božjim izbrancem.

Hkrati grozi vsakomur, ki *bo zlobno govoril o Šadrahovem, Mešahovem in Abednegovem bogu*, in navaja, da *ga bodo raztrgali na koščke, njegovo hišo pa bodo spremenili v kup smeti, ker ne obstaja nobenega drugega boga, ki bi lahko rešil tako kot on*. Soočeni s to grožnjo je gotovo, da dokler kralj Nebukadnezar vlada, zvesti Božji izvoljenci ne bodo imeli težav zaradi spletk.

Dan 3:30 *Po tem je kralj poskrbel za uspeh Šadraha, Mešaha in Abednega v babilonski provinci.*

30a- »Vse je dobro, kar se dobro konča« za zveste izvoljence živega Boga, stvarnika vsega, kar živi in obstaja. Kajti njegovi izbranci bodo vstali zadnji in bodo v večnost hodili po prahu mrtvih, svojih nekdanjih sovražnikov, po obnovljeni zemlji.

V zadnjem preizkusu bo ta srečen konec tudi dosežen. Tako imata prva preizkušnja in zadnja korist od neposrednega posredovanja živega Boga v korist njegovih izvoljenih, ki jih prihaja rešit v Jezusu Kristusu, Odrešeniku, saj njegovo ime Jezus pomeni »YaHWéH rešuje«.

Daniel 4

Dan 4:1 *Kralj Nebukadnezar vsem ljudstvom, narodom in jezikom, ki prebivajo po vsej zemlji. Naj vam bo miru v izobilju dano!*

1a- Ton in oblika to dokazujeta, kralj, ki govori, je tisti, ki se je spreobrnil k Danielovemu Bogu. Njeni izrazi so podobni zapisom v pismih nove zaveze.

Ponuja mir, ker je zdaj sam v miru, v svojem človeškem srcu, z Bogom ljubezni in pravičnosti, pravim, edinim, edinstvenim.

Dan 4:2 *Dobro se mi je zdelo pokazati znamenja in čudeže, ki jih je Bog Najvišji storil z menoj.*

2a- Kralj zdaj ravna tako, kot je Jezus rekel slepim in pohabljenim, ki jih je ozdravil: » *Pojdite in se pokažite v templju in oznanite, kaj je Bog storil za vas* «. Kralja navdaja ista želja, ki jo je navdihnil Bog. Kajti spreobrnjenja so možna vsak dan, vendar Bog ne da vsem takšnega vpliva, kot ga doživlja kralj kraljev, močen in močan cesar.

Dan 4:3 *Kako velika so njegova znamenja! Kako močni so njegovi čudeži! Njegova vladavina je večna in njegova oblast traja iz roda v rod.*

3a- Razumevanje in gotovost teh stvari mu daje mir in resnično srečo, ki sta že na voljo tukaj spodaj. Kralj se je vsega naučil in razumel.

Dan 4:4 *Jaz, Nebukadnezar, sem živel mirno v svoji hiši in srečen v svoji palači.*

4a- Tiho in veselo? Da, ampak še vedno nespreobrnjen pogan za pravega Boga.

Dan 4:5 *Imel sem sanje, ki so me prestrašile; misli, ki so me preganjale na moji postelji, in vizije mojega uma so me navdajale z grozo.*

5a- Ta kralj Nebukadnezar nam je resnično predstavljen kot izgubljena ovca, ki ji Bog v Kristusu pride iskat pomoč in jo rešiti pred nesrečo. Kajti po tem mirnem in srečnem zemeljskem času bo prihodnost kralja pogubljenje in večna smrt. Za njegovo večno odrešenje pride Bog, da bi ga vznemiril in mučil.

Dan 4:6 *In ukazal sem, naj pripeljejo predme vse babilonske modrece, da mi razložijo sanje.*

6a- Očitno ima Nebukadnezar resne težave s spominom. Zakaj takoj ne pokliče Daniela?

Dan 4:7 *Nato so prišli čarovniki, astrologi, Kaldejci in vedeževalci. Povedal sem jim sanje, oni pa mi niso dali razlage.*

7a- Stvari se zgodijo kot pri prvi viziji, poganski vedeževalci raje priznajo svojo nezmožnost, kot pa pripovedujejo bajke kralju, ki je že ogrožal njihova življenja.

Dan 4:8 *Končno se je pred mano pojavil Daniel, imenovan Beltešazar po imenu mojega boga in ki ima v sebi duha svetih bogov. Povem mu sanje:*

8a- Naveden je razlog za pozabo. Bel je bil še vedno kraljev bog. Tukaj se spomnim, da bodo Darius Medijec, Cyrus Perzijec, Darius Perzijec, Artakserkses 1. po Esd.1, 6 in 7, vsi v svojem času cenili izvoljene Jude in njihovega edinega Boga. Vključno s Kirom, o katerem Bog prerokuje v Iza.44:28, rekoč: *O Kiru pravim: On je moj pastir in izpolnil bo vso mojo voljo; o Jeruzalemu bo rekel: Naj se obnovi! In o templju: Naj bo utemeljen! - Prerokovani pastir bo izpolnil preroško voljo Boga, ki mu priznava poslušnost. To drugo besedilo potrjuje njegovo prerokovano spreobrnjenje: Iza.45:2: Tako pravi Gospod svojemu maziljencu Kiru in v 13. vrstici: Jaz sem obudil Kira v svoji pravičnosti in zavrnil bom vse njegove poti. ; On bo obnovil moje mesto in izpustil moje ujetnike brez odkupnine in podkupnine, govori GOSPOD nad vojskami. In izpolnitev tega načrta se pojavi v Esd.6:3 do 5: V prvem letu kralja Cira je kralj Cyrus dal tole ukaz glede Božje hiše v Jeruzalemu: Hiša naj se znova zgradi, da bo kraj za*

daritve. in da ima trdne temelje. Visoka bo šestdeset komolcev, široka šestdeset komolcev, tri vrste klesanega kamna in ena vrsta novega lesa. **Stroške bo plačalo kraljevo gospodinjstvo**. Poleg tega bodo zlate in srebrne posode Božje hiše, ki jih je Nebukadnezar vzel iz templja v Jeruzalemu in odnesel v Babilon, vrnjene, odnesene v tempelj v Jeruzalemu na kraj, kjer so bile, in postavljene v hišo od Boga. **Stroške bo plačalo kraljevo gospodinjstvo**. Bog mu podeli čast, ki jo je dal kralju Salomonu. Vendar bodite previdni! Ta odlok ne bo dovolil, da se izračun, predlagan v Dan.9:25, uporabi za določitev datuma prvega prihoda Mesije; to bo tisto perzijskega kralja Artakserksa. Kir je dal obnoviti tempelj, vendar je Artakserks dovolil obnovo jeruzalemskega obzidja in vrnitev celotnega judovskega ljudstva v njihovo nacionalno deželo.

Dan 4:9 *Beltasazar, poglavar čarovnikov, za katerega vem, da imaš v sebi duha svetih bogov in ki mu nobena skrivnost ni težka, daj mi razlago videnj, ki sem jih videl v sanjah.*

9a- Razumeti moramo, kje je kralj. V mislih je ostal pogan in je le Danielovega boga priznaval kot drugega boga, le da je bil sposoben razložiti sanje. Ideja, da bi moral spremeniti bogove, mu ni padla na misel. Danielov bog je bil le še en bog v primerjavi z drugimi.

Dan 4:10 *To so videnja mojega uma, ko sem ležal. Pogledal sem, in glej, bilo je visoko visoko drevo sredi zemlje.*

10a- V podobah, ki jih bo Jezus uporabljal za pouk duhovnim ljudem, ki jih želi poučevati, bo drevo podoba človeka, od trsta, ki se upogiba in upogiba, do mogočne in veličastne cedre. In tako kot človek zna ceniti okusen sad drevesa, Bog ceni ali ne ceni sad, ki ga obrodijo njegova bitja, od najprijetnejšega do najmanj prijetnega, celo gnusnega in gnusnega.

Dan 4:11 *In to drevo je postalo veliko in močno, njegov vrh je segal do neba, in videlo se je s koncev vse zemlje.*

11a- V viziji kipa je bil kaldejski kralj že primerjan z drevesom glede na podobo moči, moči in imperija, ki mu ga je dal pravi Bog.

Dan 4:12 *Njegovo listje je bilo lepo in njegov sad obilen; vsem je nosil hrano; zveri na polju so se zatele v njegovo senco in vsa živa bitja so jemala hrano iz njega.*

12a- Ta mogočni kralj je delil bogastvo in hrano, proizvedeno po njegovih navodilih, z vsemi v svojem imperiju.

12b- *ptice neba so si domovale med njenimi vejami,*

Izraz je ponovitev Dan 2:38. V dobesednem pomenu te nebeške ptice predstavljajo mir in spokojnost, ki vladata pod njegovim vodstvom. V duhovnem smislu pomenijo nebeške božje angele, toda v tem edinem sklicevanju iz Propovednika 10:20 gre za Boga samega, saj le on preiskuje misli vsakega človeka: *Ne preklinjaj kralja. , tudi v mislih, in ne preklinjaj bogatih v sobi, kjer spiš; kajti ptica neba bi odnesla tvoj glas, krilatata žival bi objavila tvoje besede*. Ptice neba v večini citatov spominjajo na orle in ptice ujede, ki prevladujejo med krilatimi vrstami. Ptice se naselijo tam, kjer je njihove hrane v izobilju; podoba torej potrjuje blaginjo in nasičenost s hrano.

Dan 4:13 *V videnjih svojega duha, ki sem jih videl, ko sem ležal, sem videl, in glej, eden od tistih, ki so budni in so sveti, je prišel iz nebes.*

13a- Dejansko nebeškimi angelom ni treba spati, zato so v stalni dejavnosti. Tisti, ki so sveti in služijo Bogu, pridejo dol iz nebes, da prenesejo njegova sporočila njegovim zemeljskim služabnikom.

Dan 4:14 *In močno je zavpil in rekel takole: Posekajte drevo in odrežite njegove veje; otresite listje in raztresite plodove; bežijo naj zveri izpod njega in ptice izpod njegovih vej!*

14a- Vizija napoveduje, da bo kralj izgubil svoje kraljestvo in svojo oblast nad njim.

Dan 4:15 *Steblo pa pustite tam, kjer so korenine v zemlji, in ga privežite z verigami iz železa in bronca med travo na polju. Naj se namoči z nebeško roso in kakor zveri naj mu pripada zemeljska trava.*

15a- *Vendar pustite deblo v zemlji, kjer so korenine*
Kralj bo ostal v svojem kraljestvu; ne bo izključen.

15b- *in ga zvežite z verigami iz železa in medenine med travo na polju*

Ni potrebe po železnih ali medeninastih verigah, ker bo Bog preprosto poskrbel, da bo njegovo gnetljivo bitje izgubilo razum in zdrav razum v vseh njegovih vidikih, fizičnem, duševnem in moralnem. Mogočni kralj se bo imel za zver na polju. Velikani njegovega kraljestva mu bodo zato prisiljeni odvzeti oblast nad kraljestvom.

15c- *Naj bo omočen z nebeško roso in naj ima kot zveri zemeljsko travo kot svoj delež*

Lahko si predstavljamo zaprepadenost njegovih odraslih, ki ga bodo videli, kako je travo s tal, kot krava ali ovca. Zavrača pokrita bivališča, raje živi in spi na poljih.

Dan 4:16 *Človeško srce mu bo vzeto in dano mu bo srce zveri; in sedem časov bo šlo čez njega.*

V tej izkušnji Bog znova dokazuje svojo resnično vsemogočnost. Ker je Stvarnik življenj vseh svojih bitij, lahko kadarkoli za svojo slavo eno naredi inteligentno ali pa jo, nasprotno, utiša. Ker ostaja njihovim očem nevidna, moški to grožnjo, ki jih nenehno obremenjuje, ignorirajo. Je pa res, da le redko posreduje, ko pa že, je to z določenim razlogom in namenom.

Kazen je odmerjena. Za kralja Nebukadnezarja bo veljal *sedemkrat*, samo sedem let. Uporaba tega trajanja za kar koli drugega kot za samega kralja ni legitimna. Tudi tukaj, s to izbiro številke "7", stvarnik Bog parafira s svojim "kraljevim pečatom" dejanje, ki naj bi se izpolnilo.

Dan 4:17 *Ta stavek je odlok tistih, ki bedijo, ta sklep je ukaz svetnikov, da bi živi vedeli, da Najvišji vlada nad človeškim kraljestvom in ga daje, komur hoče, in da vzgaja tam najpodlejša človeka.*

17a- *Ta stavek je odlok tistih, ki gledajo*

Duh poudarja izjemen značaj tega Božjega posega, ki mu daje vlogo »odloka« za tiste, ki gledajo. Človek se mora naučiti, da ga kljub varljivemu videzu nenehno opazujejo nebesna bitja. Bog želi, da bi bil ta zgled ljudem v poduk do konca sveta. Z navajanjem *tistih, ki gledajo*, razkriva popolno skupno enotnost angelov Božjega tabora, ki jih povezuje v njegovih projektih in njegovih dejanjih.

17b- *da bi živeči vedeli, da ima Najvišji oblast nad kraljestvom ljudi, da ga daje, komur hoče*

Bog vse usmerja in vse nadzoruje. Človek pogosto pozabi na to skrito resničnost in verjame, da je gospodar svoje usode in svojih odločitev. Misli, da sam izbira svoje voditelje, toda Bog je tisti, ki jih postavlja na položaj, po svoji dobri volji in po svoji presoji stvari in bitij.

17c- *in da tam vzgaja najbolj podlega človeka*

Resničen je rek: »Ljudje imajo voditelje, kakršne si zaslužijo«. Ko si ljudstvo zasluži podlega človeka za voditelja, jim ga Bog vsili.

Dan 4:18 *To so sanje, ki sem jih sanjal jaz, kralj Nebukadnezar. Ti, Beltešazar, daj razlago, ker mi je ne morejo dati vsi modri možje mojega kraljestva; lahko, ker imaš v sebi duha svetih bogov.*

18a – Nebukadnezar napreduje, vendar se še vedno ni spreobrnil. Še vedno se je spominjal, da Daniel služi *svetim bogovom*. Monoteizma še ne razume.

Dan 4:19 *Nato je bil Daniel, ki mu je bilo ime Beltesazar, za trenutek osupel in njegove misli so ga vznemirile. Kralj je odgovoril in rekel: Beltazar, naj te ne vznemirjajo sanje in razlaga; In Beltazar je odgovoril: Moj gospod, naj bodo sanje tvojim sovražnikom in njihova razlaga tvojim nasprotnikom!*

19a- Daniel razume sanje in to, kar se bo zgodilo, je za kralja tako grozno, da bi Daniel raje videl, da se stvar izpolni nad njegovimi sovražniki.

Dan 4:20 *Drevo, ki si ga videl, ki je zraslo veliko in močno, katerega vrh je segal do neba, in ki se je videlo na vseh koncih zemlje;*

Dan 4:21 *To drevo, katerega listje je bilo lepo in njegov sad obilen, ki je rodilo hrano za vse, pod katerim so se skrivale poljske zveri in med katerega vejami so domovale ptice neba,*

21a- *listje je bilo lepo*

Fizični videz in oblačila.

21b- *in obilno sadje*

Obilje blaginje.

21c- *ki je nosil hrano za vse*

Ki je zagotovil hrano za vse svoje ljudi.

21d- *pod katerim so se skrivale zveri na polju*

Kralj zaščitnik svojih služabnikov.

21.- *in med vejami katerega so domovale ptice neba*

Pod njegovo vladavino so njegovi ljudje živeli v veliki varnosti. Ptice odletijo in ob najmanjši nevarnosti zapustijo drevo.

Dan 4:22 *Ti si, o kralj, tisti, ki si postal velik in močan, čigar veličina se je povečala in povzdignila do nebes in čigar oblast sega do konca zemlje.*

Dan 4:23 *In kralj je videl enega od svetih stražarjev, ki je prišel dol z neba, in rekel: Posekajte drevo in ga uničite; deblo pa pusti v zemlji, kjer so korenine, in ga priveži z verigami iz železa in medenine med travo na polju; naj bo omočen z nebeško roso in naj bo njegov delež z živalmi na polju, dokler sedem časov ne preide nad njim.*

Dan 4:24 *To je razlaga, o kralj, to je odlok Najvišjega, ki se bo izpolnil na mojem gospodu kralju.*

Dan 4:25 *Izgnali te bodo izmed ljudi in prebival boš z živalmi na polju in dajali ti bodo jesti travo kakor volom; orosila te bo nebeška rosa in sedem časov te bo preteklo, dokler ne spoznaš, da Najvišji vlada nad človeškim kraljestvom in ga daje, komur hoče.*

25a- *dokler ne veš, da Najvišji vlada nad kraljestvom ljudi in ga daje, komur hoče.*

Daniel omenja Boga kot »Najvišjega«. Tako usmerja kraljeve misli o obstoju enega Boga; idejo, ki jo kralj zelo težko razume zaradi tega politeističnega porekla, ki se deduje od očeta do sina.

Dan 4:26 *Ukaz, da pustite deblo tam, kjer so korenine drevesa, pomeni, da bo vaše kraljestvo ostalo pri vas, ko spoznate, da je tisti, ki vlada, v nebesih.*

26a- *Ko spozna, da je tisti, ki vlada, v nebesih, bo izkušnja ponižanja prenehala, ker bo kralj prepričan in spreobrnjen.*

Dan 4:27 *Zato, o kralj, naj ti moj nasvet ugodi. Končajte svoje grehe s pravičnostjo in svoje krivice s sočutjem do nesrečnih in vaša sreča se lahko nadaljuje.*

27a- *Ko bo kralj udejanjil stvari, ki jih Daniel našteva v tej vrstici, se bo resnično spreobrnil. Toda ta lik je predan ponosu, njegova nesporna moč ga je naredila muhastega in pogosto nepravičnega, kot so nas naučile prejšnje razkrite izkušnje.*

Dan 4:28 *Vse te stvari so se zgodile pri kralju Nebukadnezarju.*

28a- *Ta Danielova izjava prepoveduje kakršno koli drugačno razlago te prerokbe, ki na ničnost obsoja preroške osnove, ki jih učijo Jehovove priče in katera koli druga verska skupina, ki je v nasprotju s pravilom, ki ga je definiral Daniel. Poleg tega je vsebina celotnega poglavja dokaz za to. Kajti zgodba nas bo naučila, zakaj kralja zadene prekletstvo v prerokbi o drevesu.*

Dan 4:29 *Ob koncu dvanajstih mesecev, ko je hodil po kraljevi palači v Babilonu,*
29a- *12 mesecev ali leto ali »čas« mine med vizijo in njeno uresničitvijo.*

Dan 4:30 *Kralj je odgovoril in rekel: Ali ni ta Babilon velik, ki sem ga zgradil za kraljevsko prebivališče z močjo svoje moči in za slavo svoje veličastnosti?*

30a- *To je usodni trenutek, ko bi bilo kralju bolje, če bi molčal. Lahko pa ga razumemo, saj je bil njegov Babilon res čisti čudež, ki še vedno velja za eno od »sedmih čudes sveta«. Viseči vrtovi, bogati z zelenjem, ribniki, prostrani trgi in obzidje na kvadratu 40 km na vsaki strani. Obzidje, na vrhu katerega sta se po celotni dolžini obzidja lahko podala dva tanka; avtocesta tistega časa. Ena od njegovih vrat, rekonstruirana v Berlinu, je v središču dveh sten, sestavljenih iz modro emajliranih kamnov, na katerih je vgraviran kraljev simbol: lev z orlovimi krili, ki ga omenja Dan 7:4. Imel je na kaj biti ponosen. Toda Bog v njegovih besedah ne vidi ponosa, on vidi ponos, ampak predvsem pozabo in prezir do svojih prejšnjih izkušenj. Seveda ta kralj ni edino ponosno bitje na zemlji, ampak Bog se je zagledal vanj, hoče ga v svojih nebesih in ga bo imel. To si zasluži razlago: Bog sodi svoja bitja mimo videza. Preiskuje njihova srca in misli ter prepozna, ne da bi se kdaj zmotil, ovce, vredne odrešenja. Zaradi tega vztraja in včasih dela čudeže, vendar je metoda upravičena s kakovostjo končnega rezultata.*

Dan 4:31 *Medtem ko je bila beseda še v kraljevih ustih, se je zaslišal glas iz nebes: Čuj, kralj Nebukadnezar, kraljestvo ti bo vzeto.*

31a- Nebukadnezar je žrtev Božje ljubezni, ki mu je nastavil past in ga na to opozoril v svojih preroških sanjah. Sliši se obsodba z neba, a veselimo se, ker mu bo zlo, ki mu ga bo storil Bog, rešilo življenje in ga naredilo večnega.

Dan 4:32 *Izgnali te bodo izmed ljudi, prebival boš z živalmi na polju in dajali ti bodo jesti travo kakor volom; in sedem časov bo minilo nad teboj, dokler ne spoznaš, da Najvišji vlada kraljestvu ljudi in ga daje, komur hoče.*

32a- Sedem let, sedemkrat, kralj izgubi svojo lucidnost in njegov um ga prepriča, da je le žival.

Dan 4:33 *Ob istem času se je beseda izpolnila na Nebukadnezarju. Iz ljudi je bil izgnan, travo je jedel kakor volovi, z nebeško roso je bilo njegovo telo napojeno; dokler ji niso zrastle lasje kakor perje orlov in njeni nohti kakor ptičji.*

33a- Kralj priča, da je vse, kar je bilo napovedano v viziji se je na njem dobro izpolnilo. Pri pisanju svojega pričevanja spreobrnjeni kralj obuja to ponižujočo izkušnjo in o sebi govori v tretji osebi. Sram ga še vedno žene, da stopi nazaj. Možna je še ena razlaga, in sicer da sta to pričevanje skupaj napisala kralj in Daniel, njegov novi brat v pravem Bogu.

Dan 4:34 *Po določenem času sem jaz, Nebukadnezar, povzdignil oči proti nebu in razum se mi je vrnil. Blagoslovil sem Najvišjega, hvalil in slavil sem njega, ki živi vekomaj, čigar oblast je večna oblast in čigar kraljestvo traja iz roda v rod.*

34a- Modri in vsemogočni Bog pridobi ljubezen izgubljenih ovce. Pridružila se je njegovi čredi in množi svoje hvale za njegovo slavo.

34b- *tisti, čigar oblast je večna oblast in čigar vladavina traja iz roda v rod*
Formula se nanaša na 5. ^{kraljestvo}, tokrat večno, iz videnja Sina človekovega Dan.7:14: *Njemu je bilo dano oblast, slava in kraljestvo; in vsa ljudstva, narodi in ljudje vseh jezikov so mu služili. Njegova oblast je večna oblast, ki ne bo minila, in njegovo kraljestvo ne bo nikoli uničeno. In tudi v viziji podobe v Dan.2:44: V dneh teh kraljev bo nebeški Bog postavil kraljestvo, ki ne bo nikoli uničeno, niti ne bo prešlo pod oblast drugega ljudstva; razbil in uničil bo vsa ta kraljestva, sam pa bo obstal na veke.*

Dan 4:35 *Vsi, ki prebivajo na zemlji, so nič pred njegovimi očmi: on dela, kar hoče, z nebeško vojsko in s tistimi, ki prebivajo na zemlji, in nikogar ni, ki bi se mogel upreti njegovi roki in kdo pravi: on: kaj delaš?*

35a- Slava živemu Bogu! Kajti tokrat je kralj vse razumel in se je spreobrnil.

Dan 4:36 *Tokrat se mi je vrnil zdrav razum; slava mojega kraljestva, moja veličastnost in moj sijaj so mi bili povrnjeni; moji svetovalci in moji starešine so me spet vprašali; Vrnjen sem bil v svoje kraljestvo in moja moč se je samo povečala.*

36a- Tako kot pravični in pošteni Job, ki mu je Bog ob koncu njegove preizkušnje dal sinove, hčere in potomce, si kralj ponovno pridobi zaupanje svojih velikanov in nadaljuje svojo zdaj modro vladavino med resničnimi modrimi možmi, ki jih razsvetljuje živi Bog. Ta izkušnja dokazuje, da Bog daje kraljestvo, komur hoče. Bil je tisti, ki je navdihnil velike Kaldejce, da so ponovno zaprosili za svojega kralja.

Dan 4:37 *Zdaj jaz, Nebukadnezar, hvalim, povzdigujem in poveličujem nebeškega Kralja, čigar dela so vsa resnična in čigar pota so pravična in ki lahko poniža tiste, ki hodijo v ponosu.*

37a- Lahko to pove, ker je plačal, da lahko to pove.

Da bi se izognili najhujšemu, puljenje zoba lahko zelo boli; toda vložki lahko opravičijo trpljenje. Za pridobitev večnosti bo morda treba iti skozi težke ali zelo težke preizkušnje; izkoreninjenje ponosa jih bo opravičilo, ko bo to mogoče. Jezus Kristus je poznal njegove zmožnosti in oslepil Pavla na poti v Damask, da bi duhovno slepi »preganjalec svojih bratov« postal njegova zvesta in goreča priča, potem ko je povrnil vid svojih oči, predvsem pa vid svojih duha.

Daniel 5

Dan 5:1 *Kralj Belsazar je priredil veliko gostijo svojim plemičem, tisoč jih je bilo, in pil je vino v njihovi navzočnosti.*

1a- Kralj Nebukadnezar je zaspal v božjem miru, ko je bil že precej star in nasledil ga je njegov sin Nabonid, ki ni bil pripravljen vladati, zato je pustil, da je namesto njega vladal njegov sin Belsazar. Ne zamenjajte tega imena, ki pomeni »Bel štiti kralja«, izziva, ki ga Bog namerava sprejeti, s tistim, ki ga je Nebukadnezar dal Danielu: Beltasazar, kar pomeni »Bel bo štiti«. Izvor teh imen je čaščenje Bela ali Béliala, za katerim stoji edini organizator politeizma: Satan, hudič. Kot bomo videli, mu nasledniki spreobrnjenega kralja na tej poti niso sledili.

Dan 5:2 *Ko je Belsazar okusil vino, je prinesel zlate in srebrne posode, ki jih je njegov oče Nebukadnezar vzel iz templja v Jeruzalemu, da so jih kralj in njegovi plemenitaši, njegove žene in priležnice uporabili za pitje.*

2a- Za tega poganskega kralja so te zlate in srebrne posode le plen, vzet Judom. Ker se je odločil ignorirati pravega Boga, h kateremu se je spreobrnil Nebukadnezar, ignorira dejstvo, da ta živi Bog sodi vsa njegova dejanja. S tem, ko te stvari, posvečene in posvečene v službi Boga Stvarnika, uporablja za nizko in profano uporabo, zagreši zadnjo napako svojega kratkega življenja. V svojem času je Nebukadnezar znal upoštevati aktivno moč judovskega Boga, ker je razumel, da njegovi nacionalni bogovi v resnici ne obstajajo. Vsa ljudstva, podložna babilonskemu kralju, so slišala njegovo močno pričevanje v prid nebeškemu kralju, še posebej njegova ožja družina. Bog ima torej vse razloge, da se sedaj pokaže kot pravičen in neusmiljen.

Dan 5:3 *Potem so prinesli zlate posode, ki so bile odnesene iz templja, iz Božje hiše v Jeruzalemu; in kralj in njegovi plemenitaši, njegove žene in njegove priležnice so ga uporabljali za pitje.*

3a- Daniel vztraja pri poreklu teh posod, ki so bile odstranjene iz templja, iz božje hiše v Jeruzalemu. Ko je mladi kralj že videl, da je judovski Bog dovolil odstraniti te stvari iz njegovega templja, bi moral razumeti, da pravi Bog kaznuje in strogo graja tiste, ki mu slabo služijo. Poganski bogovi ne počnejo takšnih stvari in njihovi uradniki želijo le ugajati moškimi, katerih lahkovernost izkoriščajo.

Dan 5:4 *Pili so vino in slavili bogove zlata, srebra, brona, železa, lesa in kamna.*

4a- Profana uporaba je zastarela, je malikovalna uporaba, vrh gnusobe za Boga. Pomemben detajl, v veliki malomarnosti se kralj gosti s prijatelji, medtem ko njegovo mesto ogrožajo Medijci in Perzijci, ki ga oblegajo.

Dan 5:5 *V tistem trenutku so se pokazali prsti moške roke in pisali nasproti svečnika na apnencu stene kraljeve palače. Kralj je videl ta konec roke, ki je pisala.*

5a- Čudeži iz časa Nebukadnezarja so bili prezirani, cilj tega novega čudeža ni spreobrniti, ampak uničiti življenja krivcev, kot bomo videli. Pred zlobnimi obtoževalci, ki so grešniku želeli smrt, bo Jezus Kristus s prstom v pesek zapisal tudi grehe, ki jih delajo na skrivaj.

Dan 5:6 *Tedaj se je kralj spremenil v barvo in njegove misli so ga vznemirile; hrbtne sklepe so se sprostile in kolena so udarjala eno ob drugo.*

6a- Čudež ima takojšnje učinke. Kljub opitosti se njegov um odzove, prestrašen je.

Dan 5:7 *In kralj je glasno zavpil astrologe, Kaldejce in vedeževalce; in kralj je odgovoril in rekel babilonskim modrecem: Kdorkoli bo prebral to sveto pismo in mi dal njegovo razlago, bo oblečen v škrlat in bo nosil zlato ogrlico na vratu in bo imel tretje mesto v vlada kraljevine..*

7a- Ponovno je Daniel prezrt; kraljevo nasledstvo je zaničevalo njegova pričevanja. In spet mladi kralj v skrajni stiski obljubi največje časti tistemu, ki se bo izkazal za sposobnega na nadnaraven način razvozlati sporočilo, napisano na steni. Kdor koli to stori, bo dobil tretje mesto v kraljestvu, ker Nabonidus in Belshazzar zasedata prvo in drugo mesto.

Dan 5:8 *Vsi kraljevi modri so vstopili; vendar niso mogli prebrati pisanja in dati kralju razlage.*

8a- Tako kot pod Nebukadnezarjem je to za poganske modrece še vedno nemogoče.

Dan 5:9 *Tedaj se je kralj Belsazar močno prestrašil in spremenil barvo, njegovi plemiči pa so bili prestrašeni.*

Dan 5:10 *In kraljica je zaradi besed kralja in njegovih plemenitašev vstopila v banketno dvorano in rekla takole: O kralj, živi večno. Naj te ne motijo tvoje misli in naj tvoj obraz ne spremeni barve!*

Dan 5:11 *V tvojem kraljestvu je človek, ki ima v sebi duha svetih bogov; in v dneh tvojega očeta so bile v njem najdene luči, razum in modrost kakor modrost bogov. Tudi kralj Nebukadnezar, tvoj oče, kralj, tvoj oče, ga je postavil za vodjo čarovnikov, astrologov, Kaldejcev, vedeževalcev,*

Dan 5:12, *ker je v njem Daniel, ki ga je imenoval kralj Beltasazar, našel višjega duha, znanje in razumevanje, sposobnost razlaganja sanj, razlaganja ugank in reševanja težkih vprašanj. Zato naj se pokliče Daniel, ki bo dal razlago.*

12a- To kraljičino pričevanje je zmedeno in obsoja celotno kraljevo družino: to smo vedeli ... a smo se odločili, da tega ne bomo upoštevali.

Dan 5:13 *Potem so Daniela pripeljali pred kralja. Kralj je odgovoril in rekel Danielu: Si ti ta Daniel, eden od Judovih ujetnikov, ki jih je moj oče kralj pripeljal iz Juda?*

Dan 5:14 *Slišal sem o tebi, da imaš v sebi duha bogov in da je v tebi luč, razum in izjemna modrost.*

Dan 5:15 *Pravkar so pripeljali predme modrece in astrologe, da bi prebrali to pisanje in mi dali razlago; vendar niso mogli podati razlage besed.*

Dan 5:16 *Naučil sem se, da lahko podajaš razlage in razrešuješ težka vprašanja; zdaj, če lahko prebereš ta stavek in mi daš razlago, boš oblečen v škrlat, na vratu boš nosil zlato ogrlico in imel boš tretje mesto v vladi kraljestva.*

16a- Tretje mesto za Nabonidom, njegovim očetom in njim.

Dan 5:17 *Daniel je odgovoril v navzočnosti kralja: Obdrži svoje darove in jih daj drugemu; kljub temu bom kralju prebral pisanje in mu dal razlago.*

17a- Daniel je star in ne pripisuje pomena časti ali dobrinam in vrednostim srebra in zlata, toda priložnost, da tega mladega kralja spomni na njegove napake, njegove grehe, ki jih bo moral plačati za svoje življenje, ne zavrne in je božji služabnik za tovrstno dejanje.

Dan 5:18 *O kralj, vrhovni Bog je dal tvojemu očetu Nebukadnezarju oblast, veličino, slavo in veličastnost;*

18a – Nebukadnezarjeva vladavina je bila delo in dar pravega Boga, tako kot njegova veličastnost, ki jo je napačno pripisoval svoji lastni moči, iz ponosa, preden je bil Bog sedem let neumen.

Dan 5:19 *In zaradi veličine, ki mu jo je dal, so se vsa ljudstva, narodi, ljudje vseh jezikov bali in trepetali pred njim. Kralj je ubil tiste, ki jih je hotel, in pustil živeti tistim, ki jih je hotel; povišal je tiste, ki jih je hotel, in znižal tiste, ki jih je hotel.*

19a- *Kralj je usmrtil tiste, ki jih je hotel*

Zlasti ta od Boga dana moč ga je vodila, da je kaznoval uporniško judovsko ljudstvo in mnoge njegove predstavnike usmrtil.

19b- *in zapustil je življenja tistih, ki jih je želel*

Daniel in ujetniki Judje so imeli koristi.

19c- *vzgojil je tiste, ki jih je hotel*

Daniela in njegove tri zveste spremljevalce je kralj Nebukadnezar dvignil nad Kaldejce.

19d- *in znižal je tiste, ki jih je hotel*

Velikani njegovega kraljestva so morali privoliti, da jih vodijo mladi tujci iz judovskega ujetništva. Z njegovo mogočno roko je bil judovski nacionalni ponos ponižan in uničen.

Dan 5:20 *Toda ko se je njegovo srce povzdignilo in njegov duh otrdel do ošabnosti, je bil vržen s svojega kraljevskega prestola in mu je bila odvzeta slava;*

20a- Izkušnja kralja Nebukadnezarja nam omogoča razumeti arogantnost, pripisano papeškemu kralju Dan.7:8. Daniel dokazuje kralju, da je Bog dal absolutno oblast komur koli želi, v skladu s svojim programom. Ko pa spomni na ponižanje kralja Nebukadnezarja, ga spomni, da je zemeljski kralj, ne glede na to, kako močan je, odvisen od neomejene moči nebeškega kralja.

Dan 5:21 *Izgnan je bil izmed človeških otrok in njegovo srce je postalo kakor srce zveri in njegovo bivališče je bilo z divjimi osli; dano mu je jesti travo kakor volom in njegovo telo je bilo omočeno z nebeško roso, dokler ni spoznal, da vrhovni Bog vlada kraljestvu ljudi in ga daje, komur mu je všeč.*

21a- Samo v tem verzu opazim omembo "divjih oslov". Osel je tipičen simbol trme: »trmast kot osel«, še posebej, če je »div« in ni udomačen. To je simbol, ki predstavlja duha človeka, ki noče slišati lekcij, ki jih je Bog dal skozi izkušnje svojega življenja in skozi svetopisemsko razodetje.

Dan 5:22 *In ti, Belsazar, njegov sin, nisi ponižal svojega srca, čeprav si vedel vse te stvari.*

22a- Pravzaprav je bil Belsazar tisti, ki se je obnašal kot »divji osel«, saj ni upošteval izkušenj, ki jih je doživel njegov »oče« (njegov dedek).

Dan 5:23 *Povzdignil si se proti Gospodu nebes; posode njegove hiše so bile prinesene pred vas, in vi ste z njimi pili vino, vi in vaši starešine, vaše žene in vaše priležnice; hvalil si bogove iz srebra, zlata, bronca, železa, lesa in kamna, ki ne vidijo in ne slišijo in ne vedo ničesar, in nisi slavil Boga, ki ima v roki tvoj dih in vse tvoje poti.*

23a – Belsazar je oskrnil zlate posode, ki so bile posvečene Bogu stvarniku za versko službo njegovega templja. Toda s tem, ko jih je uporabil za hvaljenje lažnih poganskih bogov, je dosegel vrhunec **gnusobe**. Ta podoba ponazarja tisto iz Raz.17:4: *Ta ženska je bila oblečena v škrlat in škrlat ter okrašena z zlatom, dragimi kamni in biseri. V roki je držala zlato skodelico, napolnjeno z gnusobami in nečistočami njene prostitucije*. V 5. vrstici dobi ime » *Babilon veliki* «.

Dan 5:24 *Zato je poslal ta konec roke, ki je pisala ta zapis.*

24a – Belšazar pa prepozno odkrije obstoj pravega živega Boga, ki deluje in se na čudežen način odziva na vedenje ljudi.

Dan 5:25 *To je pisanje, ki je bilo napisano: minnow, minnow, tekel, oupharsin.*

25a- Prevod: šteto, prešteto, stehtano in deljeno

Dan 5:26 *In to je razlaga teh besed. Oštevilčeno: Bog je preštel tvoje kraljestvo in mu naredil konec.*

26a- Prvi » šteto « cilja na začetek vladavine, drugi » šteto « pa na konec te vladavine.

Dan 5:27 *Stehtano: stehtali ste se na tehtnici in ugotovili ste, da ste pomanjkljivi.*

27a- Tehtnica je tukaj simbol božanske sodbe. Ljudje so ga sprejeli za označevanje pravosodnih služb; zelo nepopolna pravica. Toda Bog je popoln in na podlagi podobe dvojne tehtnice tehta dejanja dobrega in zla, ki jih je izvršil obsojeni. Če je plato dobrega lažji od tistega zla, je božja obsodba upravičena. In to je v primeru kralja Belsazarja.

Dan 5:28 *Razdeljeno: Tvoje kraljestvo bo razdeljeno in dano Medijcem in Perzijcem.*

28a- Medtem ko se je v svoji kraljevi palači pod vodstvom kralja Dareja prepuščal gnusnim popivanjem, so Medijci vstopili v Babilon ob strugi reke, ki je bila začasno preusmerjena in posušena.

Dan 5:29 *In Belsazar je takoj izdal ukaz, in Daniela so oblekli v škrlat in mu okoli vratu nadeli zlato ogrlico, in napovedano je bilo, da bo tretji v vladi kraljestva.*

Dan 5:30 *Iste noči je bil ubit Belsazar, kralj Kaldejcev.*

Dan 5:31 *In Darij Medijec je prevzel kraljestvo, star dvainšestdeset let.*

31a – Zgodovinarji ne priznavajo tega natančnega Danielovega pričevanja očitvidcev, ki to dejanje pripisujejo perzijskemu kralju Kiru 2. Velikemu leta – 539.

Daniel 6

Nauk tega 6. poglavja je enak tistemu iz Daniela 3. Tokrat nam predstavlja Daniela v preizkusu vzorčne zvestobe , da posnema in razmnožuje vse izvoljene, ki jih je Bog poklical v Jezusu Kristusu. Komentarji so koristni, vendar le preberite in se naučite lekcije. Kralj *Darius* deluje kot Nebukadnezar v svojem času in bo po svoje, *star 62 let* , priznal slavo živega Danielovega Boga; spreobrnitev, dosežena z Danielovim pričevanjem o zvestobi, ko ga je Bog zaščitil pred *levi* . Že od začetka njunega razmerja ima naklonjenost in zanimanje za Daniela, ki mu zvesto in pošteno služi in v katerem *razbere vrhunski um* .

Dan 6:1 *Dobro je bilo, da je Darij postavil nad kraljestvo sto dvajset satrapov, ki naj bi bili po vsem kraljestvu.*

1a- Kralj Darius razkrije svojo modrost tako, da zaupa upravljanje kraljestva 120 guvernerjem, ustanovljenim v 120 provincah.

Dan 6:2 *Nad njimi je postavil tri poglavarje, med katerimi je bil Daniel, da bi jim ti satrapi dajali račune in da kralj ne bi utrpel nobene škode.*

2a- Daniel je še vedno med glavnimi voditelji, ki nadzorujejo satrape.

Dan 6:3 *Daniel je prekašal kneze in satrape, ker je bil v njem višji duh; in kralj je mislil, da bi ga ustanovil po vsem kraljestvu.*

3a- Darius pa opazi Danielovo premoč v smislu njegovega inteligentnega in modrega uma. In njegov načrt, da ga postavi nad vse, bo vzbudil ljubosumje in sovraštvo do Daniela.

Dan 6:4 *Nato so vladarji in satrapi iskali priložnost, da obtožijo Daniela glede zadev kraljestva. Toda niso mogli najti nobene priložnosti ali ničesar, kar bi grajali, ker je bil zvest in v njem ni bilo videti niti napake niti nič slabega.*

4a- Daniel služi Bogu, kjer ga postavi, tako da služi kralju z enako predanostjo in zvestobo. Tako se zdi *neoporečno* ; merilo, ki ga najdemo med svetniki »adventistov iz poslednjih dni« po Raz.14:5.

Dan 6:5 *In ti moške so rekli: "Ne bomo našli nobenega razloga proti temu Danielu, razen v zakonu njegovega Boga."*

5a- Ta razmišljanja razkrivajo razmišljanje diaboličnega tabora o zadnji zemeljski preizkušnji vere, v kateri bo sobotni počitek sedmega dne Božjega zakona dovolil ubijanje svojih zvestih služabnikov, ker ne bodo privolili v čast preostanek prvega dne postal obvezen, nedelja po rimskem verskem pravu.

Dan 6:6 *Tedaj so ti knezi in ti satrapi v nemiru prišli h kralju in mu rekli takole: Kralj Darij, živej vekomaj!*

6a- Namen tega burnega vstopa je opomniti kralja na moč števila, njegovo zmožnost ustvarjanja motenj in zato na potrebo, da okrepi svojo prevlado.

Dan 6:7 *Vsi knezi kraljestva, oskrbniki, satrapi, svetovalci in guvernerji menijo, da je treba izdati kraljevi odlok s strogo prepovedjo, da kdorkoli v tridesetih dneh moli h kateremu koli bogu ali kateremu koli človeku, razen tebi, o kralj, vržen v levji jamo.*

7a- Do takrat kralj Darius ni poskušal prisiliti ljudi svojega kraljestva, da bi služili enemu bogu namesto drugega. V politeizmu je verska svoboda popolna. In da bi ga prepričali, se mu zarotniki prilizujejo in ga, kralja Dareja, častijo kot boga. Tudi tukaj se, kot pri vseh velikih vladarjih, prebudi ponos in ga prisili, da odobrava ta ukaz, ki pa ni prišel iz njegovih misli.

Dan 6:8 *Sedaj pa, o kralj, potrdi prepoved in napiši odlok, da bo nepreklicen v skladu z zakonom Medijcev in Perzijcev, ki je nespremenljiv.*

8a – Ta odlok čudovito prerokuje tistega, ki bo naredil rimsko nedeljo obvezno ob koncu dni. Toda opozorimo, da je ta nespremenljiv značaj zakona Medijcev in Perzijcev, ki so ga vzpostavili zmotljivi in grešni ljudje, popolnoma neupravičen. Nespremenljivost pripada pravemu in živemu Bogu, Stvarniku.

Dan 6:9 *Tedaj je kralj Darej napisal odlok in odlok.*

9a- Ta korak je bistvenega pomena, ker je treba spoštovati *nespremenljivo* pravo Medijcev in Perzijcev , ker je sam napisal *odlok in obrambo* .

Dan 6:10 *Ko je Daniel izvedel, da je odlok napisan, se je umaknil v svojo hišo, kjer so bila okna zgornje sobe odprta proti Jeruzalemu; in trikrat na dan je pokleknil, molil in hvalil svojega Boga, kakor je delal prej.*

10a- Daniel ne spremeni svojega vedenja in ne pusti, da bi nanj vplival ta človeški ukrep. S tem ko odpre svoje okno, pokaže, da želi, da bi vsi poznali njegovo zvestobo Vsemogočnemu Bogu. V tem času Daniel zavije v smeri Jeruzalema, kjer se nahaja celo uničen Božji tempelj. Kajti Bog Duh se je dolgo časa razodel v tem svetem templju, ki ga je naredil za svoj dom, za svoje zemeljsko prebivališče.

Dan 6:11 *Tedaj so ti možje vstopili na nemiren način in našli Daniela, kako moli in kliče svojega Boga.*

11a- Zarotniki so čakali in ga opazovali, da bi ga ujeli pri dejanju neposlušnosti kraljevemu odloku ; trenutno "flagrantno kaznivo dejanje".

Dan 6:12 *Stopili so pred kralja in mu rekli glede kraljevega zagovora: »Ali nisi napisal zagovora, da bo vsakdo, ki bo v tridesetih dneh molil h kateremu koli bogu ali h kateremu koli človeku, razen tebi, o kralj, vržen v levji brlog? Kralj je odgovoril: Stvar je gotova, po zakonu Medijcev in Perzijcev, ki je nespremenljiv.*

12a- Kralj lahko potrdi samo odlok, ki ga je sam napisal in podpisal.

Dan 6:13 *In spet so govorili in rekli kralju: Daniel, eden izmed Judovih ujetnikov, ni poslušal tebe, o kralj, niti obrambe, ki si jo napisal; molitev trikrat na dan.*

13a – Daniela, ki ga ujamejo pri dejanju, v dejanju njegove molitve, obtožijo. Kralj ceni Daniela zaradi njegove zvestobe in poštenosti. Takoj bo vzpostavil vez med seboj in tem Bogom, ki mu služi s tolikšno vnemo in zvestobo, saj k njemu redno moli *trikrat na dan* . To pojasnjuje bolečino in stisko, ki mu jo bo povzročila Danielova obsodba, in začetek njegovega prihajajočega spreobrnjenja.

Dan 6:14 *Kralj je bil zelo žalosten, ko je to slišal; vzel si je v srce, da bi rešil Daniela, in do sončnega zahoda se je trudil, da bi ga rešil.*

14a- Kralj nato spozna, da je bil zmanipuliran, in se zelo potrudi, da bi rešil Daniela, ki ga zelo ceni. Toda njegov trud bo zaman in kralj pred vsem tem žalostno ugotovi: *črka ubija, duh pa oživlja* . S tem, ko je Bog pozneje ljudem dal ta izraz, pokaže mejo spoštovanja zakonov. Življenje ni mogoče urediti s črkami zakonov. Pri svoji božanski sodbi Bog upošteva podrobnosti, ki jih mrtva črka njegovega pisanega zakona ne upošteva, ljudje brez Boga pa nimajo dovolj modrosti, da bi storili enako.

Dan 6:15 *Toda ti možje so vztrajali pri kralju in mu rekli: Vedi, o kralj, da zakon Medijcev in Perzijcev zahteva, da je vsaka prepoved ali odlok, ki ga potrdi kralj, nepreklicna.*

15a- Zarotniki opozarjajo na nepreklicno (neupravičeno) naravo odločitev, ki sta jih sprejela medijski in perzijski kralj. Sam je ujet v svojo podedovano kulturo. Vendar razume, da je bil žrtev zarote proti Danielu.

Dan 6:16 *Nato je kralj ukazal pripeljati Daniela in ga vreči v levji jamo. Kralj je odgovoril in rekel Danielu: Naj te reši tvoj Bog, ki mu potrpežljivo služiš!*

16a – Kralj je prisiljen dati Daniela vreči v levji jamo, vendar si z vsem srcem želi, da bi Bog, ki mu tako zvesto služi, posredoval in ga rešil.

Dan 6:17 *Prinesli so kamen in ga položili na odprtino jame; kralj ga je zapečatil s svojim prstanom in s prstanom svojih plemičev, da se ne bi nič spremenilo glede Daniela.*

17a – Tu izkušnja, ki jo je preživel Daniel, predstavlja podobnosti s Kristusovim pokopom, katerega okrogla kamnita vrata so bila prav tako zapečateni, da bi preprečili človeški poseg.

Dan 6:18 *Nato je kralj odšel v svojo palačo; noč je preživel na postu, priležnice mu ni prinesel in ni mogel zaspati.*

18a- To kraljevo vedenje priča o njegovi iskrenosti. S tem pokaže, da želi ugoditi Danielovemu Bogu in od njega pridobiti svojo rešitev. To je začetek njegovega spreobrnjenja k edinemu Bogu.

Dan 6:19 *Ob zori je kralj vstal in naglo odšel v levji jamo.*

19a – Priprava na čistost, ki ji sledi neprespana noč zaradi njegovega uma, ki ga muči misel na Danielovo smrt, in to hitenje proti levjemu jamu ob zori niso dejanja, ki jih izvaja poganški kralj, temveč dejanja brata, ki ljubi svojega brata v Bogu.

Dan 6:20 *Ko se je približal jami, je z žalostnim glasom zaklical Daniela. Kralj je odgovoril in rekel Danielu: Ali bi te lahko Daniel, služabnik živega Boga, tvojega Boga, ki mu potrpežljivo služiš, rešil levov?*

20a- *Ko se je približal jami, je z žalostnim glasom zaklical Daniela*

Kralj upa, vendar se boji in boji najhujšega za Daniela. Vendar pa njegovo upanje izkazuje dejstvo, da jo pokliče in ji zastavi vprašanje.

20b- *Ali te je Daniel, služabnik živega Boga, tvoj Bog, ki mu potrpežljivo služiš, lahko rešil levov?*

S tem, da ga je označil za » živega Boga «, je Darej priča o začetku svojega spreobrnjenja. Vendar je njegovo vprašanje " **ali te je mogel rešiti pred levi?** » nam pokaže, da ga še ne pozna. Sicer bi rekel: " *Ali te je hotel rešiti pred levi?*" » .

Dan 6:21 *In Daniel je rekel kralju: Kralj, živej vekomaj!*

21a – V ustih zarotnikov, v 6. verzu, je imel izraz malo pomena, toda v Danielovem je prerokoval dostop do večnega življenja, rezerviranega za Božje izvoljene.

Dan 6:22 *Moj Bog je poslal svojega angela in zaprl gobec levom, ki mi niso storili nič žalega, ker sem bil spoznan za nedolžnega pred njim. in niti pred teboj, o kralj, nisem storil nič hudega.*

22a- V tej izkušnji kralj Darius spozna, kako neumno, neupravičeno in zavrnjeno je nespremenljivo pojmovanje človeških kraljevih odlokov s strani pravega Živega Boga, ki mu Daniel služi brez skrivanja.

Dan 6:23 *Tedaj se je kralj zelo razveselil in je ukazal Daniela vzeti iz jame. Daniela so vzeli iz jame in na njem niso našli nobene rane, ker je zaupal v svojega Boga.*

23a- *Potem se je kralj zelo razveselil*

Ta reakcija naravnega in spontanega veselja razkriva prihodnost, ki jo je izbral Bog, ker ima kralj zdaj gotovost svojega obstoja in svoje moči.

23b- *Daniela so vzeli iz jame in na njem niso našli nobene rane*

Tako kot oblačila Danielovih treh tovarišev, ki so jih vrgli v pregreto peč, niso zgorela.

23c- *ker je zaupal v svojega Boga*

To zaupanje se je razodelo v njegovi odločitvi, da ne bo ubogal kraljevega odloka, ki bi Boga prikrajšal za njegove molitve; nemogoča in nepojmljiva izbira za ta čisto človeški model vere.

Dan 6:24 *Kralj je ukazal, naj tiste može, ki so obtožili Daniela, pripeljejo in vržejo v levji jamo, njih in njihove otroke in njihove žene; in preden so prišli do dna jame, so jih levi zgrabili in jim polomili vse kosti.*

24a- Bog je situacijo obrnil proti hudobnim, ki so načrtovali zlo. V času perzijskih kraljev, ki bodo prišli, se bo izkušnja obnovila za Juda Mardoheja, ki ga bo vodja Haman hotel usmrtiti s svojim ljudstvom v času kraljice Estere. Tudi tam bo Haman tisti, ki bo končal obešen na vislicah, postavljenih za Mardoheja.

Dan 6:25 *In po tem je kralj Darej pisal vsem ljudem in vsem narodom in vsem jezikom, ki prebivajo po vsej zemlji: Mir vam bodi v izobilju.*

25a – To novo kraljevo pisanje je delo človeka, ki ga je premagal živi Bog. Ker je zdaj v svojem srcu popoln mir, uporablja svoj dominantni položaj, da govori vsem ljudem svojega kraljestva, kar je pričevanje o njegovem miru, ki ga je prejel od pravega Boga.

Dan 6:26 *Zapovedujem, da bo po vsem mojem kraljestvu strah in strah pred Danielovim Bogom. Kajti on je živi Bog in traja vekomaj; njegovo kraljestvo ne bo nikoli uničeno in njegova oblast bo trajala do konca.*

26a- *To zapovedujem po vsem obsegu mojega kraljestva*

Kralj ukazuje, a nikogar ne sili.

26b- *strah in strah pred Danielovim Bogom*

Toda obogaten s to izkušnjo vsiljuje strah in strah pred Danielovim Bogom, da bi odvrnil avtorje nove zarote, speljane proti Danielu.

26c- *Kajti on je živi Bog in ostaja na veke*

Upa, da bo to pričevanje sprejeto v srca ljudi kraljestva, zato ga hvali in povzdiguje.

26d- *njegovo kraljestvo ne bo nikoli uničeno in njegova oblast bo trajala do konca*

večni značaj 5. ^{kraljestva} kipa.

Dan 6:27 *On je, ki odrešuje in odrešuje, ki dela znamenja in čudeže v nebesih in na zemlji. On je bil tisti, ki je rešil Daniela izpod oblasti levov.*

27a- *On je tisti, ki odrešuje in rešuje*

Kralj pričuje o tem, kar je opazil, vendar se ta osvoboditev in odrešitev nanašata samo na fizično telo, Danielovo življenje. Morali bomo počakati na prihod Jezusa Kristusa, da bi razumeli Božjo željo po osvoboditvi in odrešitvi greha. Toda poudarimo, da je kralj seveda čutil potrebo, da se očisti, da bi ugajal živemu Bogu.

27b- *ki dela znamenja in čudeže v nebesih in na zemlji*

Danielova knjiga priča o teh znamenjih in čudežih, nadnaravnih dejanjih, ki jih je izvajal Bog, vendar bodite previdni, hudič in njegovi demoni lahko tudi ponaredijo določene božanske čudeže. Za identifikacijo med dvema možnima

izvoroma je dovolj razumeti, komu koristi dostavljeno sporočilo. Ali vodi v poslušnost Bogu stvarniku ali v njegovo neposlušnost?

Dan 6:28 *Daniel je uspeval med vladanjem Darija in med vladanjem Perzijca Kira.*

28a – Razumemo, da se Daniel ne bo vrnil v svojo domovino, toda lekcije, ki jih ga je Bog naučil v Dan.9, so ga prisilile, da sprejme to usodo, ki jo je določil njegov Bog, ne da bi trpel.

Daniel 7

Dan 7:1 : *V prvem letu Belsazarja, babilonskega kralja, je Daniel sanjal in videl videnja, ko je ležal. Nato je zapisal sanje in povedal glavne stvari.*

1a- *Prvo leto Belsazarja, babilonskega kralja*

Se pravi v – 605. Od videnja Dan.2 je minilo 50 let. Smrt, velikega kralja Nebukadnezarja zamenja njegov vnuk Belšazar.

Dan 7:2 : *Daniel je začel in rekel: Videl sem v svojem nočnem prikazu, in glej, štirje nebeški vetrovi so prišli na veliko morje.*

2a- *vdrlji so štirje nebeški vetrovi*

To so univerzalne vojne, ki vodijo dominatorje, da razširijo svojo moč v smeri štirih kardinalnih točk , proti severu, jugu, vzhodu in zahodu.

2b- *na velikem morju*

Podoba ni laskava za človeštvo, saj je morje, četudi veliko, simbol smrti. V Božjem načrtu ni okolje, pripravljeno za človeka, ustvarjeno po njegovi podobi, glede na Gen.1. Njegovo okolje je zemlja. Toda človeštvo je od izvirnega greha s svojo neposlušnostjo izgubilo svojo božjo podobo in v njegovih čistih in svetih očeh ni več kot nečiste in požrešne morske živali, ki se požirajo med seboj po navdihih hudiča in demonov. V tej viziji morje simbolizira anonimno množico človeških bitij.

Poleg tega se območje, ki ga pokriva prerokba, nanaša na ljudstva, povezana s svojimi obalnimi vidiki, ki mejijo na Sredozemsko morje. Morje ima torej veliko vlogo v vojnih akcijah osvajalnih pohodov vladarjev.

Dan 7:3 *In štiri velike zveri so prišle iz morja, različne drug od drugega.*

3a- *In štiri velike živali so prišle iz morja*

V novi viziji najdemo nauk iz Daniela 2, vendar tam živali *nadomestijo* dele telesa kipa .

3b- *različne le s drug od drugega*

Tako kot materiali kipa Dan.2.

Dan 7:4 Prvi je bil podoben **levu** in je imel orlova krila; Gledal sem, dokler mu niso odtrgali kril; vzet je bil z zemlje in postavljen na noge kakor človek, in dano mu je bilo srce človeka.

4a- *The prvi je bil podoben levu in je imel orlova krila*

Tukaj zlata glava kaldejskega kralja Dan.2 postane lev z orlovimi krili ; emblem, vgraviran na modre kamne Babilona, ponos kralja Nebukadnezarja v Dan.4.

4b- *Gledal sem, dokler mu niso odtrgali kril*

Prerokba se nanaša na sedem let ali sedem časov, v katerih je Bog naredil kralja Nebukadnezarja neumnega. Med temi 7 leti (*sedemkrat*) ponižanja, prerokovanega v Dan.4:16, je bilo njegovo človeško srce odstranjeno in nadomeščeno s srcem zveri.

4c- *vzet je bil z zemlje in postavljen na noge kakor človek, in dano mu je bilo srce človeka.*

Tu je potrjeno njegovo spreobrnjenje k Bogu Stvarniku. Njegova izkušnja nam omogoča razumeti, da je za Boga človek človek le takrat, ko njegovo srce nosi podobo Božjega. Razodel ga bo v svojem učlovečenju v Jezusu Kristusu, popolnem božanskem vzoru ljubezni in poslušnosti.

Dan 7:5 In glej, druga zver je bila podobna medvedu in je stala na eni strani; v ustih med zobmi je imel tri rebra in rekli so mu: Vstani, jej veliko mesa.

5a- *In glej, druga zver je bila podobna medvedu in je stala na eni strani*

Po kaldejskem kralju srebrna skrinja in roke Medijcev in Perzijcev postanejo medved . Natančnost » ki je stal na eni strani « ponazarja perzijsko prevlado, ki se je pojavila druga po prevladi Medijcev, vendar so mu osvojitve, ki jih je pridobil perzijski kralj Kir 2, dale veliko večjo moč kot tisti Medijcev.

5b- *v ustih med zobmi je imel tri rebra in rekli so mu: Vstani, jej veliko mesa*

Perzijci bodo zavladali Medijcem in osvojili tri države: Lidijo bogatega kralja Kreza leta – 546, Babilonijo leta – 539 in Egipt leta – 525.

Dan 7:6 Potem sem pogledal, in glej, drugi je bil podoben leopardu in imel je štiri peruti na hrbtu kakor ptica; ta žival je imela štiri glave in dana ji je bila oblast.

6a- *Po tem sem pogledal in glej, drug je bil podoben leopardu*

Idem, meden trebuh in stegna grških vladarjev postanejo leopard s štirimi ptičjimi krili ; Zaradi pik grškega leoparda je simbol greha .

6b- *in je imel štiri peruti na hrbtu kot ptica*

Štiri ptičja krila, povezana z leopardom , ponazarjajo in potrjujejo izjemno hitrost osvajanj njegovega mladega kralja Aleksandra Velikega (med -336 in -323).

6c- *ta žival je imela štiri glave in dana ji je bila oblast*

Tukaj » štiri glave «, v Dan.8 pa bodo » štirje veliki rogovi «, ki označujejo grške vladarje, naslednike Aleksandra Velikega: Selevka, Ptolemaja, Lizimaha in Kasandra.

Dan 7:7 Potem sem pogledal v svojih nočnih videnjih in glej, bila je četrta zver, strašna , strašna in silno močna; imel je velike železne zobe, jedel je, lomil in

poteptal, kar je ostalo; bila je drugačna od vseh prejšnjih živali in je imela deset rogov.

7a- *Po tem sem pogledal v svojih nočnih videnjih in glej, tam je bila četrta zver, strašna, strašna in izjemno močna*

Železne noge rimskega imperija spet postanejo pošast z železnimi zobmi in desetimi rogovi. Ker v skladu z Raz.13:2, edino nosi kriterije treh prejšnjih imperijev: Moč leva, potrjeno v tem verzu, kjer je določeno: izjemno močan; moč medveda in hitrost leoparda z dediščino njegovega greha, ki ga simbolizirajo njegovi madeži.

7b- *imel je velike železne zobe, jedel je, lomil in poteptal, kar je ostalo;*

Te podrobnosti mu pripisujejo poboje in pokole, ki jih izvaja simbol rimskega **železa**, ki se bodo nadaljevali do konca sveta, pod njegovo papeško prevlado.

7c- *razlikovala se je od vseh prejšnjih živali in je imela deset rogov.*

Deset rogov predstavlja Franke, Langobarde, Alemane, Anglosase, Vizigote, Burgundce, Sueve, Herule, Vandale in Ostrogote. To je **deset** krščanskih kraljestev, ki bodo nastala po propadu rimskega imperija od leta 395, v skladu z razlagami, ki jih je angel dal Danielu v 24. vrstici.

Dan 7:8 *In pogledal sem rogove, in glej, drug majhen rog je prišel iz njih in trije od prvih rogov so bili iztrgani pred tem rogom; in glej, imela je oči kakor oči človeka in usta, ki so govorila ošabno.*

8a- *Pogledal sem rogove in glej, še en majhen rog je prišel izmed njih*

Mali rog izhaja iz enega od *desetih rogov*, ki označuje Italijo Ostrogotov, kjer se nahaja mesto Rim in tako imenovani papeški "sveti sedež", v Lateranski palači na gori Caelius; Latinsko ime pomeni: nebo.

8b- *in pred tem rogom so bili odtrgani trije prvi rogovi*

Odtrgani rogovi so kronološko: *trije kralji* *znižano* iz verza 24, in sicer Heruli med letoma 493 in 510, nato zaporedoma Vandali leta 533 in Ostrogoti leta 538, ki jih je iz Rima pregnal general Belizar po ukazu Justinijana 1. in dokončno porazil pri Raveni leta ⁵⁴⁰. Ker moramo upoštevati posledico izraza *pred tem rogom*. To pomeni, da Rog nima osebne vojaške moči in ima koristi od oboroženih sil monarhov, ki se ga bojijo in njegove verske moči ter ga zato raje podpirajo in ubogajo. To razmišljanje bo potrjeno v Dan.8:24, kjer bomo prebrali: *njegova moč se bo povečala, vendar ne z njegovo lastno močjo*, in 25. verz bo natančno določil: *zaradi njegove blaginje in uspeha njegovih zvižč bo imel arogantnost v srce* – **Tako je dokazano, da resnica prejme potrditev samo z združevanjem podobnih sporočil, razpršenih v različnih poglavjih Danielove knjige in širše v celotni Bibliji.** Ločena, poglavja knjige »zapečatijo« prerokbo in njena sporočila, najbolj subtilna in najpomembnejša ostanejo nedostopna.

8c- *in glej, imela je oči kot oči človeka*

V Rev.9 ima Duh pred svojimi opisi izraz, *kot je*. Na ta način nakazuje podobnost videza, ki ni resničnost. Tudi tukaj moramo opaziti podobnost s *človekom*, ki je v svoji popolnosti utelešen v Jezusu Kristusu, vendar ima le domnevno to. Vendar je še več, saj so »oči« simbol jasnovidnosti prerokov, katerih popoln model je tudi Jezus. In Duh namiguje na preroško pretenzijo papeštva, ki bo sčasoma ustanovilo svoj uradni sedež v mestu Vatikan, beseda, ki

pomeni: prerokovati, iz latinskega "vaticinare". Stvar bo potrjena v Raz.2:20, ko Duh primerja to rimskokatoliško cerkev z *Jezabelo*, ki je dala ubiti preroke YaHWéH, tujko, ki je častila Baale, s katero se je poročil kralj Ahab. Primerjava je upravičena, ker papeštvo povzroči, da pravi Božji preroki v Kristusu umrejo na grmadi inkvizicije.

8d- *in usta, ki so govorila arogantno.*

V tem 7. poglavju božanski filmski ustvarjalec in režiser v »zoomu« predstavi krščansko dobo, ki ga še posebej zadeva, obdobje med koncem rimskega cesarstva in veličastno vrnitvijo Kristusa v Mihaelu, njegovem nebeškem imenu z angeli. Napoveduje prihod *arogantnega kralja, pregnjalca svetnikov Najvišjega*, ki napada božanske verske norme in poskuša *spremeniti čase in zakone*, deset zapovedi, pa tudi druge božanske odredbe. Duh oznanja njegovo zadnjo kazen; požrl ga bo *ogenj zaradi njegovih arogantnih besed*. " Zato je takoj po omembi *negovih arogantnih besed* prikazan prizor nebeške sodbe sedmega tisočletja. Pred njo je kralj Nebukadnezar prav tako pokazal *arogantnost*, vendar je ponižno sprejel lekcijo ponižanja, ki mu jo je dal Bog.

Nebeška sodba

Dan 7:9 *Gledal sem, ko so postavljali prestole. In Starodavni je sedel. Njegovo oblačilo je bilo belo kakor sneg in lasje na njegovi glavi so bili kakor čista volna; njegov prestol je bil kakor ognjeni plameni in kolesa kakor goreč ogenj.*

9a- *Pogledal sem, ko so bili postavljeni prestoli*

Ta prizor predstavlja čas sodbe, ki jo bodo izvršili odrešeni svetniki Jezusa Kristusa v njegovi navzočnosti, *sedeči na prestolih*, v **nebesih** v skladu z Raz.4, v *tisoč letih*, navedenih v Raz.20. Ta sodba pripravlja pogoje za **končno sodbo**, katere izvršitev je ponazorjena v 11. vrstici.

9b- *In Starodavni je sedel.*

To je pobožanstveni Kristus, edini Bog stvarnik. Dejanje glagola *sedeti* označuje prenehanje stoječe dejavnosti, je podoba počitka. Nebo je v popolnem miru. Na zemlji so bili hudobni ob Kristusovi vrnitvi uničeni.

9c- *Njegovo oblačilo je bilo belo kot sneg in lasje njegove glave so bili kakor čista volna*

Bela je simbol popolne čistosti Boga, ki zadeva njegovo celotno naravo na ravni njegovih oblačil, simbolov njegovih del in las na njegovi glavi, ki je krona čiste in popolne modrosti, proste vseh *grehov*.

Ta verz nakazuje Iza.1:18: *Pridite in prosimo se!* pravi YaHWéH. *Če so vaši grehi kakor škrlat, bodo beli kakor sneg; če so rdeče kot škrlat, bodo postale kot volna.*

9d- *njegov prestol je bil kot plamen ognja,*

Prestol *označuje* mesto velikega sodnika, sodbo Božjega uma. Postavljena je pod podobo plamenov *ognja*, ki bodo *oči* Kristusa pravice v Raz.1:14, kjer najdemo opise tega verza. Ogenj uničuje, kar daje tej *sodbi* namen uničenja sovražnikov Boga in njegovih izvoljenih. Ker so že mrtvi, se ta sodba nanaša na *drugo smrt*, ki bo dokončno udarila obsojence.

9. *in kolesa kot goreč ogenj.*

Prestol ima kolesa v primerjavi z gorečim ognjem , ki bo zanet na zemlji: Raz.20:14-15: *druga smrt je ognjeno jezero* . Kolesa torej nakazujejo selitev sodnikov z neba na zemljo za izvršitev izrečenih sodb . Živi Bog, veliki sodnik, se premika in ko bo zemlja prenovljena in očiščena, se bo znova premaknil, da bi tam postavil svoj kraljevi prestol v skladu z Raz.21:2-3.

Dan 7:10 *Reka ognja je tekla in prišla pred njim. Tisoč tisoč mu je služilo in deset tisoč milijonov je stalo pred njim. Sodniki so sedli in knjige so se odprle.*

10a- *Reka ognja je tekla in prišla pred njim*

Očiščevalni ogenj , ki bo prišel z neba, da bi požrl duše padlih mrtvih in nato vstalih, po Raz.20:9: *In šli so na površje zemlje ter obkolili tabor svetnikov in ljubljeno mesto . **Toda ogenj je prišel z neba in jih požrl** .*

10b- *Tisoč tisoč mu je služilo*

To je milijon duš izvoljenih, odrešenih z zemlje.

10c- *in deset tisoč milijonov je stalo pred njim*

Deset milijard zemeljskih duš, **ki jih je poklical** Bog, je vstalih in poklicanih pred njega in njegove sodnike, da prestanejo pravično božansko obsodbo druge smrti , kar je potrjeno v Lukežu 19:27: *Ostali pa pripeljite sem moje sovražnike , ki niso želeli, da kralj nad njimi in jih ubij v moji navzočnosti* . Na ta način Duh potrjuje besede, ki jih je izrekel po Jezusu v Mateju 22,14: **Kajti veliko je poklicanih, a malo izvoljenih** . To se bo še posebej zgodilo v zadnjih dneh po Lukežu 18:8: ... *Toda, ko pride Sin človekov, ali bo našel vero na zemlji?*

10d- *Sodniki so sedli in knjige so se odprle*

Vrhovno sodišče bo sodilo na podlagi pričevanj, ki so omogočila sodbo in obtožnic, prilagojenih vsakemu obsojencu posebej. Njegove *knjige* opisujejo življenje bitja, ki ga Bog ohranja v spominu z zvestimi angeli kot pričami, trenutno Zemljanom nevidno.

Dan 7:11 *Tedaj sem pogledal zaradi ošabnih besed, ki jih je govoril rog; in ko sem pogledal, je bila žival ubita.*

11a- *Potem sem pogledal, zaradi arogantnih besed, ki jih je izrekel rog*

Tako kot besede " *zaradi arogantne besede* " kažejo, ta verz nam želi pokazati vzročno-posledično razmerje, ki opredeljuje Božjo sodbo. Ne sodi brez razloga.

11b- *in ko sem gledal, je bila žival ubita*

Če *četrto žival* , ki predstavlja nasledstvo, cesarski Rim – deset evropskih kraljestev – papeški Rim, uniči ogenj, je to **posledica** arogantne ustne dejavnosti papeškega Rima; dejavnost, ki se bo nadaljevala do Kristusove vrnitve.

11c- *in njegovo telo je bilo **uničeno** , predano ognju, da bi ga sežgali*

Sodba istočasno udari v *mali rog* in *deset civilnih rogov* , ki so jo podpirali in sodelovali pri njenih grehah po Raz.18:4. *Ognjeno jezero druge smrti jih bo požrlo in **uničilo** .*

Dan 7:12 *Drugim živalim je bila odvzeta moč, vendar so jim dali podaljšanje življenja do določenega časa.*

12a- *Drugim živalim je bila odvzeta moč*

Tukaj, kot v Raz. 19:20 in 21, Duh razkrije, da je običajnim grešnikom poganstva namenjena drugačna usoda, saj so dediči izvirnega greha, ki se je skozi zemeljsko zgodovino prenašal z Adama na ljudi.

12b- *vendar jim je bilo odobreno podaljšanje življenja do določenega časa*
Ta natančnost pomeni prednost prejšnjih imperijev v tem, da niso doživeli konca svoje dominacije ob koncu sveta, kot je to v primeru 4. rimske živali pod njeno zadnjo obliko krščanske univerzalne vlade v času vrnitve Jezusa Kristusa. Konec 4. zaznamuje njegovo popolno uničenje. Po tem bo zemlja ostala *brez oblike in prazna* v podobi *brezna* iz Gen.1:2.

Jezus Kristus, sin človekov

Dan 7:13 *Gledal sem v nočnih prikazih in glej, v oblakih neba je prišel kot sin človekov; prišel je k Prastaremu in pripeljali so ga blizu njega.*

13a- *Gledal sem v svojih nočnih videnjih in glej, na nebeških oblakih je prišel kot sin človekov*

Ta pojav Sina človekovega osvetljuje pomen, ki je bil dan pravkar omenjeni sodbi. Sodba pripada Kristusu. Toda v Danielovem času Jezus še ni prišel, zato si Bog predstavlja, kaj bo dosegel s svojo zemeljsko službo med svojim prvim prihodom na človeško zemljo.

13b- *prišel je do starodavnih dni in pripeljali so ga blizu njega.*

Po njegovi smrti bo vstal sam, da bi predstavil svojo popolno pravičnost, ki je bila žrtvovana kot daritev užaljenemu Bogu, da bi pridobil odpuščanje svojih zvestih izvoljencev, ki jih je sam razvrstil in izbral. Predstavljena slika uči načelo odrešitve, pridobljene z vero v Božjo voljno žrtev v Kristusu. In potrjuje svojo veljavnost pri Bogu.

Dan 7:14 *In dali so mu oblast, slavo in kraljestvo; in vsa ljudstva, narodi in ljudje vseh jezikov so mu služili. Njegova oblast je večna oblast, ki ne bo minila, in njegovo kraljestvo ne bo nikoli uničeno.*

14a- *Dobil je oblast, slavo in kraljestvo*

Podatki tega verza so povzeti v teh verzih Mateja 28:18 do 20, ki potrjujejo, da sodba res pripada Jezusu Kristusu: *Jezus je pristopil in jim takole govoril: **Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji** . Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence, krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in jih učite izpolnjevati vse, kar sem vam zapovedal. In glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta .*

14b- *in vsa ljudstva, narodi in ljudje vseh jezikov so mu služili*

V absolutnem smislu bo na novi zemlji, stara bo obnovljena in povečana po sedmem tisočletju. Toda odrešeni bodo izbrani iz vseh *ljudstev, narodov in jezikov* z enim odrešenjem, ki ga je pridobil Jezus Kristus, ker so mu *služili* v svojem življenju. V Razodetjih 10:11 in 17:15 se ta izraz nanaša na pokristjanjeno Evropo in zahodni svet. V tej skupini najdemo *milijon* odrešenih izvoljenih, ki služijo Bogu v 10. vrstici.

14c- *in njegova vladavina ne bo nikoli uničena*

Podrobnosti o njem, navedene v Dan.2:44, so tukaj potrjene: *njegova vladavina ne bo nikoli uničena.*

Dan 7:15 *Kar se mene tiče, Daniel, moj duh je bil vznemirjen v meni in prikazni moje glave so me prestrašili.*

15a- *Jaz, Daniel, sem imel vznemirjen duh v sebi*

Danielove težave so upravičene, vizija napoveduje nevarnost za božje svetnike.

15b- *in vizije v moji glavi so me prestrašile.*

Kmalu bo imelo njegovo videnje Mihaela nanj enak učinek, kot pravi Dan 10:8: *Ostal sem sam in sem videl to veliko videnje; moja moč je padla, moj obraz je spremenil barvo in je bil razpadel, in izgubil sem vso moč.* Pojasnilo: *Sin človekov in Mihael* sta ena in ista božanska oseba . *Strah* bo zaznamoval vladavino Rima, ker v teh dveh zaporednih dominacijah ljudem ne bo dal svetih vladarjev, kot so Nebukadnezar, Darius Medijec in Cyrus 2 Perzijec.

Dan 7:16 *In pristopil sem k enemu od tistih, ki so tam stali, in ga vprašal po resnici o vseh teh stvareh. Povedal mi je in mi dal razlago:*

16a- **Tukaj se začnejo dodatne razlage, ki jih daje angel**

Dan 7:17 *Te štiri velike zveri, to so štirje kralji, ki bodo vstali iz zemlje;*

17a – Upoštevajte, da se ta definicija enako nanaša na nasledstva, razkrita v Dan.2 s podobo kipa , kot tukaj v Dan.7, s podobo živali .

Dan 7:18 *Toda sveti Najvišjega bodo prejeli kraljestvo in ga bodo posedovali za vedno, od vekomaj do vekomaj.*

18a- Enak komentar kot za štiri nasledstva. Spet peti se nanaša na *večno kraljestvo* izvoljenih, ki ga Kristus gradi na svoji zmagi **nad grehom** in smrtjo.

Dan 7:19 *Nato sem želel izvedeti resnico o četrti zveri, ki je bila drugačna od vseh drugih, skrajno strašna, z železnimi zobmi in bronastimi žebli, ki je jedla in lomila in poteptala, kar je ostalo;*

19a- *ki je imel železne zobe*

Tu najdemo, v *zobeh* , že *železni* simbol trdote rimskega cesarstva, ki ga označujejo *noge* Danovega kipa.2.

19b- *in žebli iz medenine .*

V tej dodatni informaciji angel določa: *in žebli iz medenine . Dediščina grškega greha je tako* potrjena s tem nečistim materialom, zlitino, ki je simbolizirala grški imperij na **trebuhu in stegnih** kipa Dan.2.

19c- *ki je pojedel, polomil in poteptal, kar je ostalo*

Jesti ali izkoriščati osvojene stvari, zaradi česar rastejo – *lomiti* , *siliti* in uničevati – *teptati* , *zaničevati* in *preganjati* – To so dejanja, ki jih bodo dva zaporedna »Rima« ter njihovi civilni in verski podporniki izvajali do vrnitve. Kristusa. V Raz.12:17: Duh označuje zadnje »adventiste« z besedo »ostanek «.

Dan 7:20 *In od desetih rogov, ki so bili na njegovi glavi, in od drugega, ki je prišel ven in pred katerim so padli trije, na tistem rogu, ki je imel oči, usta, ki govorijo ošabno, in boljši videz kot drugi .*

20a- Ta verz prinaša protislovno podrobnost glede na 8. verz. Kako se tukaj obnaša " mali rog ". **boljši videz kot drugi?** To je vsa njegova razlika od ostalih kraljev desetih rogov . Je zelo šibka in krhka, a kljub temu zaradi lahkovernosti in strahu pred Bogom, za katerega trdi, da ga predstavlja na zemlji, dominira nad njimi in manipulira z njimi, kakor hoče, razen v redkih izjemah.

Dan 7:21 *In videl sem ta rog, ki se je bojeval proti svetim in jih premagal,*

21a- Paradoks se nadaljuje. Trdi, da uteleša najvišjo svetost, in Bog jo obtoži, da *preganja* njegove svetnike. Samo ena razlaga torej: laže, kot da diha. Njegov

uspeh je uspeh neizmerne zavajajoče in uničujoče laži , ki zelo uničuje pot, ki jo je začrtal Jezus Kristus.

Dan 7:22 , dokler ni prišel Pradavni in dal pravice svetnikom Najvišjega, in prišel je čas, ko so svetniki zasedli kraljestvo.

22a- Na srečo je dobra novica potrjena. Po temnih dejanjih papeškega Rima in njegovih civilnih in verskih podpornikov bo končna zmaga prišla Kristusu in njegovim izvoljencem.

Vrstici 23 in 24 določata vrstni red nasledstva

Dan 7:23 *Takole mi je rekel: Četrta zver je četrto kraljestvo, ki bo obstajalo na zemlji, drugačno od vseh kraljestev, in ki bo požrlo vso zemljo, jo poteptalo in razdrobilo.*

23a- Pogansko rimsko cesarstvo v svoji cesarski obliki med – 27 in 395.

Dan 7:24 *Deset rogov je deset kraljev, ki bodo vstali iz tega kraljestva. Za njimi bo vstal drug, drugačen od prvega, in bo podrl tri kralje.*

24a- Zahvaljujoč tej natančnosti lahko identificiramo teh deset rogov z desetimi krščanskimi kraljestvi, ki so nastala na zahodnem ozemlju propadlega in razbitega rimskega cesarstva. To ozemlje je ozemlje naše sedanje Evrope: EU (ali EU).

Dan 7:25 *Govoril bo besede zoper Najvišjega in zatiral bo svetnike Najvišjega in upal bo spremeniti čase in postavo; in sveti bodo izročeni v njegove roke za čas in čase in pol časa.*

25a- *Govoril bo besede proti Najvišjemu*

Bog v tem verzu osredotoča svojo obsodbo grehov, ki jih pripisuje rimskemu papeškemu režimu in njegovim predhodnikom rimskim škofom, ki so storjeno zlo popularizirali, opravičevali in poučevali nevedne množice. Duh našteva obtožbe, začeniši z najresnejšimi: *besedami zoper samega Najvišjega* . Paradoksalno je, da papeži trdijo, da služijo Bogu in ga zastopajo na zemlji. Toda ravno ta pretenzija je kriva, ker Bog te papeške preteze nikakor ne odobrava. In posledično vse, kar Rim napačno uči o Bogu, vpliva nanj osebno.

25b- *zatiral bo svetnike Najvišjega*

Nepravilno preganjanje svetnikov iz verza 21 je tukaj odpoklican in potrjen. Sodbe izrekajo verska sodišča, ki nosijo ime »sveta inkvizicija«. Mučenje se uporablja za prisilo nedolžnih ljudi, da priznajo svojo krivdo.

25c- *in upal bo spremeniti čase in zakon*

Ta obtožba daje bralcu možnost, da ponovno vzpostavi temeljne resnice čaščenja resničnega, živega in edinega Boga.

Lep red, ki ga je postavil Bog, so spremenili rimski menihi. Po 2. Mojzesovi knjigi 12:2 je Bog rekel Hebrejcem ob odhodu iz Egipta: ***Ta mesec bo za vas prvi izmed mesecev; bo zate prvi mesec v letu*** . To je ukaz, ne preprost predlog. In ker odrešenje prihaja od Judov po Jezusu Kristusu, od Eksodusa dalje, vsako bitje, ki vstopi v odrešenje, vstopi tudi v Božjo družino, kjer mora vladati in spoštovati njegov red. To je pravi nauk o odrešenju in velja že od časa apostolov. V Kristusu je Božji Izrael dobil duhovno plat, ni nič manj njegov Izrael, za katerega je ustanovil svoj red in svoje nauke. Po Rimljanih 11:24 je poganski spreobrnjenec vcepljen v hebrejsko Abrahamovo korenino in deblo, ne obratno. Pavel ga posvari pred nevero, ki je postala usodna za uporne Jude stare zaveze in

bo prav tako usodna za uporne kristjane nove; ki se neposredno nanaša na rimskokatoliško vero in bo študija Dan.8 to potrdila, od leta 1843 protestantski kristjani.

Smo šele na začetku dolgega preroškega razodetja, kjer je božanska obtožba v tem verzu vseprisotna, ker so posledice strašne in dramatične. Časi, ki jih je spremenil Rim, zadevajo:

1 – sobotni počitek 4. božje ^{zapovedi}. Sedmi dan je bil od 7. marca 321 nadomeščen s prvim dnevom, ki ga je Bog označil za posvetni dan in začetek tedna. Še več, ta prvi dan je uvedel rimski cesar Konstantin I., ^{ko} je bil posvečen čaščenju "častitljivega nepremaganega sonca", sonca, ki so ga pogani pobožali že v Egiptu, svetopisemskega simbola greha. Daniel 5 nam je pokazal, kako Bog kaznuje dejanja, ki so mu bila storjena, človek je tako posvarjen in ve, kaj ga čaka, ko mu bo Bog sodil, kot je sodil in ubil kralja Belsazarja. Sobota, ki jo je posvetil Bog od ustanovitve sveta, ima dvojno značilnost, da se nanaša na čas in božanski zakon, kot omenja naš verz.

2 – Začetek leta, ki je bil prvotno spomladi, beseda, ki pomeni prvič, je bil spremenjen v začetek zime.

3 – Po bogu se sprememba dneva zgodi ob sončnem zahodu, v redu noč dan, ne ob polnoči, ker je ritmična in zaznamovana z zvezdami, ki jih je ustvaril s tem namenom.

Sprememba zakona gre veliko globlje od teme sobote. Rim ni oskrnil zlatih posod templja, dovolil si je spremeniti izvorno besedilo besed, ki jih je Bog napisal s prstom na kamnitih ploščah, danih Mojzesu. Stvari tako svete, da je Bog udaril s takojšnjo smrtjo, če bi se dotaknil skrinje, v kateri so bile najdene.

25c- *in svetniki bodo izročeni v njegove roke za čas, čase in pol časa*

Kaj pomeni čas? Izkušnja kralja Nebukadnezarja nam daje odgovor v Dan.4:23: *Izgnali te bodo izmed ljudi, prebival boš z živalmi na polju, dajali ti bodo jesti travo kakor volom; in sedem časov bo šlo čez vas, dokler ne spoznate, da Najvišji vlada kraljestvu ljudi in ga daje, komur hoče.* Po tej težki izkušnji je kralj v 34. verzu rekel: **Po določenem času sem jaz, Nebukadnezar, povzdignil oči k nebu in razum se mi je vrnil**. *Blagoslovil sem Najvišjega, hvalil in slavil sem njega, ki živi večno, čigar oblast je večna oblast in čigar kraljestvo traja iz roda v rod*. Sklepamo lahko, da teh *sedem časov* predstavlja sedem let, odkar se trajanje začne in konča v njegovem življenju. To, kar Bog imenuje čas, je torej čas, ki je potreben, da Zemlja opravi en popoln obrat sonca. Od tod izhaja veliko sporočil. Boga simbolizira sonce in ko se neko bitje dvigne v ponosu, da bi ga postavil na svoje mesto, mu Bog reče: »Kroži okoli moje božanskosti in spoznaj, kdo sem«. Za Nebukadnezarja je sedem obratov potrebnih, a učinkovitih. Druga lekcija se bo nanašala na trajanje papeške vladavine, ki jo prav tako prerokuje izraz »čas« v tem verzu. V primerjavi z izkušnjo Nebukadnezarja Bog kaznuje krščanski ponos tako, da ga izroči neumnosti za čas, čase in pol časa preroških let. Od 7. marca 321 sta ponos in nevednost v neumnosti prisilila ljudi k spoštovanju reda, ki je spremenil božjo zapoved; cesar ponižni Kristusov suženj ne more ubogati, sicer bi se odrezal od svojega rešitelja Boga.

Ta verz nas vodi k iskanju prave vrednosti in datumov začetka in konca tega prerokovanega trajanja. Odkrili bomo, da predstavlja 3 leta in šest mesecev.

Pravzaprav se bo ta formula ponovno pojavila v Raz.12:14, kjer je vzporedna s formulo *1260 dni* od 6. vrstice. Uporaba kode iz Ez.4:5-6, *en dan za leto*, bo omogočila razumeti, da je to res 1260 dolgih in strašnih let, trpljenja in smrti.

Dan 7:26 *Tedaj bo prišla sodba in njegova oblast mu bo odvzeta in bo uničena in uničena za vedno.*

2a- Poudarja zanimivost te natančnosti: sodba in konec nadvlade papežev se zgodita istočasno. To dokazuje, da se omenjena sodba ne bo začela pred Kristusovo vrnitvijo. Leta 2021 so papeži še vedno aktivni, zato se sodba, navedena v Danielu, ni začela leta 1844, bratje adventisti.

Dan 7:27 *Kraljestvo in oblast in veličina vseh kraljestev pod nebom bo dana ljudstvu svetnikov Najvišjega. Njegovo vladanje je večno in vsi vladarji mu bodo služili in ga ubogali.*

27a – Sodba je torej dobro izvedena po vrnitvi v Kristusovi slavi in vnebovzetju njegovih izvoljenih v nebesa.

27b- *in vsi vladarji mu bodo služili in ga ubogali*

Kot primere nam Bog pokaže tri *vladarje*, predstavljene v tej knjigi: kaldejski kralj Nebukadnezar, medijski kralj Darij in perzijski kralj Kir 2.

Dan 7:28 *Tu so se besede končale. Jaz, Daniel, sem bil zelo vznemirjen zaradi svojih misli, spremenil sem barvo in te besede sem ohranil v svojem srcu.*

28a – Danielove težave so še vedno upravičene, ker na tej ravni dokazi o identiteti papeškega Rima še vedno niso dovolj močni; njegova identiteta še vedno ostaja že zelo prepričljiva »hipoteza«, a vseeno »hipoteza«. Toda Daniel 7 predstavlja le drugo od sedmih preroških plošč, predstavljenih v tej Danielovi knjigi. In že smo lahko videli, da so sporočila v Dan.2 in Dan.7 enaka in se dopolnjujejo. Vsaka nova stran nam bo prinesla dodatne elemente, ki bodo nadgrajeni na že opravljene študije, utrdili in utrdili božje sporočilo, ki bo tako postajalo vedno bolj jasno.

Hipotezo, da je » *mali rog* « tega 7. poglavja papeški Rim, je treba še potrditi. Stvar bo narejena. Toda spomnimo se že tega zgodovinskega nasledstva, ki zadeva Rim, » *4. pošastno žival z železnimi zobmi* «. Označuje rimski imperij, ki mu sledi » *deset rogov* « svobodnih in neodvisnih evropskih kraljestev, ki jih je leta 538 nasledil » *mali rog* «, domnevni papež, ta » *drugačni kralj* «, pred katerim so bili » *trije rogovi ali trije kralji* «, Heruli, Vandali in Ostrogoti so ponižani med letoma 493 in 538 v verzih 8 in 24.

Daniel 8

Dan 8:1 *V tretjem letu vladanja kralja Beltasazarja sem jaz, Daniel, videl videnje, poleg tistega, ki sem ga videl prej.*

1a- Čas je minil: 3 leta. Daniel prejme novo videnje. V tem sta samo dve živali, ki sta v 20. in 21. vrstici jasno identificirani z Medijci in Perzijci ter Grki, ki so bili v prejšnjih videnjih 2. in 3. cesarstvo prerokovanega nasledstva. Sčasoma se živali v videnjih vse bolj jasno prilagajajo obredom Hebrejcev. Dan.8 predstavlja ovna in kozla ; živali, darovane v daritev dneva sprave po judovskem obredu. Tako lahko opazimo simbol greha v superpoziciji grškega imperija: bronasti trebuh in stegna Dan.2, leopard Dan.7 in kozel Dan.8.

Dan 8:2 *Ko sem videl to videnje, se mi je zdelo, da sem v Šušanu, glavnem mestu, v pokrajini Elam; in med svojim videnjem sem bil blizu reke Ulai.*

2a- Daniel je v Perziji blizu reke Karun, ki je bila v njegovem času Ulai. Perzijska prestolnica in rečni simbol ljudstva nakazujeta geografski referenčni kraj za vizijo, ki jim jo bo dal Bog. Preroška sporočila torej v tem poglavju zagotavljajo dragocene geografske podatke, ki so manjkali v 2. in 7. poglavju.

Dan 8:3 *Povzdignil sem oči in pogledal, in glej, oven je stal pred reko in imel je rogove; ti rogovi so bili visoki, vendar je bil eden višji od drugega in se je dvignil zadnji.*

3a- Ta verz povzema zgodovino Perzije, ponazorjeno s tem ovnom , katerega rog najvišji ga predstavlja, ker je bil sprva obvladovan s strani svojega zaveznika Mede, se je nazadnje dvignil nad njim s prihodom na oblast perzijskega kralja Kira 2 leta 539, zadnjega Danielovega sodobnika po Dan.10:1. Toda tukaj opozarjam na problem pravega datuma, ker zgodovinarji popolnoma ignorirajo pričevanje očividca Daniela, ki v Dan.5:31 pripisuje osvojitev Babilona medijskemu kralju Dareju, ki je Babilon organiziral v 120 satrapij po Dan. 6:1. Kir je prišel na oblast po Darijevi smrti, torej ne leta 539, ampak malo kasneje, ali nasprotno, Darijeva osvojitev bi se lahko zgodila malo pred datumom - 539.

3b- V tem verzu se pojavi božanska subtilnost v obliki, ki se uporablja za označevanje majhnega in velikega roga. To potrjuje, da je izraz » mali rog«, ki se ga skrbno izogibamo, posebej in izključno vezan na identiteto Rima.

Dan 8:4 *Videl sem ovna, ki je udarjal s svojimi rogovi proti zahodu, proti severu in proti jugu; nobena žival se mu ni mogla upreti in nikogar ni bilo, ki bi mu prinašal žrtve; delal je, kar je hotel, in postal je močan.*

4a- Podoba tega verza ponazarja zaporedne faze perzijskih osvajanj, ki jih vodijo proti imperiju, prevladi kralja kraljev.

Na *zahodu* : Kir 2 je sklenil zavezništvo s Kaldejci in Egipčani med – 549 in – 539.

Na *severu* : Lidija kralja Kreza je bila osvojena leta – 546

Opoldne : Kir osvoji Babilonijo tako, *da* nasledi medijskega kralja Dareja po – 539 in pozneje bo perzijski kralj Cambyses 2 osvojil Egipt leta – 525.

4b- *in postal je močan*

Dosegel je cesarsko *moč* , zaradi katere je Perzija postala prvo cesarstvo, prerokovano v tem 8. poglavju. To je bilo 2. ^{cesarstvo} v vizijah Dan.2 in Dan.7. V tej moči je Perzijsko cesarstvo, razširjeno do Sredozemskega morja, napadlo Grčijo, ki ga je leta 490 ustavila pri Maratonu. Vojne so se nadaljevale.

Dan 8:5 *Ko sem natančno pogledal, glej, kozel je prišel od zahoda in pretekel vso zemljo na obrazu, ne da bi se je dotaknil; ta koza je imela velik rog med očmi.*

5a – Vrstica 21 jasno identificira kozla: *Kozel je javanski kralj, veliki rog med njegovimi očmi je prvi kralj . Javan*, je staro ime Grčije. Ne upoštevajoč šibkih grških kraljev, Duh gradi svoje razodetje na velikem grškem osvajalcu Aleksandru Velikem.

5b- *glej, od zahoda je prišla koza*

Se vedno so podane geografske označbe. Koza prihaja z Zahoda v zvezi s Perzijskim cesarstvom, ki je vzeto kot geografska referenčna lokacija.

5c- *in potoval po vsej zemlji na njeni površini, ne da bi se je dotaknil*

Sporočilo je podobno štirim ptičjim perutom leoparda iz Dan.7:6. Poudarja izjemno hitrost osvajanj tega mladega makedonskega kralja, ki bo čez deset let svojo prevlado razširil vse do reke Ind.

5d- *ta koza je imela velik rog med očmi*

Identiteta je navedena v 21. vrstici: *Veliki rog med njegovimi očmi je prvi kralj. Ta kralj je Aleksander Veliki (– 543 – 523). Duh mu daje videz samoroga, čudovite mitske živali. Tako obsoja neizčrpno plodno domišljijo grške družbe, ki si je izmišljala bajke, ki se nanašajo na vero, in katere duh je prečkal stoletja do našega časa na varljivem krščanskem Zahodu. Gre za vidik *greha* , ki ga potrjuje podoba kozla , živali, ki je igrala vlogo *greha* v svetem letnem obredu »dneva sprave«. Križanje Mesije Jezusa je doseglo svojo božansko popolnost, ta obred je moral prenehati za njim... s silo, z uničenjem templja in judovskega naroda s strani Rimljanov leta 70.*

Dan 8:6 *In prišel je do ovna z rogovi, ki sem ga videl stati pred reko, in planil je nanj v vsej svoji jezi.*

6a – Aleksander Veliki začne svoj napad na Perzijce, katerih kralj je Darius 3. Slednji je poražen pri Issusu, pobegne in pusti za seboj svoj lok, ščit in svoj plašč, pa tudi svojo ženo in svojega dediča, v – 333 Kasneje ga bosta ubila dva njegova velikana.

6b- *in se je v vsej svoji jezi pognal nanj*

Ta *bes* je zgodovinsko upravičen. Pred tem je prišlo do te izmenjave med Darejem in Aleksandrom: "Preden je Aleksander srečal Dareja, mu je perzijski kralj poslal darila, namenjena poudarjanju njunega položaja kralja in otroka – Aleksander je bil takrat še mladenič. princ začetnik v umetnosti vojne (veja I,

povodec 89). Darius mu pošlje naboj, bič, konjske zavore in srebrno škatlo, polno zlata. Pismo, ki je priloženo zakladu, poudarja elemente: žoga je, da se še naprej igra kot otrok, zavora, da se nauči obvladati samega sebe, bič, da ga popravi, in zlato predstavlja davek, ki ga morajo Makedonci plačati perzijski cesar.

Aleksander ne kaže nobenega znaka jeze, kljub strahu pred glasniki. Nasprotno, prosi jih, naj Dariju čestitajo za njegovo prefinjenost. Darij, kot pravi, pozna prihodnost, saj je Aleksandru podaril žogo, ki predstavlja njegovo prihodnjo osvojitve sveta, zavora pomeni, da se mu bodo vsi pokorili, bič bo kaznoval tiste, ki se mu upajo upreti, in zlato namiguje na davek, ki ga bo prejel od vseh svojih podanikov.« Preroška podrobnost, Aleksander je imel konja, ki mu je dal ime "Bucephalus", kar pomeni, s povečevalno predpono, "glava". V vseh svojih bitkah bo z orožjem v roki na "čelu" svoje vojske. In za »deset let« bo postal vladajoča »glava« sveta, ki ga pokriva prerokba. Njegova razvpitost bo spodbujala grško kulturo in greh, ki jo stigmatizira.

Dan 8:7 *Videl sem ga, kako se približuje ovnu in se jezi nanj; udaril je ovna in mu zlomil dva roga, ne da bi oven imel moč, da bi se mu uprl; vrgel ga je na tla in ga poteptal, in nikogar ni bilo, da bi rešil ovna.*

7a- Vojna, ki jo je sprožil Aleksander Veliki: leta 333 je bil perzijski tabor poražen pri Issusu.

Dan 8:8 *In kozel je postal zelo močan; ko pa je bil močan, se mu je zlomil veliki rog. Štirje veliki rogovi so se dvignili, da bi ga nadomestili, do štirih nebeških vetrov.*

8a- *njegov veliki rog se je zlomil*

Leta 323 je mladi kralj (– 356 – 323) umrl brez naslednika v starosti 32 let v Babilonu.

8b- *Štirje veliki rogovi so se dvignili, da bi ga zamenjali, v štirih nebeških vetrovih.*

Zamenjave mrtvega kralja so bili njegovi generali: diadohi. Ko je Aleksander umrl, jih je bilo deset in 20 let so se bojevali med seboj do te mere, da so po 20 letih preživeli le štirje. Vsak od njih je ustanovil kraljevo dinastijo v državi, ki ji je vladal. Največji je Selevk, znan kot Nikator, ustanovil je dinastijo "Selevkidov", ki je vladala kraljestvu Sirije. Drugi je Ptolemaios Lagos, ustanovil je dinastijo Lagidov, ki je vladala Egiptu. Tretji je Kasandros, ki vlada Grčiji, četrti pa Lizimah (latinsko ime), ki vlada Trakiji.

Preroško sporočilo, ki temelji na geografiji, se nadaljuje. Štiri kardinalne točke štirih nebesnih vetrov potrjujejo identiteto držav zadevnih borcev.

Vrnitev Rima, mali rog

Dan 8:9 *Iz enega od njih je nastal majhen rog, ki je močno zrasel proti jugu, proti vzhodu in proti najlepši deželi.*

9a- Vidik tega verza opisuje razširitve kraljestva, ki bo nato postalo prevladujoč imperij. Vendar pa je v prejšnjih lekcijah in v zgodovini sveta naslednik grškega kraljestva Rim. To identifikacijo dodatno upravičuje izraz "mali rog", ki je tokrat, v nasprotju s tem, kar je bilo storjeno za krajši srednji rog, jasno naveden. To nam omogoča, da rečemo, da ta »mali rog« v tem kontekstu simbolizira rastoči republikanski Rim. Ker posreduje proti vzhodu, kot policisti

sveta, pogosto zato, ker je poklican, da reši lokalni konflikt med nasprotniki. In to je natančen razlog, ki opravičuje sliko, ki sledi.

9b- *Iz enega od njih je prišel **majhen rog***

Prejšnji vladar je bila Grčija in iz Grčije prihaja Rim, ki prevladuje v tem vzhodnem območju, kjer se nahaja Izrael; Grčija, eden od štirih rogov.

9c- *ki se močno širi proti jugu, proti vzhodu in proti najlepšim državam.*

Rimska rast se začne od njegove geografske lege najprej **proti jugu**. Zgodovina to potrjuje, da je Rim vstopil v punske vojne proti Kartagini, današnjemu Tunisu, okoli leta 250.

Naslednja faza razširitve poteka **proti vzhodu** s posegom v **enega od štirih rogov**: Grčija, okoli – 200. Tja jo je poklicala Etolska grška zveza, da bi jo podprla proti Ahajski ligi (Etolija proti Ahaji). Ko bi rimska vojska prispela na grško zemljo, je ne bi nikoli zapustila in celotna Grčija bi od leta 160 postala rimska kolonija.

Iz Grčije bo Rim nadaljeval svojo širitev tako, da bo stopil v Palestino in Judejo, ki bo leta 63 postala rimska provinca, ki jo je osvojila vojska generala Pompeja. To je ta Judeja, ki jo Duh označuje s tem čudovitim izrazom: **Najlepša dežela**, izraz naveden v Dan 11:16 in 42 ter Ezé 20:6 in 15.

Hipoteza je potrjena, » mali rog « je Rim

Tokrat dvom ni več dovoljen, papeški režim Dan.7 je razkrit, tako da nas Duh, preskoči nepotrebna stoletja, popelje v tragično uro, ko Rim, zapuščen od cesarjev, ponovno prevzame svojo dominacijo pod versko obliko Krščanski videz, ki mu pripisuje dejanja, razkrita s simboli 10. vrstice, ki sledi. To so dejanja » **različnega** « kralja Dan.7.

Cesarski Rim in nato papeški Rim preganjata svetnike

Dva zaporedna branja za ta verz

Dan 8:10 *Dvignila se je do nebeške vojske in spustila del te vojske in nekaj zvezd na zemljo in jih poteptala.*

10a- *Dvignila se je do nebeške vojske*

Z besedami " ona " Duh ohranja kot tarčo identiteto Rima, v kronološkem zaporedju njegovih razširitev, po različnih oblikah vladanja, na katere namiguje v Raz. 17:10, je Rim dosegel cesarstvo pod vladavino Rimski cesar Oktavijan, znan kot Avgust. In v njegovem času se je Jezus Kristus rodil iz Duha v še deviškem telesu Marije, mlade Jožefove žene; oba sta bila izbrana samo zaradi svoje pripadnosti rodu kralja Davida. Jezus je po svoji smrti, ko je bil sam obujen, kot je napovedal, svojim apostolom in učencem zaupal poslanstvo oznanjevanja dobre novice o odrešenju (evangelij), da bi naredili izvoljene ljudi po vsem svetu. V tem času se je Rim soočil s krotkostjo in krščanskim pacifizmom; ona v vlogi mesarja, Kristusovi učenci v vlogi zaklanih jagnjet. Za ceno veliko prelite mučeniške krvi se je krščanska vera razširila po vsem svetu in še posebej v prestolnici cesarstva, Rimu. Pregarjajoči cesarski Rim se dvigne proti kristjanom. V tem 10. verzu se dve dejanji Rima prekrivata. Prva zadeva cesarsko, druga pa papeško. Že v cesarskem režimu mu lahko pripišemo navedena dejanja:

Dvignila se je do nebeške vojske : spopadla se je s kristjani. Za tem simboličnim izrazom, *oboroženim z nebesi* , stoji krščanski izvoljenec, po katerem je že Jezus imenoval svoje vernike: *državljeni nebeškega kraljestva* . Nadalje Dan 12:3 primerja prave *svetnike z zvezdami* , ki so tudi Abrahamovo *seme iz 1 Mz 15:5*. Že v prvem branju pomeni drzniti mučeništvo Božjih sinov in hčera za poganski Rim arogantno dejanje ter nevredno in neupravičeno povzdigovanje . V drugem branju je tudi trditev rimskega škofa, da bo kot papež vladal Izvoljenec Jezusa Kristusa od leta 538, arogantno dejanje in še bolj nevredno in neupravičeno povzdigovanje .

Povzročila je, da so del te vojske in zvezde padle na tla, in jih poteptala : preganjala jih je in usmrtila, da bi odvrnila svoje prebivalstvo v svojih arenah. Preganjanci so predvsem Neron, Domicijan in Dioklecijan, zadnji uradni preganjalec med letoma 303 in 313. V prvem branju je to dramatično obdobje zajeto v Apo.2 pod simboličnimi imeni "iz Efeza", čas, ko Janez prejme svoje božansko razodetje, *imenovano "Apokalipsa" in "Smirna"* . V drugem branju, pripisanem papeškemu Rimu, so ta dejanja umeščena v Apo.2 pod obdobja, imenovana " *Pergam* " , tj. prekinjeno zavezništvo ali prešuštvo, in "Tijatira", tj. gnusobe in smrti. Rekel, *in jih poteptala*, Duh obema Rimoma pripisuje istovrstna krvoločna dejanja. Glagol *poteptan* in njegov izraz *poteptan* sta pripisana poganskemu Rimu v Dan.7:19. Toda dejanje *teptanja* se bo nadaljevalo do konca 2300. *večera-jutra* v 14. vrstici tega 8. poglavja v skladu z izjavo v 13. vrstici: Do kdaj bosta *teptana svetost in vojska* ? To dejanje se je izvršilo v času krščanske dobe, zato ga moramo pripisati papeškemu Rimu in njegovim monarhičnim oporam; kar potrjuje zgodovina. Naj vseeno opozorimo na pomembno razliko. Poganski Rim samo dobesedno naredi , da svetniki Jezusa Kristusa *padejo na tla* , medtem ko jih papeški Rim s svojim lažnim verskim poukom duhovno *poruši na tla* , preden jih dobesedno preganja.

Občasna preganjanja so se nadaljevala z menjavami miru do prihoda cesarja Konstantina I.,^{ki} je končal preganjanje kristjanov z ediktom v Milanu, svoji rimski prestolnici, leta 313, kar predstavlja obdobje » *desetih let* « od preganjanja, ki so značilna za " *smirnsko* " dobo Razod.2:8. S tem mirom krščanska vera ne bo nič pridobila, Bog pa bo veliko izgubil. Kajti brez ovire preganjanja se zavezanosti nespreobrnjenih v to novo vero množijo in množijo po vsem cesarstvu in še posebej v Rimu, kjer je največ pretekla kri mučenikov.

S tem časom torej lahko povežemo začetek drugega berila tega verza. Tisti, kjer Rim postane krščanski z uboganjem ukazov cesarja Konstantina, ki je leta 321 pravkar izdal edikt, ki zapoveduje spremembo tedenskega dneva počitka: sedmi dan šabat se nadomesti s prvim dnevom v tednu; takrat so ga pogani posvetili čaščenju boga » častitljivega nepremaganega sonca «. To dejanje je tako resno kot *pitje zlate posode templja* , vendar tokrat Bog ne bo reagiral, dovolj bo ura končne sodbe. Z njegovim novim dnevom počitka bo Rim razširil svojo krščansko doktrino po celotnem imperiju, njegova lokalna oblast, rimski škof, pa bo pridobil na ugledu in podpori, dokler ne bo vrhovnega povišanja, ki mu ga papeški naziv podeli z odlokom leta 533 , bizantinski cesar Justinijan¹. Šele po izgonu sovražnih Ostrogotov je prvi vladajoči papež Vigilij zasedel svoj papeški sedež v Rimu, v

Lateranski palači, zgrajeni na gori Caelius. Datum 538 in prihod prvega papeža označujeta izpolnitev dejanj, opisanih v 11. vrstici, ki sledi. Toda to je tudi začetek 1260 dni-let vladanja papežev in vsega, kar jih zadeva in kar je bilo razodeto v Dan.7. Nadaljevanje vladavine, med katero so svetniki ponovno *poteptani*, toda tokrat s strani rimske papeške verske dominacije in njenih civilnih podpornikov, monarhov, in vrhunca tega ... v imenu Kristusa.

Posebna dejanja papeštva, ustanovljenega leta 538

Dan 8:11 *Dvignila se je do poveljnika vojske in mu vzela večno ~~daritev ter podrta kraj, ki je bil temelj njegovega svetišča.~~*

11a- *Povzpela se je na čelo vojske*

Ta vodja vojske je logično in svetopisemsko Jezus Kristus, po Efežanih 5:23: *kajti mož je glava ženi, **kakor je Kristus glava Cerkve**, ki je njegovo telo in katere on je Odrešenik.* Glagol » *vstala je* « je dobro izbran, saj je ravno leta 538 Jezus v nebesih, medtem ko je papeštvo na zemlji. Nebo je izven njenega dosega, a » *vstala je* « tako, da je moške prepričala, da ga nadomešča na zemlji. Iz nebes ima Jezus malo možnosti, da bi se ljudem izognil pasti, ki jim jo je nastavil hudič. Še več, zakaj bi to storil, ko pa jih sam izroči tej pasti in vsem njenim prekletstvom? Kajti dobro smo prebrali v Dan.7:25, » *sveti bodo izročeni v njegove roke za čas, čase (2-krat) in pol časa* «; namenoma jih osvobodi Bog Kristus, zaradi *spremenjenih časov in postave*. Zakon, ki ga je leta 321 spremenil Konstantin glede sobote, seveda, predvsem pa *zakon, ki ga je spremenil* rimski papež, po letu 538, kjer ni prizadeta in napadena samo sobota, ampak celoten zakon, ki je predelan Rim različica.

11b- mu *je vzel večno daritev*

Opozarjam na odsotnost besede žrtvovanje v izvirnem hebrejskem besedilu. Kljub temu njegova prisotnost kaže na kontekst starega zaveznitva, vendar to ni tako, kot sem pravkar pokazal. Pod novo zavezo so se *žrtve in daritve* prenehale, Kristusova smrt, *sredi tedna*, navedena v Dan 9:27, je naredila te obrede neuporabne. Nekaj pa je ostalo od stare zaveze: služba velikega duhovnika in priprošnjika za grehe ljudstva, ki je prerokoval tudi celestialno službo, ki jo je Jezus izvršil v prid samo svojim izvoljencem, odkupljenim z njegovo krvjo od njegovega vstajenja. Kristus se je vrnil v nebesa, kaj mu še vzeti? Njegova duhovniška naloga je njegova izključna vloga priprošnjika za odpuščanje grehov svojih izvoljenih. Dejansko je od leta 538 ustanovitev voditelja Kristusove cerkve na zemlji, v Rimu, naredila Jezusovo nebeško službo zaman in neuporabno. Molitve ne gredo več skozi njega in grešniki ostajajo nosilci svojih grehov in svoje krivde do Boga. Heb.7:23 potrjuje to analizo, ko pravi: " *Toda on ima, ker ostaja večno, duhovništvo, ki ni prenosljivo* ." Menjava vladarja na zemlji opravičuje ostudne sadove, ki jih obrodi to krščanstvo brez Kristusa; sadove, ki jih je Bog prerokoval Danielu. Zakaj je kristjane zadelo to strašno prekletstvo? Naslednji 12. verz bo dal odgovor: *zaradi greha*.

Identifikacija večnika, ki je bila pravkar izvedena, bo služila kot osnova za izračune z uporabo trajanja 1290 in 1335 dni v letu, ki bo predlagano v Dan.12:11 in 12; uveljavljena osnova je datum 538, ko je *večno duhovništvo* ukradel zemeljski papeški voditelj.

11c- *in podrl kraj, ki je bil temelj njegovega svetišča*

Zaradi konteksta nove zaveze sem med dvema možnima pomenoma hebrejske besede "mecon", prevedene s "kraj", ohranil njeno prevodno "osnovo", ki je prav tako legitimna in bolj prilagojena kontekstu krščanske dobe, ki je cilj prerokbe. .

se pogosto razpravlja o *svetišču* , kar povzroča zmedo. Vendar pa je mogoče, da nas ne zavede, odvisno od glagola, ki označuje dejanje, ki se izvaja v *svetišču* .

Tukaj v Dan.7:11: njeno *osnovo je podrl* papež.

V Dan.11:30: *oskrnil ga je* grški kralj, preganjalec Judov Antioh 4 Epifan leta – 168.

V Dan.8:14 in Dan.9:26 ne gre za ~~*svetišče*~~, ampak za *svetost* . Hebrejska beseda »qodesh« je sistematično napačno prevedena v vseh prevodih najpogostejših različic. Toda izvirno hebrejsko besedilo ostaja nespremenjeno, da priča o izvirni resnici.

Vedeti morate, da se izraz » *svetišče* « nanaša izključno na kraj, kjer stoji Bog osebno. Odkar je bil Jezus vstal in se vrnil v nebesa, na zemlji ni več *svetišča* . *Razveljavitev temeljev njegovega svetišča* torej pomeni spodkopavanje doktrinarnih temeljev, ki zadevajo njegovo nebeško službo, ki ponazarja vse pogoje odrešenja. Ko je poklicana oseba enkrat krščena, mora biti sposobna izkoristiti odobravanje Jezusa Kristusa, ki presoja njegovo vero po njegovih delih in se strinja ali ne odpušča njegovih grehov v imenu njegove žrtve. Krst označuje začetek izkušnje, preživete pod pravično Božjo sodbo, in ne njenega konca. Kar pomeni, da ko je neposredni odnos med zemeljskim izvoljencem in njegovim nebeškim priprošnjikom prekinjen, odrešitev ni več mogoča, sveta zaveza pa je pretrgana. Gre za strašno duhovno dramo, ki so jo prevarane in zapeljane človeške množice ignorirale od 7. marca 321 do leta 538, ko je papež v svojo korist odvzel *večno duhovništvo Jezusa Kristusa*. *Razveljavitev osnove njegovega svetišča* pomeni tudi pripisovanje 12 apostolom, ki predstavljajo osnovo ali temelj Izvoljenih, duhovne hiše, lažne krščanske doktrine, ki opravičuje in uzakonja greh proti božanskemu zakonu; česar ne bi storil noben apostol.

Dan 8:12 *In vojska je bila izročena z večno žrtvijo zaradi greha; rog je vrgel resnico na tla in uspel v svojih podvigih.*

12a- *Vojska je bila rešena z večno žrtvijo*

V bolj simboličnem jeziku ima ta izraz enak pomen kot Dan 7:25: *vojska je bila rešena ...* Tu pa Duh dodaja z *večnim*

12b - *zaradi greha*

Bodisi, po 1. Janezovem 3:4, zaradi kršitve zakona, *spremenjenega* v Dan.7:25. Kajti Janez je rekel in zapisal: *Kdor greši, prestopi postavo, in greh je prestopok postave* . Ta prestopok sega v 7. marec 321 in se nanaša, prvič, na opustitev svete božje sobote; sobota , ki jo je *posvetil* od stvarjenja sveta, na edinstveni in večni » *sedmi dan* «.

12c- *rog vrgel resnico na tla*

Resnica je še vedno duhovna beseda, ki označuje zakon po Psa.119:142-151: *Tvoj zakon je resnica ... vse tvoje zapovedi so resnica* .

12d- *in uspe v svojih prizadevanjih*

Če je Duh Boga Stvarnika to napovedal vnaprej, potem ne bodite presenečeni, da ste prezrli to prevaro, največjo duhovno goljufijo v vsej človeški zgodovini; ampak tudi najhujša po svojih posledicah izgube človeških duš za Boga. Vrstica 24 bo potrdila besedo: *Njegova moč se bo povečala, vendar ne z njegovo lastno močjo; povzročil bo neverjetno opustošenje, uspel bo v svojih podvigih*, uničil bo močne in ljudstvo svetnikov.

Priprava na posvečenje

V pouku verskih obredov stare zaveze se ta tema priprave na posvečenje nenehno pojavlja. Prvič, med časom suženjstva in vstopom v Kanaan je bilo praznovanje pashe potrebno za posvetitev ljudi, ki jih je Bog nameraval voditi v svojo nacionalno zemljo, Izrael, obljubljeno deželo. Pravzaprav je bilo potrebnih 40 let preizkušanja očiščenja in posvečenja, da je bil vstop v Kanaan dosežen.

Podobno je bila za soboto, ki je bila označena sedmi dan od enega sončnega zahoda do drugega, potrebna predhodna priprava. Šest dni posvetnih dejavnosti je zahtevalo umivanje telesa in spremembo oblačil, te stvari so bile tudi naložene duhovniku, da je lahko brez nevarnosti za svoje življenje vstopil v sveti kraj templja, da bi tam opravil svojo obredno službo. ...

Sedemdnevni in 24-urni teden stvarjenja se zgleduje po sedemtisočletnem Božjem načrtu odrešenja. Tako prvih 6 dni predstavlja prvih 6 tisočletij, v katerih Bog izbira svoje izvoljene. In 7.ⁱⁿ zadnje tisočletje predstavlja veliko soboto, med katero Bog in njegovi izvoljenci, zbrani v nebesih, uživajo pravi in popolni počitek. Vsi grešniki so začasno mrtvi; razen Satana, ki ostaja osamljen na izpraznjeni zemlji v tem obdobju »tisoč let«, kot je razkrito v Raz.20. Pred vstopom v »nebesa« morajo biti izvoljeni očiščeni in posvečeni. Očiščenje temelji na veri v Kristusovo prostovoljno žrtev, vendar je posvečenje doseženo z njegovo pomočjo po krstu, ker je očiščenje pripisano ali pridobljeno vnaprej v imenu načela vere, vendar je posvečenje dejansko pridobljen sad v njegovem celotnem dušu s strani izvoljenih skozi njegovo resnično sodelovanje z živim Bogom Jezusom Kristusom. Pridobi ga skozi boj, ki ga vodi proti sebi, proti svoji slabi naravi, da bi se uprl grehu.

Daniel 9:25 nas bo naučil, da je Jezus Kristus prišel umret na križu, da bi njegovi izvoljeni ne več grešili, ker je prišel odpraviti **greh**. Pravkar smo videli v 12. vrstici, da je bil krščanski izbranec zaradi greha izročen papeškemu despotizmu. Očiščenje je torej potrebno za pridobitev posvečenja, *brez katerega nihče ne bo videl Boga*, kot je zapisano v Heb.12:14: *Prizadevajte si za mir z vsemi in za posvečenje, brez katerega nihče ne bo videl Gospoda*.

Če uporabimo 2000 let krščanskega obdobja od smrti Jezusa Kristusa do njegove vrnitve leta 2030, bo ta čas priprave in posvečenja razkrit v 13. in 14. vrstici, ki sledita. V nasprotju s prvotnim verovanjem adventistov to obdobje ni obdobje sodbe, kot ga opisuje Daniel 7, temveč obdobje posvečenja, ki je bilo potrebno zaradi stoletne dediščine grehov, ki jih je legitimiral gnusen nauk papeškega Rima. Pojasnjujem, da delo reformacije, ki se je začelo v 13.^{stoletju}, ni doseglo očiščenja in posvečenja, ki ga je po vsej pravičnosti zahteval trikrat sveti in popolnoma čisti Bog odrešenik.

Dan 8:13 *Slišal sem svetnika govoriti; in drugi svetnik je rekel tistemu, ki je govoril: Kako dolgo se bo izpolnjevala vizija o večni ~~daritvi~~ in o uničujočem grehu? Kako dolgo bosta teptana svetišče in vojska?*

13a- *Slišal sem govoriti svetnika; in drugi svetnik je rekel tistemu, ki je govoril Samo pravi svetniki se zavejo grehov, podedovanih iz Rima. Ponovno jih bomo našli v prizoru videnja, predstavljenem v Dan.12.*

13b- *Kako dolgo se bo vizija izpolnila?*

Svetniki zahtevajo datum, ki bo označil konec rimskih gnusob.

13c- *o večni ~~daritvi~~*

Svetniki prosijo za datum, ki bo zaznamoval ponovno Kristusovo **večno duhovništvo**.

13d- *in o uničujočem grehu ?*

Svetniki prosijo za datum, ki bo zaznamoval vrnitev sedmega dne sobote, katerega kršitev je kaznovana z rimskim opustošenjem in vojnam; in za njene prestopnike bo ta kazen trajala do konca sveta.

13. - *Kako dolgo bosta teptana svetišče in vojska?*

Svetniki prosijo za datum, ki bo zaznamoval konec papeškega **preganjanja**, ki je potekalo proti njim, božjim izvoljenim svetnikom.

Dan 8:14 *In rekel mi je: Dvesto tristo večerov in juter; tedaj bo svetišče očiščeno.*

14a- *Od leta 1991 je Bog usmerjal moje preučevanje tega slabo prevedenega verza. Tukaj je njegov pravi prevod hebrejskega besedila.*

In rekel mi je: Do večera-jutra dva tisoč tristo in opravičeno bo svetost.

Vidite lahko, da je termin 2300 zvečer-jutro namenjen posvečenju **izbrancev**, ki jih je Bog izbral od datuma, ki bo določen za ta termin. S krstom pridobljena večna pravičnost je postavljena pod vprašaj. Zahteva trikrat svetega Boga, kot Očeta, Sina in Svetega Duha, se je spremenila in okrepila s potrebo po izvoljenih, da ne grešijo več proti soboti ali kateri koli drugi uredbi, ki prihaja iz Božjih ust. Ozka *pot* odrešenja, ki jo je učil Jezus, je tako obnovljena. In model izvoljenih, predstavljen v **Noetu, Danielu in Jobu**, opravičuje izbrani milijon za deset milijard padlih iz zadnje sodbe Dan.7:10.

Dan 8:15 *Medtem ko sem jaz, Daniel, videl to videnje in ga skušal razumeti, je glej, stal je pred menoj nekdo, ki je bil videti kot človek.*

15a – Logično bi Daniel želel razumeti pomen vizije in to mu bo v Dan.10:12 prineslo upravičeno Božjo odobritev, vendar mu njegova želja nikoli ne bo v celoti uslišana, kot je Božji odgovor v Dan. 12:9 to kaže: *Odgovoril je: Pojdi, Daniel, kajti te besede bodo skrivne in zapečatenene do časa konca* .

Dan 8:16 *In slišal sem glas človeka sredi Ulaja; je zavpil in rekel: Gabriel, razloži mu videnje.*

16a- *Podoba Jezusa Kristusa v sredini Ulaja napoveduje lekcijo, podano v viziji Dan.12. Angel Gabriel, tesni Kristusov služabnik, je odgovoren za razlago pomena celotnega videnja od njegovega začetka. Zato pozorno spremljajmo dodatne informacije, ki bodo razkrite v naslednjih verzih.*

Dan 8:17 *Nato je prišel blizu mesta, kjer sem bil; in ko se je približal, sem se prestrašil in sem padel na obraz. Rekel mi je: Pazi, sin človekov, kajti videnje govori o času, ki bo konec.*

17a- Videnje nebesnih bitij bo vedno povzročilo ta učinek na človeka iz mesa. Toda bodimo pozorni, kot nas vabi. Ustrezen končni čas se bo začel na koncu celotne vizije.

Dan 8:18 *Ko mi je govoril, sem osuplo stal na obrazu. Dotaknil se me je in me prisilil, da sem stala, kjer sem bila.*

18a- V tej izkušnji Bog poudarja prekletstvo mesa, ki ni enako čistosti nebesnih teles zvestih angelov.

Dan 8:19 *Nato mi je rekel: Poučil te bom, kaj se bo zgodilo ob koncu jeze, kajti za konec je določen čas .*

19a- Prišel bo konec Božje jeze, vendar je ta jeza upravičena s krščansko neposlušnostjo, dediščino rimskega papeškega nauka. Prenehanje te napovedane božanske jeze bo torej delno, saj bo zares prenehalo šele po popolnem uničenju človeštva ob vrnitvi v Kristusovi slavi.

Dan 8:20 *Oven, ki si ga videl, ki je imel rogove, so kralji Medijcev in Perzijcev.*

20a- Gre za to, da Bog daje referenčne točke svojim izbrancem, da razumejo načelo zaporedja predstavljenih simbolov. Medijci in Perzijci označujejo zgodovinski kontekst začetka razodetja. V Dan.2 in 7 so bili na drugem mestu.

Dan 8:21 *Kozel je javanski kralj, veliki rog med njegovimi očmi je prvi kralj.*

21a- Po drugi strani je Grčija drugo nasledstvo; tretji v Dan.2 in 7.

21b- *Veliki rog med njegovimi očmi je prvi kralj*

Kot smo videli, gre za velikega grškega osvajalca Aleksandra Velikega. Veliki rog, podoba njegovega žaljivega in bojevitega značaja, ki ga je kralj Darius 3 napačno ponižal, ker ga je to stalo kraljestva in življenja. S tem, ko tega roga ne postavi na čelo, ampak med oči, Duh pokaže svojo nenasitno željo po osvajanju, ki jo bo zaustavila samo njegova smrt. A oči so tudi preroška jasnovidnost in že od njegovega rojstva mu jasnovidka napoveduje izjemno usodo in v svojo prerokovano usodo verjame vse življenje.

Dan 8:22 *Štirje rogovi, ki so se pojavili, da nadomestijo ta zlomljeni rog, so štiri kraljestva, ki bodo nastala iz tega naroda, vendar ne bodo tako močna.*

22a- Najdemo štiri grške dinastije, ki so jih ustanovili štiri generali, ki so nasledili Aleksandra, še vedno žive po 20 letih vojn med desetimi, ki so bili na začetku.

Dan 8:23 *Ob koncu njihove vladavine, ko bodo grešniki pokončani, se bo pojavil kralj, ki je predrzen in premeten.*

23a- Če preskoči vmesne čase, angel prikliča krščansko dobo prevlade papeškega Rima. S tem nakaže glavni namen danega razodetja. Toda ta razlaga prinaša drug nauk, ki se pojavi v prvem stavku tega verza: *Ob koncu njihove vladavine, ko bodo grešniki pokončani.* Kdo so ti pokončani grešniki pred časom papeškega režima? To so uporniški narodni Judje, ki so zavrnil Jezusa Kristusa kot Mesijo in odrešenika, osvoboditelja, da, vendar le za storjene grehe in samo v korist tistih, ki jih priznava po kakovosti njihove vere. Pravzaprav so jih leta 70 uničile rimske čete, njih in njihovo mesto Jeruzalem, in to že drugič po uničenju pod Nebukadnezarjem leta – 586. S tem dejanjem je Bog dal dokaz, da se je starodavno zavezništvo končalo od smrt Jezusa Kristusa, kjer je bila v Jeruzalemu tančica ločitve templja pretrgana na dvoje, od zgoraj navzdol, kar kaže, da je dejanje prišlo od samega Boga.

23b - *pojavi se bo drzen in premeten kralj*

To je Božji opis papeštva, ki ga po Dan 7:8 označuje *njegova arogantnost*, tukaj pa *njegova predrznost*. Dodaja *in je premeten*. Umetnost je sestavljena iz zakrivanja resnice in prevzemanja videza, kakršni nismo. Zvijajača se uporablja za zavajanje bližnjega, to počnejo zaporedni papeži.

Dan 8:24 *Njegova moč se bo povečala, vendar ne zaradi njegove lastne moči; povzročil bo neverjetno razdejanje, uspel bo v svojih podvigih, uničil bo mogočnejše in ljudstvo svetnikov.*

24a- *Njegova moč se bo povečala*

Dejansko, ki je v Dan 7:8 opisan kot " *mali rog* ", mu 20. verz pripisuje " *večji videz od drugih* ".

24b- *vendar ne z lastno močjo*

Tudi tu zgodovina potrjuje, da brez oborožene podpore monarhov papeški režim ne bi mogel obstajati. Prvi opornik je bil Klodvig, frankovski kralj iz merovinške dinastije, za njim pa karolinški in nazadnje kapetski kralj, podpora francoske monarhije je le redko manjkala. In videli bomo, da ima ta podpora svojo ceno. To bo storjeno kot primer z obglavljenjem francoskega kralja Ludvika 16, kraljice Marie-Antoinette, v glavnem odgovornih monarhističnih dvorjanov in rimskokatoliške duhovščine, z giljotino, ki so jo v Franciji namestili v glavnem mestu in provincah, francoski revolucionarji med 1793 in 1794; dve obdobji »Terorjev«, s krvnimi črkami vpisani v spomin človeštva. V Razodetju 2:22 bo ta Božja kazen prerokovana s temi besedami: *Glej, vrgel **jo bom** na posteljo in poslal veliko stisko . ima tisti, ki prešuštvujejo z njo , razen če se pokesajo svojih del. **Njene otroke bom usmrtil** ; in vse cerkve bodo spoznale, da sem jaz tisti, ki preiskuje ume in srca, in vsakega bom nagradil po vaših delih.*

24c- *povzročil bo neverjetno opustošenje*

Na zemlji jih nihče ne more prešteti, v nebesih pa Bog pozna natančno število in ob uri kazni poslednje sodbe jih bodo vsi, od najmanjših do najstrašnejših, poplačali njihovi avtorji.

24d - *uspel bo v svojih podvigih*

Kako mu ne bi uspelo, ko pa mu je Bog dal to vlogo, da kaznuje greh njegovega ljudstva, ki trdi, da je odrešitev pridobil Jezus Kristus?

24.- *uničil bo mogočne in ljudstvo svetnikov*

S tem, ko se izdajajo za božje predstavnike na zemlji in jim grozijo z izobčenjem, ki bi jim zaprlo vhod v nebesa, si papeštvo pridobi pokornost velikih in monarhov zahodne zemlje, še bolj pa majhnih, bogatih ali revnih, vendar vsi nevedni, zaradi svoje nevere in brezbržnosti do božanskih resnic.

Od začetka dobe reformacije, ki se je začela po Petru Valdu leta 1170, se je papeški režim odzval z besom, tako da je proti zvestim Božjim služabnikom, edinim pravim svetnikom, vedno miroljubnim in miroljubnim, hujskal morilske katoliške lige, ki so jih podpirala sodišča inkvizicija njegove lažne svetosti. Sodniki s kapucami, ki so tako odredili strašna mučenja svetnikom in drugim, vsi obtoženi krivoverstva proti Bogu in Rimu, bodo vsi morali odgovarjati za svoje terjatve pred resničnim Bogom ob uri pravkar prerokovane končne sodbe. v Dan.7: 9 in Razodetje 20:9 do 15.

Dan 8:25 Zaradi svoje blaginje in uspeha svojih naklepov bo imel ošabnost v svojem srcu in bo uničil mnoge, ki so živeli v miru, in sam se bo povzdignil proti poglavarju knezov; vendar se bo zlomilo, brez napora katere koli roke.

25a- Zaradi njegove blaginje in uspeha njegovih trikov

Ta blaginja nakazuje njegovo obogatitev, ki jo verz povezuje z njegovimi triki . Pravzaprav moramo uporabiti zvižace , ko smo majhni in šibki, da pridobimo bogate ljudi, denar in bogastvo vseh vrst, ki jih navaja Razodetje 18:12 in 13.

25b- imel bo arogantnost v srcu

To kljub nauku, ki ga je dala izkušnja kralja Nebukadnezarja v Dan.4 in tista, bolj tragična, njegovega vnuka Belsazarja v Dan.5.

25c- uničil bo veliko ljudi, ki so živeli mirno

Miroljuben značaj je sad pravega krščanstva, vendar le do leta 1843. Kajti pred tem datumom in predvsem do konca francoske revolucije, ob koncu 1260 let papeške vladavine, kot je prerokovano v Dan.7:25, je lažna vera je značilna brutalnost, ki napade ali se odzove na brutalnost. Le v teh časih nežnost in mir naredita razliko. Pravila, ki jih je postavil Jezus, se niso spremenila od apostolskih časov, izbrani je ovca, ki sprejme žrtvovanje, nikoli mesar.

25d- in dvignil se bo proti poglavarju poglavarjev

S to natančnostjo dvom ni več dovoljen. Voditelj , naveden v 11. in 12. vrstici, je v resnici Jezus Kristus, Kralj kraljev in Gospod gospodov, ki se pojavi v slavi svoje vrnitve v Raz.19:16. In prav njemu je rimsko papeštvo odvzelo zakonito večno duhovništvo.

Dan 8:26 In videnje o večeru in jutru, o katerem se govori, je resnično. Kar se tiče vas, ohranite to vizijo skrivnost, ker se nanaša na daljne čase.

26a- In zadevna vizija večerov in jutru je resnična

Angel potrjuje božanski izvor prerokbe o »2300 zvečer-jutro« iz 14. vrstice. Nazadnje torej opozarja na to uganko, ki jo morajo osvetliti in razumeti izbrani svetniki Jezusa Kristusa, ko bo prišel čas. prišel, da bi to naredil.

26b- Kar se tiče vas, ohranite to vizijo skrivnost, ker se nanaša na daljne čase

Dejansko je med Danielovim in našim časom minilo približno 26 stoletij. In tako smo se znašli v **času konca**, kjer je treba to skrivnost osvetliti; stvar bo storjena, vendar ne pred študijem Dan.9, ki bo zagotovila bistveni ključ za izvedbo predlaganih izračunov.

Dan 8:27 Jaz, Daniel, sem bil veliko dni otopel in bolan; nato sem vstal in se ukvarjal s kraljevimi zadevami. Bil sem presenečen nad vizijo, a nihče ni vedel zanjo.

27a- Ta podrobnost, ki zadeva Danielovo zdravje, ni nič osebnega. Za nas pomeni izjemno pomembnost prejemanja informacij od Boga v zvezi s prerokovanimi 2300 večeri-jutri; kajti tako kot lahko bolezen vodi v smrt, bo nepoznavanje enigme zadnje kristjane, ki bodo živeli v **času konca**, **obsodilo** na večno duhovno smrt .

Daniel 9

Dan 9:1 *V prvem letu Dareja, sina Ahasverjevega, iz rodu Medijcev, ki je postal kralj kraljestva Kaldejcev,*

1a- Po Danielovem pričevanju očitvidca, torej neizpodbitnem, izvemo, da je kralj Darius iz Dan.5:30 sin Ahasverja, iz rodu Medijcev; perzijski kralj Kir 2 ga torej še ni zamenjal. Prvo leto njegove vladavine je bilo tisto, v katerem je osvojil Babilon in ga tako prevzel od Kaldejcev.

Dan 9:2 *v prvem letu njegovega vladanja sem jaz, Daniel, videl po knjigah, da bo minilo sedemdeset let za ruševine Jeruzalema, po številu let, o katerih je Gospod govoril Jeremiju, preroku.*

2a – Daniel se sklicuje na preroške spise preroka Jeremija. Daje nam lep zgled vere in zaupanja, ki združuje Božje služabnike pod njegovim pogledom. Tako potrjuje te besede iz 1. Kor. 14:32: *Duhovi prerokov so podrejeni prerokom*. Daniel je živel v Babilonu večino 70 let, ki so bila napovedana o izgonu Hebrejcev. Zanima ga tudi tema vrnitve v Izrael, ki naj bi bila po njegovih besedah precej blizu. Da bi dobil odgovore od Boga, naslavlja veličastno molitev, ki jo bomo preučevali.

Vzorčna molitev vere svetnika

Prva lekcija tega 9. poglavja Danielove knjige je razumeti, zakaj je Bog želel, da se pojavi v tem delu Danielove knjige.

V Dan.8:23 smo s preroško napovedjo pokončanih *grešnikov prejeli potrditev, da so Rimljani leta 70 ponovno obsodili in uničili z ognjem Jude iz naroda Izrael zaradi vseh stvari, ki jih gre Daniel izpovedat v svojem molitev*. Kdo je bil ta Izrael, predstavljen v prvem zavezništvu z živim Bogom od Abrahama do 12 apostolov in učencev Jezusa Kristusa, ki je bil sam Jud? Samo vzorec vsega človeštva, kajti od Adama so si moški enaki, razen barve kože, ki sega od zelo svetle do zelo temne. Toda ne glede na njihovo raso, etnično pripadnost, stvari, ki se genetsko prenašajo z očeta in matere na sinove in hčere, je njihovo duševno vedenje enako. Po principu lupljenja listov marjetice, "ljubim te, malo, veliko, strastno, noro, sploh ne", moški reproducira to paletto čustev do živega Boga Stvarnika vseh stvari, ko odkrije njegovo obstoj. Poleg tega veliki sodnik vidi med tistimi, ki trdijo, da so od njega, zveste ljudi, ki ga ljubijo in mu ubogajo, druge, ki trdijo, da ga ljubijo, a ga ne ubogajo, druge, ki živijo svojo vero brezbrizno, spet druge, ki jo živijo z trdo in jedko srce, zaradi česar postanejo fanatiki in v skrajnem primeru ne prenesejo protislovij in še manj očitkov ter podpirajo ubijanje neznosnega nasprotnika. Ta vedenja so bila najdena med Judi, kot jih še vedno najdemo med moškimi po vsem planetu Zemlja in v vseh religijah, ki pa niso enake.

Danielova molitev vas sprašuje, v katerem od teh vedenj se prepoznate? Če ne gre za nekoga, ki ljubi Boga in ga uboga kot pričevanje svoje zvestobe,

dvomite o svojem pojmovanju vere; pokesati se in dati Bogu iskren in resničen sad kesanja, kot bo storil Daniel.

Drugi razlog za prisotnost te molitve v tem 9. poglavju je, da je tam obravnavan in razvit vzrok zadnjega uničenja Izraela leta 70 s strani Rimljanov: prvi prihod Mesije na človeško zemljo . In ko so verski voditelji zavrnili tega Mesijo, katerega edina napaka je bila popolnost njegovih del, ki jih je obsojala, so zbudili ljudi proti njemu z obrekovalnimi obtožbami, ki so bile vse razčlenjene in v nasprotju z dejstvi. Zato so svojo zadnjo obtožbo utemeljili na božanski resnici, saj so njega, človeka, obtožili, da trdi, da je Božji sin. Duše teh verskih voditeljev so bile črne kot premog gorečega ognjišča, ki jih bo požrlo v času pravične jeze. Toda največja napaka Judov ni bila v tem, da so ga ubili, ampak v tem, da ga niso prepoznali po njegovem božanskem vstajenju. Soočeni s čudeži in dobrimi deli, ki jih je izvajalo njegovih dvanajst apostolov, so se utrdili kot faraon v njegovem času in to potrdili tako, da so usmrtili zvestega diakona Štefana, katerega so kamenjali sami, ne da bi se tokrat zatekli k Rimljanom.

Tretji razlog za to molitev je, da prevzame vlogo končne žalostne opazke ob koncu dolge izkušnje, preživete v odnosu z Bogom ; pričevanje, nekakšna oporoka, ki jo je judovska zveza zapustila preostalemu človeštvu. Kajti s tem izgonom v Babilon se demonstracija, ki jo je pripravil Bog, preneha. Res je, da se bodo Judje vrnili na svoja nacionalna tla in da bodo Boga nekaj časa spoštovali in ubogali, toda zvestoba bo hitro izginila, do te mere, da bo njihovo preživetje mogoče opravičiti le z zadnjim preizkusom vere, ki temelji na prvem prihodu Mesije, ker mora biti Izraelov sin, Jud med Judi.

Četrti razlog za to molitev temelji na dejstvu, da so kristjani v svoji dobi, od opustitve sobote 7. marca 321 do našega časa, vse navedene in priznane napake opravili in obnovili . Zadnja uradna ustanova, blagoslovljena od leta 1873 in posamezno od leta 1844, ni ušla prekletstvu časa, saj jo je Jezus izbruhal leta 1994. Preučevanje zadnjih poglavij Daniela in knjige Razodetje bo razložilo te datume in zadnje skrivnosti.

Zdaj pa pozorno prisluhnilo Danielu, ki govori Vsemogočnemu Bogu.

Dan 9:3 *Obrnil sem svoj obraz proti Gospodu Bogu, da bi se obrnil k molitvi in prošnji, postu in vzel raševino in pepel.*

3a- Daniel je zdaj star, vendar njegova vera ne oslabi in njegova povezava z Bogom je ohranjena, hranjena in vzdrževana. V njegovem primeru, ker je njegovo srce globoko iskreno, imajo post, raševina in pepel *pravi* pomen. Te prakse kažejo na moč posameznikove želje, da bi ga Bog uslišal in mu podelil. Post kaže večvrednost Božjega odziva v primerjavi z užitki ob prehranjevanju. V tem pristopu obstaja ideja, da Bogu rečem, da ne želim več živeti brez tvojega odgovora, ne da bi šel tako daleč, da bi naredil samomor.

Dan 9:4 *Molil sem h GOSPODU, svojemu Bogu, in mu priznal: Gospod, veliki in strašni Bog, ki ohranjaš svojo zavezo in se usmiliš tistih, ki te ljubijo in izpolnjujejo tvoje zapovedi.*

4a- *Gospod, velik in čudovit Bog*

Izrael je v izgnanstvu v Babilonu in je plačal, da bi izvedel, da je Bog velik in strašen.

4b- *ti, ki držiš svojo zavezo in se usmiliš tistih, ki te ljubijo in izpolnjujejo tvoje zapovedi!*

Daniel pokaže, da pozna Boga, saj svoje argumente črpa iz besedila druge od desetih božjih zapovedi, ki je nesrečni katoličani v stoletjih teme ne poznajo, ker je papeštvo suvereno prevzelo pobudo, da jo odstrani iz svojega različica desetih zapovedi, ker je bila dodana zapoved, osredotočena na meso, da bi ohranili število deset; lep primer predrznosti in prevare, obtožene v prejšnjem poglavju.

Dan 9:5 *Grešili smo, delali smo krivico, bili smo hudobni in uporni, odvrnili smo se od tvojih zapovedi in tvojih sodb.*

5a- Ne bi mogli biti bolj resnični in jasnejši, ker so to napake, ki so pripeljale Izrael do izгона, le da Daniel in trije njegovi tovariši niso bili krivi za to vrsto napake; to mu ne preprečuje, da bi zagovarjal cilj svojega ljudstva, medtem ko s seboj nosi breme svoje krivde.

Takrat se moramo leta 2021 zavedati, da tudi mi, kristjani, služimo temu istemu Bogu, ki se ne spreminja v skladu z njegovo izjavo v Mal.3:6: *Kajti jaz sem Gospod, jaz se ne spreminjam; in vi, sinovi Jakobovi, niste bili pokončani*. Primerno bi bilo reči "še ni porabljeno". Kajti odkar je Malahija napisal te besede, se je pojavil Kristus, Jakobovi otroci so ga zavrnili in usmrtili, in v skladu z besedo, prerokovano v Dan.8:23, so jih Rimljani leta 70 pokončali. In če se Bog ne spremeni, to pomeni, da bodo nezvesti kristjani, ki kršijo njegove zapovedi, vključno predvsem s posvečeno soboto, prizadeti še močneje kot Hebrejci in nacionalni Judje v svojem času.

Dan 9:6 *Nismo poslušali tvojih služabnikov, prerokov, ki so v tvojem imenu govorili našim kraljem, našim knezom, našim očetom in vsem ljudstvom dežele.*

6a- Res je, Hebrejci so krivi za te stvari, toda kaj lahko rečemo o kristjanih, ki so tudi v zadnji ustanovi, ki jo je ustanovil, krivi za ista dejanja?

Dan 9:7 *Tvoja, o Gospod, je pravičnost, naša pa sramota v tem dnevu Judovim možem in jeruzalemskim prebivalcem in vsemu Izraelu, tako tistim, ki so blizu in tistim, ki so daleč, v vseh deželah, kjer si jih preganjal zaradi nezvestobe, katere so ti bili krivi.*

7a- Kaznovanje Izraela je bilo strašno, bilo je veliko smrti in samo preživeli so imeli možnost, da so bili izgnani v Babilon in od tam razkropljeni po državah Kaldejskega cesarstva in Perzijskega cesarstva, ki ga je nasledil. Judovski narod je bil raztopljen v tujih deželah, vendar bo Bog po svoji obljubi kmalu ponovno združil Jude na njihovi nacionalni zemlji, v deželi njihovih očetov. Kakšno moč in moč ima ta živi Bog! Daniel v svoji molitvi izrazi vse kesanje, ki ga morajo ti ljudje izkazati, preden se vrnejo v svojo sveto deželo, vendar le, ko je Bog na njihovi strani.

Daniel priznava judovsko nezvestobo, ki jo je kaznoval Bog, toda kakšna je kazen za kristjane, ki storijo enako? deportacija ali smrt?

Dan 9:8 *Gospod, sramota za nas, za naše kralje, za naše kneze in za naše očete, ker smo grešili proti tebi.*

8a- Navedena je strašna beseda, beseda "greh". Kdo lahko naredi konec grehu, ki povzroča tako veliko trpljenje? To poglavje bo dalo odgovor. Lekcije, ki se jo je vredno naučiti in si zapomniti: Izrael je trpel posledice odločitev in vedenja kraljev, voditeljev in očetov, ki so mu vladali. Tukaj je torej primer, ko je neposlušnost pokvarjenim voditeljem mogoče spodbuditi, da ostane v Božjem blagoslovu. To je odločitev, ki so jo sprejeli Daniel in njegovi trije tovariši, in za to so blagoslovljeni.

Dan 9:9 *Pri Gospodu, našem Bogu, naj bo usmiljenje in odpuščanje, kajti bili smo mu neposlušni.*

10a- V situaciji greha ostane samo eno upanje; zanašaj se na dobrega, usmiljenega Boga, da ti bo odpustil. Proces je stalen, Jud starega zaveznitva in kristjan novega imata enako potrebo po odpuščanju. Bog spet pripravlja odgovor, ki ga bo moral drago plačati.

Dan 9:10 *Nismo poslušali glasu GOSPODA, našega Boga, da bi sledili njegovim postavam, ki nam jih je dal po svojih služabnikih prerokih.*

10a- To velja tudi za kristjane v letu 2021.

Dan 9:11 *Ves Izrael je prestopil tvojo postavo in se je odvrnil od poslušanja tvojega glasu. Tedaj so se izlile na nas kletve in kletvice, ki so zapisane v postavi Mojzesa, Božjega služabnika, ker smo grešili zoper Boga.*

11a – V Mojzesovi postavi je Bog res posvaril Izrael pred neposlušnostjo. Toda za njim je bil prerok Ezekiel, Danielov sodobnik, izgnan 13 let za Danielom, to je 5 let po tem, ko se je kralj Jojakim, Jojakimov brat, ki ga je nasledil, znašel v ujetništvu ob reki Kebar, ki se nahaja med Tigrisom in Euftrat. Tam ga je Bog navdihnil in mu dal napisati sporočila, ki jih danes najdemo v našem Svetem pismu. In prav v Ezé.26 najdemo zaporedje kazni, katerih model se uporablja duhovno, vendar ne le, v sedmih trobentah Apokalipse v Raz. 8 in 9. Ta presenetljiva podobnost potrjuje, da se Bog v resnici ne spremeni. Grehi so v novi zavezi kaznovani tako kot v stari.

Dan 9:12 *Izpolnil je besede, ki jih je govoril zoper nas in zoper naše vladarje, ki so nam vladali, in je pripeljal nad nas veliko nesrečo, kakršne se še ni zgodilo pod vsem nebom, tisti, ki je prišel v Jeruzalem.*

12a- Bog ni oslabil, svoje napovedi, da blagoslavlja ali preklinja, izpolnjuje z enako skrbnostjo in »nesreča«, ki je prizadela Danielovo ljudstvo, je namenjena opozorilu narodom, ki se tega naučijo. Toda kaj vidimo? Kljub pričevanju, zapisanemu v Svetem pismu, to lekcijo prezrejo celo tisti, ki jo berejo. Zapomnite si to sporočilo: Bog pripravlja za Jude in za njimi, za kristjane, dve drugi veliki nesreči, ki bosta razkriti v nadaljevanju Danielove knjige.

Dan 9:13 *Kot je zapisano v Mojzesovi postavi, je vsa ta nesreča prišla nad nas; in nismo molili h GOSPODU, svojemu Bogu, niti se nismo odvrnili od svojih krivic, niti nismo upoštevali tvoje resnice.*

13a- Tudi prezir do stvari, ki jih je Bog zapisal v Svetem pismu, je večer, leta 2021 so kristjani prav tako krivi za to napako in verjamejo, da jim Bog ne bo nasprotoval. Prav tako se ne odvrnejo od svojih krivic in niso bolj pozorni na svetopisemsko resnico, a tako pomembno za naš čas konca, njeno preroško resnico, ki se razodeva intenzivno in razumljivo, saj so ključni do razumevanja v samem Svetem pismu.

Dan 9:14 *GOSPOD je pazil na to nesrečo in jo pripeljal nad nas; zakaj GOSPOD, naš Bog, je pravičen v vsem, kar je storil, a nismo poslušali njegovega glasu.*

14a- Kaj naj še rečem? V resnici! Toda dobro vedi, da je Bog za sedanje človeštvo pripravil veliko večjo nesrečo in za isti vzrok. Prišlo bo med letoma 2021 in 2030 v obliki jedrske vojne, katere božansko poslanstvo je *ubiti tretjino ljudi* v skladu z Raz.9:15.

Dan 9:15 *In zdaj, Gospod, naš Bog, ki si s svojo mogočno roko izpeljal svoje ljudstvo iz egiptovske dežele in naredil svoje ime, kakršno je danes, grešili smo, storili smo krivico.*

15a – Daniel nas spomni, zakaj Bog obsoja nevero. Na zemlji obstoj judovskega ljudstva priča o tem izjemnem dejstvu zaradi nadnaravne moči, eksodusa hebrejskega ljudstva iz Egipta. Njihova celotna zgodba temelji na tem čudežnem dejstvu. Temu eksodusu nimamo priložnosti biti priča, a nihče ne more zanikati, da so potomci te izkušnje še danes med nami. In da bi ta obstoj bolje izkoristil, je Bog med drugo svetovno vojno te ljudi izročil nacističnemu sovraštvu. Pozornost človeštva je bila tako usmerjena na preživele, ki so leta 1948 dosegli ponovno naselitev na tla svoje starodavne domovine, izgubljene od leta 70. Bog je le pustil, da so padle na njihove glave besede njihovih očetov, ki so rimskemu guvernerju Ponciju Pilatu rekli o Jezusu, da bi dosegel njegovo smrt, citiram "naj njegova kri pade na nas in na naše otroke". Bog jim je odgovoril do črke. Toda kristjani vseh veroizpovedi so sramotno prezrli to božansko lekcijo in razumemo zakaj, saj vsi delijo svoje prekletstvo. Judje so zavračali Mesijo, kristjani pa so prezirali njegove zakone. Božja obsodba obeh je torej popolnoma upravičena.

Dan 9:16 *Gospod, po svojem velikem usmiljenju naj se tvoja jeza in tvoja jeza odvrneta od tvojega mesta Jeruzalema, od tvoje svete gore; kajti zaradi naših grehov in krivic naših očetov sta Jeruzalem in tvoje ljudstvo v sramoto vsem, ki so okoli nas.*

16a – Daniel tukaj navaja argument, ki ga je Mojzes predstavil Bogu: kaj bodo rekli ljudje, ki bodo priča kaznovanju njegovega ljudstva? Bog se zaveda problema, saj sam razglaša o Judih, preko Pavlovih ust v Rim.2:24: *Kajti božje ime se zaradi vas preklinja med pogani, kakor je pisano*. Aludira na besedilo Eze. 16:27: *In glej, iztegnil sem roko proti tebi, zmanjšal sem delež, ki sem ti ga določil, izročil sem te volji tvojih sovražnikov, hčera Filistejci, ki so se sramovali vašega zločinskega vedenja*. V svojem sočutju se mora Daniel še veliko naučiti o Božji sodbi nad njegovim mestom Jeruzalem. Toda ko pravi: » *Jeruzalem in tvoje ljudstvo sta v sramoto vsem, ki nas obdajajo*«, se ne moti, kajti če bi kaznovanje Izraela v poganih vzbudilo odrešilni strah in željo služiti temu pravemu Bogu, bi bila kazen imel resnično zanimanje. Toda ta žalostna izkušnja je obrodila malo sadov, ki niso nepomembni, saj se ji dolgujemo spreobrnitvi kralja Nebukadnezarja in kralja Dareja Medijca.

Dan 9:17 *Zdaj torej, o naš Bog, usliši molitev in prošnjo svojega služabnika in zaradi Gospoda naj tvoj obraz zasije nad tvojim opustošenim svetiščem.*

17a- Kar Daniel prosi, bo odobreno, vendar ne zato, ker ga Bog ljubi, ampak preprosto zato, ker sta ta vrnitev v Izrael in obnova templja v njegovem projektu. Vendar Daniel ne ve, da bodo Rimljani leta 70 ponovno uničili tempelj, ki bo v

resnici obnovljen. Zato ga bodo informacije, ki jih bo prejel v tem 9. poglavju, rešile samega judovskega pomena, ki ga še vedno daje kamnitemu templju, zgrajenemu v Jeruzalemu; tempelj Kristusovega mesa bo kmalu omagal in zaradi tega ga bodo leta 70 ponovno uničile rimske vojske.

Dan 9:18 *Moj Bog, prisluhni in prisluhni! Odpri oči in poglej naše ruševine, poglej mesto, nad katerim se kliče tvoje ime! Kajti ne izkazujemo ti svojih prošenj zaradi svoje pravičnosti, ampak zaradi tvojega velikega usmiljenja.*

18a – Res je, da je Bog izbral Jeruzalem, da postane kraj, posvečen z njegovo veličastno navzočnostjo. A svet je kraj le takrat, ko tam stoji Bog, od leta – 586 pa temu ni bilo več tako. In ravno nasprotno, ruševine Jeruzalema in njegovega templja so pričale o nepristranskosti njegove pravice. Ta lekcija je bila potrebna, da so ljudje na pravega Boga gledali kot na živo bitje, ki vidi, presoja in se odziva, za razliko od malikovalskih poganskih božanstev, ki se nanašajo samo na slabe angele hudičevega tabora. Zvest človek služi Bogu, nezvest človek pa uporablja Boga, da si zagotovi versko legitimnost do tistih okoli sebe. Božje sočutje, na katerega se Daniel sklicuje, je resnično in *kmalu* bo dal najlepši dokaz za to, v Jezusu Kristusu.

Dan 9:19 *Gospod, poslušaj! Gospod, odpusti! Gospod, pozor! Deluj in ne odlašaj, zaradi ljubezni do tebe, o moj Bog! Kajti tvoje ime se kliče na tvoje mesto in na tvoje ljudstvo.*

19a – Danielova visoka starost upravičuje njegovo vztrajanje, saj je, tako kot Mojzes, njegova največja osebna želja, da bi lahko doživel to vrnitev v svojo »sveto« deželo. Želi biti priča ponovni gradnji svetega templja, ki bo spet prinesel slavo Bogu in Izraelu.

Dan 9:20 *In vendar sem govoril, in molil, in priznal svoj greh in greh svojega ljudstva Izraela, in predstavil svoje prošnje h GOSPODU, svojemu Bogu, za sveto goro svojega Boga;*

20a – Ni presenetljivo, da Bog ljubi Daniela, to je model ponižnosti, ki ga očara in izpolnjuje merilo svetosti, ki jo zahteva. Vsak človek je zmotljiv, dokler živi v telesu iz mesa in Daniel ni izjema. Priznava svoje grehe, zavedajoč se svoje skrajne šibkosti, kar moramo storiti vsi. Toda njegova osebna duhovna kakovost ne more pokriti greha ljudi, ker je samo človek, sam nepopoln. Rešitev bo prišla od Boga v Jezusu Kristusu.

Dan 9:21 *Še vedno sem govoril v molitvi, ko je možki Gabriel, ki sem ga prej videl v videnju, priletel proti meni v času večerne daritve.*

21a – Čas, ki ga je Bog izbral za Gabrijelov obisk, je čas večerne daritve, to je čas večne daritve *jagnjeta*, ki prerokuje *večer in jutro* bodočo prostovoljno daritev popolnoma svetega in nedolžnega telesa Jezusa Kristusa. Umrl bo križan, da bi se odkupil za grehe svojih edinih izvoljenih, ki sestavljajo njegovo edino pravo ljudstvo. Povezava z razodetjem, ki bo podano spodaj, Danielu, je torej vzpostavljena.

Konec molitve: Božji odgovor

Dan 9:22 *Učil me je in govoril z menoj. Rekel mi je: Daniel, zdaj sem prišel, da ti odprem razumevanje.*

22a- Izraz "odpri svojo inteligenco" pomeni, da je bila do takrat inteligenca zaprta. Angel govori o Božjem odrešilnem načrtu, ki je bil skrit vse do njegovega srečanja z Božjim izbranim prerokom.

Dan 9:23 *Ko ste začeli moliti, se je razširila beseda in prišel sem vam povedat; saj si ljubljena. Bodite pozorni na besedo in razumejte vizijo!*

23a- *Ko ste začeli moliti, je prišla beseda*

Nebeški Bog je organiziral vse, trenutek srečanja ob uri večnosti in angel Gabriel označuje Kristusa z »Besedo«, kot bo to storil Janez na začetku svojega evangelija: Beseda je postala *meso*. Angel pride, da mu naznani »Besedo«, kar pomeni, da mu pride naznanit Kristusov prihod, ki ga je prerokoval Mojzes po 5. Mojzesovi 18:15 do 19: *Gospod, tvoj Bog, te bo obudil izmed tebe.*, 'med svojimi brati **prerok kakor jaz: poslušali ga boste!** Tako bo odgovoril na prošnjo, ki ste jo izrekli GOSPODU, svojemu Bogu, na Horebu na dan zбора, ko ste rekli: Naj ne slišim več glasu GOSPODA, svojega Boga, in naj ne vidim več tega velikega ognja, da ne bi umrl. GOSPOD mi je rekel: Kar so rekli, je dobro. **Obudil jim bom izmed njihovih bratov preroku, kakor si ti, mu bom položil svoje besede v usta in govoril jim bo, kar mu bom naročil.** In če kdo ne posluša mojih besed, ki jih govori v mojem imenu, ga bom imel za odgovornega. Toda prerok, ki ima drznost, da v mojem imenu govori besedo, ki mu je nisem zapovedal, ali ki govori v imenu drugih bogov, ta prerok bo kaznovan s smrtjo.

To besedilo je temeljnega pomena za razumevanje krivde Judov, ker so zavračali Mesijo Jezusa, ker je izpolnjeval vsa merila, ki so bila napovedana o njegovem prihodu. Jezus, vzet med ljudi in prenašalec Božje besede, je ustrezal temu opisu in čudeži, ki jih je delal, so pričali o Božjem delovanju.

23b- *za vas ste ljubljene*

Zakaj Bog ljubi Daniela? Preprosto zato, ker ga Daniel ljubi. Ljubezen je razlog, zakaj je Bog ustvaril življenje za svobodna bitja pred njim. Njegova potreba po ljubezni je tista, ki je upravičila zelo visoko ceno, ki jo bo moral plačati, da bi jo pridobil od nekaterih svojih človeških zemeljskih bitij. In za ceno njegove smrti, ki jo bo moral plačati, bodo tisti, ki jih bo izbral, postali njegovi večni spremljevalci.

23c- *Bodite pozorni na besedo in razumejte vizijo!*

Katera beseda je to, beseda angela ali božanska »Beseda«, skrita v Kristusu? Gotovo je, da sta obe možni in se dopolnjujeta, ker bo vizija zadevala »Besedo«, ki bo prišla v mesu v Jezusu Kristusu. Razumevanje sporočila je zato izjemnega pomena.

70-tedenska prerokba

Dan 9:24 *Sedemdeset tednov je določenih za tvoje ljudstvo in za tvoje sveto mesto, da ustaviš pregrehe in odpraviš grehe, da opraviš krivico in daš večno pravičnost, da zapečatiš videnje in preroka in da maziliš najsvetejše.*

24a- *Sedemdeset tednov je odrezanih od vašega ljudstva in od vašega svetega mesta*

Hebrejski glagol "hatac" pomeni v prvem pomenu rezati ali rezati; in le figurativno, »določiti ali popraviti«. Ohranjam prvi pomen, ker daje pomen temu dejanju Abrahama, ki konkretizira svoje zaveznitvo z Bogom z žrtvovanjem, v 1.

Mojzesovi 15:10: *Abram je vzel vse te živali, jih prerezal na sredino in vsak kos položil proti drugi; vendar ni delil ptic* . Ta obred je ponazarjal zavezništvo med Bogom in njegovim služabnikom. Zato bo ta glagol "rezati" prevzel svoj polni pomen v "zavezništvu, sklenjenem z mnogimi za en teden" v verzu 27. Ti "mnogi" so nacionalni Judje, v korist katerih je korist vere v križanega Kristusa predstavil prvi. Druga zanimivost tega glagola cut je, da je 70 tednov let tega 9. poglavja izrezanih na "2300 večer-jutro" Dan 8:14. In iz te kronologije izhaja nauk, ki postavlja krščansko vero pred judovsko vero. Na ta način nas Bog uči, da v Jezusu Kristusu daje svoje življenje, da bi ga daroval kot odrešitev za vsakega vernika, ki je vreden njegovega odrešenja v vsem človeštvu. Stara zaveza je morala izginiti, ko je Jezus prelil svojo kri, da bi prekinil svojo novo zavezo z izvoljenimi vse zemlje.

Danielova knjiga želi učiti to univerzalno odrešenje tako, da nam predstavi spreobrnitve Danielovih sodobnih kraljev; Nebukadnezar, Medijec Darius in Perzijec Cyrus.

Sporočilo je resno opozorilo, ki grozi judovskemu ljudstvu in njihovem svetemu mestu Jeruzalemu, kateremu je dan rok 70 tednov. Tukaj spet koda Ezé.4:5-6 navaja en dan za eno leto, kar trajanje predstavlja vseh 490 let. Daniel verjetno težko razume pomen grožnje njegovemu mestu, ki je že v ruševinah.

24b- *ustaviti prestopke in odpraviti grehe*

Predstavljajte si, kaj se je Danielu podilo po mislih, ko je slišal te stvari, ko je pravkar prosil Boga v molitvi za odpuščanje svojih grehov in grehov svojega ljudstva. Hitro bo razumel, za kaj gre. Toda mi sami dobro razumemo izraženo Božjo zahtevo. Bog želi od svojih izvoljenih doseči, da jih odreši, da ne grešijo več, da prenehajo kršiti njegove zakone in tako odpravijo grehe v skladu s tem, kar bo zapisal apostol Janez v 1. Janezovem 3 : 4: *Kdor greši, krši postavo, greh pa je kršitev postave* . Ta cilj je namenjen moškim, ki se morajo boriti proti svoji hudobni naravi, da ne bi več grešili.

24c- *odkupiti krivico in prinesiti večno pravičnost*

Za Juda Daniela to sporočilo spominja na obred »dneva sprave«, letnega praznika, kjer praznujemo odstranitev grehov z žrtvovanjem kozla. Ta značilni simbol greha je predstavljal Grčijo v Dan.8 in njegova prisotnost je prerokbo postavila v duhovno ozračje tega »dneva sprave«. Toda kako lahko smrt koze odstrani grehe, če jih smrt drugih živali, žrtvovanih skozi vse leto, ni uspela odstraniti? Odgovor na to dilemo je podan v Heb.10:3 do 7: *Toda spomin na grehe se vsako leto obnavlja s temi žrtvami; kajti nemogoče je, da bi kri bikov in kozlov odvzela grehe* . Zato je Kristus, ko je vstopil v svet, rekel: *Daritve in daritve nočeš, ampak telo si mi oblikoval* ; *Niste sprejeli žgalnih daritev ali žrtev za greh. Potem sem rekel: Glej, prihajam* (v zvitku knjige govori o meni), *da storim, O Bog, tvoja volja* . Razlage apostola Pavla so zelo jasne in logične. Iz tega sledi, da si je Bog v Jezusu Kristusu pridržal delo sprave za grehe, ki jih je angel Gabriel napovedal Danielu. Toda kje je bil Jezus Kristus v tem obredu »dneva sprave«? Njegova popolna osebna nedolžnost, ki ga je simbolično naredila za velikonočno božje jagnje, ki odjemlje grehe sveta, je poskrbela za grehe svojih izvoljencev, ki jih simbolizira kozel obreda sprave. Jagnje je bil skrit pri kozi, tako da je jagnje poginilo za kozo, za katero je skrbel. S tem ko je sprejel svojo

smrt na križu, da bi odkupil grehe svojih izvoljencev, grehe, za katere je bil odgovoren, jim je Bog v Kristusu dal najlepši dokaz svoje ljubezni do njih.

24d- *in prinaša večno pravičnost*

To je srečna posledica smrti odrešenika Mesije. Ta pravičnost, ki je človek od Adama dalje ni mogel ustvariti, je pripisana izvoljenim, tako da se jim lahko po njihovi veri v to izkazovanje božanske ljubezni, po čisti milosti, sprva pripiše popolna pravičnost Jezusa Kristusa, do bitke . vera premaga greh. In ko to popolnoma izgine, se pravi, da je podeljena Kristusova pravičnost. Učenec postane kot njegov Učitelj. Na teh doktrinarnih osnovah je bila zgrajena vera Jezusovih apostolov. Preden jih čas in temne sile spremenijo in tako razširijo ozko pot, ki jo je učil Jezus Kristus. Ta **pravičnost** bo **večna** samo za zveste izvoljene, tiste, ki poslušajo Božje pravične zahteve in se nanje odzovejo.

24.- *zapečatiti vizijo in preroka*

Ali tako, da se videnje izpolni z nastopom napovedanega preroka. Glagol pečat namiguje na Božji pečat, ki tako daje prerokbi in preroku, ki se bo predstavil, popolno in nesporno božansko avtoriteto in legitimnost. Delo, ki bo kmalu opravljeno, je zapečaten z njegovim božanskim kraljevim pečatom. Simbolično število tega pečata je "sedem: 7". Označuje tudi polnost, ki označuje naravo Boga stvarnika in naravo njegovega Duha. Osnova te izbire je gradnja njegovega projekta skozi sedem tisoč let, zato je čas razdelil na tedne po sedem dni, kot je sedem tisoč let. Prerokba o 70 tednih tako daje vlogo številu (7), pečatu živega Boga v Raz.7. Verzi, ki sledijo, bodo potrdili pomembnost tega števila "7".

24f- *in maziliti Najsvetejše*

To je maziljenje Svetega Duha, ki ga bo Jezus prejel ob svojem krstu. A da ne bo pomote, golob, ki je nanj priletel iz nebes, je imel le en cilj, prepričati Janeza, da je Jezus res napovedani Mesija; nebesa pričajo o njem. Na zemlji je bil Jezus vedno Kristus in v obliki izbranih vprašanj, ki so jih postavljali duhovnikom, je dokaz za to njegov pouk v sinagogi pri 12 letih. Za svoje ljudstvo, med katerim se je rodil in odraščal, se je njegovo uradno poslanstvo začelo ob njegovem krstu jeseni 26. leta, svoje življenje pa naj bi dal spomladi 30. leta. Naziv Sveto svetih označuje dostojanstveno, saj v obliki mesa uteleša živega Boga, ki je strašil Hebrejce v Mojzesovem času. Toda živo Najsvetejše je imelo materialni simbol na zemlji; najsvetejše mesto ali svetišče jeruzalemskega templja. Bil je simbol nebes, te razsežnosti, ki je človeštvu nedostopna, kjer stojijo Bog in njegovi angeli. Sedež božanske sodbe in mesto njegovega prestola, Bog kot sodnik je čakal na Kristusovo kri, da potrdi odpuščanje grehov izvoljencev, izbranih v 6 tisočletjih, določenih za ta izbor. Jezusova smrt je tako izpolnila zadnji »praznik sprave«. Odpuščanje je bilo pridobljeno in vse starodavne žrtve, ki jih je odobrila Bog, so bile potrjene. Maziljenje Najsvetejšega je bilo opravljeno na spravi dan s škropljenjem krvi zaklanega kozla na milostnem stolu, oltarju, postavljenem nad skrinjo, v kateri so bile prekršene Božje zapovedi. Za to dejanje je bil veliki duhovnik enkrat letno pooblaščen, da prodre čez tančico ločevanja, v Najsvetejše. Tako je Jezus po svojem vstajenju prinesel v nebesa odkupno daritev svoje krvi, da bi prejel oblast, legitimnost, da reši svoje izvoljene po pripisu svoje pravičnosti in pravico, da obsodi neskesane grešnike, vključno z hudobnimi angeli in njihovim voditeljem Satanom, hudičem . Najsvetejše, ki označuje tudi nebesa,

kri, ki jo je Jezus prelil na zemlji, mu bo v Mihaelu omogočila, da izžene hudiča in njegove demone iz nebes, kar je razodeto v Raz.12:9. Tako je bila napaka judovskega verskega ljudstva v tem, da niso razumeli preroškega značaja vsakoletnega »dneva sprave«. Napačno so verjeli, da lahko živalska kri, ponujena na tem praznovanju, potrdi pomen druge živali, ki je bila prelita med letom. Človek, ustvarjen po božji podobi; žival, ki jo je ustvarilo kopensko življenje, kako lahko upravičimo enakost vrednosti za obe vrsti?

Ker je bil Jezus Kristus Bog, je bil sam olje maziljenja kot Sveti Duh in ko se je dvignil v nebesa, je s seboj prinesel maziljenje svoje legitimnosti, pridobljene na zemlji.

Ključ do izračunov

Dan 9:25 *Spoznaj torej in razumej! Od časa, ko je beseda napovedala, da bo Jeruzalem ponovno zgrajen Maziljencu, Voditelju, pred sedmimi in šestdeset in dvema tednoma, bodo kraji in jarki obnovljeni, vendar v težkih časih.*

25a- *Zavedajte se tega in razumite!*

Angel ima prav, ko vabi Daniela k pozornosti, ker obravnava podatke, ki zahtevajo veliko duhovno in intelektualno koncentracijo; ker bo treba narediti izračune.

25b- ***Od časa , ko je beseda oznanila, da bo Jeruzalem ponovno zgrajen Maziljencu, do Voditelja***

Samo ta del verza je izjemnega pomena, ker povzema namen vizije. **Bog daje svojemu ljudstvu, ki čaka na svojega Mesijo, način, da izve, v katerem letu se jim bo predstavil** . In ta trenutek, ko je beseda oznanila, da bo Jeruzalem ponovno zgrajen, je treba določiti glede na trajanje prerokovanih 490 let. Za ta odlok o rekonstrukciji v Ezrovi knjigi najdemo tri možne odloke, ki so jih zaporedoma ukazali trije perzijski kralji: Kir, Darij in Artakserks. Izkazalo se je, da odlok, ki ga je določil zadnji leta – 458, omogoča vrhunec 490 let v 26. letu našega štetja. Zato bo ta Artakserksov odlok tisti, ki ga je treba obdržati ob upoštevanju letnega časa, v katerem je bilo zapisano: pomlad po Esd.7:9: *zapustil je Babilon prvi dan prvega meseca in prispel v Jeruzalem dne prvi dan petega meseca, dobra roka njegovega Boga je bila nad njim* . Leto kraljevega ukaza je navedeno v Ezra. 7:7: *Veliko Izraelovih sinov, duhovnikov in levitov, pevcev, vratarjev in Netincev, je prišlo tudi v Jeruzalem v sedmem letu kralja Artakserksa* .

Odhod odloka je pomlad, Duh cilja za svojo prerokbo, velika noč pomladi, kjer je Jezus Kristus umrl križan. Izračuni nas bodo pripeljali do tega cilja.

25c- *pred sedmimi tedni in dvainšestdesetimi tedni bodo obnovljeni kraji in jarki, vendar v težkih časih.*

Na začetku imamo 70 tednov. Angel evocira 69 tednov; 7 + 62. Prvih 7 tednov doseže vrhunec v času okrevanja Jeruzalema in templja, v nesrečnih časih, ker Judje delajo pod stalno stisko Arabcev, ki so se naselili na območju, ki je ostalo svobodno zaradi njihove deportacije. Ta verz iz Neh.4:17 dobro opisuje situacijo: *Tisti, ki so gradili zid, in tisti, ki so nosili ali nalagali bremena, so delali z eno roko in držali orožje v drugi* . To je podrobnost, ki je določena, vendar se glavna nahaja v 70. štetem ^{tednu} .

70. teden -

Dan 9:26 *In po dvainšestdesetih tednih bo Maziljenec odsečen in ~~ne bo imel naslednika~~, ničesar zanj. Ljudstvo vladarja, ki pride, bo uničilo mesto in sveto svetišče in njihov konec bo prišel kakor potop; Odločeno je, da bo opustošenje trajalo do konca vojne.*

26a- *Po dvainšestdesetih tednih bo Maziljenec odrezan*

Pred temi 62 tedni je 7 tednov , kar pomeni, da je pravo sporočilo "po 69 tednih" *maziljenec odrezan* , vendar ne kateri koli maziljenec, tisti, ki je tako oznanjen, sam uteleša božansko maziljenje. Z uporabo formule " *a maziljenca* ", Bog pripravlja judovsko ljudstvo na srečanje z navadnim človekom, ki je daleč od božanskih omejitev. Po svoji prisposobi o vinogradnikih se Sin človekov, sin gospodarja vinograda, predstavi vinogradnikom, potem ko je poslal svoje poslane, ki so bili pred njim in s katerimi so grdo ravnali. S človeškega vidika je Jezus samo *maziljenec* , ki se predstavlja za drugimi maziljenci.

Angel je rekel " *po* " skupnem trajanju 69 tednov in tako nakazal ⁷⁰ . Tako nas korak za korakom angelovi podatki usmerjajo proti spomladanski pashi 30. leta, ki se bo nahajala sredi tega 70. ^{tedna} dneva v letu.

26b- in *zanj ne bo imel naslednika*

Ta prevod je še toliko bolj nelegitimen, ker njegov avtor, L.Segond, na robu navede, da je dobesedni prevod: *nihče zanj* . In zame dobesedni prevod popolnoma ustreza, ker pove, kaj se je v resnici zgodilo ob uri njegovega križanja. Sveto pismo pričuje, da so tudi sami apostoli prenehali verjeti, da je Jezus pričakovani Mesija, saj so, tako kot ostali Judje, čakali na mesijo bojevnika, ki bo Rimljane vrgel iz države.

26c- *Ljudje voditelja, ki bo prišel, bodo uničili mesto in svetišče ~~svetišča~~*

To je Božji odgovor na opaženo judovsko nacionalno nevero: *nihče zanj* . Ogorčenje nad Bogom bo dokončno plačano z uničenjem Jeruzalema in njegovo lažno *svetostjo* ; ker od leta 30 ni bilo več *svetosti* na judovski zemlji; svetišče ni več eno. Za to dejanje je Bog uporabil Rimljane, tiste, po katerih so judovski verski voditelji dali križati Mesija, sami pa si niso upali in zmogli, medtem ko so znali brez njih kamenjati diakona Štefana »tri leta in šest mesecev.« » pozneje.

26d- *in njegov konec bo prišel kot potop*

Tako je bilo leta 70, ko je po nekaj letih rimskega obleganja Jeruzalem padel v njihove roke in polni uničujočega sovraštva, ki ga je spodbujal božanski žar, so mrzlično uničili, kot je bilo napovedano, mesto in svetost, ki je ni bilo več, *dokler ni ni ostal kamen na drugem* , kot je Jezus napovedal pred svojo smrtjo v Mateju 24:2: *Toda rekel jim je: Ali vidite vse to? Resnično, povem vam, tukaj ne bo ostal kamen na kamnu, ki se ne bo podrl* .

26. - *sklenjeno je, da bodo opustošenja trajala do konca* ^{vojne}

V Mateju 24,6 je Jezus rekel: *Slišali boste o vojnah in govoricah o vojnah: pazite, da se ne vznemirjate, kajti to se mora zgoditi. A to še ne bo konec.* Po Rimljanih so se vojne nadaljevale skozi dva tisoč let krščanske dobe in dolgo obdobje miru, ki smo ga uživali od konca druge svetovne vojne, je izjemno, a programirano od Boga. Človeštvo lahko tako proizvaja sadove svoje perverzije do konca svojih fantazij, preden smrtno plača ceno.

Vendar pa ne smemo pozabiti, ko govorimo o Rimljanih, da bo njihovo papeško nasledstvo podaljšalo dela pogansega » uničevalca ali *pustošitelja* « in tudi do konca vojne proti izvoljencem Kristusa Boga.

Dan 9:27 *Z mnogimi bo sklenil trdno zavezo za en teden in za polovico tedna bo povzročil prenehanje daritve in žitne daritve; In [bo] na krilu gnusob opustošenje in celo do iztrebljanja (ali popolnega uničenja), in to bo zlomljeno, [v skladu] s tem, kar je bilo odrejeno, v opustošeni [zemlji] .*

27a- **Za teden dni** bo sklenil močno zavezništvo z mnogimi

Duh prerokuje vzpostavitev nove zaveze ; *trdna* je , ker postane osnova ponujenega odrešenja do konca sveta. Pod izrazom mnogi Bog cilja na judovske državljane, svoje apostole in prve judovske učence, ki bodo sklenili njegovo zavezo v zadnjih **sedmih letih** roka, ki je bil dan judovskemu narodu, da uradno sprejme ali zavrne križanega Mesija. Ta zaveza je » *prerezana* « v vrstici 24 med Bogom in skesanimi judovskimi grešniki. Konec tega zadnjega tedna jeseni 33 bo zaznamovano s tem drugim nepravičnim in odvratnim dejanjem, ki ga predstavlja kamenjanje Štefana, novega diakona. Njegova edina napaka je bila, da je Judom povedal resnice, ki jih niso mogli prenesti, medtem ko mu je Jezus svoje besede položil v usta. Ko je Jezus videl ubiti privrženca njegovega cilja, je zapisal uradno nacionalno zavračanje njegovega posredovanja. Od jeseni leta 33 so judovski uporniki podžigali rimsko jezo, ki je leta 70 izpraznila Jeruzalem.

27b- *in za polovico tedna bo povzročil prenehanje daritve in daritve*

Ta trenutek sredi ali *polovici tedna* je pomlad 30, na katero cilja prerokba o 70 tednih. To je trenutek, ko so dosežena vsa dejanja, navedena v 24. vrstici: **konec greha, njegova odkupna daritev, prihod preroka, ki izpolni vizijo z vzpostavitvijo svoje večne pravičnosti, in maziljenje vstalega Kristusa, ki se dvigne v nebesa Zmagoslavno in Vsemogočni** . Mesijeva odkupna smrt je tukaj omenjena z vidika posledice, ki jo prinaša: dokončna ukinitve živalskih žrtev in daritev , ki so se izvajale zvečer in zjutraj v judovskem templju, pa tudi od jutra do večera, za grehe ljudstva. Zaradi smrti Jezusa Kristusa so živalski simboli, ki so ga predstavljali v stari zavezi, zastareli, in to je bistvena sprememba, ki jo je povzročila njegova žrtev. Raztrganje tančice templja, ki ga Bog izvede v trenutku, ko Jezus izdihne, potrjuje dokončno prenehanje zemeljskih verskih obredov, uničenje templja leta 70 pa to potrditev še okrepi. Po drugi strani pa so morali izginiti letni judovski prazniki, vsi preroški o njegovem prihodu; v nobenem primeru pa praksa tedenske sobote, ki dobi v tej smrti svoj pravi pomen: prerokuje nebeški počitek sedmega tisočletja, ki ga Jezus Kristus s svojo zmago pridobi za Boga in njegove prave izvoljene, ki jim pripisuje svojo popolno večna pravičnost , navedena v vrstici 24.

Začetek tega » *tedna* « dni-let nastopi jeseni 26. leta s krstom Jezusa, ki ga je krstil Janez Krstnik.

27c- *In [bo] na krilu gnusob opustošenje*

Oprostite, toda ta del verza je v različici L.Segond slabo preveden, ker je bil napačno razložen. Ob upoštevanju razodetja v Janezovi apokalipsi predstavljam svoj prevod hebrejskega besedila, ki ga drugi prevodi potrjujejo. Besedna zveza » *na krilu* «, simbol nebeškega značaja in gospostva, nakazuje versko odgovornost, ki neposredno cilja na papeški Rim, ki » *vstaja* « v Dan 8,10-

11, in njegove verske zaveznike zadnjih dni. *Orlova krila* simbolizirajo najvišjo povišanost cesarskega naslova, na primer *lev z orlovimi krili*, ki zadeva kralja Nebukadnezarja, ali Boga samega, ki je na *orlovskih krilih nosil* svoje hebrejsko ljudstvo, ki ga je rešil iz egipčanskega suženjstva. Vsi imperiji so prevzeli ta simbol orla, vključno z Napoleonom 1. leta 1806, ^{kar} je potrdil Apo.8:13, nato pruskim in nemškimi cesarjem, zadnji je bil diktator A. Hitler. Toda od takrat imajo ZDA tega cesarskega orla tudi na zelencu svoje nacionalne valute: dolarja.

Ko zapusti prejšnjo temo, se Duh vrne k svojemu najljubšemu sovražniku: Rimu. Po zemeljskem poslanstvu Jezusa Kristusa je ciljni akter gnusob, ki *povzročijo* končno opustošenje zemlje, res Rim, čigar poganska imperialna faza je pravkar uničila Jeruzalem leta 70 v 26. vrstici. In dejanje zagrešitve "gnusob opustošenja" bo nadaljevati v času do konca sveta. Gnusobe v množini je torej mogoče najprej pripisati cesarskemu Rimu, ki bo preganjal izvoljene vernike tako, da jih bo usmrtil v spektakularnih »etapah«, da bi zabaval krvoločno rimsko ljudstvo, kar bo prenehalo leta 313. Toda *drugo* gnusoba je naslednja in sestoji iz prenehanja prakse sedmega dne sobote, 7. marca 321; to dejanje je še vedno mogoče pripisati rimskemu imperiju in njegovemu cesarskemu voditelju Konstantinu ¹. Z njim je rimski imperij prišel pod oblast bizantinskih cesarjev. Leta 538 je cesar Justinijan 1. ^{zagrešil} še eno gnusobo, ko je na svojem rimskem sedežu vzpostavil papeški režim Vigilija 1. in to podaljšanje gnusob do konca sveta je treba pripisati tej fazi papeškega zakona, ki ga je Bog določil. obsojen od Dan.7. Spomnimo se, da ime "mali rog" označuje dve prevladujoči fazi Rima v Dan.7 in Dan.8. Bog v teh dveh zaporednih fazah vidi le kontinuiteto istega gnusnega dela.

Preučevanje prejšnjih poglavij nam je omogočilo, da prepoznamo različne vrste gnusob, ki mu jih pripisuje ta verz.

27d- in do iztrebljanja (ali popolnega uničenja) in **bo razbito**, [v skladu] s tem, kar je bilo odrejeno, v opustošeni [deželi].

» **Zlomljena bo** [v skladu] s tem, kar je bilo odrejeno » in razkrito v Dan.7:9-10 in Dan.8:25: *Zaradi svoje blaginje in uspeha svojih zvižac bo imel v svojem srcu ošabnost, naredil bo veliko ljudje, ki so živeli mirno, bodo poginili, on pa se bo dvignil proti poglavarju poglavarjev; vendar se bo zlomilo, brez napora katere koli roke.*

Hebrejsko besedilo ponuja to božansko misel drugačno od trenutnih prevodov.

Ta odtenek temelji na Božjem načrtu, da človeka obtoži planet Zemlja, na katerem živi; kar nas uči Rev.20. Opozorimo na dejstvo, da lažna krščanska vera ignorira ta božanski projekt, ki bo sestavljen iz iztrebljanja ljudi z obličja zemlje ob Kristusovi veličastni vrnitvi. Zanimarjajo razodetja iz Razodetja 20 in zaman čakajo na vzpostavitev Kristusovega kraljestva na zemlji. Vendar je tu in v Rev.20 načrtovano popolno uničenje njegove površine. Vrnitev v slavi zmagovitega Kristusa v vsej njegovi božanskosti bo povrnila zemlji njen kaotičen videz od začetka njene zgodovine, opisane v 1. Mojzesovi knjigi. Ogromni potresi jo bodo pretresli in vrnila se bo pod imenom brezno v svoje kaotično stanje "brez oblike in prazno", "tohu wa bohu", začetnica. Nobenega živega človeka ne bo več na njej, ampak ona bo hudičeva ječa, izolirana na njej tisoč let do ure njegove smrti.

Na tej stopnji študije moram dati dodatne informacije v zvezi s prvim "70. tednom", ki je bil pravkar preučen. Njegova izpolnitev v preroških dneh-letih je povezana z dobesedno izpolnitvijo. Ker po zaslugi pričevanja judovskega koledarja poznamo konfiguracijo velikonočnega tedna 30. leta. Njegovo središče je bila sreda na predvečer občasne sobote, ki je bila utemeljena z judovsko pasho, ki je v tem letu padla v četrtek. Tako lahko popolnoma rekonstruiramo potek te pashe, v kateri je Jezus umrl. Aretirali v torek zvečer, ponoči sodili, da je bil Jezus križan v sredo zjutraj ob 9. Izteče se ob 15. uri. Pred 18. uro je Jožef iz Arimateje njegovo truplo položil v grobnico in odvalil kamen, ki jo je zapiral. Velikonočni četrtekov sabat mine. V petek zjutraj pobožne žene kupijo dišave, ki jih čez dan pripravijo za balzamiranje Jezusovega telesa. V petek zvečer ob 18. uri se začne tedenska sobota, neke noči dan mine v počitku, ki ga je posvetil Bog. In v soboto zvečer ob 18. uri se začne prvi dan posvetnega tedna. Noč mine in ob prvi zori ženske odidejo h grobu v upanju, da bodo našle nekoga, ki bo odvalil kamen. Najdejo kamen odvaljen in grobnico odprto. Ko vstopita v grob, Marija Magdalena in Marija, Jezusova mati, zagledata sedečega angela, ki jima pove, da je Jezus vstal, angel jima reče, naj gresta posvarit njegove brate, njegove apostole. Med zadrževanjem na vrtu Marija Magdalena zagleda moškega, oblečenega v belo, ki ga ima za vrtnarja; v zameno prepozna Jezusa. In tu je zelo pomembna podrobnost, ki ruši zelo razširjeno prepričanje, Jezus pravi Mariji: " *Nisem se še vrnil k svojemu Očetu* ". Tat, ki je bil na križu, in sam Jezus nista vstopila v raj, božje kraljestvo, na dan njunega križanja, saj se po celih 3 dneh Jezus še vedno ni vrnil v nebesa. Ali lahko torej rečem v imenu Gospoda, naj molčijo tisti, ki nimajo kaj povedati od Njega! Da ne bi nekoč trpel posmeha ali sramotjenja.

Druga stvar je izkoristiti datum – 458, ki prvi označuje začetek 70 tednov dneva v letu, določenih za judovsko ljudstvo, ki mu je Bog dal dva glavna znaka identitete: soboto in obrezovanje mesa.

Po Rim.11 so poganski spreobrnjenici, ki so vstopili v novo zavezo, cepljeni v hebrejsko in judovsko korenino in deblo. Toda temelji novega zavezništva so čisto judovski in Jezus je opozoril na to v Janezu 4:22: *Častite tisto, česar ne poznate; častimo to, kar poznamo, ker odrešitev prihaja od Judov*. Danes je to sporočilo še kako pomembno, ker ga Jezus naslavlja lažno spreobrnjenim poganom v vseh obdobjih. Da bi jih bolje uničil, jih je hudič potisnil v sovraštvo do Judov in njihovega zavezništva; kar jih je odvrnilo od božjih zapovedi in njegove svete sobote. Zato moramo popraviti to napako in **gledati na novo zavezo z judovsko identiteto**. Apostoli in novo spreobrnjeni judovski učenci so ti » *mnogi* «, ki sklenejo *trdno zavezništvo z Jezusom* v Dan.9:27, vendar njihova osnova ostaja judovska, prav tako jih skrbi začetek obdobja » *70 tednov* « ki ga je Bog dal judovskemu narodu, da sprejme ali zavrne standard nove zaveze, ki temelji na človeški krvi, ki jo je prostovoljno prelil Jezus Kristus. Po odbitku iz teh razmišljanj postane datum - 458 začetek "2300 zvečer-jutro" Dan.8:14.

Na koncu tega dolgega preroškega obdobja, 2300 let, so morale prenehati tri stvari po Dan 8:13.

1- večno duhovništvo

- 2- uničujoči greh
- 3- preganjanje svetosti in vojska.

Identificirane so tri stvari:

- 1- večno zemeljsko duhovništvo papeža
- 2- preostanek prvega dne preimenovan v nedeljo.
- 3- Preganjanje krščanske svetosti in svetnikov, državljanov nebeškega kraljestva.

Te spremembe so bile namenjene:

- 1- Obnovite Jezusu Kristusu njegovo sveto večno celestialno duhovništvo.
- 2- Obnovite celoten božanski zakon, vključno s sedmim dnevnim sobotnim počitkom.
- 3- Naj bo konec preganjanju krščanske svetosti in svetnikov.

Predlagani izračun za "2300 večer-jutro" se začne z datumom - 458, konec tega trajanja se konča spomladi 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. V tem izračunu imamo 1842 celih let, ki jim moramo dodati +1, da označimo pomlad na začetku leta 1843, kjer se konča prerokovani "2300 večer-jutro". Ta datum označuje začetek ponovnega posredovanja Boga, ki tako želi osvoboditi svoje resnične svetnike verskih laži, podedovanih od rimskega papeškega katolicizma 1260 let. Tako prevzame pobudo za duhovno prebujenje v ZDA, kjer so protestanti našli zatočišče, Duh navdihne Williama Millerja, da se zanima za prerokbo Daniela 8:14 in dva zaporedna predlagana datuma napovedujeta vrnitev Jezusa Kristusa, prvega za spomladi 1843, drugič jeseni 1844. Zanj očiščenje svetišča pomeni, da se Jezus vrne, da bi očistil zemljo. Po dveh razočaranjih na predvidene datume Duh daje znamenje najbolj vztrajnim, ki so se udeležili obeh preizkušenj vere. Nebeško videnje je prejel 23. oktobra 1844 zjutraj eden od svetnikov, ki je prečkal polja. Nebesa so se odprla za prizor, ki prikazuje Jezusa Kristusa kot velikega duhovnika, ki opravlja službo v nebeškem svetišču. V videnju je šel od svetega do najsvetejšega. Tako se je po 1260 letih teme Jezus Kristus ponovno povezal s svojimi verniki, razvrščenimi po dveh zaporednih preizkušnjah.

- 1- **Nadaljevanje trajnika**. Bog je torej s to vizijo 23. oktobra 1844 uradno prevzel nazaj nadzor nad svojim večnim celestialnim duhovništvom.
- 2- **Vrnitev sobote**. Istega meseca je še en od svetnikov začel obhajati sedmi dan sobote, po obisku gospe Rachel Oaks, ki mu je dala brošuro iz svoje cerkve: "Baptisti sedmega dne." Eden za drugim so sčasoma svetniki, izbrani z obema preizkusoma, tudi sprejeli sedmi dan šabat. Tako je Bog naredil konec uničujočemu grehu, ki ga je vzpostavil poganski Rim, a ga je papeški Rim uzakonil pod imenom »nedelja«.
- 3- **Ustavitev preganjanj**. Tretja tema se je nanašala na svetost in kristjane, ki so jih preganjali 1260 let. In tam je spet v letih 1843 in 1844 zavladal verski mir povsod v zahodnem svetu, ki ga je zadevala prerokba. To je zato, ker je revolucionarna Francija s svojo giljotino utišala odgovorne za storjene verske zlorabe. Tako po zadnjih krvavih letih kaznovanja verskih *prešuštnikov* po Apo.2:22-23, ob koncu 1260 let, ki se začnejo leta 538, datum, povezan z odstranitvijo večnega z ustanovitvijo papeškega režima, leta 1798, vlada verski mir. In vzpostavljena svoboda vesti omogoča

svetnikom, da služijo Bogu po svoji izbiri in po svojem spoznanju, da se bo Bog povečal. Leta 1843 je *svetost* in *vojska svetnikov*, ti državljani nebeškega kraljestva, ki jih je izbral Jezus Kristus, niso več preganjani, kot je napovedala prerokba Daniela 8:13-14.

Vse te izkušnje je organiziral in vodil Vsemogočni Bog, ki v popolni nevidnosti vodi um ljudi, tako da uresničijo njegove načrte, njegov celoten program, do konca sveta, ko se bo končal njegov izbor izvoljenih. Iz vsega tega izhaja, da se človek ne odloči spoštovati sobote in njene luči, Bog je tisti, ki mu daje te stvari, ki mu pripadajo, kot znak njegovega odobravanja in prave ljubezni do njega, kot uči Ezé. 20:12 -20: *Dal sem jim tudi svoje sobote kot znamenje med menoj in njimi, da bodo vedeli, da sem jaz GOSPOD, ki jih posvečujem ... Posveti moje sobote in naj bodo med menoj in teboj eno znamenje, po katerem znano je, da sem jaz GOSPOD, tvoj Bog*. Ker prav on išče svojo izgubljeno ovco, bodimo prepričani, da noben izvoljenec ne bo zamudil klika.

V Dan.8, v edinstvenem odgovoru, ki ga Bog daje v 14. vrstici na vprašanje v 13. vrstici, se beseda "*svetost*" popolnoma ujema, ker svetost na splošno zadeva vse, kar je Božja last in kar ga posebej prizadene. To je bil primer njegovega *stalnega* nebeškega duhovništva, njegove *posvečene sobote* od ustanovitve sveta dan po stvarjenju Adama in *njegovih svetnikov*, njegovih zvestih izvoljencev.

Izkušnje, prerokovane v Danielu 8:13-14, so se izpolnile med letom 1843, ko je stopil v veljavo božanski odlok, in jesenjo leta 1844, oboje temelji na pričakovanju vrnitve Jezusa Kristusa na te datume, tako da se opira na idejo prihodu Jezusa Kristusa, so sodobniki te izkušnje udeležence, ki so sledili tem pričakovanjem, poimenovali »adventisti«, iz latinskega »adventus«, kar natančno pomeni »advent«. To »adventistično« izkušnjo bomo našli v 12. poglavju te Danielove knjige, kjer bo Duh poudaril pomen te zadnje formalizirane »zaveze«.

Daniel 10

Dan 10:1 *V tretjem letu perzijskega kralja Kira je bila beseda razodeta Danielu, ki mu je bilo ime Beltazar. Ta beseda, ki je resnična, naznanja veliko nesrečo. Poslušal je to besedo in razumel videnje.*

1a- *V tretjem letu Kira, perzijskega kralja, je bila beseda razodeta Danielu, ki mu je bilo ime Beltazar*

Kir 2 je vladal od – 539. Datum videnja je torej – 536.

1b- *Ta beseda, ki je resnična, napoveduje veliko nesrečo.*

Ta izraz, *velika nesreča*, naznanja masaker velikega obsega.

1c- *Poslušal je to besedo in razumel videnje.*

Če je Daniel razumel pomen, ga bomo razumeli tudi mi.

Dan 10:2 *Takrat sem jaz, Daniel, tri tedne žaloval.*

To osebno žalovanje , ki vpliva na Daniela, potrjuje pogrebno naravo pokola, ki bo izveden, ko se bo zgodila velika napovedana nesreča.

Dan 10:3 *Nisem jedel nobene dobrote, niti meso niti vino mi ni šlo v usta, niti se nisem mazalil, dokler niso minili ti trije tedni.*

Ta Danielova priprava, ki išče večjo svetost, prerokuje dramatično situacijo, ki jo bo angel prerokoval v Dan 11:30.

Dan 10:4 *Štiriindvajseti dan prvega meseca sem bil ob veliki reki Hiddekel.*

Hiddékel ima v francoščini ime Tiger. To je *reka* , ki je napojila Mezopotamijo z Evfratom, ki je prečkal in napojil kaldejsko mesto *Babilon* zaradi kaznovanega ponosa kralja Nebukadnezarja. Daniel tega ni mogel razumeti, toda to pojasnilo je bilo namenjeno meni. Ker sem šele leta 1991 razkril resnične razlage Daniela 12, kjer bo reka **Tigris** igrala vlogo " **tigra** ", ki bo jedel človeške duše. Preizkus vere je ponazorjen z njenim nevarnim prehodom. Le izvoljeni jo

lahko prečkajo in nadaljujejo pot z Jezusom Kristusom. Spet je podoba, ki so jo Hebrejci posneli s prečkanja Rdečega morja, nemogočega in usodnega prehoda za egipčanske grešnike. Toda tisti, ki ga spominja Daniel 12, izbere zadnje izvoljene »adventiste«, katerih poslanstvo se bo nadaljevalo do Kristusove vrnitve. Zadnji med njimi bo doživel zadnjo **veliko nesrečo**, njeno skrajno obliko, ki bo zahtevala Kristusovo posredovanje v močni in veličastni odrešilni in maščevalni vrnitvi.

Prva nesreča, ki je bila napovedana Danielu, je omenjena v Dan 11:30. Zadeva judovsko ljudstvo iz antike, vendar bo druga podobna *nesreča* napovedana s podobno sliko v Rev.1. To se bo zgodilo po tretji svetovni vojni, v kateri *bo umrla tretjina ljudi*. In ta konflikt je v Razodetju 9:13 do 21 predstavljen s simboli, vendar je razvit v preprostem jeziku v tej Danielovi knjigi na koncu 11. poglavja v vrsticah od 40 do 45. Tako bomo v tem poglavju našli zaporedno 11, velika nesreča Judov, nato v Dan.12:1, velika nesreča, ki bo prizadela izvoljene krščanstva in zveste Jude končnega časa, ki se bodo spreobrnil h Kristusu. Ta nesreča je tam omenjena pod izrazi »časi«. težav«, glavni poudarek pa bo na prakticanju od Boga posvečene sobote.

Primerjava obeh vizij napovedanih nesreč

1- Otrokom Danielovega ljudstva stare zaveze: Dan.10:5-6.

2- Otrokom Danielovega ljudstva nove zaveze: Raz.1:13-14.

Da bi v celoti cenili zanimanje, ki ga moramo nameniti tema dvema nesrečama, moramo razumeti, da čeprav si sledita v času, je prva vrsta, ki prerokuje drugo, ki bo usmerjena na vrnitev Jezusa Kristusa, zadnjega zvestega Božji otroci tipa Daniela in njegovih treh tovarišev. Po desetletjih miru, ki mu je sledila strašna in strašno uničujoča atomska vojna, bo dan počitka Rimska nedelja uvedla univerzalna vlada, ki jo organizirajo preživeli po katastrofi. Potem bo spet smrt ogrozila življenja zvestih izvoljenih, kot v dneh Daniela, Hananija, Mišaela in Azarija; in kot v času »Makabejcev« leta -168, na katere cilja **nesreča**, napovedana v tem poglavju Daniela; in na koncu zadnji adventisti, ki so ostali zvesti sedmemu dnevu sobote leta 2029.

Toda pred to zadnjo preizkušnjo bo dolga papeška vladavina 1260 let že povzročila, da bodo množice bitij umrle v imenu Boga.

Če povzamemo, razumevanje sporočila, ki ga daje ta vizija Danielu, nam bo omogočilo razumeti pomen tistega, ki ga daje Janezu v Razodetjih 1:13 do 16.

Dan 10:5 *Povzdignil sem oči in pogledal, in glej, bil je mož, oblečen v platno, in imel na ledjih zlat pas iz Ufaza.*

5a- *tam je bil mož, oblečen v platno*

Delo pravičnosti, ki ga simbolizira platno, bo Bog izvršil po človeku. Na opisani podobi se Bog pojavi kot grški kralj Antioh 4, znan kot Epifan. Med letoma 175 in 164, kolikor je trajala njegova vladavina, bo preganjalec Judov.

5b- *z zlatim pasom Uphaza na ledjih*

Pas, nameščen na ledvicah, označuje vsiljeno resnico. Poleg tega zlato, iz katerega je narejen, prihaja iz Ufaza, ki je v Jer.10:9 usmerjen v njegovo pogansko malikovalsko uporabo.

Dan 10:6 *Njegovo telo je bilo kakor krizolit, njegov obraz je sijal kot strela, njegove oči so bile kakor ognjeni plameni, njegove roke in noge so bile kakor brušena bronza in zvok njegovega glasu je bil kakor hrup množice.*

6a- *Njegovo telo je bilo kot krizolit*

Bog je avtor vizije, vendar napoveduje prihod pogankega boga, zato ta veličastni nadnaravni vidik.

6b- *njegov obraz je sijal kot strela*

Grška identiteta tega boga je potrjena. To je Zevs, grški bog kralja Antioha 4. Strela je simbol olimpijskega boga Zeusa; bog olimpskih bogov grške mitologije

6c- *njegove oči so bile kot ognjeni plameni*

Uničil bo, kar gleda in česar ne odobrava; njegove oči bodo uprte v Jude po Dan.11:30: *... pogledal bo na tiste, ki so zapustili sveto zavezo.* Nesreča ne pride brez razloga, odpadništvo oskruni ljudi.

6d- *njegove roke in noge so bile videti kot polirana medenina*

Krvnik, ki ga bo poslal Bog, bo tako grešen kot njegove žrtve. Njegova uničevalna dejanja, ki jih simbolizirajo njegove medeninaste roke in noge, so simbol grškega greha v kipu Dan.2.

6. *in zvok njegovega glasu je bil kakor hrup množice*

Grški kralj ne bo ukrepal sam. Imel bo za in pred seboj množico vojakov, tako poganskih kot on sam, ki bodo ubogali njegove ukaze.

Vrhunec in vrhunec te preroške napovedi bo dosežen ob uri Danove izpolnitve 11:31: *čete se bodo pojavile na njegov ukaz; oskrunili bodo svetišče, trdnjavo, odpravili bodo večno daritev in postavili gnusobo uničevalca.* Zaradi svetopisemske poštenosti sem prečrtal besedo žrtev, ki ni zapisana v hebrejskem besedilu, ker je Bog poskrbel za » večno « dve različni zaporedni vlogi v stari in novi zavezi. V starodavnih časih sestoji iz daritve jagnjeta zvečer in zjutraj kot žgalna daritev. V kratki zgodbi označuje nebeško priprošnjo Jezusa Kristusa, ki spominja na njegovo žrtev, da posreduje za molitve izvoljenih. V tem kontekstu Dan 11:31, tistem iz stare zaveze, bo grški kralj končal večne daritve *Mojzesovega* zakona. Tako je samo kontekst časa, v katerem je priklican, tisti, ki določa razlago službe večne priprošnje zemeljskega duhovnika ali nebeškega velikega duhovnika: Jezusa Kristusa. Večno je torej povezano s človeško službo ali sekundarno in dokončno z božansko nebeško **službo** Jezusa Kristusa.

Dan 10:7 *Jaz, Daniel, sem videl prikazen sam, možje, ki so bili z menoj, pa ga niso videli, ampak so se zelo prestrašili ter zbežali in se skrili.*

7- Ta kolektivni strah je le medla slika uresničitve vizije. Kajti na dan napovedanega pokola bi bilo dobro, če bi pravični pobegnili in se skrili, četudi bi bilo v trebuhu zemlje.

Dan 10:8 *Ostal sem sam in sem videl to veliko videnje; moja moč je padla, moj obraz je spremenil barvo in je bil razpadel, in izgubil sem vso moč.*

8a- Daniel skozi svoja čustva še naprej prerokuje posledice nesreče, ki bo prišla.

Dan 10:9 *Slišal sem glas njegovih besed; in ko sem slišal zvok njegovih besed, sem omamljen padel z obrazom navzdol na tla.*

9a- V dnevni nesreči bo glas preganjajočega kralja povzročil enake grozljive posledice; kolena bodo trčila in noge se bodo upognile, ne bodo mogle nositi teles, ki bodo padla na zemljo.

Dan 10:10 *In glej, roka se me je dotaknila in mi je stresla kolena in roke.*

10a- Na njegovo srečo je Daniel le prerok, ki je odgovoren za oznanjanje svojega ljudstva o prihodu te **velike nesreče** in sam ni tarča pravične Božje jeze.

Dan 10:11 *Nato mi je rekel: Daniel, ljubljeni mož, pazi na besede, ki ti jih bom govoril, in stoj, kjer si; kajti zdaj sem poslan k tebi. Ko mi je tako govoril, sem trepetajoč obstal.*

11a- *Daniel, ljubljeni človek, pazi na besede, ki ti jih bom govoril, in stoj, kjer si*

Božji ljubljenec se nima razloga bati njegovih nebeških posegov. Božja jeza je nad hudobnimi in krutimi, agresivnimi uporniškimi grešniki. Daniel je nasprotje teh ljudi. Mora vztrajati, ker je to sam znak razlike v usodi, ki bo na koncu pripadla izvoljenim. Tudi ko bodo ležali v prahu zemeljske smrti, se bodo prebudili in postavili na noge. Hudobni se bodo ulegli in hudobni se bodo prebudili, da bo zadnja sodba uničena za vedno. Angel določa "na mestu, kjer ste". In kje je? V naravi na bregovih reke »Hiddekel«, v francoščini Evfrat, ki bo v Razodetju označila krščansko Evropo novega zavezništva. Prva lekcija je, da se človek lahko sreča z Bogom kjerkoli in da ga tam blagoslovi. Ta lekcija ovrže malikovalske predsodke, da je za mnoge ljudi mogoče srečati Boga le v cerkvah, sakralnih objektih, templjih, oltarjih, pri nas pa tega ni. V svojem času bo Jezus obnovil to lekcijo, ki pravi v Janezu 4:21 do 24: *Žena, Jezus ji je rekel, verjemi mi, prihaja ura, ko ne boš ne na tej gori ne v Jeruzalemu častila Očeta . Obožujete tisto, česar ne poznate; častimo to, kar poznamo, ker odrešitev prihaja od Judov. Toda prihaja ura in je že prišla, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici; kajti to so častilci, ki jih Oče zahteva. Bog je Duh in tisti, ki ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.*

Druga lekcija je bolj subtilna, temelji na reki Hiddekel, ker je Duh načrtoval, da bo razumevanje svoje knjige odprl le svojim zadnjim zvestim služabnikom, katerih izkušnje in preizkus, s katerim se izvaja njihov izbor, ponazarja podoba nevarno prečkanje reke Hiddékel v francoščini, tiger, tako kot žival s tem imenom, tudi v preizkušnji vere, jedec človeških duš.

11b- *kajti zdaj sem poslan k tebi. Ko mi je tako govoril, sem trepetajoč obstal.*

Srečanje ni več videnje, ampak se spremeni v dialog, izmenjavo med dvema božjima bitjema, od katerih eno prihaja iz nebes, drugo pa še iz zemlje.

Dan 10:12 *Rekel mi je: Daniel, ne boj se; kajti od prvega dne, ko si svoje srce usmeril v razumevanje in se ponižal pred svojim Bogom, so bile tvoje besede slišane in zaradi tvojih besed sem prišel.*

Glede celotnega verza imam samo eno stvar za povedati. Če bi izgubili spomin, si zapomnite vsaj ta verz, ki nam pove, kako ugoditi našemu stvarniku Bogu.

Verz je primer svoje vrste; logično zaporedje, ki temelji na dejstvu, da ima vsak vzrok svoj učinek pri Bogu: želja po razumevanju, ki jo spremlja resnična ponižnost, je uslišana in izpolnjena.

Tukaj se začne dolgo razodetje, ki se ne bo končalo do konca Danielove knjige, tistega iz 12. poglavja .

Dan 10:13 *in vladar perzijskega kraljestva mi je nasprotoval enaindvajset dni; toda glej, Mihael, eden glavnih voditeljev, mi je prišel na pomoč in ostal sem tam pri perzijskih kraljih.*

13a- *in Vodja perzijskega kraljestva se mi je upiral enaindvajset dni*

Angel Gabriel pomaga Ciru 2, perzijskemu kralju in njegovo poslanstvo za Boga je vplivati na njegove odločitve, tako da sprejeta dejanja ne nasprotujejo njegovemu velikemu projektu. Primer tega neuspeha angela dokazuje, da so Božja bitja res prepuščena svobodi in neodvisnosti ter zato odgovorna za vse svoje odločitve in dela.

13b- *toda glej, Michael, eden od glavnih voditeljev, mi je prišel na pomoč*

Razkriti primer nas tudi uči, da lahko v primeru resnične nuje » eden od glavnih voditeljev, Michael «, posreduje in izsili odločitev. Ta vrhunska pomoč je božanska pomoč, saj Mihael pomeni: »Kdo je kakor Bog«. On je tisti, ki bo prišel na zemljo, da bi se učlovečil v Jezusu Kristusu. V nebesih je bil za angele podoba Božjega Duha z njimi. V tem primeru nas lahko izraz " eden glavnih voditeljev " upravičeno presenetli. No, to ni presenetljivo, kajti ponižnost, blagost, delitev in ljubezen, ki jih bo Jezus pokazal na zemlji, je že udeležil v svojem celestialnem življenju s svojimi zvestimi angeli. Nebeški zakoni so tisti, ki jih je pokazal med svojo zemeljsko službo. Na zemlji je postal služabnik svojih služabnikov. In izvemo, da se je v nebesih izenačil z drugimi glavnimi angeli.

13c- *in tam sem ostal pri perzijskih kraljih*

Dominacija dinastije perzijskih kraljev se bo torej nadaljevala še nekaj časa do grške prevlade.

Dan 10:14 *Zdaj vam prihajam pokazati, kaj se bo zgodilo z vašim ljudstvom v prihodnosti; kajti vizija še vedno zadeva tiste čase.*

14a- Do konca sveta bo Danielovo ljudstvo zaskrbljeno, tako v stari kot v novi zavezi, ker je njegovo ljudstvo Izrael, ki ga Bog reši egipčanskega greha, Adamovega greha po Jezusu Kristusu in greha ustanovil Rim v krščanstvu očiščeno z Jezusovo krvjo.

Namen razodetja, ki ga je angel prinesel Danielu, je opozoriti njegovo ljudstvo na prihajajoče tragedije. Daniel že lahko razume, da se to, kar mu je razodeto, ne nanaša več nanj osebno, vendar je tudi prepričan, da bodo ti nauki v prihodnosti koristili služabnikom njegovega ljudstva in s tem vsem tistim, h katerim jih Bog nagovarja in jih prek njih usodi. njega.

Dan 10:15 *Ko mi je govoril te besede, sem pogledal proti zemlji in molčal.*

15a- Janez ima še vedno v mislih strašno vizijo nesreče in se poskuša osredotočiti na to, da bi slišal, kar sliši, ne upa si več dvigniti glave, da bi pogledal tistega, ki mu govori.

Dan 10:16 *In glej, nekdo v podobi sinov človeških se je dotaknil mojih ustnic. Odprl sem usta in spregovoril ter rekel tistemu, ki je stal pred menoj: Gospod, videnje me je navdalo s strahom in izgubil sem vso moč.*

1a- *In glej, nekdo, ki je imel videz sinov človekovih, se je dotaknil mojih ustnic*

Medtem ko je bila strašna vizija neresnična izmišljena podoba, ustvarjena v Danielovem umu, nasprotno, angel se predstavlja v človeški podobi, enaki zemeljskemu človeku. Prvič, tudi on je bil ustvarjen po božji podobi, vendar v nebesnem telesu brez zemeljskih zakonov. Njegova nebeška narava mu omogoča dostop do obeh dimenzij, saj ima v vsaki aktivno zmogljivost. Dotakne se Danielovih ustnic, ki čuti ta dotik.

Dan 10:17 *Kako more služabnik mojega gospoda govoriti z mojim gospodom? Zdaj mi pojenjajo moči in nimam več sape.*

17a- *Za povsem zemeljskega človeka je situacija zelo drugačna, vsiljeni so zemeljski zakoni in zaradi strahu je izgubil moč in sape.*

Dan 10:18 *Tedaj se me je tisti, ki je imel videz človeka, spet dotaknil in me okrepil.*

18a- *Angel z nežnim vztrajanjem uspe Danielu povrniti moč tako, da ga pomiri.*

Dan 10:19 *Nato mi je rekel: Ne boj se, ljubljeni človek, mir s teboj. pogum pogum! In ko mi je govoril, sem pridobil moč in rekel: Naj moj gospod govori, kajti ti si me okrepil.*

19a- *Sporočilo miru! Identično tistemu, ki ga bo Jezus nagovoril svojim učencem! Nič drugega kot pomiritev prestrašenega uma. Besede pogum, pogum mu pomagajo zadihati in povrniti moči.*

Dan 10:20 *Rekel mi je: Ali veš, zakaj sem prišel k tebi? Zdaj se vračam, da bi se boril proti vladarju Perzije; in ko odidem, glej, prišel bo javanski vladar.*

20a- *Zdaj se vračam, da bi se boril proti voditelju Perzije*

Ta voditelj Perzije je Cir 2 Veliki, ki ga Bog šteje za svojega maziljenca; kar mu ne preprečuje, da bi se moral boriti proti njemu, da bi vodil svoje odločitve v njegovo smer.

20b- *in ko grem, glej, prišel bo javanski vladar*

Ko angel zapusti Cyrus 2, bo napad grškega voditelja tistega časa sprožil rastočo sovražnost med obema perzijsko in grško dominacijo.

Dan 10:21 *Jaz pa vam bom oznanil, kar je zapisano v knjigi resnice. Nihče mi ne pomaga proti tem, razen Michael, vaš vodja.*

21a – *To razodetje, ki ga bo prejel Daniel, se imenuje knjiga resnice. Danes leta 2021 lahko potrdim izpolnitev vsega, kar je v njem razkrita, saj je njegovo razumevanje v celoti dal nesmrtni Duh Mihaela, našega voditelja, za Daniela v stari zavezi in zame v novi zavezi od Jezusa Kristusa zahteva to ime, da sodi demone, ki so še vedno aktivni do njegove Slavne vrnitve.*

Daniel 11

Pozor! Kljub spremembi poglavja se razprava med angelom in Danielom nadaljuje v kontinuiteti z zadnjim verzom 10. poglavja .

Dan 11:1 *In jaz sem bil v prvem letu Dareja Medijca z njim, da sem mu pomagal in ga podpiral.*

1a- Bog ga je ustvaril za večno življenje, angel, ki govori z Danielom, mu pove, da je pomagal in podpiral Dareja, medianskega kralja, ki je zavzel Babilon pri 62 letih in je še vedno vladal v Dan.6. Ta kralj je ljubil Daniela in njegovega Boga, a ko je bil ujet, je ogrozil svoje življenje tako, da ga je izročil levom. Tako je bil on tisti, ki je posredoval, da bi levom zaprl gobec in rešil svoje življenje. Zato je bil tudi on tisti, ki je pomagal temu kralju Dariju razumeti, da je Danielov Bog edini resnični Bog, stvarnik vsega, kar je, ki živi in da mu ni podobnega.

Dan 11:2 *Zdaj ti bom dal spoznati resnico. Glej, še vedno bodo trije kralji v Perziji. Četrty si bo nabral več bogastva kot vsi ostali; in ko bo močan v svojem bogastvu, bo dvignil vse proti javanskemu kraljestvu.*

2a- *Zdaj vam bom povedal resnico*

Resnico pozna le pravi Bog in to je ime, ki si ga Bog daje v svojem odnosu s svojimi zadnjimi izbranci v Kristusu po Raz.3:14. Resnica ni samo božji zakon, njegove odredbe in zapovedi. Zajema tudi vse, kar Bog skrbno načrtuje in poskrbi, da se uresniči v njegovem času. Le odkrivamo vsak dan svojega življenja, del tega velikega programa, v katerem napredujemo do konca našega življenja in skupaj, do konca končnega rešilnega projekta, ki bo izvoljencem omogočil dostop do večnosti. Obljubljeno.

2b- *Glej, še vedno bodo trije kralji v Perziji*

1. kralj po Kiru 2: Kambiz 2 (– 528 – 521) zakolje svojega sina Bardija, ki so ga Grki poimenovali ^{Smerdis}.

2. kralj: lažni Smerdis, mag Gaumâta uzurpator z imenom Smerdis vlada le ^{kratek} čas.

3. kralj: Darej 1. ^{Perzijec} (– 521 – 486) Histapov sin

2c- *Četrty bo zbral več bogastva kot vsi drugi*

4. kralj: Kserks 1. (– 486 – 465). Takoj za njim ^{bo zavladal} Artakserks I. in osvobodil vse judovske ujetnike v **sedmem letu** svojega vladanja, spomladi – 458 po Esd.7:7-9.

2d- *in ko bo močan zaradi svojega bogastva, bo dvignil vse proti javanskemu kraljestvu*

Kserks I. je ^{zatr}l in pomiril uporniški Egipt, nato pa je začel vojno proti Grčiji, vdrl v Atiko in uničil Atene. Toda leta 480 je bil poražen pri Salamini. Grčija bo ohranila prevlado nad svojim ozemljem. In perzijski kralj je ostal v Aziji, kljub temu pa je začel napade, ki so dokazali njegovo željo po osvojitvi Grčije.

Dan 11:3 *Toda vstal bo mogočen kralj, ki bo vladal z veliko močjo in delal, kar hoče.*

3a- Porazen na svojem ozemlju ^{bo} lovljeni perzijski kralj Kserks I. umrl, umorila pa ga bosta dva velikaša. Premagal ga je mladenič, ki ga je zavajajoče zasmehoval. Grčija je za svojega kralja izbrala Aleksandra Velikega, mladega

Makedonca, starega 20 let (rojen leta – 356, vladal leta – 336, – umrl leta – 323). Prerokba ga omenja kot ustanovitelja 3. ^{cesarstva} kipa Dan.2, tretje živali Dan.7 in druge živali Dan.8.

Dan 11:4 *In ko bo povišan, bo njegovo kraljestvo razbito in razdeljeno proti štirim vetrovom neba; ne bo pripadalo njegovim potomcem, niti ne bo tako močno, kot je bilo, saj bo raztrgano in bo prešlo k drugim kot k njim.*

4a- Tam najdemo natančno definicijo, podano na velikem zlomljenem rogu grškega kozla iz Dan. 8:8 in njeno razlago verza 22: Štirje rogovi, ki so nastali, da nadomestijo ta zlomljen rog, to so štiri kraljestva, ki bodo nastala od tega naroda, ki pa ne bo imel toliko moči .

Spominjam se, kaj predstavljajo " štirje veliki rogovi ".

1. ^{rog} : grška dinastija Selevkidov, ki jo je v Siriji ustanovil Selevk 1. ^{Nikator} .
2. rog: grška dinastija Lagidov, ki jo je v Egiptu ustanovil Ptolemaj ^{I. Lagos} .
3. rog: grška dinastija, ki jo je v Traki ustanovil Lizimah .
4. ^{rog} : grška dinastija, ki jo je v Makedoniji ustanovil Kasandra

Dan 11:5 *Južni kralj bo postal močan. Toda eden od njegovih voditeljev bo močnejši od njega in bo prevladoval; njegova oblast bo močna.*

5a- *Južni kralj bo postal močan*

Ptolemej I. Soter Lagos –383 –285 kralj Egipta ali » kralj juga «.

5b- *Toda eden od njegovih voditeljev bo močnejši od njega in bo prevladoval; njegova oblast bo močna.*

Selevk 1. Nikator –312–281 kralj Sirije ali » severni kralj «.

Dan 11:6 *Po nekaj letih bosta sklenila zavezništvo in hči južnega kralja bo prišla h severnemu kralju, da bi obnovila harmonijo. Toda ona ne bo obdržala moči svoje roke in on se ne bo uprl, ne on ne njena roka; izročena bo s tistimi, ki so jo pripeljali, z očetom in s tistim, ki ji je bil takrat v oporo.*

6a- Prerokba preskoči vladavino Antioha 1. ^(–281–261), drugega » severnega kralja «, ki je sprožil **prvo »sirsko vojno«** (–274–271) proti » južnemu kralju « Ptolemaju 2 Filadelfu (– 282 –286). Nato pride **2. "sirska vojna" (- 260 - 253)** , ki se Egipčanom zoperstavi novemu " severnemu ^{kralju} " Antiohu 2 Theosu (- 261 - 246).

6b- *Po nekaj letih se bosta povezala in hčerka južnega kralja bo prišla h severnemu kralju, da obnovi harmonijo.*

Začne se grdo vedenje. Da bi se poročil z Berenico, se Antioh 2 loči od svoje zakonite žene po imenu Laodice. Oče spremlja hčer in ostane z njo v hiši svojega zeta.

6c- *Toda ona ne bo obdržala moči svoje roke in on se ne bo uprl, ne on ne njena roka; izročena bo s tistimi, ki so jo pripeljali, z očetom in s tistim, ki ji je bil takrat v oporo.*

Toda tik pred smrtjo Antioh 2 razdedini Bérénice. Laodicea se maščuje in jo da ubiti skupaj z očetom in njeno hčerko (roka = otrok). Opomba : v Raz.3:16 se bo Jezus ločil od svoje uradne adventistične žene, simbolično imenovane Laodicea; toliko bolj, ker Antioh 2 sebe imenuje "Theos", Bog. V Angliji se je kralj Henrik 8 bolje odrezal, ločil se je tako, da se je ločil od verske oblasti Rima, ustvaril svojo anglikansko cerkev in povzročil, da je njegovih sedem žena umrlo ena za drugo. Nato pride ³ " **sirska vojna** " (-246-241).

Dan 11:7 *Na njegovem mestu bo poganjek iz njegove korenine; prišel bo v vojsko, vstopil bo v trdnjave severnega kralja, razpolagal bo z njimi, kakor hoče, in postal bo močan.*

7a- *Na njegovem mestu se bo dvignil poganjek iz njegovih korenin*

Ptolemej 3 Evergetes -246-222 brat Berenike.

7b- *prišel bo v vojsko, vstopil bo v trdnjave severnega kralja*

Selevk 2 Kalinik -246-226

7c- *z njim bo razpolagal, kakor hoče, in postal bo močan*

Dominacija pripada južnemu kralju. Ta egipčanska dominacija je naklonjena Judom za razliko od selevkidskih Grkov. Takoj moramo razumeti, da je med nasprotnima vladarjema ozemlje Izraela, ki ga morata oba vojskujoča se tabora prečkati v svojih ofenzivah ali pri svojih umikih.

Dan 11:8 *Odnesel bo celo in odnesel v Egipt njihove bogove in njihove ulite podobe in njihove dragocenosti iz srebra in zlata. Nato se bo nekaj let držal stran od severnega kralja.*

8a- *V znak priznanja bodo Egipčani njegovemu imenu, Ptolomej 3, dodali ime »Evergetes« ali dobrotnik.*

Dan 11:9 *In šel bo proti kraljestvu južnega kralja in se vrnil v svojo deželo.*

9a- *Odgovor Selevka 2 je bil neuspešen do začetka 4. »sirske vojne« (-219-217), v kateri sta se Antioh 3 pomerila s Ptolemajem 4 Filopatorjem*

Dan 11:10 *Njegovi sinovi bodo odšli in zbrali veliko množico vojakov; eden od njih bo prišel naprej, se razširil kot hudournik, se razlil, nato pa se vrnil; in potisnili bodo sovražnosti do trdnjave južnega kralja.*

10a- *Antioh 3 Megas (-223 -187) proti Ptolemaju 4 Filopatorju (-222-205). Dodani vzdevki razkrivajo stanje posmeha Lagidov, saj Philopator v grščini pomeni ljubezen do očeta; očeta, ki ga je Ptolemaj ubil... Še enkrat so selevkidski napadi spodleteli. Dominacija bo ostala v grdem taboru.*

Dan 11:11 *Južni kralj se bo razjezil in bo šel ven ter napadel severnega kralja; dvignil bo veliko množico in čete severnega kralja bodo izročene v njegove roke.*

11a- *Ta uničujoč selevkidski poraz je dobra stvar za Jude, ki imajo raje Egipčane, ker z njimi dobro ravnaajo.*

Dan 11:12 *In ta množica bo ponosna in kraljevo srce se bo dvignilo; porušil bo na tisoče, ne bo pa zmagal.*

12a- *Situacija se bo spremenila s 5. "sirijsko vojno" (-202-200), ki bo pomerila Antioha 3 proti Ptolemaju 5 Epifanu (-205 -181).*

Dan 11:13 *Kajti severni kralj bo spet prišel in bo zbral množico, večjo od prejšnje; čez nekaj časa, nekaj let, se bo odpravil z veliko vojsko in velikim bogastvom.*

13a- *Na žalost za Jude so se selevkidski Grki vrnili na svoje ozemlje, da bi napadli Egipt.*

Dan 11:14 *Takrat se bodo mnogi dvignili proti južnemu kralju in nasilni ljudje med vašim ljudstvom se bodo uprli, da bi izpolnili vizijo, in padli bodo.*

14a- *Novi kralj egipčanskega juga Ptolemej 5 Epifan - ali Slavni (-205-181), star pet let, se znajde v težavah zaradi napada Antioha 3, ki ga podpirajo nasprotniki. Toda Judje podpirajo egiptovskega kralja z bojem proti Selevkidom.*

so, ne samo poraženi in ubiti, ampak so pravkar naredili sirske selevkidske Grke smrtno sovražnike za vse življenje.

Judovski upor, razkrit v tem verzu, je upravičen z judovsko naklonjenostjo egipčanskemu taboru; zato so sovražni do selevkidskega tabora, ki ponovno prevzame prevlado nad situacijo. Toda, ali ni Bog posvaril svojega ljudstva pred zavezništvom z Egipčani? »Egipt, ta trst, ki prebode roko tistega, ki se naslanja nanjo,« po Iza.36:6: » *Glej, postavil si jo v Egipt, vzela si za oporo ta zlomljen trst, ki prodre in prebode roko vsakega, ki se opira nanj: to je faraon, kralj Egipta, vsem, ki zaupajo vanj* . Zdi se, da Judje to opozorilo ignorirajo in njihov odnos z Bogom je v najslabšem položaju; kazni se približa in udari. Antioh 3 jih prisili, da drago plačajo za svojo sovražnost.

Upoštevajte : cilj tega judovskega upora je "uresničiti vizijo " v smislu, da pripravlja in gradi sovražstvo Sircev proti judovskemu ljudstvu. Tako jih bo zadela **velika nesreča , napovedana v Dan 10:1.**

Dan 11:15 *In kralj severa bo prišel ven in zgradil terase in zavzel utrjena mesta. Južne čete in kraljeva elita se ne bodo upirali, zmanjkalo jim bo moči za upor.*

15a- Dominacija je trajno zamenjala stran, je v selevkidskem taboru. Pred njim je egiptovski kralj star komaj pet let.

Dan 11:16 *Kdor koli mu nasprotuje, bo storil, kar hoče, in nihče se mu ne bo uprl; ustavil se bo v najlepši deželi, iztrebil, kar mu pride pod roko.*

16a- Antioh 3 še vedno ne uspe osvojiti Egipta in njegova žejja po osvajanju ga razdraži, judovsko ljudstvo postane njegova bolečina. Presežek svoje jeze izliva na mučeniški judovski narod, ki ga omenja izraz » *najlepša med deželami* «, kot v Dan 8:9.

Dan 11:17 *Predlagal bo, da pride z vsemi silami svojega kraljestva in sklene mir z južnim kraljem; dal mu bo svojo hčer za ženo, z namenom, da ga pogubi; vendar se to ne bo zgodilo in ne bo uspelo.*

17a- Ker vojna ne uspe, Antioh 3 poskusi pot zavezništva z Lagidskim taborom. Ta sprememba strategije ima vzrok: Rim je postal zaščitnik Egipta. Zato skuša rešiti nesoglasja tako, da svoji hčerki Kleopatri, prvemu imenu, v zakonu s Ptolemajem 5. Poroka pride, vendar želi zakonski par ohraniti svojo neodvisnost od tabora Selevkidov. Načrt Antioha 3, da zavzame Egipt, je spet propadel.

Dan 11:18 *Osredotočil se bo na otoke in veliko jih bo osvojil; toda vodja bo naredil konec sramoti, ki jo je želel pritegniti, in poskrbel, da bo padla nanj.*

18a- Osvojil bo dežele v Aziji, a na koncu na svoji poti najde rimsko vojsko, ki je tukaj označena kot v Dan.9:26 z izrazom " *vodja* "; to zato, ker je Rim še vedno republika, ki pošilja svoje vojske v močne pacifikacijske operacije pod vodstvom legatov, ki predstavljajo moč senatorjev in ljudstva, plebsa. Prehod na imperialno vladavino ne bo spremenil te vrste vojaške organizacije. Ta voditelj se imenuje Lucius Scipio, znan kot Afričan. Kralj Antioh je tvegala, da se spopade z njim, in je bil poražen v bitki pri Magneziji leta 189 in obsojen, da Rimu kot vojno odškodnino plača ogromen dolg 15.000 talentov. Poleg tega Rimljani vzamejo za talca njegovega najmlajšega sina, bodočega Antioha 4 Epifana, preganjalca Judov, ki bo v verzu 31 izpolnil » *nesrečo* «, prerokovano v Dan 10:1.

Dan 11:19 *Potem bo šel v trdnjave svoje dežele; in spotaknil se bo in padel, in ne bo ga več najti.*

19a- Sanje o osvajanju so se končale s smrtjo kralja, ki ga je nadomestil njegov najstarejši sin Selevk 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Kdor koli bo zasedel njegovo mesto, bo pripeljal eksaktorja v najlepši del kraljestva, toda v nekaj dneh bo razbito, in ne zaradi jeze ali vojne.*

20a- Da bi poravnal dolg do Rimljanov, kralj pošlje svojega ministra Heliodorus v Jeruzalem, da bi zasegel zaklade templja, vendar žrtev strašne vizije v templju opusti ta prestrašeni projekt. Ta eksaktor je Heliodorus, ki bo nato umoril Selevka 4, ki mu je zadolžil njegovo misijo v Jeruzalemu. Namera je vredna dejanja in Bog ga je prisilil, da je plačal za to skrunitev svojega svetega templja s smrtjo svojega voditelja, ki, umorjen, *ni umrl ne zaradi jeze ne zaradi vojne*.

Antioh 4 človek, upodobljen v viziji velike nesreče

Dan 11:21 *Zaničevan človek bo zasedel njegovo mesto, ne da bi bil oblečen v kraljevsko dostojanstvo; pojavil se bo sredi miru in s spletkami osvojil kraljestvo.*

21a- To je Antioh, najmlajši sin Antioha 3. Ujetnik in talec Rimljanov, lahko si predstavljamo učinke, ki so se pojavili v njegovem značaju. Ko je postal kralj, se je moral maščevati, da bi vzel življenje. Poleg tega je njegovo bivanje pri Rimljanih omogočilo določeno razumevanje z njimi. Njegov prihod na prestol Sirije temelji na spletkah, saj je imel prednost pred njim drugi sin Demetrij, starejši. Ko je videl, da je Demetrij sklenil pakt s Perzejem, makedonskim kraljem, sovražnikom Rimljanov, so bili slednji naklonjeni in na prestol postavili njihovega prijatelja Antioha.

Dan 11:22 *In čete, ki so se razlile kot hudournik, bodo preplavljene pred njim in uničene, kakor knez zaveze.*

22a- Čete, ki se širijo kot hudournik, bodo potopljene pred njim in uničene
Sovražnost se nadaljuje s **6. "sirsko vojno" (-170-168)**.

Tokrat so Rimljani dovolili Antiohu 4, da nadaljuje očetovo vojno proti grdemu taboru Egipta. Še nikoli si ni tako zaslužila svojega simbola greha, grško je v tem kontekstu res. Presojajte raje dejstva, kot je takrat delal Bog. V Lagidskem taboru je Ptolemej 6 incestuozno poročen s svojo sestro Kleopatro 2. Njun mlajši brat Ptolemej 8, znan kot Physcon, je povezan z njima. Potem lahko razumemo, zakaj Bog dovoli, da Antioh zdrobi njihovo vojsko.

22b- *kot tudi vodja alianse.*

Menelaj, sodelavec Selevkidov, si želi položaja zakonitega velikega duhovnika Onija, ga da ubiti Androniku in prevzame njegovo mesto. Je to še vedno Božji Izrael? V tej drami se Bog začne spominjati dejanj, ki jih bo Rim izvajal skozi stoletja. Dejansko bo cesarski Rim ubil Mesija in papeški Rim bo hrepenel po njem in mu odvzel večno duhovništvo, tako kot je Menelaj ubil Onija, da bi ga nadomestil.

Dan 11:23 *In ko se mu pridruži, bo uporabil prevaro; odpravil se bo in z malo ljudmi bo imel prednost.*

23a- Antioh sklepa zavezništva z vsemi, pripravljen jih je prekiniti, če je to v njegovem interesu. Samo ta lik je podoba zgodovine francoskih in evropskih

kraljev; sklenjena zavezništva, razpadla zavezništva in krvave vojne, prepletene s kratkimi obdobji miru.

Toda ta verz nam v dvojnem branju še naprej daje skico papeškega režima, ki bo 120 let preganjal svetnike. Ker sta si grški kralj in papeštvo zelo podobna: *prevare in zvijače pri obeh.*

Dan 11:24 *V miru bo vstopil v najrodovitnejše kraje pokrajine; storil bo tisto, kar niso storili njegovi očetje, niti očetje njegovih očetov; razdelil bo plen, plen in bogastvo; oblikoval bo projekte proti trdnjavam, in to za določen čas.*

24a- Ogromen dolg do Rimljanov je treba plačati. V ta namen Antioh 4 obdavči svoje province in s tem judovsko ljudstvo, nad katerim dominira. Jemlje tam, kjer ni sejal, in zaslužnjem ljudstvom, ki so prišla pod njegovo oblast, jemlje njihovo bogastvo. Ni opustil svojega cilja, osvojiti Egipt s kavljem ali zvijačo. In da bi ga njegovi vojaki cenili in pridobil njihovo podporo, deli plen s svojimi četami in izdatno časti svoja grška božanstva, med katerimi je glavno: olimpijski Zevs, bog bogov grške mitologije.

V dvojnem branju bo rimski papeški režim ravnal enako. Ker je po naravi šibek, mora zapeljati in obogatiti velikane kraljestev, da bi ga ti in njihove oborožene sile priznale in podprle.

Dan 11:25 *Na čelu velike vojske bo uporabil svojo moč in svojo gorečnost proti južnemu kralju. In južni kralj se bo zapletel v vojno s številčno in zelo močno vojsko; vendar se ne bo uprl, ker bodo zoper njega načrtovani zlobni načrti.*

25a – leta 170 Antioh 4 ugrabi Peluzij in zavzame ves Egipt razen njegove prestolnice Aleksandrije.

Dan 11:26 *Tisti, ki jedo z njegove mize, ga bodo uničili; njegove čete se bodo razširile kot hudournik in mrtvi bodo padli v velikem številu.*

26a- Ptolemaj 6 se nato vključi v pogajanja s svojim stricem Antiohom 4. Pridruži se selevkidskemu taboru. Ker pa ga Egipčani niso odobraval, ga je v Aleksandriji zamenjal njegov brat Ptolemaj 8, zato ga je izdala njegova družina, ki je jedla hrano z njegove mize . Vojna se nadaljuje in mrtvi padajo v velikem številu .

Dan 11:27 *Oba kralja bosta iskala zlo v svojih srcih in za isto mizo bosta govorila laži. Toda to ne bo uspelo, ker konec ne bo prišel do določenega časa.*

27a- Spet spet ne uspejo spletko Antioha 4. Njegov odnos z nečakom Ptolemajem 6, ki se mu je pridružil, temelji na prevari.

27b- *Toda to ne bo uspelo, ker bo konec prišel šele ob določenem času.*

O kakšnem namenu govori ta verz? V resnici nakazuje več koncev in najprej konec vojne med Antiohom 3 in njegovimi egiptovskimi nečaki in nečakinjo. Ta *konec* je blizu. Drugi *zaključki* se bodo nanašali na trajanje 1260 let papeške vladavine v Dan 12:6 in 7 in na čas *konca* 40. vrstice trenutnega poglavja, ki bo videl izpolnitev tretje svetovne vojne, ki pripravlja kontekst za zadnja **velika** univerzalna nesreča.

Toda v tej vrstici ta izraz nima neposredne povezave s » časom konca «, navedenim v vrstici 40, kot bomo odkrili in pokazali. Struktura tega poglavja je na videz spretno varljiva.

Dan 11:28 *Vrnil se bo v svojo deželo z velikim bogastvom; sovražen bo v svojem srcu sveti aliansi, nastopil bo proti njej, potem se bo vrnil v svojo deželo.*

28a- *Vrnil se bo v svojo državo z velikim bogastvom*

Odgovoren za bogastvo, odvzeto Egipčanom, se Antioh 4 vrne v Antiohijo, za seboj pa pusti Ptolemeja 6, ki ga je postavil za kralja nad polovico osvojenega Egipta. Toda ta polovična zmaga razdraži nezadovoljnega kralja.

28b- Nadloga, s katero se je srečal kralj, je povzročila, da so bili Judje tarča njegove jeze. Tudi z obiskom njihovega doma bo del te jeze stresel na njih, a se ne bo pomiril.

Dan 11:29 *Ob določenem času bo spet šel proti jugu; toda zadnjič se stvari ne bodo dogajale kot prej.*

29a- Vstopamo v leto velike nesreče.

Leta – 168 je Antioh izvedel, da so se njegovi nečaki spet pomirili proti njemu, Ptolemej 6 je sklenil mir s svojim bratom Ptolemejem 8. Osvojene egipčanske dežele so se vrnil v egipčanski tabor. Zato se ponovno odpravi na pohod proti svojim nečakom, odločen zlomiti ves odpor, toda ...

Dan 11:30 *Kitimske ladje mu bodo prišle nasproti; malodušen, se bo obrnil nazaj. Tedaj, besen proti sveti aliansi, ne bo ostal nedejaven; ko se vrne, bo pogledal tiste, ki so zapustili sveto zavezo.*

30a- *Chittimske ladje bodo napredovale proti njemu*

Duh tako označuje rimsko floto s sedežem na današnjem otoku Ciper. Od tam nadzorujejo ljudstva Sredozemskega morja in obalna ljudstva Azije. Potem ko se njegov oče Antioh 3 sooči z rimskim vetom. Trpi ponižanje, ki ga bo razjezilo. Rimski legat Popilius Laenas nariše krog na tleh okoli njegovih nog in mu naroči, naj ga ne zapusti, razen če se odloči boriti proti Rimu ali ga ubogati. Antioh, nekdanji talec, se je naučil lekcijo, ki jo je dobil njegov oče, in se mora odpovedati osvojitvi Egipta, ki je bil v celoti pod rimskim protektoratom. V tem kontekstu eksplozivne jeze izve, da se Judje, ki verjamejo, da so mrtvi, veselijo in praznujejo. Na težji način se bodo naučili, da je še zelo živ.

Dan 11:31 *Čete bodo prišle na njegov ukaz; oskrunili bodo svetišče, trdnjavo, odpravili bodo večno daritev ~~in postavili gnusobo pustošitelja (ali uničevalca).~~*

31a- Ta verz potrjuje dejstva, povezana z apokrifnim poročilom iz 1. Mak. 1:43-44-45: *Potem je kralj Antioh pisal vsemu svojemu kraljestvu, da bi vsi postali eno ljudstvo in naj vsak opusti svoj posebni zakon. Vsi narodi so se strinjali s tem ukazom kralja Antioha in mnogi v Izraelu so se strinjali s tem suženjstvom, žrtvovali malikom in kršili (onečastili) soboto.* V tem opisu najdemo preizkušnje, ki so jih doživeli Daniel in njegovi trije tovariši v Babilonu. In Bog nam predstavlja v 1. Makabejcem opis tega, kaj bo zadnja velika nesreča, s katero se bomo morali soočiti mi, ki živimo v Kristusu, tik pred vrnitvijo v slavi Jezusa Kristusa. Med našim časom in časom makabejskih Judov je druga velika nesreča povzročila, da so svetniki Jezusa Kristusa umrli 120 let.

31b- *oskrunili bodo svetišče, trdnjavo, odpravili bodo večno daritev ~~in postavili gnusobo pustošitelja (ali uničevalca).~~*

Ta dejanja bodo potrjena v tem zgodovinskem pričevanju, ki ga je zabeležil judovski in rimski zgodovinar Jožef. Pomembnost stvari to opravičuje, zato si oglejmo to pričevanje, v katerem najdemo podrobnosti, ki so enake nedeljskemu zakonu zadnjih dni, ki ga je razglasil univerzalni režim, ki so ga oblikovali preživeli tretje svetovne vojne.

Tukaj je zgodnja različica 1. Mak. 1:41 do 64:

*1 Ma 1:41 **Nato je kralj ukazal, naj vsi v njegovem imperiju postanejo eno ljudstvo :***

*1 Ma 1:42 **vs**i so se morali odpovedati svojim običajem. Vsi pogani so se podredili kraljevim ukazom*

*1 Ma 1:43 **in celo v Izraelu je veliko ljudi pozdravilo njegovo čaščenje: darovali so malikom in oskrunili soboto.***

*1 Ma 1:44 **Kralj je poslal sle v Jeruzalem in v Judova mesta, da so tam prenesli njegove ukaze: odslej je bilo treba upoštevati navade, ki so tuje v državi,***

*1 Ma 1:45 **, da preneha žgalne daritve v templju, daritve in pitne daritve. Sobote in praznike je bilo treba oskruniti,***

*1Ma 1:46 **oskruniti svetišče in vse, kar je sveto,***

*1 Ma 1:47 **dvigovanje oltarjev in krajev čaščenja ter templjev malikom, klanje prašičev in nečistih živali.***

*1 Ma 1:48 **Svoje sinove so morali pustiti neobrezane in tako postati odvratni z vsemi vrstami nečistoč in skrunitev.***

*1 Ma 1:49 **Z eno besedo, pozabiti bi morali na postavo in zanemariti vsa njena spoštovanja:***

*1Ma 1:50 **Vsak, ki ni ubogal kraljevih ukazov, mora biti usmrčen.***

*1 Ma 1:51 **Tako so se kraljeva pisma pošiljala po vsem kraljestvu; postavil je nadzornike nad vsem ljudstvom in zapovedal vsem Judovim mestom darovati daritve.***

*1 Ma 1:52 **Veliko ljudi je ubogalo, vsi, ki so zapustili postavo; delali so zlo v deželi,***

*1 Ma 1:53 **prisili Izrael, da poišče zatočišče.***

*1Ma 1:54 **Petnajsti dan meseca Kisleu leta 145 je kralj postavil gnusobo opustošenja na oltar žgalnih daritev in postavili so oltarje v sosednjih mestih Juda.***

*1 Ma 1:55 **Zažigali so kadilo na vratih hiš in na trgih,***

*1 Ma 1:56 **Knjige postave so bile raztrgane in vržene v ogenj, ko so jih našli,***

*1Ma 1:57 **In če bi pri kom našli knjigo zaveze ali če bi kdo spoštoval Božji zakon, bi ga usmrtili po kraljevem ukazu.***

*1 Ma 1:58 **Kaznovali so Izraelce, ki so bili mesec za mesecem ujeti v prekršku v njihovih mestih,***

*1Ma 1:59 **in 25. v mesecu so darovali daritve na velikem oltarju namesto oltarja žgalnih daritev.***

*1Ma 1:60 **Po tem zakonu so usmrtili ženske, ki so dale svoje otroke obrezati,***

*1 Ma 1:61 **z otroki, ki jim visijo na vratu; njihovi sorodniki in tisti, ki so opravili obrezovanje, so bili prav tako usmrčeni.***

*1Ma 1:62 **Kljub vsemu temu so mnogi v Izraelu ostali zvesti in dovolj pogumni, da niso jedli nečiste hrane.***

*1Ma 1:63 **Raje so umrli, kot da bi se umazali s hrano, ki je bila v nasprotju s Sveto zavezo, in dejansko so bili usmrčeni.***

*1Ma 1:64 **To je bila velika preizkušnja za Izrael.***

V tej zgodbi opozorimo na vrstice od 45 do 47, ki potrjujejo prenehanje darovanja večne priprošnje, *in* vrstico 54, ki priča o oskrunjenju svetišča: **kralj je postavil gnusobo opustošenja na oltar žgalnih daritev.**

Izvor tega zla je ta odpad Izraela : *1 Ma 1:11 Takrat se je v Izraelu pojavila generacija zavedenih ljudi, ki so za seboj pripeljali veliko ljudi: »Sklenimo zavezništvo z narodi okoli nas,« so rekli, »kajti odkar smo se ločili od njih, se je zgodilo veliko nesreč nam .»* Nesreče so bile že posledica njihove nezvestobe Bogu in s svojo uporniško držo so si nameravali nakopati še več nesreče.

V tej krvavi tragediji je grška dominacija dobro upravičila svoj vseprisotni simbol greha v *bronu kipa* Dan.2; *lisasti leopard* iz Dan.7; in smrdljivega *kozla* Dan.8. Vendar je treba opozoriti na eno podrobnost. Oseba, zadolžena za kaznovalno misijo, ki jo je leta 168 poslal Antioh 4 v Jeruzalem, se imenuje Apolonij in to grško ime, ki v francoščini pomeni »Uničevalec«, bo izbral Duh, da bi v Apo.9:11 obsodil uničevalno rabo. Svetega pisma s strani lažnega protestantskega krščanstva poslednjih dni; ali prav tisti, ki bodo organizirali končno **veliko končno nesrečo** . Apolonij je prišel v Jeruzalem z 22.000 vojaki in **na sobotni dan** , med spektakularno javno vstajo, pobil vse judovske gledalce. Oskrunili so soboto s tem svetim zanimanjem in Bog jih je dal ubiti. In njegova jeza ne pojenja, ker je za tem krvavim dejstvom ukazana helenizacija Judov. Atenski Gerontes, kraljevi delegat, je za vse ljudstvo uvedel helenizacijo bogoslužja in morale v Jeruzalemu kot v Samariji . Jeruzalemski tempelj je bil takrat posvečen olimpijskemu Zevsu , tempelj na gori Gerizim pa gostoljubnemu Zevsu. Tako vidimo, kako Bog umika svojo zaščito iz lastnega templja, iz Jeruzalema in iz celotnega naroda. Sveto mesto je polno grozodejstev, ki so vsaka bolj gnusna od prejšnje. Vendar je veljala le Božja volja, tako velika je bila moralna in verska sprostitev po svarilu, ki ga je predstavljala izgon v Babilon.

Dan 11:32 *Izdajalce zaveze bo preslepil z laskanjem. Toda tisti izmed ljudi, ki poznajo svojega Boga, bodo delovali neomajno,*

32a- *Izdajalce zavezništva bo zapeljal z laskanjem*

To pojasnilo potrjuje, da je bila božja kazen zaslužena in upravičena. Na svetih mestih je skrunitev postala norma.

32b- *Toda tisti izmed ljudi, ki poznajo svojega Boga, bodo delovali odločno,*

V tej tragediji so se iskreni in vredni verniki odlikovali s svojo zvestobo in raje umrli kot mučeniki, kot da bi se odrekli časti Boga stvarnika in njegovih svetih zakonov.

Še enkrat, ob drugem branju, ta krvava izkušnja 1090 dejanskih dni spominja na razmere papeške vladavine 1260 dni v letih, ki so zaporedno prerokovane v različnih oblikah v Dan.7:25, 12:7 in Raz.12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Pogled nazaj na aktualno dogajanje v kontekstu antike

Da bi jasno razumeli, kaj se dogaja, bom vzel podobo snemalca, ki s svojo kamero snema prizor, ki mu je pozorno sledil. Na tej točki se podaljšuje, medtem ko pridobiva na višini in vidno polje se vse bolj širi. Tako, ko se uporablja za versko zgodovino, pogled Duha nadzoruje celotno versko zgodovino krščanstva, od njegovih majhnih začetkov, ur trpljenja, časa mučencev do njegovega veličastnega konca, ki ga zaznamuje vrnitev pričakovanega Odrešenika.

Dan 11:33 *in najmodrejši med njimi bo poučil mnoge. Nekateri bodo za nekaj časa podlegli meču in ognju, ujetništvu in plenu.*

33a- *in najmodrejši med njimi bo poučeval množico*

Apostoli Jezusa Kristusa, pa tudi Pavel iz Tarza, ki mu dolgujemo 14 poslanic nove zaveze. Ta novi verski nauk ima ime »evangelij« ali dobra novica o odrešenju, ki ga božanska milost ponuja izvoljenim. Na ta način nas Duh pomika naprej v času in nova preizkušena tarča postane krščanska vera.

33b- *Nekateri bodo za nekaj časa podlegli meču in ognju, ujetništvu in plenu.*

Nekaj časa je rekel Duh po angelu in ta čas bo dolgih 1260 prerokovanih let, toda pod nekaterimi rimskimi cesarji Kaligulo, Neronom, Domicijanom in Dioklecijanom je biti kristjan pomenilo umreti kot mučenik. V Raz 13,10 Duh spominja na čase papeških rimskih terjatev, rekoč: *Če kdo vodi v ujetništvo, bo šel v ujetništvo; če kdo ubije z mečem, mora biti z mečem ubit. To je vztrajnost in vera svetnikov.*

Dan 11:34 *V času, ko bodo spodleteli, jim bo malo pomagalo in mnogi se jim bodo pridružili v hinavščini.*

34a- Dejansko se je v tem času okrutne nadvlade papeštva pojavila pomoč hinavcev iz tega verza. Njihova identifikacija temelji na njihovem neupoštevanju vrednot in ukazov, ki jih je učil Jezus Kristus, in v tem primeru za to ciljno obdobje prepovedi ubijanja z mečem. S ponovnim pregledom zgodovine lahko potem razumete, da je pravični sodnik Jezus Kristus široko protestantsko gibanje od 15. ^{stoletja do našega časa označil za hinavsko.} Njihovo popolno opustitev od leta 1843 bo torej lažje razumeti in sprejeti.

Dan 11:35 *Nekateri modri bodo odpadli, da bodo očiščeni, prečiščeni in pobeljeni do časa konca, kajti ne bo prišel do določenega časa.*

35a- *Nekateri modri bodo padli, da bodo očiščeni, očiščeni in pobeljeni do časa konca*

Sodeč po tej izjavi je merilo krščanskega življenja preizkušnja in izbira, z zmožnostjo vzdržati in trpeti preganjanje do konca sveta. Tako moderni človek, vajen miru in strpnosti, ničesar več ne razume. V teh sporočilih ne prepozna svojega življenja. Zato bodo razlage o tej temi podane v Raz.7 in 9:5-10. Dolgo obdobje verskega miru 150 realnih let ali »pet preroških mesecev« je programiral Bog, a od leta 1995 se je to obdobje končalo in verske vojne so se ponovno začele. Islam ubija v Franciji in drugod po svetu; in njegovo delovanje naj bi se stopnjevalo, dokler ne vžge celotne zemlje.

35b- *ker bo prispelo le ob dogovorjenem času*

Ta konec bo konec sveta in angel nam pove, da noben znak miru ali vojne ne dopušča nikomur, da bi ga videl. Odvisno je od enega samega dejavnika: » časa, ki ga je zaznamoval « Bog, konca 6000 let, ki jih je posvetil njegovi izbiri zemeljskih izvoljencev. In ker nas loči manj kot deset let od tega roka, nam je Bog dal milost, da poznamo datum: 20. marec pomladi, ki je pred 3. aprilom 2030, to je 2000 let pozneje od Kristusove odkupne smrti. Videti bo močan in zmagovit, da bi rešil svoje izbrance in uničil morilske upornike, ki so jih nameravali ubiti.

Katoliški papeški režim »krščanskega« Rima: veliki preganjalec verske zgodovine zahodnega sveta.

K njemu bi nas moral voditi model Antiochos 4. Tip je pripravil svoj antitip in kaj naj rečemo o tej primerjavi? Vsekakor v fenomenalnem obsegu je grški preganjalec deloval 1090 realnih dni, toda papeštvo bo divjalo skoraj 1260 realnih let in tako preseгло vse zgodovinske modele.

Dan 11:36 *Kralj bo storil, kar hoče; povzdigoval se bo, hvalil nad vse bogove in govoril neverjetne stvari proti Bogu bogov; uspevalo bo, dokler jeza ne bo dokončana, kajti tisto, kar je določeno, se bo izpolnilo.*

36a- Besede tega verza ostajajo dvoumne in jih je še vedno mogoče prilagoditi grškemu kralju in rimskemu papeškemu kralju. Razkrivajočo strukturo prerokbe je treba skrbno prikriti pred površnimi bralci. Majhen detajl vseeno označuje papeško tarčo; to je natančnost: *kajti tisto, kar je odloženo, se bo izpolnilo*. Ta citat odmeva Dan 9:26: *Po dvainšestdesetih tednih bo Maziljenec odrezan in ne bo imel ničesar zase. Ljudstvo vladarja, ki pride, bo uničilo mesto in sveto svetišče—in njihov konec bo prišel kakor potop; **Odloženo je**, da bo opustošenje (ali opustošenje) trajalo do konca vojne.*

Dan 11:37 *Ne bo spoštoval bogov svojih očetov, niti boga, ki ima veselje do žensk; ne bo se oziral na nobenega boga, saj bo poveličeval predvsem sebe.*

37a- *Ne bo spoštoval bogov svojih očetov*

Tukaj je, majhna podrobnost, ki razjasni našo inteligenco. Tu imamo formalni dokaz, da kralj, na katerega ciljajo njegove besede, ne more biti Antioch 4, ki je spoštoval bogove svojih očetov in med njimi največjega, Zevsa, boga bogov z Olimpa, kateremu je ponudil judovski tempelj v Jeruzalemu. Tako dobimo nesporen dokaz, da je ciljni kralj res rimski papeški režim krščanske dobe. Odslej bodo torej vse razkrite besede zadevale tega kralja, ki se razlikuje od Dan.7 in *predrznega in zvitega* od Dan.8; Dodajam, ta *uničujoči ali pustoši kralj* Dan.9:27. Vse "raketne stopnje" podpirajo *glavo papeža, majhnega in arogantnega*, postavljenega na vrh dominacije.

Ali je papeški Rim spoštoval bogove svojih očetov? Uradno ne, ker je zaradi spreobrnjenja v krščanstvo opustila imena poganskih rimskih božanstev. Vendar pa je ohranila oblike in slog njihovega čaščenja: izrezljane, izklesane ali ulite podobe, pred katerimi se njeni častilci priklanjajo in kleče molijo. Da bi ohranila to vedenje, ki ga Bog obsoja v vseh svojih zakonih, je naredila Sveto pismo nedostopno navadnim smrtnikom in odstranila drugo od desetih zapovedi živega Boga, ker prepoveduje to prakso in razkriva kazen, načrtovano za njene kršitelje. Kdo more skriti kazen, če ne hudič? Osebnost papeškega režima torej sodi v okvir definicije, predlagane v tem verzu.

37b- *niti božanstvu, ki navdušuje ženske*

Z razmišljanjem o poganski rimski veri, ki jo je papeštvo zapustil, Božji Duh prikliče to ostro temo. Ker je obrnila hrbet svoji odkrito spolni dediščini, da bi pokazala vrednote svetosti. To predlagano božanstvo je Priapus, moški falus, ki so ga poganski cerkveni očetje v Rimu častili kot božanstvo. Še vedno je bila dediščina grškega greha. In da prekine s to spolno dediščino, pretirano zagovarja čistost mesa in duha.

Dan 11:38 *Vendar pa bo častil boga trdnjav na njegovem podstavku; temu bogu, ki ga njegovi očetje niso poznali, se bo poklonil z zlatom in srebrom, z dragimi kamni in dragimi predmeti.*

38a- *Vendar pa bo na svojem podstavku častil boga trdnjav*

Rodil se je nov poganski bog: *bog trdnjav*. Njegov *podstavek* je v človeških glavah in njegova višina je tako visoka, kot je nastal vtis.

Poganski Rim je gradil poganske templje, odprte vsem vetrovom; zadostovali so kapiteli, podprti s stebri. Toda s pristopom h krščanstvu želi Rim nadomestiti uničeni judovski model. Judje so imeli zaprt tempelj mogočnega videza, ki jim je dajal slavo in ugled. Rim ga bo torej posnemal in gradil romanske cerkve, ki bodo spominjale na utrjene gradove, saj vlada negotovost in najbogatejši gospodje utrjujejo svoje domove. Rim počne enako. Gradila je svoje cerkve v strogem slogu do časa katedral, tam pa se je vse spremenilo. Zaobljene strehe postanejo puščice, usmerjene proti nebu, in to vedno višje. Zunanje fasade prevzamejo videz čipke, popestrijo jih vitraži vseh barv, ki v notranjost prinašajo mavrično svetlobo, ki navdušuje slavljence, spremljevalce in obiskovalce.

38b- *temu bogu, ki ga njegovi očetje niso poznali, se bo poklonil z zlatom in srebrom, z dragimi kamni in dragocenimi predmeti.*

Da bi bili še bolj privlačni, so notranje stene ***okrašene z zlatom, srebrom, dragocenimi biseri, dragimi predmeti***: prostitutka Babilon veliki iz Razod.17:5 se zna pokazati, da pritegne in pritegne svoje stranke.

Pravi Bog se ne pusti zapeljati, ker mu ta veličastnost ne koristi. V svoji prerokbi obsoja ta papeški Rim, s katerim ni **nikoli** imel niti najmanjšega odnosa. Zanj so njegove romanske ali gotske cerkve le bolj poganska božanstva, ki služijo le zapeljevanju duhovnih ljudi, ki jih odvrča od njega: rojen je nov bog: bog trdnjav in zapelje množice, ki verjamejo, da so našle Boga, ki vstopa v njene zidove. pod nesorazmerno visokimi stropi.

Dan 11:39 *S tujim bogom bo ukrepal proti utrjenim krajem-In delal je na utrdbah trdnjav s tujim bogom in napolnil bo s častmi tiste, ki ga priznavajo, jih bo postavil nad mnoge, razdelil bo dežele njim za nagrado.*

39a- *In delal je na utrjevanju trdnjav s tujim bogom*

Za Boga obstaja samo en dejavni bog, ki mu stoji nasproti, se pravi, ki mu je *tuj*: to je hudič, satan, pred katerim je Jezus Kristus svaril svoje apostole in učence. V hebrejskem besedilu ne gre za "delovati proti", ampak za "storiti". Isto sporočilo bo prebrano v Raz.13:3 v obliki: ... *mu je dal zmaj svojo moč in svoj prestol in veliko oblast*. Zmaj, ki je hudič v Raz.12:9, a hkrati cesarski Rim po Raz.12:3.

Poleg tega je rimska oblast s spreobrnitvijo v krščansko vero sprejela pravega Boga, ki ji je bil tuj, saj je bil prvotno Bog Judov, Hebrejskih potomcev Abrahama.

39b- *in napolnil bo s častmi tiste, ki ga prepoznajo*

Te časti so verske. Papeštvo kraljem, ki ga priznavajo za predstavnika Boga na zemlji, prinaša pečat božanske avtoritete za njihovo lastno oblast. Kralji postanejo resnično kralji šele, ko jih cerkev posveti v eni od svojih pobožanstvenih *trdnjav v Franciji, Saint-Denisu in Reimsu*.

39c- *naredil jih bo za prevlado nad mnogimi*

Papeštvo podeljuje cesarski naziv, ki označuje kralja suzerena, ki prevladuje nad drugimi vazalnimi kralji. Najbolj znani: Karel Veliki, Karel V., Napoleon I. Hitler.

39d- *za nagrado jim bo razdelil zemljo.*

Ta zemeljska in nebeška časna velesila je po njegovi trditvi ustrezala zemeljskim kraljem. Ker je rešil njuna spora, zlasti glede osvojenih ali odkritih dežel. Tako je leta 1494 Aleksander 6. Borgia, najhujši izmed papežev, morilec na položaju, vodil do določitve poldnevnik, da bi med Španijo in Portugalsko razdelili pripisovanje in posest ozemlja Južne Amerike, ki je bilo ponovno odkrito od antike.

Tretja svetovna vojna ali 6. trobenta Rev.9.

Zmanjša človeštvo za tretjino svojega prebivalstva in s tem, ko odpravi nacionalno neodvisnost, pripravi univerzalni režim, ki bo vzpostavil končno veliko nesrečo, napovedano v Apo.1. Med agresivnimi akterji je islam v muslimanskih državah, zato vam ponujam svetopisemski pogled na to temo.

Vloga islama

Islam obstaja, ker ga Bog potrebuje. Ne reševati, ta vloga temelji **izključno** na milosti, ki jo je prinesel Jezus Kristus, ampak udariti, ubiti, pobiti svoje sovražnike. Že v stari zavezi se je Bog zatekel k »filistejskemu« ljudstvu, da bi kaznoval Izraelovo nezvestobo. V zgodbi poziva muslimane, naj kaznujejo krščansko nezvestobo. Pri izvoru muslimanov in Arabcev je Izmael, sin Abrahama in Hagare, egiptovske služabnice Sare, njegove žene. In že takrat je bil Izmael v sporu z Izakom, zakonitim sinom. To je tako zelo, da je Abraham z Božjim dogovorom na Sarino prošnjo Hagaro in Izmaela pregnal iz taborišča. In Bog je poskrbel za izgnance, katerih potomci, polbratje, bodo ohranili sovražen odnos do Abrahamovega potomstva; prvi, judovski; drugi, v Jezusu Kristusu, krščanski. Evo, kako je Bog prerokoval o Izraelu in njegovih arabskih potomcih v 1. Mojz. 16:12: » *Podoben bo divjemu oslu; njegova roka bo proti vsem in roka vseh bo proti njemu; in prebival bo nasproti vsem svojim bratom* .« Bog želi razkriti svoje misli in svojo sodbo o stvarih. Kristusovi izvoljenci morajo poznati in deliti ta Božji načrt, ki uporablja ljudstva in sile na zemlji po svoji najvišji volji. Opozoriti je treba, da je bil prerok Mohamed, utemeljitelj islama, rojen ob koncu 6. stoletja ^{po} ustanovitvi rimskokatoliškega papeža leta 538. Zdelo se je, da je islam napadel poganski katolicizem in kristjane na splošno, ko jih je zadelo božje prekletstvo. . In tako je bilo od 7. marca 321, odkar je cesar Konstantin I. ^{povzročil} , da so sedmodnevni sobotni počitek opustili v korist njegovega prvega dne, posvečenega »nepremaganemu soncu« (Sol Invictvs), naše trenutne nedelje. Tako kot mnogi današnji kristjani je tudi Konstantin napačno želel označiti prelom med kristjani in Judi. Kritiziral je kristjane svojega časa zaradi judovstva s spoštovanjem božje svete sobote. Ta neupravičena sodba, ki je prišla od poganskega kralja, je bila plačana in bo še naprej plačana do konca s kaznimi " *sedmih trobent* ", razkritih v Razodetju 8 in 9, neprekinjenega zaporedja nesreč in tragedij. Končna kazen bo prišla v obliki strašnega razočaranja, ko se prikaže Jezus Kristus, da odstrani svoje izvoljene z zemlje. Toda pravkar obravnavana

tema, »tretja svetovna vojna«, je sama po sebi šesta od teh prerokovanih božjih kazni, v katerih je islam pomemben akter. Kajti Bog je prerokoval tudi o Izraelu, rekoč v 1 Mz 17,20: » *Kar se tiče Izmaela, sem te slišal. Glej, blagoslovil ga bom in ga naredil rodovitnega ter ga silno pomnožil; on bo rodil dvanajst knezov in iz njega bom naredil velik narod* .« Zapiram ta oklepaj, da nadaljujem preučevanje Dan 11:40.

Dan 11:40 *V času konca ga bo udaril južni kralj . In kralj severa bo švignil nad njim kakor vihar z vozovi in jezdec in z mnogimi ladjami; šel bo v deželo in se razširil kakor hudournik in se razlil.*

40a- *V času konca*

Tokrat je res konec človeške zgodovine; konec časa sedanjih narodov na zemlji. Jezus je ta čas napovedal z besedami v Mateju 24:24: *Ta dobra novica o kraljestvu se bo oznanjala po vsem svetu v pričevanje vsem narodom. Potem bo prišel konec.*

40b - *južni kralj bo udaril proti njemu*

Tukaj moramo občudovati neizmerno božansko subtilnost, ki omogoča njegovim služabnikom, da razumejo, kaj ostaja skrito drugim ljudem. Očitno, a le na videz, se zdi, da se spopad med kralji Selevkov in kralji Lagidov nadaljuje in nadaljuje v tem verzu, kar ne bi moglo biti bolj zavajajoče. Ker v resnici smo zapustili ta kontekst od 34. do 36. vrstice in se čas konca tega novega spopada nanaša na krščansko dobo papeškega katoliškega režima in univerzalnega protestantizma, ki je stopil v svojo ekumensko zaveznitvo. Ta sprememba v kontekstu od nas zahteva prerazporeditev vlog.

V vlogi » *njega* «: papeška katoliška Evropa in njene zavezniške krščanske religije.

V vlogi » *južnega kralja* «: osvajalski islam, ki mora ljudi spreobrniti s silo ali jih dati v suženjstvo, glede na dejanja, ki jih vodi njegov ustanovitelj Mohamed.

Opomnimo tukaj izbiro glagola: *trčiti* ; v hebrejščini »nagah«, kar pomeni udariti z rogov. Kot pridevnik označuje besnega agresorja, ki običajno udari. Ta glagol se popolnoma ujema z arabskim islamom, ki je od konca druge svetovne vojne brez prekinitve agresiven proti zahodnemu svetu. Možni glagoli " *boriti se, boriti se, trčiti* " kažejo na zelo tesno bližino, od tod ideja o nacionalni soseščini ali soseščini mest in ulic. Obe možnosti potrjujeta islam, ki je v Evropi dobro uveljavljen zaradi verske nezainteresiranosti Evropejcev. Boji so se okrepili od vrnitve Judov v Palestino leta 1948. Stiska Palestincev je spopadla muslimanska ljudstva z zahodnimi krščanskimi kolonialisti. In leta 2021 se islamistični napadi povečujejo in ustvarjajo negotovost med evropskimi narodi, predvsem Francijo, nekdanjo kolonizatorico severnoafriških in afriških narodov. Bo prišlo do večjega nacionalnega spopada? Morda, a ne preden se notranje razmere poslabšajo do te mere, da bodo povzročile brutalne spopade med skupinami na tleh same metropole. Tistega dne bo Francija v stanju državljanske vojne; v resnici verska vojna: islam proti krščanstvu ali neverniki brez Boga.

40c- *In severni kralj se bo vrtel nad njim kot nevihta z bojnimi vozovi in jezdec ter z mnogimi ladjami*

V Ezek.38:1 se ta *severni kralj* imenuje *Magog, princ Roša* (Rusija) *Mešeha* (Moskva) in *Tubala* (Tobolsk), v 9. verzu pa beremo: *In šel boš gor, prišel boš kot nevihta, ti boš kakor oblak, da pokriješ deželo, ti in vse tvoje čete in mnoga ljudstva s teboj.*

Prerazporeditev vlog: V vlogi " *severnega kralja* " pravoslavna Rusija in njeni muslimanski zavezniki. Tudi tukaj je izbira glagola " *tourera sur on* " nakazuje nenaden ogromen presenetljiv napad iz zraka. Moskva, prestolnica Rusije, je pravzaprav precej oddaljena od Bruslja, evropske prestolnice, in Pariza, njenega vojaškega vodila. Evropska blaginja je naredila njene voditelje slepe do te mere, da so podcenjevali vojaški potencial močne Rusije. V svoji agresiji bo izstrelil letala in tisoče tankov na kopenske poti ter množice morskih in podmorniških vojnih ladij. In da je kazen izražena močno, ti evropski voditelji niso nehali poniževati Rusije in njenih voditeljev od gorečega Vladimirja Žirinovskega do njenega novega sedanjega "carja", Vladimirja Putina (Vladimir: princ sveta v ruščini).

Ko so akterji identificirani, se bodo zadevni trije »kralji« soočili drug z drugim v obliki 7. »sirske vojne«, v katero bo vpleten novi nacionalni Izrael; kar bo naslednji verz potrdil. Toda trenutno je »kralj« (*on*), ki ga je napadla Rusija, Evropa Rimske pogodbe.

40d- *napredoval bo v deželo, se razširil kot hudournik in se razlil.* Njena velika vojaška premoč omogoča Rusiji, da napade Evropo in zasede celotno njeno ozemlje. Soočene s tem, francoske čete niso kos; so zdrobljeni in uničeni.

Dan 11:41 *Vstopil bo v najlepšo deželo in mnogi bodo padli; toda Edom, Moab in poglavarji Amonovih sinov bodo rešeni iz njegove roke.*

41a- *Vstopil bo v najlepšo državo in mnogi bodo podlegli*

Ruska ekspanzija poteka proti njenemu jugu, kjer se nahaja Izrael, zaveznik zahodnih držav, ki ga napadejo ruske enote; Judje bodo še umirali.

41b- *toda Edom, Moab in poglavar Amonovih sinov bodo rešeni iz njegove roke*

To je posledica vojaških zavezništev, ki bodo ta imena, ki predstavljajo moderno Jordanijo, postavila na rusko stran. Leta 2021 je Rusija že uradna zaveznica Sirije, ki jo oborožuje in ščiti.

Dan 11:42 *In iztegnil bo svojo roko nad različne dežele in egiptovska dežela ne bo ušla.*

42a – Šele od leta 1979 je ta politična konfiguracija potrdila prerokbo. Kajti tistega leta je v Camp Davidu v ZDA egiptovski predsednik Anwar El Sadat uradno sklenil zavezništvo z izraelskim premierjem Menachemom Beginom. Takratna strateška in politična odločitev je bila, da se zavzamejo za najmočnejše takrat, ker so Izrael močno podpirale ZDA. V tem smislu mu Božji Duh pripisuje pobudo, da poskuša »ubežati« propadu in katastrofi. Toda sčasoma se igra zamenja in Izrael in Egipt sta od leta 2021 skoraj zapuščena s strani ZDA. Rusija uvaja svojo zakonodajo v sirske regiji.

Dan 11:43 *Posedoval bo zaklade zlata in srebra in vse dragocenosti Egipta; sledili mu bodo Libijci in Etiopijci.*

43a- *Postal bo gospodar zakladov zlata in srebra ter vseh dragocenosti Egipta*

Zahvaljujoč prihodkom od cestnin, plačanih za uporabo Sueškega prekopa, je Egipt močno obogatel. Toda to bogastvo je dobro samo v času miru, saj v času

vojne trgovske poti opustejo. Egipt je obogatel s turizmom. Z vseh štirih koncev sveta prihajajo ljudje, da bi razmišljali o njegovih piramidah, njegovih muzejih, obogatenih z nenehnimi odkritji egipčanskih grobnic, skritih pod zemljo že od antike. V teh grobnicah mladega kralja Tutankamona so bili odkriti predmeti iz čistega zlata neznane vrednosti. Rusija bo torej v Egiptu našla nekaj za potešitev svoje želje po vojnem plenu.

Ob koncu sobote 22. januarja 2022 mi je Duh prinesel argument, ki **brez morebitnega spora potrjuje** razlago, ki sem jo dal Danielu 11. Opozorimo v dveh vrsticah 42 in 43 na pomen jasne omembe ni kodirano, iz imena " *Egipt* ", ki je v tem kontekstu drugačna država od tiste, ki se imenuje " *južni kralj* ". Vendar pa je bil v verzih od 5 do 32 *zaostali »Egipt «* Ptolemejcev zamaskiran, a identificiran kot » *južni kralj* «. **Sprememba zgodovinskega konteksta je tako potrjena in neizpodbitno dokazana** . Začenši s kontekstom antike, se zgodba Daniela 11 konča s » *časom konca* « sveta, v katerem je tarča » *Egipt* «, zaveznik krščanskega in agnostičnega zahodnega tabora od leta 1979. novega » *južnega kralja* «, torej bojevitiga islama, predvsem pa novega » *severnega kralja* «, ruskega pravoslavja.

43b- *sledili mu bodo Libijci in Etiopijci*

Prevajalec je pravilno prevedel besede " *Put* in *Kuš* " prerokbe, ki označujejo za "Libijo", muslimanske države, ki se nahajajo severno od Sahare, obalne države afriške obale in za Etiopijo, črno Afriko, vse države, ki se nahajajo južno od Sahara. Veliko jih je sprejelo in prevzelo tudi islam; v primeru Slonokoščene obale s sokrivdo francoskega predsednika Nicolasa Sarkozyja, ki mu dolgujemo tudi libijski kaos.

Tako, zadet od Rusije, " *Egipt* " postane plen vseh plenilcev in muslimanski jastrebi, njegovi bratje, se spustijo nanj, da očistijo njegovo truplo in vzamejo svoj del plena, ki je še ostal, po ruskem punkciji.

Z jasnim navajanjem " *Libije in Etiopije* " Duh označuje afriške verske zaveznike " *južnega kralja* ", ki jih je treba identificirati z Arabijo, kjer se je prerok Mohamed pojavil leta 632, da bi od Meke naprej širil svojo novo vero, imenovano islam. Podpira jo močna Turčija, ki se je v tem končnem kontekstu vrnila k fundamentalistični, osvajalski in maščevalni muslimanski verski zavezanosti po ponižanju svoje trenutne podrejenosti zahodnim sekularnim vrednotam. Toda druge muslimanske države, ki niso na " *jugu* ", kot so Iran, Pakistan, Indonezija, se lahko pridružijo " *kralju juga* " v boju proti zahodnim narodom z moralnimi vrednotami, ki jih sovražijo vsi muslimanski narodi. To sovraštvo je v resnici le sovraštvo pravega Boga Jezusa Kristusa, ki ga zahodni kristjani prezirajo. Tako prek islama in pravoslavja kaznuje judovsko, katoliško, pravoslavno, protestantsko in celo adventistično nezvestobo v zahodnem svetu; vsa monoteistična vera kriva proti njemu.

Dan 11:44 *Novice z vzhoda in s severa bodo prišle in ga prestrašile, in šel bo v veliki jezi, da bi uničil in uničil množice.*

44a- *Novice z vzhoda in severa ga bodo prestrašile*

Ti dve kardinalni točki " *vzhod* in *sever* " zadevata samo rusko državo, odvisno od tega, ali je omenjena iz papeške Evrope ali iz Izraela, ker ju prerokba označuje kot zaporedno napadeni s strani Rusije v 40. in 41. vrstici. To pomeni,

da strah citirano prihaja z ruskega ozemlja, a kaj lahko prestraši takega osvajalca? Kaj se je zgodilo z njegovo državo, da ga je tako prestrašil? Odgovor ni v Danielovi knjigi, ampak v Razodetju 9, ki razkriva in cilja na protestantsko vero, katere globalna trdnjava je v ZDA. Skrivnost bo postala bolj jasna, če upoštevamo ta obstoj ZDA. Od leta 1917, ko je uporniška Rusija prevzela svoj socialistični in komunistični režim, jo od imperialističnih kapitalističnih ZDA trajno loči vrzel. Posameznik ne more obogateti na račun bližnjega, če je komunist; zato sta obe možnosti nezdržljivi. Pod pepelom miru tlijo ognji sovraštva in prosijo, da se izrazijo. Le konkurenca in jedrska grožnja sta preprečili najhujše. To je bila bilanca jedrskega terorja. Le brez uporabe jedrskega orožja bo Rusija zavzela Evropo, Izrael in Egipt. Zaradi porušenega ravnotežja se bodo ZDA počutile izigrane in ogrožene, zato bodo, da bi zmanjšale število svojih mrtvih, vstopile v vojno in najprej močno udarile. Jedrsko uničenje Rusije bo povzročilo strah med ruskimi vojskami, razpršenimi po zasedenih ozemljih.

44b- *in šel bo ven z veliko jezo, da bi uničil in iztrebil množice.*

Do tistega trenutka bo Rusija v duhu osvajanja in plena, a nenadoma se bo njeno stanje duha spremenilo, ruska vojska ne bo imela več domovine, kamor bi se lahko vrnila, njen obup pa se bo spremenil v željo po »uničenju *in iztrebiti množice* «; ki bo " *tretji izmed pobitih mož* " ⁶. *trobente Razod.9* . Vse države, opremljene z jedrskim orožjem, bodo tako zaradi dejstev prisiljene, da ga uporabijo proti svojim osebnim potencialnim sovražnikom.

Dan 11:45 *Postavil bo šotore svoje palače med morji, proti veličastni in sveti gori; potem bo prišel do konca, ne da bi mu kdo pomagal.*

45a- *Postavil bo šotore svoje palače med morji, proti veličastni in sveti gori*

Šotori *med morji* , ker njegovih *palač* ni več na zemlji. Obupen položaj ruskih čet jasno opisuje Duh, ki jih je obsodil na to usodo. Pod ognjem njihovih nasprotnikov so potisnjeni nazaj v deželo Izrael. Ker so jih vsi sovražili, niso imeli nobene podpore ali usmiljenja in so bili iztrebljeni na judovski zemlji. Rusija bo tako plačala težak spor, ki ji ga Bog pripisuje od njegove podpore duhovnim sovražnikom Izraela v starem zavezništvu, v času njegove deportacije v Babilon. Prodajala je konje prebivalcem Tira, mesta poganskega poželenja. Ezek.27:13-14 potrjuje, Bog pravi Tiru: *Javan, Tubal (Tobolsk) in Mešeh (Moskva) so trgovali s tabo; dali so sužnje in medeninasto posodo v zameno za vaše blago. Tisti iz hiše Togarma (Armenija) so vaše trge oskrbovali s konji, jezdeci in mulami.* Prav tako je bil komercialni kamen spotike za Jude, ki so prav tako trgovali z njim: Ezek.27:17: *Juda in dežela Izrael sta trgovala z vami; dali so pšenico Minnith, pecivo, med, olje in balzam v zameno za vaše blago.* Tire je torej obogatel na njihov račun. Kasneje, v Ezek.28:12, pod naslovom » *tirski kralj* «, Bog govori neposredno Satanu. Razumemo, da je bil on tisti, ki je izkoristil razkošje in bogastvo, nakopičeno v velikih poganskih mestih, ki so mu služila pod krinko več poganskih božanstev, precej nezavedno, vendar vedno in povsod v kulturnih oblikah, ki jih Bog šteje za gnusne. Na svojem srcu nosi težo frustracije, ki se je nabrala tudi v dolgih stoletjih in tisočletjih človeške zgodovine. Ta frustracija opravičuje njegovo jezo, ki se je delno izpraznila v obliki tega zadnjega strašno uničujočega mednarodnega konflikta.

Toda ta božanska jeza proti trgovskemu prometu starodavnih časov nas vabi, da razumemo, kaj si lahko Bog misli o sodobnem mednarodnem prometu v mednarodnem kontekstu, ki je v celoti zgrajen na tržnem gospodarstvu. Mislim, da je uničenje stolpov Svetovnega trgovskega centra v New Yorku 11. septembra 2001 odgovor. Še toliko bolj, ker v Razodetju 18 prerokba poudarja škodljivo vlogo obogatitve zaradi trgovine in mednarodne menjave, pred katero se sesuje vsako pravilo ali božanska verska pravica, tako velika je brezbožnost. Na koncu Dan.11 je dedna nasprotnica ZDA, Rusija, uničena. To jim bo torej dalo absolutno moč nad vsemi preživeli v mednarodnem konfliktu. Gorje premaganim! Prikloniti se mora in se podrediti zakonu zmagovalca, kjer koli že je na zemlji in preživi.

Daniel 12

Dan 12:1 *Takrat bo vstal Mihael, veliki knez, branilec otrok tvojega ljudstva; in to bo čas težav, kakršnih ni bilo, odkar obstajajo narodi, do takrat. Takrat bodo rešeni tisti izmed vaših ljudi, ki bodo najdeni zapisani v knjigi.*

1a- *Takrat bo Michael vstal,*

*To je čas konca sveta, ko ima zadnjo besedo Jezus Kristus, ki se vrne v slavi in moči svoje božanskosti, ki so ji dolgo nasprotovale konkurenčne religije. V Raz.1,7 beremo: *Glej, prihaja z oblaki. In videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so ga prebodli; in vsi rodovi zemlje bodo žalovali zaradi njega. ja Amen!* Na to idejo se moramo navaditi, saj si je Bog za vsako svojo vlogo dal drugačno ime, zato se v Danielu in Razodetju 12:7 predstavlja kot Mihael, vrhovni poglavar **angelskega nebeškega** življenja, ki mu daje oblast nad hudičem in demoni. Njegovo ime, Jezus Kristus, ga predstavlja samo za izvoljene zemlje, ki jih je prišel rešit pod tem imenom.*

1b - *veliki vodja,*

*Ta veliki voditelj je torej YaHWéH Mihael Jezus Kristus in njemu je v svoji značilni predrznosti papeški režim vzel v svojo korist njegovo poslanstvo **večnega** nebeškega priprošnjika do leta 1843, to od leta 538, sega v začetek papeški režim in njegovo namestitev v mestu Rim, v Lateranski palači na gori Caelius. To temo obravnava Daniel 8.*

1c- *zagovornik otrok vašega ljudstva;*

*Branilec posreduje, ko pride do napada. In tako bo zadnje ure zemeljskega življenja izbrancev, ki so ostali zvesti, celo obsojeni na smrt od zadnjih upornikov. Tukaj lahko najdemo vse modele, predlagane v Danielovih zgodbah, ker se izpolnijo v končni tragični situaciji. V tej zadnji **veliki nesreči** bomo podoživeli čudežne posege, opisane v Dan.3, *peč in njene štiri živeče osebe*, v Dan.5, *ujetje velikega Babilona* s strani Boga, v Dan.6, *leve*, ki so postali neškodljivi, vendar tudi konec velike **nesreče**, napovedane s tisto, ki je zadela Jude leta 168, na 15. Kisleu, to je 18. decembra, na sobotni dan.*

1d- *in to bo čas stiske, kakršnega ni bilo, odkar obstajajo narodi do takrat.*

Sodeč po tej izjavi bo zadnja velika nesreča presešla judovsko nesrečo, ki so jo organizirali Grki. Dejansko so Grki topli le Jude, ki so jih našli na ulicah ali njihovih domovih. Na koncu sveta so stvari zelo drugačne in sodobna tehnologija omogoča popoln nadzor nad ljudmi, ki živijo na zemlji. S tehnikami človeškega

odkrivanja lahko torej najdemo kogar koli kjer koli, kjer koli se skriva. Sezname ljudi, ki se upirajo ukazom, je torej mogoče natančno določiti. V tem končnem kontekstu bo izkoreninjenje izvoljenih človeško možno. Čeprav polni vere in upanja v svojo osvoboditev, bodo izbranci doživljali boleče ure; za tiste, ki bodo še vedno svobodni, prikrajšani za vse, ostali pa bodo v uporniških zaporih in čakali na svojo usmrtitev. Stiska bo vladala v srcih izvoljenih uradnikov, s katerimi se grdo ravna, če ne celo ubijejo.

1e- *Takrat bodo rešeni tisti izmed vaših ljudi, ki bodo najdeni zapisani v knjigi.*

Je knjiga življenja, saj je Bog brez računalnika naredil tudi seznam vseh bitij, ki sta jih ustvarila Adam in Eva ter njihovi potomci. Na koncu življenja vsakega človeka je končno usodo odločil Bog, ki je obdržal dva seznama: seznama izvoljenih in seznama padlih, v skladu z obema potoma, predstavljenima človeštvu v 5. Mojzesovi 30:19-20: *Kličem nebo in zemlja, da danes pričujeta proti tebi: življenje in smrt sem ti postavil, blagoslov in prekletstvo. Izberite življenje, da boste živeli vi in vaši potomci, ljubiti GOSPODA, svojega Boga, ubogati njegov glas in se ga oklepajte: kajti od tega je odvisno vaše življenje in podaljšanje vaših dni ... Po njegovi izbiri za zlo je usoda dokončnega konca rimskega papeštva, zgorelo v ognju, se nam razodeva v Dan.7:9-10; to zaradi njegovih arogantnih besed proti Bogu bogov po Dan.11:36.*

V Raz.20:5 Kristusovo vrnitev spremlja vstajenje mrtvih v Kristusu, ki se imenuje *prvo vstajenje*: *Blagor in sveti so tisti, ki so udeleženi pri prvem vstajenju, kajti druga smrt nima moči nad njimi.*

Dan 12:2 *Mnogi izmed tistih, ki spijo v zemeljskem prahu, se bodo prebudili, nekateri v večno življenje, drugi pa v grajo in večno sramoto.*

2a- *Veliko tistih, ki spijo v zemeljskem prahu, se bo prebudilo, nekateri v večno življenje,*

Najprej opozorimo, da mrtvi dobro spijo v **zemeljskem prahu** in ne v čudovitem rajju ali gorečem peklu, kot učijo in verjamejo lažne krščanske ali poganske religije. To pojasnilo obnavlja resnični status mrtvih, kot ga uči Ecc.9:5-6-10: *Za vse živeče obstaja upanje; in tudi živ pes je boljši od mrtvega leva. Živi namreč vedo, da bodo umrli; mrtvi pa nič ne vedo in zanje ni več plačila, ker je njihov spomin pozabljen. In njih ljubezen in njihovo sovraštvo in njih zavist so že poginili; in nikoli več ne bodo deležni ničesar, kar se dela pod soncem . . . Kar koli najde vaša roka storiti s svojo močjo, storite; kajti v peklu, kamor greš, ni dela, ne misli, ne znanja, ne modrosti. (*Prebivališče mrtvih, ki je prah zemlje*).*

Po smrti ni misli, ker misel živi v človekovih možganih le, ko je še živ in se hrani s krvjo, ki jo pošilja bitje njegovega srca. In to kri je treba sama očistiti s pljučnim dihanjem. Bog nikoli ni rekel ničesar drugega, saj je rekel Adamu, ki je zaradi neposlušnosti postal grešnik, v 1 Mz 3,19: *V potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne vrneš v zemljo, iz katere si bil vzet; kajti prah si in v prah se povrneš*. Da bi potrdili to stanje ničnosti mrtvih, beremo v Psa.30:9: *Kaj pridobiš s tem, da prelivaš mojo kri, da greš dol v jamo? Ali te je prah pohvalil? Ali ti govori o vaši zvestobi? Ne, ker ne more po Psalmu 115:17: Niso mrtvi tisti, ki slavijo Gospoda, ne nihče od tistih, ki gredo v kraj tišine. Toda to ne preprečuje*

Bogu, da bi lahko znova vzbudil življenje, ki je prej obstajalo, in ta ustvarjalna moč ga dela za Boga in ne za angela ali človeka.

Obe poti imata dva končna rezultata in Rev.20 nam pove, da ju ločuje tisoč let sedmega tisočletja. Medtem ko vse človeško življenje izgine z obličja zemlje na začetku teh *tisoč let*, bodo padli vstali šele po sodbi, ki jo bodo izvršili sveti in Jezus Kristus v njegovem celestialnem kraljestvu. S tem sporočilom, priloženim ⁷ *trobenti*, Razodetje 11:18 potrjuje, rekoč: *Narodi so bili jezni; in prišla je tvoja jeza in prišel je čas, da sodiš mrtve, da poplačaš svojim služabnikom preroke, svetnike in tiste, ki se bojijo tvojega imena, male in velike, in uničiti tiste, ki uničujejo zemljo*. V tej vrstici *sodba mrtvih* vodi Boga, da najprej obudi svoje zveste mrtve izvoljence, da lahko sodijo hudobnežem, ki so v stanju smrti.

2b- *in drugi v grajo, v večno sramoto.*

Večnost bo pripadala le živim. Po njihovem dokončnem uničenju ob poslednji sodbi bosta zamerljivost in *sramota* padlih ostala le v večnem spominu izvoljenih, angelov in Boga .

Dan 12:3 *Tisti, ki razumejo, bodo sijali kakor nebeški sijaj, in tisti, ki mnoge učijo pravičnosti, bodo sijali kakor zvezde na veke vekov.*

3a- *Tisti, ki so inteligentni, bodo sijali kot sijaj neba*

Inteligenca povzdigne človeka nad živali. Razkriva se s sposobnostjo sklepanja, sklepanja z opazovanjem dejstev ali preprostim sklepanjem. Če ljudje ne bi bili uporni v svobodi, ki jim jo daje Bog, bi inteligenca vodila vse človeštvo k enakemu priznanju obstoja Boga in njegovih zakonov. Kajti od Mojzesa dalje je Bog dal zapisati najpomembnejše dogodke svojega razodetja ljudem. Tukaj je pot sklepanja, ki ji je treba slediti. Monoteistična vera se je pojavila v zgodovini hebrejskega ljudstva. Njegovo pričevanje in njegovi spisi imajo torej prednost pred vsemi drugimi spisi, ki se pripisujejo temu istemu edinstvenemu Bogu. Da se je treba boriti proti božjemu ljudstvu, ostaja normalna možnost, toda boj proti svetim spisom postane hudičevo delo. Vera, ki jo je vzpostavil Jezus Kristus, črpa svoje vire in reference iz hebrejskih spisov stare zaveze, kar ji daje legitimost. Toda rimskokatoliški nauk tega načela ne spoštuje, zato niti on niti Koran islama ne moreta trditi, da je živi Bog, stvarnik vsega, kar živi in obstaja. Jezus je potrdil načelo s tem, da je v Janezu 4:22 spomnil, da *odrešitev prihaja od Judov : Častite tisto, česar ne poznate; častimo tisto, kar poznamo, ker odrešitev prihaja od Judov* .

V to prvo skupino izvoljenih Bog označuje ljudi, ki so bili odrešeni brez posebnega znanja zaradi njihove zvestobe, ki se je pokazala ob tveganju življenja od Adama in Eve dalje; in to do leta 1843. Rešeni so, ker so njihova dela pričala o njihovi inteligenci in njihovem sprejemanju božanskih zakonov, ki se kažejo v njihovi poslušnosti. V tej skupini so bili najbolj zvesti in **miroljubni** protestanti do pomladi 1843 deležni božje potrpežljivosti, ki je od tega datuma naredila obvezno prakso njegove svete sobote. Razodetje 2:24-25 bo potrdilo to izjemo: *Vam, vsem drugim v Tiatiri, ki ne prejmete tega nauka in ki niste spoznali Satanovih globin, kot jih imenujejo, vam pravim: Jaz ne nalagajte si drugega bremena; drži samo tisto, kar imaš, dokler ne pridem.*

3b- *in tisti, ki množice učijo pravičnosti, bodo svetili kot zvezde na veke vekov*

Ta druga skupina je ločena zaradi visoke ravni posvečenja, ki jo predstavlja na zemlji od leta 1843. Izbrana s pomočjo preizkusa vere, ki je prvotno temeljila na upanju na vrnitev Jezusa Kristusa, zaporedoma za pomlad 1843 in Jeseni 1844 je njegovo posvečenje s strani Boga postalo uradno z njegovo obnovo sobote, ki jo je ponovno izvajal po dolgih stoletjih teme, pozabe in prezira do njega.

V tej razdelitvi na dve skupini se razlikujeta po tem, ali sta v odnosu do Božje pravičnosti, v odnosu do njegovih desetih zapovedi ter drugih zdravstvenih in drugih odlokov. Druga zapoved, ki jo je Rim izbrisal, v svojem izvornem besedilu 2. Mojz. 20:5-6 jasno razkriva pomen, ki ga Bog pripisuje poslušnosti svojim zapovedim, in opozarja na dve poti in dve nasprotujoči si končni usodi: ... *sem ljubosumen Bog kdo kaznuj krivdo očetov na otrocih do tretje in četrte generacije nad tistimi, ki me sovražijo in kršijo moje zapovedi, in usmili se tistih, ki me ljubijo in izpolnjujejo moje zapovedi do tisoč rodov .*

V tem verzu Duh razkriva razlog za obstoj *zvezd* v našem zemeljskem stvarstvu. Razlog za obstoj so imeli le zato, da bi služili kot simbol zemeljskih izvoljenih, ki jih je izbral Bog; in 1. Mojz. 1:17 razodeva njihovo sporočilo: *Bog jih je postavil na nebeško prostranstvo, da razsvetlujejo zemljo.* Nato jih Bog uporabi, da pokaže Abrahamu množico *njegovih potomcev* v 1. Mojz. 15:5: *Preštej zvezde na nebu, če jih znaš; takšni bodo tvoji potomci.*

Vendar se status teh duhovnih *zvezd* lahko spreminja glede na dela, ki jih izvaja odrešeni vernik. Z duhovnim padcem zaradi svoje neposlušnosti *pade zvezda* , *pade z neba* . Podoba bo priklicana za podobo padca protestantske vere leta 1843, ki ga je leta 1833 napovedalo pravo nebesno znamenje v 6. pečatu *Razod . 6:13: in zvezde z neba so padle na zemljo, kot takrat, ko smokva, ki jo stresa močan veter, odvrže svoje zelene fige.* In spet v *Raz.12:4: Njegov rep je odlekel tretjino zvezd z neba in jih vrgel na zemljo.* To sporočilo obnavlja tisto iz *Dan 8:10: Dvignila se je do nebeške vojske in spustila del te vojske in zvezde na zemljo in jih poteptala .* Duh pripisuje rimskemu papeškemu režimu duhovni padec tretjine odrešenih vernikov; zavedeni ljudje, ki bodo zaman verjeli v odrešenje Kristusa in zahtevali njegovo pravičnost.

Dan 12:4 *Ti, Daniel, ohrani te besede v tajnosti in zapečati knjigo do časa konca. Mnogi ga bodo potem prebrali in znanje se bo povečalo.*

4a- Ta **končni čas** pozna več zaporednih faz, uradno pa se je začel spomladi 1843 z začetkom uporabe božanskega odloka, vnaprej zapisanega v *Dan.8:14: Do večera-jutra 2300 in bo svetost upravičeno* . Leta 1994 je bilo drugo obdobje konca zaznamovano z obsodbo univerzalne adventistične institucije. Danielova knjiga se bere od leta 1843, vendar ni bila nikoli pravilno interpretirana pred tem delom, ki ga še vedno pripravljam leta 2021 in to od leta 2020. Ta datum torej označuje vrhunec njegovega znanja in torej **tam** , resnični zadnji **čas konca**, ki se bo končal z resničnim povratkom Jezusa Kristusa, znanim in pričakovanim, za pomlad 2030. Vidimo, da je to leto 2020 Bog že dobro zaznamoval, saj je vse človeštvo prizadeto zaradi smrtnosti virus Covid-19, ki se je na Kitajskem pojavil leta 2019, v papeški katoliški Evropi pa šele od leta 2020. Leta 2021 virusi mutirajo in še naprej napadajo krivo in uporniško človeštvo.

Ilustrirana adventistična preizkušnja vere

Dan 12:5 *In jaz, Daniel, sem pogledal, in glej, dva druga moža sta stala, eden na tej strani reke, drugi pa na drugi strani reke.*

5a- Zapomni si! Daniel je na bregovih reke "Hiddekel", Tiger, ta ljudožerec. Vendar sta na obeh straneh reke dva možka, kar pomeni, da jo je eden lahko prečkal, drugi pa se na to pripravlja. Že v Dan 8,13 je potekala razprava med dvema svetnikoma.

Dan 12:6 *In eden od njih je rekel možu, oblečenemu v platno, ki je stal nad vodami reke: Kdaj bo konec teh čudežev?*

6a- V Dan.8:14 so vprašanja svetnikov prejela od Boga odgovor 2300 zvečer-jutro, ki je določil datum 1843. Pristop se tu ponovi in vprašanje se tokrat nanaša na konec sveta; trenutek, ko prerokba ne bo več uporabna. Vprašanje je zastavljeno Kristusu, ki ga predstavlja ta *moški, oblečen v platno*, ki stoji *nad reko* in opazuje, kako jo možki prečkajo. Bog uporablja podobo prečkanja Rdečega morja, ki je rešilo Hebrejce, a utopilo njihove egipčanske sovražnike.

Dan 12:7 *In slišal sem moža, oblečenega v platno, stati nad vodami reke; je dvignil svojo desnico in svojo levico proti nebu in je prisegel pri njem, ki živi večno, da bo to v času in časih in pol časa in da se bo vse to končalo, ko bo moč ljudi svetnik bo popolnoma zlomljen.*

7a- *In slišal sem moža, oblečenega v platno, ki je stal nad vodami reke; desnico in levico je dvignil proti nebu,*

V položaju razsodnika Jezus Kristus dvigne svojo desnico, ki blagoslavlja, in levico, ki kaznuje, proti nebu, da bi dal slovesno izjavo.

7b- *in prisegel je pri njem, ki živi večno, da bo čez čas, čase in pol časa*

Z navajanjem preroškega trajanja papeške vladavine Kristus pokaže in spomni na svojo sodbo, ki je v preteklosti njegovo cerkev obsodila, da trpi zaradi zahtev papeškega režima in prekletstva barbarskih vpadov pred njim ; to zaradi opuščanja sobote od 7. marca 321. Verniki v času adventističnih preizkušenj so tako opozorjeni. Toda drugi razlog vodi Boga, da spomni na to papeško vladavino; to je datum njenega začetka, 538 AD. Izbira je preudarna, saj bo ta datum 538 služil kot podlaga za izračune, ki nam jih bo predlagala prerokba, tako da nam bo v 11. in 12. vrstici predstavila nova preroška trajanja.

7c- *in da se bo vse to končalo, ko bo moč svetih ljudi popolnoma zlomljena*

Ta kratek stavek tokrat dobro povzema resnični trenutek konca: tistega, ko se bodo ob koncu zadnje **velike nesreče** izvoljeni znašli na robu iztrebljanja, izkoreninjenja z obličja zemlje; ugotavlja natančnost: **popolnoma zlomljeno** .

Dan 12:8 *Slišal sem, a nisem razumel; in sem rekel: Moj gospod, kakšen bo izid teh stvari?*

8a- Ubogi Daniel! Če je razumevanje njegove knjige še vedno uganka za tiste, ki živijo v letu 2021, kako nedosegljivo in neuporabno je bilo to razumevanje za njegovo lastno odrešitev!

Dan 12:9 *Rekel je: Pojdi, Daniel, kajti te besede bodo skrivne in zapečateni do časa konca.*

9a- Angelov odgovor bo pustil Daniela lačnega, vendar potrjuje pozno izpolnitev prerokbe, rezervirane za *čas konca* krščanske dobe.

Dan 12:10 *Mnogi bodo očiščeni, pobeljeni in prečiščeni; hudobni bodo delali zlo in nobeden od hudobnih ne bo razumel, razumeli pa bodo tisti, ki imajo razum.*

10a- *Mnogi bodo očiščeni, pobeljeni in očiščeni*

S ponavljanjem natančnega citata, ki je blizu besede Dan 11:35, angel potrди papeško identiteto arogantnega in despotskega **kralja**, *ki se* v 36. vrstici *povzdigne nad vse bogove* in celo nad edinega pravega **Boga**.

10b- *hudobni bodo delali zlo in nihče od hudobnih ne bo razumel,*

Angel spominja na načelo, ki se bo nadaljevalo do konca sveta, podaljšanje zla je v Danielovih prerokbah prikazano z razširitvijo »medenine«
grškega greha in »železa« rimske sile do Kristusove vrnitve. . Hudobnim bo dvojno onemogočeno razumevanje: prvič zaradi njihove osebne nezainteresiranosti in drugič zaradi *moči zablode*, ki jo je dal Bog in ki jim omogoča verjeti *laži* v skladu z 2. Tes.2:11-12: *Prav tako jim Bog pošilja moč . zmedenosti, da bi lahko verjeli laži , da bi bili obsojeni tisti, ki niso verjeli resnici, ampak so uživali v nepravčnosti .*

10c- *ampak tisti, ki imajo razumevanje, bodo razumeli.*

Ta primer dokazuje, da je duhovna *inteligenca* poseben dar, ki ga je dal Bog, vendar je pred njo dobra uporaba osnovne *inteligence*, *ki je dana vsem normalnim ljudem*. Ker tudi v tem standardu ljudje zamenjujejo izobrazbo in njene diplome z *inteligenco*. Zato se spominjam te razlike: pouk omogoča vnos podatkov v človeški spomin, vendar le *inteligenca* omogoča njihovo dobro in modro uporabo.

Dan 12:11 *Od takrat, ko bo prenehala nenehna ~~daritev~~ in bo nastalo gnusno opustošenje, bo minilo tisoč dvesto devetdeset dni.*

11a- *Od trenutka, ko se večne žrtve prenehajo*

Še vedno vas moram spomniti, vendar se beseda "*žrtvovanje*" ne pojavi v izvornem hebrejskem besedilu. In ta natančnost je ključnega pomena, ker se ta *trajnik* nanaša na celestialno duhovništvo Jezusa Kristusa. Z reproduciranjem njegovega posredovanja na zemlji papeštvo odvzame Jezusu Kristusu njegovo vlogo posrednika za grehe svojih izvoljenih.

Ta uzurpirana vzporedna zemeljska služba se začne leta 538; datum, ko se je Vigilij I. ' prvi papež po nazivu, naselil v Rimu, v Lateranski palači, na gori Caelius (nebo).

11b- *in kjer bo vzpostavljeno gnusno opustošenje*

papeška rimska vladavina, navedena v Dan.9:27 : *in tam bo na krilu gnusobe opustošenja, celo do uničenja, in uničeno bo [v skladu] s tem, kar je bilo določeno, v opustošeni [zemlji] .*

V tem verzu, ki cilja na datum 538, Duh cilja samo na papeški Rim, kar pojasnjuje singularizacijo besede "gnusoba". To ni veljalo za Dan 9:27, kjer sta bili vključeni obe fazi Rima, poganska in nato papeška.

Opozorimo na zanimivost in pomembnost združevanja dveh stvari v tej vrstici: » *vznesenja večnega* « Kristusa v Dan 8:11 in *papeškega »krila* «, ki nosi » *gnusno opustošenje* «, navedeno v Dan. 9:27. S povezovanjem teh dveh dejanj z istim datumom 538 in z isto entiteto Duh potrjuje in dokazuje, da je avtor teh zlorab res rimsko papeštvo.

V Dan.11:31 nam je dejanje, pripisano grškemu kralju Antiohu 4, predstavilo tipičen model tega, kar Bog imenuje » *gnusoba opustošenja* «. Papeštvo ga reproducira, a 1260 dolgih krvavih let.

11c- *bo tisoč dvesto devetdeset dni.*

Da bi bila navedena preroška trajanja, ki se nanašajo na končni čas, nepotvorljiva, je enota postavljena pred številko v vseh Danielovih prerokbah: dnevi 1290 ; *dni 1335* (naslednji verz); Dan.8:14: **večer-jutro 2300** ; in že v Dan.9:24: 70. teden.

Na voljo imamo le zelo preprost izračun: $538 + 1290 = 1828$.

Zanimivost tega datuma 1828 je dati adventističnemu dogodku univerzalni značaj, saj cilja na tretje od petih let adventističnih konferenc, ki potekajo v Albury Parku v Londonu v prisotnosti angleške kraljeve družine.

Dan 12:12 *Blagor tistemu, ki čaka in pride do tisoč tristo petintrideset dni.*

12a- Samo ta verz nam daje pomen teh dveh preroških obdobij. Tema je čakanje na Kristusovo vrnitev, vendar posebno čakanje, ki temelji na numeričnih predlogih, ki jih daje Sveto pismo. Potreben je nov izračun: $538 + 1335 = 1873$. Angel nam predstavi dva datuma, ki označujeta začetek oziroma konec adventistične preizkušnje vere, opravljene med letoma 1828 in 1873. Na ta način je naša pozornost usmerjena na datuma 1843 in 1844, ki sta bila prav vzroka dveh zaporednih pričakovanih veličastne vrnitve Jezusa Kristusa v ZDA, torej v protestantske dežele.

Na sliki prečkanja reke "Tiger", tiger, ki žre človeške duše, so ti datumi 1843-1844, zaradi katerih preobražen protestant preide iz duhovnega življenja v duhovno smrt. Po drugi strani pa tisti, ki je prestal preizkušnjo, iz tega nevarnega prehoda izstopi živ in blagoslovljen od Boga. Od Boga dobi poseben blagoslov: » *Blagor tistemu, ki doseže leto 1873!* »

Dan 12:13 *Ti pa hodi proti svojemu koncu; počival boš in boš stal za svojo dediščino ob koncu dni.*

13a- Daniel bo po prvem vstajenju, v katerem bo vstal, odkril pomen vseh stvari, ki nam jih je posredoval. Toda za še živečega adventista bo njegov nauk še vedno dopolnjeval razodetja, ki jih vsebuje Janezova apokalipsa.

Danielova knjiga dobro skriva svoje ogromno bogastvo. Tam smo opazili spodbudne lekcije, ki jih Gospod naslavlja svojim izvoljencem v zadnjih dneh, ker se bodo ti zadnji dnevi vrnil k normi strahu in negotovosti, ki je prevladovala skozi vso človeško zgodovino na zemlji. Še enkrat, a zadnjič, bodo izvoljeni uradniki izpostavljeni in odgovorni za nesreče, ki bodo doletele uporniške preživele tretje svetovne vojne, napovedane v Dan.11:40-45 in Raz.9:13. Ezekiel 14 predstavlja standardne modele vere: Noe, Daniel in Job. Tako kot Noe bomo morali pobegniti in se upreti svetovnemu toku misli tako, da zgradimo svojo barko zvestobe Bogu. Tako kot Daniel moramo tudi mi ostati trdno zavezani opravljanju svoje dolžnosti kot izvoljeni uradniki in zavračati merila, ki jih je postavila kriva vera. In tako kot Job bomo morali sprejeti fizično in duševno trpljenje, kadar koli bo Bog to dovolil, pri čemer bomo imeli prednost pred Jobom: skozi njegovo izkušnjo smo spoznali, zakaj Bog dopušča te preizkušnje.

Danielova knjiga nam je omogočila tudi boljše razumevanje nevidnega nebeškega življenja. To z odkritjem tega lika z imenom Gabriel, ime, ki pomeni "tisti, ki vidi obraz Boga". Navzoč je pri vseh pomembnih poslanstvih načrta božje odrešitve. In zavedati se moramo, da je bil v celestialnem Božjem kraljestvu on in vsi dobri angeli prikrajšani za navzočnost Mihaela, angelskega izraza Boga, v času njegovega zemeljskega učlovečenja, namreč 35 let. V veliki delitvi ljubezni Micaël deli tudi svojo avtoriteto in se strinja, da je le " eden glavnih voditeljev ". Toda Gabrijel ga je tudi predstavil Danielu, izbranemu med izbranimi, kot » *Vodja tvojega ljudstva* «. In Dan 9 nam zelo jasno razkrije vse, kar Jezus prihaja, da bi rešil svoje zveste izvoljene. Božanski odrešilni projekt je tako jasno napovedan, nato pa dosežen 3. aprila 30 s križanjem Jezusa Kristusa.

Danielova knjiga nam je pokazala, da lahko vero dokaže le odrasel človek. In da po božjem mnenju otrok postane odrasel, ko dopolni trinajsto leto. Tako lahko vidimo le grenke sadove, ki jih obrodita krst dojenčkov in versko dedovanje po rojstvu v vseh krivih religijah. Jezus je rekel v Marku 16:16: *Kdor veruje in se krsti, bo rešen; kdor ne veruje, bo obsojen* . To torej pomeni, da mora biti pred krstom prisotna in izkazana vera. Po krstu jo je Bog preizkusil. Tudi drugi biser, razkrit v Danielu, te Jezusove besede iz Mateja 7:13 so potrjene: *Vstopite skozi ozka vrata. Kajti široka so vrata, široka je pot, ki vodi v pogubo in veliko jih je, ki gredo po tej poti* ; in tudi v Mateju 22:14: *Kajti veliko je poklicanih, a malo izbranih* ; po Dan.7:9 *deset milijard poklican* k Bogu na račun samo za *en milijon odrešenih* izvoljenih odrešenih, ker bodo resnično dobro *služili* Bogu stvarniku, v Kristusu v Svetem Duhu.

12. poglavje je pravkar postavilo temelje zgradbe knjige Apokalipsa s priklicem datumov 538, 1798, 1828, 1843-1844, ki so skriti in predlagani, a temeljni za delitev časa v Apokalipsi, in 1873. Še en datum, 1994, bo biti zgrajen za nesrečo enih in srečo drugih.

Uvod v preroško simboliko

V vseh svetopisemskih prisposodobah Duh uporablja zemeljske elemente, katerih določena merila lahko simbolizirajo anonimne entitete, ki predstavljajo skupna merila. Vsak uporabljeni simbol je torej treba preučiti v vseh njegovih vidikih, da bi iz njega izluščili nauke, ki jih skriva Bog. Vzemimo za primer besedo " *morje* ". Po 1. Mojz. 1:20 jo je Bog naselil z živalmi vseh vrst, nešteti in anonimni. Njegovo okolje je usodno za človeka, ki živi od svojega vdihavanja zraka. Tako postane simbol smrti za človeka, ki se upravičeno lahko boji tudi njene slanosti, zaradi katere je zemlja sterilna. Očitno je, da ta simbol ni naklonjen človeštvu in zaradi njegovega pomena smrti bo Bog dal svoje ime hebrejskemu rezervoarju za umivanje, ki predstavlja vodo za krst. Zdaj krstiti pomeni potopiti se, umreti utopljen, da bi ponovno živel v Jezusu Kristusu. Neopravičeni stari vstane in nosi Kristusovo pravičnost. Tam vidimo vse bogastvo enega samega elementa božanskega stvarstva: *morja* . Pod tem naukom bomo bolje razumeli pomen, ki ga Bog daje tej vrstici iz Daniela 7:2-3: »... *in glej, štirje nebeški vetrovi so se razpočili nad velikim morjem* . In štiri velike zveri so prišle iz *morja* , druga od druge . Vedite, da » *štirje nebeški vetrovi* « nakazujejo univerzalne vojne, ki pripeljejo zmagovalna ljudstva do prevladujoče oblasti. Tu » *veliko morje* « simbolizira človeške množice poganskih ljudstev, ki so, ne da bi častili Boga, v njegovih očeh enaki živalim »morja « . V izrazu " *štirje nebeški vetrovi* " " *štirje* " predstavljajo 4 kardinalne točke smeri sever, jug, vzhod in zahod. » *Nebeški vetrovi* « spreminjajo videz neba, pihajo oblake, povzročajo nevihte in prinašajo dež; odrivajo oblake, spodbujajo sonce. Podobno vojne povzročajo velike družbenopolitične spremembe, velikanske pretrese, ki dajejo prevlado novim zmagovitim ljudem, ki jih je izbral Bog, vendar jih ne blagoslovi. Ker je označen kot » *žival* «, ni upravičen do blagoslovov, namenjenih pravim ljudem; njegovi zvesti izvoljenci, ki hodijo v božji luči od Adama in Eve dalje, in to do konca sveta. In kdo so njeni izvoljeni uradniki? Tisti, v katerih prepozna svojo podobo, saj je bil človek ustvarjen po božji podobi po Gen.1:26. Upoštevajte to razliko: človeka je naredil ali ustvaril Bog po svoji podobi , medtem ko je žival ustvarilo njeno okolje, morsko, zemeljsko ali nebeško, po ukazu, ki ga je dal Bog. Izbira glagola označuje razliko v statusu.

Kot drugi primer vzemimo besedo " *zemlja* ". Po 1. Mojz. 1:9-10 je to ime " *zemlja* " dano suhi zemlji, ki je prišla iz " *morja* "; podobo, ki jo bo Bog uporabil v Rev.13, da simbolizira protestantsko vero, ki je izšla iz katoliške vere. Toda pogledajmo še druge vidike " *zemlje* " . Človeku je ugoden, ko ga hrani, neugoden pa, ko ima obliko suhe puščave. Zato je odvisno od dobrega zalivanja z neba, da bo človeku blagoslov. To namakanje lahko prihaja tudi iz rek, ki ga prečkajo; zato je sama Božja beseda primerjana z » *vrelcem žive vode* « v Svetem pismu. Prisotnost ali odsotnost te » *vode* « je tista, ki določa naravo »zemlje « , duhovno pa kakovost vere človeka, ki je sestavljena iz 75 % vode.

Kot tretji primer vzemimo zvezde na nebu. Prvič, » *sonce* «, na pozitivni strani, osvetluje; po 1. Mojz. 1:16 je svetilo »dneva « , greje in pospešuje rast rastlin, iz katerih si človek pripravlja hrano. Negativna stran je, da ožge pridelke

zaradi odvečne toplote ali pomanjkanja dežja. Galileo je imel prav, je v središču našega vesolja in vsi planeti v njegovem sistemu krožijo okoli njega. In predvsem je največji, Sveto pismo ga omenja kot " *največjega* " v 1. Mojz. 1:16, najbolj vročega in ni dostopen. Vsa ta merila ga delajo popolno podobo Boga, v katerem so vse te značilnosti. Nihče ne more videti Boga in živeti, prav tako ne more postaviti svojih nog na » *sonce* «; edina moška zvezda, vse ostale pa so planeti ali feminizirane zvezde. Za njim » *luna* «, » *najmanjši* «: po 1. Mojz. 1,16 je svetloba noči, teme, ki ji on vlada. » *Luna* « ima torej le negativno sporočilo. Čeprav nam je najbližja, je ta zvezda dolgo ohranjala skrivnost svoje skrite plati. Ne sveti samostojno, ampak kot vsi drugi planeti nam v progresivnem ciklu pošilja šibko svetlobo, ki jo prejme od »sonca«. Po vseh teh kriterijih je "luna" popoln simbol za predstavitev, prvič, judovske vere, in drugič, lažne krščanske vere rimskokatoliškega papeštva, od leta 538 do danes, ter luteranskega protestantizma, kalvinizma in anglikana, od leta 1843. Na nebu so tudi » *zvezde* «, ki imajo po Gen.1:14-15-17 dve vlogi, ki si ju delijo s » *soncem in luno* «: » *označevanje obdobj, dni in let* «, in tisto o » *razsvetljevanju zemlje* «. Večina jih sveti samo v temi, ponoči. To je idealen simbol za predstavljanje božjih služabnikov, pravih, dokler jim prerokba ne pripiše padca; kar kaže na spremembo njihovega duhovnega stanja. To bo sporočilo, ki ga bo Bog uporabil, da prikliče padec krščanstva kot žrtev rimske laži v Dan.8:10 in Raz.12:4; in padec univerzalnega protestantizma v Raz.6:13 in 8:12. Izolirana » *zvezda* « označuje katoliško papeštvo v Raz.8:10-11, protestantsko vero v Raz.9:1; in zbrani v kroni do števila 12, zmagovita izbrana skupščina, v Raz.12:1. Dan 12:3 jih označuje kot simbol » *tistih, ki učijo pravičnosti množice* «, to je » *tistih, ki razsvetljujejo zemljo* « z lučjo, ki jo daje Bog.

Teh pet simbolov bo imelo pomembno vlogo v prerokbi Apokalipse. Tako lahko vadite odkrivanje skritih sporočil, ki jih nosijo merila predstavljenih simbolov. Toda nekatere bi bilo težko odkriti, zato Bog sam nakaže ključ do skrivnosti v verzih Svetega pisma, kot sta besedi » *glava in rep* «, ki ju je mogoče razumeti samo s pomenom, ki jima ga daje Bog v Iza.9: 14, kjer beremo: " *Sodnik ali starešina je glava, prerok, ki uči laž, je rep* ." Toda 13. verz predlaga vzporedno, torej z istim pomenom, » *palmovo vejo in trst* «; » *trst* «, ki bo predstavljal rimsko papeštvo v Raz.11:1.

Obstaja tudi simbolni pomen števil in števil. Kot osnovno pravilo imamo v naraščajočem vrstnem redu:

Za številko "1": edinstvenost (božanska ali digitalna)

Za številko "2": nepopolnost.

Za številko "3": popolnost.

Za številko "4": univerzalnost (4 kardinalne točke)

Za številko "5": moški (moško ali žensko človeško bitje).

Za število "6": nebeški angel (nebeško bitje ali glasnik).

Za številko "7": polnost. (Tudi: pečat boga stvarnika)

Nad to številko imamo kombinacije seštevkov prvih sedmih osnovnih števk; primeri: 8 =6+2; 9 =6+3; 10 =7+3; 11 =6+5 in 7+4; 12 =7+5 in 6+6; 13 =7+6. Te odločitve imajo duhovni pomen v povezavi s temami, obravnavanimi v

teh poglavjih Razodetja. V Danielovi knjigi najdemo preroška sporočila o mesijanski krščanski dobi v 2., 7., 8., 9., 11. in 12. poglavju.

V knjigi Razodetje, razodeto apostolu Janezu, je simbolična koda številke poglavij izjemno razkrivajoča. Krščansko obdobje je razdeljeno na dva glavna zgodovinska dela.

Prva, pripeta k številki "2", pokriva večino časa doktrinarne "nepopolnosti" krščanske vere, ki jo od leta 538 predstavlja rimskokatoliški papež, dedič verske norme, ki jo je od 7. marca 321 vzpostavil poganski rimski cesar Konstantin ^{JAZ}. Drugo poglavje pokriva celoten čas med letoma 94 in 1843.

Drugi del, ki ga predstavlja številka "3", zadeva, od leta 1843, "adventistični" čas, čas, ko Bog zahteva, da se apostolska doktrinarna "popolnost" obnovi v skladu s programom, ki ga prerokuje božanski odlok, naveden v Dan 8:14. Ta popolnost bo dosežena postopoma do Kristusove vrnitve, pričakovane spomladi 2030.

Nad številko 7 pa številka 8, 2+6, evocira čas nepopolnosti (2) diaboličnih del (6). Število 9, 3+6, označuje čas popolnosti (3) in prav tako diaboličnih del (6). Število 10, 3+7, prerokuje čas popolnosti (3), polnost (7) božanskega dela.

Število »11« ali predvsem 5+6 cilja na čas francoskega ateizma, v katerem se človek (5) povezuje s hudičem (6).

Število »12«, to je 5+7, razkriva povezanost človeka (5) z Bogom Stvarnikom (7 = polnost in njen kraljevski pečat).

Število »13« ali 7+6 označuje polnost (7) krščanske vere, povezane s hudičem (6); najprej papeški (*morje*) in protestantski (*kopelo*) v zadnjih dneh.

Število "14" ali 7+7 se nanaša na adventistično delo in njegova univerzalna sporočila (*Večni evangelij*).

Število »15«, torej 5+5+5 ali 3x5, spominja na čas človeške (3) popolnosti (5). Je tista, ki označuje konec milostnega časa. Duhovna »*pšenica*« je zrela za žetev in shranjevanje v nebeških skednjih. Priprava izvoljenih je končana, ker so dosegli raven, ki jo zahteva Bog.

Število "16" se v Razodetju nanaša na čas, ko Bog izlije " *zadnjih sedem steklenic svoje jeze* " na svoje verske sovražnike, nezvesto krščanstvo v 13. poglavju.

Število "17" ima svoj pomen, tako kot prejšnje, iz teme, ki jo je Bog dal v svoji prerokbi: v Razodetju 17, simbol "sodbe velike vlačuge" *s strani* Boga. V Svetem pismu se to simbolično število prvič uporablja za velikonočni teden, ki se začne 10. ^{dan} prvega meseca v letu in konča 17. ^{dan}. Do potankosti izvedena na ravni dni za smrt »*Božjega jagnjeta*« Jezusa Kristusa, je pasha prerokovana v dneh in letih v 70. ^{od} » *70 tednov* « let Dan.9:24 do 27. Prerokba 70. ^{tedna} v vrstici 27 torej pokriva čas sedmih let med datumoma 26 in 33. Cilj, ki ga nakazuje prerokba, je pasha, ki se nahaja spomladi, » *sredi* « teh sedmih let preroškega tedna. citirano v Dan.9:27.

Za zadnje prave »adventiste« bo številka 17 zadevala 17 stoletij izvajanja rimske nedelje, greha, ustanovljenega 7. marca 321. Datum obletnice konca teh 17 stoletij, 7. marec 2021, je odprl »čas *konec*«, prerokovan v Dan 11:40. Ta » *čas* « je ugoden za izpolnitev te zadnje svarilne kazni, ki jo Bog, ki označuje tretjo svetovno vojno, napoveduje tudi s » *šesto trobento* «, razodeto v Raz.9:13 do 21.

Gospodarski propad, ki ga je povzročil Covid Virus -19 označuje leto 2020 (od 20. marca 2020 do 20. marca 2021) kot začetek božjih kazni.

Tema 18. poglavja je kaznovanje *Babilona Velikega*.

Poglavje »19« cilja na kontekst vrnitve v slavi Jezusa Kristusa in njegovega spopada s človeškimi uporniki.

Poglavje »20« spominja na sedmo tisočletje, na opustošeni zemlji, kjer je hudič v jetniku, in v nebesih, kjer izvoljeni sodijo življenja in dela hudobnih mrtvih upornikov, ki jih je Bog zavrnil.

Poglavje »21« najde simboliko 3x7, to je popolnost (3) božanskega posvečenja (7), poustvarjeno v svojih izbrancih, odrešenih z zemlje.

Tako vidimo, da prerokba kot svojo temo vzame izbrance adventizma v Razodetjih 3, 7, 14 =2x7 in 21 =3x7 (rast proti popolnosti posvečenja).

Poglavje »22« slovesno odpira čas, ko na regenerirani in prenovljeni zemlji Bog postavi svoj prestol in izvoljence svojega večnega kraljestva.

Adventizem

Kdo so torej ti Božji sinovi in hčere? Prav tako bi lahko rekli takoj, ker bo ta dokument zagotovil vse zelene dokaze, to božansko Razodetje je Bog naslovil na "adventistične" kristjane. Kajti vseč ali ne, Božja volja je suverena in od pomladi 1843, ko je stopil v veljavo odlok, prerokovan v Danielu 8:14, je standard »adventistov sedmega dne« izključni kanal, ki še vedno povezuje Boga in njegovi človeški služabniki. Toda pozor! Ta norma se nenehno razvija in zavrnitev te evolucije, po Božji volji, je povzročila, da njeno uradno institucionalno zastopanje od leta 1994 bruha Jezus Kristus. Kaj je adventizem? Ta beseda izhaja iz latinskega "adventus", kar pomeni: prihod. Jezusa Kristusa, za njegovo veliko končno vrnitev v Očetovi slavi, so pričakovali spomladi 1843, jeseni 1844 in jeseni 1994. Ta lažna pričakovanja, predvidena v Božjem projektu, so bila kljub temu resna. tragične duhovne posledice za tiste, ki so prezirali te preroške napovedi in njihova pričakovanja, ker jih je suvereno organiziral veliki stvarnik Bog. Tako bo vsak, ki v tem dokumentu prepozna luči, ki jih predlaga Jezus Kristus, kot neposredna posledica postal »adventist«, »sedmega dne«, če ne med ljudmi, bo to veljalo za Boga; to, takoj ko opusti verski počitek prvega dne, da bi izvajal preostali del sedmega dne, imenovanega sobota, ki ga je Bog posvetil od stvarjenja sveta. Pripadnost Bogu implicira komplementarne božanske zahteve; s soboto bo moral izvoljeni adventist spoznati, da je tudi njegovo fizično telo božja

last in ga bo kot takega moral negovati in negovati kot dragoceno božjo posest, meseno svetišče. Kajti Bog je človeku v 1. Mojzesovi 1:29 predpisal njegovo idealno prehrano: » *In Bog je rekel: Glej, dajem ti vsako zelišče, ki nosi seme, ki je na površju vse zemlje, in vsako drevo, ki ima v sebi. sad drevesa, ki nosi seme: to bo vaša hrana .*

Adventistična misel je neločljiva od krščanskega projekta, ki ga je razodel Bog. Vrnitev Jezusa Kristusa omenjajo številni svetopisemski citati: Psa.50,3: » **Prihaja, naš Bog** , ne molči; pred njim je požirajoči ogenj, okoli njega silovit vihar «; Psa.96:13: » ...pred Gospodom! Kajti on prihaja, **ker prihaja soditi zemljo** ; sodil bo svet po pravičnosti in ljudi po svoji zvestobi. » ; Iza.35:4: » *Reci tistim, ki so v srcu vznemirjeni: Bodite pogumni, ne bojte se; tukaj je vaš Bog, maščevanje bo prišlo, božja povračila; **On sam bo prišel in vas rešil*** «; Hoz.6:3: » *Spoznajmo, iščimo spoznati GOSPODA; njegov prihod je tako gotov kot prihod zore. Prišel bo za nas kot dež , kot spomladanski dež , ki namaka zemljo* «; v svetih spisih nove zaveze beremo: Matej 21:40: » Kaj bo zdaj , **ko pride Gospodar vinograda** , storil tem vinogradnikom? » ; 24:50: » ... **gospodar tega služabnika bo prišel na dan, ki ga ne pričakuje**, in ob uri, za katero ne ve, «; 25:31: » **Ko pride Sin človekov v svoji slavi** , bo sedel z vsemi angeli na prestol svoje slave. » ; Jea.7:27: » *Vendar pa vemo, od kod prihaja ta; **Kristus pa, ko pride** , ne bo nihče vedel, od kod je.* » ; 7:31: » *Veliko množice je verovalo vanj in je reklo: Ali bo **Kristus, ko pride** , storil več mogočnih del, kot jih je storil ta?* » ; Heb.10:37: " *Še malo: tisti, ki ima priti* , bo prišel in ne bo zamudil ." Zadnje Jezusovo pričevanje: Janez 14:3: " *In ko grem in vam pripravim prostor , **pridem zopet in vas vzamem k sebi** , da boste tam, kjer sem jaz, bodite tudi vi "*; Pričevanje angelov: Dejanja 1:11: " *In rekli so: Možje Galilejci, zakaj nehate gledati v nebesa? **Ta Jezus, ki je bil izmed vas vzet v nebesa, bo prišel tako, kot ste ga videli odhajati v nebesa.*** ". Adventistični projekt Mesije se pojavi v: Iza.61:1-2: » *Duh Gospodov, YaHWéH, je nad menoj, kajti YaHWéH me je pomazilil, da prinašam dobro novico ubogim; Poslal me je, da ozdravim potrtega srca, da oznanim ujetnikom svobodo in ujetnikom osvoboditev; razglasiti leto naklonjenosti YaHWéH, ... "* Tukaj, ko je bral to besedilo v sinagogi v Nazaretu, je Jezus prekinil branje in zaprl knjigo, ker ostalo, ki se nanaša na " *dan maščevanje* " naj bi se izpolnilo šele 2003 let pozneje, za njegovo veličastno božansko vrnitev: " *in dan maščevanja našega Boga ; tolažiti vse prizadete; »*

Adventizem ima danes več obrazov in najprej uradni institucionalni vidik, ki je leta 1991 zavrnil zadnje luči, ki mu jih je ponudil Jezus, preko skromnega človeškega instrumenta, kakršen sem. Podrobnosti bodo v tem dokumentu prikazane, kjer je to primerno. Številne disidentske adventistične skupine obstajajo po vsem svetu. Ta luč je namenjena njim kot prioriteta. Ona je »velika luč«, proti kateri je naša starejša duhovna sestra, Ellen White, želela voditi adventistično ljudstvo. Svoje delo je predstavila kot »malo luč«, ki vodi do »velikega«. In v svojem zadnjem javnem sporočilu, ko je vihtela Sveto pismo v obeh rokah, je izjavila: "Bratje, priporočam vam to knjigo." Njegova želja je zdaj uslišana; Daniel in Razodetje sta v celoti dešifrirana s strogo uporabo svetopisemskih kod. Popolna harmonija razkriva veliko božjo modrost. Bralec, kdorkoli že si, pozivam te, da ne delaš napak iz preteklosti, ti si tisti, ki se moraš

prilagoditi božanskemu načrtu, ker se Vsemogočni ne bo prilagodil tvojemu stališču. Zavračanje luči je smrtni greh brez kakršnega koli zdravila; kri, ki jo je pretil Jezus Kristus, tega ne pokrije. Zapiram ta pomemben oklepaj in se vračam k napovedani » nesreči «.

Preden se lotim zgodbe o Apokalipsi, vam moram razložiti, zakaj so na splošno prerokbe, ki jih je navdihnil Bog, za nas, človeška bitja, v največji meri življenjskega pomena, saj bo njihovo poznavanje ali zaničevanje povzročilo večno življenje ali trajno smrt. Razlog je naslednji: ljudje imajo radi stabilnost in se kot taki bojijo sprememb. Posledično varuje to stabilnost in svojo vero spreminja v tradicijo, pri čemer zavrže vse, kar se kaže v obliki novosti. Tako so v svoj propad najprej ravnali Judje iz stare božanske zveze, ki jih Jezus brez obotavljanja obsodi kot » *satanovo sinagogo* « v Razodetju 2:8 in 3:9. Z držanjem izročila očetov so verjeli, da bodo na ta način uspeli zaščititi svoj odnos z Bogom. Toda kaj se zgodi v tem primeru? Človek ne posluša več Boga, ko mu govori, ampak prosi Boga, naj posluša njega, da govori. V tej situaciji Bog ne najde več svojega računa, še toliko bolj, ker če je res, da se on sam ne spremeni v svojem značaju in svoji presoji, ki ostaja večno ista, je tudi res, da njegov projekt nenehno raste in raste. nenehno spreminjajo. En verz je dovolj, da potrdi to idejo: » *Pot pravičnih je kakor sijoča luč, katere svetlost narašča do sredine dneva.* (Prigovor 4:18).« » *Pot* « tega verza je enakovredna » *poti* «, utelešeni v Jezusu Kristusu. To dokazuje, da se tudi resnica vere v Kristusa razvija skozi čas, po Božji izbiri, v skladu z njegovim načrtom. Kandidati za večnost naj dajo Jezusovim besedam pomen, ki si ga zaslužijo, ko jim je rekel: » *Tistemu, ki bo ohranil moja dela do konca, bom dal ...* (Raz.2,26)«. Mnogi mislijo, da je dovolj, če obdržiš tisto, kar si se naučil od začetka do konca; in to je že bila napaka narodnih Judov in Jezusov nauk v njegovi prisposobi o talentih. Toda to pomeni pozabiti, da je resnična vera trajen odnos z Duhom živega Boga, ki skrbi, da daje svojim otrokom to hrano, ki prihaja iz njegovih ust vedno in ob vsakem času. Božja beseda ni omejena na svete spise Svetega pisma, po njej za vedno ostane živi »Logos«, Beseda, ki je za trenutek postala meso, Kristus, ki deluje v Svetem Duhu, da bi nadaljeval svoj dialog s tistimi, ki ga imajo. ljubijo in ga iščejo z vso dušo. O teh stvareh lahko pričam, saj sem osebno imel koristi od tega prispevka nove luči, ki ga delim s tistimi, ki ga imajo tako radi kot jaz. Novost, prejeta z neba, nenehno izboljšuje naše razumevanje svojega razkritega projekta in znati se moramo odločiti in opustiti zastarele interpretacije, ko zastarajo. K temu nas vabi Sveto pismo: » *Vse preizkušajte; drži se dobrega;* (1. Tem 5:21).«

Božja sodba se nenehno prilagaja tej progresivni evoluciji luči, ki je navdihnjena in razodeta izvoljenim depozitarjem njegovih preročišč. Tako strogo spoštovanje tradicije povzroča izgubo, saj človeku preprečuje, da bi se prilagodil evoluciji odrešilnega programa, ki se je postopoma razkrival do konca sveta. Obstaja izraz, ki dobi svojo polno vrednost na verskem področju, to je: resnica sedanjega časa ali sedanja resnica. Da bi bolje razumeli to misel, se moramo ozreti v preteklost, kjer smo imeli v času apostolov popoln nauk vere. Kasneje, v

prerokovanih časih skrajne teme, je nauk apostolov zamenjal nauk obeh »Rimov«; cesarska in papeška, dve fazi istega božanskega projekta, pripravljenega za hudiča. Zato delo reforme upravičuje svoje ime, saj vključuje izkoreninjenje lažnih nauk in ponovno sajenje uničenih dobrih semen apostolskega nauka. Bog je z veliko potrpežljivostjo dal čas, veliko časa, da je bila njegova luč obnovljena do popolne popolnosti. Za razliko od poganskih bogov, ki ne reagirajo, ker ne obstajajo, Bog stvarnik živi večno in to dokazuje s svojimi odzivi in neponovljivimi dejanji; na žalost človeka, pod krinko ostrih kazni. On, ki zapoveduje naravi, ki usmerja strele, grom in strele, ki prebuja vulkane in jih prisili, da bruhajo ogenj na krivo človeštvo, ki povzroča potrese in povzroča uničujoče plimne valove, je tudi tisti, ki svojim izvoljencem šepeta v mislih: napredek njegovega projekta, kaj se pripravlja narediti, kot je napovedal že dolgo prej. » *Kajti Gospod BOG ne stori ničesar, dokler ne razodene svoje skrivnosti svojim služabnikom, prerokom* ,« po Amosu 3:7.

Prvi pogled na Apokalipso

V svoji predstavitvi nam Janez, apostol Gospoda Jezusa Kristusa, opisuje podobe, ki mu jih Bog daje v videnju, in sporočila, ki jih sliši. Na videz, vendar samo na videz, Razodetje, prevod grškega »apocalupsis«, ne razkriva ničesar, ker ohranja svoj skrivnostni vidik, nedoumljiv množicam vernikov, ki ga berejo. Skrivnost jih odvrtača in ignorirajo razkrite skrivnosti.

Bog tega ne dela brez razloga. S takšnim ravnanjem nas uči, kako sveto je njegovo Razodetje in kot tako namenjeno samo njegovim izvoljencem. In tukaj je na tem mestu treba biti jasen, njegovi izbranci niso tisti, ki se za to predstavljajo, ampak izključno tisti, ki jih sam priznava za svoje služabnike, saj izstopajo, lažni verniki, po svoji zvestobi in pokorščini. .

» Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim služabnikom, kar se mora **hitro** zgoditi, in ki ga je razodel, ko je poslal svojega angela, svojemu služabniku Janezu, ki je pričeval za Božjo besedo in pričevanje Jezusa Kristusa, vse, kar je videl. (Raz.1:1-2).«

Torej tisti, ki je v Janezu 14:6 izjavil: » Jaz sem pot in resnica in življenje; nihče ne pride k Očetu razen po meni «, prihaja skozi svojo apokalipso, svoje razodetje, da bi svojim služabnikom pokazal pot resnice, ki jim omogoča, da dobijo večno življenje, ponujeno in predlagano v njegovem imenu. Zato ga bodo prejeli le tisti, za katere presodi, da so vredni, da ga prejmejo. Potem ko je skozi svojo zemeljsko službo konkretno pokazal, kaj je zgled prave vere, bo Jezus tiste, ki so vredni njega in njegove prostovoljne odkupne žrtve, prepoznal v tem, da so se resnično zavezali tej vzorčni poti, po kateri je on hodil pred njimi. Njegova popolna posvetitev Božji službi je predlagano merilo. Če je Mojster rekel Pilatu: » ...Prišel sem na svet, da pričujem za resnico... (Jn 18,37),« morajo v tem istem svetu tudi njegovi izbranci storiti enako.

Vsaka skrivnost ima svojo razlago, a da jo dobite, morate uporabiti ključ, ki odpirajo in zapirajo dostop do skrivnosti. Toda žal za površno radovedneže, glavni ključ je Bog sam, osebno. V prostem času in po svoji nezmotljivi in popolnoma pravični presoji odpira ali zapira človeško inteligenco. Ta prva ovira naredi razodeto knjigo nerazumljivo in Sveto pismo nasploh postane, ko ga berejo lažni verniki, zbirka člankov verskih alibijev. In teh lažnih vernikov je zelo veliko, zato je Jezus na zemlji pomnožil svoja opozorila o lažnih Kristusih, ki se bodo pojavljali do konca sveta, po Mateju 24:5-11-24 in Mateju .7 :21 do 23, kjer svari pred lažnimi trditvami tistih, ki kričijo zanj.

Apokalipsa je torej razodetje zgodovine prave vere, ki jo priznava Jezus Kristus v Očetu in v Svetem Duhu, ki prihaja od Očeta, edinega Boga Stvarnika.

Ta prava vera kvalificira svoje izbrance, ki gredo skozi čase skrajne verske zmede v temnih stoletjih. Ta situacija upravičuje simbol *zvezd*, ki jih Bog pripisuje izvoljenim, ki jih prepozna, čeprav za trenutek, ker tako kot one, po 1. Mojz. 1:15, svetijo v temi, » *da razsvetljujejo zemljo* «. »

Drugi ključ do Razodetja je skrit v knjigi preroka Daniela, eni od knjig stare zaveze, ki predstavlja prvo od »dveh Božjih prič«, navedenih v Raz.11:3; druga je Razodetje in knjige nove zaveze. Med svojo zemeljsko službo je Jezus pritegnil pozornost svojih učencev na tega preroka Daniela, čigar pričevanje je razvrščeno v zgodovinskih knjigah v sveti judovski »Tori«.

Božansko razodetje ima obliko dveh duhovnih stolpcev. Tako res je, da sta Danielova knjiga in knjiga Apokalipse, dana Janezu, medsebojno odvisni in se dopolnjujeta, da nosita kot dva stolpca prestolnico božanskega nebesnega razodetja.

Razodetje je torej zgodba prave vere, ki jo Bog definira v tem verzu: » *Blagor tistemu, ki bere, in tistim, ki poslušajo besede prerokbe in se držijo, kar je v njej zapisano! Kajti čas je blizu* (Raz.1:3).«

Glagol »brati« ima za Boga natančen pomen, ki povezuje dejstvo razumevanja prebranega sporočila. Ta misel je izražena v Iza 29,11-12: » *Vse razodetje je za vas kakor besede zapečatenega zvitka, ki se da človeku, ki zna brati, rekoč: Preberi to! In kdo odgovori: Ne morem, ker je zapečaten; ali kot knjiga, ki jo da človeku, ki ne zna brati, rekoč: Preberi to! In kdo odgovori: Ne znam brati*. S temi primerjavami Duh potrjuje nezmožnost razumevanja božanskih sporočil, kodiranih za tiste, ki » ga častijo z usti in ustnicami, a njihova srca so daleč od njega«, po Iza.29:13: » *Gospod je rekel: Ko je to ljudje se mi približajo, častijo me z usti in ustnicami; toda njegovo srce je daleč od mene in strah, ki ga ima pred menoj, je le predpis človeške tradicije* ".

Tretji ključ se pridruži prvemu. Najdemo ga tudi v Bogu, ki izmed svojih izvoljenih suvereno izbere tistega, ki mu bo omogočil, da »prebere« prerokbo za razsvetljenje svojih bratov in sester v Jezusu Kristusu. Kajti Pavel se je tega spomnil v 1. Korinčanom 12:28-29: » *In Bog je postavil v Cerkev najprej apostole, drugič preroke, tretjič učitelje, potem tiste, ki imajo dar čudežev, nato tiste, ki imajo dar ozdravljanja, pomoč, vladanje, govorjenje različnih jezikov. Ali so vsi apostoli? Ali so vsi preroki? Ali so vsi zdravniki?* ".

V redu, ki ga vodi Bog, se ne improvizira kot prerok po osebni človeški odločitvi. Vse se dogaja tako, kot je Jezus učil v priliki, ne smemo hiteti, da bi zavzeli prvo mesto na sprednji strani odra, ampak nasprotno, moramo sedeti v zadnjem delu sobe in čakati, če je to potrebno, da nas Bog vabi, da gremo v prvo vrsto. Nisem si želel nobene posebne vloge v njegovem delu in imel sem le velik apetit po razumevanju pomenov teh čudnih sporočil, ki sem jih prebral v Razodetju. In Bog me je poklical v videnju, preden sem razumel pomen. Zato naj vas ne preseneti izjemno svetleč značaj del, ki jih predstavljam; je sad pristnega apostolskega poslanstva.

Trenutna nezmožnost razumevanja njegovih skrivnosti, razkritih v kodi, je torej normalna in pričakovana v redu, ki ga je vzpostavil Bog. Nevednost ni

napaka, dokler ni posledica zavračanja dane svetlobe. V primeru zavračanja tega, kar razodeva po prerokih, ki jih je naročil za to nalogo, je Božja kazen takojšnja: to je prekinitiv odnos, zaščite in upanja. Tako je misijonski prerok, Janez, od Boga prejel kodirano videnje, ob koncu časa, drugi misijonski prerok vam danes predstavlja dekodirane vizije Daniela in Razodetja, ki vam s svojo vzvišeno jasnostjo ponujajo vsa jamstva božanskega blagoslova. Za to dekodiranje samo en vir: Sveto pismo, nič drugega kot Sveto pismo, ampak celotno Sveto pismo, pod svetlobo Svetega Duha. Božja pozornost in njegova ljubezen sta usmerjeni v najpreprostejša človeška bitja, kot so poslušni otroci, ki so v času konca postali redki. Razumevanje božanske misli je mogoče doseči le v tesnem in intenzivnem sodelovanju med Bogom in njegovim služabnikom. Resnice ni mogoče ukrasti; ona si to zasluži. Tisti, ki ga imajo radi, ga sprejemajo kot božansko emanacijo, sad, esenco ljubljenega in oboževanega Gospoda.

Popolna konstrukcija velikega Razodetja, ki jo dopolnjujeta knjigi Daniel in Razodetje, je velikanska in varljivo zapletena. Ker v resnici Bog pogosto omenja iste teme pod različnimi in dopolnjujočimi se vidiki in podrobnostmi. Na ravni obvladovanja teme, ki jo imam danes, je razodeto versko zgodovino pravzaprav zelo enostavno povzeti.

Še vedno ostaja četrti ključ: to smo mi sami. Moramo biti izbrani, ker mora naša duša in naša celotna osebnost deliti z Bogom vse njegove predstave o dobrem in zlu. Če mu kdo ne pripada, bo gotovo v eni ali drugi točki izpodbijal njegovo doktrino. Veličastno razodetje se zdi jasno le v posvečenih glavah izvoljenih. Resnica je taka, da se z njo ne da barantati, se ne da pogajati, jo je treba vzeti takšno, kot je, ali jo pustiti. Kot je učil Jezus, se vse odloči z "da" ali "ne". In kar človek doda, prihaja od Hudobnega.

Še vedno ostaja temeljno merilo, ki ga zahteva Bog: popolna ponižnost. Ponos na delo je legitimen, vendar ponos nikoli ne bo: » *Bog se upira prevzetnemu ponižnim pa daje milost* (Jak.4:6).« Ker je ponos korenina zla, ki je povzročilo hudičev padec s svojimi pošastnimi posledicami zanj in za vsa Božja nebeška in zemeljska bitja, je nemogoče, da bi ponosno bitje dobilo izvolitev v Kristusu.

Ponižnost, resnična ponižnost je sestavljena iz tega, da prepoznamo svojo človeško šibkost in verjamemo Kristusovim besedam, ko nam pravi: » *Brez mene ne morete storiti ničesar* (Jn 15,5)«. V tem » *niču* « se nahaja predvsem možnost razumevanja pomena njegovih zakodiranih preroških sporočil. Povedal vam bom zakaj in vam dal razlago. V svoji modrosti, svoji božanski razumnosti je Gospod navdihnil Daniela s svojimi prerokbami v elementih, ločenih z desetletji. Preden me je navdušil za idejo, da naredim primerjalno sintezo vseh teh prerokb, razdeljenih na poglavja, tega ni naredil nihče pred menoj. Kajti samo s to tehniko obtožbe, ki jih je predstavil Bog, pridobijo natančnost in jasnost. Skrivnost svetlobe temelji na sintezi vseh preroških besedil, vzporednem preučevanju podatkov iz njenih ločenih poglavij, predvsem pa na iskanju duhovnega pomena simbolov, ki jih srečamo, po Svetem pismu. Dokler ni bila uporabljena ta metoda, Danielova knjiga, brez katere ostaja prerokba iz Razodetja popolnoma nerazumljiva, omenjene božje obtožbe niso preveč skrbele tistih, ki so se jih nanašale. Da bi spremenil to situacijo, me je Sveti Duh Jezusa Kristusa navdihnil,

da razjasnim tisto, kar je bilo do takrat nejasno. Identifikacija štirih glavnih tarč božanske jeze je tako razkrita na nesporen način. Bog ne priznava nobene druge avtoritete kot avtoritete svoje pisane besede, in ta je tista, ki obsoja in obtožuje, pod naslovom svojih " *dveh prič* " po Raz. 11:3, zemeljske in nebeške grešnike. Poglejmo zdaj to razkrito preroško zgodbo na kratko.

Prvi del : zgodovina Izraela v deportaciji od – 605

Daniel prispe v Babilon (-605) Dan.1

Danielove vizije zaporednih vladarjev

1-Kaldejsko cesarstvo: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Medijsko in perzijsko cesarstvo: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Grško cesarstvo: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Rimski imperij: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Evropska kraljestva: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Papeški režim: ..... Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Drugi del : Daniel + Razodetje

Prerokba o prvem prihodu Mesije, ki so jo Judje zavrnili: Daniel 9.

Preganjanja Judov s strani grškega kralja Antioha IV. Epifana (-168): napoved *velike nesreče* : Dan.10:1. Izpolnitev: Dan 11:31. Rimsko preganjanje (70): Dan.9:26.

Po Kaldejcih, Medijcih in Perzijcih, Grkih, dominacija Rima, cesarska, nato papeška, od leta 538. V Rimu se krščanska vera sreča s svojim smrtnim sovražnikom v dveh zaporednih cesarskih in papeških fazah: Dan.2:40 do 43; 7:7-8-19 do 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Rev.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 do 6-13 do 16; 13:1-10; 14:8.

Od leta 1170 (Pierre Valdo), delo reformacije do Kristusove vrnitve: Apo.2:19-20-24 do 29; 3:1 do 3; 9:1-12; 13.11 do 18.

Med letoma 1789 in 1798 kaznovalna akcija francoskega revolucionarnega ateizma: Raz.2:22; 8:12; 11:7-13.

Imperij Napoleona I : Apo.8:13.

Od leta 1843 preizkušnja adventistične vere in njene posledice: Daniel 8:14; 12:11-12; Rev.3. Padec tradicionalnega protestantizma: Raz.3:1 do 3; njegova kazen: Raz.9:1 do 12 (⁵ *trobenta*). Blaženi adventistični pionirji: Raz.3:4-6.

Od leta 1873 uradni blagoslov univerzalne ustanove adventistov sedmega dne: Daniel 12:12; Razodetje 3:7; *Božji pečat* : Raz.7; njegovo univerzalno poslanstvo ali sporočila treh angelov: Raz.14:7 do 13.

Od leta 1994, podvržena preizkusu preroške vere, je institucionalna adventistična vera padla: Raz.3:14 na 19. Posledica: pridružila se je protestantskemu taboru, zavrnjenemu od leta 1844: Raz.9:5-10. Njegova kazen: Raz.14:10 (*tudi on bo pil ...*).

Med letoma 2021 in 2029, tretja svetovna vojna: Daniel 11:40 do 45; Raz.9:13 do 19 (⁶ *trobenta*).

Leta 2029, konec časa skupne in individualne milosti: Apo.15.

Univerzalna preizkušnja vere: naložena nedeljska postava: Raz.12:17; 13:11-18; 17:12-14; sedem zadnjih nadlog: Raz.16.

Spomladi 2030, » *harmagedon* «: odlok o smrti in veličastni vrnitvi Kristusa: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Razodetje 13:15; 16:16. Sedma *trobenta* : Raz.1:7; 11:15-19; 19:11 do 19. *Sedma zadnja nadloga* : Raz.16:17. *Žetev* ali vnebovzetje izvoljenih: Raz.14:14 do 16. *Letnik* ali kaznovanje lažnih verskih učiteljev: Raz.14:17 do 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Od pomladi 2030, sedmega tisočletja ali velike sobote za Boga in njegove izvoljene: poražen je satan priklenjen na opustošeni zemlji za tisoč *let* : Raz.20:1 do 3. V nebesih izvoljeni sodijo padlim: Daniel 7: 9 ; Rev.4; 11:18; 20:4–6.

Okrog 3030, poslednja sodba: slava izvoljenih: Apo.21. *Druga smrt* na zemlji: Daniel 7:11; 20:7 do 15. Na prenovljeni zemlji: Raz.22; Dan 2:35-44; 7:22-27.

Simboli Rima v prerokbi

Nejasen vidik prerokb temelji na uporabi različnih simbolov, čeprav zadevajo isto entiteto. Tako postanejo komplementarni, namesto da bi se drug drugega izključevali. To omogoča Bogu, da ohrani skrivnostni vidik besedil in v skici sestavi različne vidike ciljane teme. Tako je tudi z glavnim ciljem: Rimom.

V Dan.2 je v viziji kipa četrti imperij s simbolom " *železne noge* ". » *Železo* « odraža njegov ostri značaj in njegov latinski moto »DVRA LEX SED LEX«, preveden kot: »zakon je trd, a zakon je zakon«. Poleg tega » *železne noge* « spominjajo na videz rimskih legionarjev, oblečenih v železne oklepe na trupu, na glavi, na ramenih, na rokah in na nogah, ki so napredovali peš v dolgih, organiziranih *in* discipliniranih kolonah.

V Dan.7 je Rim v svojih dveh poganskih fazah, republikanski in cesarski, še vedno četrti imperij, opisan kot " *strašna pošast z železnimi zobmi* ". Železo njenih *zob* jo povezuje z Danovimi *železnimi nogami*.² . Ima tudi " *deset rogov* ", ki predstavljajo deset neodvisnih evropskih kraljestev, ki bodo nastala po padcu Rimskega imperija. To je nauk iz Dan 7:24.

Dan 7:8 opisuje pojav enajstega " *roga* ", ki bo v prerokbi postal glavna tarča vse božanske jeze. Prejel je ime » *mali rog* «, vendar mu, paradoksalno, Dan 7:20 pripisuje » *večji videz od drugih* «. Razlaga bo podana v Dan.8:23-24, » *ta predrzni in premeteni kralj ... bo uspel v svojih podvigih; uničil bo mogočne in ljudstvo svetih* . To je le del dejanj, ki jih Bog pripisuje tej drugi rimski prevladi, ki je bila dosežena od leta 538, z vzpostavitvijo papeškega režima, ki je vsilil rimskokatoliško vero s cesarsko oblastjo Justinijana¹ . Upoštevati bomo morali vse obtožbe, ki jih Bog razpršeno predstavlja skozi celotno prerokbo proti temu avtokratskemu in despotskemu, a verskemu režimu, ki ga predstavlja rimsko papeštvo. Če ga Dan 7:24 imenuje " *drugačen od prvega* ", je to ravno zato, ker je njegova moč religiozna in sloni na lahkovernosti močnih, ki se ga bojijo in grozijo njegovega vpliva pri Bogu; kar Dan 8:25 pripisuje » *uspehu njegovih zvijač* «. Nekaterim se bo morda zdelo nenormalno, da povezujem kralja iz Daniela 7 s kraljem iz Daniela 8. Zato moram dokazati upravičenost te povezave.

V Dan.8 ne najdemo več štirih cesarskih nasledstev Dan.2 in 7, ampak samo dve od teh imperijev, poleg tega jasno opredeljeni v besedilu: medsko in perzijsko cesarstvo, označeno z »ovnom«, in grško cesarstvo upodobljen z " *kozo* ", ki je pred rimskim cesarstvom. Leta 323 je umrl veliki grški osvajalec Aleksander Veliki, » *zlomil se je veliki kozji rog* «. Toda brez dediča je njegov imperij razdeljen med njegove generale. Po 20 letih vojne med njimi so ostala le še 4 kraljestva " *štirje rogovi so se dvignili štirim vetrovom neba, da bi ga nadomestili* ". Ti štirje rogovi so Egipt, Sirija, Grčija in Trakija. V tem 8. poglavju nam Duh predstavi rojstvo tega četrtega cesarstva, ki je bilo sprva samo zahodno mesto, najprej monarhistično, nato republikansko od leta 510. V svojem republikanskem režimu je Rim postopoma pridobil moč s preoblikovanjem ljudstev ki so ga prosili za pomoč v rimskih kolonijah. Tako je v 9. vrstici pod imenom » *mali rog* «, ki že v Dan.7 označuje rimski papeški režim, prihod republikanskega Rima v zgodovino Vzhoda, kjer je Izrael, dosežen z njegovo intervencijo v Grčiji, " *eden od štirih rogov* ". Kot sem pravkar povedal, je bilo imenovano – 214 za rešitev spora med dvema grškima zvezama, Ahajsko zvezo in Etolsko zvezo, rezultat pa je bil za Grčijo izguba njene neodvisnosti in kolonialno zaslužnjevanje Rimljanov v – 146. Verz 9 spominja na zaporedna osvajanja, zaradi katerih bo to majhno mesto v Italiji postalo četrti imperij, ki ga je v prejšnjih prerokbah predstavljalo » *železo* «. Zemljepisna lega sklepanja je Italija, kjer se nahaja Rim. Rojstvo njegovih ustanoviteljev Romula in Rema prikazuje volkuljino, ki bi ju dojila. V latinščini je beseda Louve »lupa«, kar pomeni volkulja, pa tudi prostitutka. Tako je bilo to mesto od njegovega nastanka Bog zaznamovan za svojo dvojno preroško usodo. Našli jo bomo kot volka v Jezusovi ovčji staji, ki jo bo primerjal s prostitutko v Raz.17. Nato se je širitev proti njenemu " *jugu* " dosegla z osvojitvijo južne Italije (od - 496 do - 272), nato pa je izšla kot zmagovalka iz vojn proti Kartagini, današnjemu Tunisu, od leta 264 pred

našim štetjem. Naslednja faza proti njenemu » *vzhodu* « je njena intervencija v Grčiji, kot smo pravkar videli. Tam ga opisujejo kot » *vzhajajočega iz enega od štirih rogov* « razbitega grškega imperija, podedovanega od Aleksandra Velikega. Vedno močnejši, leta 63, bo Rim na koncu vsilil svojo prisotnost in svojo kolonialno moč Judeji, ki jo Duh imenuje » *najlepša dežela* «, ker je bilo njeno delo od njenega nastanka po izstopu njegovega ljudstva iz Egipta. Ta izraz je ponovljen v Ezek.20:6-15. Zgodovinska natančnost: Rim je ponovno poklical Hirkan v boj proti svojemu bratu Aristobulu. Tri opisana rimska osvajanja, v enaki geografski obliki kot tista medo-perzijskega » *ovna* « iz istega poglavja, so skladna z zgodovinskim pričevanjem. Cilj, ki ga je postavil Bog, je torej dosežen: izraz » *mali rog* « iz Dan.7:8 in Dan.8:9 se v obeh referencah nanaša na rimsko identiteto. Stvar je dokazana in neizpodbitna. Na tej gotovosti bo božji Duh lahko dokončal svoj nauk in svoje obtožbe proti temu papeškemu verskemu režimu, ki nase osredotoča vse nebeške strele. Nasledstvo od papeškega Rima do cesarskega Rima, ki je bilo prikazano v Dan.7, tukaj, v Dan.8, Duh preskoči stoletja, ki ju ločujejo, in od 10. vrstice se znova usmeri na papeško entiteto, svojega najljubšega smrtnega sovražnika; in ne brez razloga. Ker dostopa do krščanske vere državljanov nebeškega kraljestva, ki jih je zbral Jezus Kristus: » *vstali v nebeško vojsko* «. Stvar je bila dosežena leta 538 s cesarskim dekretom Justinijana I., ^{ki je} Vigiliju ^{I. ponudil} versko oblast in papeški prestol v Vatikanu. Toda oborožen s to močjo deluje proti božjim svetnikom, ki jih preganja v imenu krščanske vere, kot bodo to počeli njegovi zgodovinski nasledniki skoraj 1260 let (med 538 in 1789-1793). Zgodovinska natančnost potrjuje točnost tega trajanja, saj vemo, da je bil dekret napisan leta 533. 1260 let se je torej končalo, po tem izračunu, leta 1793, v letu, ko je bila v revolucionarnem "terorju" odrejena ukinitvev rimske cerkve. " *Povzročila je, da je nekaj zvezd padlo na tla in jih poteptala* ." Podoba bo prevzeta v Raz.12:4: " *Njegov rep je odvrlel tretjino zvezd na nebu in jih vrgel na zemljo* ". Ključni so podani v Svetem pismu. Kar zadeva *zvezde*, so v 1. Mojz. 1:15: » *Bog jih je postavil na nebeško prostranstvo, da svetijo zemlji* «; v Gen.15:5 so primerjani z Abrahamovim semenom: » *Pozri se proti nebu in preštej zvezde, če jih znaš prešteti; takšni bodo vaši potomci* «; v Dan.12:3: » *tisti, ki mnoge učijo pravičnosti, bodo svetili kakor zvezde na veke vekov* «. Beseda " *rep* " bo v Apokalipsi Jezusa Kristusa dobila velik pomen, saj simbolizira in označuje " *preroka, ki uči laži* ", kot nam razodeva Izaija 9:14 in tako odpira naše razumevanje kodiranega božanskega sporočila. Papeški režim v Rimu je torej skozi stoletja njegove prevlade in od njegovega nastanka voden lažni preroki, po sveti in pravični sodbi, ki jo je razodel Bog.

V Dan.8:11 Bog obtožuje papeštvo, da se je uprlo proti Jezusu Kristusu, edinemu " *poglavarju vladarjev* ", kot bo razjasnjeno v 25. vrstici, naveden tudi kot " *Kralj kraljev in Gospod gospodov* ", v Raz. .17:14; 19:16. Beremo: » *Vstala je do poveljnika vojske, mu vzela večnik in prevrnila podnožje njegovega svetišča* .« Ta prevod se razlikuje od trenutnih prevodov, vendar ima prednost, da strogo spoštuje izvirno hebrejsko besedilo. In v tej obliki božje sporočilo pridobi doslednost in natančnost. Izraz » *večen* « tukaj ne zadeva »žrtev«, ker ta beseda ni zapisana v hebrejskem besedilu, njena prisotnost je nedovoljena in neupravičena; poleg tega izkrivlja pomen prerokbe. Dejansko se prerokba nanaša na krščansko

dobo, v kateri so bile po Dan 9:26 *žrtve in daritve* odpravljene. Ta izraz » *večen* « zadeva izključno lastnino Jezusa Kristusa, to je njegovo duhovništvo, namreč njegovo moč priprošnjika v korist samo svojih izvoljenih, ki jih sam identificira in izbere. Toda s tem, ko se polasti te trditve, papeški režim blagoslovlja preklete in preklinja blagoslovljene od Boga, ki jih po krivem obtožuje krivoverstva in se postavlja za vzor božje vere; trditev, ki jo Bog popolnoma izpodbija v svojem preroškem razodetju, ki ga obtožuje, v Dan.7:25, da " *oblikuje načrt za spremembo časov in postave* ". Herezija je torej prisotna v celotnem delu papeškega režima, zato ni vreden prenašanja ali izreka kakršne koli verske sodbe. Večno je torej v skladu z nauki Heb.7:24, » *neprenosljivega duhovništva* « Jezusa Kristusa. Zato papeštvo ne more zahtevati prenosa svoje moči in oblasti od Boga v Jezusu Kristusu; ukradel bi mu jo torej lahko le nezakonito z vsemi posledicami, ki jih bo imela ta kraja zanj in tiste, ki jih zapelje. Te posledice so razkrite v Dan 7:11. Ob poslednji sodbi bo trpel " *drugo smrt, živ vržen v jezero ognja in žvepla* ", s katero je dolgo grozil sebi, monarhom in vsem ljudem, da bi mu služili in se mu bali. : " *Potem jaz pogledal zaradi arogantnih besed, ki jih je govoril rog, in ko sem pogledal, je bila zver ubita in njeno telo uničeno, predano ognju, da se sežge*. « Po drugi strani pa bo Razodetje Apokalipse potrdilo ta stavek o pravični sodbi ogorčenega in razočaranega pravega Boga v Raz.17:16; 18:8; 19:20. Odločil sem se za prevod » *in podrl temelj njegovega svetišča* « zaradi duhovne narave obtožb zoper papeški režim. Dejansko lahko hebrejsko besedo »mecon« prevedemo kot: *kraj* ali *osnova* . In v primeru, ki se pojavi, je dejansko *osnova duhovnega svetišča* tista, ki je prevrnjena. Ta izraz » *osnova* « zadeva, po Efežanih 2:20-21, samega Jezusa Kristusa, » *glavni vogalni kamen* «, pa tudi celoten apostolski temelj v primerjavi z duhovno zgradbo, namreč lastnost » *svetišča* « Jezus Kristus, ki ga je Bog zgradil na njem. Domnevni dediščini svetega Petra torej nasprotuje sam Bog. Za Poperyja je Petrova edina dediščina nadaljevanje dela njegovih krvnikov, ki so ga križali po njegovem božanskem Učitelju. Njegov inkvizicijski režim je zvesto posnemal začetni poganski model. Ta netoleranten in okruten režim, katerega nekateri papeški voditelji so bili atentatorji, zloglasni zločinci, kot sta Aleksander VI Borgia in njegov sin Cezar, krvnik in kardinal, po tem, da je »spremenil čase in zakon«, ki ga je vzpostavil, priča o celoviti diabolčni *naravi* rimskokatoliške papeške ustanove. Ta verska oblast je sprožila ogromne poboje miroljubnih ljudi s prisilnimi spreobrnitvami pod grožnjo smrtne kazni in verskimi redovi križarskih vojn, ki so jih vodili proti muslimanom, ki so okupirali deželo Izrael; dežela, ki jo je Bog preklel od leta 70, kamor so Rimljani prišli uničiti " *mesto in svetost* ", v skladu s tem, kar je napovedano v Dan.9:26, kot rezultat zavrnitve Mesije s strani Judov . » *Osnova njegovega svetišča* « se nanaša na vse doktrinarne resnice, ki so jih prejeli apostoli in jih posredovali prihodnjim rodovom preko svetih spisov nove zaveze; druga od Božjih " *dveh prič* ", po Raz.11:3. Od te neme priče je papeštvo ohranilo samo imena junakov svetopisemske vere, ki jih obožujejo in jim v množici služijo množice njegovih privržencev. Resnica po Rimu je delno zapisana v njegovem »misalu« (vodniku maše), ki nadomešča Božji » *dve prič* «; spisi stare in nove zaveze, ki skupaj sestavljajo Sveto pismo, proti kateremu se je borila z ubijanjem svojih zvestih privržencev.

Vrstica 12 Dan.8 nam bo razkrila, zakaj je bil sam Bog prisiljen ustvariti to odvrtno in gnusno religijo. " *Vojska je bila izročena z večnikom zaradi greha .*" Tako so grozljiva in gnusna dejanja tega režima obstajala po Božji želji, da bi kaznoval » *greh* «, ki je po 1. Janezovem 3:4 kršitev zakona. In to je dejanje, ki ga je mogoče pripisati že Rimu, vendar v njegovi poganski imperialni fazi, ker se je tako resen greh, ki si zasluži takšno kazen, dotaknil Boga na dveh izjemno občutljivih točkah: njegove slave kot Boga stvarnika in zmagovalca v Kristusu. V Razodetju 8:7-8 bomo videli, da vzpostavitev papeškega režima leta 538 predstavlja drugo kazen, ki jo je naložil Bog in je prerokovan z opozorilnim simbolom »*druge trobente* «. Pred njo je še ena kazen, ki so jo povzročili barbarski vdori v Evropo, ki je postala nezvesta krščanska. Ta dejanja segajo med letoma 395 in 476, vzrok za naložene kazni pa najdemo še pred letom 395. Tako je potrjen datum 7. marec 321, v katerem je poganski rimski cesar Konstantin I., ki je ponudil mir ' je kristjanom cesarstva z dekretom ukazal opustitev sobote, ki jo je nadomestil s preostalim delom prvega dne. Zdaj je bil ta prvi dan posvečen poganskemu čaščenju nepremaganega pobožanstvenega sonca. Bog je nenadoma utrpel dvojno ogorčenje: izgubo njegove sobote, spomina na njegovo delo kot stvaritelja in njegove končne zmage nad vsemi njegovimi sovražniki, ampak tudi, namesto tega, razširitev poganske časti, izkazane prvi dan, v samem vrste učencev Jezusa Kristusa. Le malokdo bo razumel pomen napake, saj se moramo zavedati, da Bog ni samo kreator življenja, je tudi kreator in organizator časa in samo s tem namenom je ustvaril zvezde na nebu. Sonce se prikaže četrti dan, da označi dneve, luna, da označi noč, in spet sonce in zvezde, da označijo leta. A teden ni v znamenju zvezd, temelji zgolj na suvereni odločitvi boga stvarnika. Zato bo predstavljal znak njegove oblasti in Bog bo poskrbel za to.

Luč v soboto

Tudi notranja organizacija tedna je izraz njegove božje volje in Bog se bo tega pravočasno spomnil v besedilu svoje četrte zapovedi: » *Spomni se dneva počitka, da ga posvečuješ. Šest dni imaš, da opraviš vse svoje delo, sedmi pa je dan GOSPODA, tvojega Boga; ta dan ne opravljaj nobenega dela, ne ti, ne tvoja žena, ne tvoji otroci, ne tvoja živina, ne tujec, ki je znotraj tvojih vrat, zakaj GOSPOD je v šestih dneh ustvaril nebo in zemljo in morje in vse, kar je v njih; zato je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil* ».

Poglejte pozorno, v tem citatu gre le za številki "šest in sedem"; beseda sabat sploh ni omenjena. In v svoji » sedmi « obliki, redni številki, Stvarnik zakonodajalec vztraja pri stališču, da ta *sedmi naporen dan*. Zakaj to vztrajanje? Dal ti bom razlog, da spremeniš, če bo potrebno, svoj pogled na to zapoved. Bog je hotel obnoviti časovni red, ki ga je vzpostavil od nastanka sveta. In če tako vztraja, je to zato, ker je teden zgrajen po podobi celotnega časa njegovega reševalnega projekta: 7000 let ali natančneje 6000 + 1000 let. Ker je Mojzes s tem, ko je dvakrat udaril ob skalo Horeb, popačil svoj načrt odrešitve, mu je bil preprečen vstop v zemeljski Kanaan. To je bila lekcija, ki jo je Bog želel dati o njegovi neposlušnosti. Od leta 1843 do 1844 ima prvi dnevni počitek enake posledice, vendar tokrat preprečuje vstop v nebeški Kanaan, nagrado za vero izvoljenih, ki jo ponuja odkupna smrt Jezusa Kristusa. Ta Božja sodba pade na upornike, ker tako kot Mojzesovo dejanje preostanek prvega dne ni v skladu z načrtom, ki ga je programiral Bog. Imena je mogoče spremeniti brez večjih posledic, vendar je značaj številke njihova nespremenljivost. Za Boga stvarnika, ki nadzoruje svoje stvarjenje, je postopno napredovanje časa izvedeno z zaporedjem tednov po sedem dni. Nespremenljivo bo prvi dan ostal prvi dan in » sedmi « bo ostal » sedmi «. Vsak dan bo vedno ohranil vrednost, ki mu jo je Bog dal od začetka. In Geneza nas v 2. poglavju uči, da je sedmi dan predmet posebne usode: je » *posvečen* «, to je ločen. Doslej je človeštvo ignoriralo pravi vzrok te posebne vrednosti, danes pa v njenem imenu podajam Božjo razlago. V njeni luči je Božja izbira razjasnjena in utemeljena: sedmi dan prerokuje sedmo tisočletje božanskega

globalnega projekta 7000 sončnih let, od katerih bo zadnjih "tisoč let", navedenih v Apo.20, videl izvoljenec Jezusa *Kristusa* . vstopijo v veselje in prisotnost svojega ljubljene Učitelja. In to nagrado bo prejel zahvaljujoč Jezusovi zmagi nad grehom in smrtjo. Posvečena sobota ni več le spomin na to, da je Bog ustvaril naše zemeljsko veselje, temveč tudi vsak teden označuje napredek proti vstopu v nebeško kraljestvo, kjer po Janezu 14:2-3 Jezus »pripravi *prostor* » za svojo ljubljeno izbranko. Tukaj je zelo lep razlog, da ga ljubimo in ga častimo na ta sveti sedmi dan, ko se pojavi, da označi konec naših tednov, ob sončnem zahodu, na koncu 6. ^{dne} .

Odslej, ko berete ali slišite besede te četrte zapovedi, morate za besedami besedila slišati, kako Bog pravi ljudem: »Imate 6000 let, da ustvarite dela vere izvoljenih, ker imate dosegli konec od tega časa, čas **1000 let** sedmega **tisočletja** ne bo več pripadal vam; nadaljevalo se bo samo za moje izbrance, ki so vstopili v mojo celestialno večnost s pomočjo prave vere, ki jo priznava Jezus Kristus.«

Sobota se tako kaže kot simbolično in preroško znamenje večnega življenja, pridržanega odrešenim z zemlje. Jezus ga je tudi ponazoril z » *dragocenim biserom* « iz svoje prilike, navedene v Mateju 13:45-46: » *Nebeško kraljestvo je še vedno podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Našel je dragi biser ; in šel je ter prodal vse, kar je imel, in jo kupil* . Ta verz lahko dobi dve inverzni razlagi. Izraz » *nebeško kraljestvo* « označuje Božji odrešilni projekt. Jezus Kristus se v upodobitvi svojega projekta primerja z » *biserom* «, » *trgovcem* «, ki išče *biser* , najlepši, najpopolnejši in zato posledično tudi najvišjo ceno. Da bi našel ta *redok* in zato dragocen biser, je Jezus zapustil nebesa in njihovo slavo ter na zemlji za ceno svoje strašne smrti odkupil te duhovne bisere, da bi postali njegova last za večno. Nasprotno pa je *trgovec* izbranec, ki hrepeni po absolutnem, po božanski popolnosti, ki bo nagrada prave vere. Tudi tukaj, da bi osvojil to nagrado nebeškega poklica, opusti nečimrne in nepravilne zemeljske vrednote, da bi se posvetil izkazovanju čaščenja Boga stvarnika, ki mu je vseč. V tej različici je *dragoceni biser* večno življenje, ki ga je Jezus Kristus ponudil svojim izvoljencem spomladi leta 2030.

Ta *dragi biser* lahko torej zadeva le zadnjo dobo adventizma; tisti, katerega zadnji predstavniki bodo živeli do prave vrnitve Jezusa Kristusa. Zato ta *dragoceni biser* združuje soboto, Kristusovo vrnitev in svetost zadnjih izvoljenih. Doktrinarna popolnost, najdena v tej zadnji dobi, daje svetnikom podobo *bisera* . Njihova specifična izkušnja živega vstopa v večnost potrjuje to *biserno podobo* . In njihova navezanost na sedmodnevno soboto, za katero vedo, da prerokuje sedmo tisočletje, daje soboti in sedmemu tisočletju podobo edinstvenega dragocenega dragulja, s katerim se ne more primerjati nič drugega kot »dragoceni biser « . Ta ideja se bo pojavila v Raz.21:21: » **Dvanajst vrat je bilo dvanajst biserov ; vsaka vrata so bila iz ene kroglice** . *Mestni trg je bil iz čistega zlata, kot prozorno steklo* . » Ta verz poudarja edinstvenost merila posvečenja, ki ga zahteva Bog, in hkrati edinstveno nagrado pridobitve večnega življenja z vstopom v soboto sedmega tisočletja skozi simbolična »vrata«, ki prikazujejo adventistične preizkušnje *vere* . Zadnji odrešeni niso nič boljši od tistih, ki so bili pred njimi. Samo doktrinarna resnica, ki jim jo je razodel Bog, opravičuje njihovo podobo bisera , ki nasledi podobo brušenih *dragih kamnov* . Bog za ljudi nikoli ne naredi

izjeme, vendar si je glede na zadevni čas pridržal pravico do izjeme glede standarda svetosti, potrebnega za dosego odrešenja. Obravnavana krščanska doba zadeva predvsem čas, ki ga zaznamuje vrnitev greha, religiozno formalizirana od vzpostavitve rimskega papeškega režima, to je od leta 538 dalje. Tudi začetke reformacije pokrivata njeno sočutje in usmiljenje ter transgresija. sobote ni bil pripisan pred začetkom veljavnosti odloka Dan 8:14, od pomladi 1843. Jezus v subtilni aluziji predlaga nakup bisera v Razodetju 3:18: "*Svetujem vam , kupi od mene zlato, preizkušeno v ognju, da boš obogatel, in bela oblačila, da boš oblečen in da se ne bo pojavila sramota tvoje nagote, in mazilo za mazilo svojih oči, da boš videl.* « Te stvari, ki jih Jezus ponuja tistim, ki jih nimajo, sestavljajo elemente, ki dajejo izvoljenemu njegov simbolni vidik » *bisera* « v očeh in sodbi Gospoda Jezusa Kristusa. » *Biser* « je treba » *kupiti* « od Njega, ne dobi se zastonj. Cena je samozanikanje, osnova boja za vero. V ustreznem vrstnem redu Jezus predlaga prodajo vere, preizkušene s preizkušnjo, ki daje izvoljenemu njegovo duhovno bogastvo; njegova čista in brezmadežna pravičnost, ki pokriva duhovno goloto odpuščenega grešnika; pomoč Svetega Duha, ki grešnemu človeku odpre oči in razum za načrt, ki ga je razodel Bog v svojem Svetem pismu Svetega pisma.

V času 6000 let krščanske dobe je Bog čakal do konca tega zemeljskega kroga, da bi njegovi zadnji izvoljenci odkrili veličastnost njegovega svetega sedmega dne ali sobote, posvečene za njegov počitek. Izvoljeni uradniki, ki razumejo njegov pomen, imajo zdaj vse razloge, da ga imajo radi in ga častijo kot darilo Jezusa Kristusa. Kar zadeva tiste, ki tega ne marajo in se z njim borijo, imajo in bodo imeli vse razloge, da ga sovražijo, ker bo to pomenilo konec njihovega živalskega zemeljskega obstoja.

Danielov odluk 8:14

Dan 8:12 nadaljuje z besedami: » *rog je zavrgel resnico in uspel v svojih prizadevanjih* «. » *Resnica* « je po Psa.119:142 » *zakon* «. Je pa tudi absolutno nasprotje » *laži* «, ki po Iz.9:14 označuje papeškega » *lažnega preroka* « z izrazom » *rep* «, ki ga neposredno obtožuje v Raz.12:4. Pravzaprav vrže resnico na tla, da na njeno mesto postavi svoje verske » *laži* «. Njegovi » *podvigi* « so lahko le » *uspeli* «, saj je sam Bog povzročil njegov nastop, da bi kaznoval krščansko nezvestobo, ki se izvaja od 7. marca 321.

13. in 14. verz bosta do konca sveta postala ključnega pomena. V 13. vrstici se svetniki sprašujejo, kako dolgo bo trajalo izsiljevanje » *večnega* « in » *uničujočega greha* «; stvari, ki smo jih pravkar identificirali. Vendar se malo posvetimo temu " *uničujočemu grehu* ". Zadevno uničenje je uničenje človeških duš ali življenj. Navsezadnje bo celotno zdesetkano človeštvo v » *tisoč letih* « sedmega tisočletja zapustilo planet Zemljo v njegovi prvotni obliki » *brezoblično in prazno* «, ki bo zanj vredna, v Apo.9:2-11, 11: 7, 17:8 in 20:1-3, ime » *globok* « iz Gen.1:2.

» *Svetniki* « se tudi sprašujejo, kako dolgo bosta *teptana* » *krščanska*« » *svetost in gostovanje* «? ". V tem prizoru se ti » *svetniki* « obnašajo kot zvesti Božji služabniki, navdušeni kot Daniel, ki je v Dan 10:12 naveden kot primer legitimne želje » *da razumeti* »božji projekt. Za tri omenjene teme dobijo en odgovor, podan v 14. verzu.

Glede na popravke in izboljšave, ki mi jih je Bog vodil iz izvirnega hebrejskega besedila, je podan odgovor: » *Do jutranjega večera dva tisoč tristo in svetost bo potrjena* .« Ni ga več tam, nejasnega besedila tradicije: " *Do dva tisoč tristo večerov in juter in bo svetišče očiščeno* ." Ne gre več za *svetišče* , ampak za *svetost* ; poleg tega je glagol " *očiščen* " nadomeščen z " *opravičen* " . «, tretja sprememba pa se nanaša na izraz » *večerno jutro* «, ki je v hebrejskem besedilu res ednina. Na ta način Bog odstrani vso opravičilo tistim, ki poskušajo spremeniti skupno število tako, da ga delijo z dva, češ da ločujejo večere od juter. Njegov pristop je sestavljen iz predstavitve računske enote " *večerno jutro* ", ki definira 24-urni dan v Gen.1. Šele takrat Duh razkrije številko te enote: "2300". Skupno število navedenih preroških dni je tako zaščiteno. Glagol » *opravičen* « ima za koren v hebrejščini besedo »pravičnost« »tsedek«. Prevod, ki ga predlagam, je torej opravičen. Nato napaka v zvezi s hebrejsko besedo »qodesh« prevede ta izraz kot » *svetišče* «, kar je v hebrejščini »miqdash«. Beseda » *svetišče* « je dobro prevedena v 11. vrstici Daniela 8, vendar nima mesta v 13. in 14. vrstici, kjer Duh uporablja besedo »qodesh«, ki jo je treba prevesti kot »svetost « .

Ko vemo, da » *uničujoč greh* « izrecno cilja na opustitev sobote, ki je sama predmet posebnega božanskega **posvečenja** , **ta beseda** » *svetost* « precej osvetljuje pomen preroškega sporočila. Bog napoveduje, da bo ob koncu

navedenih " 2300 večerov in juter " zahteval spoštovanje do konca njegovega pravega " sedmega dne " od vsake osebe, ki zahteva svetost in " večno pravičnost ", ki jo je pridobil Jezus Kristus. Konec » *uničujočega greha* « vključuje odpoved verskemu čaščenju nedelje, nekdanjega dneva sonca, ki ga je vzpostavil ^{poganski} cesar Konstantin I. Bog tako ponovno vzpostavi doktrinarne norme odrešenja, ki so prevladovale v času apostolov. Samo ta izraz » *svetost* « zajema vse doktrinarne resnice temeljev krščanske vere. Krščanska vera, ki ima za zgled in izvor nauk, dan Judom, le prinaša novo, zamenjavo živalskih žrtev s krvjo, ki jo je pretil Jezus Kristus na milostnem stolu, skritem v podzemni votlini pod njegovimi nogami na Golgoti, kot našemu Odrešeniku je bilo všeč, da je leta 1982 razodel in pokazal svojemu služabniku Ronu Wyattu. Odkrivanje tem, ki jih zadeva beseda » *svetost* «, je postopno in se razteza skozi celotno življenje, toda od leta 2018 se ta čas šteje in omejeno, danes, leta 2020, pa je na voljo le še 9 let za obnovitev vseh vidikov.

Daniel 8:14 je odlok, ki ubija dušo, saj sprememba Božje sodbe povzroči izgubo Kristusove ponudbe odrešenja za vse verne rimskokatoliške nedeljske kristjane. Duh podedovanega izročila bo torej povzročil večno smrt množic, ki se največkrat ne zavedajo svoje božje obsodbe. Tukaj izkaz ljubezni do resnice omogoča Bogu, da zaznamuje » *razliko* « glede usode, ki vpliva na » *tiste, ki mu služijo, in tiste, ki mu ne služijo* (Mal.3:18)«.

Nekateri uporniški duhovi bodo želeli izpodbijati samo idejo o spremembi, ki jo je mogoče pripisati Bogu, ki sam izjavlja: » *Jaz se ne spreminjam* «, v Mal.3:6. Takrat se moramo zavedati, da je sprememba, dosežena v letih 1843-44, sestavljena le iz ponovne vzpostavitve prvotne norme, ki je bila dolgo izkrivljena in spremenjena. Zato ima blagoslov izvoljencev reformacije, pripisan kljub njihovim nepopolnim delom, izjemen značaj, katerega doktrinarnega vidika ni mogoče predstavljati kot vzor prave vere. Ta posebna sodba za zgodnje reformatorje je tako izjemna, da jo Bog pobere in razodene v Razodetju 2:24, kjer je rekel protestantom pred letom 1843: »Ne nalagam vam nobenega drugega bremena, samo tisto, kar imate, obdržite *do pridem*.»

» *Gorje* «, povezano z začetkom veljavnosti tega odloka Dan 8:14, je tako » *veliko* «, da ga Bog naznanja z napovedjo treh » *velikih gorj* « v Razodetju 8:13. In s tako resnimi posledicami je nujno vedeti datum njegovega začetka veljavnosti. Prav to je skrbelo » *svetnike* « iz Dan 8:13. Trajanje je zdaj razkrito kot preroških " 2300 dni " ali 2300 dejanskih sončnih let, glede na šifro, ki jo je dobil Ezekiel, Danielov sodobni prerok (Ezek.4:5-6). To 8. poglavje, katerega tema je odprava rimskega " *greha* ", bo našla elemente, ki mu manjkajo v Dan.9, kjer bo tudi tam šlo za " *končanje greha* ", toda tokrat na » *izvirni greh* », ki je povzročil izgubo večnega življenja, od Adama in Eve. Operacija bo temeljila na zemeljskem delovanju Mesije Jezusa in na prostovoljni daritvi njegovega popolnega življenja v odkup za grehe njegovih izvoljenih in natančno določam le njih. Čas njegovega prihoda med ljudi je določen s prerokbo v preroških dneh. Sporočilo zadeva prednostno judovsko ljudstvo, saj je v zavezništvu z Bogom. Judom da » *končati greh* « obdobje » *sedemdesetih tednov* «, ki predstavljajo 490 realnih dni v letu. Nakazuje pa tudi način datiranja začetne točke izračuna. " *Odkar je beseda oznanila, da bo Jeruzalem zgrajen, je do maziljenca ... (7 + 62 =*

69 tednov)». Trije perzijski kralji so dali to pooblastilo, vendar ga je le tretji, Artakserks I. v celoti izpolnil v skladu z Ezra 7:7. Njegov kraljevi odlok je bil razglašen spomladi 458 pr. Obdobje 69 tednov postavlja začetek delovanja Jezusa Kristusa v 26. leto. Posebej se osredotoča na zadnjih »sedem let«, rezerviranih za Jezusovo delo, ki je s svojo odkupno smrtjo vzpostavil temelje nove zaveze, Duh predstavlja v 27. vrstici Dan.9, ta » *teden* « dni-let » *sredi* «, med katerimi s svojo prostovoljno smrtjo » *povzroči, da se žrtev in daritev prenehata* «; stvari, ki so bile darovane do Jezusa Kristusa, v spravo za grehe. Toda njegova smrt prihaja predvsem zato, da » *konča greh* «. Kako naj razumemo to sporočilo? Bog ponuja dokaz svoje ljubezni, ki bo ujel srca njegovih izvoljencev, ki se bodo z vračanjem ljubezni in priznanja z njegovo pomočjo borili proti grehu. 1. Janezov 3:6 potrjuje, ko pravi: » *Kdor ostane v njem, ne dela greha; kdor greši, ga ni videl in ga ni poznal* . Svoje sporočilo pa podkrepi še s številnimi drugimi citati.

Na doktrinarni ravni novo zavezništvo, ki ga je vzpostavil Jezus Kristus, samo nadomešča staro. Tako obe zavezi temeljita na isti preroški podlagi, razkriti v Dan 9:25. Datum – 458 lahko torej služi kot osnova za izračun 70 tednov, določenih za judovsko ljudstvo, pa tudi za 2300 dejanskih dnevnih let iz Dan.8:14, ki se nanašajo na krščansko vero. Zaradi te datirane natančnosti lahko določimo za leto 30 Mesijevo smrt in za leto 1843 začetek uporabe odloka Dan.8:14. Obe sporočili prihajata, da " *končata greh* " z večnimi smrtnimi posledicami za tiste, ki ju vztrajajo pri ignoriranju, eno kot drugo, dokler jih ne udari smrt ali po koncu časa skupne in individualne milosti, ki bo pred veličastno vrnitev Jezusa Kristusa. Do te zadnje točke življenje dopušča iskrena spreobrnjenja, ki omogočajo dostop do statusa izvoljenosti.

Priprava na Apokalipso

Knjigo je v celoti napisal Bog. On je tisti, ki izbira besede in v Raz.22:18-19 opozarja prevajalce in pisarje, ki bodo odgovorni za prenos ali prepis izvirne zgodbe iz roda v rod, da bo najmanjša sprememba besed vplivala nanje. . bo vredno izgube odrešitve. Tukaj imamo torej zelo posebno delo zelo visoke svetosti. Lahko ga primerjam z velikansko »sestavljanko«, katere sestavljanje ne bi bilo mogoče dokončati, če bi spremenili najmanjši izvirni košček. Delo je torej božansko ogromno in glede na svojo naravo je vse, kar Bog govori v njem, resnično, vendar resnično za dokončanje njegovega odrešitvenega projekta; ker to

prerokbo naslovi na svoje »služabnike«, natančneje » *svoje sužnje* «, konca sveta. Prerokbo bo mogoče razlagati šele, ko se bodo prerokovani elementi izpolnili ali večinoma izpolnili.

Dolžino skupnega časa, ki naj bi trajal božanski odrešilni projekt, so ljudje vedno ignorirali. Na ta način je božji služabnik lahko vedno upal, da bo priča koncu sveta, o čemer Pavel priča s svojimi besedami: »To pravim, *bratje, da je čas kratek* ; *da bodo odslej tisti, ki imajo žene, kot da jih nimajo, tisti, ki jokajo, kot da ne jokajo, tisti, ki se veselijo, kot da se ne veselijo, tisti, ki kupujejo, kot da nimajo, in tisti, ki uporabljajo svet, kot da ga ne uporabljajo. podoba tega sveta mine* (1 Kor.7:29 do 31).«

Pred Pavlom imamo to prednost, da se nahajamo v tem času, ko bo Bog naredil konec svojemu izboru večnih izvoljencev. In danes bi morali njegov navdihnjeni nasvet izvajati pravi izvoljenci naše zadnje dobe. Svet bo prešel in samo večno življenje izvoljenih se bo nadaljevalo. Tudi besede Boga v Kristusu, " *Pridem kmalu* ", v Raz.1:3, so resnične, popolnoma utemeljene in prilagojene za ta zadnji čas, ki je naš; devet let po vrnitvi, v času pisanja tega teksta.

V Dan 7:25 smo videli, da je bil namen Rima » *spremeniti čase in božanski zakon*«. Razumevanje skrivnosti Apokalipse Jezusa Kristusa, ki je bilo podano apostolu Janezu, zaprtemu na otoku Patmos, v bistvu temelji na poznavanju pravega časa, ki ga je določil Bog. Tema časa je torej temeljna za razumevanje Apokalipse, ki jo Bog strukturira na tem pojmu časa. Zato bo igral na nenatančnost teh podatkov, tako da bo knjiga ohranila svoj neškodljiv skrivnostni značaj, ki ji bo omogočil prečkati 20 stoletij našega štetja, ne da bi jo uničili subjekti, ki so obtoženi in obtoženi. Spremenjeni časi in zlasti koledar, ki ga je Rim vzpostavil na lažni datum, povezan z Jezusovim rojstvom, niso dovolili, da bi bili izvoljeni prevarani, ko so razlagali božje prerokbe; to zato, ker Bog v svojih prerokbah predstavlja obdobja, katerih začetek in konec temeljita na zgodovinskih dejanjih, ki jih zgodovinarji specialisti zlahka prepoznajo in datirajo.

Toda v Apokalipsi je pojem časa bistven, saj na njem sloni celotna zgradba knjige. Zato je bilo njeno razumevanje odvisno od pravilne razlage sobote, ki jo je zahteval in obnovil Bog leta 1844. Moja služba, ki se je začela leta 1980, je imela za cilj razkriti pomen preroške vloge sobote, ki prerokuje veliki preostanek sedmega tisočletja, Boga in njegovih izvoljencev, tema Raz.20. Glede na verz 2Pe.3:8, " *en dan je kot tisoč let in tisoč let je kot en dan* ", je povezava, vzpostavljena med podobo sedmih dni stvarjenja, ki je razkrita v 1. in 2. mz., ter sedmimi tisoč let celotnega časa božanskega projekta je samo omogočilo moje razumevanje sklopa strukture knjige. S tem spoznanjem postane prerokba jasnejša in razkrije biser za biserom vse svoje skrivnosti.

Tako prerokba zaživi in postane učinkovita le, če je sporočilo mogoče povezati z datumom v zgodovini krščanske dobe. To mi je omogočil spoznati navdih Svetega Božjega Duha v Jezusu Kristusu. Naj tudi razglasim to » *odprto knjižico* «, ki potrjuje izpolnitev božanskega načrta, napovedanega v Raz.5:5 in 10:2.

Kar zadeva svojo arhitekturo, vizija Apokalipse zajema čas krščanske dobe med koncem apostolskega časa, okoli leta 94, in koncem sedmega tisočletja, ki bo nasledil končno vrnitev Jezusa Kristusa leta 2030. Zato si deli z Danielom poglavja 2, 7, 8, 9, 11 in 12 pregled krščanske dobe. Za kristjane je glavni nauk, pridobljen s preučevanjem te knjige, ključni datum pomladi 1843, ki ga določa Dan 8:14, a tudi jesen 1844, v kateri se je končala preizkušnja vere. Še enkrat od jeseni 1844 je Bog postavil temelje vere adventistov sedmega dne. Ta dva datuma sta tako pomembna, da ju bo Bog uporabil za strukturiranje svoje vizije Razodetja. Da bi popolnoma razumeli vrednost teh dveh bližnjih datumov, se moramo povezati z letom 1843, ki je začetek preizkusa vere za preroško besedo. Prve duhovne žrtve so padle na ta dan zaradi njihove prezirljive zavrnitve prve adventistične napovedi Williama Millerja. Toda čas sojenja jim ponuja drugo priložnost z drugo napovedjo Jezusove vrnitve za 22. oktober 1844. 23. oktobra se sojenje konča in Božja sodba je tako lahko oblikovana in razkrita. Skupni test je končan, vendar je še možna individualna konverzija. Poleg tega pravzaprav vsi adventisti spoštujejo rimski nedeljski počitek, ki še ni opredeljen kot greh. In adventisti posamično postopoma sprejemajo soboto, ne da bi se vsi adventisti zavedali njene glavne vloge. To sklepanje me vodi do tega, da za konec lažne protestantske vere dajem prednost datumu pomladi 1843 in začetku adventizma, ki ga Bog blagoslovi, jesenskemu datumu 23. oktober 1844. Že pri Hebrejcih sta bila pomlad in jesen povezana z nastankom festivalov, ki so slavili diametralno nasprotno komplementarne teme; večna pravičnost zaklanega »jagnjeta« spomladanske »pashe« na eni strani in konec greha »kozla«, umorjenega za »dan sprave« grehov, jeseni, nekje drugje. Oba verska praznika sta se izpolnila na pashi leta 30, ko je Mesija Jezus dal svoje življenje. Pomlad 1843 in 22. oktober 1844 sta tudi pomensko povezana, saj je cilj preizkusa vere »končati *greh*« po Dan 7:24; tisto, kar predstavlja odvrtno prakso tedenskega počitka na prvi dan, medtem ko ga je Bog določil za sedmi dan, ki ga je celo posvetil za to uporabo, od konca prvega tedna zemeljskega stvarjenja; leta 2021, 5991 let pred nami.

Lahko damo prednost tudi datumu odloka iz Daniela 8:14, ki določa datum pomladi 1843. Da bi upravičili to izbiro, moramo upoštevati, da ta trenutek prekine vse odnose, vzpostavljene do takrat med Bogom in njegovimi bitji; Bog, ki se je od tega datuma lotil končnega izbora, ki temelji na dveh zaporednih adventističnih napovedih. Od pomladi 1843 je bila sobota predvidena, vendar jo je Bog zmagovalcem testa nameraval dati šele jeseni 1844 kot blagoslovljeno in posvečeno znamenje, da mu pripadajo, v skladu s svetopisemskim naukom o Eze.20:12-20, kot smo videli prej.

V tej knjigi nas želi 5. poglavje opomniti, da bi bila brez zmage, ki jo je tako drago plačal Jezus Kristus, » *Božje Jagnje*«, vsa božanska pomoč, vsa razodeta luč nemogoča in zato nobena človeška duša ne bi mogla biti shranjena. Njegova preroška luč rešuje njegove izvoljene tako kot njegovo prostovoljno sprejeto križanje. Vera v njegovo žrtev nam pripisuje njegovo » *večno pravičnost*« po Dan 7:24, vendar njegovo Razodetje osvetljuje našo pot in nam kaže duhovne pasti, ki jih nastavlja hudič, da bi delili njegovo strašno usodo. V tem primeru ima odrešitev konkretno obliko.

Tukaj je primer teh subtilnih pasti. Na Sveto pismo se pravilno gleda in velja za napisano Božjo besedo. Vendar so te besede napisali ljudje, potopljeni v kontekst svojega časa. Če pa se Bog ne spremeni, njegov sovražnik, hudič, Satan, sčasoma primerno spremeni svojo strategijo in obnašanje do božjih izvoljencev. Zato je hudič, ki deluje kot » zmajeva « podoba njegove odkrite preganjajoče vojne, v njegovem času, vendar samo za tisti čas, Janez lahko izjavil v 1. Janezovem evangeliju 4:1 do 3: » *Ljubljeni, ne verjemite v vsem duhu; preizkušajte pa duhove, ali so od Boga, kajti veliko lažnih prerokov je prišlo na svet. Prepoznajte Božjega Duha v tem: vsak duh, ki priznava Jezusa Kristusa, ki je prišel v mesu, je od Boga; in vsak duh, ki ne priznava Jezusa, ni od Boga, ampak je od antikrista, o čigar prihodu ste slišali in ki je zdaj že na svetu.* » Po svojih besedah Janez navaja » *pridi v mesu* « samo zato, da identificira Kristusa iz njegovega pričevanja očividca. Toda njegova trditev, da " *vsak duh, ki priznava Jezusa Kristusa, ki je prišel v mesu, je od Boga* ", je izgubila svojo vrednost, odkar je krščanska vera padla v odpadništvo in greh od 7. marca 321, ko je opustila prakso prave sobote pravega posvečenega sedmega dne. od Boga. Praksa greha do leta 1843 je zmanjšala vrednost » *izpovedovanja Jezusa Kristusa, ki je prišel v mesu* «, od istega datuma pa mu je odvzela vsako vrednost; zadnji sovražniki Jezusa Kristusa trdijo, da uporabljajo **njegovo** » *ime* «, kot je napovedal v Mateju 7:21 do 23: » *Ne pride vsak, kdor mi reče: Gospod, Gospod, v nebeško kraljestvo, ampak samo tisti, ki stori voljo mojega Očeta, ki je v nebesih. Mnogi mi bodo tisti dan rekli: Gospod, Gospod, ali nismo prerokovali v **tvojem imenu** ? Ali nismo s **tvojim imenom** izganjali demonov ? In ali nismo v **tvojem imenu storili veliko čudežev** ? Tedaj jim bom odkrito rekel: **Nikoli vas nisem poznal**, pojdit od mene, ki delate krivico . " **Nikoli znano** " ! Te » čudeže « so torej izvajali hudič in njegovi demoni.*

Apokalipsa v povzetku

V prologu 1. poglavja, na začetku njegovega veličastnega razodetja, nam Duh predstavi jedilnik pripravljene pojedine. Tam najdemo temo oznanila veličastne vrnitve Jezusa Kristusa, ki je bila organizirana že leta 1843 in 1844, da bi preizkusila univerzalno in predvsem ameriško protestantsko vero; ta tema je vseprisotna: verz 3, *Kajti čas je blizu* ; verz 7, *glej, prihaja z oblaki...* ; verz 10, *Duh me je prevzel na dan Gospodov in za seboj sem zaslišal močan glas, kot je zvok trobente* . Janez, ki ga prenaša Duh, se znajde na dnevu Jezusove veličastne vrnitve, *Gospodovem dnevu* , » *velikem in strašnem dnevu* « po Mal.4:5, ***za seboj pa ima*** zgodovinsko preteklost krščanske dobe. predstavljeno pod simbolom sedmih imen, izposojenih iz *sedmih mest v Aziji* (današnja Turčija). Potem bodo, tako kot v Danielu, tri teme *pisem, pečatov in trobent* vzporedno pokrivale celotno krščansko dobo, vendar je vsaka od njih razdeljena na dve poglavji. Podrobna študija bo razkrila, da se ta delitev zgodi na ključni datum 1843, določen v Dan 8:14. Znotraj vsake teme sporočila, prilagojena duhovnim standardom, vzpostavljenim v Danielu, za ciljna obdobja označujejo 7 trenutkov zajetega časa; 7, število božanskega **posvečenja** , ki služi kot njegov " *pečat* " in ki bo tema Raz.7.

Razlaga, ki prihaja, ni bila nikoli učinkovita, ker je pojem časa razkrit le s pomenom imen "sedmih cerkva", navedenih v prvem poglavju. V temi pisem v Razodetjih 2 in 3 ne najdemo nobene natančnosti v obliki: »prvi angel, drugi

angel ... itd. » ; kot se bo zgodilo s » pečati, trobentami in sedmimi zadnjimi nadlogami Božje jeze «. Na ta način so nekateri lahko verjeli, da so bila sporočila res in dobesedno naslovljena na kristjane, ki živijo v teh mestih starodavne Kapadokije, današnje Turčije. Vrstni red, v katerem prerokba predstavlja ta imena mest, kronološko sledi vrstnemu redu, v katerem so se izpolnjevala verska zgodovinska dejstva skozi krščansko dobo. In glede na razodetja, pridobljena že v Danielovi knjigi, Bog opredeljuje značaj, ki ga daje vsaki dobi s pomenom imena svojega mesta. Zaporedoma je razkriti vrstni red preveden takole:

1- *Efez* : pomen: začetek (skupščine ali božjega svetišča).

2- *Smirna* : pomen: mira (prijeten vonj in balzamiranje mrtvih za Boga; rimsko preganjanje vernih izvoljenih med letoma 303 in 313).

3- *Pergamon* : pomen: prešuštvo (od opustitve sobote 7. marca 321. Leta 538 je papeški režim versko formaliziral preostanek prvega dne, preimenovan v nedeljo).

4- *Tiatira* : pomen: gnusoba in smrtno trpljenje (označuje čas protestantske reformacije, ki je odkrito obsodila diabolično naravo katoliške vere; čas, ki se nanaša na 16. stoletje, ko je bilo zahvaljujoč ^{mehanskemu} tiskanju naklonjeno razširjanju Svetega pisma).

5- *Sardi* : dvojni in nasprotni pomeni: krčeviti in dragi kamen. (Razkriva sodbo, ki jo Bog izvaja na preizkusu vere 1843-1844: krčeviti pomen se nanaša na zavrnjeno protestantsko vero: "Mrtev si " , in dragi kamen označuje izbrane zmagovalce preizkusa: " *hodili bodo z jaz v belih oblačilih, ker so vredna* .«)

6- *Filadelfija* : pomen: bratska ljubezen (dragi kamni iz *Sard* so bili zbrani v instituciji adventistov sedmega dne od leta 1863; sporočilo je podeljeno za leto 1873, opredeljeno v Dan.12:12. Blagoslovljena v tem času je vendar posvarili pred tveganjem, da bi vam "vzeli krono").

7- *Laodicea* : pomeni: ljudje so ocenili: » *ne mrzlo ne vroče, temveč mlačno* « (*Filadelfija* je tista , ki je » *vzela njegovo krono* «: » *Nesrečen si, nesrečen, reven, slep in gol* «. Institucija si tega ni predstavljala med letoma 1980 in 1994 bo preizkušen in preizkušen s preizkusom vere, ki je enak tistemu, ki je pionirje iz leta 1844 prislužil božanski blagoslov: leta 1994 je ustanova padla, a sporočilo so nadaljevali razpršeni adventisti, ki jih Bog prepozna in izbere po njihova ljubezen do njegove razodete preroške luči ter po krotki in pokorni naravi, ki je značilna za prave učence Jezusa Kristusa v vseh obdobjih).

» *V nadaljevanju* « zemeljskega časa, ki se je končal s veličastno vrnitvijo Kristusa Boga, bo Apo.4 s simbolom »24 prestolov« upodabljal prizor nebeške sodbe (v nebesih), *kjer* bo Bog združil svoje izbrance, tako da 'sodijo hudobne mrtve. Vzporedno z Rev.20 to poglavje pokriva »tisoč let« sedmega tisočletja. Pojasnilo: zakaj 24 in ne 12 prestolov? Zaradi delitve krščanske dobe na dva dela na datume 1843-1844 začetka in konca preizkusa vere tega časa.

Nato, kot pomembno stran, bo Rev.5 poudarila pomembnost razumevanja knjige prerokb; kar bo mogoče le z zmago, ki jo je dosegel naš božanski Gospod in Odrešenik Jezus Kristus.

Čas krščanske dobe bo ponovno pregledan v Razodetjih 6 in 7 pod pogledom nove teme; "sedmih pečatov". Prvih šest bo predstavilo glavne akterje

na odru in znamenja časa, ki zaznamujejo dva dela delitve krščanske dobe: do 1844, za Apo.6; in od 1844 za Apo.7.

Nato pride tema » *trobent* «, ki simbolizirajo opozorilne kazni za prvih šest Razodetkov 8 in 9, in dokončno kazen za » *sedmo trobento* «, vedno ločeno v Razodetju 11:15 pri 19.

Za Apo.9 Apo.10 cilja na čas konca sveta in evocira duhovno stanje dveh velikih sovražnikov Jezusa Kristusa, ki trdita, da sta on: katoliške vere in protestantske vere, ki se jima je pridružil uradni adventizem, ki je propadel od 1994. Poglavlje 10 zaključuje prvi del knjižnih razodetij. Toda pomembne glavne teme bodo obravnavane in razvite v naslednjih poglavjih.

Tako bo Apo.11 obnovil pregled krščanske dobe in razvil predvsem pomembno vlogo francoske revolucije, katere ustaljeni nacionalni ateizem Bog uporablja pod simboličnim imenom "zver, ki se dviga iz globin", da uničiti moč katoliškega režima " *zveri, ki se dviga iz morja*", v Raz.13:1. Vesoljni verski mir, omenjen v Apo.7, bo tako dosežen in zabeležen leta 1844. Potem, če ta revolucionarni ^{režim vzamemo} kot podobo neizbežne tretje svetovne vojne ali "6. trobente" iz Apo.9:13, ki predstavlja resnično » *Drugo gorje* « z napovedjo Razodetja 8:13 je predstavljena zadnja tema » *sedme trobente* «, ki se uresniči z vrnitvijo v slavi Jezusa Kristusa.

V Razodetju 12 nam Duh predstavi še en pregled krščanske dobe. Dopolnjuje svoje informacije, zlasti o položaju hudiča in njegovih angelskih podpornikov. Uči nas, da je naš Gospod po svoji zmagi na križu v celestialnem imenu *Mihael*, omenjenem že v Dan 10:13, 12:1, imenu, ki ga je nosil v nebesih pred svojim človeškim utelešenjem v Jezusu, očistil nebesa pred njihovimi zlobne prisotnosti in da so za vedno izgubili dostop do nebeških dimenzij, ki jih je ustvaril Bog. Tukaj je nekaj dobrih novic! Jezusova zmaga je imela vesele nebeške posledice za naše nebeške brate, odrešene skušnjav in misli demonov. Od tega izгона so bili omejeni na našo zemeljsko razsežnost, kjer bodo pobiti z zemeljskimi Božjimi sovražniki leta 2030 ob veličastni vrnitvi Kristusa Boga. V tem pregledu Duh ponazarja nasledstvo » *zmaja* « in » *kače* «, ki označujeta dve strategiji hudičevega boja: odprto vojno, obsojenega cesarskega ali papeškega Rima, in varljivo versko zapeljevanje rimskega Vatikanskega papeštva, razkrinkano, skoraj humanistično. V subtilnih podobah, izposojenih iz izkušenj Hebrejcev, » *zemlja odpre svoja usta* «, da bi pogoltnila papeško agresijo katoliških lig. Kot smo pravkar videli, bodo delo izvedli francoski ateistični revolucionarji. Začele pa ga bodo tudi protestantske čete agresivnega, bojevitnega lažnega krščanstva. Pregled bomo zaključili z omembo » *ostalega potomstva ženske* «. Duh nato poda svojo definicijo pravih svetnikov zadnjega časa: » *To je vztrajnost svetnikov, ki spolnjujejo Božje zapovedi in ohranjajo Jezusovo pričevanje* «. Duh s temi izrazi označuje tiste, ki se, tako kot jaz, oklepajo njegovega preroškega razodetja in ne pustijo, da bi ga kdo izgrabil, do konca zbirajo bisere, ki jih dajejo nebesa.

13. poglavje predstavlja dva agresivna verska sovražnika, ki nosita krščansko vero. Kot taka jih predstavlja z dvema » *zveri* «, od katerih je druga nastala iz prve, kot nakazuje odnos med besedama » *morje in zemlja* « iz zgodbe Geneze, ki ju opredeljujeta v tem 13. poglavju. Prva je delovala pred 1844, drugi pa se bo pojavil šele v zadnjem letu zemeljskega časa in s tem označil konec

milostnega časa, ponujenega ljudem. Ti dve » zveri « sta za prvo katoliška, matična cerkev, za drugo pa protestantske reformirane cerkve, ki so iz nje izšle, njene hčere.

Pokriva le drugi del krščanske dobe od leta 1844, Rev. 14 priklicuje tri sporočila resnic adventistov sedmega dne na večne razmere: Božjo slavo, ki zahteva obnovitev prakse njegove svete sobote, njegovo obsodbo rimskokatoličanstva, in njegovo obsodbo protestantizma, ki časti svojo nedeljo, ki jo označuje kot " *oznako* " človeške in diabolične avtoritete tako cesarskega kot papeškega Rima. Ko se čas pripravljalnega poslanstva konča, zaporedoma, z vnešenjem izvoljenih svetnikov, ki ga ponazarja » *žetev* «, in uničenjem uporniških učiteljev in vseh nevernikov, dejanj, ki jih ponazarja » *letnica* «, bo zemlja spet postala » *brezno* « prvega dne stvarjenja, prikrajšano za vse oblike zemeljskega življenja. Vendar pa bo » *tisoč let* « živel izbrani prebivalec Satan, sam hudič, ki čaka na svoje uničenje ob zadnji sodbi, kot tudi vsi drugi uporniški ljudje in angeli.

Rev.15 se osredotoča na čas konca preizkusne dobe.

Razodetje 16 razkriva " *sedem zadnjih nadlog božje jeze* ", ki po koncu preizkusnega časa udarijo še zadnje neverne upornike, ki postajajo vedno bolj agresivni, do te mere, da odredijo smrt opazovalcem pravičnega božja sobota pred sedmo nadlogo.

Rev.17 je v celoti posvečena identifikaciji "velike vlačuge", imenovane " *Babilon Veliki* ". S temi besedami Duh označuje » *veliko mesto* «, cesarsko in papeško, Rim. Božja sodba nad njo je tako jasno razodeta. Poglavlje napoveduje tudi njeno prihodnjo sodbo in uničenje z ognjem, ker jo bodo Jagnje in njegovi zvesti izvoljenci premagali.

Razodetje 18 cilja na čas » *žetve* « ali kazni » *Babilona Velikega* «.

Razodetje 19 prikazuje veličastno vrnitev Jezusa Kristusa in njegovo soočenje s prestrašenimi zemeljskimi uporniškimi silami.

Rev.20 cilja na čas tisoč let sedmega tisočletja, ki ga doživljamo zelo različno, v nebesih s strani izvoljenih in na opustošeni zemlji, v izolaciji s strani Satana. Ob koncu tisoč let bo Bog organiziral zadnjo sodbo: uničenje vseh zemeljskih ljudi in nebeških angelskih upornikov z nebeškim in podzemnim zemeljskim ognjem.

Apo.21 prikazuje slavo skupščine, ki je nastala z zbiranjem izvoljenih, odrešenih s krvjo Jezusa Kristusa. Popolnost izbranih ponazarjajo primerjave s tem, kar ljudem ponuja zemlja najdragocenejše: zlato, srebro, biseri in dragi kamni.

Apo.22 v sliki evocira vrnitev v izgubljeni Eden, ki je bil najden in postavljen za večnost na zemljo greha, regeneriran in preoblikovan, da postane univerzalni prestol enega in edinega velikega Boga, stvarnika, zakonodajalca in odrešitelja, ki dominira nad vsemi svojimi vesolji s svojim zemeljskim odrešenim.

Tukaj se konča ta kratek pregled knjige Razodetje, katere podrobna študija bo potrdila in okrepila pravkar povedano.

Dodajam to zelo duhovno razlago, ki razkriva skrito razmišljanje Božjega uma. S subtilnimi namigi daje neslutena sporočila, da nas bo Sveto pismo razsvetlilo. S tem, ko je pri sestavljanju Apokalipse sledil istim postopkom, ki jih

je uporabil za sestavo svojih razodetij, danih Danielu, Bog potrjuje, da se »ne spreminja« in da bo »večno isti«. Prav tako sem v Apokalipsi našel isto metodo vzporedne treh tem, ki so »pisma zborom«, »pečati« in »trobente«. V skladu z Apo.5, kjer je Apokalipsa prikazana s knjigo, zaprto s "sedmimi pečati", bo šele odprtje "sedmega pečata" omogočilo dostop do dokazov, ki bodo v poglavjih od 8 do 22 potrdili interpretacije in sume nastalo s preučevanjem poglavij od 1 do 6. Poglavje 7 je torej ključ za vstop v razumevanje razkritih skrivnosti. In ne bodite presenečeni, saj je njegova tema ravno sobota, ki od leta 1843 dela vso razliko med resnično in lažno svetostjo. V Apo.7 torej najdemo veliko resnico, ki je spomladi 1843 pretresla protestantsko vero. Apokalipsa bo le potrdila ta temeljni nauk, razkrit Danielu. Toda za adventizem, ki se je na ta datum pojavil kot zmagovalec, bo Apokalipsa leta 1994 razkrila preizkušnjo, ki ga bo presejala. Ta nova luč bo spet, »ponovno«, naredila »razliko med tistimi, ki služijo Bogu, in tistimi, ki mu ne služijo« ali več.

Drugi del: podrobna študija Apokalipse

Razodetje 1: Prolog – Kristusova vrnitev – adventistična tema

Predstavitev

Verzija 1: » *Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim služabnikom – sužnjem*, stvari, ki se morajo hitro zgoditi, in ki jih je razodel s tem, da je poslal svojega angela svojemu služabniku Janezu, ... «.

Janez, apostol, ki ga je Jezus ljubil, je depozitar tega božjega razodetja, ki ga dobi od Očeta v imenu Jezusa Kristusa. Janez, v hebrejščini "Yohan", pomeni: Bog je dal; in to je tudi moje ime. Ali ni Jezus rekel: " *Kdor ima, se mu bo dalo* "? To sporočilo je » *dano* « od » *Boga* « Očeta, torej z neomejeno vsebino. Kajti od svojega vstajenja je Jezus Kristus ponovno prevzel svoje božanske lastnosti in kot nebeški Oče lahko iz nebes deluje v korist svojih služabnikov ali natančneje svojih » *sužnje* «. Kot pravi pregovor, "opozorjen je vnaprej oborožen." Bog je tega mnenja in to dokazuje tako, da svojim služabnikom naslavlja razodetja o prihodnosti. Izraz » *kaj se mora zgoditi takoj* « je morda presenetljiv, če vemo, da je bilo sporočilo dano leta 94 našega štetja in da smo zdaj v letih 2020–2021, času, ko je bil napisan ta dokument. Ko pa bomo odkrili njegova sporočila, bomo razumeli, da je to » takoj « dobijo dobesedni pomen, saj bodo njihovi prejemniki sočasni veličastne vrnitve Jezusa Kristusa. Ta tema bo v vseprisotnem Razodetju, ker je Razodetje naslovljeno na zadnje »adventiste«, ki jih je izbral Bog, z vero, prikazano v zadnjem preizkusu, zgrajenem na podatkih iz Razodetja 9:1-12, ki se ukvarja s temo " *peta trobenta* ". V tem poglavju 5. in 10. verz navajata preroško obdobje » *petih mesecev* «, ki so ga do mene napačno razlagali. V mojem preučevanju teme je to trajanje določilo nov datum, ki naj bi napovedal Jezusovo vrnitev za leto 1994, pravo leto 2000 pravega Kristusovega rojstva. Ta preizkušnja vere je še zadnjič preizkusila uradni adventizem, ki je postal mlačen in formalističen in se je pripravljala na pakt s tistimi, ki jih Bog v svoji Apokalipsi razkrije za svoje sovražnike. Od leta 2018 poznam datum resnične vrnitve Jezusa Kristusa in ne temelji na nobenih podatkih iz prerokb Daniela in Razodetja, katerih kvantificirana trajanja so bila vsa dosežena z izpolnjevanjem njihove vloge presejanja ob določenih časih. Resnično Jezusovo vrnitev lahko razumemo iz poročila iz Prve Mojzesove knjige, saj verjamemo, da je sedem dni naših tednov zgrajenih na podobi 7000 let celotnega načrta, ki ga je zasnoval Bog, da bi odstranil greh in grešnike ter pripeljal v svojo večnost svojo ljubljene izbranci,

izbrani v prvih 6000 letih. Tako kot proporci hebrejskega svetišča ali tabernaklja je čas 6000 let sestavljen iz treh tretjin 2000 let. Začetek zadnje tretjine je 30. aprila 30. aprila zaznamovala odkupna smrt našega Odrešenika Jezusa Kristusa. Judovski koledar potrjuje ta datum. Njegova vrnitev je torej predvidena za pomlad 2030, 2000 let pozneje. Ker vemo, da je pred nami Kristusova vrnitev, tako blizu, beseda " **takoj** " » Jezusovih besed popolnoma upravičena. Tako je knjiga Razodetje, čeprav je ostala poznana in brana skozi stoletja, ostala zaprta, zamrznjena, zapečatenjena, vse do časa konca, ki zadeva naš rod.

Vrstica 2: " ... ki je pričeval Božjo besedo in pričevanje Jezusa Kristusa, vse, kar je videl . "

Janez pričuje, da je svoje videnje prejel od Boga. Vizija, ki predstavlja pričevanje Jezusa Kristusa, ki ga Razodetje 19:10 opredeljuje kot " *duha prerokovanja* ". Sporočilo temelji na " *videnih* " slikah in slišanih besedah. Janeza je iz zemeljskih okoliščin iztrgal Božji Duh, ki mu je v podobah razodel velike teme verske zgodovine krščanske dobe; končalo se bo z njegovo veličastno in mogočno vrnitvijo za njegove sovražnike.

3. verz: » *Blagor tistemu, ki bere in poslušá besede prerokbe in se drži, kar je v njej zapisano! Kajti čas je blizu .* »

Zase jemljem vlogo, ki mi pripada, blagor za » *tistega, ki bere* « besede prerokbe, ker Gospod daje glagolu brati natančen logični pomen. Pojasnilo podaja v Iza 29,11-12: » *Vse razodetje je zate kakor besede zapečatenene knjige, ki se dajo človeku, ki zna brati, rekoč: Preberi to! In kdo odgovori: Ne morem, ker je zapečateneno; ali kot knjiga, ki jo da človeku, ki ne zna brati, rekoč: Preberi to! In kdo odgovori: Ne znam brati .* Vrstica 13, ki sledi, razkriva vzrok te nezmožnosti: » *Gospod je rekel: Ko se to ljudstvo približa meni, me častijo s svojimi usti in s svojimi ustnicami; toda njegovo srce je daleč od mene in strah, ki ga ima pred menoj, je le predpis človeške tradicije .* Izraz » *zapečateneno* « ali zapečateneno opisuje vidik Apokalipse, nečitljiv, ker je zapečaten. Zato je Bog poklical mene, drugega Janeza zadnjega časa, da ga popolnoma odprem in odpečatim; to zato, da bi vsi njegovi pravi izvoljenci » *slišali in ohranili* « resnice, razodete v besedah in podobah prerokbe. Ti glagoli pomenijo "razumeti in uporabiti v praksi". V tej vrstici Bog opozarja svoje izvoljene, da bodo od enega od svojih bratov v Kristusu, » *tistega, ki bere* «, prejeli luč, ki razlaga skrivnosti prerokbe, tako da se bodo lahko veselili in uveljavili njegov nauk. v praksi. Tako kot v Jezusovem času bodo torej potrebni vera, zaupanje in ponižnost. S to metodo Bog preseje in odstrani ljudi, ki so preveč ponosni, da bi jih poučevali. Zato pravim izvoljenim: »Pozabite na človeka, tega malega uradnega prevajalca in oddajnika, in pogledjte pravega avtorja: vsemogočnega Boga Jezusa Kristusa.«

Vrstica 4: » *Janez sedmim cerkvam, ki so v Aziji: Milost vam in mir od njega, ki je, ki je bil in ki prihaja, in od sedmih duhov, ki so pred njegovim prestolom, ...* «

Omemba " *sedmih skupščin* " je sumljiva, ker je *skupščina* z velikim A ena, za vedno. » *Sedem skupščin* « torej nujno označuje enotno *skupščino* Jezusa Kristusa v sedmih označenih in zaporednih obdobjih. Stvar se bo potrdila in že vemo, da Bog deli krščansko dobo na 7 posebnih časov. Sklicevanje na Azijo je koristno in upravičeno, saj so imena, predstavljena v 11. verzu, imena mest, ki

obstajajo v Mali Aziji, v starodavni Anatoliji, ki se nahaja zahodno od današnje Turčije. Duh že potrjuje mejo Evrope in začetek azijske celine. Toda beseda *Azija* tako kot beseda Anatolija skriva duhovno sporočilo. Pomenijo: **vzhajajoče sonce** v akadščini in grščini in tako kažejo na božji tabor, ki ga je obiskal Jezus Kristus, » *vzhajajoče sonce* «, v Lukežu 1:78-79: » *Zahvaljujoč črevesju usmiljenja našega Boga, v zaradi katere nas je vzhajajoče sonce obiskalo z višine, da osvetli tiste, ki sedijo v temi in v smrotni senci, da usmeri naše korake na pot miru.* » On je tudi » *sonce pravičnosti* « Mal.4:2: » *Za vas, ki se bojite mojega imena, bo vzšlo sonce pravičnosti in zdravljenje bo pod njegovimi perutmi; šli boste ven in skočili kot teleta iz hleva* . Formula pozdrava je skladna s pismi, ki so si jih kristjani izmenjevali v Janezovem času. Vendar pa je Bog označen z novim, doslej neznanim izrazom: » *od njega, ki je, ki je bil in ki prihaja* «. Ta izraz samo v izvirnem grškem jeziku in drugih prevodih odraža pomen hebrejskega Božjega imena: »YaHWéH«. To je glagol »biti«, konjugiran v tretji osebi ednine v nedovršenem času v hebrejščini. Ta čas, imenovan imperfekt, izraža doseženo, ki se razteza v času, ker sedanjik ne obstaja v hebrejski spregatvi. » *in kdo pride* «, dodatno potrjuje temo vrnitve Jezusa Kristusa, adventizma. Opiranje krščanske vere poganom je torej potrjeno; zanje Bog prilagodi svoje ime. Nato se pojavi še ena novost, ki označuje Svetega Duha: » *sedem duhov, ki so pred njegovim prestolom* «. Ta citat se bo pojavil v Raz.5:6. Število 7 označuje posvečenje, v tem primeru, posvečenje božanskega Duha, ki se je izlil v svoja bitja, torej » *pred njegovim prestolom* «. V Raz.5:6 je »*zaklano jagnje* « povezano s temi simboli, prerokba torej potrjuje božansko vsemogočnost Jezusa Kristusa. » *Sedem božjih duhov* « simbolizira » *sedmerokraki svečnik* « hebrejskega tabernaklja, ki prerokuje Božji načrt odrešenja. Njegov program je bil tako jasno načrtan. Od Adama, 4000 let, in s svojo smrtjo Jezus opravičuje grehe izvoljenih 30. aprila, tako raztrga tančico greha in odpre dostop do nebes izvoljenim, odrešenim v zadnjih dva tisoč od šest tisoč programiranih let. za izbor izvoljenih, razkropljenih do konca sveta med narodi vse zemlje.

Vrstica 5: » *...in od Jezusa Kristusa, zveste priče, prvorojenca mrtvih in kneza kraljev zemlje! Njemu, ki nas ljubi, ki nas je s svojo krvjo rešil naših grehov* .

Ime » *Jezus Kristus* « je povezano z zemeljsko službo, ki jo je Bog prišel opraviti na zemljo. Ta verz nas spominja na njegova dela, ki jih je opravil, da bi dosegel odrešenje po milosti, ki jo ponuja samo svojim izvoljenim. V svoji popolni zvestobi Bogu in njegovim vrednotam je bil Jezus » *zvesta priča* «, ki je bila predlagana za posnemanje svojim apostolom in učencem vseh časov, tudi našega. Njegovo smrt je prerokovala smrt prve živali, ki so jo ubili, da bi oblekla goloto Adama in Eve po njunem grehu. Po njem je bil torej res » *prvorojenec mrtvih* «. Toda zaradi njegovega božanskega pomena je tudi njegova smrt imela tako učinkovitost in moč, da je obsodila hudiča, greh in grešnike. On ostaja » *prvorojenec* « nad vsemi »prvorojenci« v verski zgodovini. Bog je ob misli na svojo smrt, ki je bila nujna za odkup greha svojih izvoljenih, usmrtil vse "prvorojene " ljudi in živali uporniškega Egipta, podoba greha, da bi " *osvojil* " svoje hebrejsko ljudstvo iz suženjstva, že simbol in podoba " *greha* ". Kot » *prvorojenec* « mu pripada duhovno prvorojenstvo. Ko se Jezus predstavi kot »

princ kraljev zemlje «, postane služabnik svojih odrešenikov. » *Kralji zemlje* « so tisti, ki vstopijo v njegovo kraljestvo odrešeni z njegovo krvjo; podedovali bodo prenovljeno zemljo. Osupljivo je odkriti stopnjo ponižnosti, sočutja, prijateljstva, bratstva in ljubezni nebesnih bitij, ki so ostala zvesta božanskim merilom nebeškega življenja. Na zemlji je Jezus svojim apostolom umil noge in s tem potrdil, da je » *Mojster in Gospod* «. V nebesih bo večno » *princ* « njegovih » *kraljev* «. Toda » *kralji* « bodo tudi služabniki svojih bratov. Tudi s tem, ko si je dal naziv » *princ* «, se Jezus postavlja na raven hudiča, svojega nasprotnika in poraženega tekmeca, ki ga imenuje » *princ tega sveta* «. Učlovečenje Boga v Jezusu je motiviralo soočenje dveh » *knežev* «; usoda sveta in njegovih bitij je odvisna od moči velikega zmagovalca Jezusa Mihaela YaHWéH. Toda Jezus svojo zmago le delno dolguje svoji božanskosti, ker se je boril proti hudiču pod enakimi pogoji, v telesu iz mesa, enakem našemu, 4000 let po boju, ki ga je izgubil prvi Adam. Samo njegovo stanje duha in njegova odločenost, da zmaga, da bi rešil svoje izbrance, sta mu prinesla zmago. Odprl je pot svojim izbrancem in pokazal, da lahko poslušno » *jagnje* « premaga » *volkove* «, ki žrejo meso in duhove, s pomočjo zvestega in pravega Boga.

Verzica 6: » *In ki nas je naredil za kraljestvo, duhovnike Bogu, svojemu Očetu, njemu slava in moč na veke vekov! Amen!* »

Janez je tisti, ki definira, kaj sestavlja skupščina izvoljenih. V Jezusu Kristusu se stari Izrael nadaljuje v duhovnih oblikah, napovedanih v obredih stare zaveze. S tem ko služijo » *Kralju kraljev in Gospodu gospodov* «, pravi izvoljeni delijo njegovo kraljevanje in skupaj z njim sestavljajo državljane nebeškega kraljestva. So tudi duhovni » *duhovniki* «, saj opravljajo službo v templju svojega telesa, v katerem služijo Bogu in se v svetosti darujejo za njegovo službo. In s svojimi molitvami k Bogu prenašajo dišave, darovane na kadilnem oltarju starodavnega jeruzalemskega templja. Ločitev med Jezusom in Očetom je zavajajoča, vendar ustreza pojmovanju, ki ga imajo o tej temi mnogi lažni kristjani. To je do te mere, da trdimo, da »častimo« Sina na račun Očeta. To je bila napaka ali greh krščanske vere od 7. marca 321. Za mnoge je sobotni počitek odlok, ki se je nanašal samo na Jude stare zaveze, Očetove dispenciacije. Ker sta Oče in Jezus le ena oseba, bosta trpela Jezusovo jezo, za katerega so mislili, da ga častita. V svoji božanski naravi kot Oče ima Jezus in za večnost » *slavo in moč na vekomaj! Amen!* » *Amen* , kar pomeni: res je! V resnici!

Adventistična tema

7. verz: » *Glej, prihaja z oblaki. In videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so ga prebodli; in vsi rodovi zemlje bodo žalovali zaradi njega. ja Amen!* »

Natančno, ko se bo vrnil, bo Jezus pokazal svojo slavo in svojo moč. Po Apostolskih delih 1:11 se bo vrnil » *na enak način, kot se je povzpел v nebesa* «, toda njegova vrnitev bo v izjemni nebeški slavi, ki bo prestrašila njegove sovražnike; » *tistih, ki so ga prebodli* « z nasprotovanjem njegovemu resničnemu projektu. Ker ta izraz zadeva samo ljudi, ki so sočasni z njegovim prihodom. Ko njegovim služabnikom grozijo s smrtjo ali jih usmrtijo, Jezus deli njihovo usodo, ker se poistoveti z njimi: » *In kralj jim bo odgovoril: Resnico vam povem,*

kolikorkrat ste to storili enemu od teh najmanjših. moji bratje, naredili ste jih zame. (Matej 25:40).« Judje in rimski vojaki, ki so ga križali, niso vključeni v to sporočilo. Božji Duh to dejanje pripisuje vsem ljudem, ki ovirajo njegovo delo odrešenja in onemogočajo zase in druge Njegovo ponudbo milosti in večne odrešitve. Z navajanjem » *zemeljskih rodov* « Jezus cilja na krive kristjane, po katerih naj bi bili Izraelovi rodovi razširjeni v novo zavezo. Ko bodo ob njegovi vrnitvi odkrili, da se pripravljajo ubiti njegove prave izvoljence, bodo imeli upravičen razlog za objokovanje, saj bodo odkrili, da so sovražniki Boga, ki naj bi jih rešil. Podrobnosti programa za zadnje dni bodo razkrile po poglavjih knjige Razodetje. Lahko pa rečem, da Razodetje 6:15-16 opisuje prizor s temi besedami: » *Kralji zemlje, velikaši, vojaški poveljniki, bogati, mogočni, vsi sužnji in svobodni so se skrili v jamah in v gorskih skalah. In rekli so goram in skalam: Padite na nas in skrijte nas pred obličjem tega, ki sedi na prestolu, in od jeze Jagnjetove;* ".

8. verz: » *Jaz sem alfa in omega, govori Gospod Bog, tisti, ki je in ki je bil in ki pride, Vsemogočni.* »

Tisti, ki se tako izraža, je sladki Jezus, ki je našel svojo božansko slavo v nebesih, on je » *Vsemogočni* «. Dovolj je povezati ta verz s tistimi iz Rev.22:13-16, da bi dobili dokaz: » *Jaz sem alfa in omega, prvi in zadnji, začetek in konec ... /... jaz, Jezus, imam poslal svojega angela, da vam to potrdi v Cerkvah. Jaz sem korenina in seme Davidovo, svetla jutranja zvezda.* » Tako kot v 4. vrstici se Jezus predstavlja z lastnostmi Boga stvarnika, Mojzesovega prijatelja, čigar hebrejsko ime je »YaHWÉH« po 2. Mojzesovi 3:14. Pojasnujem pa, da se ime Boga spreminja glede na to, ali je on tisti, ki imenuje samega sebe ali pa ga imenujejo ljudje: »Jaz sem« postane »On je« v obliki »YaHWÉH«.

Opomba, dodana leta 2022: Izraz » *alfa in omega* « povzema celotno razodetje, ki ga je ponudil Bog v svoji Bibliji, od Prve Mojzesove knjige do Razodetja 22. Vendar pa je od leta 2018 preroški pomen »šest tisoč« let, ki je dan šestim dnevom teden je bil potrjen, ne da bi dvomili o njegovi vrednosti, kot šest resničnih dni, v katerih je Bog ustvaril zemljo in življenje, ki naj bi jo podpirala. Toda teh šest dni ali »6000« let je ohranilo svoj preroški pomen in omogočilo določitev dokončne zmagovite vrnitve Jezusa Kristusa in vnesenij njegovih zvestih svetnikov za pomlad 2030. Z izrazom » *alfa in omega* « daje Jezus svojim svetim iz poslednjih dni ključ, ki jim bo omogočil odkriti pravi čas njegovega drugega prihoda. Vendar smo morali počakati do pomladi 2018, da smo razumeli, kako uporabiti teh 6000 let, in jih 28. januarja 2022 povezati s temi izrazi: "alfa in omega", "začetek in konec" .

Verzija 9: » *Jaz, Janez, tvoj brat, ki z vami delim stisko in kraljestvo in vztrajnost v Jezusu, sem bil na otoku, imenovanem Patmos, zaradi Božje besede in Jezusovega pričevanja.* »

Za pravega sužnja Jezusa Kristusa so te tri stvari povezane: delež v stiski, delež v kraljestvu in delež v vztrajnosti v Jezusu. Janez pričuje o kontekstu, v katerem je prejel božansko videnje. Rimljani so ugotovili, da je očitno neuničljiv, zato so ga končno izolirali v izgnanstvu na otoku Patmos, da bi njegovo pričevanje omejili na moške. Vse življenje ni nehal pričevati za Božjo besedo, da bi poveličal Jezusa Kristusa. Razumemo pa lahko tudi, da je bil Janez odpeljan na

Patmos, da bi v miru prejel Jezusovo pričevanje, ki predstavlja Razodetje, ki ga je tam prejel od Boga.

Naj mimogrede omenimo, da je avtorja obeh prerokb Daniela in Razodetja Bog čudežno varoval; Daniel je bil rešen pred levjimi zobmi, Janez pa nepoškodovan izpuščen iz kadi, napolnjene z vrelim oljem. Njihova izkušnja nas uči: Bog dela razlike med svojimi služabniki tako, da na močan in nadnaraven način štiti tiste, ki ga najbolj poveličujejo in predstavljajo vidik vzornika, ki ga želi posebej spodbuditi. Preroška služba je tako označena v 1. Kor. 12:31 kot » *odličnejša pot* «. So pa preroki in preroki. Niso vsi preroki poklicani, da bi prejeli videnja ali prerokbe od Boga. Toda vsi izvoljeni so opominjeni, naj prerokujejo, se pravi, da svojim bližnjim pričujejo o Gospodovih resnicah, da bi jih pripeljali do odrešenja.

Janezov pogled na adventistične čase

Vrstica 10: » *Bil sem v duhu na dan Gospodov in za seboj sem slišal močan glas, kakor glas trobente,* «

Izraz » *Gospodov dan* « bo naklonjen tragičnim razlagam. V svojem prevodu Svetega pisma se JN Darby ne obotavlja prevesti z besedo »nedelja«, za katero Bog meni, da je usihajoče »znamenje« »zveri«, ki jo vodi *hudič* v *Raz.13* :16; to neposredno nasprotuje njegovemu kraljevemu » *pečatu* «, njegovemu sedmemu dnevu posvečenega počitka. Etimološko beseda »nedelja« pomeni »Gospodov dan«, vendar je težava v dejstvu, da je prvi dan v tednu posvečen počitku, ki ga Bog ni nikoli odredil, saj je za vedno posvečen za to uporabo sedmi dan. Kaj torej v resnici pomeni » *Gospodov dan* «, naveden v tej vrstici ? Toda odgovor je že podan v 7. verz, ki pravi: " *Glej, prihaja z oblaki.*" » Tukaj je » *Gospodov dan* «, na katerega cilja Bog: » *Glejte, poslal vam bom preroka Elija, preden pride dan Jahve, tisti veliki in strašni dan* . (Mal.3:5)« ; tistega, ki je ustvaril adventizem in njegova tri »pričakovanja« Jezusove vrnitve, ki se je že uresničila z vsemi dobrimi in slabimi posledicami, ki so jih prinesle te tri preizkušnje, v letih 1843, 1844 in 1994. Tako živečega leta 94 Janeza prepelje Duha na samem začetku sedmega tisočletja, kamor se Jezus vrača v svoji božji slavi. Kaj ima torej » *za seboj* «? Celotna zgodovinska preteklost krščanske dobe; od Jezusove smrti 2000 let krščanske vere; 2000 let, v katerih je Jezus stal med svojimi izvoljenci in jim v Svetem Duhu pomagal premagati zlo, kot je sam premagal hudiča, greh in smrt. » *Grupen glas* «, ki se sliši » *za njim*«, je glas Jezusa, ki kot » *trobenta* « posreduje, da posvari svoje izbrance in jim razkrije naravo hudičevih verskih pasti, s katerimi se bodo srečevali v svojem življenju v vseh »sedem« obdobj, ki jih bo poimenoval naslednji verz.

Vrstica 11: » *Kdo je rekel: Kar vidiš, zapiši v knjigo in pošlji sedmim cerkvam, v Efez, v Smirno, v Pergam, v Tiatiro, v Sarde, v Filadelfijo in v Laodicejo.* ".

Zdelo se je, da navidezna oblika besedila kot naslovnike predstavlja dobesedno imenovana mesta Azije Janezovega časa; vsak ima svoje sporočilo. Toda to je bil le varljiv videz, namenjen prikrivanju pravega pomena, ki ga Jezus daje svojim sporočilom. Po vsej Bibliji imajo lastna imena, pripisana moškim, v

svojem korenu skriti pomen iz hebrejščine, kaldejščine ali grščine. To načelo velja tudi za grška imena teh sedmih mest. Vsako ime razkriva značaj dobe, ki jo predstavlja. In vrstni red, v katerem so ta imena predstavljena, ustreza vrstnemu redu napredovanja v času, ki ga je programiral Bog. Videli bomo v preučevanju Razodetja 2 in 3, kjer je vrstni red teh imen spoštovan in potrjen, pomen teh sedmih imen, toda tista prvega in zadnjega, "Efez in Laodiceja", razkrijejo le *njim*, kako jih uporablja Duh. V pomenu »izstreliti« oziroma »sojeno ljudi« najdemo » *alfa in omega, začetek in konec* « dobe krščanske milosti. Ni čudno, da se je Jezus v 8. vrstici predstavil s to definicijo: » *Jaz sem alfa in omega* «. Tako registrira svojo prisotnost pri svojih zvestih sužnjih skozi celotno krščansko dobo.

Vrstica 12: » *Obrnil sem se, da bi vedel, kateri glas mi govori. In ko sem se obrnil, sem videl sedem zlatih svečnikov* ,

Dejanje » *obračanja* « vodi Janeza k pogledu na celotno krščansko obdobje, saj je bil sam prenesen v trenutek Jezusove vrnitve v slavi. Po natančnosti " *zadaj* " imamo tukaj " *obrnil sem se* " in spet " *in, potem ko sem se obrnil* "; Duh močno vztraja pri tem pogledu v preteklost, da mu sledimo v njegovi logiki. In kaj potem vidi Žan? " *Sedem zlatih svečnikov* ". Tudi tukaj je stvar sumljiva kot " *sedem skupščin* ". Kajti vzorčni *svečnik* je bil najden v hebrejskem tabernaklju in je imel sedem vej, ki so že skupaj simbolizirale posvečenje Božjega Duha in njegovo luč. Ta ugotovitev pomeni, da tako kot » *sedem Zborov* «, » *sedem svečnikov* « simbolizira posvečenje božje luči, vendar v sedmih trenutkih, ki so zaznamovani v celotnem krščanskem obdobju. Svečnik predstavlja izvoljence dobe, prejema olje Božjega Duha, od katerega je odvisno, da s svojo svetlobo razsvetli izvoljene.

Oznanilo velike nesreče

Vrstica 13: » *In sredi sedmih svečnikov eden kakor sin človekov, oblečen v dolgo obleko in z zlatim pasom na prsih.* »

Tu se začne simbolni opis Gospoda Jezusa Kristusa. Ta prizor ponazarja Jezusove obljube: Luka 17,21: » *Nihče ne bo rekel: Tukaj je ali: Tam je. Kajti glejte, Božje kraljestvo je med vami* . » ; Matej 28:20: » *In učite jih, naj izpolnjujejo vse, kar sem vam zapovedal. In glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta* ". Ta vizija je zelo podobna tisti iz Daniela 10, kjer jo 1. verz predstavlja kot napoved " *velike nesreče* " za judovsko ljudstvo. Razodetje 1 torej tudi napoveduje " *veliko nesrečo* ", vendar tokrat za krščansko skupščino. Primerjava obeh vizij je zelo poučna, saj so detajli prilagojeni vsakemu od dveh zelo različnih zgodovinskih kontekstov. Simbolični opisi, ki bodo predstavljeni, zadevajo Jezusa Kristusa v kontekstu njegove končne veličastne vrnitve. Obema » *nesrečama* « je skupno to, da se zgodita ob koncu dveh zavezništev, ki ju je zaporedoma vzpostavil Bog. Primerjajmo zdaj obe viziji: »... *sin človekov* « v tej vrstici je bil v *Danielu* » *človek* « , ker se Bog še ni učlovečil v Jezusu. Nasprotno, v » *Sinu človekovem* « najdemo » *Sina človekovega* «, ki ga Jezus nenehno imenuje, ko govori o njem v evangelijih. Če je Bog tako zelo vztrajal pri tem izrazu, je to zato, ker legitimira njegovo sposobnost reševanja ljudi. Tu je » *oblečen v dolgo obleko*

« , » oblečen v platno « v Danielu. Ključ do pomena tega *dolgega oblačila* je podan v Raz.7:13-14. Nosijo ga tisti, ki umirajo kot mučeniki prave vere: » *In eden od starešin mi je odgovoril in mi rekel: Tisti, ki so oblečeni v bela oblačila, kdo so in od kod so prišli? Rekel sem mu: Gospod, ti to veš. In rekel mi je: To so tisti, ki prihajajo iz velike stiske; oprali so svoja oblačila in jih pobelili v jagnjetjevi krvi.* ". Jezus nosi » *zlat pas na prsih* « ali, na srcu, a » *na ledjih* «, simbole moči, v Danielu. In " *zlati pas* " simbolizira **resnico** po Efežanih 6:14: " *Stojte torej: resnica bodite opasana okoli svojih ledij ; nadeni si oklep pravičnosti ;* ". Tako kot Jezus, resnico častijo samo tisti, ki jo ljubijo.

Vrstica 14: » *Njegova glava in njegovi lasje so bili beli kakor bela volna, kakor sneg; njegove oči so bile kakor ognjeni plamen; »*

Bela, simbol popolne čistosti, označuje Boga Jezusa Kristusa, ki se posledično grozi greha. Vendar pa ima napoved " *velike nesreče* " lahko le kaznovanje grešnikov. Ta vzrok zadeva obe nesreči, zato najdemo, tukaj in v Danielu, Boga, velikega sodnika, čigar " *oči so kakor ognjeni plameni* ". Njegov pogled razžira greh ali grešnika, vendar se Jezusov izbranec odloči, da se grehu odpove, za razliko od lažnega Juda in lažnega krščanskega upornika, ki ju bo sodba Jezusa Kristusa na koncu pokončala. In končni kontekst te » *nesreče* « označuje njene zgodovinske sovražnike, ki so vsi identificirani v poglavjih te knjige in v Danielovem. Apo.13 nam jih predstavlja pod vidikom dveh » *zveri* «, identificiranih z njunima imenoma » *morje in zemlja* «, ki označujeta katoliško vero in protestantsko vero, ki izhaja iz nje, kot nakazujeta njuni imeni po Gen.1:9-10. . Ob njegovi vrnitvi dve zavezniški zveri postaneta ena in se združita v boju proti njegovi soboti in njegovim vernikom. Njegovi sovražniki bodo prestrašeni, glede na Raz.6:16, in ne bodo obstali.

Vrstica 15: » *Njegove noge so bile kakor razbeljen bron, kakor bi gorel v peči; in njegov glas je bil kakor šumenje mnogih voda.* »

Jezusove noge so tako čiste kot ostali deli njegovega telesa, toda na tej podobi postanejo oskrunjene, ker teptajo kri upornih grešnikov. Tako kot v Dan.2:32 » *medenina* «, nečista zlitina kovine, simbolizira greh. V Raz.10:2 beremo: » *V roki je imel majhno odprto knjigo. Svojo desno nogo je postavil na morje , levo pa na zemljo ;* ". Razodetje 14:17 do 20 daje temu dejanju ime " *trgatev* "; tema, razvita v Izaiju 63. » *Mnoge vode* « simbolizirajo v Razodetju 17:15 » *ljudstva, množice, narode in jezike* «, ki sklenejo zavezništvo z » *vlačugo Babilonom Velikim* «; ime, ki označuje papeško rimskokatoliško cerkev. To zavezništvo enajstih ur jih bo združilo v nasprotovanju soboti, ki jo je posvetil Bog. Šli bodo tako daleč, da se bodo odločili ubiti njegove zveste opazovalce. Zato razumemo simbole njegove pravične jeze. V viziji Jezus svojim izbrancem pokaže, da je njegov osebni božanski » *glas* « močnejši od vseh narodov na zemlji skupaj.

Vrstica 16: » *V desnici je imel sedem zvezd. Iz njegovih ust je prišel oster, dvorezen meč; in njegov obraz je bil kakor sonce, ko sije v svoji moči.* »

Simbol » *sedmih zvezd* «, ki jih drži » *v njegovi desnici* «, spominja na njegovo trajno nadvlado, ki je edina lahko dala božji blagoslov; tako pogosto in množično napačno trdijo njeni neverni sovražniki. *Zvezda* je simbol verskega glasnika, saj je tako kot *zvezda* iz 1. Mojzesove knjige 1:15 njena vloga

»razsvetliti zemljo«, v njegovem primeru božanske pravičnosti. Na dan vrnitve bo Jezus obudil (ponovno oživel ali obudil po popolnem trenutnem uničenju, imenovanem smrt) svoje izbrance iz vseh obdobij, ki jih simbolizirajo imena sedmih *skupščin*. V tem veličastnem kontekstu se zanj in za njegove zveste izvoljence predstavlja kot »*Božja beseda*«, katere simbol »*ostrega dvoreznega meča*« je naveden v Heb.4:12. To je ura, ko bo ta *meč* dal življenje in smrt, v skladu z vero, prikazano v tej božanski besedi, zapisani v Svetem pismu, ki jo Razodetje 11:3 simbolizira kot " *dve priči* " božji. Človeška bitja identificira le videz obraza in omogoča razlikovanje; je torej element identifikacije par excellence. V tej viziji Bog tudi prilagodi svoj obraz ciljnemu kontekstu. Pri Danielu v viziji Bog simbolizira svoj obraz s » *strelo*«, tipičnim simbolom grškega boga Zevsa, ker bo sovražnik prerokbe grško Selevkidno ljudstvo kralja Antioha IV., ki je izpolnil prerokbo leta – 168 v V viziji Apokalipse Jezusov obraz dobi tudi videz njegovega sovražnika, ki je tokrat » *sonce, ko sije v svoji moči*«. Res je, da je ta zadnji poskus, da bi iz zemlje izkoreninili vsako obhajanje svete božje sobote, vrhunec uporniškega boja v prid spoštovanja »dneva nepremaganega sonca«, ki ga je 7. marca 321 ustanovil cesar Konstantin 1er. Ta uporniški tabor bo našel pred seboj " *sonce božanske pravice* " v vsej svoji božanski moči, in to na prvi dan pomladi 2030.

Vrstica 17: » *Ko sem ga zagledal, sem padel pred njegove noge kakor mrtev. Položil je name svojo desnico in rekel: Ne boj se!* »

S takšnim odzivom John le predvideva usodo tistih, ki se mu bodo spopadli ob njegovi vrnitvi. Daniel se je obnašal enako in v obeh primerih Jezus pomirja in krepi svojega zvestega služabnika, sužnja. » *Njegova desnica*« potrjuje njegov blagoslov in v svoji zvestobi, za razliko od upornikov drugega tabora, izbranc nima razloga, da bi se bal Boga, ki ga prihaja rešiti iz ljubezni. Izraz » *ne boj se*« potrjuje končni kontekst, ki ga od leta 1843 označuje to adventistično sporočilo prvega angela iz Razodetja 14:7: » *Rekel je z močnim glasom: **Bojte se Boga in dajte mu slavo**, ker je ura njegova. prišla je sodba; in se prikloni pred njim, ki je naredil nebo in zemljo in morje in izvire voda.* » ; torej Boga stvarnika.

18. verz: » *Jaz sem prvi in zadnji in živi. bil sem mrtev; in glej, živim vekomaj. Držim ključe do smrti in pekla.* »

Pravzaprav je Jezus, zmagovalec nad hudičem, grehom in smrtjo, tisti, ki se izraža s temi izrazi. Njegove besede " *prvi in poslednji* " potrjujejo sporočilo o začetku in koncu časa, ki ga zajema prerokba, hkrati pa Jezus potrjuje svojo božanskost, ki daje življenje, od njegovega prvega do zadnjega ustvarjenega človeka. Tisti, ki » *drži ključe smrti*«, ima moč odločati, kdo naj živi in kdo umre. Ura njegove vrnitve je, ko bodo njegovi sveti vstali v » *prvem vstajenju*«, ki je rezervirano za » *blagoslovljene mrtve v Kristusu*« po Raz.20:6. Opustimo vse mite tradicij lažnega krščanstva grške in rimske dediščine in razumejmo, da je » *grob mrtvih*« čisto preprosto zemeljska prst, ki je zbirala mrtve, spremenjene v prah, kot je zapisano v Gen. 3:19: » *V potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne vrneš v zemljo, iz katere si bil vzeti; kajti prah si in v prah se povrneš.* ". Ti ostanki ne bodo nikoli več nič uporabni, ker jih bo njihov Stvarnik obudil z vso njihovo osebnostjo, vklesano v njegovem božanskem spominu, v neminljivem *nebesnem telesu* (1 Kor. 15, 42), ki je enako tistemu angelov, ki ostajajo v

zvestobi Bogu: » *Kajti ob vstajenju se ljudje ne bodo niti ženili niti poročili, ampak bodo kakor Božji angeli v nebesih. Matej 22:30*«.

Preroško sporočilo o prihodnosti je potrjeno

Verzija 19: » *Zapiši torej, kar si videl, in kar je, in kar se bo zgodilo za tem,* «

V tej definiciji Jezus potrjuje preroško pokritost globalnega časa krščanske dobe, ki se bo končala z njegovo vrnitvijo v slavi. Apostolski čas se nanaša na izraz » *ki ste ga videli* «, zato Bog Janeza označi za pristnega očitca apostolske službe. Bil je priča » *prve ljubezni* « Izbranega, navedene v Raz.2:4. »... *tisti, ki so* « se nanaša na konec tega apostolskega časa, v katerem Janez ostaja živ in dejaven. »... *in tisti, ki pridejo za njimi* « označuje verske dogodke, ki se bodo odvijali do časa vrnitve Jezusa Kristusa in pozneje, do konca sedmega tisočletja.

Vrstica 20: » *Skrivnost sedmih zvezd, ki si jih videl v moji desnici, in sedmih zlatih svečnikov. Sedem zvezd je angelov sedmih Cerkva in sedem svečnikov je sedem Cerkva.* ".

" *Angeli sedmih skupščin* " so izvoljenci vseh teh sedmih obdobij. Kajti beseda » *angel* « iz grške besede »aggelos« pomeni glasnik in označuje nebeške angele le, če jo beseda »nebesniki« pojasnjuje. Podobno je tukaj združenih " *sedem svečnikov* " in " *sedem skupščin* ", o katerih domnevam v mojem komentarju. Duh torej potrjuje mojo razlago: » *sedem svečnikov* « predstavlja posvečenje Božje luči v sedmih obdobjih, označenih z imeni » *sedmih skupščin* «.

Razodetje 2: Kristusov zbor od začetka do leta 1843

V temi *pisem* najdemo v Razodetju 2 štiri sporočila, ki ciljajo na čas med letoma 94 in 1843, v Razodetju 3 pa tri sporočila, ki pokrivajo čas od 1843-44 do 2030. Z zanimanjem opazimo to razkrivajočo natančnost glede imen prve in zadnje črke : » *Efez* in *Laodiceja*«, ki pomenita: metanje in sojenje ljudi; začetek in konec dobe krščanske milosti. V Rev.2, na koncu poglavja, Duh prikličo začetek »adventistične teme Kristusove vrnitve«, ki se osredotoča na datum 1828, vnaprej določen v Dan 12:11. Prav tako lahko v časovnem zaporedju začetek 3. poglavja Razodetja upravičeno povežemo z datumom 1843, ki je zaznamoval začetek adventističnega preizkusa vere. Prilagojeno sporočilo prihaja, da odobri dokazano protestantsko vero: " *Mrtvi ste* ". Te razlage so bile potrebne za potrditev povezave sporočil z datumi, določenimi v Danielu. Toda vizija Razodetja prinaša razodetja o začetku krščanske dobe, ki jih Daniel ni razvil. Pisma ali sporočila, ki jih Jezus naslavlja na svoje služabnike skozi našo dobo, razblinjajo versko nerazumevanje lažnih in zavajajočih iluzij, ki zadevajo množice krščanskih vernikov. Tam najdemo pravega Jezusa z njegovimi upravičenimi zahtevami in vedno upravičenimi očitki. Štiri črke Rev.2 zaporedoma ciljajo na štiri obdobja med letoma 94 in 1843.

1. obdobje : Efez

Leta 94 zadnja priča o začetku Kristusove skupščine

Verzija 1: » *Piši angelu občine v Efezu : To pravi tisti, ki drži sedem zvezd v svoji desnici, ki hodi med sedmimi zlatimi svečniki: «*

Z imenom *Efez*, iz prvega prevoda grškega "Ephesis", kar pomeni sprožiti, Bog govori svojim služabnikom od začetka Kristusove skupščine, v času rimskega cesarja Domicijana (81-96). Duh torej meri na čas, ko Janez prejme od Boga razodetje, ki nam ga opisuje. On je zadnji apostol, ki je čudežno ostal živ in edini predstavlja zadnjo pričo začetka skupščine Jezusa Kristusa. Bog se spominja svoje božanske moči; samo on » *drži v svoji desnici*«, simbol svojega blagoslova, življenje svojih izvoljenih, » *zvezd*«, katerih dela presoja, sadove njihovih vere. Odvisno od primera blagoslavlja ali preklinja. Bog » *hodi*«, razumite, da napreduje v času svojega projekta tako, da spremlja, generacijo za generacijo, življenja svojih izvoljenih in dogodke sveta, ki jih organizira ali se bori: »in jih naučite spoštovati vse, kar sem *predpisal tebi. In glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta. Matej 28:20.*« Njegovi izvoljenci bodo morali do konca sveta izpolnjevati dela, ki jih je vnaprej pripravil zanje: » *Kajti njegovo delo smo,*

ustvarjeni v Kristusu Jezusu za dobra dela, ki jih je Bog že vnaprej pripravil, da lahko vadite jih. Efežanom 2:10.« In prilagoditi se bodo morali posebnim pogojem, ki se zahtevajo v vsakem od sedmih obdobj. Kajti lekcija, dana v » Efezu «, velja za sedem obdobj; » *sedem zvezd, ki jih drži v desni roki* «, lahko pusti, da padejo in padejo na tla, tiste, ki zadevajo uporne kristjane. Ne pozabite na idejo, da je " *svečnik* " uporaben le, ko sveti, in da bi svetil, mora biti napolnjen z oljem, simbolom božanskega Duha.

2. verz: » *Poznam tvoja dela, tvoj trud in tvojo vztrajnost. Vem, da ne preneseš negativcev; da si preizkusil tiste, ki se imenujejo apostoli in ki to niso, in da si našli lažnivce;* »

Pozor! Glagolski spregatveni časi so izjemno pomembni, saj določajo ciljni čas apostolske dobe. V tem verzu se glagol, konjugiran v sedanjiku, nanaša na leto 94, medtem ko se glagoli v preteklem času nanašajo na čas preganjanj, ki jih je povzročil rimski cesar Neron, med letoma 65 in 68.

Leta 94 kristjani ljubijo resnico, ki je še nedotaknjena in neizkrivljena, in sovražijo » *zlobne* « pogane in zlasti med njimi gospodujoče Rimljane tistega časa. Za to obstaja razlog, in to zato, ker je apostol Janez še vedno živ, tako kot mnoge druge starodavne priče resnice, ki jo je učil Jezus Kristus. Lažnivce je tako enostavno razkriti . Kajti v vsaki dobi se nespreobrnjena ljulj skuša pomešati s pšenico, ker je strah božji še vedno velik in sporočilo odrešenja je zapeljivo in privlačno. V doktrino uvajajo lažne ideje. Toda na preizkusu ljubezni do resnice jim spodleti in razkrinkajo jih resnično razsvetljeni izbranci. Podobno, kar zadeva preteklost apostolske dobe, » *si preizkusil* «, Duh spominja, kako je smrtna preizkušnja zrušila varljive maske lažnih kristjanov, pravih » *lažnivcev* «, ki so tarča tega verza, med letoma 65 in 68, ko je Neron izročil Kristusovega izvoljenca divjim zverem v svojem Koloseju, da bi prebivalcem Rima ponudil krvavi spektakel. Toda poudarimo, Jezus spominja na to gorečnost pretekle dobe.

Verz 3: " *da si potrpežljiv, da si trpel zaradi mojega imena in se nisi utrudil.* " »

Tudi tukaj bodite pozorni na čase glagolskih spregatev!

Če je pričevanje o vztrajnosti še ohranjeno, o trpljenju ni več. In Bog je dolžan opozoriti na sprejemanje trpljenja, ki se je pokazalo in vzvišeno počastilo približno 30 let prej, med letoma 65 in 68, ko je krvoločni Rimljan Neron izročil kristjane smrti, ponujen kot spektakel, svojemu sprevrženemu in pokvarjenemu ljudstvu. Šele v tem času je izbrani tabor » *trpel* « v svojem » *imenu* « in se ni » *utrudil* «.

Verz 4: » *Toda kar imam proti tebi, je, da si zapustil svojo prvo ljubezen.* »

Predlagana grožnja postane jasnejša in potrjena. Takrat so bili kristjani zvesti, toda gorečnost, ki se je izkazala pod Neronom, je oslabela ali je ni bilo več; temu, kar Jezus imenuje " *izguba prve ljubezni* ", s čimer za dobo 94 nakazuje obstoj druge ljubezni, ki je veliko slabša od prve.

Vrstica 5: » *Spomni se torej, od koder si padel, spreobrne se in delaj svoja prejšnja dela; če ne, pridem k tebi in odstranim tvoj svečnik z njegovega mesta, če se ne spreobrneš.* »

Samo spoštovanje ali preprosto priznanje resnice ne prinese odrešenja. Bog od tistih, ki jih rešuje, zahteva več, da jih naredi za svoje večne spremljevalce.

Vera v večno življenje implicira razvrednotenje prvega življenja. Jezusovo sporočilo ostaja vedno enako po Mateju 16,24 do 26: » *Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi, naj prevzame odgovornost za svoj križ in naj sledi mi. Kdor namreč hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil, kdor pa svoje življenje izgubi zaradi mene, ga bo našel. In kaj bo koristilo človeku, če pridobi ves svet, če izgubi svojo dušo? Ali pa, kaj bi človek dal v zameno za svojo dušo?* » Grožnja z odstranitvijo njegovega Duha, ki jo simbolizira » *svečnik*«, kaže, da prava vera za Boga še zdaleč ni preprosta etiketa, ki jo prilepi na dušo. V efeški dobi je bil simbolni svečnik Božjega Duha na vzhodu, v Jeruzalemu, kjer se je rodila krščanska vera, in v cerkvah, ki jih je ustvaril Pavel v Grčiji in današnji Turčiji. Versko središče bodo kmalu preselili na Zahod in predvsem v Rim v Italiji.

6. verz: » *Vendar imaš to, da sovražiš dela nikolaitov, dela, ki jih tudi jaz sovražim.* »

V tem pismu so Rimljani simbolično poimenovani po " *hudobnih* ": " *Nikolaiti* ", kar pomeni zmagoviti ljudje ali ljudje zmage, vladarji časa. V grščini je izraz "Nike" poseobljeno ime zmage. Kaj so torej » *dela nikolaitov*«, ki jih sovražijo Bog in njegovi izvoljeni? Poganstvo in verski sinkretizem. Častijo množice poganskih božanstev, največjim izmed njih je posvečen dan v tednu. Naš trenutni koledar, ki sedmim dnevom v tednu pripisuje imena sedmih zvezd, planetov ali zvezd našega sončnega sistema, je neposredna dediščina rimske religije. In kult prvega dne, posvečenega »nepremaganemu soncu«, bo sčasoma, od leta 321, bogu stvarniku dal poseben razlog, da sovraži religiozna » *dela*« Rimljanov.

7. verz: » *Kdor ima uho, naj posluša, kaj govori Duh cerkvam: Kdor zmaga, bom dal jesti od drevesa življenja, ki je v božjem rajju.* »

Dve sporočili v tem verzu spominjata na zemeljski čas zmage, » *tisti, ki premaga*«, in nebeški čas njegove nagrade.

Ta formula je zadnje sporočilo, ki ga Jezus naslovi na svoje služabnike v enem od sedmih obdobij, na katere cilja prerokba. Duh ga prilagaja posebnim razmeram vsake dobe. Tisto v Efezu označuje začetek časa, ki ga pokriva prerokba, zato mu Bog predstavlja večno odrešenje v obliki začetka zemeljske zgodovine. Tam je bila obujena Jezusova podoba pod podobo *drevesa življenja* zemeljskega vrta, ki ga je Bog ustvaril, da bi tja postavil nedolžnega in čistega človeka. Apo.22 prerokuje to obnovo prenovljenega Edena za srečo zmagovitih izvoljencev na novi zemlji. Vsakič predstavljena formula se nanaša na vidik večnega življenja, ki ga je Jezus Kristus ponudil samo svojim izvoljenim.

2. obdobje : Smirna

Med letoma 303 in 313 zadnje rimsko »cesarsko« preganjanje

Vrstica 8: " *Piši angelu občine Smirne : Tako pravi prvi in zadnji, ki je bil mrtev in je živ:* "

Z imenom » *Smirna*« drugega pisma, prevedeno iz grške besede »smurna«, kar pomeni » *mira*«, Bog cilja na čas strašnega preganjanja, ki ga je vodil rimski cesar Dioklecijan. Mira je dišava, ki je balzamirala Jezusove noge tik pred njegovo smrtjo in *so* mu jo kot daritev ob rojstvu prinesli modri z Vzhoda.

Jezus v tej preizkušnji najde vnemo prave vere, ki je ni več našel leta 94. Tisti, ki se strinjajo, da bodo umrli v njegovem imenu, morajo vedeti, da je Jezus premagal smrt in da jih bo, ko bodo spet živi, lahko obudil, kot je ., je naredil zase. Prerokba je namenjena le kristjanom, katerih » prvi « predstavnik je sam Jezus. Ko bo svojo osebo izenačil z življenjem svojih služabnikov, ga bo predstavljal tudi » zadnji « kristjan.

Verzija 9: » *Poznam tvojo stisko in tvojo revščino (čeprav si bogat) in obrekovanje tistih, ki se imenujejo Judje in to niso, ampak so satanova sinagoga.* »

Kristjanom, ki so jih preganjali Rimljani, so odvzeli premoženje in jih največkrat usmrtili. Toda ta materialna in telesna revščina jih naredi duhovno bogate po merilih vere božje sodbe. Po drugi strani pa ne skriva svoje presoje in zelo jasno razkriva vrednost, ki jo daje judovski veri, ki je zavračala božansko merilo odrešenja, s tem ko ni priznavala Jezusa Kristusa, kot Mesije, ki ga je prerokovalo Sveto pismo. Judje, ki jih je Bog zapustil, prevzamejo hudič in njegovi demoni ter postanejo za Boga in njegove prave izvoljene » *satanova sinagoga* «.

Verz 10: » *Ne bojte se, kaj boste trpeli. Glej, hudič bo nekatere izmed vas vrget v ječo, da boste preizkušeni, in imeli boste deset dni stiske. Bodi zvest do smrti in dal ti bom venec življenja.* »

V tem verzu se hudič imenuje Dioklecijan, ta kruti rimski cesar in z njim povezani »tetarhi« so silno sovražili kristjane, ki so jih želeli iztrebiti. Napovedano preganjanje ali " *stiska* " se je v resnici nadaljevala " *deset dni* " ali "deset let" med letoma 303 in 313. Nekaterim izmed njih, ki so bili " *zvesti do smrti* " kot veliki mučeniki, blagoslovljeni, bo Jezus dal " *venec življenja* " ; večno življenje znamenje njihove zmage.

Vrstica 11: » *Kdor ima uho, naj sliši, kaj govori Duh cerkvam: Kdor premaga, ne bo trpel druge smrti.* »

Tema sporočila ob koncu obdobja je: smrt. Tokrat Duh prikliče odrešenje tako, da nas opominja, da bodo morali tisti, ki ne sprejmejo prve smrti mučeništva za Boga, trpeti, ne da bi mogli ulti, »drugo smrt« »ognjenega jezera « *poslednje sodbe* . . » *Druga smrt* «, ki se ne bo dotaknila izvoljenih, ker bodo za vedno vstopili v večno življenje.

3. obdobje : Pergam

Leta 538 vzpostavitev papeškega režima v Rimu

Vrstica 12: » *Piši angelu občine v Pergamu : To pravi tisti, ki ima oster dvorezen meč:* «

Z imenom *Pergamos* Bog spominja na čas duhovnega *prešustva* . V imenu *Pergam* dva grška korena, "pérao in gamos", pomenita "prekršiti zakon". To je usodna ura začetka nesreč , ki bodo prizadele krščanska ljudstva do konca sveta. S ciljanjem na datum 313 je prejšnja doba nakazovala dostop do oblasti in pogansko vladavino cesarja Konstantina I. ' sina tetarha Konstancija Klora, in zmagovalca proti Maksenciju. S cesarskim ukazom z dne 7. marca 321 je opustil tedenski počitek svete sobote sedmega božanskega dne, naše današnje sobote, in dal prednost prvemu dnevu, ki je bil takrat posvečen poganskemu kultu sončnega

boga, »Sola« , Invictus« , Nepremagano sonce. Z njegovo poslušnostjo so kristjani zagrešili »duhovno prešuštvo«, kar bo od leta 538 naprej uradna norma rimskega papeštva, povezanega z obdobjem *Pergamona* . Nezvesti kristjani sledijo Vigiliju , novemu verskemu voditelju, ki ga je postavil cesar Justinijan ¹ Ta spletkar je izkoristil svoje razmerje s Teodoro, prostitutko, s katero se je poročil cesar, da bi pridobil ta papeški položaj, povečan s svojo novo univerzalno versko močjo, to je katoliško. Tako Bog pod imenom *Pergam* obsoja prakso »nedelje«, novo ime in vzrok duhovnega *prešuštva* , pod katerim rimska krščanska cerkev še naprej časti nekdanji »dan sonca«, podedovan od Konstantina. Trdi, da je Jezus Kristus, in ga trdi z naslovom svojega papeškega poglavarja, »vikarja Božjega sina« (zamenjava ali nadomestek Božjega sina), v latinščini »VICARIVS FILII DEI«, število črk kar je " 666 "; število, ki je skladno s tistim, ki ga Razodetje 13:18 pripisuje verskemu elementu " zveri ". Obdobje, imenovano *Pergamos*, se torej začne z nestrpnostjo in uzurpatorsko papeško vladavino, ki Jezusu Kristusu, vseмогоčnemu utelešenemu Bogu, odvzame njegov naslov vodje skupščine, po Dan 8:11; Efež. 5:23: » *Kajti mož je glava ženi, tako kot je Kristus glava Cerkve, ki je njegovo telo in katere on je Odrešenik.* »Toda pozor! To dejanje je navdihnil sam Bog. V resnici je bil on tisti, ki se je umaknil in izročil papeškemu režimu krščansko vero, ki je postala uradno nezvesta. Predrznost tega režima, obtoženega v Dan 8:23, gre tako daleč, da ga prisili, da prevzame pobudo za » *spreminjanje časov in postave* « , ki jo je postavil Bog osebno, glede na Dan 7:25. In poleg tega, ne da bi upošteval njegovo opozorilo, naj nobenega človeka ne imenuje duhovno »oče«, se obožuje z naslovom »Najsvetejši oče«, s čimer se povzdigne nad Boga stvarnika, zakonodajalca, in nekoč se mu bo to splačalo: » *In ne imejte nikogar svojega očeta na zemlji; kajti eden je vaš Oče, ki je v nebesih.* (Matej 23:9).« Ta človeški kralj ima naslednike, prek katerih se bo režim in njegovi ekscesi nadaljevali do sodnega dne, ki ga je programiral največji, najmočnejši in najpravičnejši, pravi »Najsvetejši nebeški Oče«.

Cesar Justinijan I. je ^{zato} vzpostavil ta verski režim, ki ga je Bog imel za "prešuštvo" do njega. Pomembnost ogorčenja je zato treba označiti in vklesati v zgodovino. Opazili smo leta 535 in 536, med njegovo vladavino, dva gigantska vulkanska izbruha, ki bosta zatemnila ozračje in leta 541 povzročila smrtno epidemijo kuge, ki bo izumrla šele leta 767, z vrhuncem največjega napada, leta 592. Božje prekletstvo bi lahko ne prevzamejo bolj strašne oblike in podrobnosti o tej temi bodo podane v verzu, ki sledi.

Verz 13: » *Vem, kje prebivaš, vem, da je tam Satanov prestol. Spominjate se mojega imena in niste zatajili moje vere niti v dneh Antipe, moje zveste priče, ki je bil usmrčen med vami, kjer ima Satan svoje bivališče.* »

Prerokba poudarja » *prestol* « in lokacijo njegove lokacije zaradi njegove slave in časti, ki mu jo grešniki še danes izkazujejo. Ponovno je »Rim« tisti, ki nadaljuje svojo dominacijo, tokrat pod tem lažno krščanskim in povsem poganskim verskim vidikom. Tisti, ki trdi, da je njegova »zamenjava« (ali vikar), papež, sploh ne dobi Boga, da bi ga osebno nagovoril. Prejemnik prerokbe je izbranec, ne padli, niti uzurpator, ki poveljuje poganske obrede. Ta visoki kraj rimskokatoliške vere ima svoj papeški *prestol* v Rimu, v Lateranski palači, ki jo je Konstantin I. velikodušno ^{ponudil} rimskemu škofu. Ta lateranska palača se nahaja

na gori Caelius, enem od "sedmih gričev Rima", ki se nahaja na jugovzhodu mesta; Ime Caelius pomeni: nebo. Ta hrib je po površini najdaljši in največji od sedmih. V bližini Lateranske cerkve, ki še danes za papeštvo in njegovo duhovščino predstavlja najpomembnejšo katoliško cerkev na svetu, stoji največji obelisk, kar obstaja v Rimu, ki jih je 13, saj doseže višino 47 metrov. Odkrit pod 7 metri zemlje in razdeljen na tri dele, ga je leta 1588 postavil papež Sikst V., ki je hkrati organiziral prevlado Vatikanske države v naslednji preroški dobi, imenovani *Tiatira*. Ta simbol egipčanskega sončnega kulta ima velik napis na steli, ki ga nosi, ki spominja na Konstantinovo ponudbo. V resnici jo je njegov sin Konstancij II. po očetovi smrti prinesel iz Egipta v Rim, da bi delno izpolnil željo svojega očeta, ki jo je želel prinesiti v Carigrad. Ta predanost v slavo Konstantina I. je bolj posledica Božje želje kot Konstantinovega sina. Ker celoten obelisk s svojim visokim podstavkom potrjuje prerokovano povezavo, po kateri je Konstantin I. ^{civilna} oblast, ki postavlja preostanek »sončnega dne«, papež, takrat preprost škof krščanske cerkve v Rimu, versko oblast, ki bo ta poganski dan versko uvedla pod imenom »nedelja« ali Gospodov dan. Na vrhu tega obeliska so štiri razkrivajoči simboli, ki si sledijo v tem naraščajočem vrstnem redu: 4 levi, ki sedijo na njegovi konici, usmerjeni na štiri kardinalne točke, nad katerimi so štiri gore, ki jih obdajajo sončni žarki, nad tem pa skupaj dominira kristjan križ. Usmerjen na štiri kardinalne točke, simbol levov označuje licenčnino v svoji univerzalni sili; kar potrjuje, njegov opis, razkrit v Dan.7 in 8. Raz.17:18 bo potrdil besedo o Rimu: » *In ženska, ki si jo videl, je veliko mesto, ki ima kraljevstvo nad kralji zemlje.* » Poleg tega egipčanska kartuša, vgravirana na obelisku, spominja na »nečisto željo, ki jo kralj naslavlja na Amona«, boga sonca. Vse te stvari razkrivajo pravo naravo krščanske vere, ki je prevladovala v Rimu od Konstantina I. ' od leta 313, datuma njegove zmage. Ta obelisk in simboli, ki jih nosi, pričajo o » *uspehu* « hudičevega služabnika, prerokovanega v Dan.8:25, ki je prek Konstantina I. ^{uspel} dati krščanski veri videz verskega sinkretizma, ki ga je Bog odločno obsodil. v Jezusu Kristusu. Povzemam sporočilo teh simbolov: »križ«: krščanska vera; »sončni žarki«: čaščenje sonca; »gore«: zemeljska moč; »štiri levi«: univerzalna kraljevina in moč; »obelisk«: Egipt bodi, greh, od faraonovega upora eksodusa in za greh, ki predstavlja malikovalsko čaščenje sončnega boga Amona. Bog ta merila pripisuje rimskokatoliški veri, ki jo je razvil Konstantin ^I. In tem simbolom preko egipčanske kartuše dodaja svojo sodbo o verski zavzetosti rimskih škofov, ki jih ima za nečiste; verski bratje v mestu jih že imenujejo »papeži«. Povezava krščanske vere s sončnim kultom, ki ga je izvajal in častil že sam Konstantin, je izvor strašnega prekletstva, ki ga bo človeštvo plačevalo nenehno do konca sveta. Ta lateranski *prestol* ni konkurenca rimskim cesarjem, saj od Konstantina I. ^{ne} prebivajo več v Rimu, temveč na vzhodu cesarstva, v Konstantinoplu. Tako z ignoriranjem preroškega razodetja, ki ga je Jezus Kristus dal Janezu, množice ljudi postanejo žrtve največje verske prevare vseh časov. Toda njihova nevednost je grešna, ker ne ljubijo resnice in so tako od Boga samega predani lažem in lažnivcem vseh vrst. Pomanjkanje izobrazbe prebivalstva pergamonskega *obdobja* pojasnjuje uspeh papeškega režima, ki so ga uvedli in podpirali zaporedni rimski cesarji tistega časa. Kar pa ne preprečuje nekaterim resnično izvoljenim funkcionarjem, da to novo nelegitimno oblast

zavračajo in zavračajo; zaradi česar jih Jezus prepozna kot svoje prave služabnike. Rimska lokacija izvoljenih je bila narejena, upoštevajte, da je bil Duh tam najden v 538 služabnikih, ki so ob spoštovanju nedelje ohranili vero v Jezusovo ime. Toda na tem mestu v Rimu so zadnje mučence ali »zveste priče« videli šele v času Nerona, v letih 65–68, in v času Dioklecijana med letoma 303 in 313. Ciljajoč na mesto Rim, Duh spominja na zvestobo "Antipa" njegova "zvesta priča" minulih časov. To grško ime pomeni: proti vsem. Zdi se, da označuje apostola Pavla, prvega oznanjevalca evangelija Jezusa Kristusa v tem mestu, kjer je umrl kot mučenik, obglavljen, leta 65, pod cesarjem Neronom. Bog tako nasprotuje napačnemu in zavajajočemu nazivu papežev »vikar Božjega sina«. Pravi vikar je bil zvesti Pavel in ne neverni Vigilij, niti kateri od njegovih naslednikov.

Vsemogočni stvarnik Bog je v naravo vklesal pomembne trenutke verske zgodovine krščanske dobe; trenutki, ko prekletstvo dobi intenziven značaj z resnimi posledicami za krščansko ljudstvo. Že med svojim zemeljskim delovanjem je Jezus Kristus svojim dvanajstim začudenim in osuplim apostolom dokazal, da obvladuje nevihto na Galilejskem jezeru; vihar, ki ga je v hipu, na njegov ukaz, pomiril. Med našim štetjem je obdobje med letoma 533 in 538 dobilo ta posebej prekleti značaj, saj je Bog z vzpostavitev papeškega režima s strani cesarja Justinijana I. ^{zelel} kaznovati kristjane, ki so upoštevali odlok, ki ga je razglasil cesar Konstantin 1. in je počitek obvezoval. na »dan nepremaganega sonca« prvega dne v tednu, od 7. marca 321. V tem obdobju, ki ga je prelel, je Bog povzročil prebujenje dveh vulkanov, ki sta zadušila poloblo severno od planeta in pustila sledi na Na južni polobli tudi do Antarktike. Nekaj mesecev narazen, ki sta se nahajala na antipodih drug drugemu na območju ekvatorja, je bilo širjenje teme zelo učinkovito in zelo smrtonosno. Milijarde ton prahu se je razširilo v ozračje in ljudi prikrajšalo za svetlobo in njihove običajne pridelke za hrano. Sonce v zenitu ponuja enako svetlobo kot polna luna, ki je popolnoma izginila. Zgodovinarji so zabeležili to pričevanje, po katerem je Justinijanova vojska zaradi snežnega meteža sredi julija ponovno zavzela Rim iz rok Ostrogotov. Prvi vulkan z imenom "Kakatoa" se nahaja v Indoneziji in se je prebudil oktobra 535 z nepredstavljivo magnitudo, ki je gorsko območje spremenila v morsko območje nad 50 km. In drugi, imenovan "Ilopango", se nahaja v Srednji Ameriki in je izbruhnil februarja 536.

Vrstica 14: » *Toda jaz imam nekaj proti tebi, ker imaš tam ljudi, ki se držijo Balaamovega nauka, ki je učil Balaka, naj postavi Izraelovim sinovom kamen spotike, tako da so jedli malikom darovane stvari in zagrešili spolno nemoralo. . »*

Duh opisuje duhovno stanje, ki je bilo vzpostavljeno v Rimu. Od leta 538 so zvesti izvoljeni uradniki tistega časa priča vzpostavitvi verske oblasti, ki jo Bog primerja s prerokom » *Bilaamom* «. Ta človek je služil Bogu, vendar se je pustil zapeljati vabi dobička in zemeljskih dobrin; vse stvari, ki jih je delil rimski papeški režim. Poleg tega je » *Belaam* « povzročil propad Izraela s tem, da je » *Balaku* « razkril sredstva, s katerimi ga lahko uniči: dovolj je bilo, da ga je spodbudil k sprejemanju zakonskih zvez med Judi in pogani; stvari, ki jih je Bog strogo obsojal. Ko ga primerja z » *Belaamom* «, nam Bog poda skico papeškega režima. Izvoljenec takrat dojame pomen dejanj, ki jih sam Bog povzroča hudiču

ter njegovim nebeškim in zemeljskim partnerjem. Prekletstvo krščanske cerkve temelji na sprejetju poganskega "dneva nepremaganega sonca", ki ga od leta 321 praznujejo nezvesti kristjani. In papeški režim bo, tako kot » *Bilaam* «, deloval v smeri njihovega padca in okreplil njihovo božansko prekletstvo. » *Malikom žrtvovano meso* « je le podoba v primerjavi s poganskim »sončnim dnevom«. Rim prinese poganstvo v krščansko vero. Toda razumeti morate, da so enake narave in nosijo enake resne posledice pod Božjo sodbo... Še posebej, ker se bodo prekletstva, ki jih je povzročil » *Bilaam* « krščanske dobe, nadaljevala do konca sveta, ki ga bo zaznamovala vrnitev v slavi Jezusa Kristusa. Nezvestobo kristjanov primerjajo tudi z nezvestobo Hebrejcev, ki so se predali » *nečistovanju* «, potem ko jim je Bog dal razumeti njegovih deset zapovedi. Med letoma 321 in 538 so nezvesti kristjani ravnali tako kot oni. In to dejanje traja še danes.

Vrstica 15: » *Kljub temu imate tudi ljudi, ki se držijo doktrine nikolaitov.* »

V tem sporočilu se ime » *Nikolaitov* «, ki je navedeno v *Efezu*, ponovno pojavi v tem pismu. Toda » *dela* «, ki jih zadevajo v *Efezu*, postanejo tukaj » *nauk* «. Nekateri Rimljani so pravzaprav od *Efeza* dalje postali kristjani, nato pa neverni kristjani od leta 321, in to na uraden verski način od leta 538, s spoštovanjem rimskokatoliškega " *nauka* ".

Vrstica 16: » *Spreobrnite se torej; če ne, pridem hitro k tebi in se bom z mečem svojih ust bojeval zoper njih.* »

Z obujanjem » *boja* «, ki ga vodi njegova » *Beseda*«, » *meč njegovih ust* «, Duh pripravlja kontekst za četrto sporočilo, ki prihaja. To bo tisto iz 16. ^{stoletja}, kjer bo Sveto pismo, njegova sveta pisana beseda, njeni " *dve priči* " po Raz. 11:3, širili božansko resnico in razkrinkali lažno rimskokatoliško vero.

Vrstica 17: » *Kdor ima uho, naj sliši, kar govori Duh cerkvam: Kdor zmaga, mu dam skrito mano in mu dam bel kamen; in na tem kamnu je zapisano novo ime, ki ga nihče ne pozna razen tistega, ki ga prejme.* »

Kot vedno, Duh priključuje vidik večnega življenja. Tu nam ga predstavi v podobi, ki jo je prerokovala mana, ki je bila dana lačnim Hebrejcem v suhi, pusti in suhi puščavi. Bog je nato učil, da lahko zaščiti in podaljša življenje svojih izvoljenih s svojo ustvarjalno močjo; kar bo dosegel z dajanjem večnega življenja svojim odrešenim izvoljencem. To bo vrhunec njegovega celotnega reševalnega projekta.

Izvoljenec časa bo imel za nagrado večno življenje, ki ga Duh opisuje v podobah. » *Mana* « podoba nebeške hrane je skrita v nebeškem kraljestvu, njen proizvajalec pa je Bog sam. V starodavni simboliki je bila mana na najsvetejšem mestu, ki je že simboliziralo nebesa, kjer Bog suvereno kraljuje na svojem prestolu. V rimskih običajih je » *beli kamenček* « predstavljal glas »da«, črni pa »ne«. " *Beli kamen* " označuje tudi čistost življenja izbranca, ki je postal večni. Njegovo večno življenje je božanski da, ki odraža navdušeno in množično dobrodošlico Boga. Ker je izbravec vstal v nebesnem telesu, se njegovo novo stanje primerja z » *novim imenom* «. In ta nebeška narava je za svoje izbrance vedno skrivnostna in individualna: » *nihče je ne pozna* «. To naravo bomo torej morali podedovati in vstopiti vanjo, da odkrijemo, kaj je.

4. ^{doba} : Tiatira

Med letoma 1500 in 1800 verske vojne

Vrstica 18: » *Piši angelu občine v Tiatiri* : Tako pravi Božji Sin, čigar oči so kakor ognjeni plamen in njegove noge kakor goreč bron: «

Četrto pismo pod imenom » *Tijatira* « spominja na čas, ko je krščanska vera katoliške in protestantske lige s svojimi krvavimi spopadi ponudila gnusen spektakel. Toda to sporočilo prinaša velika presenečenja. V imenu *Thyatira* dva grška korena »thuaō, téiro« prevajata »gnusoba in prinašati smrt s trpljenjem«. Grški izraz, ki upravičuje to razlago gnusobe, v grškem slovarju Bailly označuje prašiča ali divjega prašiča, ko sta vroča. In tukaj so potrebna pojasnila. 16. ^{stoletje} je zaznamovalo prebujanje protestantov, ki so izpodbijali avtoriteto rimskega papeškega režima. Poleg tega je papeštvo, ki ga je predstavljal papež Sikst V., za okrepitev svoje posvetne oblasti ustanovilo svojo državo Vatikan, ki mu bo dala civilno legitimnost, povezano z njegovo versko oblastjo. Zato je papeški režim od 16. stoletja svoj sedež, ki se je prej nahajal v Lateranski palači, prenesel na svojo posest v Vatikan, ki je že predstavljal samostojno papeško državo.

Toda ta premestitev je le zavajanje, kajti tisti, ki trdi, da je iz države Vatikan, še vedno sedi v Lateranski palači; ker tam, v Lateranu, papeži sprejemajo odposlance tujih držav, ki ga obiščejo. In tako je bil leta 1587 pod 7 metri zemlje v treh kosih odkrit popravljeni obelisk, ki je bil v bližini Lateranske palače ponovno postavljen od 3. avgusta 1588. Država Vatikan se nahaja zunaj Rima, na hribu Vatikan, na zahodnem bregu reke Tibera, ki meji na mesto od severa proti jugu. Ko smo gledali načrt tega Vatikanskega mesta, sem bil presenečen, ko sem odkril obliko prašičje glave, ušesa na severu in gobec na jugozahodu. Sporočilo grškega »thuaō« je tako dvojno potrjeno in opravičeno s strani Boga, organizatorja teh stvari. Katoliška vera, podedovana iz *Pergama*, doseže vrhunec svojih gnusob. Burno se odziva s sovraštvom in okrutnostjo proti tistim, ki so, razsvetljeni z Biblijo, končno razširjeni po zaslugi tiskarne, obsojali njene grehe in njene zlorabe. Še bolje, do takrat je bila varuhinja Svetega pisma, ki so ga razmnoževali njeni menihi v samostanih in opatijah, preganjala je Sveto pismo, ki je obsojalo njeno krivico. In ona usmrti obtoževalce z močjo slepih in samozadovoljnih monarhov; ubogljivi izvršitelji njegove oporoke. Izrazi, pod katerimi se Jezus predstavlja, navajajo: » *Kdor ima oči kot ognjeni plamen in čigar noge so kot ognjeno bron* , » razkrivajo njegovo kaznovalno dejanje do njegovih verskih sovražnikov, ki jih bo uničil ob vrnitvi na zemljo. To sta natanko ti dve krščanski ideologiji, ki sta se med seboj borili do smrti »z mečem« in strelnim orožjem v tem zgodovinskem kontekstu *tiatirske dobe*. « *Njegove noge* » bodo nato počivale na « *morju in na zemlji* » simbolu katoliške in protestantske vere v Razodetju 10:5 in Razodetju 13:1-11. Katolištvo in protestantizem, oba grešna (greh = *medenina*), nepokesana, sta opisana kot " *goreča medenina* ", ki pritegne jezo sodbe Boga Jezusa Kristusa. S prevzemom te podobe, s katero oznanja veliko » *nesrečo* « v Razodetju 1,15, Bog razkrije uro, ko so se zadnji preganjalci, združeni proti njegovim zvestim otrokom, borili med seboj do smrti kot divje »zveri«, ki jih bodo simbolizirale v celotno prerokbo. Od Frančiška 1. ^{do} Ludvika XIV. so si verske vojne sledile druga za drugo. In opaziti moramo, kako Bog razkrije prekletstvo francoskega ljudstva, ki oboroženo podpira papeštvo od Clovisa, prvega kralja Frankov. Da bi označil vrhunec tega prekletstva, je Bog na francoski prestol postavil mladega Ludvika XIV., starega »pet« let. Ta

svetopisemska vrstica iz Ecc.10:16 izraža njeno sporočilo: » *Gorje ti, dežela, katere kralj je otrok in njeni knezi jedo zjutraj!* » Ludvik XIV je uničil Francijo s svojim izdatnim zapravljanjem versajske palače in dragimi vojnami. Za seboj je pustil Francijo, ki je pahnila v revščino, in njegov naslednik Ludvik XV. je živel samo za svobodnjaštvo, ki si ga je delil s svojim neločljivim spremljevalcem v razvratu, kardinalom Duboisom. Odvraten lik, Louis S tem, ko je Bog kot tarčo te jeze izbral nežnega in miroljubnega človeka, je razodel svojo namero, da bo udaril dedni monarhični režim, zaradi slepega zaupanja, ki ga je neupravičeno zaupal papeškimi verskim pretenzijam od Klovisa dalje.

Vrstica 19: » *Poznam tvoja dela, tvojo ljubezen, tvojo vero, tvojo zvesto službo, tvojo stanovitnost in tvoja zadnja dela so večja od prvih.* »

Te besede Bog naslavlja svojim služabnikom » *zvestim do smrti* «, ki se darujejo v podobi svojega Gospoda; Bog sprejema njihova » *dela* «, *ker pričajo o njihovi pristni* » *ljubezni* « do Odrešenika. Njihova » *vera* « bo upravičena, saj jo spremlja » *zvesta služba* «. Beseda » *konstantnost* «, ki je tukaj navedena, ima precejšen zgodovinski pomen. V »Konstanškem stolpu« v mestu Aigues-mortes je Marie Durand živela svoje ujetništvo 40 dolgih in težkih let kot model vere. Mnogi drugi kristjani so dali isto pričevanje, ki je zgodovini pogosto ostalo neznano. To je zato, ker se je število mučnikov sčasoma povečalo. Najnovejša dela se nanašajo na čas vladavine (1643 do 1715) kralja Ludvika Jasno bodite pozorni na razkrivajočo vlogo imena » *zmaj* «, ki označuje »hudiča«, in odprto agresivno delovanje cesarskega in papeškega Rima v Raz.12:9-4-13-16. Tisti, ki se je imenoval »sončni kralj«, je do vrhunca prinesel boj za katolištvo, zagovornika »sončnega dne«, podedovanega od Konstantina ¹ Vendar pa je Bog, da bi pričal proti njemu, celotno trajanje njegove dolge vladavine potopil v temo in mu odrekel toploto in polno svetlobo pravega sonca, kar je imelo resne posledice za prehrano Francozov.

Vrstica 20: » *Toda kar imam proti tebi, je to, da pustiš ženi Jezabeli, ki se imenuje prerokinja, da uči in zapeljuje moje služabnike, da zagrešijo spolno nemoralo in jedo meso, žrtvovano malikom.* »

Leta 1170 je Bog dal Pierru Vaudèsu prevesti Sveto pismo v provansalski jezik. Bil je prvi kristjan, ki je ponovno odkril doktrino celovite apostolske resnice, vključno s spoštovanjem prave sobote in sprejetjem vegetarijanstva. Znan pod imenom Pierre Valdo, je izvor »Vaudoisov«, ki so se naselili v italijanskem alpskem Piemontu. Delu reformacije, ki so ga predstavljali, je nasprotoval papež in sporočilo je izginilo. Tako zelo, da je Bog celotno Evropo izročil morilski mongolski invaziji, ki ji je sledila strašna epidemija kuge, ki so jo povzročili Mongoli in ki je od leta 1348 uničila tretjino in skoraj polovico njenega prebivalstva. Sporočilo tega verza, » *zapuščaš ženo Jezabelo ...* «, je očitek, naslovljen na reformatorje, ki delu Pierra Valda niso dali pomena, ki si ga zasluži, ker je bilo popolno. Med letoma 1170 in 1517 so prezrli popoln nauk o resnici krščanskega odrešenja in njihova reforma, ki so jo izvedli ob koncu tega obdobja, je delna in zelo nepopolna.

Opomba : doktrinarna popolnost, ki jo razume in uporablja Pierre Valdo, kaže, da je Bog v njem predstavil celoten program reformacije, ki ga je bilo treba izvesti. Pravzaprav so bile stvari dosežene v dveh stopnjah, zahteva

po soboti se je začela šele v letih 1843-1844, v skladu s časom, označenim z odlokom Dan.8:14.

Da bi upodobil papeško rimskokatoliško vero, jo Bog primerja s tujo ženo kralja Ahaba, strašno » *Jezabelo* «, ki je ubijala Božje preroke in prelivala nedolžno kri. Kopija je v skladu z modelom in ima tudi to pomanjkljivost, da zdrži veliko dlje v delovanju. S tem, ko jo je imenoval » *prerokinja* «, Bog cilja na ime novega kraja svojega »prestola«: Vatikan, kar v stari francoščini in latinščini pomeni »vaticinare«: prerokovati. Zgodovinske podrobnosti o kraju so izjemno razkrivajoče. Prvotno je bil ta kraj zaznamovan s prisotnostjo rimskega templja, posvečenega bogu » *kači* « Eskulapu. Ta simbol bo označeval hudiča in papeški režim v Raz.12:9-14-15. Cesar Neron je tam postavil svoje dirkalne kroge z vozovi in na tamkajšnjem pokopališču je bil pokopan »Simon Čarovnik«. Zdi se, da gre za njegove ostanke, ki bi bili počaščeni kot posmrtni ostanki apostola Petra, križanega v Rimu. Tudi tu je krščansko slavo praznovala bazilika, ki jo je dal Konstantin. Območje je bilo prvotno močvirnato. Tako zgrajena laž bo upravičila novo ime te vaticanske bazilike, ki bo, povečana in olepšana v 15. ^{stoletju}, prevzela zavajajoče ime »bazilika svetega Petra Rimskega«. Ta čast, dejansko podeljena čarovniku in » *kači* « Eskulapu, bo upravičila ime » *magija* «, ki ga Duh pripisuje rimskokatoliškim verskim obredom v Raz.18:23, kjer nam svetopisemska različica Darbyja pravi: » *In svetloba lučka ne bo več svetila v tebi; in glas ženina in žene se ne bo več slišal v tebi; zakaj tvoji trgovci so bili velikaši na zemlji; kajti s tvojo magijo so vsi narodi zavedeni.* » Ravno dokončanje del na tej baziliki »Saint-Pierre de Rome«, ki so zahtevala ogromne vsote denarja, bo prelata Tetzla pripeljalo do tega, da bo prodal svoje »odpustke«. Meniški učitelj Martin Luther je videl, kako se odpuščanje grehov prodaja za denar, odkril pravo naravo svoje rimskokatoliške cerkve. Tako je obsodil svojo diabolično naravo in nekatere svoje zmote, ko je leta 1517 na vratih nemške cerkve v Augsburgu razobesil svojih znamenitih 95 tez. Tako je formaliziral delo reformacije, ki jo je Bog od leta 1170 predlagal Pierru Valdu.

Ko govori neposredno svojim reformiranim služabnikom tistega časa, pravim, resigniranim miroljubnim žrtvam, jih Duh graja, ker so dovolili *Jezabeli*, da poučuje in zapelje njegove služabnike . V tem očitku lahko preberemo vso doktrinarno nepopolnost tega začetka reforme. Ona » *uči in zapeljuje* « svoje » *služabnike* «, Jezusove, zaradi česar je krščanska cerkev. Toda njegov nauk je nauk iz *pergamonskega obdobja* , kjer sta obtožba »*prešuštva* « in podoba » *mesa žrtvovani malikom* « so bili že obsojeni. Kljub varljivemu videzu v tem verzu pomembna entiteta ni " *ženska Jezabela* ", ampak sam protestantski kristjan. Že od začetka, ko mu reče » *zapusti ženo Jezabelo ...* «, Duh nakazuje napake, ki so jih delili prvi protestanti. Nato razkrije značaj te napake: pogansko malikovanje. S tem razkrije naravo »bremena « , ki mu ga takrat še ni naložil, a ga bo zahteval od leta 1843. In v tem sporočilu Bog stvarnik meri na rimsko »nedeljo«, katere praksa je v njegovih očeh pogansko malikovalsko delo, ki časti lažno sončno božanstvo najstarejšega poganstva v človeški zgodovini. Od leta 1843 bi se moral odreči »nedelji« oziroma svojemu odnosu z Jezusom Kristusom, edinim Odrešenikom zemeljskih grešnikov.

Vrstica 21: » *Dal sem ji čas, da se pokesa, in ne bo se pokesala svojega nečistovanja.* »

Ta čas je razkrit od Dan.7:25 in je potrjen v treh oblikah v Apokalipsi v poglavjih 11, 12 in 13. To so izrazi: » *čas časov in pol časa; 1260 dni ali 42 mesecev,* " kar vse označuje nestrpno papeško vladavino med letoma 538 in 1798. Širjenje resnice s pomočjo Svetega pisma in oznanjevanje pravih reformatorjev je katoliški veri ponudilo zadnjo priložnost, da se pokesa in zapusti svoje grehi. Ničesar ni storila in je v imenu svoje vedoželjne moči preganjala in mučila miroljubne glasnike živega Boga. Tako je reproduciral uporniška dela judovskega ljudstva in dal Jezusovi priliki drugo izpolnitev: to je prilika o vinogradnikih, ki ubijejo prvega, ki ga je poslal Bog, nato pa ubijejo, ko se jim predstavi, sina Gospodar vinograda, da mu ukrade dediščino.

Vrstica 22: » *Glej, vrgel jo bom na posteljo in poslal nad tiste, ki prešuštujejo z njo, veliko stisko, če se ne pokesajo svojih del.* »

Bog jo bo obravnaval kot » *prostitutko* «, » *vrženo na posteljo* «, » *kar nam omogoča, da* » *ženo Jezabelo* « te teme povežemo z » *vlačudo Babilon veliki* « iz Raz.17:1. Napovedana » *velika stiska* « bo prišla po neuspehu svetopisemskega oznanila. To isto sporočilo bo potrdilo identifikacijo te » *velike stiske* « z » *zverjo, ki se dviga iz globine* « v Raz.11:7. Vstaja po delu Božjih » *dveh prič* «, ki sta spisa stare in nove Božje zaveze Svetega pisma. Duhovno » *prešušstvo* « je potrjeno in imenovano in » *tisti* «, ki jih Bog obtoži, da so ga storili z » *Jezabelo* «, so francoski monarhi in monarhisti. Monarhisti bodo skupaj s katoliškimi duhovniki postali glavna tarča jeze revolucionarnega nacionalnega ateizma, ki je bil le izraz jeze vsemogočnega Boga Jezusa Kristusa. Niso se pokesali, zato jih je v času, ki ga je Bog določil za konec papeške vladavine med letoma 1793 in 1798, doletela dvojna jeza.

Beseda " *stiska* " označuje posledico božanskega prekletstva po Rimljanih 2:19: " *Stiska in tesnoba nad vsako človeško dušo, ki dela zlo, najprej nad Judom, potem pa nad Grkom!*" ". Toda » *stiska* «, ki kaznuje grehe katoliške monarhije in njene zaveznice Rimskokatoliške cerkve, simbolizirana v Raz.17:5 z imenom » *Babilon velik* «, je logično » *velika stiska* «.

Verz 23: » *S smrtjo bom pobil njene otroke; in vse cerkve bodo spoznale, da sem jaz tisti, ki preiskuje ume in srca, in vsakega bom nagradil po vaših delih.* »

" *Umreti na smrt* " je izraz, ki ga Duh uporablja, da prikliče dva "terorja" revolucionarnega režima iz let 1793 in 1794. S tem izrazom zavrača kakršno koli idejo o preprosti duhovni smrti, ki bi zadevala protestante v 1843 v sporočilu, predanem angelu časa " *Sardes* " v Raz.3:1. Človeštvo še nikoli ni poznalo tako krvavega dela, ki ga izvajajo stroji za ubijanje, ki jih je izumil doktor Louis, cenil pa jih je doktor Guillotin, čigar ime je bilo pripisano samemu instrumentu, od takrat naprej imenovanemu: giljotina. Skrajšane sodbe so nato izrekle množico smrtnih nalogov z dodatkom načela udarca s smrtjo sodnikov in tožnikov prejšnjega dne. Po tem načelu se je zdelo, da mora človeštvo izginiti in zato je Bog ta iztrebljajoči revolucionarni režim imenoval " *brezno* ". Navsezadnje bi naredil zemljo, » *brezno* « brez kakršne koli oblike življenja od prvega dne stvarjenja, glede na 1. Mojz. 1:2. Toda šele v nebesih bodo med nebeško sodbo, ki

jo izvajajo zbrani izvoljeni, » vse Cerkve (ali skupščine)«, izvoljeni sedmih obdobj, odkrili ta zgodovinska dejstva s pomenom, ki jim ga je dal Bog. Božja pravica je popolna; tisti, ki so sodili po krivem, so bili prizadeti zaradi njegove pravičnosti, » po svojih « lastnih » delih «. Povzročili so, da so ljudje neupravičeno umirali in bili posledično zadeti s smrtjo zaradi popolne božanske pravičnosti: " in vsakemu od vas bom povrnil po njegovih delih ."

Vrstica 24: » Tebi in vsem preostalim v Tiatiri, ki ne sprejmejo tega nauka in ki niso spoznali Satanovih globin, kot jih imenujejo, vam pravim: Ne bom vam naložil drugega bremena; »

Tisti, ki obsojajo katoliško vero in njenim verskim obredom dajejo ime " satanove globine ", so lahko samo reformatorji, ki so se pojavljali od okoli leta 1200 do francoske revolucije leta 1789. Ne glede na njihovo vedenje je bil njihov nauk zelo daleč od čiste resnice, ki so jo učili Duha apostolom in učencem Jezusa Kristusa. Opozarjamo, da so v njihovo korist samo tri pozitivne stvari: vera v samo Jezusovo žrtev, zaupanje samo v Sveto pismo in dar njihove osebe in svojega življenja; vse druge doktrinarne točke so bile podedovane iz katolicizma in zato predmet dvomov. Tako so izvoljeni reformatorji, čeprav nepopolni na ravni nauka o resnici krščanske vere, znali izročiti svoja življenja Bogu darovana v živih žrtvah in čakajoč na leto 1844, dan začetka veljavnosti odloka sv. Dan 8:14 je Bog začasno odobril njihovo službo. To zelo jasno izrazi, ko pravi: » Ne nalagam vam nobenega drugega bremena .« V teh besedah se jasno pojavi položaj izjemne božje sodbe.

Verz 25: " Samo kar imaš, drži, dokler ne pridem." »

Razloge, zaradi katerih Bog lahko blagoslovi nepopolno protestantsko vero, morajo izvoljeni ohranjati in izvajati do vrnitve Jezusa Kristusa.

Vrstica 26: » Tistemu, ki premaga in ohrani moja dela do konca, bom dal oblast nad narodi. »

Ta verz razkriva, kaj bo povzročilo izgubo odrešenja od tega časa reformacije do Kristusove vrnitve. Izvoljeni se morajo do konca držati del, ki jih je pripravil in razodel Jezus Kristus, neprekinjeno do konca sveta. Poklicani padejo z zavračanjem novih Božjih zahtev. Nikoli pa ni skrival svojega namena, da bo postopoma povečeval svojo luč do časa svojega prihoda v slavi. » Pota pravičnih je kakor sijoča luč, katere svetlost se povečuje do sredine dneva (Pro.4:18)«; ta svetopisemski stavek to dokazuje. In zato je v okviru njegovega projekta, da se bodo od leta 1844 božanske zahteve pojavile na datume, ki jih je načrtovala in prerokovala njegova edinstvena svetopisemska preroška beseda. Šele v vlogi nebeškega sodnika bo izbrani prejel od Boga »oblast nad narodi«.

Vrstica 27: » Vladal jim bo z železno palico, kakor kdo razbija glinene posode, kakor sem tudi jaz prejel moč od svojega Očeta. »

Ta izraz nakazuje pravico do obsodbe na smrt. Pravica, da bodo izvoljeni delili z Jezusom Kristusom svojo sodbo nad hudobnimi, določeno za zadnjo sodbo, med »tisoč leti« velike sobote sedmega tisočletja.

Vrstica 28: » In dal mu bom jutranjo zvezdo. »

Bog mu bo dal njegovo popolno božansko svetlobo, ki jo na naši sedanji Zemlji simbolizira sonce. Toda Jezus je rekel: "Jaz sem luč." Tako oznanja luč

nebeškega življenja, kjer je Bog sam vir svetlobe, ki ni več odvisna od nebeške zvezde, kot je naše sonce.

Verzija 29: » *Kdor ima uho, naj sliši, kaj govori Duh cerkvam!* »

Gradnja Apokalipse je kot stolp, sestavljen iz sedmih nadstropij, sedmo bo čas srečanja z Bogom. V tej konstrukciji 2. in 3. poglavje tvorita osnovni okvir celotne krščanske dobe med letoma 94 in 2030. Vse teme, omenjene v Apokalipsi, najdejo svoje mesto v tem osnovnem okviru. Toda v tem okviru prva nadstropja igrajo le vlogo stopnic, ki vodijo v zgornje nadstropje. Pomembnost razodetja se pojavi na stopnji 3, imenovani *Pergam*. Ta pomembnost je dodatno okrepljena na stopnji 4, imenovani *Thyatira*. V tem obdobju krščanska vera postane zmedena in zavajajoča. Božja sodba nad duhovno situacijo te dobe bo imela posledice do konca sveta. Zato bom, da bi utrdil vaše razumevanje te sodbe, povzel to sporočilo, ki ga je Bog naslovil na svoje izvoljene protestante v času vladavine Ludvika XIV.

Povzetek: V času reformacije je bilo krščansko vedenje več. Najdemo prave svetnike preganjane, a vedno miroljubne, in ljudi, ki mešajo vero in politiko, ki se oborožujejo in vračajo udarec za udarec kraljevim katoliškim vojskam. V Danielu 11:34 jih Duh označi za »hinavce«. Malo vernih ljudi je razumelo, da biti kristjan pomeni posnemati Jezusa v vsem, ubogati njegove ukaze in se podrediti njegovim prepovedim; uporaba orožja je ena izmed njih in to je bila njegova zadnja lekcija ob aretaciji. Jezusov očitek je upravičen z dejstvom, da protestanti, ki še naprej izvajajo katoliško dediščino, sami s svojim zgledom spodbujajo nauk in zapeljevanje, ki pripada katoliški Jezabeli. Njihova nepopolna verska praksa jih diskreditira pred Božjo sodbo, ki jo sramotijo pred njegovimi sovražniki. Ta faza na začetku reformacije ga je vodila do izjemnih sodb; kar poudari z besedami: » *Ne nalagam ti nobenega drugega bremena, samo obdrži, kar imaš, dokler ne pridem* «. Toda doktrinarna nepopolnost je na tem začetku legitimna in Bog sprejema službo tistih, ki sprejemajo preganjanje in smrt v njegovem imenu. Niso mogli dati več, dali so največ: svoja življenja. Bog poudarja ta duh žrtve, ki ga označuje kot » *dela, številčnejša od prvih* (verz 19)«. Rimskokatoliško poganstvo primerjajo z *mesom, žrtvovanim malikom*. Obsodba rimske prevare se je začela s popolnoma razsvetljenimi deli Pierra Valda (Vaudés), ki je od leta 1170 pisal različico Svetega pisma v provansalsščini, ki ni latinščina. Njegovo znanje in razumevanje božanskih zahtev je bilo osupljivo popolno in po njem je protestantska vera propadla. Po navdihu Johna Calvina se je protestantska vera celo utrdila in zavzela podobo svojega katoliškega nasprotnika. In izraz »verske vojne« priča o gnusobi do Boga, ker izvoljenci Jezusa Kristusa, pravi, ne vračajo udarcev, ki so jim bili zadani. Njihovo maščevanje bo prišlo od samega Gospoda. Protestanti, katerih geslo je bilo »sola scriptura«, »samo Sveto pismo«, so z oborožitvijo pokazali prezir do Svetega pisma, ki je prepovedovalo njihovo nasilje. Jezus je šel na tem področju zelo daleč, ko je svoje učence učil, naj obrnejo »drugo lice« tistemu, ki jih udari.

To obdobje, ko so zaradi katoliškega preganjanja umrli zvesti Jezusovi služabniki, je v Apokalipsi trojno poudarjeno, tukaj v tem obdobju *Tiatire*, pa tudi v ⁵ *pečat* 6. poglavja in v ³ *trobenta* iz 8. poglavja. Tu v 22. vrstici Jezus spodbuja svoje mučene služabnike in jim oznanja svojo namero, da bo maščeval

njihovo smrt ali njihovo trpljenje, ki so ga povzročili Rim in njegovi kraljevi služabniki. Ključna beseda, skrita v imenu *Pergam*, se jasno pojavi, katoliška vera je kriva *prešuštva* proti Bogu in tisti, ki to storijo z njo, katoliški monarhi, njihove lige in njihovo lažno plemstvo, bodo pod giljotino francoskih revolucionarjev plačali, neupravičeno prelita kri. Raz.2:22-23: » *Glej, vrgel jo bom na posteljo in poslal veliko stisko na tiste, ki prešuštvujejo z njo*, če se ne pokesajo svojih del. Njene otroke bom *usmrtil*; in vse cerkve bodo spoznale, da sem jaz tisti, ki preiskuje misli in srca, in vsakemu od vas bom poplačal po njegovih delih. » Toda pozor! Ker bodo po letu 1843 tudi » *tisti, ki prešuštvujejo z njo*«, **protestanti**, bo Bog z jedrsko »tretjo svetovno vojno« pripravil novo kazen katoliškemu, pravoslavnemu, anglikanskemu, protestantskemu in drugemu prešuštvu. Adventistom. Vzporedno Duh pravi v ⁵ pečat : Raz 6,9 do 11: » *Ko je odprl peti pečat, sem videl pod oltarjem duše tistih, ki so bili pomorjeni zaradi Božje besede in zaradi pričevanja, ki so ga dali. Vpili so z močnim glasom, rekoč: Kako dolgo, o sveti in resnični Gospodar, odlašáš s sodbo in z maščevanjem naše krvi tistim, ki prebivajo na zemlji? Vsak od njih je dobil belo obleko; in rečeno jim je bilo, naj še nekaj časa počivajo, dokler se ne našteje število njihovih sosluzabnikov in njihovih bratov, ki naj bi bili usmrčeni tako kot oni.* ».

Ta prizor iz 5. pečata je lahko zmeden in zavajajoč za slabo razsvetljen um. Naj bodo stvari jasne, ta podoba nam razodeva skrivno Božjo misel, kajti po Ecc.9:5-6-10 mrtvi v Kristusu *spijo* v stanju, ko je njihov spomin pozabljen, in ne sodelujejo več pri vsem .*kaj se dela pod soncem*. Sveto pismo daje prvi smrti pomen uničenja celotnega bitja; mrtvec je, kot da ga nikoli ne bi bilo, s to razliko, da ko je obstajal, ostane ves njegov obstoj vgraviran v božjo misel. Bog torej na svoje živeče služabnike naslovi to tolažilno sporočilo, da bi jih spodbudil. Opominja jih, da je po njegovih obljubah po smrtnem spanju določen čas za njihovo prebujenje, ko bodo po njem vstali. Nato bodo imeli priložnost soditi, pod pogledom in sodbo Boga v Jezusu Kristusu, svojim prav tako vstalim mučiteljem, vendar ob koncu tisoč let . V sporočilu iz *Tiatire se bo smrt, napovedana za tiste, ki prešuštvujejo z Jezabelo* Katoličanko, dvojno izpolnila. Na zemlji je delo revolucionarjev prva faza, toda za njo bo prišla, ob svojem času in v drugi fazi, *druga smrt* poslednje sodbe, ura, ko bodo » *vse skupščine*« krščanski neverniki ali verniki vseh obdobj krščanske dobe bo videla pravično Božjo sodbo, uporabljeno proti duhovnemu *prešuštvu*.

V svoji simbolični podobi je ⁴ *trobenta* 8. poglavja potrjuje delovanje » *velike stiske*«, ki je bila programirana za kaznovanje *prešuštva* papeštva in monarhistov, ki so ga podpirali. *Sonce*, božja luč, *luna*, temna katoliška vera, in *zvezde*, verni ljudje, *so na tretjini ali delno prizadeti* zaradi preganjanja ateizma francoskih revolucionarjev v letih 1793 in 1794.

Na koncu sporočila, namenjenega miroljubnim protestantom, Duh potrjuje svojo obsodbo uporabe orožja s tem, da opozarja, da se bo izbranec maščeval šele za zadnjo sodbo, ki je pripravljena med celestialno sodbo sedmega tisočletja. Zato ni pooblaščen, da bi se sam maščeval pred to nebeško sodbo, kjer bo nato z Jezusom Kristusom sodil svojim preganjalcem in sodeloval pri razsodbi njihove smrtne obsodbe. " *Vladal jim bo z železno palico, kakor kdo razbija glinene posode* ." Namen te sodbe bo določiti čas trpljenja krivcev, obsojenih na drugo

smrt poslednje sodbe. Vrstica 29 omenja: *jutranjo zvezdo* . " *In dal mu bom jutranjo zvezdo* ." Ta izraz označuje sonce, podobo božanske svetlobe. Zmagovalec bo vstopil v božansko luč za večno. Toda pred tem večnim kontekstom ta izraz pripravlja peto pismo, ki prihaja. *Zvezda jutranja* je citirana v 2. Petrovem pismu 1:19-20-21: » *In še toliko bolj zanesljivo imamo **preroško besedo** , na katero je dobro, da jo poslušate kakor na svetilko, ki sveti v temnem kraju, dokler ne dan zori in **jutranja zvezda** vzide v vaših srcih; najprej sami veste, da nobena prerokba iz Svetega pisma ne more biti predmet zasebne razlage, kajti prerokba ni bila izrečena po človeški volji, ampak je nagnjena s Svetim Duhom, da so ljudje govorili od Boga* . Ta verz poudarja pomen preroške besede, ker bo kontekst prihajajoče dobe duhovno pogojen z začetkom uporabe božanskega odloka, prerokovanega v Dan 8:14. " *Do 23.00 in svetost bo upravičena* ." Toda takrat je bil ta verz znan samo v prevodu: " *Do 2300 zvečer in zjutraj bo svetišče očiščeno* ." Tudi v tem prevodu je bilo Božje sporočilo enako, vendar manj natančno, bi ga lahko v tej obliki razlagali kot napoved konca sveta skozi vrnitev v slavi našega Gospoda in Odrešenika Jezusa Kristusa. Bog je uporabil ameriškega protestanta Williama Millerja, da izvede dve adventistični preizkušnji vere spomladi 1843 in jeseni 1844. Kot nas uči Daniel 12:11-12, med tema dvema datumoma, leta 1843, se božji odlok umakne od padlih protestantov odrešilna pravičnost, ki jo ponuja Jezus Kristus; ker ne izpolnjujejo več standarda nove svetosti, ki jo zahteva Bog. Jezusova pravičnost je večna, vendar koristi samo pravim izvoljencem, ki jih je Jezus sam izbral, in to v vseh časih in do konca sveta.

Tukaj, med *Tiatiro* in *Sardami* , na prvi dan pomladi 1843 stopi v veljavo odlok Dan.8:14 in odkrili bomo njegove posledice v sporočilih, ki jih je Duh naslovil na kristjane tega datuma.

Razodetje 3: Skupščina od leta 1843 – obnovljena apostolska krščanska vera

5. ^{doba} : Sardi

Sodba, ki jo je izrekel Jezus Kristus po adventističnih procesih spomladi 1843 in 22. oktobra 1844

Verzija 1: » *Piši angelu sardske občine* : *Tako pravi tisti, ki ima sedem božjih duhov in sedem zvezd: Poznam tvoja dela. Vem, da mislijo, da ste živi, vi pa ste mrtvi.* »

» *Sard* «, tema petega pisma, bo razkrilo dve vedenji protestantskih kristjanov, ki jima je pripisano nasprotje: padlim, ki jim Jezus izjavi: »Imajo vas za žive in ste mrtvi «; in izvoljenim, v 4. verzu: » *hodili bodo z menoj v belih oblačilih, ker so vredni* .« Tako kot vsebina njegovih dveh sporočil ima ime *Sard* dvojni pomen, katerega pomena sta si popolnoma nasprotna. Ohranjam glavne ideje tega grškega korena: krčeviti in dragi kamen, smrt in življenje. Grimasiran in krčevit opredeljuje sardončni smeh; v grščini je sardonion zgornja vrv lovske mreže; sardina je riba; in v nasprotnem smislu sta sardo in sardoniks draga kamna;

sardoniks je vrsta rjavega kalcedona. Na začetku tega pisma se Jezus predstavi kot » tisti, ki ima sedem Božjih duhov in sedem zvezd «, to je posvečenje Duha in sodbo nad njegovimi služabniki sedmih obdobij. Tako kot v Dan.12 stoji nad morilsko reko, preizkušnjo adventistične vere, in tukaj izreče svojo sodbo. Opozorimo na domačnost, ki nakazuje, da je sogovornik eno v kolektivnem smislu. Zadeva celotno protestantsko normo. Jezus odpravi protestantsko izjemo, omenjeno v *tatirskem sporočilu*. Novo » *breme* « (kot ga razumejo uporni verniki) je zdaj naloženo in zahtevano. Prakso rimske nedelje je treba opustiti in nadomestiti s sobotnim šabatom. Ta odlok Dan.8:14 obrne stanje, ki ga je od 7. marca 321 vzpostavil cesar Konstantin ¹ Leta 1833, 11 let pred letom 1844, je Bog prek neprekinjenega dežja padajočih zvezd, ki je trajal od polnoči do 5. ure zjutraj in je bil viden po vseh Združenih državah, ponazoril in prerokoval ogromen padeč protestantskih kristjanov. Da bi te prepričal o tej razlagi, je Bog Abrahamu pokazal zvezde na nebu in mu rekel: » *Tako bo tvoje potomstvo* .« Padeč zvezd leta 1833 je torej prerokoval ogromen padeč tega Abrahamovega potomstva. To nebesno znamenje ^{je} navedeno v temi 6. pečata v Raz.6:13. Jezus je rekel: » *Pravi se, da si živ in da si mrtev* «. Tisti, o katerem govori, ima torej sloves predstavnika Boga in ta podrobnost ustreza protestantizmu, ki verjame v svojo reformacijo in misli, da je spravljen z Bogom. Božanska sodba pade: “ *Poznam tvoja dela* ”, “ *in mrtev si* ”. Ta sodba prihaja od samega Boga, velikega sodnika. Protestant lahko ignorira to sodbo, vendar se ne more izogniti njenim posledicam. Leta 1843 je stopil v veljavo odlok Daniela 8:14 in od nobenega kristjana se ne pričakuje, da ne bo poznal postave živega Boga. Ta nevednost je posledica prezira do svetopisemske preroške besede, ki ji apostol Peter v 2. Pet. 1:19-20 spodbuja, naj se v celoti posvetimo: » *In preroško besedo imamo še toliko bolj zanesljivo, kar dobro delate. bodite pozorni kakor na svetilko, ki sveti v temnem kraju, dokler ne zori dan in jutranja zvezda ne vzide v vaših srcih; najprej sami veste, da nobena prerokba v Svetem pismu ne more biti predmet zasebne razlage.* » Neopaženi med vsemi besedili Svetega pisma nove zaveze ti verzi zlasti od leta 1843 delajo razliko med življenjem in smrtjo.

2. verz: » *Bodite pozorni in okrepite ostanek, ki bo umrl; zakaj tvoja dela se mi niso zdela popolna pred mojim Bogom.* »

Če ne bodo dosegli novega standarda svetosti, bo » *ostali* « protestantizem » *umrl* «. Ker ga Bog obsoja iz dveh razlogov. Prva je praksa rimske nedelje, ki je bila obsojena z začetkom veljavnosti odloka Dan.8:14; drugi pa je nezanimanje za preroško besedo, saj bodo ob neupoštevanju lekcije, ki jo je Bog dal skozi adventistično izkušnjo, protestantski potomci nosili krivdo, podedovano od svojih očetov. O obeh točkah je Jezus rekel: » *Tvoja dela se mi niso zdela popolna pred mojim Bogom* .« Z besedami » *pred mojim Bogom* « Jezus spominja protestante na normo desetih zapovedi, zapisanih s prstom Boga, Očeta, ki ga prezirajo v korist Sina, ki naj bi jih odrešil. Njegova popolnoma poslušna vera, ki jo je dal za vzor, nima nič skupnega s protestantsko vero, dedičo številnih katoliških grehov, vključno s prvim tedenskim počitkom prvi dan. Vrata odrešenja se za vedno zaprejo kolektivni protestantski verski normi, padejo » *zvezde* « » *šestega pečata* «.

Verzija 3: » *Spominjaj se torej, kako si sprejel in slišal, in ohrani in spreobrni se. Če ne boš bedel, bom prišel kakor tat in ne boš vedel, kdaj pridem nadte.* »

Ta glagol, » *zapomniti* «, implicira kritično meditacijo o delih preteklosti. Toda le resnično izbranci so dovolj ponižni, da kritizirajo svoja dela. Poleg tega ta ukaz »*spominjaj se*« *spominja na* » *spomni se* « na začetku četrte zapovedi, ki zapoveduje posvečeni počitek sedmega dne. Tudi tukaj je uradni protestantizem dvakrat povabljen, da ponovno razmisli o sprejemu, ki ga je dal preroškimi sporočili Williama Millerja spomladi 1843 in jeseni 1844, pa tudi besedilu 4. od 10 božjih zapovedi da je zagrešil smrtni greh od leta 1843. Najresnejša posledica njegovega razhoda z Jezusom Kristusom je formulirana: » *Če ne boš bedel, pridem kakor tat, in ne boš vedel, ob kateri uri pridem nadte.* . » Videli bomo, kako je od leta 2018 to sporočilo postalo živa resničnost. Brez bdenja, brez kesanja in sadov kesanja je protestantska vera dokončno mrtva.

4. verz: » *V Sardih pa imaš nekaj mož, ki niso umazali svojih oblačil; hodili bodo z menoj v belih [oblačilih], ker so vredni.* »

Pojavila se bo nova svetost. V tem sporočilu je Jezus zadovoljen s tem, da priča o obstoju " *nekaj mož* ", glede na podrobnosti, razkrite Ellen.G.White, ki je bila med njimi, je samo 50 moških prejelo Božjo odobritev. Teh » *nekaj mož* « označuje moške in ženske, ki so odobreni in blagoslovljeni, posamezno, za pričevanje svoje vere v skladu z Gospodovim pričakovanjem. Jezus je rekel: » *V Sardah pa imaš nekaj mož, ki niso umazali svojih oblačil; in hodili bodo z menoj v belih [oblačilih], kajti vredni so.* « Kdo lahko oporeka dostojanstvu, ki ga priznava sam Jezus Kristus? Zmagovalcem preizkušenj vere leta 1843 in 1844 Jezus obljublja večno življenje in popolno zemeljsko priznanje, ki bo dobilo uradno obliko v prihajajočem sporočilu iz *Filadelfije* . Oskrunjenje » *obleke* « se pripisuje svobodnemu vedenju ljudi. » *Obleka* « je pravičnost, ki jo je pripisal Jezus Kristus, v tem primeru » *bela* «, njena umazanost pa pomeni izgubo te pravičnosti za tradicionalni protestantski tabor. Tukaj, nasprotno, odsotnost umazanije označuje nadaljevanje pripisovanja » *večne pravičnosti* « Jezusa Kristusa po Dan 9:24. Kmalu jim bo spoznanje in izvajanje sobote dalo resnično svetost, sad in znamenje podeljene pravičnosti Jezusa Kristusa. Ta preudarna in inteligentna izbira jih bo kmalu naredila večne v posvečenju in nebeškem poveljevanju, ki ga ponazarjajo » *bela oblačila* « v 5. vrstici, ki prihaja. Duh jih bo razglasil za " *neoporečne* ": " *in v njihovih ustih se ni našla laž, ker so neoporečni* (Raz.14:5)". Našli bodo » *mir z vsemi in posvečenje, brez katerega nobeno meso ne bo videlo Gospoda* «, po Pavlu v Heb.12:14. Natančneje, ta » *bela oblačila* « bodo prevzela obliko odstranitve greha, ki predstavlja prakso rimske nedelje. Ker so ga dvakrat zvesto čakali, jim namesto njega, kot znak njegovega odobravanja, daje Božji pečat sobota, ki prihaja, da pobeli Gospodove izvoljence, ki ohranjajo njegovo pravičnost. Tako je bilo opravljeno »očiščenje svetišča«, oblika, v kateri je bil takrat preveden Daniel 8:14. Pod tem pogledom je Jezus od 23. oktobra 1844 v nebeški viziji dal izbranim zmagovalcem podobo svojega prehoda iz svetega kraja v najsvetejše zemeljsko svetišče. Tako je v ponazoritvi spomnil na trenutek, ko je bil ob umiranju na križu poplačan greh njegovih izvoljenih, s čimer se je izpolnil »*dan sprave* «, hebrejski » *Jom kipur* «.

Ker se je ta dogodek že zgodil, je bila obnova dejanja v viziji namenjena le temu, da bi postavila pod vprašaj prvi dosežek večne pravičnosti, dosežen z Jezusovo smrtjo. Kar se je dobesedno izpolnilo za padlo ljudstvo Sard, katerih izkazana vera ni zadovoljiva za Boga Stvarnika. Iz dveh razlogov jih lahko Bog zavrne zaradi pomanjkanja ljubezni do njegove razglašene preroške resnice in zaradi kršitve sobote, ki je postala obvezna od leta 1843 z začetkom veljavnosti odloka Daniela 8:14.

5. verz: » *Kdor premaga, bo oblečen v bela oblačila; Njegovega imena ne bom izbrisal iz knjige življenja, ampak njegovo ime bom priznal pred svojim Očetom in pred njegovimi angeli.* »

Izvoljenec, ki ga je odrešil Jezus Kristus, je poslušno bitje, ki se zaveda, da svoje življenje in svojo večnost dolguje Stvarniku, dobremu, modremu in pravičnemu Bogu. To je skrivnost njegove zmage. Z njim se ne more prepirati, saj odobrava vse, kar reče in naredi. Tudi on sam je veselje svojega Odrešenika, ki ga prepozna in kliče po imenu od ustanovitve sveta, kjer ga je videl s svojim predvidevanjem. Ta verz kaže, kako so lažne trditve lažnih vernikov zaman in zavajajoče celo za tiste, ki jih dajejo. Zadnja beseda bo pripadla Jezusu Kristusu, ki pravi vsem: » *Poznam vaša dela* «. V skladu s temi deli razdeli svojo čredo, na svojo desnico postavi svoje *ovce*, na svojo levico pa *uporne koze in grabežljive volkove*, namenjene ognju *druge smrti poslednje sodbe*.

6. verz: » *Kdor ima uho, naj sliši, kaj govori Duh cerkvam!* »

Če lahko vsak dobesedno sliši preroške besede Duha, nasprotno, le njegovi izvoljenci, ki jih navdihuje in izobražuje, lahko razumejo njihov pomen. Duh se nanaša na natančna dejstva, ki so se zgodila v zgodovinskem času, zato se mora izbranec zanimati za versko in posvetno zgodovino ter za celotno Sveto pismo, sestavljeno iz zgodb pričevanj, hvalnic in prerokb.

Opomba : V 3. verzju je Jezus Kristus rekel padlemu protestantu: » *Spominjaj se torej, kako si prejel in slišal, varuj se in spreobrni se. Če ne boš bedel, bom prišel kakor tat in ne boš vedel, kdaj pridem nadte.* » Nasprotno pa se je za dediče zmagovalcev od pomladi 2018 to sporočilo spremenilo v: "Če boste gledali, ne bom prišel kot tat, in vedeli boste, ob kateri uri bom prišel **k** vam **"**. In Gospod je držal svoje obljube, saj so danes leta 2020 njegovi izbranci vedeli za datum njegove prave vrnitve, ki je bila razkrita za pomlad 2030. Toda protestantska vera je obsojena, da ignorira to natančnost, pridržano, samo preko Jezusa, svojim izvoljencem. Ker za razliko od njegovega vedenja do hudobnih služabnikov, " *Gospod ne naredi ničesar, ne da bi posvaril svoje služabnike preroke* " Amo.3:7.

6. ^{doba} : Philadelphia

Adventizem vstopa v univerzalno poslanstvo

Med letoma 1843 in 1873 so pionirji adventizma sedmega dne obnovili in sprejeli božansko soboto, pravi sedmi dan, ki ga je določil Bog, ki je prevzel obliko uradne ameriške krščanske verske ustanove, ki se od leta 1863 imenuje: "sedmi- dan adventistične cerkve. V skladu z naukom, pripravljenim v Dan 12:12, je Jezusovo sporočilo naslovljeno na njegove izvoljene, ki so bili posvečeni s

sobotnim počitkom, na dan leta 1873. Hkrati imajo ti izvoljeni koristi od blagorja Dan 12. :12: " *Blagor tistemu, ki čaka do 1335 dni!* ".

Novi standardi, uvedeni od leta 1843, so leta 1873 postali univerzalni

Vrstica 7: » *Piši angelu občine v Filadelfiji : To pravi Sveti, Resnični, ki ima Davidov ključ, ki odpre in nihče ne zapre, ki zapre in nihče ne zapre. odprto :*
»

Z imenom " *Filadelfija* " Jezus pokaže svojo izbranko. Rekel je: » *Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj.* Janez 13:35« In to je primer *Filadelfije* , katere grške korenine pomenijo: bratska ljubezen. Izbral je izvoljene, ki jo sestavljajo, tako da je njihovo vero preizkusil, in do teh zmagovalcev njegova ljubezen prekipeva. V tem sporočilu se predstavi z besedami: " *To pravi Sveti, Resnični .*" *Sveto* , ker je to čas, ko je posvečenje sobote in izvoljenih zahtevano po odloku Dan.8:14, ki je začel veljati od pomladi 1843. Resnično, ker v tej preroški uri, zakon resnice je obnovljen; Bog ponovno odkriva svetost svoje 4. ^{zapovedi} , ki so jo kristjani teptali od 7. marca 321. Ponovno pravi: » *tisti, ki ima Davidov ključ* «. To niso ključi sv. Petra, za katere velja, da so v lasti Rima. » *Davidov ključ* « pripada » *Davidovemu sinu* «, Jezusu, osebno. Nihče drug kot on ne more podeliti večne odrešitve, ker je pridobil ta ključ tako, da ga je nosil » *na rami* « v obliki svojega križa, po Iza 22:22: » *Na njegovo ramo mu bom dal ključ od hiše. Davidovo: ko se odpre, nihče ne zapre; ko se zapre, ne bo nihče odprl .*« Ta ključ, ki označuje križ njegove muke, kot izpolnitev tega verza, beremo tukaj: " *kdor odpre, in nihče ne zapre, kdor zapre, in nihče ne odpre .*" Vrata odrešenja so bila odprta za izgradnjo adventizma sedmega dne in zaprta za privrženca rimske nedelje od pomladi 1843. Ker so se strinjali, da se bodo podredili predstavljenim doktrinarnim resnicam in so s svojo vero preroško spoštovali njegovo besedo, je Duh sv. Jezus je rekel svetnikom filadelfijske *dobe* : » *Poznam vaša dela. Glej, ker imaš malo moči in si držal mojo besedo in nisi zatajil mojega imena, sem pred teboj postavil odprta vrata, ki jih nihče ne more zapreti .* Ta majhna verska skupina je bila uradno samo ameriška od leta 1863. Toda leta 1873 je med generalno konferenco v Battle Creeku Duh odprl vesoljna misijonarska vrata, ki naj bi trajala do resnične vrnitve Jezusa Kristusa. Nihče tega ne bo preprečil in Bog bo poskrbel za to. Upoštevati moramo dejstvo, da vse dobro, kar Jezus vidi med resničnimi svetniki, opredeljuje tudi vzroke, zaradi katerih je leta 1843 padla protestantska vera. To sporočilo je ravno nasprotno od tistega, ki ga Jezus v 3. verzu naslovi na padle Sarde , ker ciljana dela so sama obrnjena.

12 plemen Rev.7 raste

8. verz: » *Poznam tvoja dela. Glej, ker imaš malo moči in si držal mojo besedo in nisi zatajil mojega imena, sem pred teboj postavil odprta vrata, ki jih nihče ne more zapreti. »*

Izvoljenec časa je ocenjen na podlagi svojih del, ki mu jih Jezus pripisuje kot pravičnost. Njegova » *majhna moč* « potrjuje rojstvo skupine, ki temelji na » *nekaj mož* « iz 4. vrstice. Leta 1873 je Jezus adventistom naznanil njihov napredek k njegovi vrnitvi s simbolom odprtih nebeških vrat, ki se bodo odprla

spomladi leta 2030, torej čez 157 let. V sporočilu, ki sledi, naslovljenem na Laodicejo, bo Jezus stal pred temi vrati in s tem nakazal skorajšnjo bližino svoje vrnitve: » *Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim in on z menoj*. Raz.3:20 »

Dostop do krščanske vere je bil omogočen Judom

Verz 9: » *Glej, dajem ti tiste iz satanove shodnice, ki pravijo, da so Judje, a niso, ampak lažejo; glej, dal jim bom, da pridejo in se priklonijo k tvojim nogam ter vedo, da sem te ljubil*. »

Z navajanjem vstopa pravih Judov glede na raso in meso v adventistično skupino ta verz potrjuje obnovo sobotnega počitka; Nedelja ni več ovira za njihovo spreobrnjenje. Kajti od leta 321 je njena opustitev imela za posledico tudi preprečevanje iskrenim Judom, da bi sprejeli krščansko vero. Njegova sodba o rasnih Judih ni bila osebno mnenje Pavla, zveste priče; Jezus Kristus je bil tisti, ki to potrjuje v tem Razodetju, že v Razodetju 2:9, v sporočilu, naslovljenem na njegove služabnike, ki so jih obrekovali Judje in preganjali Rimljani v smirnski dobi. Upoštevajte, da bodo rasni Judje morali priznati krščansko odrešitev v adventističnem standardu, da bodo imeli koristi od Božje milosti. Univerzalni adventizem sam nosi božansko luč, katere **ekskluzivni uradni depozitar je postal** od leta 1873. Toda bodite previdni! Ta luč, njen nauk in njena sporočila so izključna last Jezusa Kristusa; noben človek in nobena institucija ne more zavrniti njene evolucije, ne da bi ogrozila svoje odrešenje. Nazadnje v tem verzu Jezus izjavi, " *da sem te ljubil* ". Ali to lahko pomeni, da je po tem času blagoslova morda ne bo več ljubil? Da, in to bo pomen sporočila, pripisanega » *Laodiceji* «.

Božje zapovedi in Jezusova vera

Vrstica 10: » *Ker si v meni ohranil besedo potrpežljivosti, bom tudi jaz tebe obdržal v uri preizkušnje, ki pride na znano zemljo, da preizkusim prebivalce zemlje*. »

Izraz potrpežljivost potrjuje kontekst adventističnega čakanja, omenjenega v Danielu 12:12: » *Blagor tistemu, ki čaka in pride do tisoč tristo petintrideset dni!* ". Preizkus se nanaša na vero »prebivalcev zemlje«, tistih, ki živijo na »znani zemlji«, ki jo priznava Jezus Kristus, Bog stvarnik. Prihaja, da preizkusi človeško voljo in razkrinka uporniški duh »ekumenskega« tabora, ki z grškim »oikomèné« označuje »znano deželo« tega verza.

Ta obljuba zavezuje Jezusa samo pod pogojem, da institucija ohrani kvaliteto vere začetka. Če naj se adventistično sporočilo nadaljuje do časa končne univerzalne preizkušnje vere, napovedane v tem verzu, ne bo nujno v institucionalni obliki. Ker grožnja lebdi v tem sporočilu v 11. verzu, ki sledi, do takrat popolnoma pozitivno in blagoslovljeno od Boga. Jezusova obljuba se bo nanašala na njegove potomce, ki so ostali živi leta 2030. Takrat bodo pravi izvoljeni leta 1873 zaspali » v Gospodu « po Raz 14,13: » *In slišal sem glas iz nebes, ki je rekel: Zapiši : Blagor mrtvim, ki umirajo v Gospodu, odslej! Da, pravi Duh, da si odpočijejo od svojega truda, kajti njihova dela jim sledijo*. » To je torej že drugi blager, ki ga je Jezus Kristus podelil tej vzorni izbranki. Toda tisto, kar Jezus blagoslavlja, je vedenje, ki ga kažejo dela. Dediči " *Filadelfije* " bodo leta

2030 zvesto reproducirali njena dela, njeno vero, njeno sprejemanje resnic, ki jih je dal nebeški Bog v zadnjih oblikah, ki jim jih je dal; ker bodo podvrženi velikim spremembam do konca, ko bo razumevanje božanskega načrta popolno.

Adventistična obljuba Jezusa Kristusa in njeno opozorilo

Verz 11: » **Hitro** pridem . Drži, kar imaš, da ti kdo ne vzame krone. »

Sporočilo » *Pridem **hitro*** « je adventističnega tipa. Jezus torej potrjuje opustitev vsake druge veroizpovedi. Pričakovanje njegove vrnitve v slavi bo ostalo do konca sveta, eno od glavnih meril, ki identificirajo njegove prave izbranec. Toda preostali del sporočila predstavlja močno grožnjo: » *Zadrži, kar imaš, da ti kdo ne vzame krone.* » In kdo more vzeti njegovo krono razen njegovih sovražnikov? Njegovi potomci jih bodo torej morali najprej identificirati in prav zato, ker tega niso storili, bodo, žrtve njihovega humanističnega duha, z njimi sklepali zaveznitvo od leta 1966.

Vrstica 12: » *Kdor koli zmaga, ga bom naredil za steber v templju svojega Boga in nikoli ne bo prišel ven; Nanj bom napisal ime svojega Boga in ime mesta svojega Boga, novega Jeruzalema, ki prihaja iz nebes od mojega Boga, in svoje novo ime.* »

V zadnjih besedah blagoslova, posvečenih zmagovalcem, Jezus združuje vse podobe dobljenega odrešenja. " *Steber v templju mojega Boga*" pomeni : trdno oporo za prenašanje moje resnice v mojo Skupščino, Izvoljeni. " ... *in ne bo prišlo ven več* ": njegovo odrešenje bo večno. " ...; *Napisal bom nanj ime svojega Boga* ": vanj bom vklesal podobo Božjega značaja, izgubljenega v Edenu. » *...in ime mesta mojega Boga* «: sodeloval bo pri povečevanju Izvoljenega, opisanem v Raz.21. »... *novega Jeruzalema, ki prihaja iz nebes od mojega Boga* «: » *Novi Jeruzalem* « je ime zbora povečanih izvoljenih, ki so postali povsem nebeški kot nebeški Božji angeli. Razodetje 21 ga opisuje v simbolični podobi dragih kamnov in biserov, ki priča o moči ljubezni, ki jo Bog čuti do svojih odrešenih z zemlje. Spušča se na prenovljeno zemljo, da bi živela večno v navzočnosti Boga, ki tam postavlja svoj prestol. »... *in moje novo ime* «: Jezus povezuje spremembo svojega imena s svojim prehodom iz zemeljske narave v nebeško. Rešeni izbranec, ki bo ostal živ ali vstal, bo doživel isto izkušnjo in prejel nebeško telo, povečano, neminljivo in večno.

V tem verzu je vztrajanje pri primerjavi z Bogom upravičeno z dejstvom, da izvoljeni najdejo samega Jezusa v njegovem božanskem vidiku.

Verzija 13: » *Kdor ima uho, naj sliši, kaj govori Duh cerkvam!* »

Izbranec je nauk razumel, a je edini, ki ga lahko razume. Res je, da je bilo to sporočilo pripravljeno samo zanj. To sporočilo potrjuje dejstvo, da sta razlaga in razumevanje razkritih skrivnosti odvisna samo od Boga, ki preizkuša in izbira svoje služabnike.

Uradni adventizem zadnjega časa se ni naučil lekcije in ga je Jezus sodil, izbruhan je zaradi zavračanja sporočila 3. ^{adventističnega} pričakovanja

» **Hitro** pridem . Drži, kar imaš, da ti kdo ne vzame krone .” Žal, za takratni uradni adventizem je konec še daleč in z naveličanostjo časa 150 let pozneje vera ne bo več ista. Jezusovo opozorilo je bilo upravičeno, vendar ni bilo

niti upoštevano niti razumljeno. In leta 1994 bo adventistična institucija dejansko izgubila svojo " krono " z zavračanjem zadnje "velike luči", ki jo je prerokovala Ellen G. White, glasnica Jezusa Kristusa v svoji knjigi "Prvi spisi" v poglavju "Ma first vision" , na straneh 14 in 15: Naslednje besedilo je izvleček s teh strani. O njem nadalje navajam, da prerokuje usodo adventističnega dela **in vase povzema ves nauk, ki so ga predstavile tri skupščine Razodetja 3: 1843–44 Sarde , 1873 Filadelfija , 1994 Laodiceja .**

Usoda adventizma razkrito v prvi viziji Ellen G. White

»Ko sem molil pri družinskem bogoslužju, je Sveti Duh počival name in zdelo se mi je, da se vse bolj dvigujem nad tem svetom teme. Obrnil sem se stran, da bi videl svoje brate adventiste, ki so ostali na tem svetu, a jih nisem našel. Nato mi je glas rekel: "Poglej še enkrat, vendar malo višje." Pogledal sem navzgor in zagledal strmo in ozko pot, daleč nad tem svetom. Tu so adventisti napredovali proti svetemu mestu. Za njimi, na začetku poti, je svetila svetla luč, za katero mi je angel rekel, da je polnočni jok. Ta luč je osvetljevala vso dolžino poti, da se jim noge niso spotikale. Jezus jim je hodil na čelu, da bi jih vodil; in dokler so gledali vanj, so bili varni.

Toda kmalu so se nekateri naveličali in rekli, da je mesto še zelo daleč in da so mislili tja prispeti prej. Nato jih je Jezus spodbudil z dvigom svoje veličastne desnice, iz katere je izžarevala svetloba, ki se je širila nad adventisti. Vzklikali so: »Aleluja! » Nekateri pa so to luč predrzno zavrnili, češ da jih ni vodil Bog. Luč za njimi je končno ugasnila in znašli so se v globoki temi. Spotaknili so se in izgubili cilj in Jezusa izpred oči, nato pa padli s poti in se pogreznili v hudobni svet pod seboj. "

Zgodba o tem prvem videnju, ki ga je Bog dal mladi Ellen Gould-Harmon, sestavlja kodirano prerokbo, ki je enako dragocena kot tisti iz Daniela ali Razodetja. Toda da bi imeli koristi od tega, ga moramo pravilno razlagati. Zato bom podal razlago.

Izraz »polnočni jok« označuje napoved prihoda ženina v »priliki o desetih devicah« od Mateja 25:1 do 13. Preizkušnja čakanja na Kristusovo vrnitev spomladi 1843 in preizkušnja Jeseni 1844 je bil prvi in drugi dosežek; ti dve pričakovanji skupaj predstavljata »prvo luč« zgodbe, postavljene »za« skupino »adventistov sedmega dne«, ki so napredovali v času, na poti ali poti, ki jo je blagoslovil Jezus Kristus. Za adventistične pionirje je leto 1844 predstavljalo datum konca sveta in zadnji svetopisemski datum, ki ga je preroška beseda lahko predlagala takratnim izbrancem. Ko so prešli ta zadnji datum, so pričakovali Jezusovo vrnitev, misleč, da je neizbežna. Toda čas je minil in Jezus se še vedno ni vrnil; kaj vzbuja videnje z besedami: »ugotovili so, da je mesto zelo daleč in da so mislili prispeti tja prej«; torej leta 1844 ali kmalu po tem datumu. Prav tako jih je premagalo malodušje do približno leta 1980, ko sem stopil na sceno in prejel to novo in veličastno luč, ki gradi **tretje adventistično pričakovanje** . Tokrat je

Jezusova vrnitev predvidena za jesen 1994 . Vsekakor se je razglasitev tega sporočila nanašala samo na mikrokozmos univerzalnega adventizma, ki se nahaja v Franciji v Valence-sur-Rhône. Božja izbira za to mesto na jugovzhodu Francije ima svojo razlago. Tam je leta 1799 v priporu umrl papež Pij VI., kar je izpolnilo dejstvo, prerokovano v Razodetju 13:3. Poleg tega je bila Valencia mesto, kjer je Bog ustanovil svojo prvo adventistično cerkev na ozemlju Francije. Tja je torej prinesel svojo božansko veličastno zadnjo luč in ob koncu leta 2020 potrjujem, da sem nenehno in zvesto prejemal od njega njegova zadnja in najdragocenejša razodetja, ki jih predstavljam v tem dokumentu. Adventistični valentinski mikrokozmos je služil kot univerzalni oder za dokončanje dela, ki se nanaša na zadnjo veličastno luč v viziji naše sestre Ellen. To videnje nam razkriva Jezusovo sodbo o izkušnji, ki jo je preživel v Valenciji, tretji izpolnitvi prilike o desetih devicah. Jezus prepozna pravega adventista po njegovem obnašanju do prikazane luči. Pravi adventist izraža svoje veselje z "Aleluja!" » ; blagoslovljen od Duha je svojo posodo napolnil z oljem. Nasprotno pa lažni adventisti »predrzno zavračajo to luč«. To zavračanje božanske luči je zanje usodno, saj jih je Bog posvaril pred to negativno reakcijo v navdihnenih sporočilih, namenjenih njim, svojemu glasniku; postale bodo prazne posode brez olja, ki proizvaja »luč« svetilke. Napovedana je neizogibna posledica: »svetloba, ki je bila za njimi, na koncu ugasne«; zanikajo osnovni temelj adventizma. Jezus uporablja svoje načelo: » *Kajti tistemu, ki ima, se mu bo dalo in bo imel obilo, a tistemu, ki nima, se bo vzelo tudi to, kar ima.* Matej 25:29.« »... na koncu so izgubili cilj in Jezusa«, postanejo neobčutljivi za adventistična sporočila, ki napovedujejo Kristusovo vrnitev ali zanikajo cilj adventističnega gibanja, zapisan v samem imenu »adventist«; »potem padli s poti in se pogreznili v hudobni svet, ki je ležal spodaj«, so se leta 1995 uradno zavezali protestantskemu zavezništvu in ekumenizmu. Tako so izgubili Jezusa in vstop v nebesa, kar je bil cilj adventistične vere. Po Dan 11:29 so se združili » *hinavci* « in » *pijanci* «, kot je Jezus napovedal v Mateju 24:50; stvari, prikazane na začetku dela.

Danes so se te preroške besede izpolnile. Doseženi so bili med letom 1844, datumom prve luči, »ki se nahaja za njimi«, in letom 1994, datumom velike preroške luči, ki jo je zavrnila prva adventistična cerkev, ustanovljena v Franciji, v mestu Valence-sur-Rhône, ki ga Bog uporabil za svojo demonstracijo. Danes je uradni adventizem v »globoki temi« ekumenizma s sovražniki resnice, protestanti in katoličani.

7. ^{doba} : Laodiceja

Konec institucionalnega adventizma – zavrnitev tretjega adventističnega pričakovanja.

Vrstica 14: » *Piši angelu občine v Laodiceji : Tako pravi Amen, zvesta in resnična priča, začetek božjega stvarstva: «*

Laodicea je ime sedme in zadnje dobe; konec blagoslova institucionalnega adventizma. To ime ima dva grška korena »laos, dikéia«, kar pomeni: »sojeni ljudje«. Pred menoj so adventisti prevajali: »ljudje sodbe«, vendar institucija ni

vedela, da se bo ta sodba začela s tem, kot uči 1. Petrovo pismo 4:17: »Kajti to je trenutek, ko se bo sodba začela s **hišo Bog**. Zdaj, če se začne pri nas, kakšen bo konec tistih, ki ne ubogajo Božjega evangelija? » Jezus se predstavi z besedami: » Tako pravi Amen, zvesta in resnična priča, začetek božjega stvarstva: » Beseda Amen pomeni v hebrejščini: v resnici. Po pričevanju apostola Janeza jo je Jezus pogosto uporabljal (25-krat), dvakrat pa jo je ponovil na začetku, pred svojimi izjavami. Toda v tradicionalni verski praksi je postal izraz za ločila na koncu molitev ali izjav. Nato se pogosto razlaga v smislu "tako bo", podedovanem iz katolicizma. In Duh uporablja ta koncept » v resnici «, da bi dal besedi Amen popolnoma upravičen dvojni pomen. *Laodiceja* je ura, ko Jezus ponudi veliko luči, da popolnoma osvetli prerokbe, pripravljene za zadnji čas. Delo, ki ga berete, je dokaz za to. Kar bo povzročilo razdor med Jezusom in uradno adventistično institucijo, je zavrnitev njegove luči. V logični in upravičeni izbiri je Bog med letoma 1980 in 1994 adventizem podvrgel preizkusu vere po vzoru, ki je imel za posledico izgubo protestantov in blagoslov adventističnih pionirjev. Preizkus je že temeljil na veri v Jezusovo vrnitev, napovedano za pomlad 1843, nato za jesen 1844. Po drugi strani pa sem od leta 1983 začel deliti napoved Jezusove vrnitve za leto 1994, pri čemer sem uporabil » pet mesecev «, navedenih v sporočilu o » *peti trobenti* « v Raz.9:5-10. S pripisovanjem te teme prekletstvu protestantizma leta 1844 je omenjeno obdobje » *petih mesecev* «, tj. 150 resničnih let, pripeljalo do leta 1994. Videli smo le vrnitev Jezusa Kristusa, ki je označil konec tega obdobja, in delno zaslepljen od Boga glede podrobnosti besedila sem branil tisto, kar sem imel za božansko resnico. Po uradnih opozorilih je zavod novembra 1991 izrekel mojo razrešitev; to, medtem ko so ostala še tri leta za dokazovanje in zanikanje mojih napovedi. Šele kasneje, okoli leta 1996, mi je postal jasen pravi pomen te izkušnje. Besede, ki jih je Jezus izrekel v pismu » *Laodiceji* «, so se pravkar izpolnile in zdaj so dobile natančen pomen. Do leta 1991 mlačni adventisti niso več tako ljubili resnice kot leta 1873. Sodobni svet jih je oslabil tudi tako, da jih je zapeljal in osvojil njihova srca. Tako kot v » *efeški* « dobi je uradni adventizem izgubil svojo » *prvo ljubezen* «. In Jezus ji » *vzame svečnik in njeno krono* «, ker tudi ona tega ni več vredna. V luči teh dejstev sporočilo postane svetlo in jasno. Beseda » *Amen*« potrjuje zahtevo po popolni resnici in koncu blagoslovljenega odnosa. » *Priča _ zvest in resničen* « zavrača nezvestega in lažnivega Izbranca. » *Načelo Božjega ustvarjanja* «, torej stvarnik, pride kolektivno zapreti inteligenco nevrednih in individualno odpreti inteligenco svojih izbrancev za resnice, ki jih vsebuje in skriva zgodba Geneze. Hkrati s priklicem » *načela božjega stvarstva* « ki ga povezuje z besedo » *Amen* «, Duh potrjuje zelo blizu končno vrnitev Jezusa Kristusa: » *takoj* «. Vendar pa bo od leta 1994 do leta 2030, datuma konca človeštva na zemlji, minilo še 36 let.

Smrtonosna mlačnost

Vrstica 15: » *Poznam tvoja dela. Vem, da nisi ne vroč ne mrzel. Naj vam bo hladno ali vroče!* »

Neformalni naslov je naslovljen na institucijo. To je plod religij, ki se dedujejo od očeta na sina in hčer, kjer vera postane tradicionalna, formalistična, rutinirana in se boji vsega novega; stanje, v katerem je Jezus ne more več blagosloviti, ko ima toliko nove luči, ki jo lahko deli z njo.

Vrstica 16: » *Ker si torej mlačen in nisi ne mrzel ne vroč, te bom izbruhal iz svojih ust.* »

Opazovanje je vzpostavil Jezus novembra 1991, ko je uradna institucija odstranila preroka, ki je prenašal njegovo sporočilo. Spomladi 1994 bo izbruhan, kot je napovedal Jezus. To je dokazala sama z vstopom leta 1995 v ekumensko zvezo, ki jo je organizirala katoliška Cerkev, kjer se je pridružila uporniškim protestantom, saj zdaj deli njihovo prekletstvo.

Varljive iluzije, ki temeljijo na duhovni dediščini

Verz 17: » *Ker praviš, da sem bogat, obogaten sem in ne potrebujem ničesar, in ker ne veš, da si ubog, nesrečen, reven, slep in nag,* «

»... *bogata* «, je bila adventistična izbranka leta 1873, in številna razodetja, dana Ellen G. White, so jo še dodatno duhovno obogatila. Toda na preroški ravni so bile razlage tistega časa hitro zastarele, kot je upravičeno mislil James White, mož Gospodovega glasnika. Jezus Kristus, živi Bog, je zasnoval svoje prerokbe za njihovo popolno in brezhibno končno izpolnitev. Zato minevanje časa, ki prinaša ogromne spremembe v svet, upravičuje nenehno prevpraševanje prejetih in poučenih interpretacij. Gospodov blagoslov je pridržan; Jezus je rekel: " *Tistemu, ki bo ohranil moja dela do konca.* " Toda leta 1991, ko je zavrnil svetlobo, je bil konec še daleč. Zato je morala biti pozorna na vsako novo luč, ki jo je predlagal Gospod s sredstvi, ki jih je sam izbral. Kakšno nasprotje med iluzijami institucije in stanjem, v katerem jo Jezus vidi in sodi! Od vseh navedenih izrazov je beseda » *nag* « najresnejša za ustanovo, ker pomeni, da ji je Jezus umaknil svojo večno pravičnost, je v njegovih ustih, smrtna obsodba in druga smrt poslednje sodbe; v skladu s tem, kar je zapisano v 2. Korinčanom 5:3: » *Tako ječimo v tem šotoru, da bi si naredili nebeški dom, če se le najdemo oblečeni in ne goli.* »

Nasveti zvestih in resničnih pričevalcev

Vrstica 18: » *Svetujem ti, da od mene kupiš zlato, preizkušeno v ognju, da boš obogatel, in bela oblačila, da boš oblečen in da se ne bo videla sramota tvoje nagote, in mazilo za mazilo oči, da boš videl.* »

Po ugotovitvah leta 1991 je imela ustanova še tri leta časa, da se popravi in obrodi sad kesanja, ki pa ni prišel. In ravno nasprotno, njegove vezi s padlimi protestanti so se okrepile do te mere, da so sklenili uradno zavezništvo, objavljeno leta 1995. Jezus se predstavlja kot izključni trgovec prave vere, »z ognjem preizkušenega zlata« *preizkusa*. Dokazi o njegovi obsodbi cerkve se pojavljajo v odsotnosti » *belih oblačil* «, ki so jih bili njeni pionirji » *vredni* « v Raz.3:4. S to primerjavo Jezus ponazarja dejstvo, da je pred letom 1994 adventiste iz » *Laodiceje* « podredil adventističnemu pričakovanju, ki je bilo enako tistim pred letoma 1843 in 1844; da bi preizkusili vero v treh izkušnjah, kot jih uči sporočilo leta 1844 naslovljeno na adventiste iz » *Sard* «. Institucija v zaprti uporniški drži ni mogla razumeti, kaj ji Jezus očita; bila je » *slepa* «, kot farizeji Jezusove zemeljske službe. Zato ni mogla razumeti Kristusovega povabila k nakupu " *dragocenega bisera* " iz prilike Matej 13:45-46, ki postavlja sliko standarda večnega življenja, ki ga zahteva Bog, razkrita v tem 18. verzu Razodetja 3. .

Usmiljeni klic

Verz 19: » *Kar ljubim, grajam in kaznujem. Zato bodi goreč in spreobrnjen se.* »

Kazen je za tiste, ki jih Jezus *ljubi*, dokler jih ne izbruha. Izrečeni klic, povabilo k kesanju, ni bilo uslišano. In ljubezen se ne deduje, zasluži se z dostojanstvom. Ko je institucija otrdela, Jezus sproži posamezen poziv kandidatom za nebeški poklic:

Univerzalni klic

20. verz: » *Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim in on z menoj.* »

V Razodetju se beseda " *vrata* " pojavlja v Raz.3:8, tukaj v Raz.3:20, v Raz.4:1 in v Raz.21:21. Razodetje 3:8 nas spominja, da *vrata* odpirajo in zapirajo dostop. Tako postanejo simbol preizkušenj vere, ki odpirajo ali zapirajo dostop do Kristusa, do njegove pravičnosti in njegove milosti.

ima beseda » *vrata* « *tri različne pomene, ki se vendar dopolnjujejo.* Pokaže na samega Jezusa: » *Jaz sem vrata* [. Janez 10:9"]; *nebeška vrata so se odprla* v Raz 4,1: » *Odprla so se vrata v nebesih.* » ; in *vrata* človeškega srca, na katera pride Jezus potrkat, da bi povabil izvoljenca, naj mu odpre svoje srce, da bi dokazal svojo ljubezen.

Dovolj je, da njegovo ustvarjeno bitje odpre svoje srce njegovi razodeti resnici, da se med njim in njegovim božanskim Stvarnikom omogoči intimno občestvo. Večerjo delijo zvečer, ko pride noč, da se konča dnevno delo . Človeštvo bo kmalu vstopilo v to vrsto noči, " *kjer nihče ne more več delati.*" (Janez 9:4).« Konec časa milosti bo za vedno zamrznil zadnje verske odločitve človeških bitij, moških in žensk, ki so enako odgovorne in strogo komplementarne na ravni mesa.

V primerjavi s sporočilom iz *Filadelfije* je izbrani v *laodicejski dobi* , v bližini vrnitve Jezusa Kristusa. *Odprta vrata v nebesih* " se bo odprlo kot nadaljevanje tega sporočila v Raz.4:1.

Zadnji opomin Duha

Jezus posameznemu zmagovalcu izjavi:

Vrstica 21: » *Kdor koli premaga, mu bom dal, da sede z menoj na mojem prestolu, kakor sem jaz premagal in sedel s svojim Očetom na njegov prestol.* »

Tako napove dejavnost nebeške sodbe, ki sledi temu sporočilu in bo tema Rev.4. Toda ta obljuba ga zavezuje le k resnično izvoljenemu zmagovalcu.

Vrstica 22: » *Kdor ima uho, naj sliši, kaj govori Duh cerkvam!* »

Tema " *pisem* " se konča s tem novim institucionalnim neuspehom. Zadnji, ker bo odslej luč nosil navdihnjen človek, potem pa majhna skupina. Prenašala se bo posamezno od človeka do človeka in s pomočjo interneta, ki ga bo Jezus sam usmerjal tako, da bo vodil svoje izvoljence k viru razširjanja njegovih najnovejših resnic, tako svetih kot njegova božanska oseba. Na ta način, kjer koli na zemlji je: " *Kdor ima uho, naj sliši, kaj govori Duh cerkvam!*" »

Naslednja tema bo imela za kontekst celestialno tisočletje sodbe hudobnih, ki so jo izvršili sveti. Celoten predmet temelji na naukih, razpršenih v Razodetjih 4, 11 in 20. Toda Razodetje 4 jasno potrjuje nebeški kontekst te dejavnosti, ki kronološko sledi zadnji dobi zemeljskih Izbranih.

Razodetje 4: Nebeška sodba

1. verz: » *Po tem sem pogledal, in glej, **odprla so se vrata v nebesih** . Prvi glas, ki sem ga slišal, kot zvok trobente , ki mi je govoril, je rekel: **Pridi sem gor in pokazal ti bom, kaj se bo zgodilo pozneje** .*

Z besedami: " *Prvi glas, ki sem ga slišal, kot zvok trobente* ," Duh definira sporočilo te " *laodikejske* " dobe kot tisto, kamor je prenesel Janeza v Razodetju 1:10: " *Bil sem v duhu na Gospodov dan, in sem za seboj zaslišal močan glas, kakor glas trobente .*« *Laodiceja* je torej obdobje, katerega konec je zaznamovan z » *Gospodovim dnevom* «, z njegovim velikim veličastnim povratkom.

Po njegovih besedah Duh močno podpira idejo o nasledstvu te teme s sporočilom *Laodikeje* . To pojasnilo je pomembno, ker institucija svojim nasprotnikom nikoli ni mogla dokazati svojih doktrin nebesne sodbe. Danes ponujam dokaz za to, ki ga omogoča pravilna definicija datumov, priloženih sporočilom pisem *Razod . 2* in *3*. Med *Laodicejo* in *Raz. 4*, s » *sedmo trobento* « *Razod.* hudiču in uporniškimi ljudem odvzel njihovo zemeljsko » *gospodarstvo nad kraljestvom sveta* «. Z » *žetvijo* « iz *Razodetja 14* je svoje izvoljene ponesel v nebesa in jim zaupal nalogo, da z njim sodijo o preteklem zemeljskem življenju hudobnih mrtvih. Takrat bo » *tisti, ki premaga, vladal narodom z železno palico* «, kot je napovedano v *Raz.2:27*. Če bi bili preganjalci tako kot jaz prepričani o usodi, ki jim je namenjena, ni dvoma, da bi spremenili svoje vedenje. Toda ravno njihova silna želja, da bi ignorirali vsako opozorilo, jih vodi do najhujših dejanj in si tako pripravljajo najhujšo kazen, ki je v trenutnih zemeljskih razmerah ni mogoče ponoviti. Vrnimo se torej k besedilu tega 4. poglavja. " *Prvi glas, ki sem ga slišal, kot zvok trobente in ki mi je govoril, je rekel: Pridi sem gor in pokazal ti bom, kaj se mora zgoditi pozneje.* " Janez se sklicuje na 10. verz *Razod. 1*: " *Bil sem v duhu na dan Gospodov in za seboj sem slišal močan glas, kakor glas trobente .* " Ta tema o Kristusovi vrnitvi v slavi je omenjena že v 7. vrstici, kjer je zapisano: » *Glej, prihaja z oblaki. In videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so ga prebodli; in vsi rodovi zemlje bodo žalovali zaradi njega. ja Amen!* » Predlagana povezava teh treh besedil potrjuje končni veličastni kontekst dneva vrnitve Gospoda Jezusa, ki so ga njegovi izbranci in njegovi zvesti angeli imenovali tudi *Mihael* . Če Jezusov glas primerjamo s trobento , je to zato, ker kot to zveneče glasbilo vojsk, na čelu svojih nebeških angelskih vojsk, Jezus trobi svoje čete, da začnejo boj. Še več, njegov glas kakor *trobenta* ni prenehal opozarjati svoje izvoljene, da bi jih posvaril, da bi jih pripravil na zmago, kot je sam premagal greh in smrt. Z besedo » *trobenta* « nam Jezus pokaže najbolj skrivnostno in pomembno temo vsega svojega *Razodetja*. In res je, da je za njegove zadnje

služabnike ta tema skrivala izločitveni test. Tukaj, v Raz.4:1, je opisani prizor nepopoln, ker cilja le na njegove izbrance, ki jih je prišel rešiti smrti. Obnašanje hudobnih v tem istem kontekstu bo opisano v Razodetju 6:16 s temi razodevajočimi izrazi: » *In rekli so goram in skalam: Padite na nas in skrijte nas pred obličjem tistega, ki sedi na prestol in pred jezo jagnjeta; kajti prišel je veliki dan njegove jeze in kdo more obstati?* » Na to vprašanje, ki je očitno brez odgovora, bo Bog predstavil v 7. poglavju, ki sledi tistim, ki se lahko uprejo: zapečateni izvoljeni, ki jih simbolizira število 144.000, množica 12 na kvadrat ali 144. Toda on je samo izvoljeni, ki so ostali živi ob Kristusovi vrnitvi delovati tam. Zdaj, v tem kontekstu Razodetja 4, se vnebovzetje v nebesa nanaša tudi na izvoljene, ki so umrli od Abela, ki jih Jezus obuja, da bi tudi njim dal nagrado, obljubljeno za njihovo vero: večno življenje. Tudi, ko je Jezus rekel Janezu: » *Pridi sem gor!* «, Duh s to podobo samo napoveduje vzpon proti celestialnemu Božjemu kraljestvu vseh izvoljenih, odrešenih s krvjo Jezusa Kristusa. Ta vzpon v nebesa pomeni konec človeške zemeljske narave, izvoljeni so vstali podobno kot zvesti Božji angeli, v skladu z Jezusovim naukom Matej 22:30. Mesa in njegovega prekletstva je konec, pustijo ju brez obžalovanja. Ta trenutek v zgodovini človeštva je tako zaželen, da se ga Jezus nenehno spominja v svojem razodetju od Daniela. Tako kot zemlja, prekleta zaradi človeka, tudi pravi izvoljenci hrepenijo po svoji rešitvi. Zdi se, da je 2. verz prepisan iz Raz.1:10; pravzaprav Duh močneje potrjuje povezavo obeh, ki se nanašata na isti dogodek v zgodovini Božjega projekta, njegovo vrnitev v njegovem " *velikem dnevu* ", prerokovanem v Raz.16:16.

Verz 2: » *Takoj sem bil v duhu. In glej, bil je prestol v nebesih in na prestolu je nekdo sedel.* »

Kot v Janezovi izkušnji, jih vzpon izvoljenih v » *nebesa* « » *razveseli v duhu* « in se projicirajo v nebeško razsežnost, ki ostaja ljudem vedno nedostopna, ker Bog tam kraljuje in je viden.

3. verz: » *Ta, ki je sedel, je bil podoben kamnu iz jaspisa in sardonika; in prestol je obdajala mavrica kot smaragd.* »

Tam se znajdejo pred Božjim prestolom, na katerem veličastno sedi edini Bog Stvarnik. To nepopisno nebeško slavo pa izražajo dragi kamni, na katere so ljudje občutljivi. » *Jaspisni kamni* « prevzamejo zelo različne vidike in barve ter tako predstavljajo mnogoterost božanske narave. Rdeče barve, " *sardoina* " ji je podobna. » *Mavrica* « je naravni pojav, ki človeka že od nekdaj navdušuje, vendar se moramo še vedno spomniti njenega izvora. To je bilo znamenje zaveze, s katero je Bog obljubil človeštvu, da ga nikoli več ne bo uničil z vodami potopa, po 1. Mojzesovi 9:9 do 17. Prav tako vsakič, ko dež sreča sonce, simbolična podoba Boga, mavrica, se zdi, da pomirja njegova zemeljska bitja. Toda s priklicem vodnega potoka Peter spomni, da je » *potop ognja in žvepla* « v božanskem načrtu (2Pet.3:7). Ravno glede na to iztrebljajočo » *ognjeno poplavo* « Bog organizira v svojih nebesih sodbo hudobnih, katere sodniki bodo odrešeni izvoljenci in Jezus, njihov Odrešenik.

Verz 4: » *Okoli prestola sem videl štiriindvajset prestolov in na teh prestolih je sedelo štiriindvajset starešin, oblečenih v bela oblačila in na glavah z zlatimi kronami.* «

Tu torej, simbolizirano s *24 starimi možmi*, odrešenih dveh preroških obdobjih, razkritih po naslednjem načelu: med letoma 94 in 1843, ustanovitev 12 apostolov; med letoma 1843 in 2030, duhovni "adventistični" Izrael "12 plemen", zapečaten z "Božjim pečatom", na 7. dan Sabat v Apo.7. Ta konfiguracija bo potrjena v Razodetju 21 v opisu »*Novega Jeruzalema, ki prihaja iz nebes*«, da bi se naselil na prenovljeni zemlji; "12 plemen" je predstavljenih z "12 vrati" v obliki 12 "biserov". Tema sodbe je opredeljena v Raz 20,4, kjer beremo: »**In videl sem prestole; in tistim, ki so tam sedeli, je bila dana moč soditi**. In videl sem duše tistih, ki so bile obglavljene zaradi Jezusovega pričevanja in zaradi Božje besede, in tistih, ki niso častili zveri niti njene podobe in niso prejeli znamenja na svoja čela in na svoje roke. Oživeli so in s Kristusom kraljevali tisoč let.« Vladavina izvoljenih je vladavina sodnikov. Toda koga sodimo? Raz.11:18 nam daje odgovor: »**Narodi so bili jezni; in prišla je tvoja jeza in prišel je čas, da sodiš mrtvim**, da poplačaš svoje služabnike, preroke, svetnike in tiste, ki se bojijo tvojega imena, majhne in velike, in da uničiš tiste, ki uničujejo zemljo. V tem verzu Duh spominja na zaporedje treh tem, razkritih za čas konca: »šesta trobenta« za »jezne narode«, čas »sedmih zadnjih nadlog« za »prišla je tvoja jeza« in nebeška sodba »tisoč let«, kajti »prišel je čas, da se sodi mrtvim«. Konec verza navaja končni program, ki se bo izpolnil s končno sodbo jezera ognja in žvepla, ki bo uničilo hudobneže. Vsi bodo sodelovali v drugem predlagano vstajenje, ob koncu "tisoč let", v skladu z Raz. 20:5: "Ostali mrtvi niso oživeli, dokler se ni dopolnilo tisoč let". Duh nam daje svojo definicijo hudobnih: »tisti, ki uničujejo zemljo«. Za tem dejanjem je »uničujoč ali opustošilen greh«, naveden v Dan 8:13; greh, ki povzroča smrt in opustošenje zemlje; ki je vodil Boga, da je med 538 in 1798 izročil krščanstvo krutemu rimskemu papeškemu režimu; ki tretjino ljudi preda jedrskemu ognju po ali leta 2021. Nihče si ne bi predstavljal, da bo od 7. marca 321 kršitev svete sobote pravega sedmega dne prinesla toliko strašnih in tragičnih posledic. 24 starešin se razlikuje le na ravni odloka Daniela 8:14, ker jim je skupno, da so rešeni z isto krvjo Jezusa Kristusa. Zato vsi nosijo »bela oblačila« in »venec življenja«, obljubljen zmagovalcem v bitki vere v Raz. 3:5, v skladu z Raz.3:5. »Zlato« kron simbolizira vero, očiščeno s preizkušnjo v skladu s 1. Petr. 1:7.

V tem 4. poglavju se izraz "sedenje" pojavi 3-krat. Ker je številka 3 simbol popolnosti, Duh postavlja to temo sodbe sedmega tisočletja pod znamenje popolnega počitka zmagovalcev, kot je zapisano: »Sedi na moji desnici, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog.« Psa.110:1 in Mat.22:44. On in tisti, ki sedijo, počivajo in s to podobo Duh dobro predstavlja sedmo tisočletje, kot je velika sobota ali počitek prerokovan od stvarjenja, s posvečenim počitkom sedmega dne naših tednov.

Verz 5: »**Iz prestola prihajajo strele, glasovi in grom. Pred prestolom gori sedem ognjenih svetilk, ki so sedem božjih duhov**.

Manifestacije, ki »prihajajo s prestola«, se neposredno pripisujejo samemu Bogu Stvarniku. Glede na Exo.19:16 so ti pojavi v grozi hebrejskega ljudstva že zaznamovali Božjo prisotnost na gori Sinaj. Ta predlog torej spominja na vlogo, ki jo bo imelo deset božjih zapovedi v tem dejanju sodbe hudobnih mrtvih. Ta opomin prikličje tudi dejstvo, da je neviden, v nevarnosti neizogibne

smrti svojih stvarjenj v preteklosti, Bog, ki ni spremenil svoje narave, brez nevarnosti viden svojim odrešenim, vstalim in poveljanim izvoljencem. **Pozor! Ta kratek stavek, zdaj razložen, bo postal mejnik v strukturi knjige Razodetje. Vsakič, ko se pojavi, mora bralec razumeti, da prerokba obuja kontekst začetka sodbe sedmega tisočletja, ki bo zaznamovan z neposrednim in vidnim Božjim posegom v Mihaela, Jezusa Kristusa.** Na ta način nam bo struktura celotne knjige ponudila zaporedne preglede krščanske dobe pod različnimi temami, ločenimi s tem ključnim izrazom: »bile so *strele, glasovi in gromi*«. Najdemo ga v Raz.8:5, kjer je ključu dodan » *potres*«. Ločila bo temo večne nebeške priprošnje Jezusa Kristusa od teme *trobent*. Nato bo v Raz.11:19 k ključu dodana " *močna toča*". Razlaga se bo pojavila v Raz.16:21, kjer ta " *velika toča*" zaključi temo *od sedmih zadnjih Božjih nadlog*. Podobno postane » *potres*« v Raz.16:18 » *velik potres*«. Ta ključ je temeljnega pomena za učenje obvladovanja naukov knjige Razodetje in razumevanje načela njene strukture.

Če se vrnemo k našemu 5. verzu, opazimo, da je tokrat postavljenih » *pred prestol*« » *sedem gorečih svetilk*«. Simbolizirajo " *sedem božjih duhov*". Število " *sedem*« tukaj simbolizira posvečenje Božjega Duha. Po svojem Duhu, ki vsebuje vse življenje, Bog nadzoruje vsa svoja bitja; on je v njih in jih postavlja " *pred svoj prestol*", ker jih je ustvaril svobodne, nasproti sebi. Podoba " *sedmih gorečih svetilk*" simbolizira posvečenje božanske svetlobe; njegova popolna in intenzivna svetloba odpravi vso možnost teme. Kajti v večnem življenju odrešenih ni prostora za temo.

Verz 6: » *Pred prestolom je še vedno stekleno morje, podobno kristalu. Sredi prestola in okoli prestola so štiri živa bitja, polna oči spredaj in zadaj.* »

Duh nam govori v svojem simboličnem jeziku. Kaj je " *pred prestol*" označuje njegova nebeška bitja, ki pomagajo, vendar ne sodelujejo pri sodbi. V velikem številu ti prevzamejo videz morja, katerega čistost značaja je tako čista, da ga primerja s *kristalom*. To je osnovni značaj nebeških in zemeljskih bitij, ki so ostala zvesta Bogu stvarniku. Nato Duh pokliče drug simbol, ki se nanaša na Boga, sredi prestola, in njegova nebesna bitja iz drugih svetov in drugih razsežnosti, *okoli prestola*; *okrog* označuje bitja, razkropljena pod pogledom Boga, ki sedi na *prestolu*. Izraz " *štiri živa bitja*" se nanaša na univerzalni standard živih bitij. Množica *oči* je upravičena z besedo množica, njihov položaj " *spredaj in zadaj*" pa simbolizira več stvari. Prvič, tem *živim bitjem daje* večsmeren, večdimenzionalen videz. Bolj duhovno pa se izraz » *pred in zadaj*« nanaša na božanski zakon, vgraviran z Božjim prstom na gori Sinaj, na štirih straneh dveh kamnitih miz. Duh primerja univerzalno življenje z univerzalnim zakonom. Oboje je delo Boga, ki na kamen, meso ali duhove vgravira merilo popolnega življenja za srečo svojih bitij, ki ga razumejo in ljubijo. Te množice oči opazujejo in spremljajo s strastjo in sočutjem, kaj se dogaja na zemlji. V 1. Korinčanom 4:9 Pavel izjavlja: » *Zdi se mi, da je Bog nas, apostole, naredil za najnižje ljudi, na nek način obsojene na smrt, ker smo bili gledališče svetu, angelom in ljudem.* " Beseda » *svet*« v tem verzu je grški »kozmos«. Prav ta kozmos opredeljujem kot večdimenzionalne svetove. Na zemlji izvoljene in njihove bitke spremljajo nevidni gledalci, ki jih ljubijo z isto božansko ljubeznijo, kot jo je razodel Jezus Kristus. Radujejo se v svojem veselju in jočejo s tistimi, ki

jokajo, ker je boj tako težak in mučen. Toda ta kozmos označuje tudi neverni svet, kot so Rimljani, gledalci ubijanja vernih kristjanov v svojih arenah.

Razodetje 5 nam bo predstavilo te tri skupine nebesnih opazovalcev: *štiri živa bitja, angele in starešine*, vsi zmagovalci, združeni pod ljubečim pogledom velikega stvarnika Boga za večnost.

Vez, ki povezuje » *množico oči* « z božansko postavo, je v imenu » *pričevanja* «, ki ga Bog daje svojemu zakonu desetih zapovedi. Spomnimo se, da je bil ta zakon shranjen v »najsvetejšem kraju«, ki je bil rezerviran izključno za Boga in prepovedan ljudem, razen za praznik »dneva sprave«. Postava je ostala pri Bogu kot » *pričevanje* « in njeni » *dve mizi* « bosta dali drugi pomen simboličnima » *dvema pričama* «, navedenima v Razodetju 11:3. » V tej lekciji » *množica oči* « razkriva obstoj množice nevidnih prič, ki so bile priče zemeljskim dogodkom. V božanski misli je beseda priča neločljiva od besede zvestoba. Grška beseda »martus«, prevedena kot »mučenik«, ga popolnoma opredeljuje, saj zvestoba, ki jo zahteva Bog, nima meja. In najmanj mora Jezusova »priča« spoštovati božanski zakon njegovih desetih zapovedi, s katerimi ga Bog primerja in mu sodi.

BOŽANSKI ZAKON prerokuje

Tukaj odpiram oklepaj, da priključem božansko luč, prejeto spomladi 2018. Zadeva zakon desetih Božjih zapovedi. Duh me je vodil do spoznanja pomena naslednjega pojasnila: » *Mojzes se je vrnil in se spustil z gore s ploščama pričevanja v roki; table so bile napisane na obeh straneh, bile so napisane na eni in drugi strani*. *Tablice so bile Božje delo in pisanje je bilo Božje pisanje, vgravirano na ploščah* (2. Mojz. 32:15-16).« Sprva me je presenetilo, da nihče ni nikoli upošteval tega pojasnila, po katerem so bile prvotne tablice postave napisane na svojih štirih obrazih, to je »spredaj in zadaj« kot »oči *štirih živih bitij* « prejšnji preučeni verz. To vztrajno citirano pojasnilo je imelo razlog, ki mi ga je Duh dovolil odkriti. Celotno besedilo je bilo prvotno enakomerno porazdeljeno in uravnoreženo po štirih straneh dveh kamnitih miz. Na sprednji strani prvega je bila prva zapoved in polovica druge; njena hrbtna stran je nosila drugi del druge in celotno tretjo. Na drugi mizi je spredaj prikazana četrta zapoved v celoti; na hrbtni strani je bilo zadnjih šest zapovedi. V tej konfiguraciji nam dve vidni strani predstavljata prvo zapoved in drugo, na polovici, in četrto, ki se nanaša na posvečeni počitek sedmega dne. Pogled na te stvari poudari te tri zapovedi, ki so znaki svetosti leta 1843, ko je bila sobota obnovljena in zahtevana od Boga. Na ta dan so protestanti postali žrtve podedovane rimske nedelje. Posledice adventistične in protestantske izbire bodo tako prikazane na zadnji strani obeh tabel. Zdi se, da je bila brez spoštovanja sobote od leta 1843 prekršena tudi tretja zapoved: » *Božje ime jemljejo zaman* «, dobesedno » *napačno* «, tisti, ki ga kličejo brez Kristusove pravičnosti ali po 'so izgubili. Tako obnovijo krivdo, ki so jo zagrešili Judje, katerih trditev, da pripadajo Bogu, je Jezus Kristus v Razodetju 3:9 razkril kot laž: » *tisti iz satanove sinagoge, ki se imenujejo Judje in to niso, ampak lažejo*. » Leta 1843 je to veljalo za protestante, dediče katoličanov. Toda

pred tretjo zapovedjo drugi del druge razodeva sodbo, ki jo Bog izreče na dva glavna nasprotujoča si tabora. Protestantiskim dedičem rimokatolicizma Bog pravi: » *Jaz sem ljubosumen Bog, ki kaznujem krivdo očetov na otrocih do tretje in četrte generacije tistih, ki me sovražijo*, «; na njegovo žalost bo njihovo usodo delil leta 1994 " *izbruhani " uradni adventizem*; nasprotno pa pravi tudi svetnikom, ki bodo obhajali njegovo sveto soboto in njegovo preroško luč od leta 1843 do leta 2030: » *in ki se do tisoč rodov usmilijo tistih, ki me ljubijo in izpolnjujejo moje zapovedi* «. Navedena številka » tisoč « subtilno spominja na » tisoč let « sedmega tisočletja Rev.20, ki bo nagrada izbranim zmagovalcem, ki so vstopili v večnost. Pojavi se še ena lekcija. Posledično prikrajšani za pomoč Svetega Duha Jezusa Kristusa, protestanti in adventisti, ki jih je Bog zaporedoma izpustil leta 1843 in 1994, ne bodo mogli spoštovati zadnjih šest zapovedi, zapisanih na zadnji strani tabele 2, vključno s sprednjo posvečen božjemu počitku sedmega dne. Po drugi strani pa bodo opazovalci tega počitka prejeli pomoč Jezusa Kristusa, da bodo ubogali te zapovedi, ki se nanašajo na človekove dolžnosti do bližnjega. Božja dela vse do izročitve plošč postave Mojzesu dobijo pomen, vlogo in uporabo tako presenetljivo, kot so nepričakovana v času konca, leta 2018. In sporočilo o obnovi sobote s tem krepí in potrjuje Vsemogočni Bog Jezus Kristus.

Tukaj je zdaj oblika, v kateri se pojavlja deset zapovedi.

Tabela 1 – Spredaj: recepti

Bog se predstavlja

" *Jaz sem GOSPOD, tvoj Bog, ki sem te izpeljal iz egiptovske dežele, iz hiše suženjstva .*" (Vključeni so vsi izvoljeni, ki so bili rešeni greha in odrešeni z odkupno krvjo, ki jo je prelil Jezus Kristus; *hiša suženjstva* je greh; posnemanje hudičevega sadja).

1. zapoved: katoliški greh od leta 538 · protestant od leta 1843 in adventist od leta 1994).

" *Ne imej drugih bogov poleg mene .*"

2. zapoved: ^{1.del} katoliški greh od 538.

» *Ne delaj si nobene rezane podobe ali kakršne koli podobe tega, kar je zgoraj v nebesih in kar je spodaj na zemlji in kar je v vodah pod zemljo. Ne klanjaj se jim in jim ne služi; "*

Tabela 1 – Nazaj: Posledice

2. zapoved: ² del ·

"... kajti jaz, *YaHWéH, tvoj Bog, sem ljubosumen Bog, ki kaznujem krivico očetov na otrocih do tretje in četrte generacije tistih, ki me sovražijo, (katoličani od 538; protestanti od 1843; adventisti od 1994)) in ki izkazuje usmiljenje tisočim rodovom do tistih, ki me ljubijo in izpolnjujejo moje zapovedi . (Adventisti sedmega dne, od 1843; zadnji, od 1994)*.

3. zapoved: kršijo jo katoličani od leta 538, protestanti od leta 1843 in adventisti od leta 1994) ·

» *Ne jemlji po krivem imena GOSPODA, svojega Boga; kajti YaHWéH ne bo pustil nekaznovanega tistega, ki lažno prevzame njegovo ime . »*

Tabela 2 – Spredaj: predpis

4. zapoved: njena kršitev s strani krščanske skupščine od leta 321 jo naredi za » *uničujoč greh* « Dan.8:13 ' katoliška vera ga je prekršila od leta 538, protestantska vera pa od leta 1843. Od leta 1843 in 1873 pa ga je častila vera adventistov sedmega dne.

» *Spominjaj se sobotnega dne, da ga posvečuješ. Delajte šest dni in opravite vse svoje delo. Sedmi dan pa je sobota GOSPODA, tvojega Boga; ne delaj ne ti, ne tvoj sin, ne tvoja hči, ne tvoj mož, ne tvoja dekla, ne tvoja živina, ne tujec, ki je pri tvojih vratih. Kajti v šestih dneh je GOSPOD naredil nebo, zemljo in morje in vse, kar je v njih, sedmi dan pa je počival; zato je GOSPOD blagoslovil sobotni dan in ga posvetil .* »

Tabela 2: Zadaj: posledice : zadnjih šest zapovedi je krščanska vera kršila od leta 321; po katoliški veri od leta 538; s protestantsko vero, od leta 1843, in s strani " *izbljuvane* " adventistične vere leta 1994. Vendar so spoštovani v veri adventistov sedmega dne, blagoslovljene s Svetim Duhom Jezusa Kristusa, od leta 1843 in 1873; »zadnji« od leta 1994 do leta 2030.

5. zapoved –

» *Spoštuj svojega očeta in svojo mater, da se ti podaljšajo dnevi v deželi, ki ti jo daje GOSPOD, tvoj Bog.* »

6. zapoved –

» ~~Ne ubijaj~~. *Ne zagreši umora .* " (vrste zlobnega zločina, umora ali v imenu krive vere)

7. zapoved –

» *Ne prešuštvuj.* »

8. zapoved –

» *Ne kradi.* »

9. zapoved –

» *Ne pričaj po krivem proti svojemu bližnjemu .* »

10. zapoved –

» *Ne hrepeni po hiši svojega bližnjega; ne poželi žene svojega bližnjega, ne njegovega hlapca, ne njegove dekline, ne njegovega vola, ne njegovega osla, ne ničesar, kar je bližnjega.* »

Tukaj zapiram ta vzvišen in življenjsko pomemben oklepaj.

Verz 7: " *Prvo živo bitje je podobno levu, drugo živo bitje je podobno teletu, tretje živo bitje ima obraz človeka in četrto živo bitje je podobno orlu, ki leti.* "

Recimo takoj, to so le simboli. Enako sporočilo je predstavljeno v Ezek.1:6 z različicami v opisu. Obstajajo štiri enake živali, vsaka s štirimi različnimi obrazy. Tukaj imamo še vedno štiri živali, vendar ima vsaka samo en obraz, ki je drugačen pri štirih živalih. Te pošasti torej niso resnične, a je njihova simbolična sporočilnost vzvišena. Vsak od njih predstavlja merilo večnega univerzalnega življenja, ki zadeva, kot smo videli, Boga samega in njegova večdimenzionalna

univerzalna bitja. Tisti, ki se je utelesil v svoji božanski popolnosti, teh štirih merilih univerzalnega življenja, je Jezus Kristus, v katerem se nahajata kraljevina in moč *leva* po Sodbi 14:18; duh žrtvovanja in služenja *teletu*; človekova podoba Boga; in vladanje vrhovne nebesne višine *letečega orla*. Ta štiri merila najdemo v celotnem univerzalnem večnem nebesnem življenju. Sestavljajo normo, ki pojasnjuje uspeh božanskega projekta, proti kateremu se borijo uporniški duhovi. In Jezus je svojim apostolom in učencem med svojim trajajočim zemeljskim delovanjem predstavil popoln model; šel tako daleč, da je umil noge svojim učencem, preden je svoje telo izročil mučenju križanja, da bi se namesto njih, kot »tele«, odkupil za grehe vseh svojih izvoljenih. Prav tako naj se vsak sam preišče, ali je zanikanje te norme večnega življenja v skladu z njegovo naravo, njegovimi težnjami in željami. To je merilo odrešitvene ponudbe, ki jo je treba sprejeti ali zavrniti.

8. verz: » *Vsa štiri živa bitja imajo po šest kril in so polna oči okoli in znotraj. Dan in noč ne nehajo govoriti: Svet, svet, svet je Gospod Bog, Vsemogočni, ki je bil in je in prihaja!* »

V ozadju celestialne sodbe ta prizor ponazarja načela, ki jih v nebesih in na zemlji nenehno uporabljajo bitja, ki ostajajo zvesta Bogu.

Nebesna telesa bitij iz drugih svetov ne potrebujejo kril za premikanje, ker niso podvržena zakonom zemeljske dimenzije. Toda Duh sprejme zemeljske simbole, ki jih človek lahko razume. S tem, ko jim pripiše » *šest kril*«, nam razkrije simbolno vrednost števila 6, ki postane število nebeškega značaja in angelov. Zadeva svetove, ki ostajajo brez greha, in angele, med katerimi je bil prvi ustvarjen Satan, uporniški angel. Ker si je Bog dodelil številko "sedem" kot svoj osebni kraljevski "pečat", lahko številko 6 štejemo za "pečat" ali v primeru hudiča za "znamenje" njegove osebnosti, vendar je enako številka 6 s svetovi, ki ostanejo čisti, in vsemi angeli, ki jih je ustvaril Bog, dobrimi in slabimi. Pod angelom je moški, katerega številka bo "5", kar upravičuje njegovih 5 čutov, 5 prstov na roki in 5 prstov na nogi. Spodaj je številka 4 univerzalnega značaja, ki ga označujejo 4 kardinalne točke, sever, jug, vzhod in zahod. Spodaj je številka 3 popolnosti, nato 2 nepopolnosti in 1 enotnosti ali popolne združitve. Oči štirih živih bitij so " *povsod okoli in znotraj*" in poleg tega " *spredaj in zadaj*". Nič ne more uiti pogledu tega nebeškega večdimenzionalnega univerzalnega življenja, ki ga božanski Duh preiskuje v celoti, ker je njegov izvor v njem. Ta nauk je koristen, ker lahko človek na današnji zemlji zaradi greha in hudobije grešnikov, tako da jih zadrži " *v sebi*", *skrije svoje skrivne misli in svoja hudobna ravnanja pred drugimi ljudmi. projekti, usmerjeni proti njegovemu bližnjemu*. V nebeškem življenju so takšne stvari nemogoče. Nebeško življenje je prozorno kot kristal, saj je bila hudobija izgnana iz njega, skupaj s hudičem in njegovimi hudobnimi angeli, vržena na zemljo, po Raz.12:9, po Jezusovi zmagi nad grehom in mrtvimi. Prebivalci teh čistih svetov dosegajo oznanjevanje božje svetosti v svoji popolnosti (3-krat: *sveti*). Toda ta napoved se ne izvaja z besedami; je popolnost njihove individualne in skupne svetosti tista, ki v stalnih delih oznanja popolnost svetosti Boga, ki jih je ustvaril. Bog razkrije svojo naravo in ime v obliki, navedeni v Razodetju 1:8: " *Jaz sem alfa in omega, govori Gospod Bog, ki je in ki je bil in ki pride, Vsemogočni* ." Izraz » *kdo je, ki je bil in kdo bo prišel*«

popolnoma opredeljuje večno naravo Boga Stvarnika. Ker ga ljudje nočejo klicati z imenom, ki si ga je dal sam, »YaHWéH«, ga ljudje kličejo »Gospod«. Res je, da Bog ni potreboval imena, ker je edinstven in brez božanskega tekmeca, zato ne potrebuje imena, da bi se razlikoval od drugih bogov, ki ne obstajajo. Bog se je kljub temu strinjal, da odgovori na prošnjo Mojzesa, ki ga je ljubil in ki je ljubil njega. Zato si je dal ime »YaHWéH«, ki se prevaja z glagolom »biti«, spreganim v tretji osebi ednine hebrejskega nedovršnika. Ta »nepopolni« čas označuje dosežek, ki se razteza v času, torej čas, daljši od naše prihodnosti, oblika »ki je, ki je bil in ki bo« popolnoma prevede pomen tega hebrejskega nepopolnega. Formula » *tisti, ki je, ki je bil in ki bo prišel* « je torej Božji način prevajanja njegovega hebrejskega imena »YaHWéH«, ko ga mora prilagoditi zahodnim jezikom ali kateremu koli drugemu razen hebrejščini. Del »in ki prihaja« označuje končno adventistično fazo krščanske vere, ki je bila vzpostavljena v Božjem načrtu z odlokom Dan.8:14 od leta 1843. V mesu izvoljenih adventistov je torej oznanjevanje trojne svetosti. od Boga je uresničeno. Božanskost Jezusa Kristusa je bila pogosto predmet spora, vendar je neizpodbitna. Sveto pismo o tem pravi v Heb.1:8: " *Sinu pa je rekel: Tvoj prestol, o Bog, je večni; žezlo tvoje vladavine je žezlo pravičnosti;* ". In Filipu, ki prosi Jezusa, naj mu pokaže Očeta, Jezus odgovori: » *Toliko časa sem s teboj, pa me nisi poznal, Filip! **Kdor je videl mene, je videl Očeta** ; kako praviš: Pokaži nam Očeta?* (Janez 14:9).«

Verzi 9-10-11: » *Ko živi dajo slavo, čast in zahvalo njemu, ki sedi na prestolu, njemu, ki živi na veke vekov, štiriindvajset starešin pade pred njim, ki sedi na prestolu, in se počastijo –in se priklonijo pred njim, ki živi na veke vekov, in vržejo svoje krone pred prestol, rekoč: Vreden si, naš Gospod in naš Bog, prejeti slavo in čast in moč; kajti ti si ustvaril vse stvari in po tvoji volji obstajajo in so bile ustvarjene .* »

4. poglavje se konča s prizorom poveličevanja Boga stvarnika. Ta prizor kaže, da so Božjo zahtevo » *boj se Boga in mu daj slavo ...*«, izraženo v sporočilu prvega angela iz Raz 14,7, slišali in dobro razumeli zadnji izbranci od leta 1843; predvsem pa po izvoljenih, ki so ostali živi v času vrnitve v slavi Jezusa Kristusa; ker samo za njih je bilo razodetje apokalipse pripravljeno in v celoti razsvetljeno v času, ki ga je izbral Bog, od pomladi 2018. Odrešeni tako izražajo v češčanju in hvalnici vso svojo hvaležnost do Jezusa Kristusa, obliko, v kateri je Vsemogočni jih je obiskal, da bi jih rešil greha in smrti, njegovega plačila. Neverujoče človeštvo verjame le temu, kar vidi, kot apostol Tomaž, in ker je Bog neviden, je obsojeno, da ignorira njegovo skrajno šibkost, zaradi katere je le igrača, s katero manipulira po svoji božanski volji. Ima vsaj izgovor, ki je ne bo opravičil, da ni poznala Boga, izgovor, ki ga satan nima, saj se je, ker je poznal Boga, odločil za boj proti njemu; je komaj verjetno, a resnično, zadeva pa tudi hudobne angele, ki so mu sledili. Paradoksalno, številni različni in celo nasprotujoči si sadovi svobodne izbire pričajo o pristni in popolni svobodi, ki jo je Bog dal svojim nebeškim in zemeljskim stvarjenjem.

Razodetje 5: Sin človekov

Ko je Jezusa predstavil množici, je Pilat rekel: " *Glejte človeka .*" Bog sam je moral priti in prevzeti podobo mesa, da se je » *človek* « lahko pojavil v skladu s svojim srcem in svojimi željami. Smrt je udarila prvi par človeških bitij zaradi greha neposlušnosti Bogu. Kot znak njihovega novega sramotnega stanja jim je Bog dal odkriti svojo telesno goloto, ki je bila le zunanji znak njihove notranje duhovne golote. Od tega začetka je bila prva napoved njihove odrešitve narejena tako, da so jim dali oblačila iz živalskih kož. Tako je bila usmrčena prva žival v človeški zgodovini, zaradi simbolike lahko mislimo, da je šlo za mladega ovna ali jagnje. 4000 let kasneje je Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta, prišlo ponuditi svoje pravno popolno življenje, da bi odrešil izvoljene med človeštvom. To odrešenje, ki ga v čisti milosti ponuja Bog, torej v celoti temelji na Jezusovi smrti, ki svojim izvoljenim omogoča, da izkoristijo njegovo popolno pravičnost; in hkrati je njegova smrt odkup za njihove grehe, katerih prostovoljnega nosilca je sam naredil. Od takrat je Jezus Kristus postal edino ime, ki lahko reši grešnika na naši celotni zemlji, njegovo odrešenje pa velja od Adama in Eve.

Zaradi vseh teh razlogov je to 5. poglavje, ki je postavljeno pod figuro » *Človek* «, posvečeno njemu. Jezus svojih izvoljenih ne reši samo s svojo odkupno smrtjo, ampak jih reši tako, da jih varuje na njihovem zemeljskem življenju. In prav s tem namenom jih opozarja na duhovne nevarnosti, ki jim jih je hudič postavil na pot. Njegova tehnika se ni spremenila: kakor v času apostolov jim Jezus govori v prilikah, tako da svet sliši, a ne razume; kar pa ne velja za njegove izvoljene uradnike, ki tako kot apostoli njegove razlage prejemajo neposredno od njega. Njegovo razodetje »Apokalipsa« ostaja pod tem neprevedenim grškim imenom, ta gigantska prisposoba, ki je svet ne sme razumeti. Toda za njegove izbrance je ta prerokba res njegovo » **Razodetje** «.

Verz 1: " *Tedaj sem videl v desnici njega, ki je sedel na prestolu, knjigo, napisano znotraj in zunaj, zapečateno s sedmimi pečati .*"

Na prestolu stoji Bog in ima v desnici, torej pod svojim blagoslovom, knjigo, napisano » *znotraj in zunaj* «. Kar je zapisano " *znotraj* ", je dešifrirano sporočilo, rezervirano za njegove izbrance, ki ostaja zaprto in napačno razumljeno s strani ljudi sveta, sovražnikov Boga. Kar je zapisano » *zunaj* «, je šifrirano besedilo, vidno, a nerazumljivo človeški množici. Knjiga Razodetja je zapečaten s » *sedmimi pečati* «. V tem pojasnilu nam Bog pove, da bo samo odprtje " *sedmega pečata* " omogočilo njegovo popolno odprtje. Dokler ostane pečat, ki ga zapečati, knjige ni mogoče odpreti. Celotno odprtje knjige bo torej odvisno od časa, ki ga je Bog določil za temo » *sedmega pečata* «. Omenjeno bo pod naslovom " *pečat živega Boga* " v Raz.7, kjer bo ob označevanju preostanka sedmega dne, njegove svete sobote, njegova obnova povezana z datumom 1843,

ki bo torej tudi čas odprtje » *sedmega pečata* «, ki v pedagogiko knjige prinaša za nas, njene izbrance, tako pomembno temo » *sedmih trobent* «.

2. verz: » *In videl sem mogočnega angela, ki je vpil z močnim glasom: Kdo je vreden, da odpre knjigo in zlomi njene pečate?* »

Ta prizor je oklepaj v montaži prerokbe. Knjiga Razodetja se ne bi smela odpreti v nebesih, v kontekstu prejšnjega 4. poglavja. Izvoljeni jo potrebujejo pred vrnitvijo Jezusa Kristusa, medtem ko so izpostavljeni pastem hudiča. Moč je v božjem taboru in močan angel je angel YaHWéH, Boga v njegovi angelski obliki Mihaela. Zapečateni knjiga je izjemno pomembna in sveta, saj zahteva zelo visoko dostojanstvo, da zlomimo njene pečate in jo odpremo.

3. verz: » *In nihče ne v nebesih, ne na zemlji ne pod zemljo ni mogel odpreti zvitka niti ga pogledati.* »

Knjigo, ki jo je napisal sam Bog, ne more odpreti nobeno od njegovih nebeških ali zemeljskih bitij.

4. verz: » *In zelo sem jokal, ker se ni našel nihče vreden, da bi odprl knjigo ali jo pogledal.* »

Janez je tako kot mi zemeljsko bitje in njegove solze izražajo zgroženost človeštva pred pastmi, ki jih nastavlja hudič. Zdi se, kot da nam govori, "kdo se lahko reši brez razodetja?" ". Tako razkriva visoko tragično stopnjo nepoznavanja njegove vsebine in njeno usodno posledico: dvojno smrt.

Verz 5: » *In eden od starcev mi je rekel: Ne jokaj; glej, lev iz Judovega rodu, Davidova korenina, je premagal, da bi odprl zvitek in njegovih sedem pečatov.* »

» *Starci* «, ki jih je Jezus odrešil z zemlje, so v dobrem položaju, da povzdignejo ime Jezusa Kristusa nad vsa živa bitja. V njem prepoznavajo oblast, ki jo je sam izjavil, da jo je prejel od Očeta in nebeških bitij v Mateju 28:18: » *Jezus je prišel in jim takole govoril: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji . Prav s ciljanjem na njegovo utelešenje v Jezusu je Bog navdihnil Jakoba, ki je med prerokovanjem nad svojimi sinovi rekel o Judi: » Juda je mlad lev. Vrnil si se iz pokola, moj sin! Upogiba kolena, leže kakor lev, Kakor levinja: kdo ga bo dvignil? Žezlo se ne bo odmaknilo od Juda, niti vladarska palica izpod njegovih nog, dokler ne pride Šilo in mu bodo ljudstva ubogala. Svojega osla priveže k trti in svojega oslička k najboljši trti; Svojo obleko pere v vinu in svoj plašč v krvi grozdja. Njegove oči so rdeče od vina in njegovi zobje so beli od mleka (1 Mz 49:8 do 12).*« *Kri grozdja* bo tema » *žetve* «, napovedane v Raz.14:17 do 20, ki je prav tako prerokovana v Izaiju 63. Glede » *Davidove korenine* « beremo v Iza.11:1 do 5 : » *Tedaj bo iz Jesejevega debela porasla veja in iz njegovih korenin se bo rodil poganjek. Na njem bo počival Gospodov Duh: Duh modrosti in razumnosti, Duh svetovanja in moči, Duh spoznanja in strahu Gospodovega. Dihal bo strah Gospodov; Ne bo sodil po videzu, Ne bo odločal po govoricah. Toda sodil bo ubogim po pravici in po pravici bo sodil ubogim na zemlji; S svojo besedo bo udaril zemljo kakor s palico in z dihom svojih ustnic bo pokončal krivičneže. Pravičnost bo pas njegovih bokov in zvestoba pas njegovih ledij .*« Jezusova zmaga nad grehom in smrtjo, njegova plača, mu daje zakonito in legitimno pravico, da odpre knjigo Razodetja, da bi bili njegovi izvoljenci posvarjeni in zaščiteni pred smrtonosnimi verskimi pastmi, ki jih postavlja hudič,

da bi zapeljati nevernike. Knjiga bo torej v celoti odprta v času, ko bo stopil v veljavo odlok Daniela 8:14, namreč na prvi pomladni dan v letu 1843; četudi bo njegovo nepopolno razumevanje sčasoma zahtevalo ponoven premislek, do leta 2018.

Vrstica 6: » *In videl sem sredi prestola in štirih živih bitij in sredi starešin jagnje, ki je bilo tam kakor zaklano. Imel je sedem rogov in sedem oči, ki so bili sedem Božjih duhov, poslanih po vsej zemlji.* »

Opozoriti moramo na prisotnost *jagnjeta » sredi prestola* «, ker je Bog v svojem večplastnem posvečenju, saj je vse hkrati, edinstveni Bog stvarnik, nadangel Mihael, Jezus Kristus, Božje Jagnje, in Sveti Duh ali » *sedem božjih duhov, poslanih po vsej zemlji* «. Njegovih » *sedem rogov* « simbolizira posvečenje njegove moči in njegovih » *sedmih oči* «, posvečenje njegovega pogleda, ki poglobljeno preučuje misli in dejanja njegovih stvaritev.

7. verz: » *Prišel je in vzel zvitek iz desnice tistega, ki je sedel na prestolu.* »

Ta prizor ponazarja besede iz Razodetja 1:1: " Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim sužnjem, kaj se mora kmalu zgoditi, in ki ga je razodel s tem, da je poslal svojega angela svojemu sužnju Janezu ." To sporočilo nam želi povedati, da bo vsebina Razodetja neomejena, saj jo je dal sam Bog, Oče; in to tako, da je nanjo položil ves svoj blagoslov, ki ga je nakazala njegova » *desnica* «.

Vrstica 8: » *Ko je vzel zvitek, so štiri živa bitja in štiriindvajset starešin padli pred Jagnje, vsak je imel harfo in zlate posode s kadilom, ki so molitve svetnikov.* »

Ohranimo iz tega verza ta simbolni ključ: » *zlate čaše, napolnjene z dišavami, ki so molitve svetnikov* «. Vsa nebeška in zemeljska bitja, izvoljena s svojo zvestobo, se poklanjajo pred » *jagnje* « Jezusom Kristusom, da bi ga oboževali. Harfe *simbolizirajo* univerzalno harmonijo skupnega hvaljenja in čaščenja.

Verz 9: » *In zapeli so novo pesem, rekoč: Vreden si vzeti zvitek in odpreti njegove pečate; kajti umorjeni ste bili in s svojo krvjo ste za Boga odrešili ljudi iz vsakega rodu, jezika, ljudstva in naroda;* »

Ta » *nova pesem* « slavi osvoboditev greha in začasno izginotje pobudnikov upora. Ker bodo šele po poslednji sodbi za vedno izginili. Odrešeniki Jezusa Kristusa prihajajo iz vseh izvorov, vseh barv in človeških ras, » *iz vsakega rodu, jezika, ljudstva in naroda* «; kar dokazuje, da je odrešilni projekt predlagan samo v imenu Jezusa Kristusa, v skladu s tem, kar Apost . . *V drugem ni odrešitve; zakaj pod nebom ni danega ljudem nobenega drugega imena, po katerem bi se morali rešiti.* ". Vse druge religije so torej nelegitimne in diabolčne iluzorne prevare. V nasprotju z lažnimi religijami je pravo krščansko vero organiziral Bog na logično skladen način. Zapisano je, da Bog nikomur ni tujec; njegove zahteve so enake za vsa njegova bitja in odrešitev, ki jo je ponudil, je imela ceno, ki jo je sam plačal. Ker je trpel za to odrešitev, bo rešil samo tiste ljudi, za katere bo presodil, da so vredni, da izkoristijo njegovo mučeništvo.

Vrstica 10: » *Naredil si jih za kraljestvo in duhovnike našemu Bogu in kraljevali bodo na zemlji .«*

Nebeško kraljestvo, ki ga oznanja Jezus, je dobilo obliko. Prejem " *pravice do sodnik* ", so izvoljeni primerjani s kralji po Raz.20:4. V svojih dejavnostih stare zaveze so » *duhovniki* « darovali simbolične živalske žrtve za greh. Med » *tisoč leti* « nebeške sodbe bodo izvoljeni s svojo sodbo tudi pripravili zadnje žrtve velike univerzalne žrtve, ki bo v enem zamahu uničila vsa padla nebeška in zemeljska bitja. Ogenj »*ognjenega jezera druge smrti* « jih bo odstranil na sodni dan. Šele po tem uničenju bo prenovljena zemlja, ki jo bo obnovil Bog, sprejela odrešene izvoljene. Šele takrat bodo z Jezusom Kristusom, *Kraljem kraljev in Gospodom gospodov* iz Raz. 19:16, » *kraljevali na zemlji* «.

Vrstica 11: » *Pogledal sem in slišal glas mnogih angelov okrog prestola in živih bitij in starešin, in njihovo število je bilo na tisoče in tisoče.* «

Ta verz nam združene predstavlja tri skupine gledalcev, ki so priče zemeljskim duhovnim bitkam. Duh tokrat jasno omenja angele kot posebno skupino, katere število je zelo veliko: » *miriade miriad in tisoče tisočev* «. Gospodovi angeli so trenutno tesni borci, postavljeni v službo njegovih odrešenih, njegovih zemeljskih izvoljencev, ki jih varujejo, varujejo in poučujejo v njegovem imenu. Na prvi črti te prve Božje priče beležijo individualno in skupno zgodovino življenja na zemlji.

Vrstica 12: » *Rekli so z močnim glasom: Jagnje, ki je bilo zaklano, je vredno prejeti moč in bogastvo in modrost in moč in čast in slavo in hvalo.* «

Angeli so na zemlji pomagali pri službi svojega voditelja Mihaela, ki si je odvil vse svoje božanske moči, da bi postal popoln človek, ki se je ob koncu svoje službe ponudil kot prostovoljno žrtev, da bi se odkupil za grehe, ki so jih zagrešili njegovi izvoljeni. uradniki. Na koncu njegove daritve milosti, izvoljenec je vstal in vstopil v obljubljeni večnost, angeli božjemu Kristusu Božjemu povrnejo vse lastnosti, ki jih je imel v Mihaelu: »moč, bogastvo, modrost, moč, čast, slavo, in pohvale. «

Verzija 13: » *In vsako bitje, ki je v nebesih in na zemlji in pod zemljo in v morju in vse, kar je v njem, sem jih slišal govoriti: Njemu, ki sedi na prestolu, in Jagnjetu hvala, čast, slava in moč na vekomaj!* «

Božja bitja so si enotna. Vsem je bil všeč dokaz njegove ljubezni, ki se kaže v daru njegove osebe v Jezusu Kristusu. Projekt, ki ga je zasnoval Bog, je veličasten uspeh. Njegov izbor ljubečih bitij je opravljen. Verz ima obliko prvega angelovega sporočila iz Raz 14,7: » *Rekel je z močnim glasom: Bojte se Boga in dajte mu slavo, zakaj prišla je ura njegove sodbe; in se prikloni pred njim, ki je naredil nebo in zemljo in morje in izvire voda* . Zadnji izbor od leta 1843 je temeljil na razumevanju tega verza. In izvoljeni so slišali in se odzvali tako, da so v krščanski veri obnovili prakso sedmega dneva počitka, ki so jo izvajali apostoli in Jezusovi učenci do opustitve od 7. marca 321. Stvarnik Bog je bil počaščen s spoštovanjem četrte zapovedi, ki je blizu njegovega srca. Rezultat je prizor nebeške slave, kjer vsa njegova bitja, ki po črki sledijo sporočilu prvega angela iz Razodetja 14:7, pravijo: »*Temu, ki sedi na prestolu, in Jagnjetu hvala, čast, slava in moč, za vekomaj!* ". Upoštevajte, da besede ponavljajo v obratni smeri besede, ki so jih navedli angeli v prejšnjem verzu 13. Od svojega vstajenja je Jezus ponovno pridobil svoje celestialno življenje: svojo božansko » *moč, svoje bogastvo in svojo modrost* «. Na zemlji so mu njegovi zadnji sovražniki zavrnilo »

hvalo, čast, slavo in moč«, ki so mu pripadali kot Bogu stvarniku. S klicanjem na » *svojo moč* « jih je nazadnje vse premagal in potolkel pod svoje noge. Prav tako mu njegova sveta in čista bitja, polna ljubezni in hvaležnosti, zakonito povrnejo njegove podložnike slave.

Vrstica 14: » *In štiri živa bitja so rekla: Amen! In starci so stopili naprej in se priklonili* .”

Prebivalci čistih svetov odobravajo to povračilo in pravijo: »Resnično! Res je! « In zemeljski izvoljenci, odrešeni s sublimirano ljubeznijo, se poklonijo pred svojim Vsemogočnim stvarnikom Bogom, ki se je prišel učlovečiti v Jezusu Kristusu.

Razodetje 6: Igralci, božje kazni in znamenja časov krščanske dobe

Spominjam se lekcije iz Rev.5: knjigo je mogoče odpreti šele, ko je odstranjen » *sedmi pečat* «. Za to odprtje mora Kristusov izbranec **absolutno** odobriti prakso sedmega dne sobote; in ta duhovna izbira ga usposobi, da od Boga, ki ga odobrava, prejme njegovo modrost ter njegovo duhovno in preroško razsodnost. Tako, ne da bi besedilo samo to določalo, bo izbrani identificiral » *Božji pečat* «, naveden v Razodetju 7:2, s » *sedmim pečatom* «, ki še vedno zapira knjigo Razodetja, in se bo povezal s temi dva » *pečata* «, sedmi dan, posvečen počitku od Boga. Vera dela razliko med svetlobo in temo. Tako bo za vsakogar, ki ne odobrava posvečene sobote, prerokba ostala zaprta, hermetična knjiga. Morda

bo dobro prepoznal nekatere očitne teme, vendar ne bo razumel vitalnih in ostrih razodetij, ki delajo razliko med življenjem in smrtjo. Pomen " *sedmega pečata* " se bo pojavil v Raz. 8:1-2, kjer mu Duh daje vlogo odpiranja teme " *sedmih trobent* ". Sedaj bo prav v sporočilih teh » *sedmih trobent* « postal jasen Božji načrt. Ker tema trobente *Razodetja* 8 in 9 pride vzporedno, da dopolni resnice, prerokovane v temah »pisem« *Razodetja* 2 in 3; in » *pečate* «, *Razodetja* 6 in 7. Božanska strategija je enaka tisti, ki jo je uporabil za sestavo svojega preroškega razodetja, danega Danielu. Ker sem bil kvalificiran za to službo s sprejetjem prakse posvečene sobote in s svojo suvereno izbiro, mi je Duh odprl knjigo svojih Razodetij z odpečatenjem » *sedmega pečata* «. Odkrijmo zdaj identiteto njegovih " *pečatov* ".

1. verz: » *Gledal sem, ko je Jagnje odprlo enega od sedmih pečatov, in slišal sem eno od štirih živih bitij, ki je govorilo kot z glasom groma: Pridi!* »

To prvo » *živo bitje* « označuje kraljevino in moč » *leva* « iz Razod. 4:7, v skladu s Sodbo 14:18. Ta *glas groma* je božanski in prihaja z božjega prestola v Raz.4:5. Govori torej Vsemogočni Bog. Odpiranje vsakega » *pečata* « je Božje povabilo, da vidim in razumem sporočilo vizije. Jezus je Filipu že rekel: » *Pridi in poglej* «, da bi ga spodbudil, naj mu sledi.

2. verz: » *Pogledal sem, in glej, pojavil se je bel konj. Tisti, ki ga je vozil, je imel lok; dana mu je bila krona in zmagovalno se je odpravil in zmagoval.* «

Bela nakazuje njegovo popolno čistost ; konj je podoba izvoljenega ljudstva, ki ga vodi in uči po Jakobu 3,3: » *Če konjem vtaknemo brzdo v usta, da nas ubogajo, vladamo tudi vsemu njihovemu telesu* « ; njegov " *lok* " simbolizira puščice njegove božanske besede; njegova » *krona* « je » *venec življenja* «, pridobljen s svojim mučeništvom, ki ga je prostovoljno sprejel; njegova zmaga je bila odločna, odkar je ustvaril prvo vis-à-vis; brez dvoma je ta opis vsemogočnega Boga Jezusa Kristusa. Njegova končna zmaga je gotova, ker je že na Golgoti premagal hudiča, greh in smrt. Zaharija 10:3-4 potrjuje te podobe z besedami: » *Moja jeza se je vnela nad pastirje in kaznoval bom kozle; zakaj GOSPOD nad vojskami obišče svojo čredo, hišo Judovo, in jih bo postavil za svojega konja slave v boju; iz njega bo prišel kot, iz njega žebelj, iz njega bojni lok ; iz njega bodo vsi voditelji skupaj.* » Zmaga božjega Kristusa je bila oznanjena s » *posvetitvijo sedmega dne* « naših tednov od stvarjenja sveta; soboto, ki prerokuje preostanek " *sedmega* " tisočletja, imenovanega " *tisoč let* " v Raz.20:4-6-7, v katerega bo Jezus s svojo zmago pripeljal svoje izvoljene za večnost. Vzpostavitev sobote od ustanovitve zemeljskega sveta potrjuje ta izraz: » *začel kot zmagovalec* «. Sobota je preroško znamenje te božanske in človeške zmage nad grehom in hudičem in kot taka Bog na njej utemeljuje celoten svoj program »posvetitve« tistega, kar mu pripada, in da ugrabi hudiča.

3. verz: " *Ko je odprl drugi pečat, sem slišal drugo živo bitje govoriti: Pridi ."*

» *Drugo živo bitje* « se nanaša na » *tele* « žrtev iz Raz.4:7. Duh daritve je navdušil Jezusa Kristusa in njegove prave učence, ki jim je rekel: » *Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ in vzame svoj križ .*

Verz 4: " In prišel je še en konj, rdeč. Tisti, ki je sedel na njem, je prejel moč, da vzame mir z zemlje, da bi ljudje drug drugemu pobijali grla; in dan mu je bil velik meč .«

» Rdeča « ali » ognjeno rdeča « označuje greh, ki ga spodbuja Glavni uničevalec, ki je Satan, v podobi » Abadonskega Apoliona « iz Raz.9:11; " ogenj " je sredstvo in simbol uničenja. Vodi tudi svoj zlobni tabor, ki ga sestavljajo hudobni padli angeli ter zapeljane in zmanipulirane zemeljske sile. On je samo bitje, ki od Boga » prejme « » moč, da vzame mir z zemlje, da se ljudje med seboj pobijajo «. To dejanje bo pripisano Rimu, » vlačuga Babilona velikega « v Raz 18,24: » in ker je bila v njej najdena kri prerokov in svetnikov in vseh, ki so bili pobiti na zemlji «. » Uničevalec « zvestih kristjanov je torej identificiran in njegove žrtve. » Meč «, ki ga prejme, označuje prvo od štirih strašnih božanskih kazni, navedenih v Eze 14:21-22: » Da, tako pravi Gospod, YaHWéH: Čeprav pošiljam proti Jeruzalemu svoje štiri strašne kazni , 'meč, lakoto , divje zveri in kuga, da bi uničili ljudi in zveri, bo kljub temu ostanek, ki bo pobegnil, ki bo prišel iz tega, sinovi in hčere ...' .

5. verz: » Ko je odprl tretji pečat, sem slišal tretje živo bitje govoriti: Pridi! Pogledal sem, in glej, pojavil se je črni konj. Tisti, ki ga je vozil, je imel v roki tehtnico .

» Tretje živo bitje « je » človek «, narejen po Božji podobi iz Razodetja 4:7. Ta lik je izmišljen, vendar predstavlja drugo božansko kazen za greh po Ezek.14:20. Delovanje proti prehrani moških, tokrat gre za lakoto . V našem obdobju bo vsiljena tako dobesedno kot duhovno. V obeh aplikacijah nosi smrtne posledice, toda v svojem duhovnem smislu odvzema božanske svetlobe je njegova neposredna posledica smrt » druge smrti «, ki je pridržana za padle, ob zadnji sodbi. Sporočilo tega tretjega jezdecja je povzeto takole: ker človek ni več po božji podobi, ampak po živalski podobi, mu odvezam tisto, zaradi česar živi: njegovo telesno hrano in njegovo duhovno hrano. Tehtnica je simbol pravičnosti, tukaj Boga, ki sodi dela vere kristjanov.

Verzija 6: » In slišal sem glas sredi štirih živih bitij, ki je rekel: Mera pšenice za denarij in tri mere ječmena za denarij; olju in vinu pa ne poškoduj ."

Ta glas je glas Kristusa, ki ga je zaničevala in razočarala nezvestoba lažnih vernikov. Za isto ceno dobimo manjšo količino pšenice kot za ječmen . Za to velikodušno daritvijo ječmena se skriva sporočilo zelo visoke duhovne ravni. Dejansko v 4. Mojz. 5:15 postava predstavlja daritev » ječmena « za rešitev problema *ljubosumja* , ki ga mož čuti do svoje žene. Zato natančno preberite ta postopek, opisan v verzih od 12 do 31, če želite razumeti. V njeni luči sem razumel, da sam Bog, *ženin* v Jezusu Kristusu skupščine, njegova *nevesta* , tukaj vloži pritožbo zaradi " *suma ljubosumja* "; kar bo potrjeno z omembo » *grenkih voda* «, navedenih v » *tretji trobenti* « v Raz.8:11. V postopku iz Števil 5 je morala ženska piti prašno vodo, brez posledic, če je nedolžna, če pa postane zagrenjena, če je kriva, jo bo zadelo prekletstvo. *Prešuštvo* žene je bilo obsojeno v Raz.2:12 (prikrito z imenom *Pergam*: kršitev zakonske zveze) in Raz.2:22, in bo tako ponovno potrjeno s povezavo, vzpostavljeno med 3. ^{pečatom} in 3. *trobento* . - Že v Danielu je isti pristop povzročil, da je Daniel 8 »potrdil« rimsko identiteto »majhnega roga « iz Dan.7, ki je predstavljen kot »hipoteza«. Ta vzporednica

Daniela 2, 7 in 8 je bila novost, ki mi je omogočila dokazati rimsko identifikacijo; to prvič od obstoja adventizma. Tukaj v Razodetju stvari izgledajo enako. Prikazal sem pregled vzporedne krščanske dobe treh glavnih tem, pisem, pečatov in trobent. In v Razodetju tema » *trobente* « izpolnjuje isto vlogo kot Daniel 8 za Danielovo knjigo. Ta dva elementa zagotavljata dokaze, brez katerih bi prerokba ponudila le » *sum* «, ki sem ga v študiji o Danielu imenoval »hipoteza«. Tako se te besede, " *sum ljubosumja* ", razkrite v 4. Mojzesovi 5:14, nanašajo na Boga in skupščino od Razod. 1 do Raz. 6; nato z odprtjem knjige, ki ga je omogočila identifikacija " *sedmega pečata* " s sedmim dnevom sobote, temo Razod. 7, bo skupščinski " *sum prešustva* " "potrjen" v temi " *trobente* " in poglavja od 10 do 22, ki mu sledijo. Duh tako v 7. poglavju daje vlogo carinske postaje, kjer je treba pridobiti dovoljenje za vstop. V primeru Razodetja je ta avtoriteta sam Jezus Kristus, Vsemogočni Bog in Sveti Duh. Vrata dostopa so odprta zanj, pravi, ki " *sliši moj glas* " , *ki se mi odpre, ko potrkam na njegova vrata* (vrata srca), *in ki večerja z mano in jaz z njim* ," pravi Apo .3:20. » *Vino in olje* « sta simbola krvi, ki sta jo pretila Jezus Kristus in Božji Duh. Poleg tega se oba uporabljata za celjenje ran. Ukaz, da *jim »ne storite nič žalega* «, pomeni, da Bog kaznuje, vendar to še vedno počne z mešanico svojega usmiljenja. To ne bo veljalo za » *sedem zadnjih nadlog* « njegove » *jeze* « zadnjih zemeljskih dni po Raz. 16:1 in 14:10.

7. verz: » *Ko je odprl četrty pečat, sem slišal glas četrtega živega bitja, ki je rekel: Pridi!* »

» *Četrto živo bitje* « je »*orel*« najvišje nebesne višine. Napoveduje nastop četrte božje kazni: smrti.

8. verz: » *Pogledal sem, in glej, prikazal se je bled konj. Tisti, ki ga je vozil, se je imenoval Smrt, spremljal pa ga je Had. Dana jim je bila oblast nad četrtno zemlje, da uničijo ljudi z mečem, z lakoto, s smrtjo in z divjimi zvermi na zemlji.* «

Napoved je potrjena, res je » *smrt* «, vendar v smislu smrti, naložene v naključnih kaznih. Smrt prizadene vse človeštvo od izvirnega greha dalje, a tukaj je prizadeta le » *četrtna zemlje* «, » *meč, lakota, smrt* « zaradi epidemij in » *divje zveri* «, tako živali kot ljudi. Ta » *četrtna zemlje* « cilja na nezvesto krščansko Evropo in močne narode, ki bodo iz nje izšli okoli 16. ^{stoletja} : obe ameriški celini in Avstralijo.

Verzija 9: " *Ko je odprl peti pečat, sem videl pod oltarjem duše tistih, ki so bili umorjeni zaradi Božje besede in zaradi pričevanja, ki so ga nosili.* "

To so žrtve »zverskih« dejanj, ki so storjena v imenu krive krščanske vere. Uči ga rimski papeški katoliški režim, simboliziran že v Raz.2:20, z *žensko Jezabelo* , ki ji Duh pripisuje dejanje *poučevanja* njenih služabnikov ali dobesedno: » *njenih sužnjevev* «. Postavljeni so *pod oltarja* «, torej pod okriljem Kristusovega križa, ki jim omogoča, da izkoristijo njegovo » *večno pravičnost* « (glej Dan 9,24). Kot bo pokazalo Razodetje 13:10, so izvoljeni žrtve mučenikov in nikoli krvniki ali morilci ljudi. Izvoljeni, o katerih govori ta verz, ki jih je Jezus prepoznal, so ga posnemali celo v smrti kot mučeniki: » *zaradi Božje besede in pričevanja, ki so ga dali* «; ker je prava vera dejavna, nikoli preprosta lažno

pomirjujoča etiketa. Njihovo » pričevanje « je bilo ravno v tem, da so se odrekli svojemu življenju za božjo slavo.

Vrstica 10: » *Vpili so z močnim glasom, rekoč: Kako dolgo, o sveti in resnični Gospodar, odlašaj soditi in maščevati našo kri tistim, ki prebivajo na zemlji?* »

Naj vas ta podoba ne zavede, kajti le njihova kri, prelita na zemlji, kliče maščevanje v Božja ušesa, kot je to storila kri Abela, ki ga je ubil njegov brat Kajn po 1. Mojzesovi 4:10: »In Bog je rekel : *Kaj si naredil? Glas krvi tvojega brata vpije z zemlje k meni.* ". Resnično stanje mrtvih je razkrito v Ecc.9:5-6-10. Razen Enoha, Mojzesa, Elija in svetnikov, ki so bili obujeni ob smrti Jezusa Kristusa, drugi »niso več deležni vsega, kar se godi pod soncem, ker sta njihovo mišljenje in njihov spomin izginila «. » *V peklju ni ne modrosti ne razumevanja ne znanja. kajti njihov spomin je pozabljen .* " To so merila , ki jih je glede smrti navdihnil Bog . Lažni verniki so žrtve lažnih doktrin, podedovanih iz poganstva grškega filozofa Platona, čigar mnenje o smrti nima mesta v kristjanih, zvestih Bogu resnice. Vrnimo Platonu, kar mu pripada, in Bogu, kar mu pripada: resnico o vsem, in bodimo logični, saj je smrt absolutno nasprotje življenja in ne nova oblika obstoja.

Vrstica 11: » *Vsakemu od njih je bila dana bela obleka; in rečeno jim je bilo, naj še nekaj časa počivajo, dokler se število njihovih sosluzabnikov in njihovih bratov ne izpolni .*

» *Bela obleka* « je simbol čistosti mučencev, ki jo je Jezus prvič nosil v Razodetju 1:13. » *Bela halja* « je podoba njegove pripisane pravice v času verskega preganjanja. Čas mučencev sega od Jezusovega časa do leta 1798. Ob koncu tega obdobja, po Rev.11:7, " *zver, ki se dvigne iz brezna* ", simbol francoske revolucije in njenih terorističnih ateistov leta 1793 in 1794, bo končalo preganjanje, ki sta ga organizirala monarhija in katoliški papež, ki sta v Apo.13:1 sama označena kot » *zver, ki se dviga iz morja* «. Po revolucionarnem poboju bo v krščanskem svetu vzpostavljen verski mir. Ponovno beremo: " *In rečeno jim je bilo, naj še nekaj časa ostanejo mirni, dokler se ne napolni število njihovih sosluzabnikov in njihovih bratov, ki naj bi bili usmrčeni tako kot oni.* " Ostali mrtvi v Kristusu se bodo nadaljevali do njegove končne veličastne vrnitve. Ob predpostavki, da je sporočilo tega » *petega pečata* « naslovljeno na protestante, ki jih je preganjala katoliška papeška inkvizicija iz obdobja » *Tijatira* «, bo čas ubijanja izvoljenih prenehal zaradi francoske revolucionarne akcije, ki bo kmalu, med letoma 1789 in 1798, ki je uničil agresivno moč koalicije papeštva in francoske monarhije. » *Šesti pečat* «, ki se bo odprl, bo torej zadeval ta francoski revolucionarni režim, ki ga Razodetje 2:22 in 7:14 imenuje » *velika stiska* «. V doktrinarni nepopolnosti, ki jo označuje, bo protestantska vera tudi žrtev nestrpnosti ateističnega revolucionarnega režima. Z njegovim dejanjem bo doseženo število tistih, ki naj bi bili usmrčeni.

Vrstica 12: » *Gledal sem, ko je odprl šesti pečat; in nastal je velik potres, sonce je postalo črno kot raševina, vsa luna je postala kakor kri .*

» *Potres* «, podan kot znamenje časa » *6. pečata* « ' nam omogoča, da dogajanje umestimo v soboto, 1. novembra ¹⁷⁵⁵ okoli 10. ure. Njegovo geografsko središče je bilo izrazito katoliško mesto Lizbona, v katerem je bilo 120 katoliških

cerkva. Bog je tako nakazal cilje svoje jeze, ki jih je ta » *potres* « tudi prerokoval v duhovni podobi. Napovedano dejanje se bo izpolnilo leta 1789 z uporom francoskega ljudstva proti svoji monarhiji; Bog je obsodil njo in njenega zaveznika rimskokatoliško papeštvo, oba udarjena do smrti v letih 1793 in 1794; datumi »dveh revolucionarnih terorjev«. V Raz.11:13 je francosko revolucionarno delovanje primerjano s » *potresom* «. Z možnostjo datiranja navedenih dejanj postane prerokba natančnejša. »... *sonce je postalo črno kot vreča konjske žime* «, 19. maja 1780, in ta pojav, ki so ga doživeli v Severni Ameriki, je dobil ime »temni dan«. Bil je dan brez kakršne koli sončne svetlobe, ki je tudi prerokoval dejanje francoskega revolucionarnega ateizma proti luči pisane božje besede, ki jo tukaj simbolizira »sonce « ; sveto pismo je bilo sežgano v auto-da-fēju. " *Vsa luna je postala kot kri* ", ob koncu tem temnega dne so gosti oblaki razkrili luno v izrazito rdeči barvi. S to podobo je Bog potrdil usodo, ki je bila namenjena papeško-kraljevemu taboru teme med letoma 1793 in 1794. Njihovo kri bo obilno prelilo ostro rezilo revolucionarne giljotine.

Opomba : V Raz.8:12 bo sporočilo " *četrti trobente* " z udarcem po " *tretjini sonca, tretjini lune in tretjini zvezd* " potrdilo dejstvo, da so žrtve revolucionarjev bodo pravi izvoljeni in padli, ki jih bo Bog v Jezusu Kristusu zavrnil. To tudi potrjuje pomen sporočila » *petega pečata* «, ki smo ga pravkar videli. Z delovanjem ateizma bodo izvedeni zadnji poboji zvestih izvoljenih.

Verzija 13: » *In zvezde nebeške so padle na zemljo, kakor ko smokva, ki jo stresa močan veter, odvrže svoje zelene smokve.* »

To tretje znamenje časa, tokrat nebeško, se je dobesedno izpolnilo 13. novembra 1833 in je bilo vidno po vseh Združenih državah med polnočjo in 5. uro zjutraj. Toda tako kot prejšnje znamenje je napovedovalo duhovni dogodek nepredstavljive razsežnosti. Kdo bi lahko preštel število teh zvezd, ki so padle v obliki dežnika na celotno nebo od polnoči do 5. ure zjutraj? To je podoba, ki nam jo daje Bog o padcu protestantskih vernikov leta 1843, ko so bili žrtve odloka Dan.8:14, ki je stopil v veljavo. Med letoma 1828 in 1873 je delovanje reke »Tiger« (Dan. 10:4), ime zveri, ki ubija ljudi, potrjeno v Dan. 12:5 do 12. V tem verziju so podobe »smokve « zvestobe Božjega ljudstva, le da to zvestobo postavlja pod vprašaj podoba » *zelenih fig* «, vrženih na zemljo. Podobno je protestantsko vero Bog sprejel s pridržki in začasnimi pogoji, toda prezir do preroških sporočil Williama Millerja in zavračanje obnove sobote sta povzročila njen propad leta 1843. Zaradi te zavrnitve je ostala » *figa* « » *zeleno* «, ki noče dozoreti s sprejemanjem Božje luči, bo umrlo. V tem statusu, padla iz Gospodove milosti, bo ostala do časa njene veličastne vrnitve, leta 2030. Vendar bodite previdni, z zavračanjem zadnjih luči je od leta 1994 uradni adventizem postal "tudi to " , " *zelena figa* ", ki ji je usojeno dvakrat umreti.

Vrstica 14: » *Nebesa so odšla kakor zvitek, zvit; in vse gore in otoki so se premaknili s svojih mest.* »

Ta potres je tokrat univerzalen. Ob uri svojega veličastnega nastopa bo Bog pretresel zemljo in vse, kar je na njej v ljudeh in živalih. To dejanje se bo zgodilo v času » *sedme od sedmih zadnjih nadlog božje jeze* «, glede na Raz.16:18. To bo za resnično izvoljene ura njihovega vstajenja, » *prva* «, ura » *blagrov* «, po Raz.20:6.

Vrstica 15: » *Kralji zemlje, velikaši, vojskovodje, bogati, mogočni, vsi sužnji in svobodni so se skrili v jame in v skale gora.* »

Ko se Bog Stvarnik prikaže v vsej svoji slavi in moči, nobena človeška moč ne more vzdržati in nobeno zavetje ne more zaščititi njegovih sovražnikov pred njegovo pravično jezo. Ta verz to nakazuje: Božja pravičnost terorizira vse krive kategorije človeštva.

Vrstica 16: » *In rekli so goram in skalam: Padte na nas in skrijte nas pred obličjem tega, ki sedi na prestolu, in pred Jagnjetovo jezo;* »

Jagnje je tisto, ki sedi na božanskem prestolu, toda v tej uri ni več zaklano jagnje tisto, ki se jim predstavi, je »Kralj kraljev in Gospod gospodov«, ki prihaja, da bi zdrobil svoje sovražnike poslednjih dni.

Vrstica 17: » *Kajti prišel je veliki dan njegove jeze in kdo more obstati?* »

Izziv je res » *preživeti*«, to je preživeti po Božjem sodnem posegu.

Tisti, ki lahko » *preživijo*« v tej strašni uri, so tisti, ki so nameravali umreti, v skladu z načrtom nedeljske odredbe, omenjene v Razodetjih 13:15, po kateri naj bi bili opazovalci božanske svete sobote uničeni. na zemlji. Razložen je teror tistih, ki so jih nameravali ubiti, razkrit v prejšnjem verzu. In tako bodo tisti, ki bodo lahko preživeli na dan vrnitve v slavi Jezusa Kristusa, tema Rev.7, v kateri nam bo Bog razkril del svojega projekta, ki jih zadeva.

Razodetje 7: Adventizem sedmega dne **zapečaten z Božjim pečatom: sobota**

1. verz: » *Po tem sem videl štiri angele stati na štirih koncih zemlje; Zadržali so štiri vetrove zemlje, tako da veter ni pihal ne na zemljo, ne na morje, ne na katero koli drevo.* »

Ti » *štirje angeli* « so nebeški Božji angeli, vključeni v univerzalno dejanje, ki ga simbolizirajo » *štirje vogali zemlje* «. " *Štirje vetrovi* " simbolizirajo univerzalne vojne, konflikte; tako so » *zabzdani* «, onemogočeni, blokirani, kar ima za posledico univerzalni verski mir. Simbol » *morje* « katolicizma in simbol » *zemlja* « reformirane vere sta v miru drug z drugim. In ta mir zadeva tudi » *drevo* «, podoba človeka kot posameznika. Zgodovina nas uči, da je bil ta mir vsiljen zaradi oslabitve papeške moči, ki jo je zatrl francoski nacionalni ateizem med letoma 1793 in 1799, na dan, ko je papež Pij VI. umrl v zaporu Citadel v Valence-sur-Rhône, kjer sem se rodil in kjer živim. To dejanje je pripisano » *zveri, ki se dvigne iz globine* « v Raz.11:7. Imenuje se tudi » *4. trobenta* « v Raz.8:12. Po njej bo v Franciji cesarski režim Napoleona I., ki ga ^{simbolizira} » *orel* « v Apo.8:13, ohranil oblast nad katoliško vero, ki jo je rehabilitiral konkordat.

Vrstica 2: » *In videl sem drugega angela, ki je prihajal proti vzhajajočemu soncu in držal pečat živega Boga; z močnim glasom je zaklical štirim angelom, ki jim je bilo dano, da poškodujejo zemljo in morje, in je rekel :*

» *Vzhajajoče sonce* « se nanaša na Boga, ki obiskuje svojo zemeljsko čredo v Jezusu Kristusu v Lukežu 1:78. » *Pečat živega Boga* « se pojavi v nebeškem taboru Jezusa Kristusa. Z » *glasnim glasom* «, ki potrjuje svojo avtoriteto, angel izda ukaz univerzalnim demonskim angelskim silam, ki so prejele pooblastilo od Boga, »*da delajo škodo*«, » *zemlji* « in » *morju* «, protestantom veri in rimskokatoliški veri. Te duhovne razlage ne preprečujejo dobesedne uporabe, ki bo zadevala " *zemljo, morje in drevesa* " našega stvarstva; ki bi se mu bilo težko izogniti z uporabo jedrskega orožja v času » *šeste trobente* « iz Razod.9:13 do 21.

Verzija 3: » *Ne delajte škode ne zemlji ne morju ne drevesom, dokler ne zapečatimo čela služabnikov našega Boga.* »

Ta podrobnost nam omogoča, da postavimo začetek dejanja pečatenja izvoljenih od pomladi 1843 do jeseni 1844. Po 22. oktobru 1844 je bil prvi adventist, kapitan Joseph Bates, zapečaten s posvojitvijo, posamezno, sedmi dan sobotnega počitka. Kmalu so ga postopoma posnemali vsi njegovi adventistični bratje in sestre tega trenutka. Pečatenje se je začelo po 22. oktobru 1844 in se bo nadaljevalo » *pet mesecev* «, kot je prerokovano v Raz.9:5-10; » *pet mesecev* « ali 150 realnih let v skladu s kodo dneva v letu Ezé 4:5-6. Teh 150 let je bilo prerokovanih za verski mir. Vzpostavljeni mir je bil naklonjen oznanjevanju in vsesplošnemu razvoju sporočila »adventistov sedmega dne«, ki je danes zastopano v vseh zahodnih državah in povsod, kjer je to mogoče. Adventistično poslanstvo je univerzalno in kot tako odvisno izključno od Boga. Zato nima ničesar prejeti od drugih krščanskih veroizpovedi in se mora, da bi bila blagoslovljena, zanašati samo na navdih, ki ga je dal Jezus Kristus, njen nebeški poglavar, ki daje razumevanje branja "Svetega pisma"; Sveto pismo, zapisana Božja beseda, ki predstavlja njegovi » *dve priči* « v Raz.11:3. Čas miru, ki ga je zagotovil Bog, ki se je začel leta 1844, se bo končal jeseni 1994, kot bo pokazala študija Rev.9.

Pomembna opomba glede »Božjega pečata«: Sama šabat ne zadostuje, da bi upravičila svojo vlogo » *Božjega pečata* «. Zapečatenje pomeni, da ga spremljajo dela, ki jih je Jezus pripravil za svoje svetnike: ljubezen do resnice **in preroška resnica** ter pričevanje o sadu, predstavljenem v 1. Kor.13. Mnogi, ki obhajajo soboto, ne da bi izpolnjevali ta merila, jo bodo opustili, ko bo za njeno prakso grozila smrt. Sobota ni podedovana, Bog jo da izvoljencu v znamenje, **da mu pripada** . Po Ez.20:12-20: » *Tudi svoje sobote sem jim dal kot znamenje med mano in njimi, da bodo vedeli, da sem jaz GOSPOD, ki jih posvečujem .../...Posvetuj moje sobote, da bodo znamenje med menoj in teboj, po katerem se spozna, da sem jaz GOSPOD, tvoj Bog .* ". Ne da bi nasprotovali temu, kar je bilo pravkar povedano, temveč da bi to potrdili, beremo v 2 Tim.2,19: » *Vendar trdni Božji temelj stoji, s temi besedami, ki so njegov pečat : Gospod pozna tiste, ki pripadajo . njemu ; in: Kdor kliče Gospodovo ime, naj se oddalji od krivice.* »

Vrstica 4: " *In slišal sem število tistih, ki so bili zapečateni, sto štiriinštirideset tisoč izmed vseh rodov Izraelovih sinov:* "

Apostol Pavel je v Rim.11 s sliko pokazal, da so spreobrnjeni pogani cepljeni na korenino patriarha Abrahama, za katerega Judje trdijo, da so. Rešeni z vero, tako kot on, so ti spreobrnjeni pogani duhovni podaljšek 12 izraelskih rodov. Telesni Izrael, katerega znamenje je bila obreza, je padel, predan hudiču, ker je zavrnil Mesijo Jezusa. Krščanska vera, ki je padla v odpad od 7. marca 321, je tudi duhovni Izrael, ki je padel od tega datuma. Tukaj nam Bog predstavlja avtentični duhovni Izrael, ki ga je blagoslovil iz leta 1843. Je tisti, ki nosi univerzalno poslanstvo adventizma sedmega dne. In že navedena številka, " *144.000* ", zasluži razlago. Tega ni mogoče jemati dobesedno, saj se Abrahamovo potomstvo primerja z » *nebeškimi zvezdami* «, zdi število veliko premajhno. Za Boga Stvarnika številke govorijo toliko kot črke. Takrat moramo razumeti, da izraza " *število* " v tem verzu ne bi smeli razlagati kot številčno količino, temveč kot duhovno kodo, ki označuje versko vedenje, ki ga Bog blagoslavlja in ločuje (ki ga posvečuje). Tako je " *144.000* " razloženo na naslednji način: $144 = 12 \times 12$ in $12 = 7$, število Boga + 5, število človeka = zavezništvo med Bogom in človekom. Kocka tega števila je simbol popolnosti, njen kvadrat pa njegova površina. Ta razmerja bodo razmerja novega Jeruzalema, opisanega v Raz.21:16 v duhovnem zakoniku. Izraz " *tisoč* ", ki sledi, simbolizira nešteto množico. Pravzaprav " *144.000* " pomeni množico popolnih odrešenih mož, ki so sklenili zavezo z Bogom. To sklicevanje na izraelska plemena nas ne bi smelo presenetiti, ker Bog ni opustil svojega projekta kljub zaporednim neuspehom njegovih zavezništev z ljudmi. Judovski model, predstavljen od eksodusa iz Egipta, se ni brez razloga razširil na Kristusa. In s svojo krščansko resnico in spoštovanjem vseh svojih zapovedi, vključno s sobotno zapovedjo, in svojimi obnovljenimi moralnimi, zdravstvenimi in drugimi uredbami, Bog v zvestem disidentskem adventizmu zadnjih dni odkrije, da je model Izraela v skladu z njegovim idealno. Naj dodamo, da v besedilu 4. ^{zapovedi} Bog pravi o soboti svojim Izvoljencem: " *Šest dni imaš, da opraviš vse svoje delo ... toda sedmi^{je} dan YaHWéH, tvojega Boga*". Izkazalo se je, da 6 24-urnih dni sešteje 144 ur. Tako lahko sklepamo, da je 144.000 zapečatenih zvestih opazovalcev te božanske uredbe. Njihova življenja so prekinjena s tem spoštovanjem šestih dni, dovoljenih za njihova posvetna dela.

Sedmi ^{dan pa} častijo posvečeni predmet počitka te zapovedi. Duhovni značaj tega »adventističnega« Izraela bo prikazan v vrsticah od 5 do 8, ki sledijo. Navedena imena hebrejskih patriarhov niso tista, ki so sestavljala telesni Izrael. Tisti, ki jih je Bog izbral, so tam samo zato, da nosijo skrito sporočilo v utemeljitvi svojega izvora. Tako kot imena » sedmih zborov « nosijo imena » dvanajstih plemen « dvojno sporočilo. Najpreprostejše razkrije njihov prevod. Toda najbogatejši in najkompleksnejši temelji na izjavah vsake matere, ko opravičuje dajanje imena svojemu otroku.

Vrstica 5: » iz Judovega rodu dvanajst tisoč zapečatenih; iz Rubenovega rodu dvanajst tisoč; iz Gadovega rodu dvanajst tisoč; »

Za vsako ime številka " dvanajst tisoč zapečatenih " pomeni: množica mož, povezanih z Bogom, zapečatenih s soboto.

Juda : Hvaljen bodi YaHWéH; materinske besede 1. Mojz. 29:35: " Hvalil bom YaHWéH ".

Ruben : Videti sina; materinske besede iz Gen.29:32: " Jahve je videl moje ponižanje ".

Gad : Sreča; materinske besede iz 1 Mz 30,11: » Kakšna sreča! »

Vrstica 6: » iz Ašerjevega rodu dvanajst tisoč; iz Neftalijevega rodu dvanajst tisoč; iz Manasejevega rodu dvanajst tisoč; »

Za vsako ime številka " dvanajst tisoč zapečatenih " pomeni: množica mož, povezanih z Bogom, zapečatenih s soboto.

Asher : Srečen: materinske besede iz 1. Mojz. 30:13: » Kako sem srečen! »

Naftali : Boj: materinske besede iz 1. Mojzesove knjige 30:8: » Božansko sem se boril proti svoji sestri in sem zmagal .«

Manase : Pozaba: očetovske besede iz 1. Mojzesove knjige 41:51: » Bog mi je dal pozabiti vse svoje žalosti «.

Vrstica 7: » iz Simeonovega rodu dvanajst tisoč; iz Levijevega rodu dvanajst tisoč; iz Isaharjevega rodu dvanajst tisoč; » Za vsako ime številka » dvanajst tisoč zapečatenih « pomeni: množica mož, povezanih z Bogom, zapečatenih s soboto.

Simeon : Poslušajte: materinske besede iz 1. Mojz. 29:33: " Jahve je slišal, da nisem ljubljena ".

Levi : Priloženo: materinske besede iz 1. Mojzesove 29:34: » Tokrat se bo moj mož prilepil name .«

Issachar : Plača: materinske besede iz 1. Mojzesove knjige 30:18: " Bog mi je dal plačo ".

Vrstica 8: » iz Zebulonovega rodu dvanajst tisoč; iz Jožefovega rodu dvanajst tisoč; iz Benjaminovega rodu dvanajst tisoč zapečatenih. »

Za vsako ime številka " dvanajst tisoč zapečatenih " pomeni: množica mož, povezanih z Bogom, zapečatenih s soboto.

Zebulun : Bivališče: materinske besede iz 1. Mojz. 30:20: " Tokrat bo moj mož živel pri meni ".

Joseph : Odstrani (ali doda): materinske besede iz Gen.30:23-24: " Bog je odstranil mojo sramoto ... / (... naj mi YaHWéH doda še enega sina) ".

Benjamin : Sin desnice: materinske in očetovske besede iz 1. Mojzesove 35:18: » *In ko je bila tik pred tem, ker je umirala, mu je dala ime Ben-oni* (Sin moje žalosti), *toda oče ga je imenoval Benjamin* (Sin pravice).

Teh 12 imen ter materinske in očetovske besede izražajo izkušnjo zadnjega zbora adventistov, ki jih je izbral Bog; » *Nevesta je bila pripravljena* « za svojega ženina Kristusa v Raz.19:7. Pod predstavljenim priimkom, imenom » *Benjamin* «, Bog prerokuje končni položaj svojega Izvoljenca, ki mu uporni možje grozijo s smrtjo. Sprememba imena, ki jo je vsilil oče, Izrael, prerokuje Božji poseg v korist njegovih izvoljenih. Njegova veličastna vrnitev obrne situacijo. Tisti, ki naj bi umrli, so poveljani in vzeti v nebesa, kjer se pridružijo Jezusu Kristusu, vsemogočnemu in veličastnemu Bogu Stvarniku. Izraz »Sinovi desnice« dobi svoj polni preroški pomen: desnica je bila Izvoljeni ali zadnji duhovni Izrael in njegovi sinovi, odrešeni izvoljeni, ki ga sestavljajo. Tudi to so ovce, postavljene na Gospodovo desnico (Mt 25,33).

Verzija 9: » *Po tem sem pogledal, in glej, bila je velika množica, ki je nihče ni mogel prešteti, iz vsakega naroda in rodu in ljudstva in jezika. Stali so pred prestolom in pred Jagnjetom, oblečeni v bela oblačila in s palmovimi vejami v rokah.* »

Ta » *velika množica, ki je nihče ni mogel prešteti* « potrjuje duhovno kodirano simbolično naravo » *števil* « »144.000« in »12.000«, navedenih v prejšnjih vrsticah. Poleg tega je aluzija na Abrahamovo potomstvo z izrazom: " *nihče jih ni mogel prešteti* "; kar se tiče " *nebeških zvezd* ", ki mu jih je Bog pokazal z besedami: " *takšni bodo tvoji potomci* ". Njihov izvor je večstranski, iz vsakega naroda, vsakega plemena, vsakega ljudstva in vsakega jezika in iz vsakega obdobja. Vendar se tema tega poglavja posebej osredotoča na najnovejše adventistično sporočilo univerzalnosti, ki jo je dal Bog. Nosijo " *bela oblačila* ", ker so bili pripravljene umreti kot mučeniki, obsojeni na smrt z odlokom, ki so ga razglasili zadnji uporniki po Raz.13:15. " *Dlani* ", ki jih držijo v rokah, simbolizirajo njihovo zmago nad taborom grešnikov.

Vrstica 10: » *In vpili so z močnim glasom, rekoč: Rešitev je našega Boga, ki sedi na prestolu, in Jagnjeta.* »

Dejanje evocira kontekst vrnitve v slavi Jezusa Kristusa, vzporedno z opisom odzivov uporniškega tabora, opisanega v Raz.6:15-16. Tukaj so pripombe rešenih izvoljenih uradnikov popolnoma nasprotne tistim upornikom. Daleč od tega, da bi jih prestrašil, jih Kristusova vrnitev razveseli, pomiri in reši. Vprašanje, ki so ga postavili uporniki " *Kdo lahko preživi?*" » tukaj dobi svoj odgovor: adventistov, ki so ostali zvesti poslanstvu, ki jim ga je Bog zaupal, do konca sveta, če je bilo treba tudi tvegati svoja življenja. Ta zvestoba temelji na njihovi navezanosti na spoštovanje svete sobote, ki jo je Bog posvetil od ustanovitve sveta, in na njihovi ljubezni, ki se je pokazala do njegove preroške besede. To še toliko bolj, ker zdaj vedo, da sobota napoveduje veliki preostanek sedmega tisočletja, v katerega bodo lahko vstopili zmagoslavno po Jezusu Kristusu s prejemom večnega življenja, obljubljenega v njegovem imenu.

Vrstica 11: » *In vsi angeli so stali okrog prestola in starešin in štirih živih bitij; in priklonili so se na svoje obraze pred prestolom, pred Bogom,*

Prizor, ki se nam predstavlja, spominja na vstop v veliki Božji nebeški počitek. Najdemo slike iz 4. in 5. poglavja, ki se ukvarjajo s to temo.

Verzica 12: » *rekoč: Amen! Hvala, slava, modrost, zahvala, čast, moč in moč našemu Bogu na veke vekov. Amen!* »

Veseli tega lepega konca izkušnje zemeljskega odrešenja, angeli izražajo svoje veselje in svojo hvaležnost Bogu dobrote, ki je naš Stvarnik, njihov, naš, tisti, ki je prevzel pobudo v odrešenju grehov zemeljskih izvoljenih. , ki se je učlovečil v šibkosti človeškega mesa, da bi trpel grozljivo smrt, ki jo zahteva njegova pravica. Te množice nevidnih oči so spremljale vsako fazo tega načrta odrešenja in se čudile vzvišenemu dokazovanju Božje ljubezni. Prva beseda, ki jo izgovorijo, je " *Amen!*" V resnici! Res je! Kajti Bog je Bog resnice, Resnični. Druga beseda je " *the hvalnica* " je bilo tudi prvo ime 12 rodov: " *Juda* " = Hvalnica. Tretja beseda je " *the slava* " in Bog se upravičeno ukvarja s svojo slavo, ker se bo spomnil nanjo v Ap. 14:7, da bi jo zahteval, v imenu edinstvenega Boga stvarnika, od tistih, ki zahtevajo njegovo odrešitev od leta 1843. Četrta beseda je " *modrost* " . Cilj preučevanja tega dokumenta je, da ga odkrijejo vsi njegovi izvoljeni uradniki. Ta božanska modrost presega našo domišljijo. Subtilnost, miselne igre, vse je tam v božanski obliki. Peti je " *zahvalni dan* " . Je verska oblika zahvaljevanja, ki se izvaja v *svetih besedah in delih*. Na šestem mestu je " *čast*". *To je tisto, s čimer so uporniki najbolj razočarali Boga. Z njim so ravnali prezirljivo, tako da so izpodbijali njegovo razodeto voljo. Nasprotno, izvoljenci so mu po svojih zmožnostih izkazali čast, ki mu pripada. V sedmi in osmi prideta " moč in moč " . Ti dve zavezujoči stvari sta bili potrebni, da bi zrušili zemeljske tirane, da bi zatrli arogantne upornike, medtem ko so še vladali zemlji. Brez te moči in moči bi zadnji izbranci umrli kot toliko drugih mučencev v krščanski dobi.*

Verzija 13: » *In eden od starešin mi je odgovoril in mi rekel: Ti, ki so oblečeni v bela oblačila, kdo so in od kod so prišli?* »

Zastavljeno vprašanje naj bi nam razkrilo posebnost simbola » *belih oblačil* « v zvezi z » *belimi* « oblačili iz Razodetja 3:4 in » *finega perila* «, ki v Razodetju 19:8 označuje » *pravična dela svetnikov "končnega časa" pripravljena nevesta* "bodi, zvesti adventizem končnega časa pripravljen na svoj vzpon v nebesa.

Verz 14: » *Rekel sem mu: Moj gospod, ti to veš. In rekel mi je: To so tisti, ki prihajajo iz velike stiske; oprali so svoja oblačila in jih pobelili v jagnjetjevi krvi.* »

Ker » *bele halje* « nosijo določeni starci, lahko Jean pravzaprav upa na odziv enega od njih. In prihaja pričakovani odgovor: » *To so tisti, ki prihajajo iz velike stiske* «, torej izbranci, žrtve in mučenci verskih vojn in ateizma, kot nam jih razkriva » *5. pečat* «, v Raz.6:9 do 11: » *Vsakemu od njih je bilo dano belo oblačilo; in rečeno jim je bilo, naj še nekaj časa počivajo, dokler se ne našteje število njihovih sosluzabnikov in njihovih bratov, ki naj bi bili usmrčeni tako kot oni.* » V Raz.2:22 » *velika stiska* « označuje pokol francoskega ateističnega revolucionarnega režima med letoma 1793 in 1794. V potrditev v Raz.11:13 beremo: »... *sedem tisoč mož je bilo ubitih v tem potres* "; " *Sedem* " za verske in " *tisoč* " za množico. Francoska revolucija je kot potres, ki ubija tudi božje

služabnike. Toda ta » *velika stiska* « je bila le prva oblika tega dosežka. Njegovo drugo obliko bo dosegla » *6. trobenta* « iz Rev.9, subtilnost urejanja v Rev.11 bo razkrila to dejstvo. Množice nezvestih kristjanov bodo usmrčene med tretjo svetovno vojno, kar " *6. trobenta* " simbolizira in potrjuje. Toda od leta 1843 Bog izbira izvoljene, ki jih posvečuje, zadnji, ki jih ločuje, pa so v njegovih očeh preveč dragoceni, da bi jih uničil. Pripravlja jih na zadnje pričevanje zgodovine zemeljskega odrešenja; pričevanje zvestobe, ki mu ga bodo izkazali tako, da bodo ostali zvesti njegovemu sedmemu dnevu sobote, tudi ko jim bo uporniški tabor grozil s smrtjo. Ta zadnja preizkušnja Božjega načrta je razkrita v sporočilu, dostavljenem » *Filadelfiji* « v Raz.3:10 in v Raz.13:15 (odlok o smrti). Za Boga je namen vreden ukrepanja, in kolikor, postavljeni na preizkušnjo, sprejmejo tveganje smrti, jih izenači s skupino mučencev in jim tako pripiše »bele halje« prave *mučence* . Smrti se bodo izognili samo zaradi odrešilnega posredovanja Jezusa Kristusa. V tej zadnji preizkušnji, po drugi » *veliki stiski* «, bodo po pričevanju svoje zvestobe » *oprali svoja oblačila in jih pobelili v jagnjetjevi krvi* « ter ostali zvesti do konca. smrti, s katero bodo ogroženi. Na koncu te zadnje preizkušnje vere bo število tistih, ki naj bi tako umrli kot mučeniki, popolno in smrtni » *počitek* « *mučenih svetnikov* » *petega pečata* « se bo končal z njihovim vstajenjem. Od leta 1843 in zlasti od leta 1994 delo posvečenja, ki se ga je lotil Bog, naredi neuporabno, smrt resničnih izvoljenih, ki so ostali živi in zvesti do ure njegove vrnitve in konca časa milosti, ki je pred tem, pa jo naredi še bolj neuporaben.

Vrstica 15: » *Zaradi tega so pred Božjim prestolom in mu služijo dan in noč v njegovem templju. Kdor sedi na prestolu, bo razpel svoj šotor nad njimi;* »

Zavedamo se, da za Boga ta vrsta izbrancev predstavlja posebno visoko elito. Izkazal mu bo posebne časti. V tem verzu Duh uporablja dva časa konjugacije, sedanjik in prihodnjik. Glagoli, spregani v sedanjiku » *so* « in » *služijo mu* «, razkrivajo kontinuiteto njihovega vedenja v njihovem mesenem telesu, ki je tempelj Boga, ki prebiva v njih. In to dejanje se bo nadaljevalo v nebesih po tem, ko jih je Jezus Kristus pograbil. V prihodnjem času Bog odgovarja na njihovo zvestobo: » *Ta, ki je na prestolu, bo postavil svoj šotor nad njimi* « za večnost.

Vrstica 16: » *Ne bodo več lačni, ne žejni, niti jih ne bo udarilo sonce, niti kakšna vročina.* »

Te besede za izvoljene adventiste konca pomenijo, da so bili » *lačni* «, ker so bili prikrajšani za hrano, in » *žejni* «, ker so jim njihovi mučitelji in ječarji odvzeli vodo. » *Sončni ogenj* «, katerega » *vročina* « se okrepi v četrti od zadnjih sedmih Božjih nadlog, jih bo sežgal in jim povzročil trpljenje. Vendar so bili mučeniki s » *petega pečata* « žgani ali mučeni tudi ob ognju grmad papeške inkvizicije, druge vrste » *vroče* «. Beseda " *toplota* " se nanaša tudi na ogenj konvencionalnega in atomskega orožja, uporabljenega v kontekstu *šeste trobente* . Preživeli v tem zadnjem spopadu bodo šli skozi ogenj. Te stvari se ne bodo nikoli več ponovile v večnem življenju, v katerega bodo vstopili samo izvoljeni.

Vrstica 17: » *Kajti Jagnje, ki je sredi prestola, jih bo hranilo in vodilo k izvirov voda življenja in Bog bo obrisal vsako solzo z njihovih oči.* »

» *Jagnje* « je pravzaprav tudi Dobri pastir, ki bo pasel svoje ljubljene ovce. Njegovo božanskost je tukaj ponovno potrjena z njegovim položajem » *na sredini prestola* «. Njegova božanska moč vodi njegove izvoljence » *k izvirovoda življenja* «, simbolični podobi večnega življenja. In cilja na končni kontekst, v katerem bodo ob vrnitvi objokani njegovi zadnji izbranci, ki jim bo » *obrisal vsako solzo z oči* «. Toda solze so bile tudi del vseh njegovih izbrancev, ki so bili skozi zgodovino krščanske dobe trpinčeni in preganjani, pogosto do zadnjega diha.

Opomba : Kljub zavajajočim videzom, ki jih opazimo v našem času 2020, v katerem se zdi, da je prava vera izginila, Bog prerokuje spreobrnjenje in odrešenje »množic«, ki prihajajo iz vseh rasnih, etničnih in jezikovnih izvorov zemlje. Pravi privilegij, ki ga daje svojim izvoljenim uradnikom, je vedeti, da je po Razodetju 9:5-10 čas razumevanja in splošnega verskega miru programiral le za »150« let (ali pet preroških let) . meseci) med letoma 1844 in 1994. To značilno merilo pravih izvoljenih navaja Duh v svojem sporočilu Raz.17:8: » *Zver, ki si jo videl, je bila in je ni več. Mora se dvigniti iz brezna in iti v pogubo. In tisti, ki prebivajo na zemlji, katerih imena niso zapisana v knjigi življenja od ustanovitve sveta, se bodo čudili, ko bodo videli zver, ker je bila in je ni več, in da se bo spet pojavila.* » **Resnično izvoljeni ne bodo presenečeni**, ko bodo videli, da se uresničujejo stvari, ki jim jih je Bog oznanil po svoji preroški besedi.

Razodetje 8: Prve štiri trobente **Prve štiri božje kazni**

1. verz: » *Ko je odprl sedmi pečat, je v nebesih nastala tišina približno pol ure.* »

Odpiranje “ *sedmega pečata* ” je izjemno pomembno, saj dovoljuje popolno odprtje knjige Razodetje “ *zapečaten s sedmimi pečati* ” po Raz.5:1. Tišina, ki zaznamuje to otvoritev, daje dogajanju izjemno svečanost. Ima dve utemeljitvi. Prva je ideja o pretrganju odnosa med nebom in zemljo, ki jo je povzročila opustitev sobote 7. marca 321. Druga je razložena takole: po veri identificiram ta »sedmi pečat« z » *pečat živega Boga* « 7. poglavja, ki po mojem mnenju označuje sveto soboto, ki jo je Bog posvetil od ustanovitve sveta. Spomnil je na njegov pomen, tako da je bil predmet četrte od svojih desetih zapovedi. In tam sem odkril dokaze, ki razkrivajo njegovo izjemno pomembnost za Boga, našega vzvišenega Stvarnika. Toda že v poročilu Geneze sem opazil, da je bil sedmi dan predstavljen ločeno v 2. poglavju. Prvih šest dni je obravnavanih v 1. poglavju. Poleg tega sedmi dan ni zaključen kot prejšnji s formulo »*bil je zvečer in zjutraj*«. To posebnost upravičuje njegova preroška vloga v sedmem tisočletju božjega odrešitvenega projekta. Postavljeno v znamenje večnosti izvoljenih, odrešenih s krvjo Jezusa Kristusa, je sedmo tisočletje samo kot dan brez konca. V potrditev teh stvari je v predstavitvi v hebrejski Bibliji, Tori, besedilo četrte zapovedi ločeno od drugih in pred njim stoji znak, ki zahteva čas spoštljive tišine. Ta znak je črka "Pé" iz hebrejščine in tako ločeno označuje prelom v besedilu, nosi ime "pétuhot". Sobotni počitek sedmega dne ima torej vse razloge za to, da ga je Bog zaznamoval na poseben način. Od pomladi 1843 je povzročila izgubo

tradicionalne protestantske vere, naslednice katoliške »nedelje«. In od iste preizkušnje, vendar jeseni 1844, je ponovno postalo znamenje pripadnosti Bogu, ki mu ga daje Ezé 20:12-20: » *Dal sem jim tudi svoje sobote kot znamenje med seboj in njimi, lahko vedo, da sem jaz YaHWéH, ki jih posvečujem.../...Posvetuj moje sobote in da bodo lahko znamenje med menoj in teboj, po katerem se lahko pozna, da sem jaz YaHWéH, tvoj Bog.* » Samo po njem lahko izbranec nato vstopi v Božjo skrivnost in odkrije natančen program njegovega razodetega projekta.

Kljub temu Bog v 8. poglavju priključuje zaporedja sporočil prekletstva. Kar me pripelje do tega, da pogledam na resnico o soboti z vidika prekletstev, ki so jih kristjani od 7. marca 321 vključili v verige med krščansko dobo. To bo potrdil tudi verz, ki prihaja, tako da bo temo sobote povezal s » *sedmimi trobentami*«, simboli »sedmih božjih kazni«, ki bodo udarile krščansko nezvestobo 7. marca 321.

2. verz: » *In videl sem sedem angelov stati pred Bogom in danih jim je bilo sedem trobent.* »

Prva od prednosti, pridobljenih s posvetitvijo sedmega dne sobote, ki jo je sam posvetil Bog, je razumeti pomen, ki ga daje temi »sedmih trobent«. Z obliko pristopa, ki ji je dan, ta tema popolnoma odpre inteligenco izbranega. Zagotavlja namreč dokaz za obtožbo » *greha*«, navedeno v Dan.8:12 proti krščanski skupščini, s strani Boga. Dejansko teh »sedmih kazni« Bog ne bi naložil, če tega greha ne bi bilo. Poleg tega so v luči 26. Mojzesove knjige te kazni upravičene s sovraštvom do njegovih zapovedi. V stari zavezi je Bog že sprejel isto načelo, da bi kaznoval krivico nezvestega in pokvarjenega mesenega Izraela. Bog stvarnik in zakonodajalec, ki se ne spreminja, nam daje lep dokaz za to. Za obe zavezi veljajo iste zahteve poslušnosti in zvestobe.

Dostop do teme " *trobente* " bo omogočil prikaz zaporednih obsodb vseh krščanskih ver: katoliške, pravoslavne, protestantske od leta 1843, pa tudi adventistov od leta 1994. Razkriva tudi univerzalno kaznovanje "šeste trobente", ki bo udariti skupaj pred koncem preizkusne dobe. Tako lahko merimo njegov pomen. » *Sedma trobenta*«, povezana s Kristusovo vrnitvijo, neposrednim Božjim delovanjem, bo obravnavana ločeno, tako kot sobota, v 11. poglavju, nato pa bo na široko razvita v 18. in 19. poglavju.

V zadnjih 17 stoletjih od 321, natančneje 1709 let, 1522 let je bilo zaznamovanih s prekletstvi, ki jih je povzročila kršitev sobote, do njene obnove, predvidene za leto 1843 v odloku Dan.8:14. In od tega datuma njegove obnove do vrnitve Jezusa Kristusa leta 2030 je sobota ponujala svoj blagoslov le 187 let. Sobota je torej dolgo časa škodovala nezvestim ljudem kot koristila zvestim izvoljenim. Prekletstvo zmaga in ta tema ima zato svoje mesto v tem 8. poglavju, ki predstavlja božanska prekletstva.

3. verz: » *In prišel je drug angel in stal na oltarju z zlato kadilnico; in dali so mu veliko kadila, da ga je lahko daroval z molitvami vseh svetnikov na zlatem oltarju, ki je pred prestolom.* »

V Danielu 8:13, potem ko so navedli " *opustošljiv greh* ", so svetniki iz videnja spomnili na " *večno* ", ki je zadevalo " *neizstopljivo* " nebeško " *duhovništvo* " Jezusa Kristusa, v skladu s Heb.7:23. Na zemlji jo je od leta 538 papeški režim odvezl po Dan.8:11. Leta 1843 je sprava z Jezusom Kristusom zahtevala njegovo povrnitev. To je namen teme, ki jo obravnavamo v tem verzu 3,

ki odpira nebesa in nam prikazuje Jezusa Kristusa v njegovi simbolični vlogi priprošnjika nebeškega velikega duhovnika za grehe njegovih izvoljenih in le njih. Imejte v mislih, da je na zemlji med letoma 538 in 1843 ta prizor in ta vloga parodirana in uzurpirana z dejavnostjo rimskokatoliških papežev, ki se sčasoma izmenjujejo in Boga nenehno frustrirajo glede njegove legitimne vrhovne suverene pravice.

Ker je predstavljena v tem 8. poglavju in ker je prenehala hkrati z opustitvijo sobote, nam je ta tema priprošnje Jezusa Kristusa predstavljena tudi pod vidikom prekletstva prenehanja te priprošnje za kristjana množice nezavednih žrtev poganškega rimskega »sončnega dne«; to, tudi in predvsem, po svoji varljivi in zapeljivi spremembi imena: »nedelja«: Gospodov dan. Ja, ampak od katerega gospoda? žal! Tisti spodaj.

Verzija 4: » *Dim kadila se je dvignil z molitvami svetnikov iz roke angela pred Bogom.* »

» *Dišave* «, ki spremljajo » *molitve svetnikov* «, simbolizirajo prijeten vonj daritve Jezusa Kristusa. Njegovo izkazovanje ljubezni in zvestobe naredi molitve njegovih izvoljenih sprejemljive za njegovo božansko sodbo. V tem verzu moramo opozoriti na pomembnost povezovanja besed » *dim* « in » *molitve svetnikov* «. Ta podrobnost bo uporabljena v Raz.9:2 za označevanje molitev lažnih protestantskih kristjanov, saj je nova situacija vzpostavljena leta 1843.

Kar Bog obuja v tej vrstici, je situacija, ki je prevladovala med apostolskim časom in prekletim datumom 7. marca 321. Pred opustitvijo sobote je Jezus sprejel molitve izvoljenih in v svojem imenu posredoval zanje. To je učna podoba, ki pomeni, da se ohranja vertikalni odnos med Bogom in njegovimi izvoljenci. Tako bo, dokler bodo izpričevali zvestobo njegovi osebi in njegovemu nauku resnice, do leta 321. Leta 1843 bo Jezusovo duhovništvo ponovno *začelo* vso svojo blagoslovljeno dejavnost v korist izvoljenih adventističnih svetnikov. Vendar pa so med letoma 321 in 1843 reformatorji imeli koristi od njegove pomilostitve, na primer tisti iz *tiatirske dobe*.

Verzija 5: » *In angel je vzel kadilnico, jo napolnil z ognjem z oltarja in vrgel na zemljo. In nastali so glasovi in grmenje in strele in potres.* »

Opisano dejanje je vidno nasilno. To je Jezus Kristus ob koncu njegove posredniške službe, ko pride čas za konec časa milosti. Vloga » *oltarja* « se konča in » *ogelj* «, podoba odkupne smrti Jezusa Kristusa, je » *vržen na zemljo* « in zahteva kazen tistih, ki so ga podcenjevali, za nekatere pa prezirali. Konec sveta, zaznamovan z neposrednim Božjim posegom, je tukaj evociran s ključno formulo, razkrito v Raz.4:5 in Exo.19:16. Pregled krščanske dobe se konča s tem »adventističnim« prihodom Jezusa Kristusa.

Tako kot pri soboti je tudi tema nebeške priprošnje Jezusa Kristusa predstavljena pod vidikom prekletstva njegove sodbe med letoma 321 in 1843. Svetniki, ki dvomijo o Duhu v zvezi s tem, v Dan.8:13, so imeli dobre razloge za želijo izvedeti čas, ko bo » *večno* « duhovništvo prevzel Jezus Kristus.

Opomba: ne da bi postavljali pod vprašaj prejšnjo razlago, je smiselna druga razlaga. V tej drugi razlagi lahko konec teme priprošnje Jezusa Kristusa povežemo z datumom 7. marec 321, trenutkom, ko so kristjani opustili soboto, pripeljala Boga do jeze, ki so jo zahodnjaki pomirili. Krščanstvo s pomočjo »

sedmih trobent «, ki prihajajo iz 6. vrstice, ki sledi. Ta dvojna razlaga je še toliko bolj upravičena, ker ima opustitev sobote posledice do konca sveta, leta 2030, v letu, ko bo Jezus Kristus s svojo veličastno vidno vrnitvijo za vedno odstranil rimski papeški režim in njegovega zadnjega ameriškega Podpora protestantom, njihova lažna trditev, da mu služijo in ga zastopajo. Jezus bo nato ponovno prevzel svoj naziv » *glava* « Cerkve, ki si ga je prilastil papež. Za razliko od zvestih izvoljenih, bodo padli neverni kristjani ignorirali odlok Dan.8:14 in njegove posledice do konca sveta; kar opravičuje njihov teror, ko se Jezus vrne v skladu z naukom Razod.6:15-16. Pred letom 2030 bo prvih šest » *trobent* « doseženih med letoma 321 in 2029. S » *šesto trobento* «, zadnjo opozorilno kaznijo pred dokončnim iztrebljenjem, Bog zelo strogo kaznuje uporne kristjane. Po tej šesti kazni bo organiziral pogoje za zadnjo univerzalno preizkušnjo vere in v tem kontekstu bo razodeta luč oznanjena in znana vsem preživelim. Spričo dokazane resnice je, da bodo izvoljeni in padli nato po svoji svobodni odločitvi napredovali pred grožnjo smrti proti svoji končni usodi, ki bo: večno življenje za izvoljene, dokončna in absolutna smrt. za padle..

Verzija 6: » *In sedem angelov, ki so imeli sedem trobent, se je pripravilo zatrobiti.* »

Iz tega verza nam Duh ponuja nov pregled krščanske dobe, pri čemer je za temo » *sedem trobent* «, to je »sedem zaporednih kazni«, razdeljenih skozi krščansko dobo od 7. marca 321, leta, v katerem je bil » *greh* « je bila uradno in **civilno** ustanovljena. Spominjam se, da je v prologu Razodetja 1 sam Kristusov »*glas* « že primerjan z zvokom » *trobente* «. To orodje, ki se uporablja za svarilo ljudi v Izraelu, nosi v sebi polni pomen razodetja Apokalipse. Opozorilo opozarja na pasti, ki jih postavlja sovražnik.

Verz 7: " *Prvi je zazvonil. In bila je toča in ogenj, pomešana s krvjo, ki sta bila vržena na zemljo; in tretjina zemlje je zgorela in tretjina dreves je zgorela in vse zeleno zelišče je zgorelo.* »

Prva kazen : bila je izvedena med letoma 321 in 538 z različnimi vdori tako imenovanih "barbarskih" ljudstev v Rimsko cesarstvo. Še posebej se spominjam ljudstva »Hunov«, za katerega vodja Atila je rekel, da je upravičeno »bič božji«. Nadloga, ki je zažgala del Evrope; severno Galijo, severno Italijo in Panonijo (Hrvaška in zahodna Ogrska). Njegov moto je bil O, kako slavno! "Kjer gre moj konj mimo, trava ne zraste." Njegova dejanja so popolnoma povzeta v tej vrstici 7; nič ne manjka, vse je tam. Toča je simbol uničenja pridelkov, *ogenj* pa simbol uničenja potrošnega materiala . In seveda je » *kri, prelita na zemlji* « simbol nasilnega ubijanja človeških življenj. Glagol » *vreči* « nakazuje jezo stvarnika, zakonodajalca in Boga odrešenika, ki navdihuje in usmerja dejanja po »*vrhu ognja z oltarja* « v 5. vrstici.

Istočasno v Lev.26:14 do 17 beremo: » *Če pa me ne poslušáš in ne izpolnjuješ vseh teh zapovedi, če zaničuješ moje postave in če se tvoja duša gnusi mojim sodbam, če ne izpolnjuješ vseh mojih zapovedi in kršiš mojo zavezo, potem ti bom storil to. Nadte bom poslal grozo, potrto in mrzlico, zaradi katere bodo tvoje oči omahnile in tvoja duša trpela; in zaman boš sejal svoje seme: tvoji sovražniki jih bodo požrli. Obličje svoje obrnem proti tebi, in poražen boš pred*

sovražniki svojimi; tisti, ki te sovražijo, ti bodo vladali in ti boš bežal, ne da bi te zasledovali. »

Verz 8: " *Drugi zvonec. In nekaj podobnega veliki gori, ki je gorela v ognju, je bilo vrženo v morje; in tretjina morja je postala kri ,*

Druga kazen : Ključ do teh podob je v Jer.51:24-25: » *Povrnil bom Babilonu in vsem prebivalcem Kaldeje za vse zlo, ki so ga storili Sionu pred vašimi očmi, pravi YaHWéH. Glej, jaz sem proti tebi, gora pogube, govori GOSPOD, ti, ki si uničil vso zemljo! Iztegnil bom svojo roko nadte, skotalil te bom s skal in naredil iz tebe ognjeno goro.* » V tej vrstici 8 Duh prikličé rimski papeški režim pod njegovim simboličnim imenom » *Babilon* «, ki se bo pojavil v obliki » *Babilon velik* » v Raz.14:8, 17:5 in 18:2. »Ogenj« se drži njene osebnosti in prikličé tako tisto, kar jo bo požrlo ob Kristusovi vrnitvi in zadnji sodbi, kot tisto, s čimer podžiga sovrašstvo do tistih, ki jo odobravajo in podpirajo: evropskih monarhov in njihovih katoliških narodov. .. Tukaj, tako kot pri Danielu, " *morje* " predstavlja človeštvo, ki se ukvarja s preroškim pokrovom; človečnost anonimnih ljudstev, ki so kljub navideznim krščanskim spreobrnitvam v bistvu ostala poganska. Prva posledica vzpostavitve papeškega režima leta 538 je bil napad na ljudi, da bi jih spreobrnil z oboroženo vojaško silo. Beseda " *gora* " označuje močno geografsko težavo. To je tisto, ki je primerno za opredelitev papeškega režima, ki je, božji sovražnik, kljub temu vzbujen zaradi njegove božanske volje; to zato, da bi utrdili versko življenje nevernih kristjanov, kar ima za posledico preganjanje, trpljenje in smrt med njimi in zunaj ljudstev različnih veroizpovedi. Obvezni verouk je novost zaradi kršenja božje svete sobote. Njemu dolgujemo nepotrebne poboje prisilnih spreobrnitev, ki jih je izvajal Karel Veliki, in ukaze križarskih vojn, usmerjenih proti muslimanskim narodom, ki jih je začel papež Urban II.; vse, kar je bilo prerokovano v tej » *drugi trobenti* «.

Verz 9: " *In tretjina bitij, ki so bila v morju, ki so imela življenje, je umrla in tretjina ladij je poginila .* "

Posledice so univerzalne in bodo trajale do konca sveta. Besedi » *morje* « in » *ladje* « bosta našli svoj pomen v spopadih z muslimani Sredozemskega morja, pa tudi z afriškimi in južnoameriškimi ljudstvi, kjer bo vsiljena osvajalska katoliška vera povzročila grozljive poboje staroselskega prebivalstva.

Istočasno beremo v Lev.26:18 do 20: » *Če me kljub temu ne poslušáš, te bom sedemkrat bolj kaznoval za tvoje grehe. Zlomil bom ponos tvoje moči, naredil bom tvoje nebo kakor železo in tvojo zemljo kakor bron. Vaša moč bo zaman izčrpana, vaša dežela ne bo dala svojega pridelka in drevesa na zemlji ne bodo dala svojega sadu.* » V tem verzu Bog napoveduje versko utrjevanje, ki se v krščanski dobi doseže s prehodom Rima iz poganstva v papeštvo. Opozorimo na zanimivost, da je ob tej spremembi rimska dominacija opustila "Kapitol", da bi papeštvo namestila v lateranski palači, ki se nahaja točno na "Caeliusu", to je nebu. Oster papeški režim potrjuje napovedano versko okorelost. Sad krščanske vere je spremenjen. Kristusovo nežnost nadomestita agresija in okrutnost; in zvestoba resnici se spremeni v nezvestobo in gorečnost za versko laž.

Verz 10: " *Zazvonilo je tretje. In padla je z neba velika zvezda, ki je gorela kakor bakla; in padlo je na tretjino rek in na vodne izvire.* »

Tretja kazen : Ustvarjeno zlo se stopnjuje in doseže vrhunec proti koncu srednjega veka. Napredek v strojnem tiskanju je prispeval k izdaji Svetega pisma. Z branjem izvoljeni uradniki odkrijejo resnice, ki jih uči. Tako opravičuje vlogo » *dveh prič* «, ki ji ju Bog daje v Raz 11,3: » *Svojima dvema pričama bom dal moč prerokovanja, oblečena v raševino, tisoč dvesto šestdeset dni* . » Katoliška vera, ki je naklonjena lastnim verskim dogmam, se zanaša le na Sveto pismo, da bi upravičila imena svetnikov, ki jih podložniki obožujejo. Ker posedovanje Svetega pisma obsoja in imetnika izpostavlja mučenju in smrti. To je odkritje svetopisemske resnice, ki upravičuje podobo, podano v tem verzu: " *In z neba je padla velika zvezda, ki je gorela kakor bakla* ." Ogenj se še vedno drži podobe Rima, ki ga tokrat simbolizira " *velika ognjena zvezda* ", kot je " *velika goreča gora* ". Beseda » *zvezda* « razkriva svojo trditev, da religiozno » *razsvetljuje zemljo* « v skladu z 1. Mojz. 1:15; in to v imenu Jezusa Kristusa, za katerega trdi, da je podoba prave » *bakle* «, nosilca luči, s katerim se primerja v Apo.21:23. Še vedno je tako » *velika* « kot takrat, ko je začela, vendar se je njen preganjalni ogenj okreplil in prešel iz stanja » *gorečega* « v stanje » *gorečega* «. Razlaga je preprosta, obtožuje jo Sveto pismo, njena jeza je toliko večja, ker se je prisiljena odkrito zoperstaviti božjim izvoljencem. Kar jo po Rev.12:15-16 sili, da se premakne iz strategije zvičajne in goljufive » *kače* « v *strategijo odkrito preganjajočega* » *zmaja* «. Njegovi nasprotniki niso samo miroljubni in ubogljivi božji izvoljenci, pred njim je tudi in predvsem lažni protestantizem, ki je bolj političen kot verski, saj se ne zmeni za ukaze Jezusa Kristusa in se loti orožja, ubija in toliko pobojev kot katoliški tabor. » *Tretjina rek* «, torej del prebivalcev krščanske Evrope, je trpela katoliško agresijo, prav tako » *izviri voda* «. Vzor teh vodnih izvirov je sam Bog po Jer.2:13: » *Kajti moje ljudstvo je zagrešilo dvojni greh: zapustilo me je, ki sem izvir žive vode, da si kopljejo vodnjake, razpokane vodnjake, ki ne zadržujejo vode*. » V množini, v tem verzu, Duh označuje z » *izviri voda* « izbrance, oblikovane po božji podobi. Janez 7:38 potrjuje, ko pravi: " *Kdor vame veruje, bodo iz njega tekle reke žive vode, kot pravi Sveto pismo*." » Ta izraz kaže tudi na prakso krsta otrok, ki od rojstva, ne da bi se posvetovali, prejmejo versko oznako, zaradi katere postanejo subjekti neizbrane vere. Ko bodo odrasli, bodo nekoč prijeli za orožje in pobijali nasprotnike, ker to od njih zahteva njihov verski bonton. Sveto pismo obsoja to načelo, ker pravi: » *Kdor veruje in se krsti, bo rešen, kdor pa ne veruje, bo obsojen* (Mr 16,16).«

Verz 11: » *Ime te zvezde je Pelin; in tretjina voda se je spremenila v pelin in veliko ljudi je umrlo ob vodah, ker so postale grenke*. »

V nasprotju s čisto in odžejno vodo, ki označuje Sveto pismo, pisano božjo besedo, se katoliški nauk primerja s » *pelinom* «, grenko, strupeno in celo smrtonosno pijačo; to je upravičeno, saj bo končni rezultat tega nauka ogenj » *druge smrti poslednje sodbe* «. Del, » *tretjina* « ljudi, je spremenjen s sprejetim katoliškim ali lažno protestantskim naukom. » *Vode* « so hkrati ljudje in svetopisemski nauk. V 16. ^{stoletju} so oborožene protestantske skupine zlorabile Sveto pismo in njegov nauk in v podobi tega verza so moške ubijali moški in krivi verski nauki. To je zato, ker so moški in verski nauk postali zagrenjeni. Z izjavo, da so " *vode postale grenke* ", Bog daje odgovor na obtožbo o " *sumu ljubosumja* ", ki je ostala nerazrešena od Razod.6:6 v 3. *pečatu* . V času, ko njegova pisna

beseda pride k temu, potrjuje obtožbo prešuštva, ki jo nalaga proti skupščini od 7. marca 321, ki je pred časom uradnega prešuštva, versko imenovanega Pergam v Apo. 2:12 za 538.

Hkrati beremo v Lev.26,21-22: » Če se mi upreš in me ne boš poslušal, te bom sedemkrat bolj udaril po tvojih grehah. Nadte bom poslal poljske zveri, ki te bodo oropale tvojih otrok, ki ti bodo uničile živino in te bodo zmanjšale na nekaj; in tvoje poti bodo opustele. » Vzporedna študija Lev.26 in 3. trobente iz Razodetja razkriva sodbo, ki jo Bog izvaja na začetku časa reformacije. Njeni pravi izvoljenci ostajajo mirni in pomirjeni ter sprejemajo smrt ali ujetništvo kot pravi mučeniki. Toda razen njihovega vzvišenega zgleda vidi le krute » zveri«, ki se med seboj spopadejo največkrat iz osebnega ponosa in ubijajo ljudi s srdito mesojedih divjih živali. Ta zamisel se bo oblikovala v Raz.13:1 in 11. To je vrhunec časa, ko je Izbrani v navadi stiske **odveden " v puščavo "** (= preizkušnja) v Raz.12:6 - 14 z zapisanim svetopisemskim » dvema Božjima pričama « iz Raz.11:3. Končala se bo netolerantna vladavina papeštva, ki je trajala 1260 let.

Verz 12: » Zazvonilo je četrto. In tretjina sonca je bila udarjena, tretjina lune in tretjina zvezd, tako da je tretjina zatemnila in dan je izgubil tretjino svoje svetlobe, noč pa prav tako. »

Četrta kazen: Duh tukaj prikazuje » veliko stisko«, napovedano v Raz.2:22. V simbolih nam razkriva svoje učinke: delno je zadeto » sonce«, simbol božje luči. Deloma je bila zadeta tudi » luna«, simbol verskega tabora teme, ki je leta 1793 zadeval hinavske katoličane in protestante. Pod simbolom » zvezde« je posamezno zadet tudi del kristjanov, poklicanih, da razsvetlujejo zemljo. Kdo lahko potem tako utripa pravo in lažno krščansko versko luč? Odgovor: ideologija ateizma je veljala za veliko luč tega časa. Njegova svetloba zasenči vse druge. Pisatelji, ki pišejo knjige na to temo, so zelo cenjeni in sami imenovani »razsvetljenci«, kot sta Voltaire in Montesquieu. Vendar pa ta svetloba najprej uničuje človeška življenja v verigi, preliva potoke krvi. Po glavi kralja Ludvika XVI. in glavi njegove žene Marie-Antoinette so pod giljotino revolucionarjev po vrsti padle glave katoliških in protestantskih praktikov. To dejanje božanske pravičnosti ne opravičuje ateizma; toda cilj opravičuje sredstva in Bog lahko strmoglavi tirane samo tako, da jim nasprotuje nadrejeno, močnejšo in močnejšo tiranijo. " Moč in mogočnost " je Gospodova v Raz.7:12.

Hkrati beremo v Lev.26:23 do 25: » Če te te kazni ne popravijo in če se mi upiraš, se bom tudi jaz tebi upiral in te bom sedemkrat bolj udaril zaradi tvojih grehov. **Privedem proti tebi meč, ki bo maščeval moje zavezo**; Ko se zberete v svojih mestih, bom med vas poslal kugo in izročeni boste sovražniku v roke. ". » **Meč, ki bo maščeval moje zavezništvo** « je v resnici vloga, ki jo je Bog dal francoskemu nacionalnemu ateističnemu režimu, ko mu je izročil glave, krive duhovnega prešuštva, ki so ga storili proti njemu. Kot kuga verza je ta ateistični režim sprožil načelo množične usmrtnitve, tako da so včerajšnji krvniki postali jutrišnje žrtve. V skladu s tem načelom se je zdelo, da bo ta peklenski režim verjetno zajel vse človeštvo v smrt. Zato mu bo Bog dal ime " brezno ", " zver, ki se dviga iz brezna ", v Raz 11:7, kjer razvija svojo temo. To je zato, ker v Gen.1:2 to ime označuje Zemljo brez življenja, brez oblike, kaotično in ki bi jo dolgoročno sistematično uničenje, ki ga izvaja ateistični režim, reproduciralo. Kot primer

najdemo usodo katoliške in monarhistične Vendée, ki so jo revolucionarji preimenovali v Venge, katerih načrt je bil narediti iz nje opustošeno in nenaseljeno deželo.

Verz 13: » *In pogledal sem in slišal orla, ki je letel sredi neba in rekel z močnim glasom: Gorje, gorje, gorje tistim, ki prebivajo na zemlji, zaradi drugih zvokov trobent treh angelov. ki bo zvonil!* »

Francoska revolucija je povzročila svoje morilske učinke, vendar je dosegla cilj, ki ga je želel Bog. Končala je versko tiranijo, po njej pa je prevladala strpnost. To je čas, ko je bila po Rev.13:3 *katoliška »morska zver « » smrtno ranjena, a ozdravljena «* zaradi močne avtoritete *Napoleonovega »orla «*, predstavljenega v tem verzu, ki jo je rehabilitiral s svojim konkordatom. "... *orel, ki leti sredi neba* " simbolizira vrhunec prevlade cesarja Napoleona ¹. Razširil je svojo oblast nad vsemi evropskimi narodi in spodletel proti Rusiji. Ta izbira nam ponuja veliko natančnost pri datiranju dogodkov, zato je predlagano obdobje od 1800 do 1814. Ogromne posledice te vladavine predstavljajo trdno merilo, ki tako opravičuje prihod na ključni datum Daniel 8:14, 1843. Ta pomemben režim v zgodovini francoske države postane za Boga nosilec strašne napovedi, saj po njem bo vesoljna krščanska vera stopila v čas, ko jo bodo udarili od Boga trije veliki " *nesreče* ". Trikrat ponovljeno, govori o popolnosti » *nesreče* «; to zato, ker ob vstopu v leto 1843, kot uči Razodetje 3:2, Bog od kristjanov, ki trdijo, da so odrešeni Jezusa Kristusa, zahteva, da končno dokončajo reformacijo, ki se je začela od leta 1170, datuma, ko je Pierre Valdo v celoti obnovil svetopisemsko resnico in ustvarili » *popolno dela* "; ta popolnost se zahteva v Razodetju 3:2 in po odloku Daniela 8:14. Posledice njegovega vstopa v uporabo se tukaj kažejo v obliki treh večjih » *nesreč* «, ki jih bomo zdaj preučevali ločeno. Ponovno bi rad poudaril, da je tisto, zaradi česar je to obdobje verskega miru, paradoksalno, velika » *nesreča* «, dediščina francoskega nacionalnega ateizma, ki prežema in bo do konca sveta prežemala ume zahodnih ljudi. To jim ne bo pomagalo uresničiti reform, ki jih je zahteval Bog od leta 1843. Vendar je že » *šesti pečat* « iz Razodetja 6:13 ponazoril prvo od teh » *nesreč* « s podobo » *padajočih zvezd* « v primerjavi z » *zelene fige* «, torej ni sprejel popolnega duhovnega zorenja, ki ga Bog zahteva od leta 1843. In nebeško znamenje Božjega svarila je bilo dano 13. novembra 1833 ob predlaganem času oznanila velike trojice. » *nesreče* « preučenega verza.

V svojem razodetju Duh prikličje izraz » *prebivalci zemlje* «, da označi ljudi, ki so tarča velikih treh *prerokoval » nesreče* «. Ker so odrezani od Boga in ločeni zaradi svoje nevere in greha, jih Duh poveže z » *zemljo* «. Nasprotno pa Jezus svoje prave zveste izvoljene označuje z izrazom » *državljeni nebeškega kraljestva* «; njihova domovina ni » *zemlja* «, temveč » *nebesa* «, kjer jim je Jezus » *pripravil prostor* « po Janezu 14:2-3. Torej vsakič, ko je ta izraz » *prebivalci zemlje* « naveden v Apokalipsi, je namenjen označevanju uporniškega človeštva, ločenega od Boga v Jezusu Kristusu.

Razodetje 9: 5. in 6. trobenta
“ Prva ” in “ druga velika nesreča ”

5. trobenta : " prvo veliko gorje "
za protestante (1843) in adventiste (1994)

Opomba : V prvem branju ta tema » 5 . ^{naša} sestra adventistka sedmega dne, gospa Ellen Gould White, ki jo je Jezus izbral za svojo glasnico. Njegovo preroško delo je posebej osvetlilo čas zadnje zadnje preizkušnje vere; njegove napovedi bodo potrjene v tem sporočilu. Toda naša sestra ni vedela, da je Bog načrtoval tretje pričakovanje adventistov, da bi preizkusil samo cerkev adventistov sedmega dne. Vsekakor to tretje pričakovanje ni prevzelo javnega razvoja prejšnjih dveh, toda obseg novih razkritih resnic, povezanih z njim, kompenzira to očitno šibkost. Zato je uradni institucionalni adventistični nauk med letoma 1983 in 1991 v Valence-sur-Rhône v Franciji in na Mauritiusu, potem ko je zavrnil njegove zadnje preroške luči, "izbruhal" Odrešenik *duš* v 1994, datum, sestavljen z uporabo preroških " *petih mesecev* " iz 5. in 10. vrstice tega 9. poglavja. Zato se v drugem branju ta slikovita Gospodova sodba zoper različne vidike protestantske vere nanaša na institucionalni adventizem sedmega dne je padel v odpadništvo zaradi zavračanja božanske preroške luči; to kljub opozorilom, ki jih je dala Ellen G. White v poglavju »zanikanje luči« svoje knjige, naslovljene na adventistične učitelje »Evangeličanska služba«. Leta 1995 je uradna zveza adventizma s protestantizmom potrdila pravično sodbo, ki jo je prerokoval Bog. Upoštevajte dejstvo, da imata padca isti vzrok: zavrnitev in prezir

preroške besede, ki jo je predlagal Bog, s strani služabnika, ki ga je izbral za to nalogo.

» *Nesreča* « je ura zla, katere pobudnik in navdih je satan, sovražnik Jezusa in njegovih izbranih svetnikov. Duh nam bo v podobah razodel, kakšen postane učenec Jezusa Kristusa, ko ga ta zavrne, da bi ga izročil hudiču; kar potem predstavlja res veliko » *nesrečo* «.

Verz 1: " *Peto je zazvonilo. In videl sem zvezdo, ki je padla z neba na zemljo. Ključ od brezna mu je bil dan* ,

» *Peto* «, a veliko opozorilo je naslovljeno na Kristusove izvoljence, ločene od leta 1844. » *Zvezda, ki je padla z neba* «, ni » *zvezda Absint* " iz prejšnjega poglavja, ki ni " *padel* ", " *na tam zemlja* «, ampak » *na THE reke in THE viri voda* «. To je obdobje » *Sard* «, kjer Jezus spominja, da » *drži sedem zvezd v svojih rokah* «. Za svoja » *dela* «, ki so bila razglašena za » *nepopolna* «, je Jezus vrgel » *zvezdo* « protestantskega glasnika na tla.

Adventistična preizkušnja je bila spomladi 1843 označena s koncem prvega pričakovanja vrnitve Jezusa Kristusa. Drugo čakanje na to vrnitev se je končalo 22. oktobra 1844. Šele ob koncu te druge preizkušnje je Bog dal zmagovalcem znanje in prakso njegove svete sobotne sobote. Ta sobota je nato prevzela vlogo » *Božjega pečata* «, ki je naveden v 4. vrstici tega 9. poglavja. Pečatenje njenih služabnikov se je torej začelo po koncu druge preizkušnje, jeseni 1844. Zamisel je, kot sledi: izraz " *ki je padel* " cilja na datum pomladi 1843, rok odloka Dan.8:14 in konec prvega adventističnega sojenja, v nasprotju s tistim jeseni 1844, ki označuje začetek pečatenja izbrani zmagovalci in tema te " 5. *trobente* ", katere cilj za Boga je razkriti padeč protestantske vere in adventizma, ki bo sklenil zaveznitvo z njim po letu 1994, konec " *petih mesecev* " , prerokovanih v verzih 5 in 10. Medtem ko se » *pet mesecev*« te teme začne jeseni 1844, je kontekst začetka pečatenja v glavni temi protestantska vera » *padla*« pred tem datumom , *od* pomladi 1843. Nato vidimo, kako božje razodetje natančno spoštuje dopolnjena zgodovinska dejstva. Oba datuma 1843 in 1844 imata vsak svojo posebno vlogo.

Protestantska vera, ki jo je zapustil Jezus, ki jo je izročil hudiču, je padla v katoliški » *vodnjak* « ali » *satanove globine* «, ki so jih sami reformatorji obsodili v času reformacije v Razodetju 2:24. Prefinjeno, z besedami, da pade » *na zemljo* «, Duh potrjuje identiteto protestantske vere, ki jo simbolizira beseda » *zemlja* «, ki spominja na njen izhod iz katolicizma, imenovan » *morje* « v Raz.13 in 10:2. V » *filadelfijskem* « sporočilu Jezus predstavi » *vrata* «, ki so odprta ali zaprta. Tukaj jim ključ odpre zelo drugačno pot, saj jim omogoči dostop do simbola » *brezna* « izginotja življenja. To je ura, ko zanje » *svetloba* postane *tema* « in » *tema* postane *luč* «. Če sprejmejo kot svojo dediščino načela republikanske filozofske misli, izgubijo izpred oči resnično svetost vere, očiščene s krvjo Jezusa Kristusa. Opozorimo na natančnost " *dano mu je bilo* ". Tisti, ki tako daje vsakemu po njegovih delih, je Jezus Kristus, božanski sodnik. Kajti on je tudi čuvaj ključev; » *Davidov ključ* « za blažene izvoljene v letih 1873 in 1994, po Raz.3:7, in » *ključ brezna* « za padle v letih 1843 in 1994.

2. verz: » *In odprla je brezno brezno. In iz vodnjaka se je dvigal dim, kakor dim iz velike peči; in sonce in zrak sta zatemnila dim iz vodnjaka.* »

Protestantska vera spreminja gospodarja in usodo, spreminjajo se tudi njena dela. Tako je deležna nezavidljive usode, da mora trpeti uničenje poslednje sodbe z » ognjem « » druge smrti «, ki bo omenjena v Raz 19,20 in 20,10. Če vzamemo podobo »jezera ognja in žvepla«, bo ta » ogenj « poslednje sodbe » velika peč«, ki grozi kršiteljem Božjih zapovedi od njihove razglasitve na gori Sinaj po Exo.19:18: » Gora Sinaj je bila vsa v dimu, ker se je Gospod spustil tja sredi ognja; **ta dim se je dvigal kakor dim iz peči** in vsa gora se je močno stresla. » Duh nato uporabi kinematografsko tehniko, imenovano »flashback«, preblisk, ki razkrije dela, nastala še pri življenju, padli so služili hudiču. Beseda » dim « ima tukaj dvojni pomen: pomen ognja » velike peči«, o katerem beremo v Raz 14,11: » In dim njih muk se dviga na veke vekov; in nimajo počitka ne podnevi ne ponoči, tisti, ki častijo zver in njeno podobo, in kdorkoli prejme znamenje njenega imena" , ampak tudi tisto iz " molitev svetnikov " po Raz.5:8, tukaj, tisti lažni svetniki. Ker obilna verska dejavnost, ki se kaže v molitvah, opravičuje te besede, ki mu jih je Jezus namenil v Sardah leta 1843: » Tebe imajo za živega; in ti si mrtev ." Smrt in dvakrat mrtev, saj je predlagana smrt » druga smrt « » poslednje sodbe «. Ta verska dejavnost zavaja vse razen Boga in njegovih izvoljenih, ki jih razsvetljuje. Ta razširjena prevara je »prevara«, kot pravi sodobni svet. In prav zamisel opojnosti je tista, ki jo Duh predlaga skozi podobo » dima«, ki se širi v » zraku « do te mere, da zakriva » sonce«. Če je slednji simbol resnične božanske svetlobe, "zrak " označuje pridržano področje hudiča, imenovanega " knez moči zraka " v Efež. 2:2 in ki ga Jezus imenuje " knez" . tega sveta « v Janezu 12:31 in 16:11. V svetu je namen dezinformacij prikriti resnice, ki morajo ostati tajne. Na verski ravni je isto: resnica je samo za izbrane. Množenje protestantskih skupin je dejansko učinkovito prikrilo obstoj vere adventistov sedmega dne; vse do leta 1995, ko so jo sprejeli v svoje vrste zaradi njene » velike nesreče«. V tej novi duhovni situaciji bodo žrtve druge smrti , ki bo spremenila površje zemlje v ognjeno peč . Sporočilo je grozljivo in lahko razumemo, zakaj ga Bog ni ponudil jasno. Pridržano je izbrancem, da razumejo, kakšni usodi so ušli.

3. verz: » Kobilice so prišle z dimom in se razkropile po zemlji; in dana jim je bila moč kakor moč zemeljskih škorpionov. »

Molitve, ki jih simbolizira » dim«, prihajajo iz ust in misli padlih protestantov, torej moški in ženske, ki jih simbolizirajo » kobilice« zaradi njihovega velikega števila. V resnici so množice človeških bitij padle leta 1843 in spomnim vas, da je leta 1833, deset let prej, Gospod dal idejo o tej množici s »padcem zvezd«, ki se je zgodil v noči na 13. november. , 1833 med polnočjo in 5. uro zjutraj, po pričevanju zgodovinskih očitvidcev. Še enkrat, izraz » na zemlji « nosi dvojni pomen zemeljske razširjenosti in protestantske identitete. Kdo ima rad pustošeče in uničujoče " kobilice "? Ne kmetje in Bog ni več naklonjen vernikom, ki ga izdajo in sodelujejo z nasprotnikom, da bi uničili njegov pridelek izvoljenih, zato se ta simbol uporablja zanje. Nato je v Ezekielu 2, tem kratkem poglavju 10 verzov, beseda » upornik « omenjena 6-krat, da označi judovske » upornike«, ki jih Bog obravnava kot » trnje, trnje in trnje ter škorpione«. Tukaj ta izraz " škorpion " zadeva protestantske upornike. V 3. verzu namig na njegovo moč pripravi uporabo najpomembnejšega subtilnega simbola. Moč » škorpionov « je, da z želom svojega » repa « usodno pičijo svoje žrtve. In ta beseda " rep " dobi

temeljni pomen v božanski misli, razodeti v Izaiji 9:14: " *prerok, ki uči laž, je rep* ". Živali uporabljajo svoje " *repe* ", da odganjajo in bičajo muhe in druge parazitske žuželke, ki jim nagajajo. Tukaj najdemo podobo lažne » *prerokinje Jezabele* « ki preživlja svoj čas s kaznovanjem in povzročanjem trpljenja Bogu in njegovim prevaranim nezvestim služabnikom. Del naukov katoliške vere je tudi praksa prostovoljnega bičanja v odkup za greh. V Raz.11:1 Duh potrjuje to primerjavo z uporabo besede " *trst* ", ki ji daje ključ Izaija 9:14 enak pomen kot beseda " *rep* ". Ta podoba papeške cerkve velja od leta 1844 tudi za padle protestantske vernike, ki so postali božji preroki, ki učijo laži, ali lažni preroki. Predlagana beseda " *rep* " bo jasno navedena v 10. verz.

Gradnja 3. ^{adventističnega} pričakovanja **(tokrat od sedmega dne)**

Vrstica 4: » *Rečeno jim je bilo, naj ne škodujejo travi na zemlji, ne nobenemu zelenju, ne nobenemu drevesu, ampak samo tistim, ki nimajo **Božjega pečata na svojih čelih** . »*

Te " *kobilice* " ne žrejo zelenja, vendar so škodljive za ljudi, ki niso zaščiteni z " *božjim pečatom* ". Ta omemba " *Božjega pečata* " potrjuje kontekst časov, ki so že zajeti v Raz.7. Sporočila so torej vzporedna, 7. poglavje o izvoljenih zapečatenih in 9. poglavje o padlih zapuščenih. Spominjam vas, da je po Mateju 24,24 nemogoče zapeljati pristnega izvoljenca. Lažni preroki torej varajo drug drugega.

Natančnost, " *Božji pečat na čelu* ", kaže na začetek pečatenja izvoljenih adventističnih Božjih služabnikov, 23. oktobra 1844. Podrobnost je omenjena tik pred navedbo preroškega "petmesečnega" obdobja *od* naslednji verz; trajanje 150 realnih let, ki bo temeljilo na tem datumu.

Verz 5: » *Dano jim je bilo, ne da jih ubijejo, ampak da jih mučijo **pet mesecev** ; in muka, ki so jo povzročali, je bila podobna muki, ki jo povzroča škorpion, ko piči človeka. »*

Božje sporočilo v svoji podobi združuje dejanja, ki so se zgodila v različnih časih; kar zmede in oteži slikovno interpretacijo. Ko pa to tehniko razumemo in sprejmemo, postane sporočilo zelo jasno. Ta 5. verz je bil osnova moje napovedi vrnitve Jezusa Kristusa za leto 1994. Tam najdemo dragocenih preroških " *pet mesecev* ", ki z začetkom leta 1844 omogočajo določitev datuma 1994. Vendar pa je za izvedbo projekta od Boga, sem absolutno moral povezati veličastno vrnitev Jezusa Kristusa s tem datumom. Tako sem, delno zaslepljen zaradi natančnosti v besedilu, ki bi to upanje onemogočila, vztrajal v smeri, ki jo je želel moj Stvarnik. Besedilo namreč določa: " *dano jim je bilo, ne da jih ubijejo, ampak da jih mučijo pet mesecev* ". Pojasnilo " *ne ubiti jih* " ni dovolilo teme " ⁶ *trobenta* «, pošastna morilska vojna, v času, ki ga zajema » ⁵ *trobenta* »; čas 150 realnih let. Toda v svojem času je bil William Miller že delno zaslepljen, da bi izvedel dejanje, ki ga je želel Bog; odkriti napako, ki nam omogoča ožvitev

upanja na Kristusovo vrnitev za jesen 1844; napačna napaka, saj so začetni izračuni, ki določajo pomlad 1843, danes potrjeni v naših zadnjih izračunih. Božja volja in moč sta suvereni in na srečo njegovih izbrancev nič in nihče ne more ovirati njegovega projekta. Dejstvo je, da je zaradi te napake pri napovedi uradni adventizem leta 1991 pokazal prezirljiv odnos do upanja o vrnitvi Jezusa Kristusa, napovedanega za leto 1994. In najslabše za adventiste je, da so bili prikrajšani za zadnjo preroško luč, ki osvetljuje v celoti 34 poglavij knjig Daniel in Razodetje, kar lahko vsakdo danes dokaže z branjem tega dokumenta. Pri tem so prikrajšani tudi za druge nove luči, ki mi jih je Bog dal od pomladi 2018 o svojem zakonu in o vrnitvi Kristusa, ki se bo vrnil, zdaj vemo, spomladi 2030; in to na novih osnovah, ločenih od preroške konstrukcije Daniela in Razodetja. Med letoma 1982 in 1991 je bilo zame *pet mesecev* povezanih z dejavnostjo lažnih prerokov, ki naj bi se nadaljevala do vrnitve Jezusa Kristusa. Prepričan s to utemeljitvijo, poleg tega upravičen, nisem videl časovne omejitve, ki jo nalaga prepoved »ubijanja«. In takrat je datum 1994 predstavljal leto 2000 od pravega rojstva Jezusa Kristusa. Dodajam, da nihče pred menoj ni odkril vzroka moje napake; ki potrjuje dosežek v skladu z božjo voljo. Preusmerimo zdaj pozornost na pojasnilo " *ampak, da jih mučimo pet mesecev* ". Formula je zelo zavajajoča, ker zadevne »muke« žrtve ne trpijo v prerokovanih »*petih mesecih*«. » *Muka*«, na katero namiguje Duh, bo padla ob zadnji sodbi, kjer jo bo povzročilo sežiganje »*ognjenega jezera*«, kazen »*druge smrti*«. Ta » *muka*« je napovedana v sporočilu tretjega angela iz Razodetja 14:10-11, ki ga je prejšnji verz priklical z navajanjem » *dima*« » *njihovih muk*«; sporočilo, ki ga adventisti dobro poznajo, saj je sestavni del njihovega univerzalnega poslanstva. Ker vnaprej ve za padeč tega uradnega adventizma, Duh v tem sporočilu subtilno pravi: » **Tudi on** *bo pil vino Božje jeze, ki bo nepomešano vlito v kelih njegove jeze, in mučen bo v ognju in žveplu pred sveti angeli in pred Jagnjetom* . Ta razjasnitev " *tudi on* " cilja zaporedoma na protestantsko vero, nato na uradni neverniški adventizem, ki ga je leta 1994 zavrnil sam Jezus Kristus. Od tega datuma se je ta novi » *upornik*« v potrditev svojega prekletstva pridružil ekumenski zvezi, ki združuje katoličane in protestante, ki so že odrezani od Boga. Toda pred padcem uradnega adventizma je formula " *tudi on* " veljala za padle protestante, kajti po padcu leta 1844 bodo delili usodo katoličanov, pravoslavcev in lažnih Judov. Pravzaprav se » *tudi on*« nanaša na vse nekatolike, ki častijo Rimsko katoliško cerkev z vstopom v njeno ekumensko zavezništvo in s spoštovanjem odlokov Konstantina I.: ^{njegovo} nedeljo in rojstni »dan sonca« (božič na 25. december). Z izbiro oblike ednine » *tudi on*« namesto množine »oni« nas Duh opominja, da je verska izbira individualna izbira, ki dela odgovornega, opravičuje ali povzroča občutek krivde do Boga, posameznika, in ne skupnost; kot » *Noe, Daniel in Job* , ki *niso hoteli rešiti sinov ali hčera*« po Ezek.14:18.

Muke druge smrti poslednje sodbe

Vrstica 6: » *V tistih dneh bodo ljudje iskali smrt, a je ne bodo našli; želeli bodo umreti in smrt bo bežala pred njimi.* »

Ideje tečejo zelo logično. Potem ko je Duh ravno priklical » *muke druge smrti*«, v tem 6. verzu prerokuje o dnevih njegove uporabe, ki bodo prišli ob

koncu 7. tisočletja, na katerega cilja izraz » v tistih dneh «. Nato nam razkrije posebnosti te izjemno strašne končne kazni. » *Ljudje bodo iskali smrt, a je ne bodo našli; želeli si bodo umreti in smrt bo bežala pred njimi* .« Česar ljudje ne vedo, je, da bo vstajenjsko telo hudobnih imelo lastnosti, ki se bodo zelo razlikovale od tistih, ki jih imajo današnja mesena telesa. Za njihovo končno kazen bo Bog stvarnik ponovno ustvaril njihovo življenje tako, da bo omogočil, da se lahko nadaljujejo v zavestnem stanju do uničenja njihovega zadnjega atoma. Poleg tega bo dolžina časa trpljenja prilagojena vsakemu posamezniku posebej glede na izrečeno sodbo o njegovi individualni krivdi. Marko 9:47-48 potrjuje s temi besedami: »... *da bodo vrženi v pekel, kjer njihov črv ne umira in ogenj ne ugasne*. » Opozoriti je treba tudi na to, da si protestantska vera s katoliško cerkvijo deli številne napačne verske dogme, poleg nedelje, prvega dneva, ki je namenjen počitku, obstaja vera v nesmrtnost duše, zaradi katere protestanti verjamejo v obstoj pekla učijo katoličani. Tako je imela katoliška grožnja pekla, kjer se večno mučijo pogubljeni v ognju, grožnja, ki je podvrgla vse monarhe krščanskih dežel, malo resnice, predvsem pa veliko laži. Kajti, prvič, pekel, ki ga je pripravil Bog, se bo oblikoval šele ob koncu » tisoč let « nebeške sodbe hudobnih s strani svetnikov. In drugič, trpljenje ne bo večno, čeprav dolgo trajno, v primerjavi s trenutnimi zemeljskimi razmerami. Med tistimi, ki bodo videli smrt bežati pred njimi, bodo privrženci in goreči zagovorniki poganske grške dogme o nesmrtnosti duše. Bog jim bo tako ponudil izkušnjo, da si predstavljajo, kakšna bi bila njihova usoda, če bi bila njihova duša resnično nesmrtna. Predvsem pa bodo častilci »dneva nepremaganega sonca« srečali svojo božanskost; sama zemlja, ki jih je nosila, ko je postala "sonce" zaradi zlitja magme ognja in žvepla.

Smrtonosno varljiv videz

7. verz: » *Te kobilice so bile kakor konji, pripravljene za boj; Na njih glavah so bile krone kakor zlato in njih obrazi so bili kakor obrazi ljudi*. »

7. verz s svojimi simboli ponazarja akcijski načrt padlega protestantskega tabora. Verske skupine (*konji*) so zbrane za duhovni » boj «, ki bo dosežen šele ob koncu časa milosti, vendar je končni cilj tam. Ta bitka je v Razodetju 16:16 dobila ime " *harmagedon* ". Potem je primerno opozoriti na vztrajanje Duha pri njegovi primerjavi z resničnostjo stvari; kar stori tako, da pomnoži uporabo izraza » *všeč mi je* «. To je njegov način zanikanja lažnih trditev zadevnih vernih ljudi. Vse je le varljiv videz: » *krona* «, obljubljen zmagovalcu vere, in sama vera (*zlato*), ki je le » *podobna* « pravi veri. » *Obrazi* « teh lažnih vernikov so sami po sebi varljivi, saj je vse, kar jim je ostalo, človeški videz. Kdor izraža to sodbo, preiskuje vajeti in srca. Pozna skrivne misli ljudi in svoje videnje realnosti deli s svojimi izbranci.

Vrstica 8: » *Imeli so lase kot lasje žensk in njihovi zobje so bili kakor levji*. »

Po 1. Korinčanom 11:15, ženski lasje služijo kot tančica. In vloga tančice je, da skrije obraz, identiteto zastrtega subjekta. Ta 8. verz s svojimi simboli obsoja zavajajoč videz krščanskih verskih skupin. Imajo torej zunanjo podobo (*lasje*) cerkva (*ženske* , v Efežanih 5:23-32), vendar njihove duhove poživlja divjina (*zobje*) » *levjev* «. Bolje razumemo, zakaj imajo njihovi obrazi samo

človeški videz. Jezus jih ne brez razloga primerja z levi. Tako spominja na stanje duha Rimljanov, ki so prve kristjane v svojih arenah požrli levi. In ta primerjava je upravičena, saj bodo ob koncu sveta spet želeli usmrtiti zadnjega pravega izvoljenca Jezusa Kristusa.

Verz 9: » *Imeli so oklepe kakor železne oklepe in hrup njihovih peruti je bil kakor hrup vozov, na katerih teče veliko konj v boj.* »

Ta verz cilja na ponarejanje ohišja pravega vojaka Jezusa Kristusa, ki nosi » *prсни oklep* « pravičnosti (Efež. 6:14), toda tukaj je ta pravičnost trda kot » *železo* «, ki je že simbol rimskega imperija v Daniel. » *Kobilice* « povzročajo hrup s » *svojimi krili* «, ko so aktivne. Primerjava, ki prihaja, se torej nanaša na dejanja. Naslednje pojasnilo potrjuje povezavo z Rimom, katerega dirke z vozovi z » *več konji* « so navduševale Rimljane na njihovih krogih. V tej podobi " *mnogi konji* " pomeni: več verskih skupin, zbranih, da bi vlekli rimski " *kočijo* ", da bi *poveljevale avtoriteto Rima*; Rim, ki je znal manipulirati z drugimi verskimi voditelji, da bi jih s svojimi zapeljevanji podjarmil. Tako Duh povzema delovanje uporniškega tabora. In to zbiranje v korist Rima jih pripravlja na zadnjo » *bitko Harmagedon* «, usmerjeno proti nasprotnikom nedelje, zvestim opazovalcem sobote, posvečene od Boga, in nezavedno proti Kristusu, njihovemu Zaščitniku Branitelju.

Vrstica 10: » *Imeli so repe kot škorpioni in žela in v njihovih repih je bila moč, da so pet mesecev škodovali ljudem.* »

Ta verz dvigne tančico verza 3, kjer je bila beseda " *rep* " predlagana pod naslovom "moč škorpionov " . Naveden je jasno, čeprav njegov pomen ni jasen tistemu, ki ga ne išče v Izaiju 9:14. To ni moj primer, zato se spominjam tega pomembnega ključa: " *prerok, ki uči laži, je rep* ". Zakodirano sporočilo pojasnujem s temi besedami: te skupine so imele lažnive (*repi*) in uporniške (*škorpioni*) preroke in lažnive jezike (žela) in v teh lažnih prerokih (*repi*) je bila *moč, da škodujejo* tudi ljudem, zapeljite jih in jih prepričajte, da spoštujejo rimsko nedeljo za 150 let (*pet mesecev*) verskega miru, ki ga jamči Bog; ki jih nepopravljivo izpostavi » *mukam druge smrti* « poslednje sodbe ob koncu 7. tisočletja . Ko pomislim, da množice ne vidijo pomena dneva počitka! Če bi verjeli v to dekodirano razodeto sporočilo, bi si premislili.

Vrstica 11: » *Za svojega kralja so imeli angela brezna, ki se je hebrejsko imenoval Abadon, grško pa Apollyon.* »

Čedalje bolj natančno, božanska obtožba doseže svoj vrh: te verske skupine imajo za kralja Satana, » *angela brezna* « ki bo v puščavi privezan » *tisoč let* « po Raz.20:3. Beseda » *globoko* « v 1. Mojz. 1:2 se nanaša na zemljo, preden pokaže najmanjši znak življenja. Ta izraz tako označuje zemljo, ki je opustošena, vse oblike življenja pa so bile izbrisane s Kristusovo veličastno vrnitvijo. V tem stanju bo » *tisoč let* «, edini prebivalec pa bo angel, ki ga ima Satan v jetništvu. Tisti, ki ga Bog v Razodetju 12 imenuje » *zmaj* « , *kača pa hudič in Satan* «, prejme tukaj ime Uničevalec, kar pomeni besede » *hebrejski in grški* , **Abadon in Apolion** «. Duh nam subtilno pove, kako ta angel uničuje Božje delo, s katerim se bojuje. " *Hebrejščina in Grščina* " so jeziki izvirnega svetopisemskega pisanja. Tako je, odkar je protestantska vera padla leta 1844, začetek teme tega " ⁵ . *trobenta* ,« jo je hudič dobil nazaj s svojim znanim zanimanjem za Sveto pismo.

Toda v nasprotju s slavnimi začetki reformacije se zdaj uporablja za uničenje Božjega načrta. Satan s padlo reformirano vero uporablja, tokrat uspešno, tisto, za kar se je zaman trudil, da bi sam Kristus padel, v uri njegove preizkušnje odpornosti.

Verz 12: » *Prvo gorje je mimo. Za tem prideta še dve nesreči .* »

Tukaj se v 12. verzju konča ta zelo posebna tema »⁵ *trobenta* .“ Ta trenutek nakazuje, da je človeštvo vstopilo v leto 1994 svojega običajnega koledarja. Do takrat je med vsemi monoteističnimi religijami obstajal verski mir. Nihče ni bil umorjen zaradi duhovnega motiva verske predanosti. Prepoved ubijanja v 5. vrstici je bila torej spoštovana in izpolnjena, kot je napovedal Bog.

Toda 3. avgusta 1994 je prvi muslimanski verski napad GIA ubil pet francoskih uradnikov v bližini francoskega veleposlaništva v Alžiru, na predvečer krščanskega božiča 24. decembra 1994 pa je sledil napad na francosko letalo, ki je ubil tri osebe v Alžiru, vključno s Francozom. Naslednje poletje so oborožene islamistične skupine alžirske GIA sprožile smrtonosne napade na RER Pariza, francoske prestolnice. In leta 1996 je bilo v Tibhirinu v Alžiriji obglavljenih 7 francoskih katoliških duhovnikov. Ta pričevanja so torej dokaz, da je bilo prerokovanih » *pet mesecev* « *preseženih*. Verske vojne se torej lahko nadaljujejo in trajajo do konca sveta, ki ga zaznamuje vrnitev poveljčanega Kristusa.

6.^{trobenta} : Druga velika “ nesreča ” **Šesta kazen vse lažne krščanske svetosti**

Tretja svetovna vojna

Verz 13: » *Šesto je zazvonilo. In slišal sem glas iz štirih rogov zlatega oltarja, ki je pred Bogom ,*

Ta šesta opozorilna kazen predstavlja »drugo« veliko » **gorje** «, napovedano v Raz. 8:13. To je pred koncem časa kolektivne in individualne milosti in se bo tako izpolnilo med letoma 2021 in 2029. S tem 13. verzom je vstop v temo »6^{trobenta} » bo potrdila vrnitev vojne in pooblastilo “ *ubijati* ”. Ta nova tema zadeva iste verske skupine kot tiste iz “⁵ *trobenta* » prej. Uporabljeni simboli so enaki. Tudi stvari je mogoče razložiti takole: ljudstva “⁵ *trobenta* « so se v Evropi in v nekaterih zveznih državah ZDA navadili » *ne ubijati* «, *pri čemer so šli tako daleč, da so prepovedali smrtno kazen*. Našli so način, kako narediti mednarodno trgovino ugodno, kar jih je obogatilo. Niso torej več zagovorniki vojne, ampak zagovorniki miru za vsako ceno. Vojna med krščanskimi ljudstvi se torej zdi izključena, a na žalost je tretja monoteistična religija veliko manj miroljubna, to je islam, ki hodi na dveh nogah: na nogah teroristov, ki delujejo, in na nogah drugih privržencev, ki ploskajo njihovim morilskim dejanjem. Ta sogovornik torej onemogoča obet trajnega miru in dovolj bo, da bo stvarnik »zazvonil « pooblastilo, da bo prišlo do spopada civilizacij in verstev s

precejšnjimi smrtonosnimi posledicami. Na preostalem delu zemlje bo vsako ljudstvo imelo tudi svojega tradicionalnega sovražnika, delitve, ki jih pripravljajo hudič in njegovi demoni za ves planet.

Vendar tukaj prerokba cilja na določeno ozemlje, na nezvesti krščanski Zahod.

Zadnja kazen pred » *sedmimi zadnjimi nadlogami* «, ki so pred Kristusovo vrnitvijo, prihaja v imenu » ⁶ · *trobenta* . " Že preden gremo v podrobnosti teme, vemo, da je ta tema res druga od » *velikih nesreč* «, ki jih je napovedal » *orel* « Napoleonovega imperija v Apo.8:13. Vendar pa v montaži, prilagojeni s tem namenom, prerokba Apo.11 pripisuje to ime " *drugo gorje* " francoski revoluciji, imenovani " *zver, ki se dvigne iz brezna* ". To je tudi tema »4. ^{trobente} « Rev.8. Duh nam torej sugerira obstoj tesne povezave med dogodki, ki jih zadevajo ⁴ in ⁶ *trobenta* ." Ugotovili bomo, kakšna so ta razmerja.

Ko je " ⁶ zasliši se *trobenta* , glas Kristusa, priprošnjika pred kadilnim oltarjem, pove ukaz. (Po podobi zemeljskega tabernaklja, ki mu je napovedala prihodnjo nebeško vlogo priprošnjika za molitve izvoljenih).

Zahodna Evropa tarča jeze Jezusa Kristusa

Vrstica 14: » *In rekel šestemu angelu, ki je imel trobento: Odveži štiri angele, ki so zvezani v veliki reki Evfrat.* »

Jezus Kristus izjavlja: » *Odvežite štiri angele ki so vezani na veliko reko Evfrat* »: sprosti univerzalne demonske moči, osredotočene na Evropo, ki jo simbolizira ime Evfrat; Zahodna Evropa in njene ameriške in avstralske razširitve, kjer so se obdržali od leta 1844, glede na Raz.7:2; To so *štirje angeli, ki jim je bilo dano škodovati zemlji in morju* . Ključni za razlago so preprosti in logični. »Evfrat« je reka, ki je namakala Danielov stari Babilon. V Razodetju 17 » *vlačuga* «, imenovana » *Babilon veliki* «, sedi » *na mnogih vodah* « , simbolih » *ljudstev, narodov in jezikov* «. » *Babilon* «, ki označuje Rim, zadevna ljudstva so evropska ljudstva. Z določitvijo Evrope za glavno tarčo svoje morilske jeze namerava Kristus Bog kaznovati tiste, ki so ga izdali in posvečajo tako malo pozornosti trpljenju, ki ga je preстал na svojem bolečem križu, na kar nas je spomnil prejšnji verz z besedo oltar . «, ki jo je prerokoval v simboličnih obredih stare zaveze.

S ciljanjem na Evropo Duh usmerja svoje maščevanje proti dvema državama, ki svojo krivdo koncentrirata nanj. Gre za katoliško vero, materno cerkev in najstarejšo hčer, kot imenuje Francijo, ki jo je skozi stoletja toliko podpirala, od njenega začetka, od Clovisa, prvega frankovskega ^{kralja} .

Prva povezava s " ⁴ *trobenta* «, je to Francija, revolucionarno ljudstvo, ki je zasejalo svoje seme nevere med vse krščanske narode zemlje s širjenjem spisov svojih filozofov, ateističnih svobodomiselcev. Toda francoska revolucija naj bi uničila in utišala tudi papeški Rim. Primerjalna študija trobente z opozorilnimi kaznimi, predstavljenimi Hebrejcem v Levitik 26, daje četrti vlogo božanskega " *meča* ", ki " *maščeva njegovo zavezo* ". Tokrat do " ⁶ *trobenta* «, bo Jezus sam maščeval svoje zavezništvo tako, da bo udaril dve krivi ljudstvi in njune evropske zaveznike. Kajti po Apo.11 se je francoski ateizem » *razveselil* « in potopil okoliške ljudi v » *veselje* «: » *pošiljali bodo darila drug drugemu* « beremo v Apo.11:10. V zameno jim bo božanski Kristus prinesel svoja darila:

konvencionalne in atomske bombe; pred vsem tem pa je bil smrtonosni nalezljiv virus, ki se je pojavil konec leta 2019 v Evropi. Med omembe vrednimi darili je francoska ponudba Kipa svobode mestu New York v ZDA. Model je bil tako čudovit, da so po Franciji druge evropske države postale republike. Leta 1917 bo Rusija ponovila model z enakim klanjem.

Globalna jedrska vojna

Verzija 15: » *In štirje angeli, ki so bili pripravljani na uro in dan, mesec in leto, so bili izpuščeni, da bi pobili tretjino ljudi.* »

Pripravljani " *poškodovati zemljo in morje* " v skladu z Raz.7:2 so " *štirje angeli izpuščeni, da bi lahko pobili tretjino ljudi* " in dejanje je načrtovano in dolgo pričakovano, kot kaže ta podrobnost: " *ki bili pripravljani na uro, dan, mesec in leto* ". Od kdaj je ta kazen postala potrebna? Od 7. marca 321, datuma, ko je bilo sprejetje dneva sonca, ki ga je določil ^{Konstantin} I. Po Rev.17, katerega tema je » *sodba vlačuge Babilon Veliki* », številka 17 simbolizira božansko sodbo. Če uporabimo število stoletij od 7. marca 321, to število 17 pomeni 7. marec 2021; od tega datuma bo zadnjih 9 let božanskega prekletstva omogočilo izpolnitev " *6. trobenta* « iz Raz.9:13.

Opozorimo na omembo » *tretjine med ljudmi* «, ki nas opominja, da ta uničujoči konflikt tretjega sveta, čeprav je tako grozen, ohranja delni (*tretji*) opozorilni značaj; zato je koristno pri spodbujanju verskih spreobrnjenj in vodenju izvoljenih uradnikov, da se popolnoma posvetijo adventističnemu delu, ki ga vodi Jezus Kristus. To uničenje prihaja, da kaznuje in povabi k kesanju človeštvo, ki je imelo koristi od »150 resničnih let« verskega miru, napovedanega v »*petih mesecih* « » *pete trobente* «.

Da bi popolnoma razumeli pomen te kazni, tretje v svetovnih vojnah od leta 1914, jo moramo vzporediti in primerjati s tretjim izgonom Judov v Babilon. V tem zadnjem vojnem posegu je kralj Nebukadnezar leta 586 uničil Judovo kraljestvo, zadnji ostanek izraelskega naroda; Jeruzalem in njegov sveti tempelj sta postala ruševine. Ruševine, ki jih je pustila tretja svetovna vojna, bodo dokaz, da je krščansko zavezništvo odpadlo prav tako kot judovsko zavezništvo hebrejskega ljudstva. Tako bodo po tej demonstraciji neverni ali religiozni preživeli podvrženi zadnji univerzalni preizkušnji vere, ki daje končno možnost odreditve vernikom vseh monoteističnih religij; toda Bog Stvarnik uči samo eno resnico, ki zadeva Jezusa Kristusa in njegovo sveto soboto, soboto, edini pravi sedmi dan.

Pokol, napovedan za to univerzalno vojno, predstavlja še en vidik » *druge nesreče* «, ki jo povezuje s francoskim revolucionarnim ateizmom » *četrti trobente* «. Francija in še posebej njena prestolnica Pariz je v križu Vsemogočnega Boga. V Razodetju 11:8 mu pripisuje imena " *Sodoma in Egipt* ", imeni starodavnih sovražnikov, ki jih je Bog na primer uničil na nepozaben način, enega z ognjem z neba, drugega s svojo oslepljujočo močjo. To nam omogoča razumeti, da bo proti njej ukrepal na enak grozen in dokončen način. Zavedati se moramo svoje ogromne odgovornosti pri izginotju prave vere. Potem ko je sovražil vero, je republikanski režim padel v despotske roke Napoleona I., ^{za} katerega je bila vera le koristna folija za njegovo osebno slavo. Njegovemu

ponosu in oportunističnosti se katoliška vera zahvaljuje za preživetje z vzpostavitvijo konkordata, ki je bil uničevalec načela božje resnice.

Demografska natančnost: dvesto milijonov borcev

Verz 16: » *Število konjenikov vojske je bilo dve miriadi miriad: slišal sem njihovo število.* »

16. verz nam daje pomembno pojasnilo o številu borcev, ki sodelujejo v spopadu: » *dve miriadi miriad* « ali dvesto milijonov vojakov. Do leta 2021, ko pišem ta dokument, nobena vojna v svojih spopadih ni dosegla te številke. Vendar pa se danes, s svetovno populacijo sedem in pol milijard ljudi, lahko prerokba izpolni. **Natančnost, ki jo zagotavlja ta verz, obsoja vse interpretacije, ki so ta konflikt pripisale preteklim dejanjem.**

Ideološka vojna

Vrstica 17: " *In tako sem v videnju videl konje in tiste, ki so sedeli na njih, ki so imeli oklepe barve ognja, hijacinta in žvepla. Glave konj so bile kakor glave levov; in iz njih ust je prišel ogenj in dim in žveplo.* »

V tem verzu 17, številu božanske sodbe, najdemo simbole "5. ^{trobente} " : skupine (*konji*) in tisti, ki jim poveljujejo (*jezdci*). Njihova edina pravica (*naprsnik*) je dejanje kurjenja z ognjem, in to s kakšnim ognjem! Jedrski požar, primerljiv s požarom zemeljske podzemne magme. Duh jim pripisuje značilnosti Hijacinte , kar v ponavljanju izraza na koncu verza ustreza *dimu* . To že simbolizira molitve svetnikov v prejšnji temi, zapomniti si moramo značaj njegovega parfuma in tam razumemo, kaj pomeni njegova omemba. Ta rastlina je strupena, draži kožo, njen vonj pa povzroča glavobol. Ta sklop meril določa molitve udeleženih borcev. Bog stvarnik ne prejme nobene od teh molitev; povzročajo mu slabost in vzbujajo globok gnus. Treba je razumeti, da so v tem v bistvu verskem in ideološkem spopadu vpletene samo religije, ki so od njega popolnoma odrezane, a kljub temu pretežno monoteistične: judovstvo, katolištvo, protestantizem, pravoslavje, islam. Tu je naveden nov ključni simbol iz Izaije 9:14: " *glava je sodnik ali starešina* ." Na čelu skupin, ki se med seboj soočajo, so torej sodniki, ki jih danes v republikah imenujemo "predsedniki". In ti predsedniki so obdarjeni z močjo " *leva* ", kralja živali in kralja džungle. Pomen moči ji je podan v Sodnikih 14:18. V svojem sporočilu Duh prerokuje vojaško zavezo, ki jo na daljavo vodijo zelo močni, avtoritarni in versko predani voditelji držav, saj je iz njihovih » *ust* « izpuščajo svoje molitve, ponazorjene z besedo " *dim* ". Iz njihovih istih » *ust* « prihajajo ukazi o uničenju z » *ognjem* «, molitve z » *dimom* « in uničenju množic, ukazi o uporabi jedrskih bomb, prikazanih z » *žveplom* «. Očitno želi Duh poudariti pomen te jedrske sile, ki je na razpolago enemu samemu človeku. Še nikoli v zgodovini Zemlje ni bila takšna uničujoča moč odvisna od odločitve ene same osebe. Zadeva je res izjemna in vredna poudarka. A nas, ki živimo v tovrstni politični organiziranosti, te ogromnosti niti ne šokirajo več. Vsi smo žrtve neke vrste kolektivne norosti.

Verzija 18: » *Tretjina ljudi je bila pomorjena zaradi teh treh nadlog, ognja, dima in žvepla, ki je prihajalo iz njihovih ust.* »

18. verz poudarja to dejstvo iz prejšnjega verza, ki določa, da » *ogelj* , *dim* in *žveplo* « predstavljajo nadloge, ki jih želi Bog; kar je verz potrdil s tem, da je Kristusu, ki se maščuje, pripisal ukaz, naj pobije tretjino ljudi.

Jedrska moč voditeljev narodov

Verz 19: » *Kajti moč konj je bila v njih ustih in v njihovih repih; njihovi repi so bili kakor kače z glavami in z njimi so delali zlo.* »

Verz 19 potrjuje religiozni ideološki značaj spopada z besedami: Kajti moč bojnih skupin (konjev) je bila v njihovi besedi (njihova *usta*) in v njihovih lažnih prerokih (*repi*), ki so bili navidezno vplivni zavajalci (*kače*). o glavarjih držav, sodnikih (*glavah*), preko katerih so (borci) delali škodo. Tako definirano načelo natančno ustreza organizaciji ljudstev, ki danes prevladuje v času konca.

Ta tretja svetovna vojna kdo prihaja zaključek teme " *trobent* " ali opozorilnih kazni je tako pomemben, da ga je Bog najprej oznanil Judom stare zaveze, zaporedoma v Dan 11:40-45 in Ezekiel 38 in 39, nato pa kristjanom nove zaveze. zavezo, v tej knjigi Razodetje kot » *šesto trobento* «, kot zadnje božje opozorilo pred koncem časa milosti. Poiščimo torej te bogate dopolnilne lekcije.

Daniel 11:40–45

Izraz » *čas konca* « nas vodi k preučevanju tega zadnjega spopada med narodi, razkritega in razvitega v prerokbi Dan 11,40 do 45. Tam odkrivamo glavne faze njegove organizacije. Prvotno, večinoma nameščen na ozemlju zahodne Evrope, se je agresivni islam, imenovan " *kralj juga* ", spopadel z večinoma katoliškim evropskim ljudstvom; rimsko papeška katoliška vera je tema, na katero cilja prerokba od Dan.11:36. Do sedaj omenjeni rimski papeški voditelj je predstavljen pod izrazom » *on* «; v nazivu " *kralj* " ga napade " *južni kralj* ", islam, ki se bo " *spopadel proti njemu* ". Izbira glagola » *trčiti* « je natančna in preudarna, saj se » *spopadajo* « *le tisti*, ki so na istem ozemlju . Takrat bo » *severni kralj* « (ali sever) izkoristil ponujeno dobrobit, saj je položaj pahnil Zahodno Evropo v popolno zmedo in paniko, » *zavrtel kot vihar* « nad ta plen v težavah, da bi ga zasegel in ga zasedi. Uporablja " *številne ladje* ", " *tanke* " in lovce, ki niso nič drugega kot " *jezdci* " in živi na severu, in ne na severu zahodne Evrope, temveč na severu evro-azijske celine. In natančneje na severu Izraela, na katerega nakazuje 41. verz, ki ga imenuje » *najlepša dežela* «. Zadevna Rusija je ljudstvo » *konjenikov* « (kozakov), rejcev in dobaviteljev konj zgodovinskim sovražnikom Izraela. Tokrat je na podlagi vseh teh podatkov tega " *severnega kralja* " enostavno identificirati z močno pravoslavno Rusijo, vzhodnim verskim nasprotnikom zahodnega papeškega romanizma od uradnega krščanskega verskega razkola leta 1054.

Pravkar smo našli nekaj bojevitih akterjev tretje svetovne vojne. Toda Evropa ima močne zaveznike, ki so jo nekoliko zanemarili zaradi gospodarske konkurence, ki je po prihodu virusa, koronavirusa covid-19, postala katastrofalna. Brezkrvna gospodarstva se borijo za svoj obstanek, vsak narod se vse bolj obrača vase. Ko pa se bo spopad začel v Evropi, bo ameriški zaveznik čakal na čas za ukrepanje.

V Evropi se ruske čete soočajo z malo nasprotovanja. Drugo za drugim so bila okupirana evropska ljudstva na severu. Francija je sama dala šibak vojaški odpor in ruske vojske so bile zadržane v severnem delu države. Južni del ima resne težave z islamom, ki se je na tem območju že množično uveljavil. Nekakšen sporazum skupnega interesa povezuje muslimanske borce in Ruse. Oba sta pohlepna po plenu in Francija je bogata država, celo gospodarsko propadla. Arabci so roparji po tradicionalni dediščini.

Na izraelski strani je situacija katastrofalna, država je okupirana. Muslimanskim arabskim ljudstvom, ki ga obkrožajo, je prizaneseno: Edom, Moab, Amonovi otroci: današnja Jordanija.

Nekaj, kar ni bilo mogoče doseči pred letom 1979, ko je Egipt zapustil arabski tabor in sklenil zavezništvo z Izraelom, se je takratna izbira ob močni podpori ZDA obrnila v njegovo škodo; zasedli so ga Rusi. In z navedbo » *ne bo pobegnila* «, Duh razkrije oportunistično naravo izbire leta 1979. S tem, ko se je postavila na stran najmočnejših v tistem času, je verjela, da bo ubežala nesreči, ki jo je doletela. In nesreča je velika, bogastvo ji vzamejo okupatorski Rusi. In kot da to še ni dovolj, jo za Rusi plenijo še Libijci in Etiopijci.

Jedrska faza svetovnega konflikta

Verz 44 označuje veliko spremembo položaja stvari. Medtem ko zasedajo Zahodno Evropo, Izrael in Egipt, so ruske čete prestrašene z " *novicami* ", ki se nanašajo na njihovo lastno rusko ozemlje. Duh navaja » *vzhod* « v zvezi z okupacijo Zahodne Evrope, pa tudi » *sever* « v zvezi z okupacijo Izraela; Rusija je » *vzhodno* « od prvega in » *severno* « od drugega. Novica je tako resna, da sproži morilsko norost. Tu v bitko vstopijo ZDA, ki se odločijo uničiti rusko ozemlje z jedrskim ognjem. Nato se je začela jedrska faza spopada. Smrtonosne gobe se pojavljajo na mnogih mestih, da bi jih uničile in " *iztrebile* " . *množice* « človeškega in živalskega življenja. V tej akciji je " *tretjina ljudi ubita* " v skladu z napovedjo " *6. trobente* ". Potisnjene nazaj v » *gore* « Izraela so bile ruske čete » *severnega kralja* « uničene, ne da bi prejele najmanjšo pomoč: » *ne da bi mu kdo priskočil na pomoč* «.

Ezekiel 38 in 39

Tudi Ezekiel 38 in 39 na svoj način evocirata ta zadnji konflikt v zgodovini. Obstajajo zanimive podrobnosti, kot je ta natančnost, ki razkriva Božji namen, da ruskemu kralju » *postavi sponko v čeljust* «, *da ga pritegne vase in vključi v spopad*. Ta slika ponazarja mamljivo priložnost, da obogati s svojimi ljudmi, ki se ji ne bo mogel upreti.

V tej dolgi prerokbi nam Duh daje imena kot referenčne točke: *Gog, Magog, Rosch* (rusko), *Meshech* (Moskva), *Tubal* (Tobolsk). Kontekst zadnjih dni potrjuje podrobnost o napadenih ljudstvih: » *Rekel boš: Pojdem gor na odprto deželo, prišel bom na ljudi, ki so tihi, varni v svojih bivališčih, vse v bivališčih brez sten in brez zapaha ne vrat* (Ezek.38:11).« Sodobna mesta so res popolnoma odprta . In nasprotne sile so tragično neenake. Duh tukaj v usta Danielovega » *severnega kralja* « tokrat položi glagol » *prišel bom* «, ki nakazuje množično, hitro in zračno agresijo glede na glagol in podobo » *bo vrtničeno kot nevihta* »

Dan .11:40, z dokaj oddaljene lokacije. V tej Ezekielovi prerokbi ni nobene skrivnosti glede vpletenih držav; Rusija in Izrael sta jasno identificirana. Skrivnost je bila le v Dan.11:36 do 45, kjer je zadevala rimsko papeštvo in njegovo evropsko ozemlje. In s tem, ko je Rusiji dal ime » severni kralj «, ki napada papeško katoliško Evropo, se Bog sklicuje na svoje razodetje, dano Ezekielu. Naj vas spomnim, da se Rusija nahaja na " severu " predvsem glede na geografsko lego Izraela . Pravzaprav je "vzhodno " od položaja rimskokatoliške papeške Zahodne Evrope. Duh najde prihod slabih novic z " vzhoda ", da bi torej potrdil položaj ruskih čet v tej papeški Evropi, ki jo zasedajo in dominirajo. » Nanj in njegove čete bom izlil ogenj in žveplo (Ezek.38:22)«; » V Magog bom poslal ogenj ,« beremo v Ez.39:6. Tu je torej vzrok za slabo novico, ki razjezi » severnega kralja « iz Dan.11:44. Kot v Danielu bo ruski agresor stisnjen v kot in uničen na Izraelovih gorah: » Ti in vse tvoje čete boste padli na Izraelovih gorah (Ezek.39:4)«. Toda skrivnost pokriva identiteto ZDA, ki je izvor tega dejanja. V Eze.39:9 se mi zdi zelo zanimiva podrobnost. Besedilo priključuje možnost kurjenja ognja za » sedem let « s sežiganjem orožja, uporabljenega v tem strašnem svetovnem spopadu. Les ni več surovina za sodobno orožje, vendar navedenih " sedem let " odraža intenzivnost te vojne in količino orožja. Od 7. marca 2021 je do Kristusove vrnitve le še devet let; zadnjih 9 let božjega prekletstva, med katerimi se bo zgodil zadnji mednarodni spopad; vojna, ki strašno uničuje življenja in premoženje. Po 12. vrstici bodo ruska trupla pokopana » sedem mesecev «.

Strašna in neizprosna božja pravičnost

Veliko bo trupel in Bog nam v Ezekielu 9 predstavi idejo o pokolu, ki ga bo organiziral. Ker je tretja svetovna vojna, pričakovana za obdobje med letoma 2021 in 2029, antitip 3. ^{vojne}, ki jo je vodil Nebukadnezar proti starodavnemu Izraelu leta – 586. Tukaj je ukazal veliki stvarnik Bog, ki ga je njegovo ljudstvo razočaralo in zaničevalo v Ezek.9: 1 do 11:

»Eze.9:1 Nato je zavpil z močnim glasom v moja ušesa: Približajte se, vi, ki morate kaznovati mesto, vsak s svojim uničevalnim orodjem v roki!

Eze.9:2 In glej, šest mož je prišlo mimo zgornjih vrat na severni strani, vsak s svojim uničevalnim orodjem v roki. Med njimi je bil mož, oblečen v platno, in nosil pisalni kovček za pasom. Prišli so in se postavili blizu bronastega oltarja.

Ezek.9:3 Slava Izraelovega Boga se je dvignila s keruba, na katerem je bila, in šla do hišnega praga; in poklical je moža, oblečenega v platno, ki je nosil pisarnico v pasu.

Eze.9:4 GOSPOD mu je rekel: Pojdi skozi sredino mesta, sredi Jeruzalema, in naredi znamenje na čela mož, ki vzdihujejo in stokajo zaradi vseh gnusob, ki se tam delajo.

Ezek 9:5 In ko sem slišal, je rekel ostalim: Pojdite za njim v mesto in udarite; naj bo tvoje oko neusmiljeno in ne bodi usmiljen!

Ezek.9:6 Pobijte in uničite starce, mladeniče, device, otroke in žene; vendar se ne približuj nikomur, ki ima znamenje na sebi; in začni z mojim svetiščem! Začeli so s starejšimi, ki so bili pred hišo.

Eze.9:7 *In rekel jim je: Oskrunite hišo in napolnite dvorišča z ubitimi; Pridi ven!... Šli so ven in udarili po mestu.*

Eze.9:8 *Ko so udarili in sem še vedno ostal, sem padel na obraz in zavpil: Ah! Gospod BOG, ali boš uničil vse, kar je ostalo od Izraela, z izlivanjem svojega besa na Jeruzalem?*

Eze.9:9 *In rekel mi je: Krivica Izraelove in Judove hiše je velika, silno velika; dežela je polna umorov, mesto je polno krivic, kajti pravijo: GOSPOD je zapustil deželo, GOSPOD ne vidi ničesar.*

Eze.9:10 *Tudi jaz ne bom imel usmiljenja in ne bom imel usmiljenja; Njihova dela bom spravil na njihove glave.*

Eze.9:11 *In glej, mož, oblečen v platno in v pasu s pisalnim pokrovom, je odgovoril: Storil sem, kakor si mi ukazal. »*

Ni vsak, ki je umorjen iz verskih razlogov, mučenik vere. V tej kategoriji je veliko fanatikov, ki so pripravljene dati svoja življenja, morda za svojo vero, pa tudi za katero koli politično ali drugo ideologijo. Pravi mučenik vere je najprej in izključno v Jezusu Kristusu. Potem je to nujno izvoljenec, čigar življenje, darovano v žrtev, je vseč Bogu stvarniku le, če je pred njegovo smrtjo živelo življenje, ki je bilo v skladu z njegovimi razodetimi zahtevami za svoj čas.

Poiščimo zdaj v temi »⁶ *trobenta* » evokacija moralnega konteksta časa po vojni.

Nepokornost preživelih

V nasprotju s tem, kar večina ljudi misli in se boji, ne glede na uničujoče jedrsko orožje človeštva ne bo uničilo; ker bodo » *preživali* « ostali po koncu spopada. Glede vojn je Jezus rekel v Mateju 24:6: » *Slišali boste o vojnah in govoricah o vojnah: pazite, da se ne vznemirjate, kajti to se mora zgoditi. A to še ne bo konec.* » Uničenje človeštva bo posledica delovanja Boga stvarnika po njegovi veličastni vrnitvi v osebi Jezusa Kristusa. Ker morajo biti preživali podvrženi zadnji preizkušnji vere. Od leta 1945, datuma prve uporabe atomskega orožja, je bilo izvedenih več kot dva tisoč eksplozij, ki so jih zemeljske sile, ki ga imajo, izvedle za preizkuse; Res je, zaporedoma v dolžini 75 let in zemlja je ogromna, čeprav omejena, prenaša in podpira udarce, ki ji jih zadaje človeštvo. Nasprotno, v prihajajoči jedrski vojni se bodo v kratkem času zgodile množice eksplozij in razpršenost radioaktivnosti bo onemogočila nadaljevanje življenja na zemlji. S svojo vrnitvijo bo božanski Kristus končal trpljenje umirajočega uporniškega človeštva.

Vrstica 20: » *Ostali možje, ki jih te nadloge niso pomorile, se niso pokesali del svojih rok, da ne bi častili demonov in malikov iz zlata, srebra, bronca, kamna in lesa, ki ne vidijo niti slišati, niti hoditi; »*

V 20. vrstici Duh prerokuje otrdelost preživelih ljudstev. " *Drugi možje, ki jih te nadloge niso pomorile, se niso pokesali del svojih rok .* " » *Drugo gorje* «, *napovedano v času imperija, res predstavlja božansko » kugo* «, *vendar je pred » zadnjimi sedmimi* «, ki bodo padle na krive grešnike po koncu milostnega obdobja Razodetja 15. Tu nas je še vedno potrebno spomniti, da so vse te » *kuge* « kaznovale rimsko agresijo proti časovnemu redu, ki ga je ustvaril Vsemogočni Bog Stvarnik.

"... niso nehali častiti demonov in malikov iz zlata, srebra, brona, kamna in lesa, ki ne vidijo, ne slišijo, ne hodijo. "

V tem naštevanju se Duh osredotoča na kultne podobe katoliške vere, ki so predmet oboževanja privržencev te malikovalske vere. Te podobe predstavljajo najprej »Devico Marijo«, za njo pa v velikem številu bolj ali manj anonimne svetnike, saj vsakomur pušča veliko svobode pri izbiri najljubšega svetnika. Velika tržnica je odprta 24 ur na dan. Nudimo vložke za vse pazduhe, v vseh stilih in velikostih. In ta vrsta prakse še posebej jezi tistega, ki je trpel na križu na Golgoti; tudi njegovo maščevanje bo strašno. In že, potem ko je leta 2018 svojim izvoljenim uradnikom sporočil svojo močno in veličastno vrnitev leta 2030, je od leta 2019 grešnike na zemlji udaril s smrtonosnim nalezljivim virusom. To je le zelo majhen znak njegove prihajajoče jeze, vendar ima že učinkovitost na svoji strani, saj mu že dolgujemo gospodarski propad brez primere v zgodovini prvotnega Zahoda. In ko so uničeni, se narodi prepirajo, potem se borijo in borijo.

Očitek, ki ga je naslovil Bog, je še toliko bolj upravičen, ker je ob nastopu Jezusa Kristusa pravi Bog prišel v mesu med ljudi in tam kot eden izmed njih »videl, slišal in tržil«, za razliko od izrezljanih ali ulitih *malikov* . ki tega ne zmore.

Vrstica 21: » *In niso se pokesali svojih umorov, niti svojega čarovništva, niti svojega nečistovanja, niti svojih tatvin.* »

Z 21. verzom se tema zaključí. S spominjanjem » *njihovih umorov* « Duh upodablja smrtonosni nedeljski zakon, ki bo nazadnje zahteval smrt zvestih svetovalcev svete sobote, ki jo je posvetil Bog. Z navajanjem » *njihovih čarov* « cilja na katoliške maše, ki jih častijo tisti, ki opravičujejo njegovo »nedeljo«, ta lažni Gospodov dan in pristni poganski »dan sonca«. S spominjanjem na » *njihovo nesramnost* « *Duh pokaže protestantsko vero kot dedinjo katoliškega »nečuštva* « *lažne* » prerokinje Jezabele « iz Raz 2,20. In s tem, da jim pripiše » *njihove kraje* «, namiguje na duhovne kraje, storjene najprej proti samemu Jezusu Kristusu, kateremu je po Dan 8:11 papeški kralj »odvzel večno« *duhovništvo* in njegov zakoniti naslov upravičeno iz » *glave zbora* «, iz Efež.5:23; ampak tudi njegov red » *čas in njegov zakon* «, po Dan.7:25. Te visoko spiritualne razlage ne izključujejo navadnih dobesednih aplikacij, ampak jih daleč presegajo v Božji sodbi in njenih posledicah za krive avtorje.

Razodetje 10: mala odprta knjiga

Kristusova vrnitev in kazen upornikov

Mala odprta knjiga in njene posledice

Kristusova vrnitev ob koncu četrtega adventističnega čakanja

1. verz: » *Videl sem drugega mogočnega angela, ki je prihajal z neba, ovit v oblak; nad njegovo glavo je bila mavrica in njegov obraz je bil kakor sonce in njegove noge kakor ognjeni stebri.* »

10. poglavje preprosto potrjuje doslej vzpostavljeno duhovno stanje. Kristus se pojavi pod vidikom Boga svete božanske zveze, pod podobo »mavrice«, ki je bila po potopu dana Noetu in njegovim potomcem. To je bilo znamenje Božje obljube, da nikoli več ne bo uničil življenja na zemlji s hudourniškiimi vodami. Bog bo držal svojo obljubo, toda skozi Petrova usta je napovedal, da je zemlja sedaj »*prihranjena za ogenj*«; poplava ognja. Stvar bo uresničena šele za zadnjo sodbo sedmega tisočletja. Ogenj pa še ni končal z uničevanjem življenj, saj je to orožje, ki ga je Bog že uporabil proti mestom v dolini Sodoma in Gomora. V tem trenutnem poglavju Duh na kratko ponazarja dogodke po " ⁶ *trobenta* ." Poglavje se začne s podobo veličastne vrnitve Kristusa, ki se maščuje.

Prerokba popolnoma nezapečateni

2. verz: » *V roki je imel **majhno odprto knjigo** . Svojo desno nogo je postavil na morje, levo pa na zemljo;* »

Od začetka knjige, v skladu z Razodetjem 1:16, Jezus prihaja, da bi se boril proti častilcem pobožanstvenega " *sonca* ". Vloga simbolov postane jasnejša: » *njegov obraz je bil kot sonce* « in kaj bo z njegovimi sovražniki, častilci »sonca« ? Odgovor: njegovi koraki in gorje jim! Kajti » *njegove noge so kakor ognjeni stebri* «. Ta verz Svetega pisma se bo torej izpolnil: " *Sedi na moji desnici, dokler ne položim tvojih sovražnikov v podnožje tvojih nog* (Psa.110:1; Matej 22:44)". Njihova krivda se je povečala z dejstvom, da je Jezus pred vrnitvijo » *odprl knjižico* « Razodetja tako, da je od leta 1844 odpečatil » *sedmi pečat* «, ki je še vedno držal zaprto v Raz.5:1 do 7. Med letoma 1844 in 2030 je v letu konteksta, obravnavanega v tem 10. poglavju, sta se razumevanje in pomen sobote razvila v polno svetlobo. Poleg tega moški te dobe nimajo opravičila, ko se odločijo, da ga

ne bodo častili. » *Knjižico* « je nato » *odprl* « Kristusov Sveti Duh in častilci *sonca* s tem niso imeli nič. V 2. verzu je ponazorjena njihova usoda. Da bi razumeli pomen simbolov " *morje in kopno* ", ki jih najdemo v tem verzu, moramo preučiti Raz. 13, v katerem ju Bog povezuje z dvema duhovnima " *zveri* ", ki se bosta pojavili v 2000 letih krščanske dobe. Prva » *zver, ki se dvigne iz morja* «, simbolizira nečloveški, torej živalski režim koalicije civilnih in verskih oblasti v njihovi prvi zgodovinski obliki monarhij in rimskokatoliškega papeštva. Te monarhije so simbolizirane z " *desetimi rogovi* ", povezanimi s simbolom, ki označuje Rim v Dan.7 z " *majhnim rogom* " in Rev.12, 13 in 17 s " *sedmimi glavami* ". Ta » *zver* « po presoji božanskih vrednot prikazuje simbole, navedene v Danielu 7: predhodna imperija rimskega imperija, v obratnem vrstnem redu od Dan.7: leopard, *medved, lev* . » *Zver* « je torej sama rimska pošast iz Dan.7:7. Toda tukaj, v Razodetju 13, je simbol papeškega » *majhnega roga* «, ki je nasledil » *deset rogov* «, zamenjan s simbolom » *sedmih glav* « rimske identitete. In Duh mu pripisuje » *blasfemijo* «, *to je verske laži*. Prisotnost " *kron* " na " *desetih rogovih* " kaže na čas, ko je začelo vladati " *deset rogov* " iz Dan 7:24. To je torej tudi čas, ko je » *mali rog* « ali » *drugačni kralj* « sam aktiven. " *Zver* " identificirana, nadaljevanje napoveduje njeno prihodnost. Delovala bo svobodno " *čas, čase (2 -krat) in pol časa* ". Ta izraz označuje 3 in pol preroških let ali 1260 resničnih let v Dan.7:25 in Raz.12:14; najdemo ga v obliki " *1260 dni* " -let ali preroških " *42 mesecev* " v Raz.11:2-3, 12:6 in Raz.13:5. Toda v 3. verzu tega 13. poglavja Duh oznanja, da jo bo udaril in " ^{kot} *da bi bil ranjen na smrt* ", prav zaradi francoskega ateizma med letoma 1789 in 1798. In po zaslugi konkordata Napoleona I. " *bo njena smrtna rana ozdravljen* ." Tako bodo tisti, ki ne ljubijo božanske resnice, lahko še naprej častili laži, ki ubijajo dušo in telo.

se bo prikazala podoba prve » *zveri, ki je prišla iz morja* «. Ta nova zver se odlikuje po tem, da bo tokrat » *vstala iz zemlje* «. Sklicujoč se na podobo Geneze, kjer » *zemlja* « izvira iz » *morja* «, nam Duh subtilno pove, da je ta druga » *zver* « izšla iz prve in tako označuje tako imenovano katoliško Cerkev prenovljeno; natančna definicija protestantske reformirane vere. Leta 2021 že predstavlja največjo vojaško silo na planetu Zemlja in velja za avtoriteto vse od zmage proti Japonski in nacistični Nemčiji v letih 1944-45. To so seveda ZDA, ki so bile prvotno večinoma protestantske, danes pa večinoma katoliške, zaradi močnega hispanskega izseljevanja, ki je dobrodošlo. Z obtožbo, da je v njegovi navzočnosti naredil » *prvo čaščenje zveri* «, Duh obsoja njegovo dediščino rimske nedelje. To kaže, da so verske oznake zavajajoče. Sodobna protestantska vera je tako navezana na to rimsko dediščino, da bo šla tako daleč, da bo razglasila zavezujoč zakon, po katerem bo nedeljski počitek obvezen pod grožnjo sankcij: sprva komercialni bojkot in na koncu smrtna obsodba. Nedelja je označena kot » *znamenje* « oblasti *rimske »zveri«* , prve » *zveri* «. In število " *666* " je vsota, dobljena s črkami naslova "VICARIVS FILII DEI", kar Duh imenuje " *število zveri* ". Naredite matematiko, številka je tam:

VICIVILIIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Pomembno pojasnilo : Znamenje se prejme samo " na roki " ali " na čelu " v obsegu, v katerem " roka " simbolizira delo, dejanje, " čelo " pa označuje osebno voljo vsakega bitja brez svojih izbire, kot nam pravi Ezé.3:8: » *Otrdim tvoje čelo, da ga boš postavil nasproti njihovemu čelu* «.

Tu so jasno opredeljena bodoča » *podnožja* « Jezusa Kristusa, pravičnega božanskega sodnika. In subtilno, z navedbo prednosti » *desne noge* « ali » *leve noge* «, Duh nakaže, koga ima za bolj krivega. Goreča » *desna noga* « je za rimsko papeško katoliško vero, ki ji Bog pripisuje prelivanje krvi » *vseh, ki so bili pobiti na zemlji* «, v skladu z Raz.18:24. Njegova prednost jeze je torej zaslužena. Nato, enako kriva, ker jo je posnemala, z ustvarjanjem " *podobe* " prve katoliške " *zveri* ", protestantske vere, imenovane " *zemlja* ", prejme ogenj iz " *leve noge* " Jezusa-Kristusa, ki tako maščuje kri zadnjih izvoljenih svetnikov, ki naj bi bila prelita brez njegovega odrešilnega posredovanja.

3. verz: » *In zavpil je z močnim glasom, kakor rjove lev. Ko je zavpil, je sedem gromov oglasilo svoje glasove.* »

Skrivnost, skrita ali zapečateni v verzih od 4 do 7, ki jo oznanja » *glas sedmih gromov* «, je zdaj razkrita. Božji » *glas* « se torej primerja z zvokom » *groma* «, povezanim s številom » *sedem* «, ki simbolizira njegovo posvečenje. Ta glas oznanja sporočilo, ki so ga moški dolgo skrivali in ignorirali. To je leto vrnitve v slavi našega božanskega in vzvišenega Gospoda Jezusa Kristusa. Datum je bil svojim izvoljenim uradnikom razkrit leta 2018; To je pomlad 2030, ko se bo od Jezusove odkupne smrti 30. aprila končala tretja tretjina od 2000 let od 6000 let, ki jih je Bog programiral za svojo izbiro izvoljenih.

4. verz: » *In ko je sedem gromov oglasilo svoje glasove, sem šel pisati; in slišal sem glas z neba, ki je rekel: Zapečati, kar je govorilo sedem gromov, in ne piši.* »

V tem prizoru ima Bog dva cilja. Prvi je, da morajo njegovi izvoljenci vedeti, da je Bog res določil čas za konec sveta; ni resnično skrito, saj je odvisno od naše vere v program 6000 let, ki ga prerokuje šest posvetnih dni naših tednov. Drugi cilj je odvracati od iskanja tega datuma do trenutka, ko sam odpre pot razumevanju. To je bilo doseženo v letih 1843, 1844 in 1994 za vsakega od treh adventističnih testov, ki so bili uporabni za preverjanje in izbiro izvoljenih, ki so bili vredni izkoristiti večno pravičnost, ki jo je ponudil Jezus Kristus.

Verzija 5: " *In angel, ki sem ga videl stati na morju in na zemlji, je dvignil svojo desnico proti nebu,* "

V tej drži velikega zmagovitega sodnika, s svojimi nogami na sovražnike, bo Jezus Kristus oblikoval slovesno prisego, ki ga božansko zavezuje.

Verz 6: » *In prisegel pri njem, ki živi na veke vekov, ki je ustvaril nebo in stvari v njej, zemljo in stvari v njej ter morje in stvari v njem, da 'bo več časa , '*

Prisega Jezusa Kristusa je dana v imenu Boga stvarnika in je naslovljena na njegove izvoljene, ki spoštujejo red prvega angela iz Raz.14:7; to tako, da s svojo poslušnostjo pokažejo svoj » *strah* « pred Bogom, z upoštevanjem njegove četrte zapovedi, ki slavi njegovo ustvarjalno dejanje. Izjava " *da ne bo več časa* " potrjuje, da je Bog v svojem programu načrtoval tri zaman adventistična pričakovanja leta 1843, 1844 in 1994. Kot sem že izrazil, so bila ta zaman

pričakovanja koristna pri presejanju krščanskih vernikov. Kajti čeprav so bile nečimrne, so bile njihove posledice za tiste, ki so jih doživeli, dramatične in duhovno smrtne ali, za izvoljene, vzroki za njihov blagoslov in njihovo posvečenje s strani Boga.

Napoved 3. ^{velike} nesreče, prerokovane v Raz.8:13.

Verzija 7: » *Toda v dneh glasu sedmega angela, ko zatrobi (trobenta), se bo Božja skrivnost izpolnila, kakor je oznanil svojim služabnikom prerokom.* »

Čas konstruiranja preroških datumov je mimo. Tisti, ki so bili ugotovljeni s prerokovanimi podatki, so opravili svojo vlogo, da zaporedoma preizkusijo vero protestantov v letih 1843-44 in vero adventistov leta 1994. Zato odslej ne bo več lažnih datumov, nič več lažnih pričakovanj; novice, ki se začnejo od leta 2018, bodo dobre in izvoljeni bodo za svoje odrešenje slišali zvok » *sedme trobente*«, ki bo zaznamoval poseg Kristusa božanske pravičnosti; čas, ko je po Raz.11,15: » *kraljestvo sveta izročeno našemu Gospodu in njegovemu Kristusu*«, torej vzeto od hudiča.

Posledice in časi preroške službe

Vrstica 8: » *In glas, ki sem ga slišal iz nebes, mi je spet spregovoril in rekel: Pojdi, vzemi odprto knjižico v roki angela, ki stoji na morju in na zemlji.* »

Vrstice od 8 do 11 ponazarjajo izkušnjo poslanstva služabnika, ki je bil zadolžen za predstavitev kodirane prerokbe v preprostem jeziku.

Verz 9: » *In šel sem k angelu in mu rekel, naj mi da knjižico. In rekel mi je: Vzemi in pogoltni; grenko ti bo v notranjosti, a v tvojih ustih bo sladko kakor med.* »

Najprej » *bolečine v črevesju*« zelo dobro prikazujejo trpljenje in stisko, ki sta jo povzročila zavrnitev predlagane luči s strani uporniških kristjanov. To trpljenje bo doseglo svoj vrhunec za zadnjo preizkušnjo vere, v času nedeljske postave, kjer bodo življenja izvoljenih ogrožena s smrtjo. Ker se bodo proti luči in njenim hranilcem do konca borili hudič in njegovi nebesni in zemeljski demoni, zavestni ali nezavedni zavezniki tega »Uničevalca«, »Abadona *ali Apoliona*« iz Raz.9:11. " *Sladkost med*« tudi odlično ponazarja srečo razumevanja božjih skrivnosti, ki jih deli svojim pravim izvoljencem, žejnim resnice. Noben drug izdelek na svetu ne koncentrira svoje naravne sladke sladkobe kot on. Običajno ljudje cenijo in iščejo ta sladek okus, ki jim je prijeten. Tudi Kristusov izvoljenec išče v Bogu sladkost ljubečega in mirnega odnosa ter njegovih navodil.

Ko svojemu razodetju »Apokalipsa« (= Razodetje) daje » *sladkost medu*«, ga Božji Duh primerja z » *nebeško mano*«, ki je imela » *okus po medu*« in je hranila Hebrejce v puščavi med 40 let pred njihovim vstopom v obljubljeni deželo, odvzeto Kanaancem. Tako kot Hebrejec ne bi mogel preživeti, ne da bi zaužil to » *mano*«, od leta 1994, konca » *petih mesecev*«, napovedanih v Razodetju 9:5-10, adventistična vera preživi samo tako, da se hrani s tem zadnjim preroškim duhovnim » *hrana* » (Matej 24:45) " *pripravljena za pravi čas veličastnega prihoda*" Jezusa Kristusa. Ta nauk, ki mi ga Bog resnice daje, da spoznam šele to sobotno jutro ob 4. ^{uri} 16. januarja 2021 (toda 2026 za Boga), bi

bil koristen za odgovor tistemu, ki me je nekega dne vprašal o preučevanju prerokb " Kaj imam jaz od tega?« » Jezusov odgovor je kratek in preprost: duhovno življenje, da ubežimo duhovni smrti. Če Duh ne vzame podobe » *pogače* «, temveč le » *sladkost medu* «, je to zato, ker se je fizično življenje Hebrejcev ukvarjalo s to hrano » *mano* «. Kar zadeva Razodetje, je hrana samo za duha izvoljenih. Toda v tej primerjavi se kaže kot nujna, nepogrešljiva in zahtevana od živega Boga kot pogoj za ohranjanje duhovnega življenja. In ta zahteva je smiselna, saj Bog te hrane ni pripravil, da bi jo njegovi služabniki zadnjih dni ignorirali in prezirali. Sestavlja najbolj posvečen element od daritve Jezusa Kristusa ter zadnje oblike in končne izpolnitve svete večerje«; Jezus, ki daje svojim izbrancem za hrano, svoje telo in svoje preroško navodilo.

Vrstica 10: » *Vzel sem majhen zvitek iz angelove roke in ga pogoltnil; v mojih ustih je bilo sladko kot med, toda ko sem ga pogoltnil, je bila moja notranjost napolnjena z grenkobo.* »

V preživetih izkušnji je služabnik v samoti odkril bleščečo svetlobo, ki jo je prerokoval Jezus, in dejansko najprej našel » *sladkost medu* «, prijeten užitek, primerljiv s sladkostjo medu. Toda hladnost, ki so jo pokazali adventistični člani in učitelji, ki sem jim to želel predstaviti, je v mojem telesu povzročila pristne bolečine v trebuhu, imenovane kolitis. Zato pričujem o duhovni in dobesedni izpolnitvi teh stvari.

Druga razlaga pa se nanaša na končno dobo, v kateri je zasvetila preroška luč. Začne se v času miru, končal pa se bo v času vojne in morilskega terorja. Dan 12:1 ga je prerokoval kot " *čas stiske, kakršnega ni bilo od začetka narodov do tega časa* "; to je dovolj, da povzroči " *bolečino v črevesju* ". Še posebej, ker v Lam.1,20 beremo: » *Jahve, poglej moje stisko! Moja notranjost vre, moje srce je vznemirjeno v meni, ker sem bil uporen. Zunaj je meč povzročil svoje opustošenje, znotraj smrti.* » Tudi v Jer.4:19: » *Moje črevesje ! Moja notranjost : v srcu trpim, srce mi bije, ne morem biti tiho; kajti slišiš, moja duša, zvok trobente, bojni krik.* » Grenkoba » *drobov* « vleče primerjavo med zadnjim adventističnim poslanstvom in tistim, ki je bilo zaupano preroku Jeremiju. V obeh izkušnjah izvoljeni uradniki delujejo v ambientu sovražnega okolja uporniških vladarjev svojega časa. Jeremija in zadnji pravi adventisti obsojajo grehe, ki so jih zagrešili civilni in verski voditelji njihovega časa, in pri tem se jeza krivcev obrne proti njim, vse do konca sveta, ki ga zaznamuje vrnitev v slavi Jezusa Kristusa, » *Kralj kraljev in Gospod gospodov* « iz Raz.19:16.

Konec prvega dela Razodetja

V tem prvem delu smo našli prolog in tri vzporedne teme, pisma, naslovljena na angele sedmih Cerkva, sedem pečatov ali znamenj časa in šest trobent ali svarilnih kazni, ki jih je sprožila Božja jeza.

Vrstica 11: » *In rekli so mi: Spet moraš prerokovati o mnogih ljudstvih in narodih in jezikih in kraljih.* »

11. verz potrjuje celotno pokritost zadnjih 2000 od 6000 let Božjega pripravljene programa. Ob prihodu v čas veličastne vrnitve Jezusa Kristusa bo

spominjanje prerokbe nadaljevalo pregled krščanske dobe v 11. poglavju pod drugo temo: »Spet morate **prerokovati** o mnogih ljudstvih, narodih, jezikih in kraljih .«

Začetek drugega dela Razodetja

V tem drugem delu, ob vzporednem pregledu krščanske dobe, se bo Duh osredotočil na pomembne dogodke, ki so bili že omenjeni v prvem delu knjige, tu, v drugem delu pa nam bo bolj razvito razkril svojo sodbo o vsako od teh tem. Tudi tu bo vsako poglavje uporabljalo drugačne, vendar vedno komplementarne simbole in slike. Skozi združevanje vseh teh naukov prerokba identificira ciljne subjekte. Od Danielove knjige je to načelo vzporednice poglavij prerokb uporabljal Razodevajoči Duh, kot lahko vidite.

Razodetje 11, 12 in 13

Ta tri poglavja vzporedno pokrivajo čas krščanske dobe, osvetljujejo različne dogodke, ki pa se vedno zelo dopolnjujejo. Teme bom povzel in nato podrobno opisal.

Razodetje 11

Papeška vladavina – Nacionalni ateizem – Sedma trobenta

Verzi 1 do 2: 1260-letna vladavina katoliškega papeškega lažnega preroka: Preganjalec.

Vrstice 3 do 6: med to nestrpno in preganjalno vladavino bosta » *obe priči* « Božji, sveti spisi obeh zavez, prizadeti in preganjani s strani » *zveri* «, rimske verske koalicije, povezane z monarhijami zahodne Evrope. .

Verzi od 7 do 13 imajo za temo " *zver, ki se dvigne iz brezna* " ali "francosko revolucijo" in njen nacionalni ateizem, ki se pojavi prvič v zgodovini človeštva.

Verzi od 15 do 19 bodo imeli za temo delni razvoj » *sedme trobente* «.

Vloga papeške vladavine

1. verz: » *Dan mi je bil trst, kakor palica, rekoč: Vstani in izmeri Božji tempelj, oltar in tiste, ki molijo v njem.* »

Ciljni čas je čas kazni, ki ga razkriva beseda " *palica* ". Kazen je upravičena " *zaradi greha* ", civilno obnovljena od leta 321 in versko od leta 538. Od tega drugega datuma je greh naložil papeški režim, ki ga tukaj simbolizira "trst " , ki označuje " *lažnega preroka, ki uči laž* " v Isa .9:13-14. To sporočilo ponazarja tisto iz Dan 8:12: » *vojska je bila predana večnemu zaradi greha* «, v katerem » *vojska* « označuje krščansko skupščino, » *večni* «, Jezusovo duhovništvo, ki ga je odvezel papeški režim in » *greh* «, opustitev sobote od leta 321 dalje. To je le ponovitev sporočila, ki se večkrat ponovi v različnih vidikih in simbolih. Potrjuje kaznovano vlogo, ki jo je Bog dal vzpostaviti rimskega papeškega režima. Glagol " *meriti* " pomeni "presoditi". Kazen je torej posledica božje sodbe nad " *tempelj* ". *Boga* «, skupni Kristusov zbor, »*oltar* «, simbol križa njegove žrtve, in » *tisti, ki tam častijo* «, namreč kristjani, ki zahtevajo njegovo odrešenje.

2. verz: » *Toda zunanje dvorišče templja, zapusti ga zunaj in ga ne merite; kajti dano je bilo narodom, in dvainštirideset mesecev bodo teptali sveto mesto.* »

Pomembna beseda v tem verzu je » *zunaj* «. Samo to označuje površinsko vero rimskokatoličanstva, ki ga zadeva slika njegove vladavine 1260 dni v letu, ki je tukaj predstavljena kot " *42 mesecev* ". Podoba » *svetege mesta* « resničnih izvoljenih » *bodo poteptali narodi* «, povezani s papeškim despotskim režimom ali kralji evropskih kraljestev, » *ki prešuštvujejo* « s katoliško » *Jezabelo* « med njeno dolgo nestrpno vladavino leta 1260. resnična leta med 538 in 1798. V tem verzu Bog označuje razliko med pravo in lažno vero tako, da se opira na

simboliko hebrejskega svetišča: Mojzesovega tabernaklja in templja, ki ga je zgradil Salomon. V obeh primerih najdemo na » *dvorišču zunaj templja* « mesene verske obrede: žrtveni oltar in umivalno korito. Pravo duhovno svetost najdemo v templju: v svetem kraju, kjer so: svečnik s sedmimi svetilkami, miza z 12 kruhi in kadilni oltar, postavljen pred tančico, ki skriva Najsvetejše, podoba nebes, kjer Bog sedi na svojem kraljevskem prestolu. Iskrenost kandidatov za krščansko odrešitev pozna le Bog, na zemlji pa je človeštvo zavedeno z » *zunanjo* « fasadno vero, ki jo rimskokatoliška vera predstavlja kot prvo v zgodovini krščanske vere našega časa.

Sveto pismo, Božja beseda, preganjana

Verz 3: » *Svojima dvema pričama bom dal moč, da prerokujeta, oblečena v raševino, tisoč dvesto šestdeset dni.* »

Med to dolgo vladavino, potrjeno tukaj v obliki " *1260 dni* ", bo Sveto pismo, ki ga simbolizirata " *dve priči* ", delno prezrto do časa reformacije, ko jo bodo celo preganjale katoliške zveze, naklonjene papežem, ki jih podpirajo z meči. . Podoba » *oblečena v raševino* « označuje stanje stiske, v katerem bo Sveto pismo prestalo do leta 1798. Ker jo bo ob koncu tega obdobja francoski revolucionarni ateizem zažgal na javnih mestih in jo poskušal tudi uničiti, da bo popolnoma izginila.

Vrstica 4: » *To sta dve oljki in dva svečnika, ki stojita pred Gospodom zemlje.* »

Ti » *dve oljki in dva svečnika* « sta simbola dveh zaporednih zavezništev, ki ju je Bog organiziral v svojem načrtu odrešenja. Dve zaporedni verski dispenciaciji, ki nosita njegovega Duha, katerega zapuščina je Sveto pismo in njena besedila obeh zavezništev. Projekt dveh zavezništev je bil prerokovan v Zec.4:11 do 14, z » *dvema oljkama, postavljenima desno in levo od svečnika* «. In že pred » *dvema pričama* « v 3. vrstici je Bog rekel o njiju v Zaharijevem pričevanju: » *To sta dva sinova olja, ki stojita pred Gospodarjem vse zemlje.* » V tej simboliki " *olje* " označuje božanskega Duha. » *Svečnik* « prerokuje Jezusa Kristusa, ki bo v človeškem telesu prinesel luč Duha v svojem posvečenju (= 7) in razširil spoznanje o njej med ljudmi, tako kot simbolični svečnik razpršuje svetlobo s sežiganjem olja, ki ga vsebuje » *sedem* " vaz.

Opomba : » *Svečnik* « s » *sedmimi* « svetilkami je osredotočen na srednjo vazo; to je, tako kot sredina tedna, ki pomeni 4. ^{dan} velikonočnega tedna, dan, ko je Jezus Kristus s svojo odkupno smrtjo naredil prenehanje » *žrtvovanja in daritve* «, *hebrejskega verskega obreda, v skladu s božanski načrt, prerokovan v Dan.9:27.* » *Svečnik* « s sedmimi svetilkami je torej nosil tudi preroško sporočilo.

5. verz: » *Če jim kdo hoče škodovati, pride ogenj iz njihovih ust in požre njihove sovražnike; in če jim kdo hoče škodovati, mora biti na ta način umorjen.* »

Tukaj, kot v Razodetju 13:10, Bog potrdi svojim pravim izvoljencem svojo prepoved, da bi se kaznovali za škodo, povzročeno Svetemu pismu in njegovemu vzroku. Gre za dejanje, ki ga rezervira izključno zase. Zlo bo prišlo iz ust Boga stvarnika. Bog se poistoveti s Svetim pismom, ki ga imenujemo » *Božja beseda* «, tako da kdor mu škodi, ga neposredno napade.

Vrstica 6: » *Imajo moč zapreti nebo, da ne pada dež v dneh njihovega prerokovanja; in imajo moč spremeniti vode v kri in udariti zemljo z vsemi vrstami kuge, kadar koli hočejo.* »

Duh navaja dejstva, navedena v Svetem pismu. V svojem času je prerok Elija dosegel od Boga, da ne pada dež razen na njegovo besedo; pred njim je Mojzes prejel od Boga moč, da spremeni vode v kri in udari zemljo z 10 nadlogami. Ta svetopisemska pričevanja so še toliko bolj pomembna, ker bo v zadnjih dneh prezir do zapisane in navdihnjene Božje besede kaznovan s kugami iste vrste, kot pravi Rev.16.

Nacionalni ateizem francoske revolucije

Temne luči

Vrstica 7: » *Ko končajo svoje pričevanje, se bo zver, ki prihaja iz globine, vojskovala zoper njih, jih premagala in pomorila.* »

Duh nam tukaj razodeva pomembno stvar, ki jo moramo upoštevati; datum 1793 pomeni konec svetopisemskega pričevanja, toda za koga? Za njegove takratne sovražnike, ki so preganjali Sveto pismo in zavračali njegovo božansko avtoriteto v zadevah podpore veri; torej monarhi, monarhistični aristokrati, rimskokatoliški papeški režim in vsa njegova duhovščina. Na ta datum Bog obsoja tudi lažne protestante, ki v praksi že ne upoštevajo njegovih nauk. V Dan 11:34 jim Bog po svoji sodbi pripisuje » **hinavščino** «: » *V času, ko bodo padli, jim bo malo pomagalo in mnogi se jim bodo pridružili v hinavščini.* » Zaključen je le prvi del pričevanja Svetega pisma, saj bo leta 1843 njegova vloga ponovno pridobila vitalni pomen, saj bo izvoljene vabila k odkrivanju adventističnih prerokb. Vzpostavitev nacionalnega ateizma v Franciji se bo osredotočila na Sveto pismo in jo poskušala preprečiti. Obilna krvava uporaba »njegove giljotine« jo naredi za novo » zver «, ki naj bi se tokrat » *vstala iz brezna* «. S tem izrazom, izposojenim iz zgodbe o stvarjenju v Genezi 1:2, nas Duh opominja, da če Bog, njegov Stvarnik, ne bi obstajal, se na zemlji ne bi razvilo nobeno življenje. " *Brezno* " je simbol zemlje brez prebivalcev, ko je " *brezoblična in prazna* ". Tako je bilo " *na začetku* ", po 1. Mojz. 1:2, in tako bo spet " *tisoč let* ", ob koncu sveta, po veličastni vrnitvi Jezusa Kristusa, kar je tema, ki temu sledi v tem 11. poglavju. Ta primerjava s prvotnim kaosom je zaslužena za republikanski režim, ki se rodi v političnem kaosu in največjem neredu. Ker se uporniki znajo združiti, da uničijo, vendar so zelo razdeljeni glede oblik, ki jih je treba dati obnovi. To pričevanje nato ponuja prikaz sadu, ki ga lahko obrodi človeštvo, ko je popolnoma odrezano od Boga; prikrajšan za blagodejno delovanje.

Toda s tem, ko ga je poimenoval " *brezno* ", Duh Boga stvarnika nakazuje tudi kontekst in stanje prvotnega stvarjenja naše zemlje. Tako nam s ciljanjem na prvi dan tega stvarjenja pokaže zemljo, pogreznjeno v popolno » *temo* «, saj v tistem trenutku Bog zemlji še ni dal svetlobe nobene zvezde. In ta zamisel duhovno povezuje to » *zver, ki se dvigne iz brezna* « s » *četrtim pečatom* « iz Razodetja 6:12, opisanim kot » *sonce, črno kot vrečevina* «. Povezava je vzpostavljena tudi s » 4 . Preko teh podob mu Duh pripisuje posebno » **temačen** « značaj. Vendar pa bo Francija v tem pogledu in v tem **temnem** stanju povelečevala svoje svobodomisleče z nazivom " **razsvetljenci** ". Nato se

spomnimo besed Jezusa Kristusa, navedenih v Mateju 6:23: » Če pa je tvoje oko slabo, bo vse tvoje telo v temi. **Če je torej luč, ki je v tebi, tema, kako velika bo ta tema!** » Tako se temna svobodna misel poda v vojno proti religioznemu duhu in ta novi **svobodnjaški duh** se bo sčasoma razširil in razširil nad zahodni svet ... imenovan krščanski in bo ohranil svoj zlobni vpliv do konca sveta. S francosko revolucijo se je »tema« za vedno naselila z grehom. Ker se z njim pojavljajo knjige, ki so jih napisali filozofi svobodne misli; ki ga povezuje z »grehom«, ki označuje Grčijo v prerokbah Daniela 2-7-8. Te nove knjige bodo tekmovala z Biblijo in jo uspele zadušiti v ogromni meri. Obsojena » vojna « je torej predvsem ideološka. Po revoluciji in po drugi svetovni vojni bo ta tema dobila kontrast najvišjega humanizma in tako prekinila s prvotno nestrpnostjo, a ideološka » vojna « se nadaljuje. Zahodni ljudje bodo pripravljene žrtvovati vse za to "svobodo". Pravzaprav bodo žrtvovali svoje narode, svojo varnost in ne bodo ubežali smrti, ki jo je načrtoval Bog.

Vrstica 8: » In njihova trupla bodo na trgu velikega mesta, ki se v duhovnem smislu imenuje Sodoma in Egipt, tudi tam, kjer je bil njihov Gospod križan. »

» trupla « so » dveh prič «, katerih prva napadalca sta bila prav tako usmrčena na » trgu « istega » mesta «. To » mesto « je Pariz, navedeni » kraj « pa je bil zaporedno imenovan »kraj Louis XIV«, »place Louis XV«, »place de la Révolution« in označuje trenutni »place de la Concorde«. Ateizem nobeni verski obliki ne dela usluge. Giljotinirane žrtve so prav tepene zaradi njihove verske pripadnosti. In kot sporočilo » 4 . Poleg tega so nekatere pokvarjene verske oblike sprejete pod pogojem, da so v skladu z normami prevladujočega ateizma. Nekateri duhovniki zato v posmeh dobijo ime »razstavljeni«. Spirit primerja Pariz, francosko prestolnico, s » Sodomom « in » Egiptom «. Prvi sad svobode so bili spolni ekscesi, ki jih je spremljal razpad tradicionalnih družbenih in družinskih konvencij. Ta primerjava bo čez čas imela tragične posledice. Duh nam govori, da bo to mesto doživelo usodo » Sodome « in » Egipta «, ki je za Boga postal tipični simbol greha in upora proti njemu. Zgoraj vzpostavljena povezava z » grškim« filozofskim » grehom «, obsojenim v Danielu 2-7-8, je tukaj potrjena. Da bi popolnoma razumeli to božjo stigmatizacijo grškega greha, upoštevajmo dejstvo, da apostol Pavel ni uspel, ko je poskušal s filozofskimi besedami predstaviti evangelij prebivalcem Aten, in je bil preganjan s kraja. Zato bo filozofska misel za vedno ostala sovražnik Boga stvarnika. Skozi čas in do svojega konca bo to mesto, imenovano "Pariz", ohranjalo in s temi dejanji pričalo o natančnosti svoje primerjave s tema dvema imenoma, simboloma spolnega in verskega greha. Za njegovim imenom "Pariz" se skriva dediščina "Parisii", besede, katere keltski izvor pomeni "tisti iz kotla", dramatično preroško ime. V rimskih časih je bil kraj oporišče poganskih častilcev Izide, boginje Egipčanov, prav tako pa tudi odrska in cinična podoba Parisa, sina trojanskega kralja, starega Priama. Avtor prešustva z lepo Heleno, ženo grškega kralja Menelaja, bo odgovoren za vojno z Grčijo. Po neuspešnem obleganju so se Grki umaknili in na obali pustili ogromnega lesenega konja. Misleč, da gre za grškega boga, so Trojanci konja pripeljali v mesto. In sredi noči, ko je bilo vina in pojedine konec, so grški vojaki prišli s konj in odprli vrata tiho vračajočim se grškim četam; in vsi prebivalci mesta so bili pobiti, od

kralja do najnižjega podanika. To trojansko dejanje bo povzročilo izgubo Pariza v zadnjih dneh, ker bo ignorirala lekcijo in ponovila svoje napake, tako da se bodo njegovi sovražniki, ki jih je koloniziral, naselili na njenem ozemlju. Preden je prevzelo ime Pariz, se je mesto imenovalo "Lutèce", kar pomeni "smrdljivo močvirje"; ves program njegove žalostne usode. Primerjava z » *Egiptom* « je upravičena, saj s prevzemom republikanskega režima Francija uradno postane prvi grešni režim v zahodnem svetu. Ta razlaga bo potrjena v Raz.17:3 s » *škrlatno* « barvo »zveri«, podobo monarhičnih in republikanskih koalicij zadnjih dni, zgrajenih po vzoru Francije . Z besedami: » *tudi tam, kjer je bil njihov Gospod križan* «, Duh postavlja primerjavo med zavračanjem krščanske vere francoskega ateizma in judovskim nacionalnim zavračanjem Mesije Jezusa Kristusa; ker sta situaciji enaki in bosta imeli enake posledice in enake sadove brezbožnosti in krivice. Ta primerjava se bo nadaljevala v naslednjih verzih.

S tem ko je Bog svojo prestolnico poimenoval *Egipt*, Francijo primerja s faraonom, tipičnim modelom človeškega upora, ki nasprotuje njegovi volji. Ta uporniški položaj bo ohranil do svojega uničenja. Nikoli ne bo kesanja z njegove strani. Imenuje " *zlo dobro in dobro zlo* ", bo zagrešila najhujše grehe, ki jih je Bog preklinjal; to tako, da imenuje "luči", "temne" mislece, ki so ustanovili "njegove človeške pravice", ki nasprotujejo božjim pravicam. In mnoga ljudstva bodo po njegovem vzoru posnemala celo leta 1917 močna Rusija, ki jo bo uničila z atomsko eksplozijo ob »šesti trobenti«, kar je *njeno* ime »Parisii« prerokovalo v keltščini. jeziku, kar pomeni »tisti v kotlu«. Zato bo do svojega konca ostala nesposobna videti Boga v preizkušnjah, ki jo bodo uničile do te mere, da jo bodo uničile. Ker jo je namenil in je ne bo izpustil, dokler je ne bo več.

Verz 9: » *Tri dni in pol bodo možje iz ljudstev, plemen, jezikov in narodov gledali njihova mrtva trupla in ne bodo dovolili, da bi bila njihova mrtva trupla položena v grob.* »

V Franciji so ljudje vstopili v revolucijo leta 1789 in leta 1793 so usmrtili svojega kralja in nato svojo kraljico, oba pa so javno obglavili na velikem osrednjem trgu mesta, imenovanem zaporedoma »Place Louis XV«, »Place de la Révolution« in »Place de la Révolution« ter trenutno "place de la Concorde". S pripisovanjem " *tri dni in pol* " času uničujočega dejanja se zdi, da Spirit vključuje bitko pri Valmyju, kjer so se leta 1792 revolucionarji soočili z rojalističnimi vojskami evropskih kraljestev, ki so napadle republikansko Francijo, vključno z Avstrijo, in jih premagali. izvorne družine kraljice Marie Antoinette. Da bi razumeli izvor tega sovraštva, se moramo zavedati, da je 1260 let zlorab vseh vrst s strani papeško-kraljeve koalicije razjezilo francosko ljudstvo, ki je bilo izkoriščano, grdo ravnano, preganjano in popolnoma uničeno. Zadnji dve Ludvikovi vladavini Pozor! Republika ni in ne bo blagoslov za Francijo. Do svojega konca, v svoji peti obliki, bo nosila Božja prekletstva in sama zagrešila napake, ki bodo povzročile njen propad. Ta krvoločni režim bo od samega začetka postal država »človekovih pravic« in humanizma, ki bo na koncu branil krivce in s svojo nepravilnostjo frustriral žrtev. Svoje sovražnike bo celo pozdravil in jih namestil na svoje ozemlje, pri čemer bo v najslabšem primeru posnemal znameniti primer trojanskega mesta, znanega po uvedbi lesenega konja, ki so ga zapustili Grki, kot smo videli prej.

Vrstica 10: » *In zaradi njih se bodo prebivalci zemlje veselili in veselili in drug drugemu bodo pošiljali darila, ker sta ta dva preroka mučila prebivalce zemlje.* »

V tem verzu Duh meri na čas, ko se bo kot gangrena ali rak francosko filozofsko zlo širilo in širilo kot kuga v drugih zahodnih narodih. ^{Označuje} "znamenje časa" s " 6. pečatom "; tista, kjer » *sonce postane črno kot vreča konjske žime* «: luč Svetega pisma izgine, zadušijo jo filozofske knjige svobodomiselcev.

V duhovnem branju za razliko od » *državljanov nebeškega kraljestva* «, ki opredeljuje Jezusove izvoljence, » *prebivalci zemlje* « označujejo ameriške protestante in na splošno ljudi, uporne Bogu in njegovi resnici. Prebivalci evropskih in še bolj ameriških kraljestev se ozirajo proti Franciji. Tam ljudstvo sesuje svojo monarhijo in katoliško krščansko vero, ki ljudem, ki berejo Sveto pismo, »dvema pričama«, grozi z » *mukami* « svojega »pekla«; resnične » *muke* «, ki pa so pridržane le za poslednjo sodbo, da bi uničili lažne vernike, ki sami goljufivo uporabljajo tovrstno grožnjo, v skladu z Raz 14,10-11. Tudi tujci, žrtve istih zlorab zunaj Francije, upajo, da bodo imeli od te pobude koristi. To še toliko bolj, ker so se s francosko podporo Ludvika XVI. v svetu nekaj let prej osamosvojile nove Združene države Severne Amerike, ki so se osvobodile nadvlade Anglije. Svoboda je v gibanju in kmalu bo osvojila marsikoga. Kot znak tega prijateljstva *si bodo »pošiljali darila* «. Eno od teh daril je bilo francosko darilo Američanom "kipa svobode", postavljenega leta 1886 na otoku nasproti New Yorka. Američani so mu vrnili gesto in mu ponudili repliko, ki se, postavljena leta 1889, nahaja v Parizu na otoku sredi Sene blizu Eifflovega stolpa. Bog cilja na to vrsto daru, ki razkriva delitev in izmenjavo, ki tvorita prekletstvo **pretirane svobode**, katere namen je ignorirati njene duhovne zakone.

Vrstica 11: » *In po treh dneh in pol je vanje vstopil duh življenja od Boga in postavili so se na noge; in velik strah je obšel tiste, ki so jih videli.* »

20. aprila 1792 sta Francijo ogrožali Avstrija in Prusija in 10. avgusta 1792 sta strmoglavila svojega kralja Ludvika XVI. Revolucionarji so zmagali pri Valmyju 20. septembra 1792. Kralja Ludvika XVI. so giljotinirali 21. januarja 1793. Diktator Robespierre in njegovi prijatelji so bili po vrsti giljotinirani 28. julija 1794. »Konvencijo« je 25. oktobra 1795 zamenjal »Direktorij«. Oba »terorja« iz let 1793 in 1794 sta skupaj trajala samo eno leto. Med 20. aprilom 1792 in 25. oktobrom 1795 se mi zdi precej natančno to obdobje » *treh dni in pol* « prerokovanih ali » *treh in pol* « resničnih let. Mislím pa, da trajanje nosi tudi duhovno sporočilo. To obdobje predstavlja pol tedna, kar lahko vzbudi aluzijo na zemeljsko službo Jezusa Kristusa, ki je trajala natanko » *tri in pol* « preroške dni« in se končala s smrtjo Mesije Jezusa Kristusa. Duh primerja svoje delovanje z delovanjem Svetega pisma, njenih » *dveh prič* «, ki sta prav tako delovali in učili, preden sta bili sežgani na Place de la Révolution v Parizu. S to primerjavo se Sveto pismo, ta vera, identificira z Jezusom Kristusom, ki je v njej ponovno križan in » *preboden* «, kot je navedeno v Razodetju 1:7. Poplava prelivanja krvi je na koncu prestrašila Francoze. Tudi po usmrtni njegovega vodje Krvoločne konvencije Maximiliena Robespierrea ter njegovih prijateljev Couthona in Saint-Justa so se naključne in sistematične usmrtitve ustavile. Božji duh je v ljudeh

prebudil duhovno žejo in veroizpoved je ponovno postala legalna, predvsem pa svobodna. Ponovno se je pojavil zdravilni »strah božji« in spet se je pokazalo zanimanje za Sveto pismo, a do konca sveta se bodo z njim borile in tekmovalе filozofske knjige svobodnih mislecev, katerih grški vzor je v ospredju. vir vseh njene različne oblike.

Vrstica 12: » *In zaslišali so glas iz nebes, ki jim je rekel: Pridi sem gor! In v oblaku so se dvignili v nebo; in njihovi sovražniki so jih videli.* »

Ta božanska izjava velja za svetopisemski » *dve priči* « po letu 1798.

Primerjava z Jezusom se nadaljuje, saj so prav njega njegovi izbranci videli (po preroku Eliju) dvigniti se v nebesa pred njihovimi pogledi. Po drugi strani pa bodo tako ravnali tudi njegovi izbranci zadnjega časa. Tudi njihovi sovražniki jih bodo videli, kako se v oblaku dvigajo v nebo, kjer jih bo Jezus pritegnil k sebi. Podpora, ki jo Bog daje njegovi stvari, je enaka, za Jezusa Kristusa, njegovega izvoljenega, in v tem kontekstu francoske revolucije, Sveto pismo po letu 1798. Za potrditev konca prerokovanega trajanja »1260 dni« - let , v Leta 1799 je papež Pij VI. umrl v ječi v Valence-sur-Rhône, kar je med letoma 1843-44 in 1994 omogočilo dolgo obdobje miru 150 let, ki je bilo prerokovano v obliki "petih mesecev" v Apo.9 : 5-10 . . Smrt Ludvika XVI., prenehanje monarhije in smrt ujetnika papeža zadajo smrtni udarec verski nestrpnosti "zveri, ki se dviga iz morja " v Raz.13:1-3. Konkordat imenika celi njeno rano, vendar nima več koristi od uničene kraljeve podpore, ne bo več preganjala do časa konca, ko se bo protestantska nestrpnost pojavila pod imenom "zver, ki vstane iz zemlje" v Apo 13:11.

Vrstica 13: » *Tiste ure je nastal velik potres in desetina mesta je padla; v tem potresu je umrlo sedem tisoč mož, ostali pa so bili prestrašeni in so slavili nebeškega Boga.* »

V tej dobi (*tej uri*) se je v duhovni obliki zgodil » *potres* «, ki je bil napovedan že z dosežkom tistega v Lizboni leta 1755, ki se nanaša na temo » *šestega pečata* « iz Apo. 6:12. Po Božjem Duhu je mesto Pariz izgubilo » *desetino* « svojega prebivalstva. Toda drug pomen se lahko nanaša glede na Dan.7:24 in Raz.13:1, deseti del " *desetih rogov* " ali zahodnih krščanskih kraljestev, podvrženih rimskemu papeškemu katolicizmu. Francija, ki jo je Rim imel za "najstarejšo hčer" rimskokatoliške cerkve, je zapadla v ateizem, jo prikrajšala za podporo in šla tako daleč, da je uničila njeno avtoriteto. Četrta ^{trobenta} je to razodela, » *tretji del sonca je udarjen* «; sporočilo " *sedem tisoč mož je bilo ubitih v tem potresu* " potrjuje stvar z besedami: množica (*tisoč*) verskih " *mož* " (*sedem*: versko posvečenje časa), je bilo ubitih v tem družbenem političnem potresu.

Verz 14: » *Drugo gorje je mimo. Glej, tretje gorje pride hitro* ".

Tako je močno prelivanje krvi oživilo strah božji in »Teror« je prenehal, zamenjal ga je imperij Napoleona I., » ^{orel} «, ki je napovedoval zadnje tri » *trobente* «, tri » *velike nesreče*«. » za prebivalce zemlje. Glede na to, da napoved sledi francoski revoluciji od 1789 do 1798, se » *druga nesreča* «, ki ji je pripisana v 14. verz, ne more neposredno nanašati nanjo. Toda za Duha je to način, da nam pove, da se bo nova oblika francoske revolucije pojavila tik pred vrnitvijo v slavi Jezusa Kristusa. Vendar se glede na Raz.8:13 » *drugo gorje* « očitno nanaša na

temo 6 *trobenta* Razod.9:13, ki bo natančno » *pobila tretjino ljudi* «, preden se Jezus Kristus vrne, da bi maščeval krivično obsodbo svojih svetih zvestih služabnikov z iztrebljanjem njihovih smrtnih sovražnikov, zadnjih upornikov. Razumemo lahko, da tako kot pokol, ki so ga povzročili francoski revolucionarji, Bog organizira pokol tretje svetovne vojne, tokrat jedrske, ki bo znatno zmanjšal število prebivalcev zemlje, preden bo uničen. prvotni videz *brezna*, po končnem uničevalnem posegu Jezusa Kristusa.

Dvojni pomen " *drugega gorja* " povezuje *četrto trobento* s *šesto* iz duhovnega razloga. Struktura Razodetja ločuje čas krščanske dobe na dva dela. V prvem » *nesreča* « kaznuje krivce, kaznovane pred letom 1844, v drugem pa tiste, ki so bili kaznovani po letu 1844, tik pred koncem sveta. Obe kaznovalni dejanji imata enak pomen, ki ga Bog daje svoji četrti kazni v 3. Mojzesovi knjigi 26:25: » *Pošljem meč, ki bo maščeval mojo zavezo* .« Prva kazen je padla na ljudi, **ki niso prejeli** sporočila reformacije, dela, ki ga je Jezus pripravil za svoje izvoljene, druga pa na tiste, ki se niso odzvali na Božjo zahtevo **po dokončanju** te reformacije od leta 1843 dalje. ki ga Bog gradi, bo ta trajna reformacija predstavljena do ure, ko se konča čas milosti.

Če prevzamemo stvari in dejanja, ki jih je Bog pripisal možem francoske revolucije od 1789 do 1795, najdemo tiste, ki jih lahko pripiše zahodnim ljudem zadnjih dni. Vidimo enak prezir, isto brezbožnost in sovraštvo do verskih obredov in tistih, ki jih učijo; vedenja, ki je tokrat posledica izjemnega razvoja znanosti in tehnologije. V letih miru sta zahodni svet prevzela ateizem in kriva vera. Bog ima torej dober razlog, da nam za to temo ponudi dvojno branje; obnašanje » *preživelih* «, ki dela glavno razliko med revolucionarno dobo in znanstvenim časom zadnjih dni človeštva. Da bi bilo bolj jasno, po Razodetju 11:11 do 13 so se » *preživeli* « prvega berila, ki zadeva » *četrto trobento* «, » *pokesali* «, medtem ko so se » *preživeli* « drugega, ki se nanaša na » *šesto trobento* «, » *pokesali* «. *ne* ,« glede na Raz.9:20-21.

Tretje » veliko gorje « (za grešnike): Slavna vrnitev Kristusa Justiciarja

Vrstica 15: » *Zatrobil je sedmi angel. In v nebesih so se zaslišali močni glasovi, ki so govorili: Kraljestva sveta so izročena našemu Gospodu in njegovemu Kristusu; in kraljeval bo vekomaj.* »

Zadnja tema poglavja je » *sedma trobenta* «, ki označuje, spomnim vas, trenutek, ko se nevidni stvarnik Bog naredi viden očem svojih sovražnikov, kar potrjuje Apo.1:7: » *Glej, prihaja z oblaki in vsako oko ga bo videlo; tudi tisti, ki so ga prebodli* .« » *Tisti, ki so ga prebodli* «, ki so prebodli Jezusa, so njegovi sovražniki iz vseh obdobj krščanske dobe, tudi iz zadnjih. Prebodli so ga in preganjali njegove zveste učence, o katerih je izjavil: » *Ker ste to storili enemu teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili* (Mt 25,40).« Z neba se dvigajo glasni glasovi, ki praznujejo dogodek. To so tisti prebivalci nebes, ki so se že izrazili, da praznujejo izgon hudiča in njegovih demonov iz nebes s strani zmagovitega Kristusa, imenovanega » *Mihael* « v Razodetju 12:7 do 12. Sodelujejo v veselju izvoljen, nato osvobojen in zmagovalec Jezusa Kristusa. Zgodovina zemeljskega greha se bo ustavila zaradi pomanjkanja grešnikov, uničenih z usti božanskega

Kristusa. Hudič, » knez tega sveta « po Jezusu, izgubi svojo posest nad grešnim svetom, ki ga je uničil Bog. Ostal bo še tisoč let na opustošeni zemlji, ne da bi kogar koli poškodoval, medtem ko bo čakal na svojo popolno odstranitev ob zadnji sodbi z vsemi drugimi grešniki, ki jih bo Bog v ta namen obudil.

Velika nebeška sreča izvoljenih, odrešenih s krvjo Jezusa Kristusa

Vrstica 16: " *In štiriindvajset starešin, ki so sedeli pred Bogom na svojih prestolih, je padlo na obraz in se poklonilo Bogu ,*"

Izvoljeni so vstopili v celestialno Božje kraljestvo, sedijo na prestolih v Božji navzočnosti in bodo kraljevali ali sodili hudobnim v skladu z Raz.20:4. Ta verz spominja na kontekst nebeškega začetka odrešenih v Raz.4. Ta verz predstavlja obliko, ki bi jo moralo imeti pravo čaščenje Boga. Prostracija, klečanje, lice navzdol, je oblika, ki jo je legitimiral Bog.

Vrstica 17: » *Govori: Zahvaljujemo se ti, Gospod Bog vsemogočni, ki si in ki si bil, da si prevzel svojo veliko moč in posedoval svoje kraljestvo.* »

Odrešeni se obnovijo in se poklonijo pred Jezusom Kristusom, » *Vsemogočnim Bogom, ki je in je bil* « » in ki je prišel«, kot je napovedal Raz.1:4. » *Dojel si svojo veliko moč* «, ki si se ji odrekel, da bi rešil svoje izvoljene in s svojo smrtjo poplačal ceno njihovih grehov v svoji » *jagnječji* « službi; " *Božje Jagnje, ki odjemlje grehe sveta .*" Prevzel si » *svoje kraljestvo* «; predlagani kontekst je dejansko tisti, kjer je Duh odnesel Janeza v Raz.1:10; zgodovina Kristusove skupščine na zemlji je v preteklosti. Na tej stopnji za izvoljenimi uradniki stoji " *sedem skupščin* ". Jezusovo kraljevanje, predmet upanja vere izvoljenih, je postalo resničnost.

Vrstica 18: » *Narodi so bili jezni; in prišla je tvoja jeza in prišel je čas, da sodiš mrtve, da poplačaš svoje služabnike preroke, svetnike in tiste, ki se bojijo tvojega imena, majhne in velike, in da uničiš tiste, ki uničujejo zemljo.* »

V tem 18. verzu najdemo zelo koristne informacije o zaporedju prerokovanih dogodkov. 6 - *trobenta* ubita _ *tretjina moških* je, " *Narodi so bili razdraženi* ", in pred našimi očmi, v letih 2020-2021, smo priča vzrokom za to razdraženost: Covid-19 in gospodarski propad, ki ga je povzročil, islamska agresija in takojšnja ruska ofenziva s svojimi zavezniki. Po tem strašnem in uničujočem spopadu, po razglasitvi nedeljskega zakona s strani " *zemeljske zveri* ", to je protestantske in katoliške koalicije ameriških in evropskih preživelih, je Bog nanje izlil " *sedem zadnjih nadlog svoje jeze* " opisano v Rev.16. V času sedmega se je pojavil Jezus, da bi rešil svoje izvoljene in uničil padle. Nato sledi program, pripravljen za » *tisoč let* « sedmega tisočletja. V nebesih se bo po Razodetju 4:1 zgodila sodba hudobnih: » *in prišel je čas soditi mrtvim* «. Svetniki dobijo svoje plačilo: večno življenje, ki ga je Jezus Kristus obljubil svojim izvoljencem. Končno dobijo jutranjo zvezdo in krono, obljubljeni izvoljenim, ki so zmagali v bitki vere: » *da bi nagradil tvoje služabnike preroke* «. Bog tukaj opozarja na pomen prerokbe za vse dobe (Po 2 Pet. 1:19) in še posebej v zadnjih dneh. »*Sveti in tisti, ki se bojijo tvojega imena* « so tisti, ki so se pozitivno odzvali na sporočila treh angelov iz Raz.14:7 do 13; od katerih prvi opozarja na modrost, ki sestoji iz tega, da se ga bojimo, ga ubogamo in ne oporekamo njegovim zapovedim, rekoč: »*Bojte se Boga in dajte mu slavo*«, v njegovem vidiku Boga

stvarnika, » kajti prišla je ura njegove sodbe, in častite njega, ki je naredil nebo in morje in zemljo in izvire voda .«

Vrstica 19: » In odprl se je Božji tempelj v nebesih in skrinja njegove zaveze se je prikazala v njegovem templju. In nastali so bliski in glasovi in grmenje in potres in velika toča. »

Vse teme, predstavljene v tej knjigi Razodetja, se stekajo k temu zgodovinskemu trenutku velike veličastne vrnitve našega božanskega Gospoda Jezusa Kristusa. Ta verz cilja na kontekst, kjer so izpolnjene in zaključene naslednje teme:

Rev.1: Adventizem:

Verzija 4: » Janez sedmim cerkvam, ki so v Aziji: Milost vam in mir od njega, ki je in ki je bil in ki prihaja, in od sedmih duhov, ki so pred njegovim prestolom, »

7. verz: » Glej, prihaja z oblaki. In videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so ga prebodli; in vsi rodovi zemlje bodo žalovali zaradi njega. ja Amen! »

8. verz: » Jaz sem alfa in omega, govori Gospod Bog, tisti, ki je in ki je bil in ki pride, Vsemogočni. »

Vrstica 10: » Bil sem v duhu na dan Gospodov in za seboj sem slišal močan glas, kakor glas trobente, «

Apo.3: Sedmi zbor: konec » laodikejske « dobe (= sojeno ljudstvo).

Razodetje 6:17: Veliki dan Božje jeze proti upornim ljudem, » kajti prišel je veliki dan njegove jeze in kdo more obstati? »

Apo.13: » zver, ki vstane iz zemlje « (protestantska in katoliška koalicija) in njen nedeljski zakon; verz 15: » In dano mu je bilo, da oživi podobo zveri, da bi podoba zveri lahko govorila in da bi bili pobiti vsi, ki ne bi častili podobe zveri. »

Apo.14: Dve temi » žetve « (konec sveta in navdušenje izvoljenih) in » letnice « (pokoli lažnih pastirjev s strani njihovih zapeljanih in zavedenih sledilcev).

Rev.16: Verz 16: “ veliki dan bitke Harmagedon ”

V tem 19. verzu najdemo ključno formulo neposrednega in vidnega Božjega posredovanja, » in nastali so bliski, glasovi, grmenje, potres «, citirano že v Raz.4,5 in 8,5. Tu pa Duh doda » in hudo točo «; » toča «, s katero se konča tema sedme od » sedmih zadnjih nadlog « v Raz.16:21.

Kontekst vrnitve Jezusa Kristusa je torej zaznamovan z zadnjo adventistično temo, ki tokrat spomladi 2030 prinaša resnično odrešenje, ponujeno izvoljenim, pridobljeno s krvjo Jezusa Kristusa. To je ura njegovega spopada z uporniki, ki se pripravljajo na pomor njegovih izbrancev, ki zavračajo rimsko nedeljo in ohranjajo zvestobo soboti, ki jo je Bog posvetil od prvega tedna svojega stvarjenja sveta. » Šesti pečat « iz Razodetja 6 ponazarja obnašanje in grozo teh upornikov, ki jih je Gospod ujel pri dejanju namernega genocida nad svojimi blagoslovljenimi in ljubljenimi izvoljenci. Predmet nestrinjanja je izpostavljen v

tej vrstici 19. Zadeva božanski zakon, shranjen v »skrinji pričevanja« v najsvetejšem kraju tabernaklja in hebrejskega »templja«. Skrinja dolguje svoj ugled in zelo visoko svetost samo zato, ker vsebuje plošče postave, ki jih je vklesal sam Božji prst, osebno, v navzočnosti Mojzesa, njegovega zvestega služabnika. Sveto pismo nam omogoča razumeti, kaj povzroča grozo upornikov v času vrnitve Jezusa Kristusa. Kajti to pravijo vrstice od 1 do 6 psalma 50:

« *Asafov psalm. Bog, Bog, YaHWéH, govori in kliče zemljo od sončnega vzhoda do sončnega zahoda. Iz Siona, popolna lepota, Bog sije. Prihaja, naš Bog, ne molči; pred njim je požirajoči ogenj, okoli njega silovit vihar. Kliče k nebu zgoraj in k zemlji, da sodi svojemu ljudstvu: Zberite k meni moje zveste, ki so z žrtvijo sklenili zavezo z menoj! -In nebesa bodo oznanjala njegovo pravičnost, kajti Bog je sodnik.* »

V kontekstu terorja bodo uporniki videli besedilo četrte od desetih božjih zapovedi prikazano na nebu v ognjenih črkah. In s tem božanskim dejanjem bodo vedeli, da jih Bog obsoja na prvo in »drugo smrt«.

Ta zadnji verz teme »*sedme trobente*« razkriva in potrjuje pomen, ki ga Bog daje svoji postavi, ki jo izpodbija uporniško krivo krščanstvo. Božanski zakon je bil omalovaževan pod pretvezo domnevnega nasprotja zakona in milosti. Ta napaka je posledica napačnega branja besed apostola Pavla v njegovih pismih. Zato bom tukaj razblinil dvom z jasnimi in preprostimi razlagami. V Rim.6 Pavel primerja tiste »*pod postavo*« s tistimi »*pod milostjo*« le zaradi konteksta svojega časa, ko se začne nova zaveza. S formulo »*pod postavo*« označuje Jude stare zaveze, ki zavračajo novo zavezo, ki temelji na popolni pravičnosti Jezusa Kristusa. Izvoljene uradnike, ki vstopijo v to novo zvezo, označuje s formulo "z *zakonom*". Kajti to je korist, ki jo prinaša milost, v imenu katere Jezus Kristus v Svetem Duhu pomaga svojemu izbrancu in ga uči ljubiti in spoštovati sveti božji zakon. Če ga uboga, je potem »*pod postavo*« in ker je »*pod milostjo*«, tudi ni »*pod postavo*«. Ponovno se spomnim, da Pavel pravi o božji postavi, da je »*sveta in da je zapoved pravična in dobra*«; kar delim z njim v Jezusu Kristusu. Medtem ko Pavel graja greh in skuša svoje bralce prepričati, da ne smejo več grešiti, dokler so v Kristusu, sodobni uporniki uporabljajo njegova besedila, da bi mu nasprotovali, tako da so Jezusa Kristusa, za katerega trdijo, da je, postavili za "služarja greha". 7. marec 321. Medtem ko je Pavel v Gal 2:17 izjavil: " *Toda medtem ko iščemo opravičenje po Kristusu, bi bil Kristus služabnik greha, če bi bili tudi mi sami grešniki?" Daleč od tega! » Opozorimo na pomen natančnosti, » daleč od tega«, ki obsoja religiozno pojmovanje lažne moderne krščanske uporniške vere, in to od 7. marca 321, datuma, ko je rimski »*greh*« po avtoriteti poganskega rimskega cesarja Konstantina ^{I. vstopil v zahodno in vzhodno krščansko vero}.*

V tem kontekstu »*sedme trobente*« se konča prvih šest tisoč let, ki jih je Bog določil za svojo izbiro zemeljskih izvoljenih, v njegovem splošnem projektu sedem tisoč let. Nato se začne sedmo tisočletje ali »*tisoč let*« Razodetja 20, ki je posvečeno nebeški sodbi upornikov s strani izvoljenih, ki jih je odrešil Jezus Kristus, tema Razodetja 4.

Razodetje 12: Veliki osrednji načrt

**Ženska – Rimski agresor – Ženska v puščavi – Oklepaj: boj v nebesih –
Ženska v puščavi – Reformacija – Ateizem-
Adventistični ostanek**

Zmagovalna žena, Kristusova nevesta, Božje Jagnje

1. verz: » *Na nebu se je pokazalo veliko znamenje: žena, obdana s soncem, z mesecem pod njenimi nogami in krono iz dvanajstih zvezd na njeni glavi.* »

Tudi tu si sledi več tem v več slikah ali prizorih. Prva tabela ponazarja izbrano skupščino, ki bo imela koristi od zmage Jezusa Kristusa, njenega edinega vodje, po Efež.5:23. Pod simbolom » ženske « je Kristusova »nevesta « obdana s » soncem pravičnosti «, kot je prerokovano v Mal.4:2. V dvojni uporabi je » luna « simbol teme » pod njegovimi nogami «. Ti sovražniki so zgodovinsko in v kronološkem vrstnem redu Judje stare zaveze ter padli kristjani, katoličani, pravoslavci, protestanti in adventisti nove. Na njegovi glavi » krona iz dvanajstih zvezd « simbolizira njegovo zmago v zavezništvu z Bogom, 7, s človekom, 5, kar pomeni število 12.

Preganjanka pred končno zmago

2. verz: " *Bila je noseča in je vpila v porodu in v porodnih bolečinah.* »

V 2. vrstici » *porodne bolečine* « spominjajo na zemeljsko preganjanje, ki je bilo pred časom nebeške slave. To sliko je uporabil Jezus v Janezu 16:21-22: » *Žena, ko rodi, je žalostna, ker je prišla njena ura; ko pa je rodila otroka, se ne spominja več trpljenja, od veselja, ki ga ima, da se je človek rodil na svet. Zato ste tudi vi zdaj v žalosti; vendar te bom spet videl in tvoje srce se bo veselilo in nihče ti ne bo vzel veselja tvojega.* »

Poganski preganjalec žensk: Rim, veliko cesarsko mesto

3. verz: » *In še eno znamenje se je pokazalo na nebu; in glej, bil je velik rdeči zmaj, ki je imel sedem glav in deset rogov in na njegovih glavah sedem diademov.* »

3. verz identificira njegovega preganjalca: seveda hudiča, vendar deluje prek mesenih zemeljskih sil, ki preganjajo izvoljene po njegovi volji. Pri svojem delovanju uporablja dve zaporedni strategiji; tisto o » *zmaju* « in tisto o » *kači* «. Prvi, » *zmajev* «, je odprt napad, ki ga uporablja poganski cesarski Rim. Tako najdemo simbole, ki smo jih videli že v Dan.7:7, kjer se je Rim pojavil v videzu četrte pošastne živali z " *desetimi rogov* ". Poganski kontekst potrjuje prisotnost " *diademov* ", ki so tukaj postavljeni na " *sedem glav* ", simbol rimskega mesta po Apo.17. Ta natančnost si zasluži našo popolno pozornost, saj nam vsakič, ko je ta podoba predstavljena, z lokacijo » *tiar* « *nakazuje* napovedani zgodovinski kontekst.

Verski preganjalec žensk: Papeško katoliški Rim

Verz 4: » *Njegov rep je od vlekel tretjino zvezd z neba in jih vrgel na zemljo. Zmaj je stal pred ženo, ki je bila tik pred porodom, da bi požrl njenega otroka, ko bo rodila.* »

Ta verz pod novimi simboli povzema sporočilo Razodetja 11:1 do 3, kjer je papeški Rim pooblastil Bog pod naslovom " *palica* ", da " *42 mesecev tepta sveto mesto* ".

V Danielu naj bi » *deset rogov* « rimskega cesarstva nasledil papeški » *mali rog* « (od 538 do 1798). To nasledstvo je potrjeno tukaj v Raz.12, v 4. vrstici.

Izraz " *rep* ", ki cilja na lažno " *prerokinja Jezebela* « iz Raz.2:20 ponazarja to nasledstvo lažno krščanskega papeškega verskega Rima. Obtožba, navedena v Dan 8:10, je tukaj obnovljena. Žrtve njegovih zvijač in zapeljevanj, vredne » *kače* « iz Geneze, so poteptane pod simbolom » *nebeških zvezd* « oziroma pod nazivom » *državljeni nebeškega kraljestva* «, ki ga Jezus pripisuje svojim učencem. . " *Tretja oseba je povlečena v svoj padec.* " Tretji ni naveden zaradi njegovega dobesednega pomena, ampak kot povesod v prerokbah kot pomemben del celotnega števila preizkušenih kristjanov. Žrtve lahko ta delež celo presežejo dobesedno tretjino.

Vrstica 5: » *Rodila je sina, ki bo vladal vsem narodom z železno palico. In njen otrok je bil vzet k Bogu in k njegovemu prestolu.* »

V dvojni aplikaciji se prerokba spominja, kako se je hudič bojeval za stvar Mesije od njegovega rojstva do njegove zmagovite smrti. Toda ta zmaga je zmaga prvorojenca, za katerim bodo uspeli vsi njegovi izbranci, da nadaljujejo isti boj, dokler ne dosežejo končne zmage. V tistem trenutku, ko prejmejo nebesno telo, bodo z njim delili njegovo sodbo nad hudobnimi in tam je, da bodo skupaj " *pasli narode z železno palico* ", ki bo razsodila " *muke* " *druga smrt* « poslednje sodbe. Kristusova izkušnja in izkušnja njegovih izvoljenih se zlijeta v eno skupno izkušnjo in podoba » *otroka, vzetea k Bogu in na njegov prestol* «, torej v nebesa, je podoba zemeljske » *odrešitve* « izvoljenih. bo dosežen leta 2030, ob vrnitvi

maščevalnega Kristusa. Rešeni bodo " bolečin". porod «. Otrok je simbol uspešnega in zmagovitega pristnega krščanskega spreobrnjenja .

Vrstica 6: » *In žena je zbežala v puščavo, kjer ji je Bog pripravil prostor, da bi se tam hranila tisoč dvesto šestdeset dni.* »

Preganjana skupščina je miroljubna in razorožena, njeno edino orožje je Sveto pismo, Božja beseda, meč Duha, le beži lahko pred svojimi agresorji. Vrstica 6 opozarja na čas preganjajoče papeške vladavine za preroških " 1260 dni " ali 1260 resničnih let po šifri Ezé.4:5-6. Ta čas je za krščansko vero čas boleče preizkušnje, ki jo nakazuje omemba besede » *puščava* «, kjer jo »vodi Bog«. Tako deli stisko » *dveh prič* « iz Raz. 11:3. V Dan.8:12 je bil ta božanski stavek formuliran takole: » *vojska je bila izročena z večnimi zaradi greha* «; greh, zagrešen z opustitvijo spoštovanja dneva sobotnega počitka od 7. marca 321.

Odpiranje oklepaja: boj na nebu

7. verz: » *In bila je vojna v nebesih. Mihael in njegovi angeli so se borili proti zmaju. In zmaj in njegovi angeli so se borili,*

Napovedano vnebovzetje svetnikov si zasluži razlago, ki nam jo Duh predstavi v nekakšnem oklepaju. To bo omogočeno zaradi zmage Jezusa Kristusa nad grehom in smrtjo. Ta zmaga je bila potrjena po njegovem vstajenju, toda Duh nam tu razkrije posledice, ki jih je imela za prebivalce nebes, ki so se vse do tega trenutka družili z demoni in samim Satanom.

Zelo pomembno : ta nebeški konflikt, ki je ostal neviden človeškim očem, osvetljuje pomen skrivnostnih besed, ki jih je Jezus izrekel, ko je bil na zemlji. V Janezu 14:1-3 je Jezus rekel: » *Naj se vaše srce ne vznemirja. Verjemite v Boga in verjemite vame. V hiši mojega Očeta je veliko dvorcev. Če ne bi bilo, bi ti povedal. Pripravil bom prostor zate. In ko grem in vam pripravim prostor, pridem spet in vas vzamem k sebi, da boste tudi vi, kjer sem jaz.* » Pomen, dan » pripravi « tega » kraja «, se bo pojavil v verzu, ki sledi.

8. verz: » *Toda niso bili močni in ni bilo več njihovega mesta v nebesih.* »

Ta nebeška vojna nima nič skupnega z našimi zemeljskimi vojnami; ne povzroči takojšnje smrti in dva nasprotna tabora nista enaka. Veliki Bog stvarnik, ki se predstavlja v ponižnem in bratskem videzu nadangela *Mihaela*, je vseeno vsemogočni Bog, pred katerim bi se morala vsa njegova bitja prikloniti in ubogati. Satan in njegovi demoni so tista uporniška bitja, ki ubogajo le pod prisilo, na koncu pa se ne morejo upreti in so prisiljeni ubogati, ko jih veliki Bog s svojo vsemogočnostjo prežene iz nebes. Med njegovo zemeljsko službo so se Jezusa bali hudobni angeli, ki so ga ubogali in pričali, da je res » *Božji Sin* « božanskega projekta, in ga tako imenovali.

V tem verzu Duh določa: " *njihovega mesta ni bilo več v nebesih* ". To » *mesto* «, ki so ga zasedli nebeški uporniki v Božjem kraljestvu, je bilo treba osvoboditi, da bi bilo to nebeško kraljestvo lahko » *očiščeno* « in » *pripravljeno* «, da sprejme Kristusove izvoljene na dan njegove zadnje bitke proti zemeljskim upornikom med njegovim prihodom v slavi. Takrat, ko svoje izvoljence vzame s seboj, » *bodo vedno z njim, kjer koli že je* « ali na očiščenem nebu, ki je tako » *pripravljen* «, da jih sprejme. Del zemlje bo takrat opustošenje tipa, ki ga prerokuje beseda " *globoko* " od 1. Mojz. 1:2. V luči tega boja je božanski

odrešilni projekt osvetljen in vsaka ključna beseda njegovega načrta razkriva svoj pomen. To velja za te verze, navedene v Heb.9:23: » *Torej je bilo potrebno, saj podobe stvari, ki so v nebesih, naj bi bile očiščene na ta način, če so bile same nebeške stvari z žrtvami, ki so bile boljše od teh.* » Tako je bila potrebna » odličnejša žrtev « tista prostovoljna smrt Mesije z imenom Jezus, ki je bil ponujen v odkup za grehe svojih izvoljenih, predvsem pa, da bi svojim stvarjenjem in sebi pridobil legitimno zakonsko pravico obsojati do smrti nebeški in zemeljski uporniki. Na ta način je bilo najprej » *očiščeno* « *nebeško božje svetišče* , nato pa bo ob vrnitvi zmagovitega Kristusa prišla na vrsto zemlja, ki jo označuje za » *podnožje* « svojih nog, ne pa za »svoje« svetišče« v Iza.66:1-2: » *Tako pravi GOSPOD: Nebo je moj prestol in zemlja je podnožje mojih nog . Kakšno hišo bi lahko zgradil zame in v katerem kraju bi mi dal živeti? Vse to je moja roka naredila in vse je nastalo, govori GOSPOD. To je tisti, na katerega se bom ozrl: na tistega, ki trpi in je slabotnega duha, na tistega, ki se boji moje besede. » ; ali, po Ezek.9:4, na » *tiste, ki vzdihujejo in stokajo zaradi gnusob* «, ki so jih storili.*

Verzija 9: » *In vržen je bil veliki zmaj, tista starodavna kača, ki se imenuje hudič in satan, ki zapeljuje vso zemljo: vržen je bil na zemljo in z njim so bili vrženi njegovi angeli.* »

Nebeška bitja so prva imela koristi od duhovnega čiščenja, ki ga je izvedel zmagoviti Kristus. Iz nebes je izgnal hudiča in njegove angelske demone, ki so bili dva tisoč let » *izgnani* « *na zemljo*. Hudič torej pozna » *čas* «, ki mu osebno in njegovim demonom preostane, da delujejo proti izbranim svetnikom in božji resnici.

Opomba : Jezus ni le razodel Božjega značaja človeštvu, predstavil je tudi ta mogočni značaj, ki je hudič, o katerem je stara zaveza povedala malo, tako da je bil skoraj prezrt. Od Jezusove zmage proti hudiču se je boj med obema taboroma zaostрил zaradi zaprtja demonov, ki sedaj na neviden način živijo med ljudmi na zemlji in po vsej naši zemeljski dimenziji, ki vključuje planete in zvezde na nebu. To so edini nezemljani v naši zemeljski dimenziji.

Tukaj vas moram spomniti, da je pravilno razumevanje celotnega odrešitvenega projekta programa, ki ga je zasnoval Bog, izključni privilegij, pridržan njegovim izbrancem. Ker je lažna vera prepoznana v tem, da je v svojih interpretacijah svojega projekta vedno napačna. To je bilo dokazano, saj so Judje, ki so Mesiju v Svetem pismu prerokovali vlogo prinašalca telesne odrešitve, medtem ko je Bog načrtoval le duhovno osvoboditev; da greha. Prav tako danes lažna krščanska vera čaka z vrnitvijo Jezusa Kristusa, vzpostavitvijo njegovega kraljestva in njegove moči na zemlji; stvari, ki jih Bog ni postavil v svoj program, kot nas uči njegovo preroško Razodetje. Nasprotno, njegov veličastni prihod bo zaznamoval konec njihovega življenja, ki ostaja nosilec njihovih grehov in vse njihove krivde do njega.

Kristusov izvoljenec ve, da se je svobodno življenje začelo v nebesih in da bo stvarnik Bog po zemeljskem oklepaju, ki je potreben za popolno izkazovanje svoje ljubezni in svoje pravičnosti, podaljšal življenje svojim stvarjenjem, ki ostanejo zvesti v nebesih in na zemlji, večno v svoji nebeški obliki. Nebeški in zemeljski uporniki bodo takrat sojeni, uničeni in izničeni.

Nebeško kraljestvo je osvobojeno

Vrstica 10: » *In slišal sem močan glas v nebesih, ki je rekel: Zdaj je prišlo odrešenje in moč in kraljestvo našega Boga in oblast njegovega Kristusa; kajti vržen je bil tožnik naših bratov, ki jih je dan in noč tožil pred našim Bogom.* »

Ta » *Zdaj* « cilja na datum 7. 30. april, prvi dan v tednu po sredi, 3. aprilu, ko je Jezus s sprejetjem križa premagal hudiča, greh in smrt. Tisti prvi dan v tednu je rekel Mariji: » *Ne dotikaj se me; Nisem se še povzpел k svojemu Očetu .* » Njegovo zmago je bilo treba še uradno razglasiti v nebesih in od takrat naprej je v svoji vsej božanski moči, pod ponovno odkritim angelskim imenom » *Mihael* «, pregnal hudiča in njegove demone iz nebes. Opozoriti moramo na citat » *tožnik naših bratov, ki jih je dan in noč tožil pred našim Bogom* «. Razkriva nam neizmerno univerzalno bratstvo božjega tabora, ki svoje zavračanje uporniškega tabora deli z izvoljenimi zemlje. Kdo so ti " *bratje* "? Tisti v nebesih in tisti na zemlji, kot je Job, ki je delno izročen hudiču, da bi mu dokazal, da so njegove » obtožbe « neutemeljene.

Vrstica 11: » *Premagali so ga zaradi Jagnjetove krvi in zaradi besede svojega pričevanja in svojega življenja niso tako ljubili, da bi se bali smrti.* »

Vzorec, o katerem razpravlja ta verz, najdemo v sporočilu iz » *smirnske* « dobe in to sporočilo nakazuje merilo vere, ki ga zahteva Jezus Kristus za vse prerokovane dobe do njegove veličastne vrnitve.

Zmaga » *Mihaela* «, celestialnega božanskega imena našega Odrešenika Jezusa Kristusa, upravičuje njegove slovesne izjave v Mateju 28:18 do 20: » *Jezus je prišel in jim takole govoril: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence, krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in jih učite izpolnjevati vse, kar sem vam zapovedal. In glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.* »

Tako je Bog na temelju svoje prve zaveze Mojzesu razodel zgodovino izvora naše zemeljske razsežnosti, vendar šele nam, ki živimo zadnje dni človeštva, razkrije razumevanje njegovega celotnega odrešitvenega projekta, tako da zapiranje oklepaja izkušnje zemeljskega greha, ki bo trajal šest tisoč let. Z Bogom torej delimo pričakovanje večne združitve vseh njegovih zvestih nebeških in zemeljskih izvoljencev. Zato je izvoljen privilegij, da svojo pozornost usmerimo na nebo in njegove prebivalce. Po drugi strani pa se niso nehali zanimati za usodo izvoljenih in za našo zemeljsko zgodovino, od stvarjenja do konca sveta, kot je zapisano v 1Kor.4,9: » *Za Boga se mi zdi , je nas, apostole, naredil za zadnje ljudi, na nek način obsojene na smrt, saj smo bili predstava svetu, angelom in ljudem.* »

Položaj zemlje se poslabša

Vrstica 12: » *Zato se veselite, nebesa in vi, ki prebivate v nebesih. Gorje zemlji in morju! Kajti hudič se je spustil k vam v veliki jezi, vedoč, da ima malo časa.* »

» *Prebivalci v nebesih* « so bili prvi, ki so se » *veselili* « Kristusove zmage. Toda protipostavka tega veselja je stopnjevanje » *nesreče* « za »prebivalce zemlje« . Ker hudič ve, da je pogojno obsojen na smrt in da ima » *malo časa* «, da ukrepa proti svojemu načrtu odrešenja. Dejanja, ki jih je 2000 let izvajal demonski tabor,

zaprt na zemlji, je vsa razkril Jezus Kristus v svojem Razodetju ali Apokalipsi. To je tema tega dela, ki ga pišem za vas. In od leta 2018 so izvoljenci Jezusa Kristusa delili to spoznanje o koncu časa, rezerviranega za hudiča za njegovo delo zapeljevanja; končalo se bo spomladi 2030 s veličastno vrnitvijo njihovega božanskega Učitelja. Oklepaj te teme se zaključí z 12. verzom.

Če zaprem oklepaj boja na nebu

Nadaljevanje teme ženske vožnje v puščavi

Verzija 13: » *Ko je zmaj videl, da je bil vržen na zemljo, je zasledoval ženo, ki je rodila moškega otroka.* »

Ta oklepaj omogoča Duhu, da prevzame temo papeške vladavine iz 6. vrstice. Izraz » *zmaj* « v tej vrstici še vedno označuje samega hudiča, Satana. Toda njegov boj proti » *ženski* « poteka skozi rimsko akcijo, zaporedoma cesarsko, nato pa papeško.

Vrstica 14: » *In dve peruti velikega orla sta bili dani ženi, da je lahko odletela v puščavo, na svoj kraj, kjer se hrani nekaj časa in časov in pol časa, daleč stran od obraz kače.* »

V tej vrstici 14 nadaljuje sporočilo z navedbo trajanja papeške vladavine v obliki »tri leta in pol«, » *čas, časi in pol časa* «, ki je že uporabljen v Dan.7:25. V tem nadaljevanju bodo razkrite nove podrobnosti v kronološkem zaporedju dogodkov. Upoštevati je treba eno podrobnost: » *zmaj* « iz 4. verza je nadomeščen s » *kačo* « na enak način, kot je » *zmaj* « iz 3. verza nadomeščen z » *repom* «. Izraza » *kača in rep* « nam razkrivata spremembo v aktivni taktiki, ki jo Bog, » *veliki orel* «, navdihuje hudiču in njegovim demonom. Po odkriti agresiji » *zmaja* « sledi zvijača in verska laž » *kače* «, ki se uresniči s papeško vladavino 1260 prerokovanih let. Omemba » *kače* « omogoča Bogu, da nam predlaga primerjavo z okoliščinami izvirnega greha. Tako kot je Evo zapeljala » *kača* «, skozi katero je govoril hudič; » *Žena* «, » Kristusova *nevesta* «, je podvržena preizkusu lažnivih besed, ki ji jih hudič predstavlja skozi » *usta* « svojih zastopnikov papeškega katolicizma.

Vrstica 15: » *In kača je poslala vodo iz svojih ust kakor reko za ženo, da jo potegne k reki.* »

15. verz ponazarja katoliško preganjanje, ki mu je podvržena nezvesta krščanska vera; kot » *voda reke* «, ki » *odnaša* « vse, kar ji je na dosegu. Rimskokatoliška papeška » *usta* « so sprožila svoje fanatične in krute katoliške lige proti svojim verskim nasprotnikom. Popoln dosežek te akcije je Ludvik XIV., ki mu je svetoval škof Le Tellier, ustanovitev zbora »zmajev«. To vojaško telo, ustanovljeno za preganjanje miroljubnega protestantskega odpora, je imelo za cilj "usposobiti" vse šibke in krotke Kristusove izvoljence v njegove dogme, tako da jih je prisililo, da izbirajo med spreobrnitvijo v katolištvo ali odpeljanostjo v ujetništvo ali smrt po grozljivem zlorabi in mučenju. .

Vrstica 16: » *In zemlja je pomagala ženi in zemlja je odprla usta in pogoltnila reko, ki jo je zmaj vrgel iz svojih ust.* »

Duh nam ponuja dve prekrivajoči se razlagi tega posameznega verza. Upoštevajte, da sta » *ženska* « in » *zemlja* « tukaj dve različni entiteti in da lahko »

zemlja « simbolizira protestantsko vero ali dobesedno zemljo, prst našega planeta. To bo dalo temu verzu dve razlagi, ki si sledita kronološko v božanskem razodetju.

1. sporočilo: lažni živalski protestantizem : V ^{kronološkem} vrstnem redu, najprej, " *ženska* " ustreza slikovitemu opisu miroljubnih protestantov reformacije, katerih uradna " *usta* " (usta Martina Luthra leta 1517) so obsojale grehe katoličanov; kar je upravičilo njihovo ime: »Protestanti« so tisti, ki protestirajo proti katoliški verski nepravčnosti, ki greši proti Bogu in ubija njegove prave služabnike. Druga hinavska komponenta protestantizma, ki jo simbolizira beseda » *zemlja* «, je prav tako odprla svoja » *usta* «, da bi obsodila katoliško vero, vendar je prijela za orožje in njeni siloviti udarci so »požrli « znaten del borcev katoliških zvez. Beseda " *dežela* " tukaj simbolizira slavne "hugenate", protestantske borce na Cévennesu in tiste iz vojaških utrd, kot je La Rochelle, med "verskimi vojnam", v katerih dve skupini ljudi nista niti služila niti ga častila. borci.

2. ^{sporočilo} : **maščevalni meč francoskega nacionalnega ateizma .** V drugem branju in v kronološkem vrstnem redu ta 16. verz razkrije, kako bo francoska revolucija popolnoma pogoltnila papeško agresijo katoliških monarhij. To je glavno sporočilo tega verza. In to je tisti, ki ga Bog dodeli vlogi " *trobenta* " iz Razod. 8:12 in " *zver, ki vstane iz brezna* " iz Raz. 11:7, v analogiji z Lev. 26:25, prihaja, pravi Bog, kot " *meč, da maščuje moje zavezništvo* ", ki so ga izdali uporni katoliški grešniki. Ta podoba temelji na kaznovanju upornika » *Koraha* « v 4. Mojzesovi 16:32: » ***Zemlja je odprla svoja usta in jih pogoltnila in njih hiše z vsem Korahovim ljudstvom in vsem njihovim premoženjem .*** « V popolnem skladu z Božjim razodetjem in zgodovinskim dosežkom ta primerjalna podoba spominja na zavračanje Božjega zakona s strani upornikov v obeh situacijah.

Zmajev zadnji sovražnik : Adventistični ostanek žensk

Vrstica 17: » *In zmaj se je razjezil na ženo in se je šel vojskovat proti ostanku njenih potomcev, ki izpolnjujejo Božje zapovedi in imajo Jezusovo pričevanje.* »

V tišini čez 150 let delovanja protestantov, ki jih je prizadelo božje prekletstvo, na temo » 5 . njihovega skupnega sovraštva. Te zadnje tarče bodo Izvoljeni, zadnji potomci in dediči adventističnih pionirjev iz leta 1873, katerim je bil ta zadnji preizkus napovedan v skladu z Raz.3:10. Pionirji, katerih poslanstvo bodo dokončali, nosijo svoj božanski blagoslov. Trdno in zvesto bodo morali podpirati delo, ki jim ga je zaupal Jezus: zavrnitev kakršnega koli počastitve » *znaga zveri* « na rimsko nedeljo, tako da se zvesto in ne glede na ceno držijo prakse sobotnega počitka med Sobota, pravi sedmi dan v tednu, čas, ki ga je organiziral in vzpostavil veliki in vsemogočni stvarnik Bog. To je ta resnica, ki se pojavi v tem opisu "ostanka ženinega semena " v tem verzu: " *tisti, ki izpolnjujejo Božje zapovedi* ", deset in ne devet; » *in ki ohranjajo Jezusovo pričevanje* «, ker ne pustijo, da bi jim ga kdo vzela; ne » *zmaji* «, ne » *kače* «. In to » *Jezusovo pričevanje* « je najbolj dragoceno, saj je po Raz 19,10 » *Jezusovo pričevanje duha prerokovanja* «. Prav to preroško pričevanje onemogoča, *da bi hudič »zapeljal*

prave izvoljene « Kristusa, Boga resnice, kot uči Matej 24:24: » *Kajti vstali bodo lažni Kristusi in lažni preroki; izvajali bodo velike čudeže in čudeže, do te mere, da bodo zapeljali, če bi bilo mogoče, celo izvoljene* . " .

Skoraj ... popolna zmaga Satana

Vrstica 18: " *In stal je na morskem pesku.* "

Ta zadnji verz nam prikazuje zmagoslavnega hudiča, ki je s svojim padcem in svojo smrtno obsodbo uspel pripeljati s seboj vse krščanske verske ustanove, ki jim dominira in jih drži pod svojo oblastjo. V Izaiji 10:22 Bog izjavlja: » *Čprav je tvoje ljudstvo, o Izrael, kakor morski pesek, se le ostanek povrne; uničenje rešeno, bo povzročilo prelivanje pravice.* » Tako po tej prerokbi ob koncu sveta le disidenti adventisti, ki predstavljajo » *ostanek žene* «, » *Izvoljenko, Kristusovo nevesto* « in *duhovni »Izrael* « Boga, pobegnejo k temu satansko nadvlado. Spominjam se, da pod imenom »adventist« Duh opredeljuje merilo vere za odrešenje zadnjih izbrancev, izbranih od leta 1843; leta 2020 je to religiozno vedenje, ne pa več institucija, ki jo je Bog leta 1994 sodil, obsodil in zavrnil (» *izbruhal* «).

Razodetje 13: Lažni bratje krščanske vere

Zver morja – Zver zemlje

Število 13 za vraževerne malikovalce predstavlja talisman za srečo ali talisman za nesrečo, odvisno od mnenja in države vsake osebe. Tukaj, v svojem veličastnem razodetju, nam Bog razkrije lastno številsko kodo, ki temelji na številih od 1 do 7 in njihovih različnih kombinacijah. Število 13 dobimo s seštevanjem števila "6", števila angela Satana, in števila "7", števila Boga in torej zakonite vere, ki je bila dana Bogu stvarniku v Jezusu Kristusu. Tako bomo v tem poglavju našli »lažne brate krščanske vere«, a resnične smrtne sovražnike resnično izvoljenih. Ta » *tarš* « se skriva sredi » *dobrega zrna* « pod zavajajočimi verskimi videzi, ki jih to poglavje razkriva.

Prva zver : ki se dviga iz morja

bitka kačjega zmaja

1. verz: » *Tedaj sem videl zver, ki je prihajala iz morja in je imela deset rogov in sedem glav in na svojih rogovih deset diademov in na svojih glavah bogokletna imena.*

Kot smo videli v preučevanju Razodetja 10, najdemo v tem poglavju dve tako imenovani krščanski » zveri « našega časa. Prvi, » *ki se dviga iz morja* «, kot v Dan.7:2, se nanaša na katoliško vero in njeno preganjalno vladavino preroških » 42 mesecev « ali 1260 resničnih let. Če prevzamemo simbole imperijev pred tem v Dan.7, najdemo vladavino » *majhnega roga* «, ki naj bi se pojavil potem, ko je » *deset rogov* « prejelo svoja kraljestva po Dan.7:24. Tiare, nameščene na *desetih rogovih, kažejo*, da je tarča ta zgodovinski kontekst. Tu je papeški Rim simboliziran s » *sedmimi glavami* «, ki ga posebej označujejo v dvojnem smislu. Najbolj dobesedna je tista o " *sedmih gričih* ", na katerih je Rim zgrajen po Raz.17:9. Drugo, bolj duhovno, ima prednost; izraz " *sedem glav* " označuje posvečenje oblasti: " *sedem* " je število posvečenja, " *glave* " pa označujejo sodnika ali starešino v Iza.9:14. To višje magistrat je mogoče pripisati papeškemu Rimu, ker ima obliko neodvisne države, tako civilne kot verske, katere glava je papež. Duh določa: " *in na njegovih glavah imena bogokletja* ". Beseda » *blasfemija* « je v ednini in jo moramo prevesti kot: » *imena laži* «, glede na pomen besede » *blasfemija* «. Jezus Kristus pripisuje » *laž* « rimskemu papeškemu režimu. Zato mu pripisuje naziv » *oče laži* «, s katerim je označil hudiča, samega satana v Janezu 8,44: » *Vaš oče je hudič in hočete uresničevati želje svojega očeta. Bil je morilec od začetka in ne stoji v resnici, ker ni resnice v njem. Ko govori laž, govori iz svojega srca; ker je lažnivec in oče laži.* "

2. verz: » *Zver, ki sem jo videl, je bila podobna leopardu ; njegove noge so bile kot medvedove in njegova usta kakor levja gobec . Zmaj mu je dal svojo moč, svoj prestol in veliko oblast. »*

» *Četrta zver* « iz Dan 7:7, imenovana » *strašna, strašna in izjemno močna* «, prejme tukaj natančnejši opis. Pravzaprav samo predstavlja merila treh imperijev, ki so bili pred njim od Kaldejskega cesarstva. Ima okretnost "leoparda", izjemno moč "medveda" in kruto mesojedo moč "leva". V Razodetju 12:3 je » *zmaj* « iz verza 3, kjer so bili » *diademi* « na » *sedmih glavah* «, predstavljal Rim v njegovi poganski imperialni fazi, ki je preganjal prve kristjane. Torej, tako kot " *mali rog* " iz Dan 7:8-24 nasledi Dan 8:9, tukaj papeštvo prejme svojo moč od rimskega cesarstva; kar zgodovina potrjuje s cesarskim dekretom zaradi Justinijana I. leta 533 (pisno) in 538 (prijava). Toda pozor! » *Zmaj* « se nanaša tudi na » *hudiča* « v Razodetju 12:9, kar pomeni, da papeštvo prejme svojo moč, » *moč, prestol in veliko oblast* « od samega hudiča. Razumemo, zakaj Bog iz prejšnjega verza obe entiteti naredi za » *očeta laži* «.

Opomba: Na vojaški ravni papeški Rim ohranja moč in moč svoje cesarske oblike, ker mu evropske kraljeve vojske služijo in izpolnjujejo njegove odločitve. Kot uči Dan 8:23 do 25, njegova moč temelji na » *uspehu njegovih zvijač* «, ki so sestavljene iz trditve, da predstavlja Boga na zemlji, in kot taka, da

lahko odpre ali zapre dostop do predlaganega večnega življenja. Kristusov evangelij: » Na koncu njihovega gospostva, ko bodo grešniki pokončani, bo vstal predrzen in premeten kralj . Njegova moč se bo povečala, vendar ne z njegovo lastno močjo ; povzročil bo neverjetno opustošenje, uspel bo v svojih podvigih , uničil bo močne in ljudstvo svetnikov. Zaradi njegovega blagostanja in uspeha njegovih zvijač bo imel arogantnost v svojem srcu, uničil bo mnoge ljudi, ki so živeli mirno, in se bo dvignil proti poglavarju vladarjev; vendar se bo zlomilo, brez napora katere koli roke. »

Konec 1260-ih je ateizem francoske revolucije končal njeno despotsko moč, vzpostavljeno od leta 538 .

Verz 3: » In videl sem eno njegovih glav, kakor da bi bila smrtno ranjena; toda njegova smrtna rana je bila zaceljena. In vsa zemlja je bila v strahu za zverjo. »

Nikoli v svoji zgodovini se bo morala papeška magistrata zaradi prisile odpovedati svoji preganjalni moči. To bo doseženo od leta 1792, ko bo monarhijo, njeno oboroženo podporo, strmoglavil in obezglavil francoski ateizem. Kot je napovedano v Razodetju 2:22, ta ateistična " velika stiska " želi uničiti rimsko versko moč " žene Jezabele " in njene tarče so " tisti, ki prešuštvujejo z njo "; monarhov, monarhistov in katoliških duhovnikov. Takole je morala biti » kot *nasmrt ranjena* «. Toda iz oportunističnih razlogov ga je cesar Napoleon I. leta 1801 ^{ponovno vzpostavil} v imenu svojega konkordata. Nikoli več ne bo direktno preganjala. Toda njegova zapeljiva moč se bo nadaljevala za množice katoliških vernikov, ki bodo vsi verjeli v njene laži in njene pretvarjanja do vrnitve v slavi Jezusa Kristusa: "In vsa zemlja je bila v občudovanju za zverjo ". » *Vsa zemlja je sledila zveri* «, in ta beseda *zemlja* v dvojnem pomenu zadeva planet, pa tudi reformirano protestantsko vero, ki izhaja iz njega. Od takrat sklenjeno ekumensko zavezništvo (= zemeljsko, v grščini) potrjuje to napoved. Če bi Duh želel izraziti to sporočilo v jasnem jeziku, bi prebrali: " celotna protestantska vera je sledila netolerantna katoliška vera . To izjavo bo potrdila študija druge » *zveri* «, ki tokrat » *prihaja iz zemlje* « v 11. vrstici tega 13. poglavja.

Vrstica 4: » In častili so zmaja, ker je dal oblast zveri; častili so zver, rekoč: Kdo je kakor zver in kdo se more bojevati zoper njo? »

Tisti, ki častijo papeški režim, označuje tako cesarski Rim, kot tudi Satana, po Razodetju 12:9, *zmaja*, torej samega *hudiča* ; to kot rezultat in v popolni nevednosti, saj je on tisti, ki je " *zveri dal svojo moč* ". Tako je papeški » *uspeh podjetja* «, napovedan v Dan 8,24, potrjen z zgodovino. S svojo versko močjo kraljuje nad kralji na absoluten način, dolgo nesporen. Tistim, ki ji služijo, dodeljuje zemljišča in časti z naslovi, da jih nagradi, kot lahko preberemo v Dan 11:39: »S tujim bogom bo ukrepal proti utrjenim krajem; in napolnil bo s častjo tiste, ki ga priznavajo, postavil jih bo za vladarje mnogim, razdelil jim bo zemljo kot nagrado.« Stvar je bila izvedena dobesedno na dobro znan način, ko je papež Aleksander VI Borgia (zloglasni atentator) leta 1494 razdelil deželo in jo dodelil Portugalski, vzhodni napredni točki Brazilije in Indije, in Španiji vse ostale novoodkrite zemljišča. Duh vztraja. Izvoljenec Jezusa Kristusa mora biti popolnoma prepričan, da je katoliška vera diabolčna in da vsa njena

agresivna ali humanistična dejanja usmerja Satan, nasprotnik Boga in izvoljenih. Ta poudarek je upravičen, saj prerokuje v Dan.8:25, " *uspeh njegovih podjetij in uspeh njegovih zvijač* ". Njena verska avtoriteta, ki jo priznavajo kralji, mogočnejši in krščanska ljudstva Evrope, ji daje ugled, ki temelji na zaupanju, zato je v resnici izjemno krhek. Toda ko se Bog in hudič združita za kaznovalno akcijo, množice, človeške množice ljudi poslušno sledijo načrtani in predvsem vsiljeni lažni poti. Na zemlji moč kliče po moči, ker se ljudje radi počutijo močne, in na tem področju je papeški režim, ki trdi, da predstavlja Boga, mojster žanra. Kot v Rev.6, tema postavlja vprašanje: " *Kdo je kakor zver in kdo se more bojevati zoper njo?* ". Poglavlja 11 in 12 sta dala odgovor: Bog v Kristusu, ki bo leta 1793 povzročil francoski revolucionarni ateizem, ki ga bo zajel v prelivanje krvi. Toda do pojava tega » *maščevalnega meča* « (vloga, pripisana 4. ^{kazni} v Lev.26:25), so se oboroženi protestanti že bojevali z njim, ne da bi ga vendarle uspeli premagati. Moški, protestanti, Francozi in Nemci ter anglikanci, vsi tako žilavi kot ona, se bodo borili proti njej od 16. stoletja in ji ^{vračali} smrtne udarce, ker je njihova vera predvsem politična.

Vrstica 5: » *In dana so mu usta, ki govorijo ošabne besede in bogokletja; in dobil je moč, da deluje dvainštirideset mesecev.* »

Te besede so enake tistim, ki jih beremo v Dan 7:8 in se nanašajo na rimski papeški » *mali rog* «, ki se dviga za » *desetimi rogovi* « evropskih kraljestev. Tu najdemo njegovo " *aroganco* ", toda tu Duh dodaja " *blasfemije* " ali lažne domneve in verske laži, na katerih je bil zgrajen " *njegov uspeh* ". Bog potrjuje svojo vladavino " *1260* " dejanskih let, predstavljenih v svetopisemski preroški obliki " *dvainštirideset mesecev* ", v skladu s šifro " *dan za leto* " Eze.4:5-6.

Vrstica 6: » *In odprla je svoja usta, da bi preklinjala Boga, da bi preklinjala njegovo ime in njegov šotor in tiste, ki prebivajo v nebesih.* »

Tukaj moram opozoriti na splošni pomen, ki ga človeštvo pripisuje besedi » *blasfemija* « ali žalitev. To pojmovanje je zavajajoče, ker označevanje laži, » *bogokletstva* « sploh ne prevzame vidika žalitve, kar zadeva tiste, ki jih Bog pripisuje papeškemu Rimu, imajo, nasprotno, videz lažne in varljive svetosti.

Papeška usta " *izgovarjajo bogokletja* "; kar potrjuje njegovo identiteto v Dan.11:36, kjer beremo: » *Kralj bo storil, kar hoče; povzdigoval se bo, hvalil nad vse bogove in govoril neverjetne stvari proti Bogu bogov; uspevalo bo, dokler jeza ne bo dokončana, kajti tisto, kar je določeno, se bo izpolnilo.* » Duh papeškemu režimu pripisuje laži ali » *blasfemije* «, ki so značilne za vse njegove verske nauke; » *proti Bogu, da bi preklinjala njegovo ime* «, jemlje Božje ime zaman, izkrivlja njegov značaj in mu pripisuje njegova morilska diabolčna dejanja; » *njegov tabernakelj* «, to je njegovo duhovno svetišče, ki je njegova skupščina, njegov izbranec; » *in tisti, ki prebivajo v nebesih* «, saj nebesa in njihove prebivalce predstavlja na svoj varljiv način, v svojih dogmah priklicuje nebesne pekle, dediščino Grkov, ki so jih umestili pod zemljo, raj in vice. » *Prebivalci nebes* «, čisti in sveti, trpijo in so ogorčeni nad dejstvom, da se jim po krivici pripisuje zgled hudobije in okrutnosti, ki ga v ljudeh navdihuje zemeljski demonski tabor.

Vrstica 7: » *In dano mu je bilo, da se bo vojskoval proti svetim in jih premagal. In dana mu je oblast nad vsakim rodom, ljudstvom, jezikom in narodom.* »

Ta verz potrjuje sporočilo iz Dan.7:21: " *Videl sem ta rog, kako se je bojeval proti svetim in jih premagal.* " Evropsko in svetovno krščanstvo je res tarča, saj je bila rimskokatoliška vera vsiljena vsem evropskim ljudstvom, ki so jih pravzaprav sestavljala » *plemena, ljudstva, jeziki in narodi* «, ki so bili civilno neodvisni. Njena " *oblast nad vsakim plemenom, ljudstvom, jezikom in narodom* " potrjuje njeno podobo " *prostitutke Babilona velikega* ", iz Raz 17:1, ki jo predstavlja " *sedečo na mnogih vodah* "; " *vode* ", ki simbolizirajo " *ljudstva, množice, narode in jezike* " po Raz.17:15. Z zanimanjem lahko opazimo odsotnost besede " *pleme* " v tem 17. poglavju. Razlog je končni kontekst ciljne dobe, ki se nanaša na Evropo in zahodno krščanstvo, v katerem je bila plemenska oblika nadomeščena z različnimi nacionalnimi oblikami.

Po drugi strani pa je bilo v kontekstu začetka vzpostavitve papeškega režima evropsko prebivalstvo v bistvu organizirano v » *plemena* «, kot je bila rimska Galija, ločena in skupna z različnimi » *jeziki* « in narečji. Kronološko so Evropo poseljevala » *plemena* «, nato » *ljudstva* «, podrejena kraljem, in končno, z 18. ^{stoletjem}, republikanski » *narodi* «, kot so Združene države Severne Amerike, ki predstavljajo njen pomemben izrastek. Konstitucija »ljudstev« je posledica podrejenosti rimskemu papeškemu režimu, ker je on tisti, ki priznava in vzpostavlja avtoriteto kraljev krščanske Evrope, od Klodvika 1. kralja ^{Frankov}.

Vrstica 8: " *In vsi, ki prebivajo na zemlji, ga bodo častili, čigar ime ni bilo zapisano od ustanovitve sveta v knjigi življenja Jagnjeta, ki je bilo zaklano.*" »

V zadnjem času, kjer simbol » *zemlja* « označuje protestantsko vero, to sporočilo dobi natančen pomen: vsi protestanti bodo častili katoliško vero; vsi, razen izbranci, ki jim Duh subtilno poda to definicijo: » *tisti, katerih ime ni bilo zapisano od ustanovitve sveta v knjigi življenja zaklanega Jagnjeta.* » In spomnim vas, da so njeni izvoljeni predstavniki » *državljeni nebeškega kraljestva* « v nasprotju z uporniki, ki so » *prebivalci zemlje* «. Dejstva pričajo o resnici te preroške napovedi, ki jo je oblikoval Božji Duh. Ker so protestanti od začetka reformacije, razen v primeru Pierra Valda leta 1170, oboževali katoliško vero tako, da so častili njeno » *nedeljo*«, podedovano od poganskega cesarja Konstantina 1. od 7. marca 321. Ta obtožba pripravlja ^{temo} druga » *zver* «, predstavljena v 11. vrstici.

Verz 9: " *Če ima kdo ušesa, naj sliši!*" »

Kdor ima » *uho* « razločevanja, ki ga je odprl Bog, bo razumel sporočilo, ki ga predlaga Duh.

Oznanilo kazni, ki jo je izvršil maščevalni meč francoskega nacionalnega ateizma

Vrstica 10: » *Če kdo vodi v ujetništvo, bo šel v ujetništvo; če kdo ubije z mečem, mora biti z mečem ubit. To je vztrajnost in vera svetnikov.* »

Jezus Kristus opozarja na miroljubno poslušnost, ki jo vedno zahteva od svojih izvoljenih. Tako kot prvi mučenci morajo izvoljeni uradniki krute papeške vladavine sprejeti usodo, ki jim jo je pripravil Bog. Napoveduje pa, kakšna bo

njegova pravičnost, ki bo pravočasno kaznovala verske terjatve kraljev in papežev ter njihove duhovščine. Ko so izvoljene uradnike » odpeljali « v ujetništvo, bodo sami šli v zapore francoskih revolucionarjev. In ko bodo izbranci, ki jih je Jezus ljubil, » ubili z mečem «, bodo sami umorjeni z maščevalnim »mečem« Boga, katerega vlogo bo opravila giljotina istih francoskih revolucionarjev. Skozi francosko revolucijo se bo Bog odzval na željo po **maščevanju**, izraženo s krvjo mučencev v Razodetju 6:10: » Vpili so z močnim glasom: Kako dolgo, sveti in resnični Gospod, odlašaš. soditi in se maščevati za našo kri tistim, ki prebivajo na zemlji? ". In revolucionarna giljotina bo » s smrtjo udarila katoliške otroke« monarhije in papeško rimsko duhovščino, kot je napovedano v Raz.2:22. Toda med njenimi žrtvami bomo našli tudi hinavske protestante, ki so zamešali vero s civilnimi političnimi mnenji in z » mečem « v roki branili svoja osebna mnenja ter svojo versko in materialno dediščino. To je bilo vedenje Johna Calvina in njegovih zloveščih in krvavih sodelavcev v Ženevi. Sklicujoč se na dejanja, izvedena v letih 1793 in 1794, nas prerokba pripelje v kontekst dolgega verskega miru, vzpostavljenega za »150« let, kot je napovedano s preroškimi »petimi meseci« iz Razodetja 9: 5-10 . Toda po letu 1994, koncu tega obdobja, od leta 1995, je bila ponovno vzpostavljena pravica do »ubijanja « iz verskih razlogov. Potencialni sovražnik nato očitno postane islamska vera do njenega vojnega podaljška, ki bo vodil v »tretjo svetovno vojno« med letoma 2021 in 2029. Malo pred Kristusovo vrnitvijo, pričakovano spomladi 2030, se bo pojavila druga »zver « . v tem poglavju 13.

Druga zver: ki vstane iz zemlje

Zadnji spopad zmajevega jagnjeta

Vrstica 11: » *Tedaj sem videl drugo zver, ki je prihajala iz zemlje, ki je imela dva roga, podobna jagnjetjim, in je govorila kakor zmaj.* »

Ključ za prepoznavanje besede » zemlja « najdemo v 1. Mojzesovi knjigi 1:9-10: » *Bog je rekel: Vode, ki so pod nebom, naj se zberejo na enem mestu in naj se prikaže suha zemlja. In tako je bilo. Bog je suho kopno imenoval zemlja, vodno maso pa morje. Bog je videl, da je dobro.* »

Torej, tako kot je suha »zemlja « prišla iz » morja « drugi dan zemeljskega stvarjenja, je ta druga » zver « prišla iz prve. Ta prva » zver «, ki označuje katoliško vero, druga, ki izhaja iz nje, se nanaša na protestantsko vero, to je na reformirano cerkev. To presenetljivo razodetje pa nas ne bi smelo več presenetiti, saj so nam študije prejšnjih poglavij na komplementaren način razkrile duhovni status, ki ga Bog po svoji božanski sodbi daje tej protestantski veri, ki je po obdobju, imenovanem " Tiatira", se ne strinja z dokončanjem začete reforme. Vendar je bilo to dokončanje zahtevano z odlokom iz Dan.8:14, ki mu dolguje Božje sporočilo iz Raz.3:1: » *Rečeno je, da si živ; in ti si mrtev.* " Ta duhovna smrt jo vrže v roke hudiča, ki jo pripravi po svojem navdihu za svojo » bitko harmagedon «, iz Raz 16,16, zadnje ure zemeljskega greha. V uri te zadnje preizkušnje vere, prerokovane v sporočilu, naslovljenem na njene takratne adventistične služabnike v Filadelfiji , bo prevzela nestrpne pobude, zaradi katerih bo postala » zver, ki vstane iz zemlje «. Ima » dva roga «, ki ju bo naslednji 12. verz utemeljil in identificiral. Kajti združeni v ekumensko zaveznitvo sta

protestantska in katoliška vera združeni v boju proti dnevu počitka, ki ga posvečuje Bog na pravi sedmi dan v tednu; sobota ali šabat pri Judih, ampak tudi pri Adamu, Noetu, Mojzesu in Jezusu Kristusu, ki o tem niso dvomili med svojim delovanjem in poučevanjem na zemlji, ker so bile obtožbe o prekršku sobote, ki so jih proti Jezusu vložili uporni Judje, neutemeljene in neupravičeno. Z namernim izvajanjem čudežev v soboto je bil njegov motiv ponovno opredeliti Božji pravi koncept sobotnega počitka. Ti dve veri, ki trdita, da je odrešenje pridobilo » jagnje, ki odjeme grehe sveta «, si za svoje opisne kriterije dobro zaslužita podobo » jagnjeta, ki govori kot zmaj «. Ker je zagovarjanje nestrpnosti do sobotnikov, ki bodo šli tako daleč, da bodo obsojeni na smrt, res odprta vojna, strategija »zmaja «, ki se ponovno pojavi.

Vrstica 12: » *V svoji navzočnosti je izvajala vso oblast prve zveri in povzročila, da so zemlja in njeni prebivalci častili prvo zver, katere smrtonosna rana je bila zaceljena.* »

Priča smo nekakšni štafeti, katoliška vera ne prevladuje več, ampak svojo nekdanjo avtoriteto dobiva protestantska vera. To, ker je ta protestantska vera uradno tista najmočnejše države na svetu: Združenih držav Severne Amerike ali ZDA. Zlitje evropskih in ameriških protestantskih religij je že doseženo, vključno z adventistično institucijo. sedmega dne, od leta 1995. Novi » Babel « na zemlji je prisiljen v versko mešanje, saj so zgrajeni s sprejemanjem priseljencev različnih veroizpovedi. Če se ljudem te stvari zdijo normalne, zaradi njihovega površnega uma in njihove verske nezainteresiranosti, se stvarnik Bog, ki se ne spreminja, tudi ne spremeni svojega mnenja in kaznuje to neposlušnost, ki ignorira njegove zgodovinske lekcije, izpričane v Svetem pismu. . Z obrambo rimske nedelje prvega dne, dneva počitka, ki ga je določil Konstantin I. je druga protestantska » zver « » naredila prvo katoliško čaščenje zveri«, ki jo je priznala kot uradni verski status in ji dala svoje ime »Nedelja« zavajajoča. Duh nas spominja, da je bilo to zadnje zavezništvo med protestanti in katoličani omogočeno, ker je bila » smrtna rana «, ki jo je zadala » zver, ki se dviga iz brezna «, » zaceljena «. Pokliče ga nazaj, ker druga zver ne bo imela te možnosti, da bi bila ozdravljena. Uničil ga bo veličastni prihod Jezusa Kristusa.

Vrstica 13: » *Delala je velike čudeže, celo povzročila, da je ogenj padel z neba na zemljo pred ljudmi.* »

Od svoje zmage proti Japonski leta 1945 je protestantska Amerika postala prva jedrska sila na svetu. Njeno zelo visoko tehnologijo nenehno posnemajo, a nikoli enake; vedno je korak pred tekmeci ali nasprotniki. Ta primat bo potrjen v kontekstu »tretje svetovne vojne«, kjer bo po Dan.11:44 uničil svojega sovražnika, Rusijo, državo »severnega kralja« v tej prerokbi. Njegov ugled bo takrat ogromen in preživeli v spopadu mu bodo osupli in občudovani zaupali svoja življenja in priznali njegovo oblast nad vsem človeškim življenjem. » Ogenj z neba « je pripadal samo Bogu, a od leta 1945 ga ima Amerika v lasti in nadzoru. Njemu dolguje svojo zmago in ves svoj trenutni ugled, ki bo z njeno zmago v prihajajoči jedrski vojni še rasel.

Vrstica 14: » *In zapeljala je prebivalce zemlje z znamenji, ki ji jih je bilo dano storiti v navzočnosti zveri, in rekla prebivalcem zemlje, naj naredijo podobo zveri, ki je imela rano od meča. in kdo je živel.* »

tehničnih " čudežnih delcev " je nešteto. » *Prebivalci zemlje* « so postali odvisni od vseh njenih izumov, ki absorbirajo njihova življenja in misli. Dokler Amerika od njih ne zahteva, da se prikrajšajo za te pripomočke, ki zasedajo njihove duše, kot zasvojenosti z mamili, so " *zemeljski ljudje* " pripravljeni legitimizirati versko nestrpnost do "zelo majhne skupine", "ostanka ženske ". « iz Raz.12:17. »... *ustvarjanje podobe zveri* « vključuje kopiranje dejanj katoliške vere in njihovo reproduciranje pod protestantsko oblastjo. Ta vrnitev k trdoti uma bo temeljila na dveh dejanjih. » *Preživeli* « bodo preživeli grozljiva dejanja vojne in Bog jih bo nenehno in postopoma udaril s »sedmimi *zadnjimi nadlogami svoje jeze* «, opisanimi v Raz.16.

Nedeljski smrtni dekret

Vrstica 15: » *In dano mu je bilo, da podoba zveri oživi, da podoba zveri spregovori in da bodo pobiti vsi, ki ne bodo častili podobe zveri.* »

Hudičev načrt, ki ga je navdihnil Bog, se bo oblikoval in uresničil. Duh razkriva obliko skrajnega ukrepa, ki bo sprejet v šesti od »sedmih zadnjih nadlog«. Z uradnim odlokom, ki ga bodo sprejeli vsi preživeli uporniki na zemlji, bo odločeno, da bodo na datum med zgodnjo pomladjo in 3. aprilom 2030 ubiti zadnji preostali adventisti, ki se držijo sobote. Logično je, da ta datum označuje leto vrnitve v slavi Jezusa Kristusa. Pomlad tega leta 2030 je nujno trenutek, ko posreduje, da bi preprečil uresničitev pogubnega načrta upornikov proti njegovim izbrancem, ki jih prihaja rešiti tako, da jim »skrajša dneve« *njihove* » *velike stiske* « (Mt 24). :22).

Vrstica 16: " *In naredila je, da so vsi, tako majhni kot veliki, bogati in revni, svobodni in sužnji, prejeli znamenje na svoji desnici ali na svojem čelu.* "

Sprejeti ukrep deli preživele dobe na dva tabora. Tisto upornikov je prepoznavno po " *znamku* " človeške avtoritete, ki označuje katoliško "nedeljo", starodavni "dan nepremaganega sonca", ki ga je od 7. marca ³²¹ uvedel eden od njegovih častilcev, rimski cesar Konstantin I. » *Znamenje* « je prejeta » *na roko* «, ker predstavlja človeško »delo«, ki ga Jezus sodi in obsoja. Prejema se tudi » *na čelo* «, kar simbolizira osebno voljo vsakega človeškega bitja, čigar odgovornost je torej popolnoma vključena pod pravično sodbo Boga Stvarnika. Za avtentičnost te razlage simbolike » *roke* « in » *čela* « iz Svetega pisma obstaja ta verz iz 5. Mojzesove knjige 6:8, kjer Bog pravi o svojih zapovedih: » *Zaveži jih v znamenje na svoje roke.* , *in bodo kot čelnice med vašimi očmi.* »

Prejšnje povračilne ukrepe

Verz 17: « *in da nihče ne more kupovati ali prodajati, ne da bi imel znamenje, ime zveri ali številko njenega imena.* »

Za to besedo » *oseba* « se skriva tabor adventističnih svetnikov, ki so ostali zvesti soboti, ki jo je posvetil Bog. Ker zavračajo spoštovanje » *znaka* «, so v nedeljo, preostalega prvega poganskega dne, odloženi. Sprva so bili žrtve »bojkota«, dobro znanega v ameriških ukrepih proti nasprotnikom, ki so se jim upirali. Da bi imeli pravico do trgovanja, morate spoštovati " *znamek* ", v nedeljo, kar zadeva protestante, " *ime zveri* ", "namestnika božjega sina", kar zadeva katolike, ali " *število njegovih ime* ", ali številko 666.

Vrstica 18: » *To je modrost. Kdor ima razum, naj izračuna število zveri. Kajti to je število človeka in njegovo število je šeststo šestinšestdeset.* »

Človeška modrost ni dovolj, da bi razumeli sporočilo Božjega Duha. To mora biti podedovano od njega, kot v primeru Salomona, čigar modrost je preseгла modrost vseh ljudi in si je pridobila sloves po vsej znani zemlji. Pred sprejetjem arabskih števil so pri Hebrejcih, Grkih in Rimljanih črke njihove abecede imele tudi vrednost šifre, tako da seštevanje vrednosti črk, ki sestavljajo besedo, določa njeno število. Dobimo ga z "izračunom", kot določa verz. "... številka njegovega imena " je " 666 ", to je številka , ki jo dobimo s seštevanjem številčne vrednosti rimskih črk, ki jih vsebuje njegovo latinsko ime "VICARIVS FILII DEI"; nekaj, kar je prikazano v preučevanju 10. poglavja. To ime samo po sebi predstavlja največjo » *blasfemijo* « ali » *laž* « njegovih trditev, ker si Jezus nikakor ni dal »zamenjave«, kar pomeni beseda »vikar«.

Razodetje 14: Čas adventizma sedmega dne

Sporočila treh angelov – žetev – trgatev

To je poglavje, ki cilja na čas med letoma 1843 in 2030.

Leta 1843 je posebna uporaba prerokbe Dan 8:14 vodila »adventiste«, da so čakali na vrnitev Jezusa Kristusa, določeno za pomlad tega datuma. To je začetek zaporedja preizkusov vere, kjer bodo kristjani, ki trdijo, da pripadajo Jezusovemu odrešenju, pokazali zanimanje za duha prerokbe, namreč »Jezusovo pričevanje « po Raz. 19:10. Kristusa pod več verskimi oznakami. **Prikazana** » dela« sama po sebi omogočajo izbiro ali ne. Ta dela lahko povzamemo v dve možni izbiri: sprejetje ali zavrnitev prejete luči in njenih božanskih zahtev.

Leta 1844, po novem pričakovanju, določenem za jesen 1844, bo Jezus vodil svoje izbrane izbrance k poslanstvu dokončanja dela reformacije, ki se začne z obnovitvijo prakse sobote, ki jo je Bog posvetil od stvarjenja sveta. . To je najpomembnejša tema » svetosti «, ki je » opravičena « od leta 1844, ko so na ta prestopki opozorili njegovi služabniki. Ta prevod Dan.8:14, preveden do moje službe kot: " *dvesto tristo zvečer zjutraj in svetišče bo očiščeno* ", je verodostojno v skladu z izvirnim hebrejskim besedilom: " *dvesto tristo zvečer zjutraj in svetost bo opravičena* . Vsakdo lahko odkrije, da kršitev božje sobote od leta 321 spremljajo številne druge opustitve doktrinarnih resnic, ki jih je postavil Bog v času apostolov. Po 1260 letih lažnivih vladavin, uničujoči nasledniki vere, papeštvo je v protestantskem nauku pustilo mnogo laži, neznosnih za Boga resnice. Zato Duh v tem 14. poglavju predstavlja tri glavne teme, ki so zaporedno: adventistično poslanstvo ali sporočilo » *treh angelov* «; » *žetev* « konca sveta, razvrščanje in vznesenost izvoljenih; " *grozdna trgatev* " grozdja jeze, končna kazen lažnih pastirjev, lažnih verskih učiteljev krščanstva.

Zadnja preizkušnja, ki so jo od leta 1844 učili za zaščito izvoljenih pred božansko jezo, je rezervirana za skrajni konec časa, ki je bil dan človeštvu, da se postavi med razodeto božansko voljo in uporniško človeško zahtevo, ki je padla v najpopolnejši odpad. Vendar ima izbrana odločitev posledice za vse tiste, ki so umrli od leta 1844. Samo razsvetljeni in zvesti izvoljeni » *umrejo v Gospodu* « v skladu z naukom 13. vrstice, kjer so razglašeni za » *blažene* «, to je upravičence milosti Kristus, z vsem svojim blagoslovom, že potrjenim v sporočilu, naslovljenem na angela iz " *Filadelfije* ", ki jih zadeva, ker ni dovolj biti krščen "adventist", da bi te Bog imel za izvoljene.

Če podrobnosti o zapustitvi še niso odkrite, pa Duh po drugi strani podčrta in povzame bistvene točke v obliki »sporočil treh angelov« iz 7. do 11. vrstic. Ta sporočila si sledijo v zaporedje posledic.

Spominjam se tega tukaj, po opombi na naslovnici na strani 2 tega dela, ta tri sporočila poudarjajo tri sporočila, ki so že razkrita v simboličnih podobah v Danielovi knjigi v Danovih 7 in 8. Njihov opomin v tem 14. poglavju Razodetja , poudarja in potrjuje izjemen pomen, ki jim ga daje Bog.

Odrešeni adventisti so zmagali

1. verz: » *Videl sem, in glej, Jagnje je stalo na gori Sion in z njim sto štiriinštiriinštirideset tisoč [ljudi], ki so imeli na čelih napisano njegovo ime in ime njegovega Očeta.* »

» *Sionska gora* « se nanaša na kraj v Izraelu, kjer je bil zgrajen Jeruzalem. Simbolizira upanje na odrešenje in obliko, ki jo bo to odrešenje prevzelo ob koncu preizkušenj zemeljske in nebeške vere. Ta projekt bo v celoti uresničen ob prenovi vseh stvari, kar zadeva *zemljo in nebo*, v skladu z Raz.21:1. » *144.000*

[*ljudi*] « simbolizira Kristusove izbrance, izbrane med letoma 1843 in 2030, namreč adventistične kristjane, ki jih je preizkusil, dokazal in odobril Jezus Kristus, katerih sodba velja kolektivno in posamično. Kolektivna sodba presoja institucijo, individualna sodba pa zadeva vsako bitje. » *144.000 [ljudi]* « predstavlja izvoljene, ki jih je Jezus Kristus izbral izmed privrženecv adventistične vere. To število je strogo simbolično in dejansko število izbranih je skrivnost, ki jo Bog pozna in varuje. Razlog za njihov izbor lahko razberemo iz definicije predlagane slike. *Na njihovih čelih*, simbolu njihove volje in njihovih misli, je izpisano » *ime jagnjeta* «, Jezus, in » *ime njegovega Očeta* «, Boga, ki se je razodel v stari zvezi. To pomeni, da so našli in reproducirali božjo podobo, ki jo je stvarnik Bog dal prvemu človeku pred grehom, ko ga je oblikoval in mu dal življenje; in ta slika je slika njegovega značaja. Sestavljajo sad, ki ga je Bog želel doseči z odkupom grehov svojih edinih zvestih izvoljencev v Jezusu Kristusu. Zdi se, da je na čelu izbranih izvoljenih, bodisi v njihovem duhu, njihovi misli in njihovi volji, najti Božji pečat Razodetja 7:3 ali pa sobota četrte zapovedi Dekaloga in neločljiv značaj Jagnjeta Jezusa Kristusa in njegovega razodetja v stari zavezi kot Očeta, Boga stvarnika. Tako prava krščanska vera ne nasprotuje verskim normam, vezanim na Sina in Očeta, kot trdijo privrženci Rimske nedelje, če ne z besedami, vsaj z dejanji.

2. verz: » *In zaslišal sem glas z neba, kakor šumenje mnogih voda, kakor glas velikega groma; in glas, ki sem ga slišal, je bil podoben glasu harfistov, ki igrajo na svoje harfe.* »

Protislovni liki, omenjeni v tem verzu, so v resnici komplementarni. » *Velike vode* « simbolizirajo množico živih bitij, ki ob izražanju prevzamejo videz » *velikega groma* «. Ravno nasprotno, skozi podobo » *harfe* « Bog razkriva popolno harmonijo, ki združuje njegova zmagovita bitja.

Verz 3: » *In zapeli so novo pesem pred prestolom in pred štirimi živimi bitji in starešinami. In nihče se ni mogel naučiti pesmi, razen sto štiriinštirideset tisoč, ki so bili odrešeni z zemlje.* »

Bog tu potrjuje in poudarja zelo visoko posvečenost »adventistične« vere, ki je bila vzpostavljena od leta 1843-44. Njegovi izvoljeni predstavniki se razlikujejo od drugih simboliziranih skupin; » *prestol, štiri živa bitja in starešine* «; slednji označuje vse odrešene iz izkušenj, ki so jih živeli na zemlji. Toda božansko razodetje, imenovano Razodetje, cilja samo na dva tisoč let krščanske vere, ki jih odlok Dan.8:14 loči v dve zaporedni fazi. Do leta 1843-44 je izvoljene simboliziralo 12 » *starešin* « od » 24 «, navedenih v Raz.4:4. Drugih 12 " *starešin* " je adventističnih " *12 plemen* ", " *zapečatenih* " v Raz.7:3-8 iz leta 1843-44.

Verzija 4: » *To so tisti, ki se niso oskrunili z ženami, ker so device; sledijo jagnjetu, kamor koli gre. Odrešeni so bili izmed ljudi kot prvine za Boga in za Jagnje;* »

Besede tega verza veljajo le v duhovnem smislu; beseda » *ženske* «, ki označuje krščanske cerkve, ki so zapadle v odpadništvo od svojega nastanka, kot je rimskokatoliška vera ali od leta 1843-44 za protestantsko vero in od leta 1994 za adventistično institucionalno vero. Omenjeno » *onesnaženje* « cilja na greh, ki je posledica kršitve božanskega zakona in katerega » *plačilo je smrt* «, po Rimljanih 6:23. Da bi jih rešil greha, je Jezus Kristus posvetil, razen simboličnih "

144.000 [ljudi] ". Njihova » *deviškost* « je tudi duhovna in jih označuje kot »čista« bitja, katerih pravičnost je pobelila kri, ki jo je v njihovem imenu prelil Jezus Kristus. Dediče greha in njegovega omadeževanja, tako kot vse potomce Adama in Eve, jih je vera, ki jo je priznal Jezus Kristus, popolnoma »očistila«. Toda da bi Jezus Kristus to vero dejansko priznal, mora biti to očiščenje resnično in konkretizirano v njihovih » **delih** «. To torej pomeni opustitev grehov, podedovanih iz lažnih krščanskih ali judovskih ali, širše, monoteističnih religij. In v svojem preroškem razodetju Bog še posebej cilja na nespoštovanje časovnega reda, ki ga je vzpostavil od prvega tedna svojega ustvarjanja zemlje in njenega nebesnega sistema.

Za podobo » *petja nove pesmi* « je specifična izkušnja, ki jo je doživelo samo » 144.000 [ljudi] « zapečatenih. Po » *Mojzesovi pesmi* «, ki je slavila veličasten izhod iz Egipta, simbol greha, » *pesem* « » 144.000 « izvoljenih slavi njihovo osvoboditev od greha, ker so ubogali odlok Dan.8:14 in sodelovali pri njihovem posvečenju, ki ga je Bog želel in celo zahteval od leta 1843-44. Na ta datum se je nebeška vizija spomnila na očiščenje grehov, ki je bilo opravljeno na križu na Golgoti s smrtjo Jezusa Kristusa. To sporočilo je predstavljalo hkrati grajo in nauk, ki ga je Bog predstavil tipu protestantskega vernika, ki je bil dedič rimske nedelje in nekaterih njegovih drugih lažnivih grehov. V tipologiji hebrejskih obredov je bilo to » *očiščenje grehov* « jesenski verski praznik, med katerim so kri ubitega kozla prinesli v najsvetejše mesto na milostnem sedežu, postavljenem na tem nedostopnem mestu in prepovedanem za ostale dele sveta. leto letni čas. Kri tega kozla, simbolična podoba greha, je prerokovala kri Jezusa Kristusa, ki je sam postal nosilec grehov svojih izvoljenih, da bi namesto njih pomilostil zaslužen kazen; Jezus sam je postal greh. V tem obredu koza predstavlja greh in ne Kristusa, ki ga nosi. Ta verz namiguje na to fizično premikanje velikega duhovnika od dovoljenega svetega kraja do prepovedanega najsvetejšega kraja, ko pravi: "sledijo *jagnjetu, kamor koli gre* ." S priklicem tega prizora v viziji 23. oktobra 1844 je Kristusov Duh svoje izbrane nezavedne dediče spomnil na doktrinarne zmote, na prepoved grešenja. Tako od leta 1844 prakticirani **greh prostovoljnega izvora**, kot je primer rimske nedelje, onemogoča odnos z Bogom, opuščeni greh pa omogoča razširitev tega odnosa, ki izbranega vodi do polnosti njegovega posvečenja skozi sprejemanje, razumevanje in udeležanje razodete božanske resnice.

Ker veljajo za » *prvine za Boga in za Jagnje* «, predstavljajo najboljše, kar je Bog našel pri svojem izboru zemeljskih izvoljencev. V hebrejskih obredih so bili » *prvini* « razglašeni za » *svete* «. Daritve teh živalskih ali rastlinskih prvin so bile pridržane Bogu, da bi ga počastili in označili človeško hvaležnost njegovi dobroti in velikodušnosti. Drugi razlog, pravzaprav za » *svete prvine* «, je njihovo sprejemanje božanske luči, ki se jim je razodela v celoti, ker živijo v času konca, kjer razodeta luč doseže svoj vrh, svoj duhovni zenit.

5. verz: » *in nobene laži ni bilo najti v njihovih ustih, kajti brezmadežni so.* »

Resnično izvoljeni, tisti, ki je rojen iz resnice z novim rojstvom, lahko samo sovražni » *laž* «, v kateri ne najde užitka. Laž je odvrtna, ker prinaša samo škodljive posledice in povzroča trpljenje dobrih ljudi. Kdor verjame v » *laž* «,

potem izkusi bolečino razočaranja, grenkobo, ker je bil prevaran. Nihče, ki ga je Kristus izbral, ne more uživati v zapeljevanju in goljufanju svojih soljudi. Po drugi strani pa resnica pomirja, pozitivno gradi odnose s pravimi brati, predvsem pa najprej z Bogom Stvarnikom in Odrešenikom našega odrešenja, ki zahteva in povzdiguje svoje ime kot »Bog resnice« . Tako izvoljeni, ki ne delajo več doktrinarnega greha, s poslušnostjo razodeti resnici sodijo, da so » *neoporečni* « s strani samega Boga resnice.

Sporočilo prvega angela

Vrstica 6: » *Videl sem drugega angela, ki je letel sredi neba in imel večni evangelij, da bi ga oznanjal prebivalcem zemlje, vsakemu narodu, vsakemu rodu, vsakemu jeziku in vsakemu ljudstvu.* »

» *Nek drug angel* « ali drug glasnik oznanja popolno božansko svetlobo, ki jo simbolizira » *sredina neba* « ali sončni zenit. Ta luč je povezana z » *evangelijem* « ali » *dobro novico* « o odrešenju, ki ga je prinesel Jezus Kristus. Imenuje se » *večna* «, ker je njeno sporočilo pristno in se s časom ne spreminja. Na ta način Bog potrdi, da je v skladu s tem, kar so učili apostoli Jezusa Kristusa. Ta vrnitev k resnici je prišla od leta 1843 po številnih izkrivljanjih, podedovanih iz rimskokatoliške vere. Razglas je univerzalen v analogiji s sporočilom, predstavljenim v Danielu 12:12, ki razkriva božanski blagoslov adventističnega dela. » *Večni evangelij* « je tukaj omenjen pod vidikom pravega sadu vere, v skladu z božansko zahtevo, ki jo razkriva odlok Daniela 8:14. Zanimanje za preroško besedo je legitimen plod norme » *večni evangelij* «.

7. verz: » *Rekel je z močnim glasom: Bojte se Boga in dajte mu slavo, kajti prišla je ura njegove sodbe; in častite njega, ki je naredil nebo in zemljo in morje in izvire voda.* »

V 7. vrstici prvi angel obsodi kršitev sobote, ki v božanskem dekalogu povečuje slavo Boga Stvarnika. Tako je od oktobra 1844 zahteval njeno obnovo, vendar je od pomladi 1843 za svoj prekršek krivil protestante.

Sporočilo drugega angela

Vrstica 8: » *In drugi, drugi angel mu je sledil in rekel: Babilon veliki je padel, vse narode je napojil z vinom jeze svojega nečistovanja.* »

V 8. vrstici drugi angel razkriva ogromno krivdo rimske papeške katoliške cerkve, ki je zapeljala in ogoljufala ljudi s preimenovanjem poganskega »sončnega dneva« Konstantina I. po »Gospodovem dnevu« v prevodu montažne latinščine, ki je izvor njegove »nedelje«: dies dominica. Dvakrat ponovljen izraz » *Babilon Veliki je padel, padel* « potrjuje, da se je zanjo in za tiste, ki jo podedujejo, čas božanske potrpežljivosti dokončno končal. Posamezno je spreobrnjenje še vedno možno, vendar samo za ceno ustvarjanja sadov ali » **del** « kesanja.

Opomnik: » *padlo je* « pomeni: Bog **resnice ga je vzel in premagal**, kakor mesto pade v roke svojega sovražnika. Po letu 1843, med letoma 1844 in 1873, za svoje zveste služabnike adventiste sedmega dne obuja in razsvetljuje » *skrivnost* «, ki jo označuje v Raz.17:5. Zapeljivost njegovih **laži** izgubi svojo učinkovitost.

V 8. vrstici je potrjena sodba iz predhodnih sporočil z grozljivim opozorilom. Zavestna in **prostovoljna izbira** dneva počitka, ki ga je določil Konstantin I. leta 321, od leta 1844, naredi upornike, ki to opravičujejo, pasivni glede božje obsodbe muk *druge smrti* poslednje sodbe. Da bi prikrikl svojo obtožbo zoper nedeljo, jo Bog skrije pod imenom zloglasnega " *znamka* ", ki nasprotuje njegovemu lastnemu božjemu " *pečatu* ". To znamenje človeške avtoritete, ki postavlja pod vprašaj svoj časovni red, predstavlja ogromno ogorčenje, ki je vredno tega, da ga On kaznuje. In napovedana kazen bo v resnici strašna: » *mučen bo z ognjem in žveplom* «, ki bo upornike uničila, a šele v trenutku poslednje sodbe.

Sporočilo tretjega angela

Verz 9: » *In drugi, tretji angel jim je sledil in rekel z močnim glasom: Če kdo časti (prikloni se) zveri in njeni podobi in prejme znamenje na svojo čelo ali na svojo roko,* »

Komplementarna in zaporedna narava tega tretjega sporočila s prejšnjima je določena s formulo » *sledili so jim* «. » *Močan glas* « potrjuje zelo visoko božansko avtoriteto tistega, ki ga razglša.

Grožnja je namenjena človeškim upornikom, ki podpirajo in odobravajo vladavino » *zveri, ki vstane iz zemlje* « in ki s svojo poslušnostjo v nedeljo sprejmejo in častijo » *znamenje* « njene oblasti, citirano v Raz. 13 : 16, kar je trenutno celotno krščansko prebivalstvo.

Neposredno nasprotovanje tega " *znamka* " " *Božjemu pečatu* ", to je od nedelje prvega dne do sobote sedmega dne, potrjuje dejstvo, da sta oba sprejeta " **na sprednji strani** ", sedežu bo po Raz.7:3 in 13:16. Upoštevajte, da » *Božji pečat* « iz Raz.7:3 postane v Raz.14:1: » *ime Jagnjeta in njegovega Očeta* «. Sprejem " **na roko** " je pojasnjen s temi verzi od 5. Mojz. 6:4 do 9:

» *Poslušaj, Izrael! YaHWéH, naš Bog, je edini YaHWéH . Ljubi GOSPODA, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vso svojo močjo . In te zapovedi, ki ti jih dajem danes, bodo v tvojem srcu . Vcepite jih v svoje otroke in govorite o njih, ko ste v svoji hiši, ko greste na pot, ko ležete in ko vstajate. Priveži si jih **kot znamenje na svoje roke** in naj ti bodo **kot sprednja stran med očmi** . Napiši jih na podbojih svoje hiše in na svojih vratih. » » *Roka* « označuje dejanje, prakso, » *sprednja stran* « pa voljo misli. V tej vrstici Duh pravi: " ***Ljubi GOSPODA, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vso svojo močjo*** "; kar Jezus navaja v Mateju 22:37 in kar predstavlja kot » *prvo in največjo zapoved* «. Izvoljeni uradniki, ki nosijo » *Božji pečat* «, morajo torej izpolnjevati ta tri merila: » *Ljubiti Boga z vsem srcem* «; s tem, da bi spoštovali sobotni počitek njegovega posvečenega sedmega dne; in imeti v mislih " *ime Jagnjeta* " Jezusa Kristusa " *in ime njegovega Očeta* " *YaHWéH*. Z navedbo » *in imena njegovega Očeta* « Duh potrjuje potrebo po poslušnosti desetim Božjim zapovedim ter zapovedim in odlokom, ki spodbujajo svetost izvoljenih v stari zavezi. Celó v svojem času je apostol Janez to potrdil z besedami v 1. Janezovem 5:3-4:*

» *Kajti to je ljubezen do Boga, spolnjevati njegove zapovedi. In njegove zapovedi niso hude, kajti vse, kar je rojeno od Boga, premaga svet; in zmaga, ki zmaga nad svetom, je naša vera.* »

Vrstica 10: » *Pil bo tudi vino božje jeze, nepomešano izlito v kelih njegove jeze, in mučen bo z ognjem in žveplom pred svetimi angeli in pred Jagnjetom.* »

Božja jeza bo dovolj upravičena, ker tisti, ki prejmejo » žig zveri «, častijo človeški greh, medtem ko trdijo, da je pravičnost Jezusa Kristusa. V Razodetju 6:15-17 je Duh prikazal posledice njihovega zadnjega soočenja z uničujočo pravično jezo Jezusa Kristusa.

Izjemno pomembna opomba : Da bi bolje razumeli to božjo jezo, se moramo zavedati, zakaj neupoštevanje svete sobote tako močno zbudi Božjo jezo. Obstajajo lažni grehi, vendar nas Sveto pismo svari pred grehom, storjenim proti Svetemu Duhu, in nam pravi, da ni več nobene žrtve za pridobitev božanskega odpuščanja. V času apostolov je bil edini primer tovrstnega greha zavrnitev Kristusa s strani spreobrnjenega kristjana. Toda to je samo primer, kajti v resnici je bogokletje zoper Svetega Duha sestavljeno iz zanikanja in zavračanja pričevanja, ki ga daje Božji Duh. Da bi prepričal in poučil ljudi, je Duh navdihnil svete spise Biblije. Kdor torej oporeka pričevanju, ki ga daje Duh v Svetem pismu, že bogokletno bogokletuje Božjemu Duhu. Ali lahko Bog stori bolje, da razkrije svojo voljo, kot da vodi poklicane k Svetemu pismu in njegovim spisom? Lahko jasneje izrazi svojo voljo, svoje misli in svojo suvereno presojo? V 16. stoletju je ta prezir do Svetega pisma, proti kateremu se je bojevalo, označil dokončen konec božje potrpežljivosti za rimskokatoliško vero; konec njegove potrpežljivosti za doktrino, ki je ni nikoli priznal. Potem, leta 1843, je prezir do preroške besede zaznamoval konec sprejemanja protestantske vere v vseh njenih mnogoterih oblikah, dedičev rimske nedelje, to je »znamenja zveri«. In končno, po drugi strani je adventizem zagrešil bogokletje zoper Svetega Duha, ko je zavrnil končno preroško razodetje, ki mu ga je Jezus predstavil po svojem ponižnem služabniku, ki sem ga jaz utelesil; bogokletje, ki je bilo potrjeno in okrepljeno z njihovim zavezništvom z nedeljskimi opazovalci od leta 1995. Bogokletje proti Duhu vsakič prejme od Boga pravičen odgovor, ki si ga zasluži; pravična obsodba na prvo in » drugo smrt «, potrjena v tej vrstici 10.

Vrstica 11: » *In dim njih muk se dviga na veke vekov; in nimajo počitka podnevi ne ponoči tisti, ki častijo zver in njeno podobo in kdorkoli prejme znamenje njenega imena.* »

» *Dim* « bo samo v času poslednje sodbe, ob uri, ko bodo uporni padli » *mučeni v ognju in žveplu* « » *ognjenega jezera* « iz Raz. 19:20 in 20:14; to, ob koncu sedmega tisočletja. Toda že pred tem strašnim trenutkom bo ura veličastne vrnitve Jezusa Kristusa potrdila njihovo končno usodo. Sporočilo tega verza se dotika teme » *počitka* «. Po drugi strani so izvoljeni pozorni na čas počitka, ki ga je posvetil Bog, toda padli na drugi strani nimajo enake skrbi, ker Božjim izjavam ne pripisujejo pomena in resnosti, ki si jo zaslužijo. Zato jim Bog v odgovor na njihov prezir v uri končne kazni ne bo dal nobenega počitka, da bi olajšal njihovo trpljenje.

Vrstica 12: » *To je vztrajnost svetnikov, ki izpolnjujejo božje zapovedi in Jezusovo vero.* »

Besedi " vztrajnost ali potrpežljivost " označujeta prave svetnike božanskega Mesije Jezusa od leta 1843-44 do njegove vrnitve v slavi. V tej vrstici » ime Očeta « v 1. vrstici postane » Božja zapoved « in » Jagnjetovo ime « je nadomeščeno z » Jezusovo vero «. Spremenjen je tudi vrstni red priorit. V tem verzu Duh navaja najprej » Božje zapovedi « in drugič » Jezusovo vero «; ki je zgodovinsko in vrednostno red, ki ga je odobril Bog v svojem projektu odrešenja. 1. verz je dal prednost » imenu Jagnje «, da poveže » 144.000 « izvoljenih s krščansko vero.

Verzija 13: » In zaslišal sem glas iz nebes, ki je rekel: Zapiši: Blagor mrtvim od zdaj naprej, ki umirajo v Gospodu! Da, pravi Duh, da si odpočijejo od svojega truda, kajti njihova dela jim sledijo. »

Izraz " od zdaj naprej " si zasluži podrobno razlago, saj je tako pomemben. Kajti cilja na datum pomlad 1843 in jesen 1844, ko začne veljati odlok Daniela 8:14 in se končata dva adventistična procesa, ki ju je organiziral William Miller.

Sčasoma je uradni institucionalni adventizem izgubil izpred oči posledice tega izraza " zdaj ". Šele prvi ustanovitelji adventistične vere so razumeli posledice božje zahteve po soboti iz leta 1843. Da bi sprejeli to prakso sedmega dne, so spoznali, da je nedeljo, ki so jo izvajali do takrat, Bog preklel. Za njimi je podedovani adventizem postal tradicionalen in formalističen, za veliko večino privržencev in učiteljev pa sta bila nedelja in sobota neupravičeno postavljena na raven enakosti. Ta izguba občutka za sveto in resnično svetost je povzročila nezanimanje za preroško besedo in tretje adventistično sporočilo, ki sem ga posredoval med letoma 1983 in 1994. Ker se je ta prezir manifestiral v adventizmu v Franciji, je institucija adventistični svet sklenila zavezništvo z ekumenskega klana leta 1995, za njegovo največjo psovko. Grožnja z » mukami « v 10. verzu zadeva njo, z namigom izraza » tudi on bo pil «; od 1994, institucionalni adventizem, po protestantski veri sojen in obsojen od 1843.

Kot nakazuje ta verz, odlok iz Daniela 8:14 povzroči ločitev protestantskih kristjanov iz leta 1843 na dva tabora, vključno s skupino adventistov, upravičencev do izrečene blaženosti: »Blagor odslej mrtvim, ki umirajo v Gospodu! « ". Ni treba posebej poudarjati, da Jezus, ki je v *Laodiceji napovedal* , da jo bo " *izbruhal* ", adventistični instituciji, uradni Kristusov glasnik leta 1991, datumu uradne zavrnitve luči, imenovani " *goli* ", ne more več koristiti od te blaženosti.

Čas žetve

Vrstica 14: » Pogledal sem, in glej, bil je bel oblak in na oblaku je sedel nekdo, podoben sinu človekovemu, ki je imel na glavi zlato krono in v roki oster srp. »

Ta opis spominja na Jezusa Kristusa v trenutku njegove veličastne vrnitve. » *Beli oblak* « spominja na pogoje svojega odhoda in vzpona v nebo, ki jih je doživel dva tisoč let prej. » *Beli oblak* « označuje njegovo čistost, njegova » *zlata krona* « simbolizira njegovo zmagoslavno vero, » *oster srp* « pa ponazarja » *rezajočo besedo* « Boga iz Heb.4:12, ki jo izvaja » *njegova roka* «.

Vrstica 15: » *In drugi angel je prišel iz templja in je z močnim glasom vpil tistemu, ki je sedel na oblaku: Zavihti srp svoj in žanji; kajti prišla je ura žetve, kajti žetev zemlje je zrela.* »

Pod vidikom » žetve «, kot v svoji priliki, Jezus spominja, da bo v tem času prišel čas, da se dokončno loči » pšenica od plev «. S svojim Razodetjem nas odkriva to temo, ki ločuje dva tabora: soboto izvoljenih in nedeljo padlih, saj se za tem verskim imenom skriva čaščenje in avtoriteta poganškega sončnega božanstva. In kljub evoluciji človekovega časa Bog še naprej gleda nanj kot v resnici zanj. Različna mnenja ljudi ne vplivajo na njegovo presojo; v svojem časovnem redu je prvi dan profan, nikakor ne more prevzeti božanske svetosti. To je povezano izključno s posvečenim sedmim dnevom v njegovem časovnem redu, vklesanem od začetka večnega zemeljskega časa; to traja 6000 sončnih let.

Vrstica 16: » *In tisti, ki je sedel na oblaku, je vrgel svoj srp na zemljo. In zemlja je bila požeta.* »

Duh potrjuje prihodnjo izpolnitev » žetve zemlje «. Kristus Odrešenik in maščevalec bo bdel nad tem in ga uresničil v skladu s svojo napovedjo v prisposobi svojim apostolom v Mateju 13:30 do 43. »Žetev« se v *glavnem* nanaša na vnebovzetje v nebesa izvoljenih svetnikov, ki so ostali zvesti Bogu Stvarniku.

Čas žetve (in maščevanje)

Vrstica 17: » *In drugi angel je prišel iz templja, ki je v nebesih, z ostrim srpom.* »

Če je imel *prejšnji* »angel« nalogo, ki je bila naklonjena izvoljenim, ima, nasprotno, ta » drugi angel « kaznovalno nalogo, usmerjeno proti padlim upornikom. Tudi ta drugi » srp« simbolizira » *ostro Božjo besedo* «, ki se izvaja po njegovi volji, ne pa po njegovi roki, saj za razliko od žetve za trgateg ni izraza » *v njegovi roki* «. Kazensko ukrepanje bo torej zaupano agentom, ki izvršujejo Božjo voljo; pravzaprav žrtve njegovih zapeljevanj.

Vrstica 18: » *In drugi angel, ki je imel oblast nad ognjem, je šel od oltarja in z močnim glasom rekel tistemu, ki je imel oster srp, rekoč: Zmlati svoj ostri srp in poberi grozdje. trta zemlje; kajti grozdje na zemlji je zrelo.* »

Potem pride, po vnešenju izvoljenih v nebesa, trenutek » *trgateve* «. V Iza.63:1 do 6 Duh razvije dejanje, na katerega cilja ta simbolni izraz. V Svetem pismu se sok rdečega grozdja primerja s človeško krvjo. To idejo potrjuje Jezusova uporaba pri sveti večerji. Toda » *letnica* « je povezana z » *božjo jezo* « in zadevala bo tiste, ki so delali nedostojno pod krinko njegovih služabnikov, saj kri, ki jo je prostovoljno prelil Kristus, ni zaslužila njihovih številnih izdaj. Ker se Jezus lahko počuti izdanega s strani tistih, ki izkrivljajo njegov načrt odrešitve do te mere, da opravičujejo greh, za katerega je dal svoje življenje in nosil trpljenje, da bi se njegovo izvajanje prenehalo. Namerni kršitelji njegove postave morajo torej odgovarjati pred njim. V svoji slepi norosti bodo šli tako daleč, da bodo želeli usmrtiti svoje prave izbrance, da bi z zemlje izkoreninili prakso sedmega dne sobote, ki jo je Bog posvetil in zahteval od leta 1843-44. Izvoljeni niso imeli Božjega pooblastila za uporabo sile proti svojim verskim sovražnikom; Bog je to dejanje rezerviral izključno zase. » *Maščevanje je moje, maščevanje je moje,* « je izjavil svojim izbrancem in prišel je čas, da to maščevanje izvrši.

V tem 14. poglavju vrstice od 17 do 20 spominjajo na to temo » žetve «. Grešno grozdje je razglašeno za zrelo, ker je s svojimi deli v celoti pokazalo svojo pravo naravo. Njihova kri bo tekla kot grozdni sok v sod, ko jih bodo pohodile noge trgačev.

Verzija 19: » *In angel je vrgel svoj srp na zemljo. In obral je trto zemlje in vrgel trgatev v veliko stiskalnico božje jeze.* »

Dejanje je potrjeno s to objavo, ki jo razkrije ta prizor. Bog z gotovostjo prerokuje kazen katoliške in protestantske arogance. Trpeli bodo posledice božje jeze, ki jo ponazarja kad, v kateri noge drobilcev zdrobijo obrano grozdje.

Vrstica 20: » *In stiskalnica je bila poteptana iz mesta; in kri je tekla iz kadi do konjskih uzd v razdalji tisoč šeststo stadijev.* »

Izaija 63:3 določa: » *Sam sem teptal stiskalnico; nobenega moškega ni bilo z mano ...* «. Letnik izpolni kazen velikega mesta Babilon v Raz.16:19. Napolnila je čašo z božansko jezo, ki jo mora zdaj izpiti do konca. » *Vinska stiskalnica je bila poteptana zunaj mesta* «, to je brez navzočnosti izvoljenih, ki so bili že poneseni v nebesa. V Jeruzalemu so usmrtnitve obsojenih na smrt izvajali zunaj obzidja svetega mesta, da ga ne bi oskrunili. Tako je bilo pri križanju Jezusa Kristusa, ki s tem sporočilom opozarja na ceno, ki jo morajo plačati tisti, ki so podcenjevali njegovo smrt. Prišel je čas, da njegovi sovražniki prelijejo svojo kri, da bi se odkupili za svoje številne grehe. " *In iz soda je pritekla kri do konjskih brz.* " Tarče jeze so krščanski verski učitelji in Bog se nanje nanaša s podobo »vrle« , ki jo jezdec dajo » *konjem v usta* «, da bi jih usmerjal. Ta podoba je predlagana v Jakobu 3:3, katerega tema je natanko: verski učitelji. Jakob na začetku 3. poglavja navaja: » *Bratje moji, naj jih ne začne veliko učiti med vami, kajti veste, da bomo sojeni hujše* .« Dejanje » žetve « upravičuje to modro opozorilo. Z navedbo " *do konjskih brz* " Duh nakazuje, da vat zadeva najprej rimskokatoliško duhovščino " *Babilona Velikega* ", vendar se razširi na protestantske učitelje, ki od leta 1843 "uničujejo" uporabljajo sveto pismo glede na obtožbo Duha v Raz.9:11. Tukaj najdemo uporabo opozorila iz Razodetja 14:10: " **tudi** on bo pil vino jeze božje, nemešano nalito v kelih njegove jeze ... ".

Za sporočilo " *preko obsega tisoč šeststo stadijev* ", v nadaljevanju s prejšnjim sporočilom, se kazen razširi na reformirano vero od 16. ^{stoletja}, na katero aludira številka 1600. To je čas, ko je Martin Luther leta 1517 formaliziral obtožbo proti katoliški veri. Toda tudi v tem 16. ^{stoletju} so se oblikovali protestantski nauki o » *lažnih Kristusih* « in *lažnih kristjanih* , ki so uzakonili nasilje in meč, ki ju je prepovedal Jezus Kristus . Apokalipsa ponuja svoje lastne ključne za razlago in to 16. ^{stoletje} je označeno v Razodetjih 2:18 do 29 pod simboličnim imenom dobe " *Tijatira* ". Beseda » *stadion* « razkriva njihovo versko dejavnost, njihovo sodelovanje v dirki, katere nagrada je zmagovalni venec, obljubljen zmagovalcu. To je Pavlov nauk v 1. Korinčanom 9:24: » *Ali ne veste, da tisti, ki tečejo na stadionu, vsi tečejo, le eden dobi nagrado? Teci tako, da boš zmagal* .» Nagrada nebeškega poklica se torej ne pridobi na karkoli; zvestoba in vztrajnost v pokorščini je edini način za zmago v bitki vere. Potrjuje v Fi.3:14, rekoč: » *Hitim proti cilju za nagrado višjega poklica Boga v Kristusu Jezusu* .« V času » žetve « se bodo te Jezusove besede potrdile: » *Kajti veliko je poklicanih, a malo izbranih* (Mt 22,14)«.

Razodetje 15: Konec preizkusne dobe

Preden sta » *žetev in trgatev* « končana, pride strašen trenutek, konec milostnega časa. Takšno, kjer so človeške odločitve vklesane v kamen časa, brez možnosti, da bi te odločitve preklicali. Na tej točki se ponudba odrešenja v Kristusu konča. To je tema tega zelo kratkega 15. poglavja Apokalipse Jezusa Kristusa. Konec časa milosti nastopi po prvih šestih » *trobentah* « v 8. in 9. poglavju in pred » *sedmimi zadnjimi Božjimi nadlogami* « v 16. poglavju. Samoumevno je, da sledi zadnji izbiri poti, ki jo je Bog daje človeku opraviti. Pod avtoritativnim okriljem " *zveri, ki se dvigne iz zemlje* " iz Razodetja 13:11 do 18 zadnji dve poti vodita, ena do božje posvečene sobote ali sabata, druga do nedelje rimske papeške oblasti. . Še nikoli niso bile izbire med življenjem in dobrim, smrtjo in zlom tako jasne. Koga se človek najbolj boji? Bog ali človek? To je danost situacije. Lahko pa tudi rečem: Koga ima človek najraje? Bog ali človek? Izvoljeni se bodo odzvali v obeh primerih: Bog, ki po svojem preroškem razodetju pozna podrobnosti konca svojega projekta. Večno življenje bo takrat zelo blizu, na dosegu roke.

Verzija 1: » *Tedaj sem videl drugo znamenje v nebesih, veliko in čudovito: sedem angelov, ki so držali sedem zadnjih nadlog, kajti v njih se je izpolnila Božja jeza.* »

Ta verz predstavlja » *sedem zadnjih nadlog* «, ki bodo udarile krive vernike zaradi njihove izbire rimske nedelje. Tema tega poglavja, konec preizkusnega časa, odpira čas » *sedmih zadnjih nadlog božje jeze* «.

Vrstica 2: » *In videl sem, kakor da bi bilo stekleno morje, pomešano z ognjem, in tiste, ki so premagali zver, njeno podobo in število njenega imena, stojče na steklenem morju, božje harfe.* »

Da bi spodbudil svoje služabnike, svoje izbrance, Gospod nato predstavi prizor, ki prikliče njihovo skorajšnjo zmago skozi različne podobe, vzete iz drugih odlomkov prerokbe. " *Na steklenem morju, pomešanem z ognjem, stojijo* ," ker so šli skozi preizkušnjo vere, v kateri so bili preganjani (*mešani z ognjem*) in izšli kot zmagovalci. " *Stekleno morje* " se nanaša na čistost izbranega ljudstva, kot v Raz.4:1.

Verz 3: » *In peli so pesem Mojzesa, Božjega služabnika, in pesem Jagnjeta, rekoč: Velika in čudovita so tvoja dela, o Gospod, Bog vsemogočni; Pravična in resnična so tvoja pota, kralj narodov!* »

» *Mojzesa pesem* « je slavila veličasten izstop Izraela iz Egipta, dežele in značilnega simbola greha. Vstop v zemeljski Kanaan, ki je sledil 40 let pozneje, je napovedal vstop zadnjih izvoljenih v nebeški Kanaan. Potem ko je dal svoje življenje za odkup za grehe izvoljenih, se je Jezus, » *jagnje* «, dvignil v nebesa v svoji slavi in svoji nebeški božanski moči. Zadnje zveste Jezusove priče, vsi adventisti po veri in delu, po vrsti doživijo vnebohod v nebesa, ko se Jezus vrne, da bi jih rešil. Poveljučujoč njegova » *velika in občudovanja vredna dela* « izvoljeni poveljučujejo Boga stvarnika, ki je svoje vrednote utelesil v Jezusu

Kristusu: njegovo popolno » pravičnost « in » resnico «. Evokacija besede » resničen « povezuje kontekst dejanja s koncem » laodikejske « dobe, v kateri se je predstavil kot » Amen in Resnični «. Takrat je ura » odrešitve «, ki označuje konec časa » porodne žene « iz Raz.12:2. » Otrok « pride na svet v obliki čistosti nebeškega značaja, razodetega v Jezusu Kristusu in po njem. Izvoljeni lahko hvalijo Boga za njegovo » vsemogočno « stanje, ker tej božanski moči dolgujejo svojo odrešitev in osvoboditev. Ko je Jezus Kristus zbral in izbral svoje odrešene izmed vseh zemeljskih narodov, je res » Kralj narodov «. Tistih, ki so nasprotovali njemu in njegovim izvoljencem, ni več.

Verzija 4: » Kdo se ne bo bal, Gospod, in povelečeval tvojega imena? Kajti samo ti si sveti. In vsi narodi bodo prišli in te častili, ker so se tvoje sodbe razodele. »

Preprosto povedano, to pomeni: Kdo bi se te zavrnil, Stvarnik Bog, in bi si upal ogoljufati tvojo pravično slavo z zavračanjem spoštovanja tvojega svetega sedmega dne sobote? Kajti **edino ti si svet** in edino ti si posvetil svoj sedmi dan in tiste, ki si jim ga dal, v znak njihovega odobravanja in pripadnosti tvoji svetosti. Pravzaprav, s tem ko priključuje » njegov strah «, Duh namiguje na sporočilo prvega » angela « iz Razodetja 14:7: » Bojte se Boga in mu dajte slavo, ker je prišla ura njegove sodbe; in častite (priklonite se) njemu, ki je naredil nebo in zemljo in morje in izvire voda . Po Božjem načrtu bodo uničeni uporniški narodi obujeni z dvojnimi namenom: da se bodo ponižali pred Bogom in mu dali slavo ter da bodo trpeli njegovo pravično zadnjo kazen, ki jih bo dokončno uničila v »ognjenem jezeru« . žveplo « poslednje sodbe, ki je bila napovedana v sporočilu » tretjega angela « iz Raz.14:10. Preden se bodo te stvari uresničile, bodo izvoljeni morali iti skozi čas božanskih sodb, ki se bodo pokazale z delovanjem » sedmih nadlog «, napovedanih v prvem verzu.

Vrstica 5: » Po tem sem pogledal in odprl se je tempelj šotora pričevanja v nebesih. »

To odprtje nebeškega » templja « naznanja prenehanje priprošnje Jezusa Kristusa, kajti čas klika odrešenja se končuje. » Pričevanje « se nanaša na deset božjih zapovedi, ki so bile položene v sveto skrinjo. Tako je od tega trenutka dokončna ločitev med izbranimi in izgubljenimi. Na zemlji so uporniki z zakonsko uredbo pravkar določili obveznost spoštovanja tedenskega počitka prvega dne, ki sta jo zaporedoma civilno in versko potrdila rimska cesarja Konstantin I. in Justinijan I., ki sta Vigilija I. postavila ^{za} prvi papež, časni poglavar vesoljne krščanske vere, in sicer katoliške, leta 538. Zadnji odlok o smrti je bil prerokovan v Razodetju 13:15 do 17 in postavljen pod prevladujoče delovanje ameriške protestantske vere, ki jo podpira evropska katoliška vera .

Verzija 6: »In sedem angelov, ki so imeli sedem nadlog, je šlo iz templja, oblečenih v čisto, svetlo platno in z zlatimi pasovi okoli prsi. »

V simboliki prerokbe » sedem angelov « predstavlja samega Jezusa Kristusa ali » sedem angelov «, zvestih njemu podobnemu taboru. " Fino, čisto, svetlo platno " prikazuje " pravična dela svetnikov " v Raz.19:8. » Zlati pas okoli prsi «, torej na višini srca, vzbuja ljubezen do resnice, ki je že navedena v Kristusovi podobi, predstavljeni v Raz.1,13. Bog resnice se pripravlja kaznovati taborišče laži. S tem opominom Duh nakazuje » veliko nesrečo «, katere obliko je

razkril njegov obraz v primerjavi s » soncem, ko sije v svoji moči «. Prišla je ura končnega spopada med Jezusom Kristusom in poganskimi uporniki, ki častijo sonce.

7. verz: » *In eno od štirih živih bitij je dalo sedmim angelom sedem zlatih čaš, polnih jeze Boga, ki živi na veke vekov.* »

Jezus je bil sam model, ki so ga upodabljala » štiri živa bitja « iz Razodetja 4. On je tudi » Bog, ki živi na veke vekov «, ki se je » razjezil «. Njegovo božanstvo mu tako pripisuje vse vloge: Stvarnika, Odrešenika, Priprošnjika in za vedno sodnika, nato pa, ko preneha s svojo priprošnjo, postane Bog pravičnik, ki udari in s smrtjo kaznuje svoje uporne nasprotnike, ker so izpolnili “ čaša ” njegove pravične “ jeze ”. » Pokal « je zdaj poln in ta jeza bo prevzela obliko » zadnjih sedmih « kazni, v katerih božje usmiljenje ne bo več imelo svojega mesta.

Vrstica 8: » *In tempelj se je napolnil z dimom zaradi Božje slave in njegove moči; in nihče ni mogel vstopiti v tempelj, dokler se ni izpolnilo sedem nadlog sedmih angelov.* »

Da bi ponazoril to temo o prenehanju milosti, Duh v tem verzu predstavi podobo » templja, napolnjenega z dimom zaradi « prisotnosti » od Boga « in navaja: » *in nihče ni mogel vstopiti v tempelj, dokler se ni izpolnilo sedem nadlog sedmih angelov* «. Bog tako svari svoje izbrance, da bodo ostali na zemlji v času » sedmih zadnjih nadlog « njegove jeze. Zadnji izbranci bodo podoživeli izkušnjo Hebrejcev v času » desetih nadlog «, ki so prizadele uporniški Egipt. Kuge niso zanje, ampak za upornike, tarče božje jeze . Toda neizbežnost njihovega vstopa v » tempelj « je tako potrjena, možnost bo dana od konca » sedmih zadnjih nadlog «.

Razodetje 16: Sedem zadnjih nadlog božje jeze

16. poglavje predstavlja izlitje teh » sedmih zadnjih nadlog «, skozi katere se izraža » Božja jeza «.

Študija celotnega poglavja bo to potrdila, vendar je treba opozoriti, da bodo tarče » božje jeze « enake tistim, ki jih je zadela kazen prvih šestih » *trobent* «. Duh tako razodeva, da kazni »sedmih zadnjih nadlog « in kazni » *sedmih trobent* « kaznujejo isti greh: kršitev sobotnega počitka » *sedmega dne* «. *posvečen* « od Boga od nastanka sveta.

Tukaj odpiram oklepaj, z zamudo. Upoštevajte razliko, ki je značilna za božanske » *trobente* « in » *kuge ali nadloge* «. » *Trobene* « so vsi človeški umori, ki jih izvajajo ljudje, vendar jih je ukazal Bog, peto bitje je duhovne narave. » *Kuge* « so neprijetna dejanja, ki jih vsili neposredno Bog prek naravnih sredstev svojega živega stvarstva. Razodetje 16 nam predstavlja » *sedem zadnjih nadlog* «, kar nam subtilno namiguje, da so pred njimi sledile druge » *nadloge* «, ki so jih trpeli ljudje pred koncem časa milosti, ki se duhovno loči na dva dela, » *čas konca* «, navedeno v Dan 11:40. V prvem je to konec časa narodov, v drugem pa čas univerzalne svetovne vlade, organizirane pod nadzorom in pobudo ZDA. V tej posodobitvi, izvedeni v soboto, 18. decembra 2021, lahko potrdim to razlago, saj je od začetka leta 2020 celotno človeštvo prizadelo gospodarsko propadanje zaradi nalezljivega virusa, Covid-Coronavirus. 19. prvič se je pojavil na Kitajskem. V kontekstu globalističnih menjav in znanja, miselno krepijo svoje realne učinke, so voditelji ljudstva v paniki zaustavili razvoj in nadaljnjo rast celotnega zahodnoevropskega in ameriškega gospodarstva. Zahod, ki je mislil, da bo nekega dne premagal smrt, je neupravičeno obravnavan kot pandemija, prestrašen in obupan. V paniki so Brezbožniki predali telo in dušo novi veri, ki jih je nadomestila: vsemogočni medicinski znanosti. In država prevarantov, najbogatejša na svetu, je izkoristila priložnost, da ljudi naredi ujetnike in sužnje svojih diagnoz, svojih cepiv, svojih zdravil in svojih korporativnih odločitev. Hkrati pa v Franciji slišimo direktive, milo rečeno paradoksalne, ki jih povzemam takole: »priporočljivo je zračenje stanovanj in večurno nošenje zaščitne maske, za katero se tisti, ki jo nosi, zaduši.« Poudarite »zdravo pamet« mladih voditeljev Francije in drugih posnemalnih držav. Z zanimanjem ugotavljamo, da je bila država, ki je vodila to destruktivno vedenje, najprej Izrael; prva država, ki jo je Bog preklel, v verski zgodovini. Nošenje maske, ki je bila najprej prepovedana, ko ni bila na voljo, je nato postala obvezna za zaščito pred boleznimi, ki prizadenejo dihala. Božje prekletstvo obrodi nepričakovane, a uničujoče zelo učinkovite sadove. Prepričan sem, da bodo med letom 2021 in začetkom " *šeste trobente* ", tretje svetovne vojne, druge " *božje nadloge* " udarile krivo človeštvo na različnih mestih na zemlji, zlasti pa na Zahodu. »kuge«, kot je » *lakota* « in druge prave univerzalne pandemije, znane že kot kuga in kolera. Bog zahteva to

vrsto kazni v Eze.14:21: »Da, tako pravi Gospod, YaHWéH: Čeprav pošiljam zoper Jeruzalem svoje štiri strašne kazni, meč, lakoto, divje zveri in kugo, da iztrebim ljudi in zveri . Upoštevajte, da ta seznam ni izčrpen, saj imajo v sodobnem času božje kazni različne oblike: rak, AIDS, Chikungunya, Alzheimerjeva bolezen ... itd... Opažam tudi pojav strahu zaradi globalnega segrevanja. Množice človeštva so prestrašene in panične ob misli na taljenje ledu in poplave, ki bi lahko nastale. Spet sad božanskega prekletstva, ki udari človeške ume in gradi zidove ločevanja in sovraštva. Zapiram ta oklepaj, da nadaljujem študijo v tem kontekstu po koncu milosti, ki označuje »sedem zadnjih nadlog božje jeze «.

Drug razlog upravičuje izbiro tarč. » Sedem zadnjih nadlog « doseže uničenje stvarstva ob koncu sveta. Za Boga, Stvarnika, je prišel čas za uničenje njegovega dela. Sledi torej procesu ustvarjanja, a namesto da bi ustvarjal, uničuje. S » zadnjo sedmo nadlogo « bo na zemlji ugasnilo človeško življenje, za seboj bo ostalo, zemlja pa bo spet postala » brezno « v kaotičnem stanju, z edinim prebivalcem, Satanom, avtorjem greha; opustošena dežela bo njegov zapor " tisoč let " do zadnje sodbe, kjer bodo on in vsi drugi uporniki uničeni v skladu z Rev.20.

1. verz: » In zaslišal sem močan glas, ki je prihajal iz templja, ki je govoril sedmim angelom: Pojdite in izlijte sedem čaš jeze Božje na zemljo. »

Ta » glasen glas, ki je prišel iz templja « je glas stvarnika, Boga, razočaranega v njegovi najbolj zakoniti pravici. Kot Bog stvarnik ima njegova avtoriteta najvišji značaj in ni niti pravično niti modro izpodbijati njegove želje, da bi bil oboževan in poveljčan z obhajanjem dneva počitka, ki ga je »posvetil« v ta namen . V svoji veliki in božanski modrosti je Bog zagotovil, da bo vsak, ki izpodbija njegove pravice in avtoriteto, prezrl njegove najpomembnejše skrivnosti, preden bo v »drugi smrti « odkupil ceno svojih ogorčenj zoper Vsemogočnega Boga.

2. verz: » Prvi je šel in izlil svojo skledo na zemljo. In zločesta in boleča razjeda je prizadela može, ki so imeli znamenje zveri in so častili njeno podobo. »

Kot prevladujoča sila in vodilna avtoriteta zadnjega upora je prednostna tarča v tem kontekstu " zemlja " simbol padle protestantske vere.

Prva nadloga je » maligna razjeda «, ki povzroča fizično trpljenje telesom upornikov, ki so se odločili upoštevati dan počitka, ki so ga vsilili ljudje. Tarče so katoličani in protestanti, ki so preživeli jedrski spopad, ki imajo s to izbiro prvega dne, rimske nedelje, " znamenje zveri ."

Verz 3: " Drugi je izlil svojo skledo v morje. In postala je kri kakor mrtvec; in vse živo bitje je umrlo, vse, kar je bilo v morju. «

» Sekunda « zadene » morje «, ki ga spremeni v » kri «, kot se je zgodilo z egipčanskim Nilom v Mojzesovem času; " morje ", simbol katolicizma, ki cilja na Sredozemsko morje. V tistem trenutku Bog izbriše vse živalsko življenje v » morju «. Vključuje proces ustvarjanja v obratni smeri, na koncu bo » zemlja « spet postala » brezoblična in prazna «; vrnil se bo v svoje prvotno stanje " brezna ".

4. verz: » Tretji je izlil svojo skledo v reke in vodne izvire. In postali so kri. »

» Tretji « zadene svežo » vodo « » rek in izvirov «, ki nenadoma postanejo » kri «. Več vode za potešitev žeje. Kazen je ostra in zaslužena, ker so se pripravljali na prelivanje »kri« izvoljenih. Ta kazen je bila prva, ki jo je Bog preko Mojzesove palice naložil Egipčanom, »pivcem krvi « Hebrejcev, ki so bili obravnavani kot živali v hudem suženjstvu, kjer so mnogi umrli.

Vrstica 5: » *In slišal sem angela voda govoriti: Pravičen si ti, ki si in ki si bil; ti si svet, ker si izvršil to sodbo.* »

Upoštevajte že v tem verzu izraza " pravičen " in " svet ", ki potrjujeta moj pravilen prevod besedila odloka Dan.8:14: " 2300 zvečer, jutro in svetost bosta upravičena "; » svetost «, ki zajema vse, kar ima Bog za sveto. V tem končnem kontekstu si napad na njegovo » posvečeno « soboto upravičeno zasluži Božjo sodbo, ki spremeni »vodo«, ki jo je treba piti, v »kri«. Beseda " vode " simbolno in dvojno označuje človeške množice in verski nauk. Papeški Rim jih je sprevergel, v Raz.8:11 pa je bilo oboje spremenjeno v » pelin «. Z besedami » pravičen si ... ker si izvršil to sodbo «, angel opravičuje mero, ki jo zahteva prava popolna pravičnost, ki jo lahko doseže samo Bog. Prefinjeno in zelo natančno Duh naredi, da oblika " in kdo pride " izgine iz Božjega imena, ker je prišel; in njegov nastop odpira trajno sedanost zanj in njegove odrešene, ne da bi pozabil, svetove, ki so ostali čisti, in svete angele, ki so mu ostali zvesti.

Verzija 6: » *Kajti prelili so kri svetnikov in prerokov in ti si jim dal piti krvi: vredni so.* »

Ker so uporniki pripravljani ubiti izvoljene, ki svoje odrešenje dolgujejo le Jezusovemu posredovanju, jim Bog pripisuje tudi zločine, ki so jih nameravali storiti. Zaradi istih razlogov jih torej obravnavajo kot Egipčane iz Exodusa. To je že drugič, ko Bog pravi: " Vredni so ." V tej zadnji fazi najdemo kot agresorja adventističnih izbrancev glasnika iz Sard, ki mu je Jezus rekel: » Mislijo se, da živiš, pa si mrtev «. Toda hkrati je rekel o izvoljenih uradnikih 1843-1844: " hodili bodo z menoj, v belih oblačilih, ker so vredni ". Tako ima vsaka oseba dostojanstvo, ki mu pripada v skladu z deli vere: » bela oblačila « za zveste izvoljene, » kri «, ki jo pijejo za padle, nezveste upornike.

7. verz: » *In slišal sem z oltarja drugega angela, ki je rekel: Da, Gospod Bog vsemogočni, resnične in pravične so tvoje sodbe.* »

Ta glas, ki prihaja z »oltarja«, simbola križa, je glas križanega Kristusa, ki ima poseben razlog, da odobrava to sodbo. Kajti tisti, ki jih kaznuje v tem trenutku, so si drznili zahtevati njegovo odrešitev, medtem ko so opravičevali gnusen greh s tem, da so raje ubogali človeški ukaz; to kljub opozorilom Svetega pisma: v Iza.29:13 " *Gospod je rekel: Ko se mi to ljudstvo približa, me častijo s svojimi usti in s svojimi ustnicami; toda njegovo srce je daleč od mene in strah, ki ga ima pred menoj, je le predpis človeške tradicije* ". Mat.15:19: » Zaman me častijo, ko učijo predpise, ki so človeške zapovedi. »

Verz 8: » *Četrty je izlil svojo steklenico na sonce. In dano mu je bilo, da sežge ljudi z ognjem;* »

Četrty deluje " *na sonce* " in ga segreje bolj kot običajno. Meso upornikov je " *ožgano* " zaradi te močne vročine. Potem ko je Bog kaznoval kršitev » *svetosti* «, bo Bog sedaj kaznoval malikovanje »sončnega dne«, podedovanega od Konstantina ¹. " *Sonce* ", ki ga mnogi častijo, ne da bi vedeli, trenutno začenja " *peči* " kožo upornikov. Bog obrne malika proti malikovalcem. To je vrhunec » *velike nesreče* «, ki je bila napovedana v Rev.1. Trenutek, ko tisti, ki zapoveduje » *soncu* «, z njim kaznuje svoje častilce.

Verzija 9: » *Možje pa je zažgala velika vročina in preklinjali so ime Boga, ki ima oblast nad temi nadlogami, in pokesali so se, da mu ne bi dali slave.* »

V stopnji trdote, ki so jo dosegli, se uporniki ne pokesajo svoje krivde in se ne ponižajo pred Bogom, ampak ga žalijo tako, da »blatijo« *njegovo* » *ime* «. To je bilo že v njihovi naravi običajno vedenje, ki ga najdemo med površnimi verniki; ne želijo spoznati njegove resnice in njegove prezirljive tišine razlagajo sebi v prid. In ko se pojavijo težave, preklinjajo njegovo » *ime* «. Nezmožnost " *pokesanja* " potrjuje kontekst " *preživelih* " " *šeste trobente* " iz Razodetja 9:20-21. Uporniški neverniki so ljudje, verni ali ne, ki ne verjamejo v Vsemogočnega Boga Stvarnika. Njihove oči so bile zanje smrtna past.

Vrstica 10: » *Peti je izlil svojo posodo na prestol zveri. In njegovo kraljestvo je prekrila tema; in moški so se od bolečine grizli v jezike,*

» *Peti* « ima za svojo posebno tarčo » *prestol zveri* «, to je območje Rima, kjer se nahaja Vatikan, majhna verska država papeža, kjer stoji bazilika svetega Petra. Vendar, kot smo videli, se pravi papežev " *prestol* " nahaja v starem Rimu, na gori Caelius v matični cerkvi vseh cerkva na svetu, baziliki svetega Janeza v Lateranu. Bog ga pahne v črnilo » *temo* «, ki vsakega videčega postavi v položaj slepega. Učinek je strašno boleč, a za to izhodišče verske laži, predstavljene pod naslovom luči edinega Boga in v imenu Jezusa Kristusa, povsem zaslužen in upravičen. » *Kesanje* « ni več mogoče, vendar Bog poudarja otrdelost uma svojih živih ciljev.

Vrstica 11: » *In preklinjali so Boga nebes zaradi svojih bolečin in vnetij in se niso pokesali svojih del.* »

Ta verz nam omogoča razumeti, da se nadloge dodajajo in ne prenehajo. Toda z vztrajanjem na odsotnosti » *kesanja* « in na nadaljevanju » *blasfemij* « nam daje Duh razumeti, da se jeza in hudobija upornikov le povečujeta. Cilj, ki si ga prizadeva Bog, jih pripelje do meje, tako da odredijo smrt izvoljenih.

Vrstica 12: » *Šesti je izlil svojo skledo na veliko reko Evfrat. In njegova voda je usahnila, da bi bila pripravljena pot kraljem, ki prihajajo z vzhoda.* »

» *Šesti* « cilja na Evropo, označeno s simboličnim imenom »reka *Evfrat* «, ki torej v luči podobe iz Razodetja 17,1-15 označuje ljudstva, ki častijo » *prostitutko Babilon veliki* «, katoliški papež. Rim. » *Izsušitev njene vode* « bi lahko pomenila uničenje njenega prebivalstva, ki je sicer neizbežno, vendar je za to še prezgodaj. Pravzaprav gre za zgodovinski opomin, saj je prav z delnim presahnitvijo »reke *Evfrat* « medijski kralj Darej zasedel kaldejski » *Babilon* «. Sporočilo Duha je torej napoved skorajšnjega popolnega poraza rimskokatoliškega » *Babilona* «, ki še vedno ohranja opore in branilce, a za kratek

čas. » *Veliki Babilon* « bo tokrat resnično » *padel* «, premagan od Vsemogočnega Boga Jezusa Kristusa.

Posvetovanje treh nečistih duhov

Verzija 13: » *In videl sem, kako prihajajo iz ust zmaja in iz ust zveri in iz ust lažnega preroka tri nečiste duhove, podobne žabam.* »

Vrstice od 13 do 16 ponazarjajo priprave na » *bitko pri Harmagedonu* «, ki simbolizira odločitev, da se usmrtijo nepokorni svetovalci sobote, ki so brezkompromisno zvesti Bogu stvarniku. Prvotno se je prek spiritualizma pojavil hudič, ki je posnemal osebo Jezusa Kristusa, da bi prepričal upornike, da je njihova izbira nedelje upravičena. Zato jih spodbuja, naj vzamejo življenja zvestim odpornikom, ki spoštujejo soboto. Diabolični trio torej združi v istem boju hudiča, katoliško vero in protestantsko vero, namreč » *zmaja, zver in lažnega preroka* «. Tukaj je " *bitka* ", omenjena v Raz.9:7-9, dosežena. Omemba » *ust* « potrjuje verbalne izmenjave posvetovanj, ki vodijo k odreditvi ubijanja resnično izvoljenih; kar ignorirajo ali popolnoma nasprotujejo. » *Žabe* « so za Boga nedvomno živali, ki so razvrščene kot nečiste, toda v tem sporočilu Duh namiguje na velike skoke, ki jih je ta žival sposobna narediti. Med *evropsko* »*zverjo* « in *ameriškim* »lažnim prerokom« je širok Atlantski ocean in srečanje obeh vključuje velike skoke. Med Angleži in Američani so Francozi karikirani kot »žabe« in »jedci žab«. Nečistost je posebnost Francije, katere moralne vrednote so se sčasoma zrušile, od njene revolucije leta 1789, ko je svobodo postavila nad vse. Nečisti duh, ki oživlja trio, je duh svobode, ki noče »ne Boga ne gospodarja«. Vsi so se uprli božji volji in avtoriteti, zato so glede tega vprašanja enotni. Združijo se, ker so si podobni.

Vrstica 14: » *Saj so duhovi demonov, ki delajo čudeže in prihajajo h kraljem vse zemlje, da bi jih zbrali za bitko velikega dne Vsemogočnega Boga.* »

Od prekletstva odloka Dan.8:14 so se duhovi demonov z velikim uspehom manifestirali v Angliji in ZDA. Spiritualizem je bil takrat moderen in moški so se navadili na tovrstne odnose z nevidnimi, a aktivnimi duhovi. V protestantski veri številne verske skupine vzdržujejo odnose z demoni, saj verjamejo, da imajo odnos z Jezusom in njegovimi angeli. Demoni zelo enostavno preslepijo kristjane, ki jih je Bog zavrgel, in še vedno jih bodo zlahka prepričali, da se zberejo in pobijejo do zadnjega pobožne kristjane in Jude, ki spoštujejo soboto. Ta skrajni ukrep, ki obema skupinama grozi s smrtjo, ju bo združil v blagoslovu Jezusa Kristusa. Za Boga je to srečanje namenjeno *združitvi* upornikov » *za boj na veliki dan Vsemogočnega Boga* «. To srečanje je namenjeno temu, da bi uporniki pridobili namen ubijanja, zaradi katerega bi bili vredni smrti v rokah tistih, ki so bili zavedeni in prevarani z njihovimi verskimi lažmi. Glavni razlog za zapleteno bitko je bila ravno izbira dneva počitka, pri čemer Duh subtilno opozarja, da predlagani dnevi niso enaki. Kajti tisto, kar zadeva posvečeno soboto, po svoji naravi ni nič manj kot » *veliki dan Vsemogočnega Boga* «. Dnevi niso enaki in tudi nasprotujoče si sile ne. Ko je izgnal hudiča in njegove demone iz nebes, bo Jezus Kristus v močnem » *Mihaelu* « vsilil svojo zmago svojim sovražnikom.

Vrstica 15: » *Glej, prihajam kakor tat. Blagor tistemu, ki pazi in ohranja obleko svojo, da ne hodi nag in da se ne vidi njegova sramota!* »

Tabor, ki se bori proti spoštovalcem božje sobote, je tabor nezvestih lažnih kristjanov, vključno s tistimi iz protestantizma, ki jim je Jezus rekel v Razodetju 3:3: »Spominjaj se torej, kako si sprejel in slišal, varuj se in spreobrni se [Če ne boš bedel, bom prišel kakor tat in ne boš vedel, kdaj pridem nadte .” Nasprotno pa Duh izjavlja adventističnim izbrancem, ki imajo koristi od njegove polne preroške luči v zadnjem obdobju » Laodiceje «: » Blagor tistemu, ki bedi in ohranja svoja oblačila «, in namiguje na adventistično institucijo, ki bruha od leta 1994, pravi tudi: “ da ne hodi gol in da ne vidimo njegove sramote!” ". Razglašena in opuščena »gola« bo ob Kristusovi vrnitvi v taboru sramote in zavrženosti, v skladu z 2. Kor . domov, če nas vsaj najdejo oblečene in **ne gole** .

Vrstica 16: » Zbrali so jih na kraj, ki se v hebrejščini imenuje Harmagedon. »

Zadevno »zborovanje« ne zadeva geografske lege, ker gre za duhovno »zborovanje«, ki v svojem smrtnem projektu združuje tabor božjih sovražnikov. Poleg tega beseda »har« pomeni goro in izkaže se, da v Izraelu res obstaja dolina Megido, vendar ne gore s tem imenom.

Ime » Harmagedon « pomeni: »dragocena gora«, ime, ki za Jezusa Kristusa označuje njegovo skupščino, njegove izbrance, ki združuje vse svoje izvoljene. In 14. verz nam je skoraj jasno razkril, za kaj gre v bitki » Harmagedon «; za upornike je tarča božanska sobota in njeni opazovalci; toda za Boga so tarča sovražniki njegovih zvestih izvoljencev.

Ta »dragocena gora« hkrati označuje »goro Sinaj«, s katere je Bog Izraelu prvič po izhodu iz Egipta oznanil svojo postavo. Kajti tarča upornikov sta tako sedmi dan, šabat, ki ga posveča njegova četrta zapoved, kot tudi njegovi zvesti opazovalci. Za Boga je »dragocen« značaj te »gore« nesporen, saj ji ni para v vsej človeški zgodovini. Da bi ga zaščitil pred človeškim malikovanjem, je Bog ljudem dovolil, da prezrejo njegovo pravo lokacijo. V tradiciji je lažno lociran na jugu egipčanskega polotoka, v resnici pa je severovzhodno od » Midiana «, kjer je živel » Jethro «, oče » Zefore «, Mojzesove žene, recimo v sever današnje Savdske Arabije. Njeni prebivalci pravi gori Sinaj dajejo ime »al Lawz«, kar pomeni »zakon«, upravičeno ime, ki priča v prid svetopisemskega poročila, ki ga je zapisal Mojzes. Toda na tem geografskem » kraju « se uporniki ne bodo soočili s veličastnim in božanskim Kristusom zmagovalcem. Ker je ta beseda » kraj « zavajajoča in ima v resnici univerzalni vidik, saj so izvoljeni v tem času še vedno razkropljeni po vsej zemlji. Žive izvoljene in tiste, ki bodo vstali, bodo »zbrali« dobri angeli Jezusa Kristusa, da se bodo pridružili Jezusu na nebeških oblakih.

Verz 17: » Sedmi je izlil svojo vialo v zrak. In iz templja, s prestola, je prišel močan glas, ki je rekel: Dokončano je! »

Pod znamenjem » sedme kuge, razlite v zrak «, preden uporniki uresničijo svoj zločinski načrt, se Jezus Kristus, resnični, prikaže vsemogočen in veličasten, v neponovljivi nebeški slavi, v spremstvu nešteti angelov. **Najdemo trenutek » sedme trobente «**, kjer po Raz.11:15 Jezus Kristus, vsemogočni Bog, odvzame kraljestvo sveta hudiču. V Efež. 2:2 Pavel Satana označuje kot » kneza oblasti v zraku «. » Zrak « je skupni element vsega zemeljskega človeštva, nad katerim dominira do vrnitve v slavi Jezusa Kristusa. Trenutek njegovega veličastnega

prihoda je, ko njegova božanska moč hudiču iztrga to gospostvo in moč nad ljudmi in ji naredi konec.

Zavedajte se potrpežljivosti Boga, ki je 6000 let čakal na trenutek, ko bo rekel: » *Zgodilo se je!* » in potem razumeti vrednost, ki jo pripisuje »posvečenemu sedmemu dnevu«, ki prerokuje prihod tega trenutka, ko bo svobode, prepuščene njegovim nezvestim bitjem, prenehalo. Uporniška bitja ga bodo nehala frustrirati, jeziti, prezirati in sramotiti, ker bodo uničena. V Dan.12:1 je Duh prerokoval ta veličastni prihod, ki ga pripisuje » **Mihaelu** «, nebeškemu angelskemu imenu Jezusa Kristusa: » *Takrat bo vstal **Mihael**, veliki voditelj, branilec otrok tvojega ljudstva; in to bo čas težav, kakršnih ni bilo, odkar obstajajo narodi, do takrat. Takrat bodo rešeni tisti izmed vaših ljudi, ki bodo najdeni zapisani v knjigi* .« Bog ne olajša razumevanja svojega odrešitvenega projekta, ker Sveto pismo ne omenja imena »Jezus« za označevanje Mesija in mu daje simbolična imena, ki razkrivajo njegovo skrito božanskost: »Emanuel« (Bog z nami) **Izaija** 7:14 : » *Zato ti bo sam Gospod dal znamenje, glej, deklica bo spočela in rodila sina in mu dala ime Emanuel* « ; " **Večni Oče** " v Iza.9:5: " *Kajti otrok se nam je rodil, sin nam je dan in oblast bo na njegovem ramenu; imenoval se bo Čudoviti, Svetovalec, Mogočni Bog, Oče večnosti, Knez miru* .«

Vrstica 18: » *In nastali so bliski in glasovi in grmenje in velik potres, kakršnega ni bilo, odkar je človek na zemlji, tako močno tresenje.* »

Tukaj najdemo stavek iz ključne referenčne vrstice Razod.4:5, prenovljen v Raz.8:5. Bog je prišel iz svoje nevidnosti, nezvesti verniki in neverniki, pa tudi izvoljeni zvesti adventisti lahko vidijo Boga stvarnika Jezusa Kristusa v slavi njegove vrnitve. Razodetja 6 in 7 sta nam razkrila nasprotna vedenja obeh taborov v tem strašnem in veličastnem kontekstu.

In ko doživijo močan potres, so v grozi priča prvemu vstajenju, ki je po Razodetju 20:5 rezervirano za Kristusove izvoljence, in njihovem vnebovzetju v nebesa, kjer se pridružijo Jezusu. Stvari se dogajajo, kot so bile napovedane v 1. Tes.4:15-17: » *To vam oznanjamo po Gospodovi besedi: Mi, ki smo živi in ostanemo za Gospodov prihod, ne bomo odšli. pred tistimi, ki so mrtvi. Kajti sam Gospod se bo spustil iz nebes z ukazom, z glasom nadangela in z božjo trobento, in prvi bodo vstali mrtvi v Kristusu. Potem bomo mi, ki smo živi in ostali, skupaj z njimi vzeti v oblake, da srečamo Gospoda v zraku, in tako bomo vedno z Gospodom* . Ta verz izkoriščam, da poudarim apostolsko pojmovanje stanja »mrtvih « : » *mi živi, ki ostanemo za Gospodov prihod, ne bomo šli naprej tisti, ki so umrli* ." Pavel in njegovi sodobniki niso mislili kot današnji lažni kristjani, da so » mrtvi « izvoljeni v Kristusovi navzočnosti, ker njegovo razmišljanje kaže, da so ravno nasprotno vsi mislili, da bodo » živi « izvoljeni vstopili v nebesa pred » mrtvimi «.

Vrstica 19: » *In veliko mesto je bilo razdeljeno na tri dele in mesta narodov so padla, in Bog se je spomnil Babilona velikega, da bi mu dal čašo vina svoje goreče jeze.* »

» *Trije deli* « zadevajo » *zmaja, zver in lažnega preroka* «, zbrani v 13. vrstici tega poglavja. Druga razlaga temelji na tem besedilu iz Zac.11:8: » *V enem mesecu bom uničil tri pastirje; moja duša je bila nestrpna do njih in njihove duše so se mi tudi gnusile* ." V tem primeru » *trije pastirji* « predstavljajo tri

komponente izraelskega ljudstva: kralja, duhovščino in preroke. Ob upoštevanju končnega konteksta, v katerem sta protestantska in katoliška vera združeni in združeni, so " *trije deli* " identificirani z: " *zmaj* " = hudič; " *zver* " = zapeljana katoliška in protestantska ljudstva; " *lažni prerok* " = katoliška in protestantska duhovščina.

V poraženem taboru preneha dobro razumevanje, » *veliko mesto je bilo razdeljeno na tri dele* «; med prevaranimi in zapeljanimi žrtvami, taborišči zveri in lažnega preroka, sovraštvo in zamera vzbujata maščevanje zoper goljufive zapeljivce, odgovorne za njihovo izgubo odrešenja. Takrat se tema » *žetve* « dopolni s krvavim obračunavanjem, katerega glavne tarče so po vsej logiki in pravičnosti verski učitelji. To opozorilo iz Jakobovega pisma 3,1 dobi svoj polni pomen: » *Bratje moji, naj jih ne začne veliko učiti med vami, kajti veste, da bomo še hujše obsojeni* .« V tem času » *kug* « je to dejanje evocirano s tem citatom: » *In Bog se je spomnil Babilona velikega, da bi mu dal čašo vina svoje hude jeze* «. Apo.18 bo v celoti posvečen spominjanju te kazni brezbožnih vernih ljudi.

Vrstica 20: » *In vsi otoki so zbežali in gora ni bilo najti.* »

Ta verz povzema spremembo zemlje, ki, podvržena ogromnim tresljajem, prevzame vidik univerzalnega kaosa, ki je že " *brez oblike* " in kmalu " *prazen* " ali " *opustošen* ". Je rezultat, posledica " *greha* ". *Pustotnik* «, obtožen v Danielu 8:13 in katerega končna kazen je prerokovana v Dan.9:27.

Vrstica 21: » *In velika toča, katere zrno toče je tehtalo talent* , je padla z neba na ljudi; in ljudje so preklinjali Boga zaradi nadloge *toče* , ker je bila *nadloga zelo velika.* »

Ko bo njihova zlovesča naloga opravljena, bodo prebivalci zemlje po drugi strani izbrisani z nadlogo, ki ji ne bodo mogli ubežati: kamni »toče« bodo padali nanje. Duh jim pripiše težo » *enega talenta* «, to je 44,8 kg. Toda ta beseda » *nadarjenost* « je bolj duhovni odgovor, ki temelji na »prisposodbi o *talentih* «. Na ta način padlim pripisuje vlogo tistih, ki niso uresničili »talenta «, to je darov, ki jim jih je Bog dal v priliki. In to slabo vedenje jih na koncu stane življenja, prvo in drugo, ki je bilo dostopno samo resnično izvoljenim. Do zadnjega diha življenja še naprej »blasfemirajo « (žalijo) » *Boga* « nebes, ki jih kaznuje.

»Prilika o *talentih* « se bo takrat dobesedno izpolnila. Bog bo dal vsakemu človeku po pričevanju del njegove vere; nezvestim kristjanom bo dal smrt in se pokazal tako oster in okruten, kot so mislili in sodili o njem. In zvestim izvoljenim bo dal večno življenje v skladu z vero, ki so jo dali v njegovo popolno ljubezen in zvestobo, poveljčano v Jezusu Kristusu zanje; vse to v skladu z načelom, ki ga je navedel Jezus v Mat.8:13: " *po tvoji veri naj se ti zgodi* ".

Po tej zadnji nadlogi postane zemlja opustošena, prikrajšana za vse oblike človeškega življenja. Tako najde » *brezno* «, značilno za 1. Mojz. 1:2.

17. poglavje: Prostitutka je razkrita in identificirana

Verzija 1: » *Tedaj je prišel eden od sedmih angelov, ki so držali sedem čas, in mi govoril, rekoč: Pridi, pokazal ti bom sodbo velike vlačuge, ki sedi na mnogih vodah.* »

Iz tega prvega verza Duh nakazuje cilj tega 17. poglavja: » **sodba** « » **velike prostitutke** « ki » **sedi na mnogih vodah** « ali, ki dominira, glede na verz 15, » *ljudstva, množice, narode in jezike* «, ki so pod simbolom » *Evfrat* « že označili Evropo in njene planetarne razširitve krščanske vere v » *šesta trobenta* » iz Raz.9:14: ZDA, Južna Amerika, Afrika in Avstralija. Delo sodbe je povezano s kontekstom » *sedmih zadnjih šib* « ali » *sedmih posod* «, ki jih je izlilo » *sedem angelov* « v prejšnjem 16. poglavju.

» *sodba* « je tista, ki jo je izrekel vsemogočni Bog, kateremu je in bo odgovarjalo vsako bitje v nebesih in na zemlji; To kaže, ali je to poglavje pomembno. V sporočilu 3. ^{angela} iz 14. poglavja smo videli, da ta identifikacija povzroči večno življenje ali smrt. Kontekst te » *sodbe* « je torej kontekst »zveri , ki vstane iz zemlje « v 13. poglavju.

Kljub zgodovinskim in preroškim svarilom sta protestantska vera leta 1843 in uradna adventistična vera leta 1994 od Boga obsojeni kot nevredni odrešenja, ki ga ponuja Jezus Kristus. V potrditev te sodbe sta oba vstopila v ekumensko zavezništvo, ki ga je predlagala rimskokatoliška vera, medtem ko so pionirji obeh skupin obsodili njegovo diabolčno naravo. Da bi se izognili tej napaki, mora biti izbravec popolnoma prepričan o identiteti glavnega sovražnika Jezusa Kristusa: Rimu, v vsej njegovi poganski in papeški zgodovini. Krivda protestantske in adventistične religije je še toliko večja, ker so pionirji obeh obsojali in učili to diabolčno naravo katolicizma. Ta sprememba mišljenja obeh pomeni dejanje izdaje Jezusa Kristusa, edinega Odrešenika in velikega sodnika. Kako je to postalo mogoče? Obe veri sta dajali pomen le zemeljskemu miru in dobremu razumevanju med ljudmi; tudi ko katoliška vera ne preganja več, postane za njih pogosta ali še boljše, združljiva do te mere, da sklenejo pakt in zavezništvo z njo. Razodeto mnenje in Božja pravična sodba sta tako zaničevana in poteptana. Napačno je bilo verjeti, da Bog v bistvu išče mir med ljudmi, ker v resnici obsoja krivice, ki so storjene njegovi osebi, njegovi postavi in njegovim načelom dobrega, razkritim v njegovih odlokih. Dejstvo je še toliko bolj resno, ker se je Jezus o tej temi zelo jasno izrazil z besedami v Mat.10:34 do 36: »Ne mislite, *da sem prišel prinesiti mir na zemljo; Nisem prišel prinesiti miru, ampak meč. Kajti prišel sem, da ločim moža in njegovega očeta, med hčerko in njeno materjo ter med snaho in njeno taščo; in človekovi sovražniki bodo domači* .« Uradni adventizem pa ni prisluhnil Božjemu Duhu, ki mu je s svojo obnovitvijo sedmega dne sobote med letoma 1843 in 1873 pokazal rimsko nedeljo, ki jo *od* njene ustanovitve marca imenuje »znamenje zveri«. 7, 321. Poslanstvo institucionalnega adventizma je spodletelo, ker je sčasoma njegova sodba na rimsko nedeljo postala prijateljska in bratska, za razliko od božje, ki ostaja vedno ista, krščanska nedelja, podedovana iz sončnega poganstva, predstavlja glavni vzrok njegove jeze . Edina sodba, ki je pomembna, je sodba Boga in njegovo preroško razodetje nas želi povezati z njegovo sodbo. Zato mir ne sme prikriti upravičene razdraženosti

živega Boga. In soditi moramo tako, kot on sodi, in identificirati civilne ali verske režime glede na njegov božanski pogled. Kot rezultat tega pristopa vidimo » zver « in njena dejanja tudi v času varljivega miru.

2. verz: » *Z njo so nečistovali kralji zemlje in od vina njenega nečistovanja so se opijali prebivalci zemlje.* »

V tem verzu je vzpostavljena povezava z dejanji »ženske Jezabele«, ki jo je Jezus Kristus obtožil, da daje svojim služabnikom piti duhovno »vino nečistovanja (ali razuzdanosti)« v Raz.2:20; stvari, potrjene v Raz.18:3. Ta dejanja prav tako povezujejo »vlačugo« z »Pelinovo zvezdo« iz Raz.8:10-11; pelin je njegovo strupeno vino, s katerim Duh primerja svoj rimskokatoliški verski nauk.

V tem verzu je očitek, ki ga Bog izreče katoliški veri, upravičen tudi v našem času miru, ker očitana napaka napada njegovo božansko avtoriteto. Zapis Svetega pisma, ki predstavljajo njegovi »dve priči«, pričajo proti krivemu verskemu nauku te rimske vere. Res pa je, da bo njegov lažni nauk imel najhujše posledice za njegove zapeljane žrtve: večno smrt; kar bo opravičilo njihovo maščevalno dejanje »žetve« iz Raz.14:18 do 20.

3. verz: » *V duhu me je odnesel v puščavo. In videl sem ženo, sedečo na škrlatni zveri, polni bogokletnih imen, ki je imela sedem glav in deset rogov.* »

» ... v puščavi«, simbol preizkusa vere, pa tudi »sušnega« duhovnega ozračja konteksta našega »končnega časa (Dan.11:40)«, tokrat zadnjega preizkusa vere zemeljskega zgodovine, Duh ponazarja duhovno situacijo, ki prevladuje v tem končnem kontekstu. "Ženska prevladuje nad škrlatno zverjo". Na tej podobi Rim prevladuje nad »zveri, ki se dviga iz zemlje«, ki označuje protestantske ZDA v trenutku, ko prisilijo katoličane, da »častijo znamenje zveri« z uvedbo dneva počitka, podedovanega od cesarja Konstantina¹. V tem končnem kontekstu ni več diademov, niti na "sedmih glavah" verskega Rima, niti na simbolih "desetih rogov", v tem primeru civilnih vladarjev evropskih in svetovnih krščanskih ljudstev, s katerimi manipulira. Toda vsa ta asociacija je na barvo greha: "škrlat".

V Raz.13,3 beremo: » *In videl sem eno od njegovih glav, kakor da bi bila smrtno ranjena; toda njegova smrtna rana je bila zaceljena. In vsa zemlja je bila v strahu pred zverjo.* « Vemo, da je to zdravljenje posledica konkordata Napoleona¹. Od tega trenutka naprej rimskokatoliški papež ne preganja več, vendar, naj poudarimo pomembnost, ga Bog še naprej imenuje »zver«: » *In vsa zemlja je bila v občudovanju za zverjo.* « To potrjuje zgoraj navedeno razlago. Božja sovražnica ostaja njegova sovražnica, ker njeni grehi proti njegovi postavi ne prenehajo, tako v času miru kot v času vojne. In sovražnik Boga so torej tudi njegovi zvesti izvoljenci v času miru ali vojne.

verz : » *Žena je bila oblečena v škrlat in škrlat ter okrašena z zlatom, dragimi kamni in biseri. V roki je držala zlato skodelico, napolnjeno z gnusobami in nečistočami njene prostitucije.* »

Tudi tukaj predstavljeni opis cilja na zmote duhovnega nauka. Bog obsoja njegove verske obrede; njene maše in njene odvratne evharistije in najprej njen okus po razkošju in bogastvu, ki jo vodi do kompromisov, ki si jih želijo kralji,

plemiči in vsi bogataši zemlje. » *Prostitutka* « mora zadovoljiti svoje »stranke« oziroma ljubimce.

škrlatna " barva izvira iz same " *prostitutke* ": " *škrlat in škrlat* ". Izraz » *ženska* « označuje » *cerkev* «, verski zbor, po Efež. 5:23 pa tudi » *veliko mesto, ki ima kraljevstvo nad kralji zemlje* «, kot uči 18. verz tega poglavja 17. V Če povzamemo, lahko prepoznamo barve uniform »kardinalov in škofov« rimskega Vatikana. Bog upodablja katoliške maše, z uporabo » *zlatega* « keliha, v katerem naj bi alkoholno vino predstavljalo kri Jezusa Kristusa. Toda kaj o tem misli Gospod? Pravi nam: namesto svoje odrešujoče krvi vidi le » *gnusobe in nečistosti svojega prostitucije* «. V Dan.11:38 je bilo » *zlato* « omenjeno kot okras njegovih cerkva, ki ga Duh pripisuje » *bogu trdnjav* «.

Verz 5: » *Na njenem čelu je bilo napisano ime, skrivnost : Babilon veliki, mati nečistnikov in gnusob zemlje.* »

» *Skrivnost* «, ki je navedena v tem verzu, je » *skrivnost* « samo za tiste, ki jih Duh Jezusa Kristusa ne razsvetli; žal so tudi najštevilčnejši. Kajti » *uspeh in uspeh zvijač* « papeškega režima, napovedanega od Dan 8,24-25, bo potrjen do ure njegove sodbe, ob koncu sveta. Za Boga je to » *skrivnost krivice* «, ki jo je hudič napovedal in že izvajal v času apostolov, po 2. Tes 2,7: » *Kajti skrivnost krivice že deluje; treba je le, da je izginil tisti, ki ga še zadržuje.* « » *Skrivnost* « je povezana s samim imenom » *Babilon* «, kar je smiselno, saj starodavnega mesta s tem imenom ni več. Toda Peter je že duhovno dal to ime Rimu, v 1. Petrovem pismu 5:13 in na žalost za zavedene množice so samo izvoljeni pozorni na to natančnost, ki jo ponuja Sveto pismo. Bodite pozorni na dvojni pomen besede " *dežela* ", ki tudi tukaj označuje protestantsko poslušnost, kajti kolikor je katoliška vera enotna, je protestantska vera večplastna, ki jo je treba označiti kot " *prostitutke* ", hčere svojih katoliških " *mati* ". Dekleta si delijo » *gnusobe* « svoje » *mame* «. In glavna od teh » *gnusob* « je nedelja, » *oznaka* « verske avtoritete, ki je nanjo povezana.

Dobesedni pomen besede *dežela* je upravičen tudi zato, ker je katoliška verska nestrpnost pobudnik velikih mednarodnih verskih agresij. Krščansko vero je oskrunila in osovražila s tem, ko je napeljevala kralje, naj spreobrnejo ljudstva zemlje k njeni pokorščini. Ko pa je izgubil svojo moč, so se njegove » *gnusobe* « nadaljevale z blagoslavljanjem tistih, ki jih Bog preklinja, in preklinjanjem tistih, ki jih blagoslavlja. Njena poganska narava se razkrije, ko muslimane imenuje »bratje«, katerih vera Jezusa Kristusa predstavlja kot enega najmanjših prerokov.

Vrstica 6: » *In videl sem ženo pijano od krvi svetih in od krvi Jezusovih prič. In ko sem jo videl, me je prevzelo veliko začudenje.* »

Ta verz povzema citat iz Dan 7:21, ki tu pojasnjuje, da so » *svetniki* «, s katerimi se bori in nad katerimi dominira, res » *Jezusove prič* «. To v veliki meri osvetljuje skrivnost " *Babilona Velikega* ". Rimska vera pije " *kri* " izvoljenih do omame. Kdo bi sumil, da je krščanska cerkev, kot je današnji papeški Rim, ta » *prostitutka* «, ki se je » *opijala s krvjo, ki so jo prelile Jezusove prič* «? Izvoljenci, ampak samo oni. Kajti po prerokbi jim je Duh razodel morilske načrte njihovega sovražnika. Ta vrnitev k njegovi hudobni in kruti naravi bo vidna posledica konca časa milosti. Toda ta hudobija bo predvsem, na še bolj osupljiv način, narava prevladujoče protestantske vere tega časa konca sveta. Duh ločeno

navaja » svetnike « in » Jezusove priče «. Prvi » svetniki « so trpeli pogansko rimsko republikansko in cesarsko preganjanje; » Jezusove priče « so prizadete nad cesarskim in papeškim poganskim Rimom. Kajti vlačuga je mesto: Rim; » veliko mesto, ki ima kraljevstvo nad kralji zemlje « od svojega prihoda v Izrael, v Judejo leta – 63, po Dan.8:9: » najlepša dežela «. Zgodovina odrešenja se bo končala s preizkušnjo vere, v kateri se bodo pojavile » Jezusove priče « in delovale, da bi upravičile ta izraz; tako bodo Bogu dali dober razlog, da posreduje in jih reši pred načrtovano smrtjo. V svojem času je imel Janez dober razlog, da je bil presenečen nad » skrivnostjo «, ki je zadevala mesto Rim. Poznal jo je le v njenem ostrem in neusmiljenem poganskem imperialnem videzu, ki ga je poslal v pripor na otok Patmos. Verski simboli, kot je » zlata skodelica «, ki jo drži » prostitutka «, bi ga torej lahko upravičeno presenetili.

7. verz: » In angel mi je rekel: Zakaj se čudiš? Povedal ti bom skrivnost žene in zveri, ki jo nosi in ima sedem glav in deset rogov. »

» Skrivnost « naj ne bi trajala večno in od 7. verza bo Duh dal podrobnosti, ki bodo Janezu in nam omogočile, da odpravimo »skrivnost « in jasno identificiramo mesto Rim in njegovo vlogo v podobi verz 3, katerega simboli so ponovno navedeni.

» Žena « označuje versko naravo papeškega Rima, njegovo trditev, da je » žena Jagnjeta «, Jezusa Kristusa. Toda Bog to trditev zanika tako, da jo imenuje » prostitutka «.

» Zver, ki jo nosi « predstavlja režime in ljudstva, ki priznavajo in legitimizirajo njene verske zahteve. Svoj zgodovinski izvor imajo v » desetih rogovih « kraljestev, ki so nastala v Evropi, potem ko so bila osvobojena nadvlade cesarskega Rima v skladu s sliko iz Dan.7:24. Nasledili so cesarski Rim » četrte živali «. In ta zadevna ozemlja ostajajo ista do konca. Meje se premikajo, režimi se spreminjajo, prehajajo iz monarhije v republike, a norma lažnega rimskega papeškega krščanstva jih združuje na slabše. V 20. ^{stoletju} je to zvezo pod rimskim okriljem konkretizirala Evropska unija, ustanovljena v »Rimskih pogodbah« z dne 25. marca 1957 in 2004.

Vrstica 8: " Zver, ki si jo videl, je bila in je ni več." **Mora se dvigniti iz brezna** in iti v pogubo. In tisti, ki prebivajo na zemlji, katerih imena niso zapisana v knjigi življenja od nastanka sveta, se bodo čudili, ko bodo videli zver, ker je bila in je ni več, in da se bo spet pojavila. »

" Zver, ki si jo videl, je bila in je ni več ." Prevod: Krščanska verska nestrpnost je bila od leta 538 in je ni več od leta 1798. Duh nakazuje trajanje, ki je v različnih oblikah prerokovano za nestrpno papeško vladavino od Dan.7:25: "čas, časi in pol utripa ; 42 mesecev; 1260 dni ." Čeprav je bila njena nestrpnost končana z delovanjem " zveri, ki se dviga iz globin ", ki se nanaša na francosko revolucijo in njen nacionalni ateizem v Raz. 11:7, je tukaj izraz " globina " predstavljen kot dejavnost, povezana z hudič, " Uničevalec ", ki uničuje življenja in razčlovečuje planet Zemljo, in ki ga Raz.9:11 imenuje " angel brezna ". Raz.20:1 bo dal razlago: " hudič " bo privezan " tisoč let " na razčlovečeno zemljo, imenovano " brezno ". S tem ko mu je Bog pripisal svoj izvor v » breznu «, Bog razkrije, da to mesto **nikoli ni** imelo odnosa z njim; ali bo v času njegove poganske dominacije, kar je zelo logično, pa tudi v celotnem njegovem papeškem

verskem delovanju, v nasprotju s tem, kar množice zavedenih človeških bitij verjamejo v svoj propad, saj bodo delili z njim, tukaj razkrito njegovo končno " pogubljenje " . Žrtve rimskih zapeljevanj bodo po zaničevanju preroške besede presenečene, ker se bo verska nestrpnost » **ponovno pojavila** « v tem končnem napovedanem in razodetem kontekstu. Bog nas tako spominja, da pozna imena izvoljenih že od » *ustanka sveta* «. Njihova » *imena* « so bila zapisana v » *knjigi življenja Jagnjeta* « Jezusa Kristusa. In da bi jih rešil, jim je odprl um za skrivnosti njegovih svetopisemskih prerokb.

Tukaj predlagam drugo analizo tega verza glede besede " *brezno* ". V tem razmišljanju upoštevam končni kontekst, na katerega cilja Duh glede na njegov opis " *škrlatne zveri* " v 3. vrstici. Videli smo ga, odsotnost " *diademov* " na " *desetih rogovih* " in " *sedem glav* " ga postavlja v " *čas konca* "; tistega našega časa. Dolgo sem menil, da bi pojem " *neumen* " lahko zadeval samo nestrpno in despotsko dejanje, ki bi ga posledično lahko pripisali samo nestrpnemu režimu zadnjih dni, ki ga je zaznamovala zadnja preizkušnja univerzalne vere. A v resnici se mi ob koncu zime 2020 v božanskem času porodi še ena ideja. » *Zver* « namreč nenehno ubija človeške duše in žrtev njenih pretiranih in nezaslišanih humanističnih naukov je veliko več kot žrtev njene nestrpnosti. Od kod prihaja to novo zapeljivo in varljivo humanistično vedenje? Je sad dediščine svobodnega mišljenja revolucionarnih filozofov, ki jih Bog cilja v Razodetju 11:7 pod imenom " *zver, ki vstane iz brezna* ". » *Škrlatna* « barva, pripisana » *zveri* « našega časa, iz 3. vrstice tega poglavja, obsoja greh, ki ga povzroča presežek svobode, ki si jo je človek podelil. Koga predstavlja? Zahodne dominante krščanskega izvora, katerih verske osnove so podedovane iz evropskega katolicizma: ZDA in Evropa, popolnoma zapeljana s katoliško vero. » *Zver* «, ki nam jo pokaže Bog, je končni rezultat dejanj, prerokovanih v sporočilu o » *peti trobenti* «. Protestantška vera, zavedena s katoliško vero, ki je postala miroljubna, združuje protestantizem in katolištvo, ki ga je Bog preklel, ki se jima je pridružil uradni institucionalni adventizem leta 1994, za » *pripravo na boj* « *Razodetja* 9:7-9, » *Harmagedon* «, po Rev.16:16, ki gredo skupaj, po " *šesti trobenti* ", da vodijo proti zadnjim zvestim Božjim služabnikom, ki svetujejo in izvajajo njegovo soboto; sedmi dan počitka, ki ga določa četrta od njegovih desetih zapovedi. V času miru njihovi govori povzdigujejo bratsko ljubezen in svobodo vesti. Toda ta nezaslišana in lažna svoboda, ki je postala libertarna, vodi v » *drugo smrt* « množic, ki poseljujejo zahodni svet; za katere je delno značilen ateizem, delno brezbržnost in v manjšem delu verske zaveze, ki so postale ničvredne, ker jih Bog obsoja zaradi njihovih lažnih verskih naukov. Na ta način ima ta humanistična " *zver* " svoj izvor v " *breznu* ", kot razodeva Duh v tem verzu, v smislu, da je krščanska vera postala podoba in uporaba humanistične misli. filozofi, Grki, Francozi ali tuji revolucionarji . **Kot Judov poljub za Jezusa, zapeljiva lažna humanistična ljubezen do miru ubija več kot meč** . » *Zver* « našega mirdobnega časa prav tako podeduje značaj » *teme* «, ki ji ga daje beseda » *globoko* « v 1. *Mojz* . *Božji se je premikal nad vodami* . In ta » *temačni* « značaj družb krščanskega izvora je paradoksalno podedovan od » *razsvetljenstva* «, imena francoskih revolucionarnih svobodnih mislecev.

S predlaganjem te sinteze Duh doseže svoj cilj, ki je v tem, da svojim zvestim služabnikom razkrije svojo sodbo o našem zahodnem svetu in očitke, ki mu jih naslavlja. Tako obsoja svoje številne grehe in svoje izdaje do Jezusa Kristusa, edinega Odrešenika, ki ga njihova dejanja sramotijo.

Verzija 9: » *To je razum, ki ima modrost: sedem glav je sedem gora, na katerih sedi žena.* »

Ta verz potrdjuje izraz, s katerim so Rim dolgo označevali: » Rim, mesto sedmih gričev «. To ime sem našel navedeno v starem šolskem geografskem atlasu iz leta 1958. Ampak stvar ni sporna; " *sedem gore* «, imenovane »hribi«, še danes nosijo imena: Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline in Quirinal. V svoji poganski fazi so vsi ti hribi »višave« podpirali templje, posvečene pobožanstvenim malikom, ki jih je Bog obsodil. In v čast " *bogu trdnjav* " je katoliška vera postavila svojo baziliko, na Caeliusu, ki označuje "nebesa" po Rimu. Na Kapitolu, »glavi«, se dviga palača mestne hiše, civilni vidik sodstva. Naj poudarimo, da zaveznica zadnjih dni, Amerika, dominira tudi s »Kapitola«, ki se nahaja v Washingtonu. Tudi tukaj je simbol "glave" upravičen s to visoko oblastjo, ki bo nadomestila Rim in prevladovala nad prebivalci zemlje, " *v njegovi prisotnosti* " po Raz.13:12.

Verz 10: » *Tudi sedem kraljev je: pet jih je padlo, eden je, drugi še ni prišel, in ko pride, bo ostal za kratek čas.* »

V tem verzu z izrazom " *sedem kraljev* " Duh pripisuje Rimu " *sedem* " vladavinskih režimov, ki so zaporedno za prvih šest: monarhija od – 753 do – 510; republika, konzulat, diktatura, triumvirat, cesarstvo od Oktavijana, cesar Avgust, pod katerim se je rodil Jezus, in tetrarhija (štirje pridruženi cesarji) na sedmem mestu med letoma 284 in 324, kar potrjuje natančnost " *trajati mora kratek čas* "; pravzaprav 30 let. Novi cesar Konstantin ¹ bo hitro zapustil Rim in se naselil na vzhodu v Bizancu (Konstantinopel so Turki preimenovali v Istanbul). Toda od leta 476 je zahodni Rimski imperij razpadel in » *deset rogov* « iz Daniela in Apokalipse je pridobilo svojo neodvisnost z oblikovanjem kraljestev Zahodne Evrope. Od leta 476 je Rim ostal pod okupacijo ostrogotovskih barbarov, od katerih ga je leta 538 osvobodil general Belizar, ki ga je s svojo vojsko poslal cesar Justinijan, ki je prebival na vzhodu v Konstantinoplu.

Vrstica 11: » *In zver, ki je bila in je ni več, je sama osmi kralj in je izmed sedmih in gre v pogubo.* »

leta 538 z ugodnim cesarskim dekretom cesarja Justinijana ¹ Tako se je odzval na prošnjo svoje žene Théodore, nekdanje »prostitutke«, ki je posredovala v imenu Vigile, enega od njenih prijateljev. Kot navaja 11. verz, se papeški režim pojavi v času "sedmih" navedenih vladavin, medtem ko predstavlja novo obliko brez primere, ki jo je Daniel označil kot "drugega" *kralja* . Tisto, kar je bilo pred časom »sedmih« prejšnjih kraljev, je naslov rimskega verskega voditelja, ki je bil že pripisan njegovim cesarjem in od samega izvora: »Pontifex Maximus«, latinski izraz, preveden kot »Suvereni papež«, ki je prav tako od 538, uradni naziv rimskokatoliškega papeža. Rimski režim, ki obstaja v času, ko Janez prejme vizijo, je cesarstvo, šesta rimska vladavina; in v njegovem času je naziv "suvereni papež" nosil sam cesar.

Za vrnitev Rima na zgodovinsko prizorišče je zaslužen frankovski kralj Klodvig I. ki se je leta 496 »spreobrnil« v takratno lažno krščansko vero; se pravi rimskemu katolicizmu, ki je ubogal Konstantina I. ⁱⁿ ki ga je božje prekletstvo prizadelo že od 7. marca 321. Po imperialni prevladi so Rim napadla in prevladala tuja ljudstva, ki so prihajala v množičnih selitvah. Nerazumevanje različnih jezikov in kultur je osnova nemirov in notranjih bojov, ki so uničili rimsko enotnost in moč. To dejanje Bog izvaja danes v Evropi, da bi jo oslabil in izročil njenim sovražnikom. Prekletstvo izkušnje »babilonskega stolpa« tako skozi stoletja in tisočletja ohranja vse svoje učinke in svojo učinkovitost pri vodenju človeštva v nesrečo. Kar zadeva Rim, nazadnje je prišel pod prevlado arijanskih Ostrogotov, ki so doktrinarno nasprotovali rimskokatoliški veri, ki so jo podpirali bizantinski cesarji. Zato ga je bilo treba osvoboditi te nadvlade, da je bila na njegovih tleh mogoča vzpostavitev rimskega papeškega režima leta 538. Da bi to dosegli po Dan 7:8-20, "trije rogovi so bili nizko postavljeni pred papejem (mali rog); so zaskrbljena ljudstva, sovražna rimskemu katolicizmu rimskih škofov, zaporedoma leta 476 Heruli, leta 534 Vandali in 10. julija 538, "s snežnim viharjem", osvobojeni okupacije Ostrogotov s strani generala Belizarja, ki ga je poslal Justinijan I. je Rim lahko vstopil v svoj ekskluzivni, prevladujoči in netolerantni papeški režim, ki ga je uvedel ta cesar na zahtevo spletkarja Vigilija, prvega papeža na tem naslovu. Od tega trenutka je Rim **postal** » veliko mesto, ki ima kraljevstvo nad kralji zemlje «, od vrstice 18, **ki gre v » pogubljenje** «, kot navaja Duh, tukaj drugič, po vrstici 8.

Papeštvo torej ne sega do svetega Petra, kot trdi sam, temveč do odloka Justinijana I., ^{bizantinskega} cesarja, ki mu je podelil naslov in versko avtoriteto. Tako je nedeljo odredil rimski cesar Konstantin I. 7. marca 321, papeštvo, ki jo opravičuje, pa je postavil bizantinski cesar Justinijan I. ^{leta} 538; dva datuma z najhujšimi posledicami za vse človeštvo. Prav tako je leta 538 rimski škof prvič prevzel naziv papež.

Vrstica 12: » Deset rogov, ki si jih videl, je deset kraljev, ki še niso prejeli kraljestva, ampak prejmejo oblast kot kralji za eno uro z zverjo. »

Tukaj, za razliko od Dan.7:24, sporočilo cilja na zelo kratek čas, ki se nahaja na koncu » končnega časa «.

Tako kot v Danielovem času tudi v Janezovem času » deset rogov « rimskega imperija še ni pridobilo ali ponovno pridobilo svoje neodvisnosti. Toda, ker je kontekst, ki je cilj tega 17. poglavja, konec sveta, je vloga, ki jo igra » deset rogov « v tem natančnem kontekstu, ki jo priključuje Duh, kot bodo potrdili naslednji verzi. Prerokovana " ura " se nanaša na čas končne preizkušnje vere, ki je bila v Razodetju 3:10 napovedana zvestim pionirjem adventizma sedmega dne leta 1873. Sporočilo je bilo namenjeno nam, njihovim dedičem, zvestim adventistom luč, ki jo je Jezus Kristus dal svojim izvoljencem leta 2020.

V skladu s preroško kodo, dano preroku Ezekielu (Ezek.4:5-6), je *preroški* »dan « vreden resničnega » leta « in zato je preroška » ura « vredna 15 resničnih dni. Velika vztrajnost sporočila Duha, ki bo trikrat citiral izraz " v eni sami uri " v 18. poglavju, me vodi do sklepa, da ta " ura " cilja na čas med začetkom 6. " sedmih zadnjih nadlog " in vrnitev v slavi našega božanskega Gospoda Jezusa, ki se vrača v slavi nadangela » Mihaela «, da bi rešil svoje izvoljene pred

programirano smrtjo. Ta » *ura* « je torej tista, med katero traja » *harmagedonska bitka* «.

Vrstica 13: » *Imajo en namen in svojo moč in oblast dajo zveri.* »

Glede na čas te končne preizkušnje Duh pravi o » *desetih rogovih* «: » *Imajo en namen in svojo moč in oblast dajejo zveri* .« Njihov skupni cilj je zagotoviti, da vsi preživeli v tretji jedrski svetovni vojni spoštujejo nedeljski počitek. Propad je močno zmanjšal vojaško moč starih evropskih narodov. Toda zmagovalci spopada, ameriški protestanti, so od preživelih dosegli popolno opustitev svoje suverenosti. Motiv je diaboličen, a padli se tega ne zavedajo in njihovi duhovi, predani Satanu, lahko le izpolnijo njegovo voljo.

Šele iz koalicije »zmaja « , » *zveri* « in » *lažnega preroka* « » *deset rogov* « preda svojo oblast » *zveri* «. In to odrekanje je posledica intenzivnosti trpljenja, ki jim ga prizadene božji bič. Med razglasitvijo odloka o smrti in njegovo uporabo je danih 15 dni observatorjem sobote, da sprejmejo » *znam zveri* «, njegovo rimsko »nedeljo«, oskrunjeno s poganskim čaščenjem sonca. Vrnitev Jezusa Kristusa je načrtovana za pomlad pred 3. aprilom 2030, razen če ni napake pri razlagi izraza " *ura* ", mora biti odlok o smrti razglašen za ta datum ali datum med njim in dnevom. pomladi 2030 našega trenutnega običajnega koledarja.

Če želite v celoti razumeti, kakšna bo končna časovna situacija, upoštevajte naslednja dejstva. Konec milostnega časa je mogoče prepoznati le po izvoljenih uradnikih, ki ga povezujejo z razglasitvijo nedeljskega zakona; natančneje po njej. Za množico še živečih nevernih in uporniških ljudstev se razglasitev nedeljskega zakona kaže le kot ukrep splošnega interesa brez posledic zanje. In šele potem, ko so utrpeli prvih pet nadlog, jih njihova maščevalna jeza pripelje do tega, da popolnoma odobrijo odločitev, da » *ubijejo* « tiste, ki so jim predstavljeni kot odgovorni za njihovo nebeško kazen.

Vrstica 14: » *Bojevali se bodo proti Jagnjetu in Jagnje jih bo premagalo, ker je Gospod nad gospodi in Kralj kraljev, in tisti, ki so poklicani, izbrani in zvesti, ki so z njim, jih bodo tudi premagali.* »

» *Borili se bodo proti Jagnjetu in Jagnje jih bo premagalo ...*«, ker je Vsemogočni Bog, ki se mu ne more upreti nobena moč. » *Kralj kraljev in Gospod gospodov* « bo svojo božansko moč vsilil najmočnejšim kraljem in gospodarjem na zemlji. In izbranci, ki to razumejo, bodo z njim premagali. Duh tukaj opozarja na tri merila, ki jih Bog zahteva od tistih, ki jih odrešuje in so se zavezali poti odrešenja, ki se zanje začne z duhovnim statusom »poklicanih« in se nato, ko je temu tako, spremeni v » *izvoljeni* « status , z » *zvestobo* «, izraženo do Boga stvarnika in vse njegove svetopisemske luči. Omenjena bitka je bitka » *Harmagedon* « iz Raz.16:16; » *ura* «, ko je » *zvestoba* « »izvoljenih « , » *poklicanih* « na preizkušnji. V Razodetju 9:7-9 je Duh razodel pripravo protestantske vere za to duhovno » *bojovanje* «. Obsojeni na smrt zaradi svoje zvestobe soboti izvoljeni pričajo o zaupanju v obljube, ki jih je prerokoval Bog, in to pričevanje, ki mu je izkazano, mu daje »slavo«, ki jo zahteva v sporočilu prvega *angela* iz 'Raz.14:7. Zagovorniki in zagovorniki obvezne nedelje bodo v tej izkušnji našli smrt, ki jo bodo pripravljene dati izvoljencem Jezusa Kristusa. Tu spomnim tiste, ki so skeptični in dvomijo, da Bog daje tako velik pomen dnevom počitka, da je naše človeštvo izgubilo svojo večnost zaradi pomena, ki ga je dal

»dvema drevesoma« zemeljskega vrta. » *Harmagedon* « temelji na istem principu pri zamenjavi »dveh dreves«, danes imamo »dan spoznanja dobrega in zla«, nedeljo, in »dan posvečenega življenja«, soboto ali soboto.

Vrstica 15: » *In rekel mi je: Vode, ki si jih videl, na katerih sedi vlačuga, so ljudstva in množice in narodi in jeziki.* »

vodam «, na katerih » *sedi vlačuga* «, pripišemo identiteto evropskih ljudstev, imenovanih »kristjani«, predvsem pa lažno in zavajajoče »kristjani«. Evropa ima značilnost, da združuje ljudi, ki govorijo različne » *jezike* «; ki slabi sklenjene sindikate in zaveznitva. Toda v zadnjem času angleški jezik služi kot most in spodbuja mednarodne izmenjave; široko razširjeno izobraževanje ljudi zmanjšuje učinkovitost orožja božanskega prekletstva in nasprotuje načrtu njegovega Stvarnika. Njegov odgovor bo zato še hujši: smrt zaradi vojne in na koncu zaradi sijaja njegovega veličastnega prihoda.

Vrstica 16: » *Deset rogov, ki si jih videl, in zver bodo vlačugo sovražili in jo bodo slekli in slekli do nagega ter pojedli njeno meso in jo požrli z ognjem.* »

Verz 16 napove program prihajajočega 18. poglavja. Potrjuje obračanje » *desetih rogov in zver* », ki jo podpira in odobrava, na koncu uniči " *prostitutko* ". Tukaj se spomnim, da je " *zver* " režim združenja civilnih in verskih oblasti in da v tem kontekstu označuje moč uradno protestantskega ameriškega ljudstva ter katoliških in protestantskih evropskih narodov, medtem ko " *prostitutka* " označuje duhovščino, torej učiteljske avtoritete katoliške verske oblasti: redovnike, duhovnike, škofe, kardinale in papeža. Tako se v preobratu katoliška evropska ljudstva in protestantsko ameriško ljudstvo, dve žrtvi rimske laži, postavijo proti duhovščini rimskega papeškega katolicizma. In » *požrli jo bodo z ognjem* «, ko bo Jezus s svojim veličastnim posegom strgal svojo diabolično varljivo zapeljivo masko. » *Deset rogov* « jo bo » *sleklo in razgalilo* «, ker je živela v razkošju, bo slečena in ker se je oblekla v videz svetosti, bo prikazana tudi » *naga* «, v duhovnem sramu, brez kakršnega koli nebeška pravičnost, da ga obleče. Natančnost, » *jedli bodo njegovo meso* «, izraža krvavo srditost njegove kazni. Ta verz potrjuje temo » *vintage* « iz Razodetja 14:18 do 20: Gorje grozdju jeze!

Vrstica 17: » *Kajti Bog jim je položil v srce, naj izpolnijo njegov namen in izpolnijo en namen in dajo svoje kraljestvo zveri, dokler se ne izpolnijo Božje besede.* »

Vrstica 17 pod številko sodbe nam razkrije pomembno misel nebeškega Boga, ki jo ljudje napačno prezirajo ali z njo ravnajo brezbržno. Bog tukaj vztraja, tako da so njegovi izvoljenci prepričani, da je on edini Gospodar »strašne igre«, ki bo postavljena ob pričakovanem času. Programa ni oblikoval hudič, ampak Bog sam. Vse, kar je napovedal v svojem velikem in vzvišenem Razodetju, kar se nanaša na Daniela in Razodetje, je bilo že izpolnjeno ali pa se še mora izpolniti. In ker je » *konec stvari boljši od njenega začetka* « po Pridigarju 7:8, Bog namenja za nas to zadnjo preizkušnjo zvestobe, ki nas bo ločila od lažnih kristjanov in naredila vredne vstopa v njegovo celestialno večnost po jedrsko uničenje v tretji svetovni vojni. Zato moramo samo z zaupanjem čakati, saj je vse, kar bo organizirano na zemlji, » *načrt* «, ki ga je zasnoval sam Bog. In če je Bog za nas, kdo bo proti nam, če ne tisti, katerih morilski » *načrti* « se bodo obrnili proti njim?

pomeni " dokler se ne izpolnijo Božje besede " ? Duh se nanaša na končno usodo, rezervirano za papeški » mali rog «, kot je bilo že prerokovano v Dan 7:11: » Tedaj sem pogledal zaradi ošabnih besed, ki jih je govoril rog; in medtem ko sem gledal, je bila žival ubita in njeno telo uničeno, predano ognju, da se sežge »; v Dan.7:26: " Takrat bo prišla sodba in njegova oblast mu bo odvzeta in uničena bo in uničena za vedno "; in Dan.8:25: » Zaradi njegovega blagostanja in uspeha njegovih zvijač bo imel arogantnost v svojem srcu in uničil bo mnoge, ki so živeli mirno, in dvignil se bo proti Poglavarju poglavarjev; vendar se bo zlomilo brez napora katere koli roke .« Ostale » Božje besede « o koncu Rima bodo predstavljene v Raz. 18, 19 in 20.

Vrstica 18: » In žena, ki si jo videl, je veliko mesto, ki ima oblast nad kralji zemlje. »

18. verz nam ponuja najprepričljivejši dokaz, da je » veliko mesto « res Rim. Zavedajmo se, angel govori Janezu osebno. Ko mu je rekel: » In ženska, ki si jo videl, je veliko mesto, ki ima kraljevstvo nad kralji zemlje «, je Janez razumel, da angel govori o Rimu, »mestu sedmih gričev«. ki je v svojem času imperialno prevladovalo nad različnimi kraljestvi celotnega ogromnega kolonialnega imperija. V svojem imperialnem vidiku že ima » kraljevsko oblast nad kralji zemlje « in jo bo obdržal pod svojo papeško oblastjo.

V tem 17. poglavju lahko vidite, da je Bog skoncentriral svoja razodetja, ki nam omogočajo, da z gotovostjo identificiramo »prostitutko « , njegovega sovražnika krščanske »tragedije stoletij«. Tako daje številu 17 pristen pomen svoje presoje. Ta ugotovitev me je pripeljala do vrednotenja obletnice 17. ^{stoletnice} ustanovitve greha, ki predstavlja sprejetje dneva sonca 7. marca 321 (uradni datum, vendar 320 za Boga), ki smo ga doživeli v tem letu 2020. ki je zdaj minil. Vidimo lahko, da ga je Bog res zaznamoval s prekletstvom brez primere v zgodovini krščanske dobe (Covid-19), ki je povzročilo globalni gospodarski zlom, bolj katastrofalen od druge svetovne vojne. Sledijo druga prekletstva božanske pravične sodbe, odkrivali jih bomo dan za dnem.

Razodetje 18: vlačuga prejme svojo kazen

Po razkritju podrobnosti, ki omogočajo identifikacijo prostitutke, nas bo 18. poglavje popeljalo v zelo poseben kontekst konca »bitke Harmagedon «. Besede razkrivajo njeno vsebino: » ura kazni Babilona velikega, matere vlačug na zemlji «; čas krvave » žetve «.

1. verz: » *Po tem sem videl drugega angela, ki je prihajal z neba in je imel veliko oblast; in zemlja je bila razsvetljena od njegove slave.* »

Angel, ki nosi veliko oblast, je na božji strani, pravzaprav Bog sam. Mihael, poglavar angelov, je drugo ime, ki ga je Jezus Kristus nosil v nebesih pred svojo zemeljsko službo. Pod tem imenom in z oblastjo, ki so mu jo priznali sveti angeli, je po zmagi na križu izgnal hudiča in njegove demone iz nebes. Zato se pod tema dvema imenoma vrne na zemljo v Očetovi slavi, da bi z nje umaknil svoje dragocene izvoljene; dragoceni, ker so zvesti in ta preizkušena zvestoba je bila dokazana. V tem kontekstu s svojo zvestobo počasti tiste, ki so modro ubogali, tako da mu je dal »slavo«, ki jo je zahteval od leta 1844 po Raz.14:7. Z obhajanjem sobote so ga njegovi izvoljenci poveličali kot Boga stvarnika, ki ga edini zakonito poseduje, odkar je ustvaril nebeška in zemeljska življenja.

2. verz: » *Vpil je z močnim glasom, rekoč: Babilon veliki je padel, padel je! Postala je prebivališče demonov, brlog vseh nečistih duhov, brlog vseh nečistih in sovražnih ptic,* «

" *Ona padel je, padel je, Babilon veliki!* ". V tem verzu 2 najdemo citat iz Razodetja 14:8, vendar tokrat ni izrečen preroško, ampak zato, ker so dokazi njegovega padca dani preživelim ljudem v tem zadnjem trenutku njene varljive zapeljive dejavnosti. Pade tudi maska svetosti rimskega papeškega Babilona. Pravzaprav je » *bivališče demonov, brlog vseh nečistih duhov, brlog vseh nečistih in gnusnih ptic* «. Omemba » *ptice* « nas spomni, da se za zemeljskimi dejanji skrivajo nebeški navdihni slabih angelov iz satanovega tabora, njihovega vodje in prvega upornika božjega stvarstva.

Verz 3: » *ker so vsi narodi pili vino jeze njenega nečistovanja in kralji zemlje so nečistovali z njo in trgovci na zemlji so obogateli z močjo njenega razkošja.* »

»... *ker so vsi narodi pili vino srditosti nečistovanja njegovega,* ... «
Verska agresija se je pojavila na pobudo rimskokatoliške papeške oblasti, ki je trdila, da je v službi Jezusa Kristusa, in je pokazala popoln prezir do lekcij o vedenju, ki jih je učil svoje učence in apostole na zemlji. Jezus poln blagosti, papeži polni besa; Jezus, vzor ponižnosti, papeži, vzorniki nečimrnosti in ponosa, Jezus, ki živi v gmotni revščini, papeži, ki živijo v razkošju in bogastvu. Jezus je reševal življenja, papeži so po krivici in po nepotrebnem usmrtili nešteto človeških življenj. To rimsko papeško katoliško krščanstvo torej ni bilo podobno veri, ki jo je za zgled dal Jezus. V Danielu je Bog prerokoval » *uspeh svojih zvičaj* «, toda zakaj je bil ta uspeh dosežen? Odgovor je preprost: ker mu je to dal Bog. Kajti spomniti se moramo, da je pod naslovom kaznovanja » *druge trobente* « iz Razodetja 8:8 vzbudil ta kruti in ostri režim, da bi kaznoval kršitev sobote, ki je bila opuščena od 7. marca 321. V primerjalni preučite nadloge, ki bi udarile Izrael zaradi njihove nezvestobe Božjim zapovedim, v Lev.26:19 je Bog rekel: »*Zlomil bom ponos vaše moči, obnovil vam bom nebesa kot železo in tvoja zemlja kot medenina* ". V novi zavezi je bil papeški režim postavljen, da bi izpolnil te iste kletve. V njegovem projektu je Bog hkrati žrtev, sodnik in krvnik, da bi zadovoljil zahteve svojega zakona ljubezni in svoje popolne pravičnosti. Od leta 321 je kršenje sobote drago stalo človeštvo, ki je svojo ceno plačalo v nepotrebnih vojnah in pobojih ter uničujočih smrtonosnih epidemijah, ki jih je ustvaril Bog

stvarnik. V tem verzu je » *nečistovanje* « (ali » *razuzdanost* «) duhovno in opisuje nedostojno versko vedenje. » *Vino* « simbolizira njen nauk, ki v Kristusovem imenu destilira » *bes* « in hudičevo sovraštvo med vsemi ljudmi, ki so zaradi nje postali žrtve napadov ali agresorji.

Krivda katoliškega nauka ne sme skriti krivde vsega človeštva, ki skoraj vse ne deli vrednot, ki jih je povzdignil Jezus Kristus. Če so zemeljski kralji pili " *vino nečistovanja* " (*razuzdanost*) " *babelskega* ", je to zato, ker je kot " *prostitutka* " njena edina skrb bila, da ugaja strankam; to je pravilo, stranka mora biti zadovoljna, drugače se ne vrne. In katolicizem je povzdignil pohlep do najvišje stopnje, do kriminala, ter ljubezen do bogastva in razkošnega življenja. Kot je učil Jezus, kot čreda skupaj. Zlobni in ponosni ljudje bi bili v vsakem primeru izgubljeni z njo ali brez nje. Opomin: hudobija je vstopila v človeško življenje po Kajnu, morilcu svojega brata Abela, od začetka zemeljske zgodovine. " *Trgovci na zemlji so obogateli z močjo njenega razkošja* ." To pojasnjuje uspeh rimskokatoliškega papeškega režima. Zemeljski trgovci verjamejo samo v denar, niso verski fanatiki, a če jih religija obogati, postane sprejemljiv in celo cenjen partner. Končni kontekst teme me pripelje do identifikacije predvsem ameriških protestantskih trgovcev, saj dežela duhovno označuje protestantsko vero. Od 16. ^{stoletja} je Severna Amerika, ki je bila v bistvu protestantska po svojem izvoru, sprejela hispanske katoličane in od takrat je katoliška vera enako zastopana kot protestantska. Za to državo, kjer šteje samo "posel", verske razlike niso več pomembne. Protestantski trgovci, ki jih je osvojil užitek do bogatenja, ki ga je spodbujal ženevski reformator John Calvin, so v katoliški veri našli način za obogatenje, ki ga prvotna protestantska norma ni ponujala. Protestantski templji so prazni z golimi zidovi, medtem ko so katoliške cerkve preobremenjene z relikvijami iz dragocenih materialov, zlata, srebra, slonovine, vseh materialov, ki jih ta tema našteva v 12. verzu. Bogastvo katoliškega bogoslužja je torej za Gospoda Boga razlago oslabitve ameriške protestantske vere. Dolar, novi Mamon, je prišel nadomestiti Boga v srcih in predmet doktrin je izgubil vsako zanimanje. Opozicija obstaja, vendar le v politični obliki.

4. verz: » *In zaslišal sem drug glas iz nebes, ki je govoril: Pojdi iz njene srede, moje ljudstvo, da ne boš deležen njenih grehov in ne boš deležen njenih nadlog.* »

4. verz evocira trenutek dokončne ločitve: » *Izstopite iz nje, ljudstvo moje* «; je ura, ko bodo izvoljeni vzeti v nebesa, da se srečajo z Jezusom. Ta verz ponazarja čas "žetve" , ki je tema Razodetja 14:14 do 16. Prevzeti so, ker kot navaja verz, ne smejo "biti deležni" pri "žetvi". ", ki bo udaril papeški Rim in njegovo duhovščino. Besedilo pa določa, da nekdo ne sme biti » *sodelujoč pri njegovih grehah* « , da bi bil med odvzetimi izbranci . In ker je primarni greh nedeljski počitek, » *znamenje zveri* «, ki ga častijo katoličani in protestanti v zadnji preizkušnji vere, verniki teh dveh glavnih verskih skupin ne morejo sodelovati pri vnešenju izvoljenih. **Potreba po »pridi iz Babilona« je nenehna** , vendar v tem verzu Duh cilja na trenutek, ko se ponudi zadnja priložnost za uboganje tega Božjega ukaza , ker razglasitev nedeljske postave označuje konec časa milosti. Ta razglas spodbuja zavedanje med vsemi preživelimi o » *šesti*

trobenti « (tretja svetovna vojna), ki opolnomoči njihovo izbiro pod budnim očesom Boga Stvarnika.

Vrstica 5: » *Kajti njeni grehi so se nakopičili do neba in Bog se je spomnil njenih krivic.* »

Po njegovih besedah Duh nakazuje podobo »babilonskega stolpa«, katerega ime je zakoreninjeno v imenu »Babilon«. Od leta 321 in 538 je Rim, » *veliko mesto* «, kjer ima » *prostitutka* « svoj » *pre stol* «, svoj »sveti« papeški sedež od leta 538, pomnožil svoje grehe proti Bogu. Iz nebes je štel in zapisoval svoje nakopičene grehe 1709 let (od leta 321). S svojo veličastno vrnitvijo je Jezus razkrinkal papeški režim in za Rim in njegovo lažno svetost je čas, da plača za svoje zločine.

Vrstica 6: » *Povrni ji, kakor je plačala, in ji povrni dvojno po njenih delih. V skodelico, kamor je natočila, jo nalijte dvojno.* »

Po napredovanju tem Rev.14 pride po *žetvi letnik*. In na najbolj hudobne katoliške in protestantske žrtve laži katolicizma je Bog naslovil svoje besede: " *Plačaj ji, kakor je plačala, in ji povrni dvojno po njenih delih.* " Iz zgodovine se spomnimo, da so bila njegova dela vložki in muke njegovih inkvizicijskih sodišč. Takšna usoda bo katoliške verouke torej doletela dvakrat toliko, če bo le mogoče. Enako sporočilo se ponovi v obliki: " *V skodelico, kamor je natočila, nalij ji dvojno.* " S podobo čaše za pitje je Jezus označeval mučenje, ki ga bo prestajalo njegovo telo, vse do končne agonije na križu, ki ga je že Rim postavil ob vznožju gore Golgote. S tem Jezus spominja, da je katoliška vera pokazala odvraten prezir do trpljenja, ki ga je privolil prestati, zato je on na vrsti, da ga izkusi. Star pregovor bo na tem mestu dobil svojo polno veljavo: nikoli ne stori drugemu tistega, česar ne bi želel, da drugi storijo tebi. S tem dejanjem Bog izpolnjuje zakon maščevanja: oko za oko, zob za zob; popolnoma pravičen zakon, ki mu je pridržal individualno uporabo. Toda na kolektivni ravni je bila njegova uporaba dovoljena ljudem, ki so jo kljub temu obsojali, misleč, da so lahko bolj pravični in dobri od Boga. Posledica je katastrofalna, zlo in njegov uporniški duh sta poslabšala in prevladala nad zahodnimi ljudstvi krščanskega izvora.

V Razodetju 17:5 je » *babilon veliki* «, » *vlačuga* «, » *držala zlato skodelico, polno svojih gnusob* «. To pojasnilo se nanaša na njegovo versko dejavnost in njegovo posebno rabo čaše evharistije. Njegovo nespoštovanje tega svetega obreda, ki ga je učil in posvetil Jezus Kristus, si je prislužilo enako posebno kazen. Bog ljubezni se umakne Bogu pravice in misel njegove sodbe se ljudem jasno razodene.

Verz 7: » *Kolikor se je poveličevala in se potopila v razkošje, tako ji daj muke in žalovanja. Ker pravi v svojem srcu: sedim kot kraljica, nisem vdova in ne bom videla žalovanja!* »

V 7. vrstici Duh poudarja nasprotje življenja in smrti. Življenje, ki ga nesreča smrti ne dotakne, je veselo, brezskrbno, lahkomišno, v iskanju novih užitkov. Papeški rimski »Babilon« je iskal bogastvo, ki omogoča luksuzno življenje. In da bi ga pridobila od mogotcev in kraljev, je uporabljala in še vedno uporablja ime Jezusa Kristusa, da bi odpušcanje grehov prodajala kot »odpustke«. To je detajl, ki zelo pretehta na tehtnici božje sodbe, za katero se mora zdaj psihično in fizično odkupiti. Očitek za to bogastvo in razkošje temelji na dejstvu,

da so Jezus in njegovi apostoli živeli revno in so bili zadovoljni z nujnim. » *Muka* « in » *žalovanje* « torej nadomestita » *bogastvo in razkošje* « rimsko papeške katoliške duhovščine.

Med svojim varljivim delovanjem je Babilon rekel v svojem srcu: " *Sedim kot kraljica* "; ki potrjuje " *njegovo kraljevanje nad kralji zemlje* " iz Raz.17:18. In glede na Raz.2:7 in 20 je njegov " *prestol* " v Vatikanu (vaticinate = prerokovati), v Rimu. " *Nisem vdova* "; njen mož Kristus, čigar žena trdi, da je, je živ. " *In ne bom videl žalovanja* ." Zunaj Cerkve ni odrešitve, je dejala vsem svojim nasprotnikom. Toliko je ponavljala, da je na koncu verjela. In resnično je prepričana, da bo njena vladavina trajala večno. Ali ni Rim dobil ime »večno mesto«, odkar je tam prebivala? Še več, ker so jo podpirale zahodne sile na zemlji, je imela dober razlog, da je verjela, da je človeško nedotakljiva in neranljiva. Prav tako se ni bala Božje moči, saj je trdila, da mu služi in ga predstavlja na zemlji.

Vrstica 8: » *Zaradi tega bodo v enem dnevu prišle njene nadloge, smrt, žalovanje in lakota, in požrla jo bo ogenj. Kajti mogočen je Gospod Bog, ki ji je sodil.* »

Ta verz naredi konec vsem njegovim iluzijam: " *zaradi tega v enem dnevu* "; tista, kjer se Jezus vrne v slavi, *bo* »prišla njegova nadloga « ali bo prišla božja kazen; » *smrt, žalovanje in lakota* « se stvari uresničujejo v nasprotnem vrstnem redu. Od lakote ne umremo v enem samem dnevu, zato je, prvič, duhovno » *stradanje* « *izguba kruha življenja, ki je osnova krščanske vere.* Takrat se » *žalovanje* « nosi ob smrti ljudi, ki so nam blizu, s katerimi delimo družinska čustva. In končno, » *smrt* « udari krivega grešnika, saj je »*plačilo za greh smrt* «, po Rimljanih 6:23. » *In požrl ga bo ogenj* ,« v skladu s preroškimi napovedmi, ponovljenimi v Danielu in Razodetju. **Sama je povzročila, da je bilo na njenih grmadah po krivici sežganih toliko bitij, da je po popolni božanski pravici, da bi sama umrla v ognju.** » *Kajti mogočen je Gospod, ki jo je sodil* «; med svojim zapeljivim delovanjem je katoliška vera častila Marijo, Jezusovo mater, ki se je prikazovala le v podobi otročička, ki ga je držala v naročju. Ta vidik je bil vseh človeškim umom, nagnjenim k sentimentalnosti. Ženska, še boljše, mati, kako pomirjujoča je postala vera! Vendar je ura resnice in Kristus, ki jo je sodil, se je pravkar prikazal v slavi vsemogočnega Boga; in ta božanska moč Jezusa Kristusa, ki ga je razkrinkala, ga uniči in ga izroči maščevalni jezi njegovih prevaranih žrtev.

Verzija 9: » *In vsi kralji zemlje, ki so z njo zagrešili nemoralo in razkošje, bodo jokali in jokali zaradi nje, ko bodo videli dim njenega gorenja.* »

Ta verz razkriva vedenje » *kraljev zemlje, ki so se vdali nečistovanju in razkošju* «. Vključeni so kralji, predsedniki, diktatorji, vsi voditelji narodov, ki so spodbujali uspeh in dejavnost katoliške vere in ki so v zadnji preizkušnji odobrili odločitev o ubijanju obdrževalcev sobote. » *Jokali bodo in jokali zaradi nje, ko bodo videli dim njenega gorenja* «. Očitno kralji zemlje vidijo, da se jim situacija izmika. Nikogar več ne vodijo in le opazujejo ogenj Rima, ki so ga prižgale prevarane žrtve, izvršilni instrumenti božjega maščevanja. Njihove solze in objokovanje so upravičeni s tem, da se nenadoma sesujejo vrednote sveta, ki so jih pripeljale do najvišje moči.

Vrstica 10: » *Odstopili bodo v strahu pred njegovimi mukami in rekli: Gorje! Nesreča! Veliko mesto, Babilon, mogočno mesto! V eni sami uri je prišla tvoja sodba!* »

»Večno mesto« umre, gori in kralji zemlje se izogibajo Rimu. Zdaj se bojijo, da bodo morali deliti njegovo usodo. To, kar se dogaja, je **za njih** velikanska **nesreča** : » *Nesreča! Nesreča! Veliko mesto, Babilon* ,« *gorje se dvakrat ponovi kot, » padla je, padla je, Babilon veliki* .« " *Mogočno mesto!* " » ; tako močna, da je s svojim vplivom na voditelje krščanskih narodov vladala svetu; prav zaradi te od boga obsojene povezave sta se na oder giljotine povzpela kralj Ludvik XVI. in njegova avstrijska žena Marija-Antoineta ter njihovi privrženci, žrtve »velike stiske«, kot je to napovedal *The Spirit* . , v Raz.2:22-23. " *Čez eno uro bo prišla tvoja sodba!*" » ; Jezusova vrnitev označuje čas konca sveta. Zadnja preizkušnja je zaznamovala *simbolično »uro* «, prerokovano v Razodetju 3:10, vendar bo dovolj, da se prikaže Jezus Kristus, da se celotno trenutno stanje obrne, in tokrat bo » *ena ura* « v *dobesednem pomenu* dovolj za pridobitev te osupljive spremembe.

Verz 11: " *In trgovci na zemlji jokajo in žalujejo zaradi nje, ker nihče več ne kupuje njihovega tovara.* "

Duh tokrat cilja na » *trgovce na zemlji* «, zlasti na ameriškega trgovskega duha, ki so ga sprejeli preživeli po vsej zemlji, kot je bilo omenjeno v študiji prejšnjega 17. poglavja. Tudi oni » *jokajo in žalujejo zaradi nje, ker nihče več ne kupuje njihovega tovara* ; ...«. Ta verz poudarja krivdo naklonjenosti protestantov katoliški veri, za katero žaluje , in tako priča o njihovi osebni navezanosti nanjo iz ekonomskih interesov. Nato, da je v popolnem nasprotju delo reformacije dvignil Bog, da bi obsodil rimsko papeško katoliško krivdo in obnovil razumljene resnice; kaj so v svojem času storili pravi reformatorji, kot so Pierre Valdo, John Wicleff in Martin Luther. Tudi trgovci z žalostjo vidijo, kako se jim pred očmi sesuvajo njim ljube vrednote, saj živijo samo za užitek bogatenja s svojimi trgovskimi dejavnostmi; poslovanje povzema radosti njihovega obstoja.

Vrstica 12: » *tovor zlata, srebra, dragih kamnov, biserov, finega platna, škrlata, svile, škrlata, vseh vrst sladkega lesa, vseh vrst predmetov, predmetov iz slonovine, vseh vrst predmeti iz zelo dragocenega lesa, medenine, železa in marmorja* ,

Preden naštejem različne materiale, ki so osnova rimskokatoliške malikovalske vere, se tukaj spomnim na to posebno točko prave vere, ki jo je učil Jezus Kristus. Samarijanki je rekel: » *Žena,*« *ji je rekel Jezus,* »*verjemi mi, da prihaja ura, ko ne boš ne na tej gori ne v Jeruzalemu častila Očeta. Obožujete tisto, česar ne poznate; častimo tisto, kar poznamo, ker odrešitev prihaja od Judov* . *Toda prihaja ura in je že prišla, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici; kajti to so častilci, ki jih Oče zahteva. Bog je Duh in tisti, ki ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici* . (Janez 4:21-23).« Prava vera torej ne potrebuje nobenih materialov ali materiala, ker temelji le na stanju duha. In posledično ta prava vera malo zanima pohlepni in lopovski svet, ker ne obogati nikogar razen duhovno izvoljenih. Izvoljeni častijo Boga v duhu, torej v svojih mislih, pa tudi v resnici , kar pomeni, da morajo svoje misli graditi na standardu, ki ga je nakazal Bog. Vse, kar je zunaj tega standarda, je oblika malikovalskega

poganstva, kjer pravi Bog služi kot idol. Med osvajanjem je republikanski Rim prevzel religije poraženih držav. In večina njegovih verskih dogem je bila grškega izvora, prve velike civilizacije antike. V naši dobi v papeški obliki najdemo vso to dediščino povezano z novimi »krščanskimi« »svetniki«, začeni z 12 Gospodovimi apostoli. Toda katoliška vera je šla tako daleč, da je zatrla drugo Božjo zapoved, ki obsoja to malikovalsko prakso, ohranja oboževanje izrezljanih, naslikanih podob ali pojavljanja v demonskih vizijah. Zato v obredih njegovih kultov najdemo te izklesane idole, ki potrebujejo materiale, da dobijo obliko; gradiva, katerih seznam predstavlja Bog sam: »...; ... *tovor zlata, srebra, dragih kamnov, biserov, finega platna, škrlata, svile, škrlata, vsake vrste sladkega lesa, vsake vrste slonovine, vseh vrst predmetov iz zelo dragocenega lesa, medenine, železa in marmorja, ...* « . » *Zlato, srebro, dragi kamni in dragi predmeti* « » *poklonite se bogu trdnjav* « papeškega kralja Dan.11:38. Nato » *škrlat in škrlat* « oblečeta *vlačugo Babilon Veliki* v Raz.17:4; » *Zlato, dragi kamni in biseri* « so njeni *okraski* ; » *fino perilo* « označuje njegovo trditev o svetosti, v skladu z Raz. 19:8: » *kajti fino perilo so pravična dela svetih* .« Drugi navedeni materiali so tisti, iz katerih je naredila svoje izrezljane idole. Ti luksuzni materiali izražajo visoko stopnjo vdanosti malikovalskega katoliškega častilca.

Verzija 13: » *cimet, dišave, dišave, miro, kadilo, vino, olje, fino moko, pšenico, vole, ovce, konje, vozove, telesa in duše ljudi.* »

" *parfumi, mira, kadila, vina in olja,* « nakazujejo njene verske obrede. Druge stvari so hranila in dobrine, ki namigujejo na vladavino Salomona, Davidovega sina, graditelja prvega templja, zgrajenega za Boga, v skladu s 1. kraljev 4:20 do 28. Na ta način Duh obsoja njegov nelegitimen poskus reproducira konstrukcijo » *božjega templja* «, ki ga » *blasfemira* « v Raz.13:6 in ga » *podre* « v Dan.8:11. Končna natančnost verza, ki zadeva " *telesa in duše ljudi* ", obsoja njeno sodelovanje z monarhi, s katerimi si nezakonito deli posvetno oblast. V Kristusovem imenu je versko opravičevala gnusna dejanja, kot so suženjstvo, mučenje in ubijanje božjih bitij; nekaj, kar Bog rezervira zase v verski domeni; to do te mere, da svoja dejanja povzame s temi izrazi: " *kri vseh tistih, ki so bili pobiti na zemlji, je bila najdena v njej* ", v 18. vrstici tega 18. poglavja . Bog mu pripisuje " *duše ljudi* ". izguba » *duš* «, ki so bile izročene hudiču zaradi njegove dejavnosti in njegovih lažnih verskih pretenzij.

Opomnik : V Svetem pismu in božanski misli beseda " *duša* " označuje človeka v vseh njegovih vidikih, njegovo fizično telo in njegovo duševno ali psihično razmišljanje, njegov intelekt in njegove občutke. Teorija, ki predstavlja »*dušo*« kot element življenja, ki se ob smrti loči od telesa in ga preživi, je čisto grškega poganskega izvora. V stari zavezi Bog identificira »*dušo* s *krvjo*« svojih človeških ali živalskih bitij: Lev 17:14: » ***Kajti duša vsakega mesa je njegova kri, ki je v njej. Zato sem rekel Izraelovim sinovom: Ne jejte krvi nobenega mesa; kajti duša vsakega mesa je njegova kri : kdor koli jo jé, bo iztrebljen.*** ". Tako zavzame nasproten pogled na bodoče grške teorije in pripravi svetopisemsko parado proti filozofskim mislim, ki se bodo porodile med poganskimi ljudstvi. Življenje ljudi in živali je odvisno od delovanja krvi. Razlita ali umazana zaradi zadušitve kri ne oskrbuje več s kisikom elementov fizičnega telesa, vključno z možgani, podporo misli. In če ta ni nasičen s kisikom, se načelo mišljenja ustavi

in po tej zadnji stopnji ne ostane nič živega; če že ne spomin na sestavo *mrtve "duše"* v večni Božji misli z namenom njegovega prihodnjega "vstajenja", ko jo bo "oživel" ali ko jo bo "obudil", po primeru za večno življenje ali za dokončno uničenje » *druge smrti* «.

Vrstica 14: » *Sadovi, ki si jih je želela tvoja duša, so odšli daleč od tebe; in vse nežne in lepe stvari so zate izgubljene in nikoli več jih ne boš našel.* »

V potrditev tega, kar je bilo pojasnjeno v prejšnjem verzu, Duh pripisuje » *želje* « papeškega Rima njegovi » *duši* «, njegovi zapeljivi in varljivi osebnosti. Katoliška vera, dedinja grške filozofije, je prva zastavila vprašanje pripisovanja duše živalim in ljudem, odkritim na novih deželah. Pravzaprav ima vprašanje svoj odgovor; temelji na izbiri pravega pomožnega glagola: človek nima **duše**, ker **je** duša.

Duh povzema posledice resnične smrti, ki jih je vzpostavil in razkril v Propovedniku 9:5-6-10. Te podrobnosti ne bodo obnovljene v pisanju novega zavezništva. Zato razumemo, kako pomembno je preučevanje celotnega Svetega pisma. Uničen bo » *Babilon* « za vedno » *izgubil* « » *sadove, ki si jih je želela njena duša* « in » *vse nežne in veličastne stvari* «, ki jih je cenila in iskala. Toda Duh tudi določa: » *za vas* «; ker bodo izvoljeni, za razliko od nje, lahko za vedno razširili hvaležnost za čudeže, ki jih bo Bog delil z njimi.

Vrstica 15: » *Trgovci s temi stvarmi, ki so s tem obogateli, se bodo držali daleč stran v strahu pred njegovimi mukami; jokali bodo in žalovali,* «

V vrsticah od 15 do 19 Duh cilja na » *trgovce, ki so z njim obogateli* «. Ponovitve razkrivajo poudarek na izrazu » *v eni sami uri* «, ki se v tem poglavju ponovi trikrat, pa tudi na vzkliku » *Gorje! Nesreča!* ". Število 3 simbolizira popolnost. Bog torej vztraja, da potrdi nepreklicni značaj preroškega oznanila; ta kaznen bo dosežena v vsej svoji božanski popolnosti. Krik: » *Gorje! Nesreča!* «, ki so ga sprožili trgovci, odmeva opozorilni krik, ki so ga izstrelili njeni izbranci v Raz. 14:8: » *Padla je! Padla je! Babilon Veliki.* " Ti trgovci od daleč opazujejo njegovo uničenje, » *v strahu pred njegovimi mukami* «. In upravičeno se bojijo tega sadu pravične jeze živega Boga, kajti z obžalovanjem njegovega uničenja se postavljajo v njegov tabor in bodo uničeni zaradi morilske človeške jeze neutolažljivih žrtev verske prevare. Ta verz nas opozarja na velikansko odgovornost komercialnih interesov za uspeh Rimskokatoliške cerkve. » *Trgovci* « so podpirali prostitutko in njene najhujše krute in despotske odločitve, izključno iz apetita po finančnem in materialnem bogatenju. Zamizali so na vse njegove zelo ostudne zlorabe in si zaslužijo deliti njegovo končno usodo. Zgodovinski primer zadeva Parižane, ki so se postavili na stran katoliške vere proti reformirani veri od začetka reformacije v času kralja Franca I.^{im} po njem.

Verz 16: » *In rekel bo: Gorje! Nesreča! Veliko mesto, ki je bilo oblečeno v fino platno, škrlat in škrlat ter okrašeno z zlatom, dragimi kamni in biseri! V eni uri je bilo uničenega toliko bogastva!* »

Ta verz potrjuje cilj; " *Babilon veliki, oblečen v fino platno, škrlat in škrlat* "; barve kraljevih plaščev, saj so prav zaradi tega posmehljivi rimski vojaki pokrili Jezusova ramena s plaščem " *škrla* ". Niso si mogli predstavljati pomena, ki ga je Bog dal njihovemu dejanju: Jezus je kot odrešena žrtev postal nosilec grehov svojih izvoljenih, označenih s temi barvami, škrlatno ali *vijolično*, po

Izaiju 1:18. » *Ena sama ura* « bo dovolj, da uniči Rim, njegovega papeža in duhovščino po vrnitvi v slavi Jezusa Kristusa, ki prihaja preprečit smrt svojih izvoljenih. V tej zadnji preizkušnji bo njihova zvestoba odločilna, zato lahko razumemo, zakaj Bog še posebej vztraja pri krepitvi njihove vere in popolnega zaupanja, ki se ga morajo navaditi izkazovati vanj. Človek je bil dolgo časa lahko samo prepričan, da je bilo takšno uničenje » *v eni sami uri* « čudež in torej neposredni Božji poseg, kot pri Sodomi in Gomori. V našem času, ko je človek obvladal jedrski ogenj, je to manj presenetljivo.

Verz 17: " *In vsi piloti, vsi tisti, ki plujejo do tega kraja, mornarji in vsi, ki delajo na morju, so stali daleč stran,* "

Ta verz je še posebej namenjen » *tistim, ki izkoriščajo morje, pilotom, mornarjem, ki plujejo do tega kraja, vsi so daleč stran* «. Z izkoriščanjem želje kraljev po obogatitvi je obogatela tudi papeška cerkev. Podpirala in opravičevala je osvajanje dežel, ki jih ljudje niso poznali do časa njihovega odkritja, ko so njeni katoliški služabniki v imenu Jezusa Kristusa izvajali grozljive poboje prebivalstva. To je bilo predvsem v primeru Južne Amerike in krvavih ekspedicij, ki jih je vodil general Cortés. Zlato, pridobljeno s teh ozemelj, se je vrnilo v Evropo, da bi obogatili katoliške kralje in sokrivo papeštvo. Poleg tega nas vztrajanje pri morskem vidiku spominja, da se je kot režim »*zveri, ki se dviga iz morja* « okrepila njegova vez z » *mornarji* « za njihovo skupno obogatitev.

Vrstica 18: » *In zavpili so, ko so videli dim njegovega gorenja: Katero mesto je bilo podobno velikemu mestu?* »

Katero mesto je bilo podobno velikemu mestu? » zavpijejo mornarji, ko vidijo » *dim njegovega požara* «. Odgovor je hiter in preprost: nobenega. Ker nobeno mesto ni skoncentriralo toliko moči, civilne kot cesarsko mesto, nato verske od leta 538. Katolištvo je bilo izvoženo v vse dežele na planetu, razen v Rusijo, kjer ga je vzhodna pravoslavna vera zavrnila. Ko ga je sprejela, se je Kitajska tudi borila in ga preganjala. Toda danes še vedno prevladuje na celotnem Zahodu in njegovih presežkih Amerike, Afrike in Avstralije. Je prvi verski turistični kraj na svetu, ki privablja obiskovalce z vsega sveta. Nekateri pridejo pogledat »starodavne ruševine«, drugi gredo tja pogledat kraj, kjer prebivajo papež in njegovi kardinali.

Vrstica 19: » *In posuli so prah na svoje glave in jokali in žalovali in vpili in rekli: Gorje! Nesreča! Veliko mesto, kjer so z njegovim razkošjem obogateli vsi, ki so imeli ladje na morju, je bilo uničeno v eni sami uri!* »

To je tretja ponovitev, kjer so združeni vsi prejšnji izrazi, pa tudi pojasnilo » *v eni uri je bilo uničeno* «. " *Veliko mesto, kjer so vsi, ki imajo ladje na morju, obogateli zaradi njegovega razkošja* ." Obtožba postane zelo jasna, prav zaradi razkošja papeškega režima so pomorski ladjarji obogateli s prinašanjem bogastva sveta v Rim. Rim bogati iz delitve premoženja svojih nasprotnikov, ki jih je pobil njegov večni zaveznik, civilna monarhična oblast, njegovo oboroženo krilo. Kot zgodovinski primer imamo smrt »templjarjev«, katerih premoženje je bilo razdeljeno med krono Philippa Le Bela in rimskokatoliško duhovščino. Kasneje je to veljalo za »protestante«.

Verz 20: » *Nebesa, raduj se nad njo! In tudi vi, svetniki, apostoli in preroki, veselite se! Kajti Bog ti je dal pravico, ko ji je sodil.* »

Duh vabi prebivalce nebes in prave svetnike, apostole in preroke zemlje, da se veselijo uničenja rimskega Babilona. Veselje bo torej sorazmerno z bolečinami in trpljenjem, ki jih je povzročila ali želela, da bi jih prestali služabniki Boga resnice glede na zadnje izbrance, zveste posvečeni soboti.

Vrstica 21: » *Tedaj je mogočni angel vzel kamen, podoben mlinskemu kamnu, in ga vrgel v morje, rekoč: Tako bo Babilon, veliko mesto, silovito vrženo in ne bo ga več najti.* »

Primerjava Rima s » *kamnom* « nakazuje tri ideje. Prvič, papeštvo tekmuje z Jezusom Kristusom, ki je sam simboliziran s » *kamenom* « v Dan 2:34: » *Gledali ste, ko se je kamen zrahljal brez pomoči katere koli roke in udaril v noge iz železa in gline podobo in jih razbil na koščke.* » Tudi drugi verzi Svetega pisma mu pripisujejo ta simbol » *kamna* « v Zac.4:7; » *glavni vogal* « v Psa.118:22; Matej 21:42; in Dejanja 4:11: » **Jezus je kamen, ki ste ga zavrnil vi, ki zidate**, in ki je postal vogalni kamen «. Druga ideja je aluzija na papeško trditev, da bo nasledil apostola " *Petra* "; glavni vzrok za " *uspeh njegovih podjetij in uspeh njegovih zvičaj* ", stvari, ki jih je Bog obtožil v Dan.8:25. To še toliko bolj, ker apostol Peter nikoli ni bil poglavar krščanske Cerkve, ker ta naziv pripada samemu Jezusu Kristusu. Papeška » *zvijača* « je torej tudi » *laž* «. Tretji predlog se nanaša na ime papeške verske trdnjave, njene prestižne bazilike z imenom »Sveti Peter Rimski«, katere zelo draga gradnja je povzročila prodajo »odpuškov«, ki so jo razkrinkali v očeh reformatorskega meniha Martina Luthra. Ta razlaga ostaja tesno povezana z drugo idejo. Mesto v Vatikanu je služilo kot pokopališče, vendar je bila domnevna grobnica Gospodovega apostola Petra v resnici grobnica »Simona Petra Čarovnika«, častilca in duhovnika boga kače po imenu Eskulap.

Če se vrnemo v naše dni, Duh prerokuje proti rimskemu » *Babilonu* «. Njegovo prihodnje uničenje primerja s podobo » *velikega mlinskega kamna* « iz » *kamna* «, ki ga » *angel vrže v morje* «. S to ponazoritvijo podaja obtožbo proti Rimu, opredeljeno v Mateju 18:6: » *Če pa kdo pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo zanj bolje, če bi mu obesili mlinski kamen okoli vratu . in ga vrgel na dno morja* . In v njegovem primeru ni osramotila samo enega od teh malih, ki verujejo vanj, ampak množice. Ena stvar ostaja gotova, to je, da ko bo " *uničeno, ne bo nikoli več najdeno* ". Nikoli več ne bo nikogar prizadela.

Vrstica 22: » *In zvoki harf, glasbenikov, piščali in trobent ne bodo več slišani med vami; nobenega rokodelca ne bo najti med vami; 'ne bo več slišal zvoka mlinskega kamna v vašem domu,* ' »

Duh nato priključuje glasbene zvoke, ki so izražali brezskrbnost in veselje prebivalcev Rima. Ko bodo uničeni, jih tam ne bo več slišati. V duhovnem smislu namiguje na božje glasnike, katerih besede so bile slišane z enakim učinkom kot glasbeni zvoki "piščali *ali trobentačev* "; podoba, podana v prisposobi v Mateju 11:17. Omenja tudi » *hrupe* «, ki so jih oddajali obrtniki, preobremenjeni z delovnimi nalogami, saj je iz starodavnega mesta prihajal samo » *hrup* « *poklicnih dejavnosti, vključno z* » *hrupom mlinskega kamna* «, ki se je vrtel, da bi zmlel žitna zrna ali ostril rezalni instrumenti, kot so srp in kosa, noži in meči; to že v starem kaldejskem Babilonu, po Jer.25:10.

Vrstica 23: » Svetloba svetilke ne bo več svetila med vami, niti glas ženina in žene se ne bo več slišal med vami, kajti vaši trgovci so bili velikani na zemlji, ker so bili vsi narodi zapeljani s tvojimi čari ,

“ Svetloba svetilke ne bo več svetila v vašem domu. » V duhovnem jeziku Duh opozarja Rim, da mu luč Svetega pisma ne bo več ponudila možnosti razsvetljenja, da bi spoznal resnico po Bogu. Ponavljajo se podobe iz Jer.25,10, toda » pesmi ženina in neveste « postanejo tu » glas ženina in neveste, ki se ne bosta več slišala v tvoji hiši «. Duhovno so glasovi klicev, ki sta jih Kristus in njegova izbrana skupščina poslala izgubljenim dušam, naj se spreobrnejo in rešijo. Ta možnost bo po njegovem uničenju za vedno izginila. " *Kajti vaši trgovci so bili veliki na zemlji .* " S svojim zapeljevanjem velikih ljudi na zemlji je Rim lahko razširil svojo katoliško vero na mnoga ljudstva na zemlji. Uporabljala jih je kot predstavnike svojega verskega posla. In rezultat tega je, da so "vsii narodi zavedeni s tvojimi čarovnijami ." Tukaj Bog označuje katoliške maše kot " čarovnije ", ki so značilne za poganske kulte zlobnih čarovnikov in čarovnic. Res je, da katoliška vera z uporabo ponavljajočih se formalističnih formul, praznega ponavljanja pušča bogu stvarniku malo prostora za izražanje. Tega niti ne poskuša storiti, ker ji pripisuje " *tujega boga* " v Dan.11:39 in je nikoli ni prepoznal kot služabnico; »vikar Božjega sina«, papežev naziv, torej ni njegov vikar. Naslednji verz bo povedal razlog.

Vrstica 24: » in ker je bila v njej najdena kri prerokov in svetnikov in vseh, ki so bili pobiti na zemlji. »

»... in ker je bila v njem najdena kri prerokov, svetnikov «: Oster, neprilagodljiv, neobčutljiv in okruten v svoji zgodovini se je Rim prebijal skozi kri svojih žrtev. To je veljalo za poganski Rim, pa tudi za papeški Rim, ki je zahteval, da kralji pobijajo njegove nasprotnike, služabnike, razsvetljene od Boga, ki so si drznili obsoditi njegovo diabolično naravo. Nekateri je Bog varoval, kot so Valdo, Wyclif in Luther, drugih ne in so končali svoje življenje kot mučeniki vere, na kolih, blokkih, stebrih ali vislicah. Preroško upanje, da bo njegovo delovanje dokončno prenehalo, lahko samo razveseli prebivalce nebes in prave svetnike zemlje. "... in vseh tistih, ki so bili pobiti na zemlji "»: Kdor koli izreče to sodbo, ve, o čem govori, saj spremlja dejanja Rima od njegove ustanovitve leta 747 pr. Svetovni položaj zadnjih dni je zadnji sad, ki ga je obrodil osvajalni in prevladujoči Zahod drugih ljudstev na zemlji. Monarhični in nato republikanski Rim je požrl ljudstva zemlje, ki si jih je podjarmil. Model te družbe je ostal model 2000 let pravega in lažnega krščanstva. Kasneje je poganski Rim, papeški Rim uničil podobo Kristusovega miru in vzel človeštvu vzor, ki bi ljudem prinesel srečo. Z utemeljitvijo zakola pravih jagnjet učencev Jezusa Kristusa je odprla pot verskim spopadom, ki človeštvo vodijo v grozljivo genocidno tretjo svetovno vojno. Ni brez razloga, da oborožene islamske skupine javno razkazujejo normo rezanja grla. To sovraštvo do islama je pozen odgovor na vojne križarskih vojn, ki jih je 27. novembra 1095 iz Clermont-Ferranda začel Urban II.

Razodetje 19: Bitka Harmagedon Jezusa Kristusa

1. verz: » *Po tem sem zaslišal kot da bi bil močan glas velike množice v nebesih, ki je govorila: Aleluja! Odrešenje, slava in moč pripadajo našemu Bogu.* »

Če nadaljujemo s prejšnjim 18. poglavjem, se odrešeni in odrešeni izvoljenci znajdejo v nebesih, nosilci » *novega imena* «, ki označuje njihovo novo nebeško naravo. Veselje in veselje vlada in zvesti nebeški angeli poveličujejo Boga odrešenika. Ta " *množica*". " *številna* " se razlikuje od " *množice, ki je nihče ni mogel prešteti* ", navedene v Raz.7:9. Predstavlja zbiranje svetih nebeških Božjih angelov, ki povzdigujejo njegovo » *slavo* «, ker se bodo v 4. verzu zemeljski izvoljeni, ki jih simbolizira » *24 starešin* «, odzvali in potrdili svojo privrženost podanim pripombam z besedami: » *Amen!* » Kar pomeni: Resnično!

Vrstni red izrazov " *odrešenje, slava, moč* " ima svojo logiko. » *Odrešitev* « je bila dana zemeljskim izvoljencem in svetim angelom, ki so dali » *slavo* « Bogu stvarniku, ki je, da bi jih rešil, poklical svojo božansko » *moč* «, da uniči skupne sovražnike.

2. verz: » *ker so njegove sodbe resnične in pravične; kajti sodil je veliko vlačugo, ki je pokvarila zemljo s svojim nečistovanjem, in je maščeval kri njenih služabnikov, tako da jo je zahteval od svoje roke.* »

Izvoljeni uradniki, ki jim je bila skupna žeja po resnici in resnični pravičnosti, so zdaj popolnoma potešeni in izpolnjeni. V svoji slepi norosti je človeštvo, odrezano od Boga, mislilo, da lahko prinese srečo zadnjim ljudstvom tako, da omili merilo svoje pravičnosti; samo zlo je izkoristilo to izbiro in kot gangrena vdrlo v celotno telo človeštva. Dobri in usmiljeni Bog v svoji sodbi nad » *Babilonom velikim* « pokaže, da mora tisti, ki daje smrt, umreti. To ni dejanje

zlobe, ampak dejanje pravičnosti. Tako, ko ne zna več kaznovati krivca, pravica postane krivica.

Verz 3: » *In drugič so rekli: Aleluja! ...in njegov dim se dviga na veke vekov.* »

Slika je zavajajoča, saj bo » *dim* « iz požara, ki je uničil Rim, izginil po njegovem uničenju. » *Eoni vekov* « označujejo načelo večnosti, ki zadeva samo zmagovalce univerzalnih nebeških in zemeljskih preizkušenj. V tem izrazu beseda » *dim* « nakazuje uničenje, izraz » *stoletja stoletij* « pa daje večni učinek, to je dokončno uničenje; nikoli več ne bo vstala. Pravzaprav se lahko v najslabšem primeru " *dim* " dvigne v glavah živih kot spomin na veličastno božansko dejanje, ki ga je Bog izvedel proti Rimu, krvavemu sovražniku.

Vrstica 4: » *In štiriindvajset starešin in štiri živa bitja so padli in se poklonili Bogu, ki sedi na prestolu, in rekli: Amen! Aleluja!* »

V resnici! Slava YaHWéH! ... povejte skupaj odrešeni zemlje in svetov, ki so ostali čisti. Čaščenje Boga zaznamuje prostracija; legitimna oblika, rezervirana izključno zanj.

Vrstica 5: » *In glas je prišel s prestola, rekoč: Hvalite našega Boga, vsi njegovi služabniki, ki se ga bojite, mali in veliki!* »

Ta glas je glas » *Mihaela* «, Jezusa Kristusa, dveh nebeških in zemeljskih izrazov, pod katerima se Bog razodeva svojim stvarjenjem. Jezus pravi: » *ti, ki ste se ga bali* «, s čimer spominja na » *strah* « pred Bogom, ki ga zahteva sporočilo prvega angela Razodetja 14,7. » *Božji strah* « samo povzema inteligenten odnos bitja do svojega Stvarnika, ki ima nad njim oblast nad življenjem in smrtjo. Kot uči Sveto pismo v 1. Janezovem evangeliju 4:17-18: » *popolna ljubezen preganja strah* «: » *Kakor je on, takšni smo tudi mi na tem svetu: v tem je ljubezen v nas popolna, da imamo zaupanje dan sodbe. Strah ni v ljubezni, ampak popolna ljubezen izganja strah; kajti strah vključuje kazen in kdor se boji, ni popoln v ljubezni* .« Tako bolj ko izvoljenec ljubi Boga, bolj ga uboga in manj razlogov ima, da se ga boji. Izvoljene je Bog izbral med majhnimi, kot so apostoli in ponižni učenci, pa tudi med velikimi, kot je veliki kralj Nebukadnezar. Ta kralj kraljev svojega časa je popoln primer, da je kralj, ne glede na to, kako velik je med ljudmi, le šibko bitje pred Vsemogočnim stvarnikom Bogom.

Verzija 6: » *In slišal sem kakor glas velike množice, kakor šumenje mnogih voda in kakor glas močnega groma, ki je rekel: Aleluja! Kajti Gospod, naš Bog, vsemogočni, je vstopil v svoje kraljestvo.* »

Ta verz združuje že videne izraze. » *Mnogo množico* « v primerjavi z » *šumom mnogih voda* « predstavlja njen Stvarnik v Raz.1:15. » *Glasovi* «, ki se izražajo, so tako » *številni* «, da jih je mogoče primerjati le z ropotom, » *šumom grmenje* ." " *Aleluja!*" *Kajti Gospod, naš Bog, vsemogočni, je vstopil v svoje kraljestvo.* » To sporočilo je zaznamovalo delovanje » *sedme trobente* « v Razodetju 11,17: » *Zahvaljujemo se ti, o Gospod Bog vsemogočni, ki si in ki si bil, ker si zgrabil svojo veliko moč in si zavzel svoje kraljestvo.* ."

7. verz: » *Veslimo se in veselimo in mu dajmo slavo; kajti prišla je Jagnjetova svatba in njegova nevesta se je pripravila,*

» *Veselje* « in » *veselje* « sta povsem upravičena, saj je čas » *boja* « minil. V nebeški » *slavi* «, » *nevesti* «, se je skupščina odrešenih izvoljenih zemlje

pridružila svojemu » ženinu «, Kristusu, živemu Bogu » Mihaelu «, YaHWéH. V prisotnosti vseh svojih nebeških prijateljev bodo odrešeni in Jezus Kristus praznovali » poročno « pojedino, ki ju združuje. » Nevesta se je pripravila « tako, da je obnovila vse božanske resnice, zaradi katerih je katoliška vera izginila v svoji različici krščanske vere. » Priprave « so bile dolge, zgrajene v 17 stoletjih verske zgodovine, a zlasti od leta 1843, datuma začetka božje zahteve po različnih obnovah, ki so postale bistvene, to je vse resnice, ki jih preganjani protestantski reformatorji niso obnovili. Dokončanje te priprave so dosegli zadnji disidentski adventisti sedmega dne, ki so ostali v odobravanju Boga in luči, ki mu jo je dal Jezus, do konca in že do začetka leta 2021, ko pišem to različico njenih luči.

Vrstica 8: » *In dano mu je bilo, da se obleče v fino platno, svetlo in čisto. Kajti fino perilo je pravična dela svetnikov.* »

» *Fino perilo* « označuje » pravična dela » *pravih zadnjih*« *svetnikov* «. Ta » *dela* «, ki jih Bog imenuje » *pravična* «, so sad božanskih razodetij, ki so bila zaporedoma predstavljena od leta 1843 in 1994. To delo je najnovejši sad, ki razkriva božanske navdihe, ki jih od leta 2018 daje tistim, ki jih ljubi in blagoslavlja ter »pripravlja « za *poroka* «, omenjena v tem verzu. Če Bog blagoslavlja » *pravična dela* « svojih resničnih » *svetnikov* «, je ravno nasprotno preklinjal in se bojeval, dokler ga ni uničil, tabor lažnih svetnikov, katerih » *dela* « so bila »nepravična«.

Verzija 9: » *In angel mi je rekel: Zapiši: Blagor tistim, ki so poklicani na Jagnjetovo svatbo! In rekel mi je: Te besede so resnične Božje besede.* »

Ta blagri se podelijo svetnikom, odrešenim s krvjo Jezusa Kristusa, katerih pionirje je zadevala tista iz Dan.12:12 (*Blagor tistim, ki čakajo do 1335 dni*) pionirjev, ki jih bo natanko simboliziralo " 144.000 " oz. 12 X 12 X 1000 Apo.7. Vstop v nebesa za večnost je res razlog za veliko srečo, ki bo božansko »osrečila « *tiste, ki imajo to možnost* . Sreča ni edini dejavnik, ki izkorišča ta privilegij, ampak nam je Bog ponudil odrešenje kot »drugo priložnost« po dediščini in obsodbi izvirnega greha. Obljuba odrešenja in prihodnjih nebeških radosti je potrjena kot Božja ustna zaveza, vredna naše vere, ker se trajno drži svoje zaveze. Preizkušnje zadnjih dni bodo zahtevale gotovosti , v katerih dvom ne bo več imel mesta. Izvoljeni se bodo morali zanašati na vero, zgrajeno na razkritih Božjih obljubah, kajti kar je zapisano, je bilo že povedano. Zato se Sveto pismo, Sveto pismo, imenuje: Božja beseda .

Vrstica 10: » *In padel sem k njegovim nogam, da bi ga častil; pa mi je rekel: Pazi, da tega ne storiš! Sem tvoj soslужabnik in tvojih bratov, ki imajo Jezusovo pričevanje. Časti Boga. Kajti Jezusovo pričevanje je duh prerokovanja.* »

Bog izkorišča Janezovo napako, da nam razkrije svojo obsodbo katoliške vere, ki svoje člane uči tovrstnega čaščenja bitja. Vendar cilja tudi na protestantsko vero, ki prav tako zagreši to napako s spoštovanjem pogankega »dneva sonca«, podedovanega iz Rima. Angel, ki govori z njim, je nedvomno »Gabriel«, božanski vodja misije blizu Boga, ki se je prikazal že Danielu in Mariji, Jezusovi »nadomestni« materi. Čeprav je »Gabriel« na visokem položaju, kaže enako ponižnost kot Jezus. Prisivaja si samo naslov » *sopotnika v službi* « Janeza do zadnjega izvoljenega nasprotujočega se adventistov konca časa. Od leta

1843 imajo izvoljeni s seboj » *Jezusovo pričevanje* «, ki po tem verzu označuje »duha prerokovanja«. Adventisti so, na lastno izgubo, omejili ta » *duh prerokbe* « na delo, ki ga je opravila Ellen G. White, Gospodova glasnica med letoma 1843 in 1915. Tako so sami postavili mejo luči, ki jo je dal Jezus. Vendar pa je » *duh prerokovanja* « trajen dar, ki izhaja iz pristnega odnosa med Jezusom in njegovimi učenci in ki temelji predvsem na njegovi odločitvi, da zaupa poslanstvo služabniku, ki ga izbere z vso avtoriteto svojega božanstva. To delo priča o tem: "duh prerokovanja " je še vedno zelo aktiven in lahko traja do konca sveta.

Vrstica 11: » *Tedaj sem videl odprta nebesa in glej, pojavil se je bel konj. Tisti, ki je jezdil na njem, se imenuje Zvesti in Resnični in pravično sodi in se bori.* »

V tem prizoru nas Duh popelje nazaj na zemljo pred končno zmago in uničenjem » *Babilona Velikega* «. Duh ponazarja trenutek, ko se slavni Kristus ob vrnitvi sooči z zemeljskimi uporniki. V poveličanem Jezusu Kristusu se Bog pojavi iz svoje nevidnosti: » *nebesa so odprta* «. Pojavi se v podobi " *prvega pečata* " iz Razodetja 6:2 kot jezdec, Vodja, ki se odpravlja " *kot zmagovalec in zmagovalec* " na " *belem konju* " podoba svojega tabora, ki ga zaznamujeta čistost in svetost. . Ime » *zvesti in resnični* «, ki si ga je dal v tem prizoru, umešča dogajanje v podaljšek zadnjega časa, prerokovanega z imenom » *Laodicea* « v Raz.3:14. To ime pomeni »sojeno ljudstvo«, kar je tukaj potrjeno z natančnostjo: » *On sodi* «. Z navedbo, da se » *bori s pravičnostjo* «, Duh prikliče trenutek » *harmagedonske bitke* « iz Razodetja 16,16, v kateri se bori proti taboru krivice, ki ga vodi hudič in ki ga združuje čast, ki je bila dana »dan sonca«, podedovan od Konstantina I. ⁱⁿ rimskokatoliških papežev.

Vrstica 12: » *Njegove oči so bile kakor ognjeni plamen; na njeni glavi je bilo več diademov; imel je zapisano ime, ki ga nihče ne ve razen njega samega;* »

Če poznamo kontekst prizora, lahko razumemo, da " *njegove oči* " v primerjavi z " *plamenom ognja* " gledajo na cilje njegove jeze, enotne upornike, " *pripravljene na boj* " od Raz.9:7-9, tj. 1843. Pomen » *več diademov* «, ki jih nosi na » *njegovi glavi* «, bo podan v 16. verzu tega poglavja: on je » *Kralj kraljev in Gospod gospodov* «. Njegovo » *zapisano ime, ki ga ne pozna nihče razen njega samega* «, označuje njegovo večno božansko naravo.

Verzija 13: » *In bil je oblečen v oblačilo, pobarvano s krvjo. Njegovo ime je Božja beseda.* »

To » *okrvavljeno oblačilo* « označuje dve stvari. Prvi je njegova pravica, ki jo je dosegel s prelivanjem lastne » *kri* « za odrešitev svojih izvoljenih. Toda ta žrtev, ki jo je prostovoljno naredil, da bi rešil svoje izbrance, zahteva smrt njihovih napadalcev in preganjalcev. Njegovo » *oblačilo* « bo spet pokrito s » *krvjo* «, toda tokrat bo to oblačilo njegovih sovražnikov, » *poteptanih v stiskalnici grozdja božje jeze* « po Izaiju 63 in Razodetju 14,17 do 20. To ime » *Božja beseda* « razodeva vitalni pomen Jezusove zemeljske službe in njegovih razodetij, ki so bila zaporedoma dana na zemlji in iz nebes po njegovem vstajenju. Naš Odrešenik je bil sam Bog, skrit v zemeljskem videzu. Njegov stalni nauk, ki ga bodo prejeli njegovi izvoljeni uradniki, bo naredil vso razliko med rešenim in izgubljenim taborom.

Vrstica 14: » *Vojske, ki so v nebesih, so mu sledile na belih konjih, oblečene v platno, belo, čisto.* »

Podoba je veličastna, » *bela* « čistosti označuje svetost Božjega tabora in njegovih množic angelov, ki so ostali zvesti. » *Fino perilo* « razkriva njihova » pravična « in čista dela .

Vrstica 15: » *Iz njegovih ust je prišel oster meč, da udari narode; pasel jih bo z železno palico; in teptal bo stiskalnico goreče jeze Vsemogočnega Boga .*«

» *Božja beseda* « je označevala Sveto pismo, njegovo sveto » *besedo* «, ki je združevala njen nauk, ki je vodil izbranca v njeni božanski resnici. Na dan njegove vrnitve pride » *Božja beseda* « kot » *oster meč* «, da ubije njegove uporne, protestirajoče, prepirljive sovražnike, pripravljene preliti kri njegovih zadnjih izbranecv. Uničenje njegovih sovražnikov osvetljuje izraz " *vladal jim bo z železno palico* ", ki prav tako označuje delo sodbe, ki ga izvajajo izvoljeni, ki bodo premagali v skladu z Raz.2:27. Načrt božjega maščevanja, imenovan » *letnik* « v Raz. 14:17 do 20, je tukaj ponovno potrjen. Ta tema je razvita v Iza.63, kjer Duh navaja, da Bog deluje sam, brez človeka ob sebi. Razlog je v tem, da izvoljeni uradniki, ki so že vzeti v nebesa, niso priča drami, ki prizadene upornike.

Vrstica 16: » *Na svojem oblačilu in na stegnu je imel napisano ime: Kralj kraljev in Gospod gospodov.* »

» *Obleka* « označuje dela živega bitja, » *njegovo stegno* « pa nakazuje njegovo moč in moč, saj je pomembna podrobnost, da se pojavlja kot jezdec in da stoji na konju, mišice »stegen « , večina ljudi je na preizkušnji in omogoči dejanje ali ne. Njegova podoba jezdeca je bila v preteklosti pomembna, saj je bil to videz, ki so ga imeli bojevniki. Danes nam je ostala simbolika te podobe, ki nam pove, da je jezdec učitelj, ki dominira nad skupino človeških bitij, ki jih simbolizira jezdeči " *konj* ". Tisti, ki ga Jezus vzpenja, se nanaša na njegove izbranec, ki so trenutno razkropljeni po vsej zemlji. Njegovo ime » *Kralj kraljev in Gospod gospodov* « predstavlja predmet resnične tolažbe za njegove ljubljene izvoljence, ki so podvrženi nepravičnemu diktatu kraljev in gospodarjev zemlje. Ta tema si zasluži pojasnilo. Model zemeljskega kraljevanja ni bil zasnovan na načelih, ki jih je odobril Bog. Dejansko je Bog odobril Izraelu, **v skladu z njegovo prošnjo** , da mu na zemlji vlada kralj, citiram, "kot drugi poganski narodi", ki so obstajali v tistem času. Bog je le odgovoril na prošnjo njihovih hudobnih src. Kajti na zemlji je najboljši med kralji le »gnusno« bitje, ki » *žanje tam, kjer ni sejal* «, in tisti, ki pozna Boga, ne čaka, da ga njegovo ljudstvo strmoglavi, preden se preoblikuje. Vzor, ki ga je predstavil Jezus, obsoja model, ki so ga na zemlji iz roda v rod prenašali neumni, nevedni in hudobni ljudje. V Božjem nebeškem svetu je vodja služabnik svojega ljudstva in od njega črpa vso svojo slavo. Ključ do popolne sreče je tam, saj nobeno živo bitje ne trpi zaradi sočloveka. V svoji veličastni vrnitvi pride Jezus, da bi uničil hudobne kralje in gospode ter njihovo hudobijo, ki mu jo pripisujejo s trditvijo, da je njihova vladavina božanska pravica. Jezus jih bo naučil, da temu ni tako; njim, ampak tudi človeškim množicam, ki opravičujejo njihovo krivico. To je razlaga »prilike o talentih«, ki se nato izpolni in uporabi.

Po soočenju

Vrstica 17: » *In videl sem angela, ki je stal na soncu. In zavpil je z močnim glasom, rekoč vsem pticam, ki so letele sredi neba: Pridite, zberite se k veliki božji večerji* ,

Jezus Kristus » *Mihael* « prihaja v podobi sonca, simbola božanske svetlobe, da bi se boril proti lažnim kristjanom, častilcem boga sonca, ki upravičuje spremembo dneva počitka, ki jo je naredil cesar Konstantin ¹ . V soočenju z Bogom Kristusom bodo odkrili, da je živi Bog mogočnejši od boga njihovega sonca. Jezus Kristus z močnim glasom skliče zbirališče plenilskih ptic.

Opomba : Tukaj moram ponovno pojasniti, da uporniki ne želijo zavestno in prostovoljno častiti sončnega božanstva, vendar podcenjujejo dejstvo, da za Boga prvi dan, ki ga častijo za svoj tedenski počitek, ohranja omadeževanje njegovega poganskega uporaba preteklega časa. Podobno njihova izbira razkriva velik prezir do časovnega reda, ki ga je vzpostavil od začetka svojega ustvarjanja zemlje. Bog šteje dneve, ki jih zaznamuje vrtenje Zemlje okoli svoje osi. Med svojimi posegi za svoje ljudstvo Izrael je spomnil na vrstni red tedna tako, da je nakazal, tako da ga je poimenoval, sedmi dan, imenovan »sabat«. Mnogi verjamejo, da jih Bog lahko opraviči zaradi njihove iskrenosti. Niti iskrenost niti prepričanje nista vredna za tiste, ki izpodbijajo resnico, ki jo je jasno izrazil Bog. Njena resnica je edino merilo, ki omogoča spravo z vero v prostovoljno žrtev Jezusa Kristusa. Bog stvarnik ne sliši in ne priznava osebnih mnenj, Sveto pismo potrjuje to načelo s tem verzom iz Izaija 8:20: » *K postavi in pričevanju! Če ne bomo tako govorili, za ljudi ne bo zore* . »

Dve » *praznici* « je pripravil Bog: » *Jagnjetova poročna večerja* «, katere gostje so sami izbranci posamezno, saj skupaj predstavljajo » *Nevesto* «. Druga " *pojedina* " je grozljivega tipa in od nje imajo koristi le " *ptice* " ujede, jastrebi, kondorji, zmaji in druge vrste tega žanra.

Verz 18: " *Jesti meso kraljev, meso vojskovodij, meso mogočnih mož, meso konj in tistih, ki jezdiijo na njih, meso vseh, svobodnih in sužnjeve, malih in velikih.* " »

Po uničenju vsega človeštva ne bo več nikogar, ki bi trupla pospravil pod zemljo, in po Jer.16:4 *bodo "raztresena kakor gnoj po zemlji* ." Poiščimo celoten verz, ki nas uči usodo, ki jo Bog rezervira za tiste, ki jih preklinja: » *Umrli bodo zaradi boleznih; ne bodo jim dane solze ali pokop; bodo kakor gnoj na zemlji; poginili bodo od meča in lakote; in njihova trupla bodo hrana pticam pod nebom in zverinam na zemlji* .« Glede na naštevaje, ki ga je predstavil Duh v tej vrstici 18, noben človek ne uide smrti. Spominjam se, da » *konji* « simbolizirajo ljudi, ki jih vodijo njihovi civilni in verski voditelji po Jakobu 3:3: » *Če damo konju brzdo v usta, da nas ubogajo, usmerjamo tudi njihovo celotno telo* . »

Vrstica 19: » *In videl sem zver in zemeljske kralje in njihove vojske zbrane, da bi se vojskovale zoper njega, ki je sedel na konju, in zoper njegovo vojsko* . »

Videli smo, da je bila » *bitka pri Harmagedonu* « duhovna in da je na zemlji njen vidik obsegal razglasitev smrti vseh zadnjih resničnih sužnjeve Jezusa Kristusa. Ta odločitev je bila sprejeta pred vrnitvijo Jezusa Kristusa in uporniki so bili prepričani o svoji izbiri. Toda v času njegovega začetka uporabe se je nebo odprlo in razkrilo božanskega maščevalnega Kristusa in njegove angelske vojske. Boj torej ni več mogoč. Nihče se ne more boriti proti Bogu, ko se pojavi, in

rezultat je to, kar nam je razkrilo Razodetje 6:15-17: » *Kralji zemlje, velikaši, vojskovođe, bogati, mogočni, vsi sužnji in svobodni ljudje so se skrivali v jamah in v skalah gora. In rekli so goram in skalam: Padite na nas in skrijte nas pred obličjem tega, ki sedi na prestolu, in od jeze Jagnjetove; kajti prišel je veliki dan njegove jeze in kdo more obstati?* » Na zadnje vprašanje je odgovor: izvoljeni uradniki, ki naj bi jih uporniki pobili; izvoljenci posvečeni s svojo zvestobo sveti soboti, ki je prerokovala Jezusovo zmago nad vsemi njegovimi sovražniki in tistimi njegovih odrešenikov.

Vrstica 20: » *In zver je bila prijeta in z njo lažni prerok, ki je pred njo delal znamenja, s katerimi je zapeljal tiste, ki so sprejeli znamenje zveri in častili njeno podobo. Oba sta bila živa vržena v jezero, ki je gorelo v ognju in žveplu.* »

Pozor! Duh nam razodeva končno usodo poslednje sodbe, ki jo Bog pripravlja za " *zver in lažnega preroka* ", tj. katoliško vero in protestantsko vero, ki se jima od leta 1994 pridružijo lažni adventisti. Za " *jezero, ki gori z ognjem in žveplo* " bo zemljo prekrilo šele ob koncu sedmega tisočletja, da bi po poslednji sodbi dokončno uničilo in uničilo grešnike. Ta verz nam razkriva čudovit občutek popolne pravičnosti našega Boga Stvarnika. Ugotavlja razliko med pravimi storilci in žrtvami, ki so prevarane, a krive, ker so odgovorne za svojo izbiro. Verski vladarji so » *živi vrženi v ognjeno jezero* «, ker so po Razodetju 14:9 hujskali moške in žene na zemlji, da so častili » *znamenje zveri* «, katere kazen je bila napovedana.

Vrstica 21: » *In ostali so bili pobiti z mečem, ki je prišel iz ust tistega, ki je sedel na konju; in vse ptice so bile zadovoljne s svojim mesom* «

Ti » *drugi* « zadevajo nekristjane ali neverujoče ljudi, ki so sledili mednarodnemu gibanju in ubogali splošni red brez osebne vpletenosti v dejanja, ki so jih izvajali krščanski verski uporniki. Ker niso pokriti s pravičnostjo krvi, ki jo je pretil Jezus Kristus, ne preživijo Kristusove vrnitve, vendar jih kljub temu ubije njegova beseda, ki jo simbolizira » *meč, ki je prihajal iz njegovih ust* «. Ta padla bitja, ki so očitvidci pojava pravega Boga, bodo prišla na poslednjo sodbo, vendar ne bodo trpela zaradi dolgotrajne smrti »ognjenega jezera«, rezerviranega za velike verske krivce, dejavne v uporu. Potem ko se bodo soočili s slavo velikega Boga Stvarnika, Velikega sodnika, bodo nenadoma uničeni.

Razodetje 20: **tisoč let sedmega tisočletja** **in poslednja sodba**

Hudičeva kazen

1. verz: » *Tedaj sem videl angela, ki je prihajal z neba in je imel ključ od brezna in veliko verigo v roki.* »

» *Angel* « ali Božji glasnik se » *spusti z neba* « na zemljo, ki, prikrajšana za vse oblike zemeljskega, človeškega in živalskega življenja, tu prevzame svoje ime » *brezno* «, ki ga označuje v 1 Mz 1,2. » *Ključ* « odpira ali zapira dostop do te opustošene zemlje. In » *velika veriga* «, ki jo drži » *njegova roka* «, nam daje

vedeti, da bo živo bitje priklenjeno na opustošeno zemljo, ki bo postala njegov zapor.

2. verz: » *Zgrabil je zmaja, starodavno kačo, ki je hudič in satan, in ga zvezal za tisoč let.* »

Izrazi, ki v Razodetju 12:9 označujejo » *Satana* «, upornega angela, so tukaj ponovno navedeni. Spominjajo nas na njegovo zelo visoko odgovornost za trpljenje, ki ga je povzročil njegov uporniški značaj; fizično in moralno trpljenje in bolečino, ki so jo človeškim bitjem vsilili vladarji, podvrženi njegovim navdihom in vplivom, ker so bili tako slabi kot on. Kot » *zmaj* « je vodil poganski cesarski Rim in kot » *kača* «, papeški krščanski Rim, a razkrit v času reformacije, se je spet obnašal kot » *zmaj* «, ki mu služijo oborožene katoliške in protestantske lige ter »zmajeve nade«. « Ludvika XIV. Iz tabora demonskih angelov je » *satan* « edini preživel, medtem ko čaka na svojo odkupno smrt ob zadnji sodbi, bo ostal živ še » *tisoč let* « izoliran, brez kakršnega koli stika s kakršnim koli bitjem, na zemlji, ki je postane brezoblična in puščavska zapor, prazen, naseljen le z razpadajočimi trupli in kostmi ljudi in živali.

Angel brezna na opustošeni zemlji: Uničevalec Razod.9:11 .

3. verz: » *Vrgel ga je v brezno in zaprl in zapečatil vhod nad njim, da ne bi več zavajal narodov, dokler se ne izpolni tisoč let. Po tem mora biti nekaj časa odvezan.* »

Podana slika je natančna, Satan je postavljen na opustošeno zemljo pod pokrovom, ki mu preprečuje dostop do nebes; tako da se znajde podvržen omejitvam človeške norme, katere izgubo je povzročil ali spodbudil. Druga živa bitja, nebeški angeli in ljudje, ki so po svoje postali angeli, so nad njim, v nebesih, kamor nima več dostopa od zmage Jezusa Kristusa nad grehom in smrtjo. Toda njegov položaj se je poslabšal, ker nima več družbe, ne angela, ne človeka. V nebesih so » *narodi* «, ki jih ta verz navaja brez omembe »zemlje«. To je zato, ker so vsi odrešeni teh narodov v nebesih v Božjem kraljestvu. Vloga » *verige* « je tako razkrita; sili ga, da ostane sam in izoliran na zemlji. V božanskem programu bo hudič ostal ujetnik " *tisoč let* ", na koncu pa bo izpuščen, imel bo dostop in stik s hudobnimi mrtvimi, vstalimi v drugem vstajenju, za "drugo smrt" zadnjega sodbe, na zemlji, ki bo nato v hipu ponovno poseljena. Ponovno bo podjarmil obsojene uporniške narode v zaman poskusih boja proti odrešenim svetim angelom in Jezusu Kristusu, velikemu sodniku.

Odrešeni sodijo hudobnim

Verz 4: » *In videl sem prestole; in tistim, ki so tam sedeli, je bila dana moč soditi. In videl sem duše tistih, ki so bile obglavljene zaradi Jezusovega pričevanja in zaradi Božje besede, in tistih, ki niso častili zveri niti njene podobe in niso prejeli znamenja na svoja čela in na svoje roke. Oživel so in s Kristusom kraljevali tisoč let.* «

» *Tisti, ki sedijo na prestolih* «, imajo kraljevsko » *moč* « za sojenje . To je pomemben ključ za razumevanje pomena, ki ga Bog daje besedi » *kralj* «. Zdaj, v svojem kraljestvu, v Jezusu Kristusu » *Mihaelu* «, Bog deli svojo sodbo z vsemi svojimi človeškimi bitji, odrešenimi z zemlje. Sodba zemeljskih in nebeških

hudobnih bo skupna in bo razdeljena z Bogom. To je edini vidik kraljevanja odrešenih izvoljenih. Prevlada ni rezervirana za kategorijo izvoljenih, ampak za vse, in Duh nas spominja, da so v času, ki je minil na zemlji, prišlo do prvih strašnih morilskih preganjanj, ki jih spominja s citiranjem: »duše tistih, ki so bili obglavljeni, ker zaradi Jezusovega pričevanja in zaradi Božje besede «; Paul je bil eden izmed njih. Duh tako prikliče krščanske žrtve rimskega poganstva in netolerantne rimske papeške vere, ki je bila aktivna med letoma 30 in 1843. Nato cilja na zadnje izbrance, ki jim grozi s smrtjo »zver, ki vstane iz zemlje« Apo .13:11 -15, v zadnji uri zemeljskega časa; v letu 2029 do prvega pomladnega dne pred veliko nočjo v letu 2030.

V skladu z oznanilom » *sedme trobente* « v Razodetju 11:18 je » *prišel čas za sojenje mrtvim* « in to je uporabnost časa » *tisoč let* «, navedenega v tej vrstici 4. To bo bodi poklic odrešenih, ki so vstopili v božjo celestialno večnost. *Morali bodo » soditi « hudobnim ljudem in padlim nebeškim angelom. Pavel pravi v 1. Korinčanom 6:3: » Ali ne veste, da bomo mi sodili angele? In koliko bolj ne bi smeli obsojati stvari tega življenja? »*

Drugo vstajenje za padle upornike

5. verz: » *Ostali mrtvi niso oživali, dokler se ni dopolnilo tisoč let. To je prvo vstajenje.* »

Pazi na past! Besedna zveza » *Drugi mrtvi niso oživali, dokler se ni dopolnilo tisoč let* « je v oklepaju, izraz, ki mu sledi » *To je prvo vstajenje* «, pa se nanaša na prve mrtve v Kristusu, ki je vstal. na začetku » *tisoč let*« cit. Oklepaj spominja na napoved drugega » *vstajenja* «, rezerviranega za hudobne mrtve, ki bodo vstali ob koncu » *tisoč let* « za zadnjo sodbo in smrtno kazen » *jezera ognja in žvepla* «; ki doseže " *drugo smrt* ".

6. verz: » *Blagor in sveti tisti, ki so deležni prvega vstajenja! Druga smrt nima moči nad njimi; ampak oni bodo Božji in Kristusovi duhovniki in bodo z njim kraljevali tisoč let.* »

Ta verz zelo preprosto povzema Božjo razodeto pravično sodbo. Blagor je namenjena pravim izvoljenim, ki so na začetku » *tisoč let* « udeleženi pri » *vstajenju mrtvih v Kristusu* «. Ne bodo prišli na sodbo, ampak bodo sami sodniki v sodbi, ki jo organizira Bog, v nebesih, " *tisoč let* ". Napovedana " *vladavina* " " *tisoč let* " je le " *vladavina* " sodniške dejavnosti in je omejena na teh " *tisoč let* ". Ko so vstopili v večnost, se izvoljenim ni treba bati ali trpeti » *druge smrti* «, kajti ravno nasprotno, prav oni bodo poskrbeli, da bodo trpeli hudobni mrtvi, ki so obsojeni. In vemo, da so to največji in najbolj hudobni, kruti in morilski verski krivci. Izvoljeni sodniki bodo morali določiti dolžino časa trpljenja, ki ga mora izkusiti vsako od sojenih bitij posebej v procesu njihovega uničenja » *druge smrti* «, ki nima nič skupnega s sedanjo prvo zemeljsko smrtjo. . Bog Stvarnik je namreč tisti, ki daje ognju obliko njegovega uničevalnega delovanja. Ogenj nima učinka na nebesna telesa in zemeljska telesa, ki jih varuje Bog, kot dokazuje izkušnja Danielovih treh tovarišev v Danielu 3. Za zadnjo sodbo se bo telo vstajenja odzvalo drugače kot sedanje zemeljsko telo. V Marku 9,48 nam Jezus razkriva svojo posebnost z besedami: » *kjer njihov črv ne umira in kjer ogenj ne ugasne* «. Tako kot obroči telesa deževnika ostanejo individualno oživljeni, bo

telo prekletega imelo življenje do zadnjega atoma. Hitrost njihove porabe bo torej odvisna od dolžine časa trpljenja, o katerem odločajo sveti sodniki in Jezus Kristus.

Končno soočenje

7. verz: » *Ko se dopolni tisoč let, bo Satan izpuščen iz svoje ječe.* »

Ob koncu »tisoč let« bo za kratek čas spet našel družbo. To je trenutek drugega » *vstajenja* «, rezerviranega za zemeljske upornike.

8. verz: » *In šel bo ven, da bi zapeljal narode, ki so na štirih **koncih** zemlje, Goga in Magoga, da bi jih zbral za vojno; njih število je kakor pesek v morju.* «

Ta družba je družba » *narodov* «, vstalih po vsej zemlji, kot kaže formula » *štirih vogalov*«. *zemlje* « ali štiri kardinalne točke, ki dajejo dejanju univerzalni značaj. Takšnega zbiranja ni za primerjati, razen na ravni vojne strategije podobnosti s konfliktom iz tretje svetovne vojne » *šeste trobente* « iz Raz.9:13. Prav ta primerjava vodi Boga, da da tistim, ki so se zbrali ob zadnji sodbi, imeni "Gog in Magog", prvotno navedeni v Ezek.38:2 in pred tem v Gen.10:2, kjer je "Magog" drugi Jafetov sin. ; a majhen detajl razkrije le primerjalni vidik te evokacije, saj je v Ezekielu Magog država Goga in označuje Rusijo, ki bo med tretjo svetovno vojno poslala v akcijo največje število vojakov vseh časov. vojna zgodovina; kar opravičuje njegovo ogromno širitev in hitro osvajanje dežel zahodnoevropskega kontinenta.

Duh jih primerja z » *morskim peskom* « in s tem poudarja pomen števila žrtev poslednje sodbe. Je tudi aluzija na njihovo podrejenost hudiču in njegovim človeškim posrednikom, razkritim v Razodetju 12:18 ali 13:1 (odvisno od svetopisemske različice): ko govorimo o "zmaju " , beremo: " *In stal je na pesku morja.* " »

Nepopoljšljivi upornik, Satan začne znova upati, da mu bo uspelo premagati Božjo vojsko, in zapeljuje druge obsojene ljudi tako, da jih prepričuje, da se podajo v boj proti Bogu in njegovim izbrancem.

Verzija 9: » *In šli so na površje zemlje ter obkolili tabor svetih in ljubljeno mesto. Toda ogenj se je spustil z neba in jih požrl.* » Toda osvajanje ozemlja ne pomeni več nič, ko nasprotnika ne moremo prijeti, ker je postal nedotakljiv; tako kot Danielovim spremljevalcem jim niti ogenj niti karkoli drugega ne more škodovati. In nasprotno, » *ogenj z neba* « jih zadene celo v » *taboru svetnikov* «, na katerega ne vpliva. Toda ta ogenj » *požira* « sovražnike Boga in njegove izvoljene. V Zahariji 14 Duh prerokuje dve vojni, ločeni s » *tisoč leti* «. Tisto, kar je pred "šesto trobento" in jo doseže, je predstavljeno v 1. do 3. vrstici, ostalo se nanaša na drugo vojno, ki se je vodila ob uri poslednje sodbe, in za njo univerzalni red, vzpostavljen na novi zemlji. V 4. vrstici prerokba spominja na sestop Kristusa in njegovih izvoljenih na Zemljo v naslednjih izrazih: » *Njegove noge bodo stal tisti dan na oljčni gori, ki je nasproti Jeruzalema, na vzhodni strani; gora oljk se bo razdelila na sredino, na vzhod in na zahod, in nastala bo zelo velika dolina: polovica gore se bo umaknila proti severu, polovica pa proti jugu.* » Tabor svetnikov poslednje sodbe je tako identificiran in lociran. Naj opozorimo, da bodo šele ob koncu nebeškega " *tisoč let* " Jezusove " *noge* " " *postavljene* " na zemljo, " *na oljno goro, ki je nasproti Jeruzalema, na vzhodni*

strani " . Zaradi napačne razlage je ta verz povzročil zmotno prepričanje o zemeljski vladavini Jezusa Kristusa v »tisočletju«.

Vrstica 10: » *In hudič, ki jih je zapeljal, je bil vržen v jezero ognja in žvepla, kjer sta zver in lažni prerok. In mučeni bodo dan in noč na veke vekov.* »

Prišel je čas, da izvršimo sodbo verskih upornikov, razkrito v Raz.19:20. V skladu z napovedjo tega verza so " *hudič, zver in lažni prerok* " skupaj, " *živi vrženi v jezero ognja in žvepla* ", ki izhaja iz delovanja " *ognja z neba* ", ki mu je dodano temu je staljena podzemna magma, ki se sprosti zaradi zlomov v zemeljski skorji po vsej površini planeta. Zemlja nato prevzame videz "sonca", katerega "ogenj" požre meso upornikov, ki so sami častilci (nezavedni, a krivi) sonca, ki ga je ustvaril Bog. V tem dejanju zemeljski in nebeški krivci trpijo »muke « » *druge smrti* «, prerokovane od Raz.9:5-6. Nepoštena podpora lažnemu dnevu počitka je povzročila ta strašen konec. Kajti na srečo obsojenih, pa naj bo še tako dolga, se tudi » *druga smrt* « konča. In izraz " *za vekomaj* " se ne nanaša na " *muke* " same, temveč na uničujoče posledice "ognja " , ki jih povzroča, ker so to posledice, ki bodo dokončne in večne.

Načela poslednje sodbe

Vrstica 11: » *Tedaj sem videl velik bel prestol in njega, ki je sedel na njem. Zemlja in nebo sta bežala pred njegovim obličjem in nikjer jima ni bilo prostora* .«

» *Belo* « popolne čistosti, njegov » *veliki prestol* « je podoba popolnoma čistega in svetega značaja boga stvarnika vseh življenj in stvari. Njegova popolnost ne more prenašati prisotnosti » *zemlje* « v njenem opustošenem in uničenem videzu, ki ji ga je dala zadnja sodba. Poleg tega so bili zlikovci vseh izvorov uničeni, čas simbolov je mimo in nebesno vesolje ter njegove milijarde zvezd nimajo več razloga za obstoj; » *nebo* « naše zemeljske razsežnosti in vse, kar vsebuje, je torej odpravljeno, izginilo v nič. Čas je za večno življenje v večnem dnevu.

Vrstica 12: » *In videl sem mrtve, velike in majhne, stati pred prestolom. Odpirale so se knjige. In odprla se je druga knjiga, ki je knjiga življenja. In mrtvi so bili sojeni po svojih delih, po tem, kar je bilo zapisano v teh knjigah.* »

Ti » *mrtvi* «, spoznani za krive, so bili obujeni za končno sodbo. Bog za nikogar ne dela izjeme, njegova pravična sodba vpliva na » *velike* « in » *majhne* «, na bogate in revne in jim prvič v življenju nalaga isto usodo, smrt, enakopravno.

Ti verzi, ki sledijo, podajajo podrobnosti o delovanju poslednje sodbe. Že prerokovano v Dan.7:10 so » *knjige* « pričevanj angelov » *odprte* « in te nevidne priče so opazile napake in zločine, ki so jih zagrešili obsojeni in po sodbi vsakega primera s strani izvoljenih in Jezusa Kristusa, pravnomočno nepreklicno pravnomočno sodbo sprejelo soglasno. V času pravnomočnosti sodbe bo izrečena sodba izvršena.

Vrstica 13: » *Morje je dalo mrtve, ki so bili v njem, smrt in pekel sta dala mrtve, ki so bili v njih; in vsak je bil sojen po svojih delih.* »

Načelo, opredeljeno v tem verzu, velja za obe vstajenji. » *Mrtvi* « izginijo v » *morje* « ali na »kopno«; Ti dve možnosti sta navedeni v tem verzu. Opozorimo na obliko " *had* ", s katero se evocira entiteta "zemlja". Dejansko je to ime

upravičeno, saj je Bog rekel grešnemu človeku: » *Prah si in v prah se povrneš* « v 1. Mojzesovi 3:19. » *Imel* « je torej » *prah* « »zemlje«. Smrt je včasih človeška bitja požrla z ognjem, ki zato niso » *vrnjeni v prah* « v skladu z običajnim pogrebnim obredom. Zato, ne izključujoč tega primera, Duh navaja, da bo » *smrt* « sama vrnila tiste, ki jih je zadela v kakršni koli obliki; z razumevanjem razkroja, ki ga povzroči jedrski požar, ki ne pušča sledi o popolnoma razpadlem človeškem telesu.

Vrstica 14: » *In smrt in pekel sta bila vržena v ognjeno jezero. To je druga smrt, ognjeno jezero.* »

» *Smrt* « je bilo načelo, ki je popolnoma nasprotovalo načelu življenja, njen namen pa je bil odstraniti bitja, katerih življenjske izkušnje je sodil in obsojal Bog. Edini namen življenja je Bogu predstaviti novega kandidata za njegov izbor večnih prijateljev. Ko je prišlo do te selekcije in so bili hudobni uničeni, » *smrt* « in »zemlja« » *je imela mrtve* « nimata več razloga za obstoj. Uničujoča načela teh dveh stvari je sam uničil Bog. Po »*ognjenem jezeru* « je ustvarjen prostor za življenje in božansko svetlobo, ki razsvetljuje njegova bitja.

Vrstica 15: " *Kdorkoli ni bil zapisan v knjigi življenja, je bil vržen v ognjeno jezero.*" »

Ta verz to potrjuje, Bog je resnično postavil pred človeka le dve poti, dve izbiri, dve usodi, dve usodi (5. Mz. 30:19). Imena izvoljenih je Bog poznal že od ustanovitve sveta ali še dlje, od načrtovanja svojega projekta, katerega cilj je bil zagotoviti svobodna in neodvisna bitja za družbo. Ta izbira ga bo stala strašnega trpljenja v telesu iz mesa, a ker je njegova želja po ljubezni bila večja od strahu, je začel svoj projekt in vnaprej vedel za podrobno izpolnitev naše zgodbe o nebeškem in zemeljskem življenju. Vedel je, da bo njegovo prvo bitje nekega dne postalo njegov smrtni sovražnik. Vendar mu je kljub temu znanju dal vse možnosti, da opusti svoj projekt. Vedel je, da je nemogoče, vendar je pustil, da se je zgodilo. Tako je poznal imena izvoljenih, njihova dejanja, pričevanje celotnega njihovega življenja in jih vodil in vodil vsakega k sebi v svojem času in dobi. Samo ena stvar je za Boga nemogoča: presenečenje.

Poznal je tudi imena množice brezbriznih, uporniških, malikovalskih človeških bitij, ki jih je ustvaril proces človeškega razmnoževanja. Razlika v Božji sodbi, razkriti v Raz.19:19-20, velja za vsa njegova bitja. Nekateri izmed njih, ki so manj krivi, bodo pomorjeni z » *Božjo besedo* «, ne da bi izkusili » *muke ognja druge smrti* «, ki so namenjene izključno krščanskim in judovskim verskim krivcem. Toda drugo » *vstajenje* « zadeva vsa njegova človeška bitja, rojena na zemlji in angelsko ustvarjena v nebesih, kajti Bog je izjavil v Rim.14:11: »*Kajti pisano je: Kakor živim, govori Gospod, vsako koleno se bo pripognilo pred mano. in vsak jezik bo slavil Boga .*«

Razodetje 21: simboliziran poveljani Novi Jeruzalem

1. verz: » *Tedaj sem videl novo nebo in novo zemljo; kajti prvo nebo in prva zemlja sta minila in morja ni bilo več.* »

Duh z nami deli občutke, ki jih je navdihnila vzpostavitev novega večdimenzionalnega reda po koncu 7. tisočletja. Od tega trenutka se čas ne bo več štel, vse, kar živi, vstopi v neskončno večnost. Vse je novo ali natančneje prenovljeno. » *Nebo in zemlja* « dobe greha sta izginila in simbola » *smrti* «, » *morja* «, ni več. Bog je kot Stvarnik spremenil podobo planeta Zemlje in poskrbel, da je za njene prebivalce izginilo vse, kar je predstavljalo tveganje ali nevarnost; torej nič več oceanov, nič več gora s strmimi skalnatimi vrhovi. Postal je velik vrt kot prvi » *Eden* «, kjer je vse slava in mir; kar bo potrjeno v Rev.22.

2. verz: » *In videl sem sveto mesto, novi Jeruzalem, kako prihaja od Boga iz nebes, pripravljeno kakor nevesta, okrašena za svojega moža.* »

Ta nova rekreacija bo pozdravila skupščino izvoljenih odrešenih svetnikov iz dežele, imenovane v tej vrstici " *sveto mesto* ", kot v Raz.11:2, " *Novi Jeruzalem* ", " *nevesta* " Jezusa Kristusa njen " *mož* ". » *Prihaja iz nebes* «, iz Božjega kraljestva, kamor je vstopila ob vrnitvi v slavi svojega Odrešenika. Nato se je prvič spustila na zemljo ob koncu » *tisoč let* « nebeške sodbe za poslednjo sodbo. Nato se je vrnila v nebesa in čakala, da sta jo » *novo nebo in nova zemlja* « pripravljena sprejeti. Upoštevajte, da je beseda " *nebesa* " v ednini, ker spominja na popolno enotnost, v nasprotju z množino, " *nebesa* ", ki v 1. Mojz. 1:1 nakazuje delitev nebesnih bitij na dva nasprotujoča si tabora.

3. verz: » *In zaslišal sem močan glas s prestola, ki je rekel: Glej, Božji šotor z ljudmi! Prebival bo z njimi in oni bodo njegovo ljudstvo in sam Bog bo z njimi.* »

» *Nova zemlja* « sprejme uglednega gosta, saj » *sam Bog* «, ki zapusti svoj starodavni nebeški prestol, pride, da bi postavil svoj novi prestol na zemljo, kjer je premagal hudiča, greh in smrt. » *Božji tabernakelj* « označuje nebesno telo Boga Jezusa Kristusa » *Mihaela* « (= kdo je kot Bog). Je pa tudi simbol zbor izvoljenih, nad katerim kraljuje Duh Jezusa Kristusa. » *Tabernakelj, tempelj, sinagoga, cerkev* «, vsi ti izrazi so simboli ljudstva odrešenih svetnikov, preden so postali zgradbe, ki jih je zgradil človek; vsak od njih označuje stopnjo v napredku božanskega projekta. In najprej, » *tabernakelj* « označuje izhod Hebrejcev iz Egipta, ki jih je vodil in vodil v puščavo Bog, ki se je vidno pokazal v oblaku, ki se je kot steber spustil nad sveti šotor. Takrat je bil že » *z moškimi* «; kar upravičuje uporabo tega izraza v tem verzu. Nato » *tempelj* « označuje trdno zgradbo » *tabernaklja* « ; delo, ki je bilo odrejeno in izvedeno pod kraljem Salomonom. Izključno v hebrejščini beseda » *sinagoga* « pomeni: zborovanje. V Razodetjih 2:9 in 3:9 se Kristusov duh nanaša na uporniški judovski narod kot na

» *satanovo sinagogo* «. Zadnja beseda » *cerkev* « označuje zbor v grščini (ecclesia); jezik širjenja krščanskega nauka Svetega pisma. Jezus je primerjal » *svojega* « . *telo* " v " *templju* " v " *Jeruzalemu* ", po Efež. 5:23 pa je skupščina, njegova " *Cerkev* ", " *njegovo telo* ": " *kajti mož je glava ženi, kakor je Kristus glava Cerkve, ki je njegovo telo in katere on je Odrešenik* . Spominjamo se žalosti, ki so jo doživeli Jezusovi apostoli, ko jih je zapustil, da bi se povzpел v nebesa. Tokrat » *moj mož bo živel z mano* « lahko reče Izbranka v svoji instalaciji na » *novi zemlji* «. V tem kontekstu lahko sporočila dvanajstih imen » *dvanajstih rodov* « iz Razod. 7 izrazijo neponarejeno veselje in srečo njihove zmage.

Vrstica 4: » *Obrisao bo vsako solzo z njihovih oči in smrti ne bo več in ne bo več žalovanja, ne joka, ne bolečine, kajti prejšnje stvari so minile.*« »

Povezava z Raz.7:17 je potrjena s tem, da tukaj najdemo božansko obljubo, s katero se Razodetje 7 konča: » *Obrisao bo vsako solzo z njihovih oči* «. Zdravilo za jok je veselje in radost. Govorimo o uri, ko se bodo Božje obljube držale in izpolnile. Poglejte pozorno na to čudovito prihodnost, kajti pred nami je čas, predviden za » *smrt, žalovanje, jok, bolečino* «, ki ne bo več le prenova vseh stvari s strani našega vzvišenega in čudovitega Boga Stvarnika. Pojasnujem, da bodo te strašne stvari izginile šele po zadnji sodbi, ki se bo izvršila ob koncu »tisoč let«. Za izvoljene, a samo za njih, bodo učinki zla prenehali ob vrnitvi v slavi Gospoda Boga Vsemogočnega.

Vrstica 5: » *In tisti, ki je sedel na prestolu, je rekel: Glej, delam vse novo. In rekel je: Pišite; kajti te besede so gotove in resnične.* »

Stvarnik Bog se osebno zaveže z obljubo in pričuje za to preroško besedo: » *Glej, delam vse novo* «. Nima smisla iskati podobe v naših zemeljskih novicah, da bi poskušali dobiti predstavo o tem, kaj Bog pripravlja, kajti novega se ne da opisati. In do takrat nas je Bog le opominjal na boleče stvari našega časa, ko nam je povedal, da jih ne bo več na »*novi zemlji in novem nebu* «, ki tako ohranjata vso svojo skrivnost in presenečenja. Angel k tej izjavi doda: » *kajti te besede so zanesljive in resnične* «. Božji klic milosti v Jezusu Kristusu zahteva neomajno vero, da bi prejeli plačilo Božjih obljub. To je težka pot, ki je v nasprotju s svetovnimi normami. Zahteva velik duh požrtvovalnosti, samozanikanja, v ponižnosti sužnja, podrejenega svojemu Gospodarju. Božja prizadevanja, da bi okrepil naše zaupanje, so torej upravičena: »gotovost v razodeti in izraženi resnici« je merilo prave vere.

Verzica 6: " *In rekel mi je: Zgodilo se je! Jaz sem alfa in omega, začetek in konec. Tistemu, ki je žejen, bom dal zastonj iz izvira vode življenja .*"

Stvarnik Bog Jezus Kristus ustvarja » *vse novo* «. " *Končano je!*" » ; Psa.33:9: » *Kajti rekel je, in stvar se je zgodila; on naroči in to obstaja* .« Njegova ustvarjalna beseda je dosežena takoj, ko besede pridejo iz njegovih ust. Od 30. leta, ki je za nami, se program krščanske dobe, razkrit v Danielu in Razodetju, izpolnjuje do najmanjših podrobnosti. Bog nas vabi, da ponovno pogledamo v prihodnost, ki jo je pripravil svojim izvoljencem; napovedane stvari se bodo uresničile na enak način, s popolno gotovostjo. Jezus nam pravi kot v Raz 1,8: " *Jaz sem alfa in omega, začetek in konec* ". Zamisel o » *začetku* in *koncu* « je smiselna samo v naši izkušnji zemeljskega greha, ki se bo popolnoma končal na » *koncu* « sedmega tisočletja po uničenju grešnikov in smrti. Božjim sinovom,

razkropljenim po trgovski deželi, Jezus ponuja » zastonj « » iz izvira vode življenja «. On sam je » izvir « te » vode življenja «, ki simbolizira večno življenje. Božji dar je zastonj, to pojasnilo obsoja prodajo rimskokatoliških "odpustkov", ki so označevali odpuščanje, pridobljeno po ceni od papeža.

Vrstica 7: » *Kdor zmaga, bo to podedoval; Jaz bom njegov Bog in on bo moj sin* .«

Božji izvoljenci so sodediči z Jezusom Kristusom. Prvič, s svojo » zmago « je Jezus » podedoval « kraljevsko slavo, ki so jo priznavala vsa njegova nebeška bitja. Za njim bodo njegovi izvoljenci, prav tako » zmagovalci «, a po njegovi » zmagi «, » podedovali te nove stvari «, ki jih je posebej zanje ustvaril Bog. Jezus je potrdil svojo božanskost apostolu Filipu v Janezovem evangeliju 14,9: » *Jezus mu je rekel: Toliko časa sem s teboj, pa me nisi poznal, Filip! Kdor je videl mene, je videl Očeta; kako praviš: Pokaži nam Očeta?* » Človek mesija se je predstavil kot » *Večni Oče* «, s čimer je potrdil oznanilo, prerokovano v Iza.9:6 (ali 5), ki ga je zadevalo. Jezus Kristus je torej za svoje izvoljene tako njihov brat kot njihov Oče. In oni sami so njegovi bratje in njegovi sinovi. Toda klic je individualen, zato Duh pravi, kot na koncu sedmih obdobij teme »Pisma«: » *tistemu, ki premaga* «, » *on bo moj sin* «. Za pridobitev statusa » *sina* « živega Boga je potrebna zmaga nad grehom.

Verz 8: » *Toda strahopetci, neverniki, gnusobe, morilci, spolno nemoralni, čarovniki, malikovalci in vsi lažnivci, njihov delež bo v jezeru, ki gori z ognjem in žveplom, ki je druga smrt.* . »

Ta merila človeških značajev najdemo v celotnem poganskem človeštvu, vendar pa Duh tu cilja na sadove krive krščanske vere; Jezus je jasno izrazil in razodel obsodbo judovske vere v Razodetjih 2:9 in 3:9.

Po Raz.19:20 bo »... *jezero, ki gori z ognjem in žveplom* «, ob poslednji sodbi del, pridržan » *zveri in lažnemu preroku* «: katoliški veri in protestantski veri. Kriva krščanska vera se ne razlikuje od krive judovske vere. Njegove prednostne vrednote so nasprotno Božjim. Medtem ko so judovski farizeji Jezusovim učencem očitali, da si pred jedjo niso umili rok (Mt 15,2), jim Jezus tega ni nikoli očital in je nato v Mat 15,17 do 20 rekel: » *Naredite ali ne razumeš, da vse, kar gre v usta, gre v trebuh in se potem vrže v skrivne kraje? Kar pa prihaja iz ust, prihaja iz srca, in to je tisto, kar človeka oskruni. Kajti iz srca prihajajo hudobne misli, **umor, prešuštvo, nečistovanje, kraja, krivo pričevanje, obrekovanje**. To so stvari, ki omadežujejo človeka; **ampak jesti brez umivanja rok ne oskruni človeka** ". Podobno krivokrščanska religija prikriva svoje grehe proti Duhu tako, da v prvi vrsti graja grehe mesa. Jezus je podal svoje mnenje tako, da je Judom rekel v Mat.21:3: " *davkarji in prostitutke bodo šli pred vami v nebeško kraljestvo* "; seveda pod pogojem, da se vsi pokesajo in spreobrnejo k Bogu in njegovi čistosti. Kriva vera je, da Jezus obravnava " *slepe vodnike* ", ki jih graja v Mateju 23:24, ker so " *odfiltrirali komarja in pogoltnili kamelo* ", ali drugače, ker " *vidijo slamo v očesu bližnjega, ne da bi videli žarek, ki je v njegovem* « po Lukežu 6:42 in Mateju 7:3 do 5.*

Malo je upanja za vsakogar, ki se poistoveti z vsemi temi osebnotnimi merili, ki jih našteva Jezus. Če le eden ustreza vaši naravi, se boste morali boriti

proti njemu in premagati svojo napako. Prva bitka vere je proti samemu sebi; in to je najtežje premagati stisko.

V tem naštevanju, ki daje prednost njihovemu duhovnemu pomenu, Jezus Kristus, veliki božanski sodnik, navaja napake, očitane krivi krščanski veri tipa papeškega rimskokatolištva. S ciljanjem na »strahopetce« označuje tiste, ki nočejo zmagati v svoji bitki vere, ker so vse njegove obljube pridržane » *tistemu, ki premaga* «. Vendar pa zmaga ni mogoča za tiste, ki se nočejo boriti. » *Zvesta priča* « mora biti pogumna; izstopi iz strahopetca. » *Brez vere je nemogoče ugajati Bogu* « (Heb.11:6); izhod, " *nevernik* ". In vera, ki ni v skladu z Jezusovo vero, ki je dana kot model za posnemanje, je samo nevera. " *Gnusobe* " so Bogu gnusne in ostajajo sadovi poganov ; *izhod* , " *gnusno* ". To je uhajanje, ki se pripisuje » *Babilonu velikemu, materi vlačug in gnusob zemlje* « v skladu z Raz.17:4-5. » *Morilci* « kršijo šesto zapoved; izhod, " *morilec* ". Umor je pripisan katoliški veri in protestantski veri »hinavcev « po Dan 11:34. » *Neskromni* « lahko spremenijo svoje vedenje in premagajo svojo zlobo, drugače; izstopite iz " *brezsramnika* ". Toda *duhovna* »nesramnost «, ki jo pripisujejo katoliški veri v primerjavi s » *prostitutko* « , ji popolnoma zapre vrata v nebesa. Poleg tega Bog obsoja njeno » *nečednost* «, ki vodi v duhovno » *prešuštvo* «: trgovanje s hudičem. » *Čarovniki* « so katoliški duhovniki in protestantski privrženci demonskega spiritualizma; izhod, " *čarovnik* "; to dejanje je pripisano » *Babilonu velikemu* « v Raz.18:23. » *Malikovalci* « označujejo tudi katoliško vero, njene izrezljane malike pa so predmeti oboževanja in molitve; izhod, " *malikovalec* ". In nazadnje, Jezus navaja » *lažnivce* «, ki imajo za duhovnega očeta » *hudiča, lažnivca in morilca od začetka in očeta laži* « po Janezu 8:44; izstopite iz " *lažnivca* ".

Verzija 9: » *Tedaj je prišel eden od sedmih angelov, ki so držali sedem posod sedmih zadnjih nadlog, in mi govoril, rekoč: Pridi, pokazal ti bom nevesto, ženo Jagnjeta.* »

V tem verzu Duh pošilja spodbudno sporočilo izvoljenim, ki bodo zmagoslavno prestali tragični in strašni čas božanskih » *sedmih zadnjih nadlog* «. Njihova nagrada bo videti (» *pokazal ti bom* «) slavo, rezervirano za zmagovite izbranice, ki sestavljajo in predstavljajo v tej zadnji zgodovinski fazi dežele greha, » *nevesto, Jagnjetovo ženo* «, Jezusa Kristusa. ..

» *Sedem angelov, ki so držali sedem vial, napolnjenih s sedmimi zadnjimi nadlogami* «, je ciljalo na ljudi, ki izpolnjujejo merila krive krščanske vere, navedene v prejšnji vrstici. Teh » *sedem zadnjih nadlog* « je bil delež, ki ga bo Bog kmalu dal padlemu taboru. Zdaj nam bo v simboličnih podobah pokazal del, ki bo pripadel zmagovitim odrešenim izvoljencem. V simboliki, ki razkriva čustva, ki jih Bog goji do njih, bo angel pokazal izvoljene, katerih skupščina skupaj sestavlja » *Jagnjetovo nevesto* «. Z navedbo " *Jagnjetove žene* " Duh potrjuje nauk iz Pisma Efežanom 5:22 do 32. Apostol Pavel opisuje idealen odnos med možem in ženo, ki bo žal našel svojo izpolnitev šele v odnosu Izvoljenih s Kristusom. . Naučiti se moramo ponovno brati zgodbo Geneze v luči te lekcije, ki jo je dal Duh živega Boga, stvarnik vsega življenja in briljantni izumitelj njegovih popolnih vrednot. Beseda » *ženska* « povezuje » *nevesto* «, Kristusovo » *izvoljenko* « s podobo » *ženske* «, predstavljeno v Razodetju 12.

Splošni opis poveličanih izbrancev

Vrstica 10: » *In odnesel me je v duhu na veliko in visoko goro. In pokazal mi je sveto mesto Jeruzalem, ki je prišlo iz nebes od Boga in ima Božjo slavo.* »

V duhu je Janez prenesen v trenutek, ko se Jezus Kristus in njegovi izvoljenci po nebeški sodbi »tisoč let« sedmega tisočletja spustijo iz nebes. V Raz.14:1 je bilo »zapečatenih« adventističnih »144.000« krščanskih duhovnih »dvanajstih rodov« prikazanih na »gori Sion«. Po »tisoč letih« se napovedano izpolni v resničnosti »nove zemlje«. Od vrnitve Jezusa Kristusa so izvoljeni od Boga prejeli poveličano nebeško telo, ki je postalo večno. Tako odsevajo »Božjo slavo«. To preobrazbo je napovedal apostol Pavel v 1. Korinčanom 15:40 do 44: »*So tudi nebeška telesa in zemeljska telesa; toda svetlost nebesnih teles je drugačna, drugačna je svetlost zemeljskih teles. Eno je sijaj sonca, drugo sijaj lune in tretje sijaj zvezd; celo zvezda se razlikuje po svetlosti od druge zvezde. Tako je tudi z vstajenjem mrtvih. Telo je posejano trohljivo; vstane neminljiv; seje se zaničljivo, vzhaja veličastno; seje se slaboten, vstaja poln moči; seje se kot živalsko telo, vstaja kot duhovno telo. Če obstaja živalsko telo, obstaja tudi duhovno telo.* »

Vrstica 11: » *Njegov sijaj je bil podoben sijaju zelo dragega kamna, jaspisa, prozornega kakor kristal.* »

Citirano v prejšnjem verz, je »Božja slava«, ki ga označuje, potrjena, saj »kamen jaspis« označuje tudi vidik »Tistega, ki sedi na prestolu« v Raz.4:3. Med obema verzoma opazimo razliko, saj ima v Razodetju 4, za kontekst sodbe, ta »kamen jaspisa«, ki simbolizira Boga, tudi videz »sardoniksa«. Tukaj, ko je problem greha rešen, se Izvoljena predstavlja v vidiku popolne čistosti, »prozorne kot kristal«.

Vrstica 12: *Imel je velik in visok zid. Imela je dvanajst vrat in na vratih dvanajst angelov in napisana imena dvanajstih rodov Izraelovih sinov:* »

Podoba, ki jo predlaga Duh Jezusa Kristusa, temelji na simboliki »**templja sveto**» duhovno omenjeno v Efež.2:20 do 22.: »*Zgrajeni ste bili na temelju apostolov in prerokov, pri čemer je vogelni kamen sam Jezus Kristus. V njem se celotna zgradba, dobro usklajena, dviga v sveti tempelj v Gospodu. V njem se tudi vi sezidate v Božje bivališče v Duhu.*«. Toda ta definicija se je nanašala le na izbrance apostolskega časa. »Visoki zid« prikazuje razvoj krščanske vere od leta 30 do leta 1843; opozorimo, da do tega datuma standard resnice, ki so ga razumeli in učili apostoli, ostaja nespremenjen. Zato sprememba dneva počitka, določena leta 321, **krši** sveto zavezo, sklenjeno z Bogom s krvjo Jezusa Kristusa. Kar zadeva resnične prejemnike Razodetja te prerokbe, so simboli, ki ponazarjajo adventistično vero, ločeno od Boga od leta 1843, podoba "dvanajstih vrat", "odprtih" pred izvoljenimi uradniki "Filadelfije" (Raz.3: 7) in »zaprto« pred padlimi »živimi mrličji« iz »Sard« (Raz.3:1). "Nosijo imena 12 plemen, zapečatenih z Božjim pečatom" v Rev.7.

Verz 13: » *Na vzhodu tri vrata, na severu tri vrata, na jugu tri vrata in na zahodu tri vrata.* »

Ta usmeritev "vrat" proti štirim glavnim točkam ponazarja njihov univerzalni značaj; ki obsoja in dela nelegitimno vero, ki zahteva univerzalizem, preveden z grškim korenem »katholikos« ali »katoliški«. Tako je od leta 1843 za

Boga adventizem edina krščanska vera, ki ji je zaupal svoj » *večni evangelij* « (Razodetje 14,6) za univerzalno poslanstvo poučevanja prebivalcev zemlje. Razen resnice, ki jo razodeva svojim duhovnim izbrancem do konca sveta, ni odrešitve . Adventizem se je rodil v obliki gibanja za oživitev vere, ki ga je motivirala napoved vrnitve Jezusa Kristusa, ki se je prvič pričakovala spomladi 1843; in ta značaj mora ohraniti do resnične končne vrnitve Jezusa Kristusa, predvidene za pomlad 2030. Ker je »gibanje« dejavnost v nenehnem razvoju, sicer ni več »gibanje«, ampak »blokirana« in mrtva institucija, ki daje prednost tradiciji in verskemu formalizmu; ali vse, kar Bog sovraži in obsoja; in je že obsodil med upornimi Judi, prvimi neverniki.

Podroben opis v kronološkem vrstnem redu

Osnove krščanske vere

Vrstica 14: » *Obzidje mesta je imelo dvanajst temeljev in na njih dvanajst imen dvanajstih Jagnjetovih apostolov.* »

Ta verz ponazarja apostolsko krščansko vero, ki zajema, kot smo videli, obdobje med 30. in 1843. letom 321. in 538., katere nauk je Rim popačil. »Visoki zid« tvori večstoletna skupščina o » **živih kamnih** « po 1 Pie.2:4-5: » *Približajte se mu, živemu kamnu* , ki ga ljudje zavračajo, a izbran in dragocen pred Bogom; in vi sami se kot živi kamni sezidajte v duhovno hišo , **sveto duhovništvo** , da ponudite duhovne žrtve, ki so Bogu sprejemljive po Jezusu Kristusu .

Vrstica 15: » *Tisti, ki je govoril z menoj, je imel zlato trstiko za merilo, da je izmeril mesto, njegova vrata in njegovo obzidje.* »

Tukaj, kot v Razodetju 11:1, gre za " *merjenje* " ali sodbo o vrednosti poveličanih izbrancev, o adventistični dobi (*12 vrat*) in o apostolski veri (*temelj in zid*). Če je bil » *trst* « iz Razodetja 11:1 » *kot palica* «, orodje za kaznovanje, absolutno nasprotje, je tisto v tem verzu » *zlato trst* «; » *zlato* « je simbol » *vere, očiščene s preizkušnjo* «, v skladu s 1. Petr . *slava in čast, ko se prikaže Jezus Kristus* . Vera je torej merilo božje sodbe.

Verz 16: » *Mesto je bilo v obliki kvadrata in njegova dolžina je bila enaka njegovim širinam. Premeril je mesto s trstiko in našel dvanajst tisoč stadijev; dolžina, širina in višina so bile enake.* »

" *Kvadrat* " je po površini popolna idealna oblika. Prvotno ga najdemo v vidiku »najsvetejšega« ali »najsvetejšega kraja« tabernaklja, zgrajenega v času Mojzesa. Oblika " *kvadrata* " je dokaz inteligentne vpletenosti, narava ne predstavlja popolnega " *kvadrata* ". Božja inteligenca se pojavi v dimenzijah hebrejskega svetišča, ki je nastalo z poravnavo treh " *kvadratov* ". Dva sta bila uporabljena za » *sveti kraj* «, tretji pa za » *najsvetejše* « ali » *najsvetejše* «, ki je bil izključno rezerviran za Božjo prisotnost in zato ločen s » *tančico* «, podoba greha, ki Jezus bo odkupil ob svoji uri. Ta tritretjinska razmerja so bila podoba 6000 ali trikrat 2000 let, namenjenih izbiri izvoljenih v projektu odrešenja, ki ga je zasnoval Bog. Na koncu tega izbora so izbranci tako podobljani s » *kvadrom* « »najsvetejšega« , ki je napovedal izid projekta odrešenja; ta duhovni prostor postane dostopen zaradi sprave, ki jo prinaša zaveza v Kristusu. In duhovni » *kvadrat* « opisanega templja je tako dobil svoj temelj 3. aprila 30, ko se je

odrešenje začelo s prostovoljno odkupno smrtjo našega Odrešenika Jezusa Kristusa. Podoba " kvadrata " ni dovolj za izpopolnitev te definicije prave popolnosti, katere simbolično število je "tri". Predstavljena je tudi "kocka". Z enakimi merami v » dolžini, širini in višini « imamo tokrat simbol »tri« popolne »kubične« popolnosti, skupščine izvoljenih, ki jih je odrešil Jezus Kristus. Leta 2030 bo dokončana gradnja " kvadratnega mesta (in celo kubičnega: " njegove višine "), njegovih temeljev in dvanajstih vrat ". S tem ko mu daje kubično obliko, Duh prepoveduje dobesedno razlago »mesta«, ki mu ga dajejo množice.

Izmerjeno število, » 12.000 stadijev «, ima enak pomen kot » 12.000 pečatov « iz Razod. 7. Opomin: $5 + 7 \times 1000$, torej človek (5) + Bog (7) x v množici (1000). Beseda » stadioni « namiguje na njihovo udeležbo v tekmi, katere cilj je » dobiti nagrado nebeškega klica « po Pavlovem nauku, v Fib.3:14: » Tečem proti cilju, da osvojim nagrado nebeški Božji poklic v Jezusu Kristusu. » ; in v 1 Kor.9:24: » Ali ne veste, da tisti, ki tečejo na stadionu , vsi tečejo, le eden dobi nagrado? Teci tako, da zmagaš. » Zmagovalni izbranec je tekel in osvojil nagrado, ki jo je podelil Bog v Jezusu Kristusu.

Vrstica 17: » In izmeril je zid in našel sto štiriinštiriinštirideset komolcev, človeško mero, ki je bila angelova. »

Za » komolci «, zavajajočimi merami, nam Bog razodeva svojo sodbo in nam razkriva, da so v sestavo Izbranega vključeni samo ljudje, ki jih simbolizira številka »5«, ki so sklenili zaveznitvo z Bogom, katerega število je "7". Seštevek teh dveh števil daje "12", ki, ko je "na kvadrat", da številko "144". Natančna » mera človeka « potrjuje sodbo izvoljenih »mož «, odrešenih s krvjo, ki jo je prelil Jezus Kristus. Število »12« je tako prisotno v vseh fazah projekta svete alianse, sklenjene z Bogom: 12 hebrejskih patriarhov, 12 apostolov Jezusa Kristusa in 12 plemen, ki ponazarjajo adventistično vero, vzpostavljeno od 1843-1844.

Vrstica 18: » Zidje je bilo narejeno iz jaspisa in mesto je bilo čisto zlato, kakor čisto steklo. »

S temi simboli Bog razkriva, kako ceni vero, ki so jo njegovi izvoljeni izkazovali do leta 1843. Pogosto so imeli malo svetlobe, toda njihovo pričevanje Bogu ga je nadomestilo in ga napolnilo z ljubeznijo. » Čisto zlato in čisto steklo « v tem verzu ponazarjata čistost njihovih duš. Pogosto so se odrekli svojemu življenju zaradi zaupanja v Božje obljube, razodete po Jezusu Kristusu. Zaupanje, ki mu je bilo izkazano, ne bo razočarano, on sam jih bo pozdravil v » prvem vstajenju «, vstajenju pravih » mrtvih v Kristusu «, spomladi 2030.

Apostolski temelj

Verz 19: » Temelji mestnega obzidja so bili okrašeni z dragimi kamni vseh vrst: prvi temelj je bil iz jaspisa, drugi iz safirja, tretji iz kalcedona, četrti iz smaragda, «

Verz 20: » peti sardoniks, šesti sardoniks, sedmi krizolit, osmi beril, deveti topaz, deseti krizopraz, enajsti hijacint, dvanajsti ametist. »

Bog pozna misli ljudi in kaj čutijo, ko občudujejo lepoto dragih kamnov, ko so brušeni ali polirani. Da bi pridobili te stvari, nekateri porabijo bogastva do te mere, da se uničijo, takšna je njihova naklonjenost do njih. V istem procesu bo

Bog uporabil ta človeški občutek, da izrazi čustva, ki jih goji do svojih ljubljenih in blagoslovljenih izvoljencev.

Ti različni » *dragi kamni* « nas učijo, da izbranci niso enaki kloni, saj ima vsak človek svojo osebnost, seveda na fizični ravni, predvsem pa na duhovni ravni, na ravni svojega značaja. Zgled Jezusovih » *dvanajstih apostolov* « potrjuje to misel. Kakšna razlika med Jeanom in Pierrom! Vendar ju je Jezus ljubil zaradi njune razlike in zaradi njune razlike. Resnično bogastvo življenja, ki ga je ustvaril Bog, je v tej raznolikosti osebnosti, ki so mu vse lahko dale prvo mesto v svojih srcih in vseh svojih dušah.

Adventizem

Vrstica 21: » *Dvanajst vrat je bilo dvanajst biserov; vsaka vrata so bila iz enega samega bisera. Mestni trg je bil iz čistega zlata, kakor prozorno steklo.* »

Od leta 1843 izbrani izvoljeni niso izkazali večje vere od vere tistih, ki so bili pred njimi v sodbi Odrešenega sodnika. Simbol " *en biser* " je posledica blagoslovljenega dostopa adventizma do popolnega razumevanja Božjega načrta odrešenja. Za Boga so se izbrani adventistični izbranci od leta 1843 izkazali za vredne prejeti vso njegovo luč. Toda ker se to prenaša v nenehni rasti, le zadnji disidentski adventisti prejmejo zadnjo popolno obliko preroških razlag. Kar hočem reči je, da zadnji izbrani adventist ne bo imel večje vrednosti od drugih, odrešenih iz apostolskih časov. » *Biser* « nakazuje vrhunec odrešitvenega projekta, ki ga je sprožil Bog. Razkriva posebno izkušnjo, ki je obsegala obnavljanje vseh doktrinarnih resnic, ki sta jih izkrivljali in napadli rimsko papeška katoliška vera in protestantska vera, ki sta padli v odpadništvo. In končno nam razkrije izjemen pomen, ki ga Bog daje začetku uporabe odloka Daniela 8:14 spomladi 1843: »*Do dva tisoč tristo zvečer in svetost bo upravičena*«. » *Biser* « je podoba te » *upravičene svetosti* «, ki se za razliko od drugih dragih kamnov ne sme rezati, da bi se razkrila njegova lepota. V tem končnem kontekstu je skupščina posvečenih izvoljenih videti harmonična, » *neoporečna* « po Raz. 14:5, ki daje Bogu vso slavo, ki si jo zasluži. Preroška sobota in z njo napovedano sedmo tisočletje se združita in izpolnita v vsej popolnosti odrešitvenega projekta, ki ga je zasnoval veliki stvarnik Bog. Njegov » *dragoceni biser* « iz Mateja 13:45-46 izraža ves sijaj, ki mu ga je želel dati.

Velike spremembe novega Jeruzalema

Duh določa: » *mestni trg je bil narejen iz čistega zlata, kakor prozorno steklo.* » Z navedbo tega » *kraja čistega zlata* « ali čiste vere nakazuje primerjavo s tistim Parizom, ki nosi podobo greha, saj je v Raz.11,8 imenovan » *Sodoma in Egipt* «.

Vrstica 22: » *V mestu nisem videl nobenega templja; zakaj Gospod Bog vsemogočni je njegov tempelj, kakor tudi Jagnje.* »

Čas simbolov je minil, izvoljeni so vstopili v pravo izpolnitev božanskega projekta odrešenja. Kot razumemo danes na zemlji, » *tempelj* « zbiranja ne bo več uporaben. Vstop v večnost in resničnost bo naredil neuporabne » *sence* «, ki so prerokovale po Kol.2:16-17: » *Zato naj vas nihče ne obsoja glede jedi ali pijače*

ali glede praznika, mlaja ali sobot. : to je bila **senca** stvari, ki bodo prišle, toda telo je v Kristusu . Pozor! V tem verzu se formula » *sabatov* « nanaša na » *sobote* «, ki jih povzročajo verski prazniki, in ne na » *tedenski sabat*«, ki ga je Bog ustanovil in posvetil sedmi dan od stvarjenja sveta. Tako kot je prvi Kristusov prihod onemogočil praznične obrede, ki so bili o njem prerokovani v stari zavezi, bo vstop v večnost zastarel zemeljske simbole in bo izvoljenim omogočil videti, slišati in slediti 'Jagnjetu, Jezusu Kristusu, resnični sveti božanski " *tempelj* ", ki bo večno vidni izraz ustvarjalnega Duha.

Verz 23: » *Mesto ne potrebuje ne sonca ne lune, da bi ga osvetlila; kajti Božja slava ga razsvetljuje in Jagnje je njegova svetilka.* »

V božanski večnosti izvoljeni živijo v trajni luči brez svetlobnega vira, kot je naše trenutno sonce, katerega obstoj je upravičen samo z menjavo » *dneva in noči* «; » *noč ali tema* « opravičena zaradi greha. Ko je greh razrešen in izginil, ostane samo še prostor za » *luč* «, ki jo je Bog razglasil za » *dobro* « v 1. Mojz. 1:4.

Božji Duh ostaja neviden in Jezus Kristus je vidik, v katerem ga lahko njegova stvarjenja vidijo. Zaradi tega je predstavljen kot » *bakla* « nevidnega Boga.

Toda duhovna razlaga razkrije veliko spremembo. Ko vstopijo v nebesa, bodo izbranci neposredno poučeni od Jezusa, potem ne bodo več potrebovali " *sonca* ", simbola nove zveze, niti " *lune* ", simbola stare judovske zveze; oba sta, glede na Razodetje 11:3, v Svetem pismu svetopisemski » *dve priči* « Boga, koristni pri razsvetljevanju ljudi pri njihovem odkrivanju in razumevanju njegovega odrešitvenega projekta. Če povzamemo, izvoljeni ne bodo več potrebovali Svetega pisma.

Vrstica 24: » *Narodi bodo hodili v njegovi luči in kralji zemlje bodo prinesli svojo slavo vanj.* »

Zadevni »narodi« so » narodi «, ki so nebeški ali so postali nebeški. Ker je » *nova zemlja* « postala tudi novo božje kraljestvo, tam lahko vsako živo bitje najde Boga stvarnika. » *Kralji zemlje* «, ki sestavljajo izvoljene, bodo » *prinesli slavo* « svoje čistosti duše v tem večnem življenju, nameščenem na » *novi zemlji* «. Ta izraz » *kralji zemlje* «, ki najpogosteje slabšalno cilja na uporniške zemeljske oblasti, na subtilen način označuje izvoljene v Razodetju 4:4 in 20:4, kjer so predstavljeni »sedeči« na » prestolih « . . Podobno beremo v Raz.5:10: " *naredil si jih za kraljestvo in duhovnike našemu Bogu in kraljevali bodo na zemlji* ."

Vrstica 25: » *Njena vrata ne bodo zaprta podnevi, kajti noči tam ne bo.* »

Sporočilo poudarja izginotje trenutne negotovosti. Mir in varnost bosta popolna v luči večnega dne brez konca. V zgodovini življenja je bila podoba teme ustvarjena samo na zemlji zaradi boja med božjo » *lučjo* « in » *temo* « hudičevega tabora.

Vrstica 26: » *Slava in čast narodov bosta prinesena tja.* »

6000 let so se ljudje organizirali v plemena, ljudstva in narode. V krščanskem obdobju so ljudje na Zahodu spremenili svoja kraljestva v narode in krščanski izvoljeni so bili izbrani izmed njih zaradi »*slave in časti* «, ki so jo dali Bogu v Jezusu Kristusu.

Vrstica 27: » Nič nečistega naj ne pride vanjo, niti kdor dela gnusobo ali laž; vstopili bodo samo tisti, ki so zapisani v Jagnjetovi knjigi življenja .«

Bog to potrjuje, odrešenje je predmet njegove velike zahteve. Samo popolnoma čiste duše, ki izkazujejo ljubezen do božanske resnice, so lahko izbrane za večno življenje. Ponovno Duh obnavlja svojo zavrnitev " oskrunjenega ", ki označuje padlo protestantsko vero v sporočilu " Sardes " v Razodetju 3:4, in katoliško vero, katere privrženec " se izroča gnusobi ter verskim in civilnim lažem . Ker tisti, ki ne pripadajo Bogu, pustijo, da z njimi manipulira hudič in njegovi demoni.

Ponovno nas Duh spominja, da so presenečenja pridržana za ljudi, ker Bog že od ustanovitve sveta pozna imena svojih izvoljencev, ker so »zapisana v njegovi knjigi življenja « . In z določitvijo " v knjigi življenja **Jagnjeta** ", Bog izključuje vsako nekrščansko vero iz svojega načrta odrešenja . Potem ko je v svoji Apokalipsi razkril izključitev lažnih krščanskih religij, se pot do odrešitve zdi » ozka in ozka «, kot jo je Jezus razglasil v Matej 7:13-14: » Vstopite skozi ozka vrata. Zakaj široka so vrata in široka je pot, ki vodi v pogubo, in mnogo jih je, ki vstopajo po njej. Toda ozka so vrata in ozka je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo .

Razodetje 22: Neskončni dan večnosti

Popolnost zemeljskega časa božanskega izbora se je končala z Apo.21: 7 x 3. Število 22 paradoksalno označuje začetek zgodovine, čeprav je v tej knjigi njen epilog. Ta prenova, ki zadeva » vse « po Bogu, je povezana z » novo zemljo in novim nebom «, ki sta večna.

Vrstica 1: » *In pokazal mi je reko vode življenja, bistro kot kristal, ki je izvirala iz Božjega in Jagnjetovega prestola.* »

V tej vzvišeni, poživljajoči podobi svežine nas Duh spominja, da je skupščina izvoljenih, ki je postala večna, ki jo podoba »reka vode življenja«, stvaritev, Božje delo, duhovno poustvarjeno v Kristusu, čigar navzočnost je vidna. predlaga njegov » prestol «; in to s pomočjo daritve »jagnjeta«, Jezusa Kristusa; večnost je sad novega rojstva, ki ga je ta žrtev povzročila v izvoljenih.

" Reka " je velik tok sladke vode. Predstavlja življenje, ki je tako kot on v nenehni dejavnosti. Sladka voda predstavlja 75 % našega človeškega zemeljskega telesa; to pomeni, da je sveža voda zanj bistvenega pomena, in to je razlog, zakaj Bog primerja svojo besedo, ki je ravno tako bistvena za pridobitev večnega življenja, z » virjem voda življenja « po Apo.7:17, saj je sam ta » vir žive vode « po Jer.2:13. V njegovem razodetju smo v Razodetju 17:15 videli, da » vode « simbolizirajo » ljudstva «; tukaj je » reka « simbol odrešenih izvoljenih, ki postajajo večni.

2. verz: » *Sredi mestnega trga in na obeh bregovih reke je bilo drevo življenja, ki je dvanajstkrat obrodilo sad, vsak mesec je obrodilo svoj sad in katerega listi so bili za zdravljenje narodov.* »

Na tej drugi podobi je Jezus Kristus, »drevo življenja«, najdeno » v sredini « njegovega zbora izvoljenih, zbranih okoli njega na » kvadratu « zbiranja. On je » v sredini « med njimi, pa tudi na njihovih straneh, ki ga predstavljata » dva bregova reke«. Kajti božanski Duh Jezusa Kristusa je vseprisoten; prisoten povsod in v vseh. Sad tega » drevesa « je » življenje«, ki se neprestano obnavlja, saj » njegov sad « dobimo v vsakem od » 12 mesecev « našega zemeljskega leta. To je še ena lepa slika večnega življenja in opomin, da je večno ohranjeno po Božji volji.

Jezus je človeka pogosto primerjal s sadnim » drevesjem«, ki ga » sodimo po sadu«. Že od začetka v 1. Mojzesovi 2:9 si je pripisoval simbolično podobo »drevesa življenja«. Toda drevesa imajo kot » obleko « okras svojih » listov«. Za Jezusa njegovo » oblačilo « simbolizira njegova pravična dela in s tem njegovo odrešitev od grehov njegovih izvoljenih, ki mu dolgujejo svojo odrešitev. Tako kot » listi « » dreves « zdravijo bolezni, pravična dela, ki jih je izvršil Jezus Kristus, » zdravijo « smrtno bolezen izvirnega greha, ki so ga podedovali izvoljeni od Adama in Eve, ki sta uporabljala » liste « dreves za pokrivanje svojih telesnih in duhovno goloto, ki jo je odkrila izkušnja greha.

Verz 3: » *Ne bo več prekletstva. Božji in Jagnjetov prestol bo v mestu; njegovi služabniki mu bodo stregli in gledali njegov obraz,* «

Iz tega verza se Duh izraža v prihodnjem času in daje svojemu sporočilu pomen spodbude za izvoljene, ki se bodo še vedno morali boriti proti zlu in njegovim posledicam do vrnitve Kristusa in njihove odstranitve z zemlje.

To je » anatema«, prekletstvo greha, ki sta ga zagrešila Eva in Adam, zaradi česar je Bog postal neviden človeškim očem. Ustvarjanje Izraela stare

zaveze ni spremenilo ničesar, ker greh še vedno dela Boga nevidnega. Še vedno se je moral skrivati pod videzom oblaka, ki je podnevi postajal bleščeč ponoči. Najsvetejše mesto svetišča je bilo rezervirano izključno zanj, pod smrtno kaznijo za prestopnika. Toda teh zemeljskih razmer ni več. Na novi zemlji je Bog viden vsem svojim služabnikom, kakšna bo njihova služba, ostaja še skrivnost, a z njim bodo imeli stik, kot so se apostoli drgnili ob Jezusa Kristusa in se z njim pogovarjali; iz oči v oči.

4. verz: » *In njegovo ime bo na njihovih čelih.* »

Božje ime je pravi » pečat živega Boga «. Sobotni počitek je le zunanji »znak« tega. Ker » ime « Boga označuje njegov značaj, ki ga simbolizira z obrazi » štirih živali «: » *leva, teleta, človeka in orla* «, ki odlično ponazarjajo harmonična nasprotja Božjega značaja : kraljevski in močan, a pripravljen na žrtvovanje, človeški videz, a nebeška narava. Jezusove besede so se izpolnile; tisti, ki so si podobni, se združujejo. Tudi tiste, ki delijo božanske vrednote, je Bog izbral za večno življenje in so zbrani k njemu. Na " čelu " so človekovi možgani, motorično središče njegovih misli in njegove osebnosti. In ti animirani možgani preučujejo, razmišljajo in odobravajo ali zavračajo standard resnice, ki jim ga Bog predstavlja, da bi jih rešil. Možganom izbrancev je bil všeč izkaz ljubezni, ki ga je organiziral Bog v Jezusu Kristusu, in so se po ustaljenih pravilih borili, da bi z njegovo pomočjo premagali zlo, da bi pridobili pravico živeti z njim.

Konec koncev se vsi tisti, ki imajo enak značaj Boga, ki ga je razodel Jezus Kristus, znajdejo z njim, da bi mu služili večno. Prisotnost Božjega » imena «, » *napisanega na njihovih čelih* «, pojasnjuje njihovo zmago; in to zlasti v zadnji preizkušnji adventistične vere, v kateri so ljudje imeli izbiro, ali bodo na » *svoje čelo* « vpisali » *božje ime* « ali ime uporne » *zveri* «.

Verz 5: » *Noči ne bo več; in ne bodo potrebovali ne svetilke ne luči, ker jim bo svetil Gospod Bog. In kraljevali bodo vekomaj.* »

Po Gen.1:5 stoji za besedo " *noč* " beseda " *tema* ", simbol greha in zla. » *Svetilka* « označuje Sveto pismo, sveto pisano Božjo besedo, ki razodeva merilo » *njegove luči* «, tisto dobrega in dobrega. Ne bo več uporaben, izvoljeni bodo imeli neposreden dostop do njegovega božanskega navdiha, vendar trenutno na zemlji greha ohranja svojo bistveno » *razsvetljevalno* « vlogo, ki edina vodi v večno življenje.

Vrstica 6: » *In rekel mi je: Te besede so zanesljive in resnične; in Gospod, Bog duhov prerokov, je poslal svojega angela, da pokaže svojim služabnikom, kaj se mora hitro zgoditi ".*

Že drugič najdemo to božansko izjavo: " *Te besede so zanesljive in resnične* ." Bog si prizadeva prepričati bralca o prerokbi, saj je v njegovih odločitvah ogroženo njegovo večno življenje. Soočen z njegovimi božanskimi trditvami je človek pogojen s petimi čutili, ki mu jih je dal njegov Stvarnik. Skušnjave so številne in učinkovite, da ga odvrnejo od duhovnosti. Božje vztrajanje je torej povsem upravičeno. Nevarnost za duše je resnična in vedno prisotna.

Primerno je, da posodobimo naše branje tega verza, ki v tej prerokbi predstavlja redek dobeseden značaj. V tem verzu ni simbola, ampak potrditev, da

je Bog navdih prerokov, ki so pisali svetopisemske knjige, in da je kot končno razodetje Janezu poslal »Gabrijela«, da mu ta v podobah razkrije, kaj , v letu 2020, se bo zgodila “ promptno ” oziroma je v veliki meri že uresničena. Toda med letoma 2020 in 2030 bo treba prestopiti najstrašnejšo dobo; strašni časi, zaznamovani s smrtjo, jedrskim uničenjem in strašnimi » *sedmimi zadnjimi nadlogami božje jeze* «; človek in narava bosta strašno trpela, dokler ne bosta izginila.

7. verz: » *In glej, pridem hitro. Srečen, kdor se drži besed prerokbe te knjige!* »

Jezusova vrnitev je napovedana za pomlad 2030. Blagor je za nas, kolikor se do konca » *držimo* « » *besed prerokbe te knjige* « Razodetja.

Prislov » *takoj* « opredeljuje nenaden pojav Kristusa ob uri njegove vrnitve, ker čas teče enakomerno brez pospeška ali upočasnitve. Od Daniela 8:19 nas Bog spominja: » *Obstaja čas, določen za konec* «: » *Tedaj mi je rekel: Naučil te bom, kaj se bo zgodilo ob koncu jeze, kajti obstaja čas, označen za konec.* » Poseže lahko le ob koncu 6000 let, ki jih je Bog programiral za svojo izbiro izvoljenih, to je na prvi pomladni dan, ki je pred 3. aprilom 2030.

Vrstica 8: » *Jaz sem Janez, ki sem to slišal in videl. In ko sem slišal in videl, sem padel k nogam angela, ki mi jih je pokazal, da bi se ~~mu poklonil~~ in se poklonil pred njim.* »

Že drugič prihaja Duh, da nam pošlje svoje opozorilo. V izvirnih grških besedilih se glagol »proskuneo« prevaja kot »prostirati pred«. Glagol »oboževati« je dediščina latinske različice, imenovane »Vulgate«. Očitno je ta slab prevod utrl pot za opustitev fizične prostracije v verski praksi odpadniškega krščanstva do točke molitve "stoj", zaradi drugega napačnega prevoda grškega glagola "istemi" v Marku 11:25. V besedilu ima njegova oblika »stékété« pomen »ostati trden ali vztrajati«, vendar jo je prevod Oltramare, uporabljen v različici L.Segond, prevedel v »stasis«, kar pomeni »stati« v dobesednem pomenu. Lažni prevod Svetega pisma tako zavajajoče legitimira nedostojen, aroganten in nezaslišan odnos do velikega Stvarnika Boga Vsemogočnega s strani ljudi, ki izgubijo čut za resnično sveto. In to ni edini ... Zato mora biti naš odnos do svetopisemskih prevodov sumničav in previden, še posebej, ker v Razodetju 9:11 Bog razkrije "uničujočo" uporabo (Abaddon-Apollyon) napisanega Svetega pisma . " v *hebrejščini in grščini* ". Resnico najdemo samo v izvirnih besedilih, ki so ohranjena v hebrejščini, a so izginila in jih nadomestili grški spisi nove zaveze. In tam je treba priznati, da se je med protestantskimi verniki pojavila "stoječa" molitev, ki so jo tarča božje besede " 5. *trobenta* ." Kajti, paradoksalno, molitev na kolenih se med katoličani nadaljuje dlje, a ne smemo biti presenečeni, saj prav v tej katoliški veri hudič vodi svoje privržence in svoje žrtve, da se poklonijo pred klečenimi podobami, ki jih prepoveduje druga od desetih božjih zapovedi; zapoved, ki jo katoličani ignorirajo, saj je v rimski različici črtana in nadomeščena.

9. verz: » *On pa mi je rekel: Pazi, da tega ne storiš! Jaz sem tvoj sosluzabnik in tvojih bratov prerokov in tistih, ki držijo besede te knjige. Častite se pred Bogom.* »

Napako, ki jo je zagrešil Janez, Bog predlaga kot svarilo, naslovljeno na svoje izvoljene: »Pazite, da ne zapadete v malikovanje!« kar predstavlja glavno napako krščanskih religij, ki jih je Bog zavrnil v Jezusu Kristusu. Ta prizor organizira na enak način, kot je organiziral svojo zadnjo lekcijo z ukazom svojim apostolom, naj vzamejo orožje za uro njegove aretacije. Ko je prišel čas, jim je prepovedal uporabo. Lekcija je bila dana in rekla je: " *Pazi, da tega ne storiš.* " V tem verzu Janez prejme razlago: » *Sem tvoj sosluzabnik .«* » *Angeli* «, vključno z » *Gabrijelom* «, so, tako kot ljudje, bitja Boga stvarnika, ki je v drugi od svojih desetih zapovedi prepovedal padati na kolena pred njegovimi bitji, pred rezanimi ali naslikanimi podobami; vse oblike, ki jih idol lahko prevzame. Iz tega verza se torej lahko naučimo tako, da opazimo nasprotno vedenje angelov. Tu Gabrijel, najvrednejše nebeško bitje za Mihaelom, prepoveduje klanjati pred njim. Po drugi strani pa satan v svojih zapeljivih nastopih pod obličjem »device« zahteva, da se postavijo spomeniki in kraji čaščenja, da bi jo častili in služili ... svetlobna maska teme pade.

Angel nadalje določa " *in bratov tvojih, prerokov in tistih, ki držijo besede te knjige* ". Med tem stavkom in stavkom v Razodetju 1:3 opazimo razliko zaradi časa, ki je pretekel med začetkom časa dešifriranja, 1980, in trenutne različice 2020. Med tema dvema datumoma, "kdor bere » dal drugim božjim otrokom deliti dešifrirano luč in ti so nato vstopili v delo » *prerokov* «. To pomnožitev omogoča še večjemu številu drugih poklicanih, da pridejo do volitev tako, da slišijo razodeto resnico in jo udejanjajo v konkretni praksi.

Vrstica 10: » *In rekel mi je: Ne zapečati besed prerokbe te knjige. Ker je čas blizu.* »

Sporočilo je zavajajoče, ker je naslovljeno na Janeza, ki ga je Bog prenesel v našo zadnjo dobo od začetka knjige, glede na Raz.1:10. Prav tako moramo razumeti, da je ukaz, da se besedilo knjige ne zapečati, naslovljeno neposredno name v času, ko je knjiga popolnoma odpečatena; potem postane » *mala odprta knjiga* « Razodetja 10:5. In ko je z Božjo pomočjo in pooblastilom » *odprto* «, ni več govora o tem, da bi ga zaprli s »pečati«. In tole: » *kajti čas je blizu* «; spomladi 2021 je še 9 let do veličastne vrnitve Gospoda Boga Jezusa Kristusa.

Vendar pa se je prvo odpiranje » *male knjižice* « začelo po dekretu Dan.8:14, to je po letih 1843 in 1844; kajti pomembno razumevanje predmeta najnovejše adventistične preizkušnje vere je posledica razodetij, ki jih je neposredno dal sam Jezus Kristus ali njegov angel naši sestri Ellen.G.White med njeno službo.

Vrstica 11: » *Kdor je krivičen, naj bo spet krivičen, kdor je nečist, naj spet postane nečist; in pravični naj še dela pravičnost in naj se svet še vedno posvečuje.* »

V prvem branju ta verz potrjuje začetek uporabe odloka Dan.8:14. Ločitev adventistov, ki jih je Bog izbral med letoma 1843 in 1844, potrjuje sporočilo iz " *Sard* ", kjer najdemo protestante " *žive* ", a " *mrtve* " in " *oskrunjene* " duhovno, in adventistične pionirje " *vredne beline* ", imenovane v tem verzu " *pravičnost in posvečenje* «. Toda odpiranje " *male knjige* " je progresivno kot " *pot pravičnega, ki raste kot luč dneva, od zore do svojega zenita* ". In pionirji adventisti se niso

zavedali, da jih bo med letoma 1991 in 1994 presejal ^{preizkus vere, kot} nam je razkrila študija " 5. *trobente* ". Posledično postanejo možna druga branja tega verza.

Čas pečatenja se bo kmalu končal, kot beremo v Raz.7:3: » *Ne delajte škode ne zemlji, ne morju, ne drevesom, dokler ne zapečatimo in zapečatimo čela služabnikov našega Boga.* » Kam naj postavimo pooblastilo za škodovanje zemlji, morju in drevesom? Obstajata dve možnosti. Pred » *šesto trobento* « ali pred » *sedmimi zadnjimi nadlogami* «? » *Šesta trobenta* «, ki predstavlja šesto opozorilno kazen, ki jo je Bog namenil zemeljskim grešnikom, se mi zdi logično v tem primeru ohraniti drugo možnost. Kajti » *sedem zadnjih nadlog božje jeze* « ima za tarčo *protestantsko* »*zemljo* « in *katoliško* »*morje* «. Upoštevajmo, da uničenje, ki ga je povzročila » *šesta trobenta* «, ne preprečuje, ampak spodbuja spreobrnjenje poklicanih izvoljenih, odrešenih s krvjo Jezusa Kristusa.

Po » *šesti trobenti* « in tik pred » *sedmimi zadnjimi nadlogami* « in v času prenehanja pečatenja, ki označuje konec časa skupne in individualne milosti, še lahko postavimo besede iz ta verz: » *Kdor je krivičen, naj bo spet krivičen, kdor je oskrunjen, naj se spet oskruni; in pravični naj še dela pravičnost in naj se svet še vedno posvečuje.* » Tukaj bo vsakdo lahko videl način, kako Duh v tem verzu potrjuje dober prevod, ki sem ga predstavil za temeljni »adventistični« verz, ki je Daniel 8:14: »... svetost bo upravičena « . Besede » *pravičnost in svetost* « so močno podprte in zato potrjene od Boga. To sporočilo torej predvideva čas konca odloga, druga razlaga pa je naslednja. Ko pride do konca knjige, Duh cilja na čas, ko popolnoma dešifrirana knjiga postane "mala *odprta knjiga* " in od tega trenutka bo njeno sprejetje ali zavrnitev naredilo razliko med " *pravičnim in tistim, ki se oskruni.*" « in naš Gospod vabi » *svetnika, naj se še naprej posvečuje* «. Ponovno se spomnim, da je bila » *onesnaženje* « v sporočilu » *Sardes* « *pripisano protestantizmu* . Duh s svojimi besedami cilja na ta protestantizem in institucionalni adventizem, ki deli njegovo prekletstvo od leta 1994, ko se mu je pridružil z vstopom v ekumensko zaveznitvo. Sprejetje dešifriranega sporočila te knjige bo torej » *še enkrat* , vendar nazadnje, *naredilo razliko med tistim, ki služi Bogu, in tistim, ki mu ne služi* « po Mal.3:18.

Zato povzemam lekcije tega verza. Prvič, potrjuje ločitev adventistov od protestantizma med letoma 1843 in 1844. V drugi obravnavi velja proti uradnemu adventizmu, ki se je po letu 1994 vrnil v protestantsko in ekumensko zvezo. In predlagam tretjo obravnavo, ki bo veljala ob koncu časa milost leta 2029 pred vrnitvijo Jezusa Kristusa, določenega za začetek pomladi, ki pride pred 3. aprilom pashe 2030.

Po teh razlagah nam preostane, da razumemo, da je vzrok padca institucionalnega adventizma, zaradi katerega ga je Jezus Kristus "izbruhal " v svojem sporočilu, naslovljenem na Laodicejo, manj zavračanje vere v njegovo vrnitev leta 1994, ampak zavračanje upoštevanja prispevka svetlobe, ki je osvetlila pravi prevod Daniela 8:14; luč, ki jo na nesporen način prikazuje samo izvirno hebrejsko svetopisemsko besedilo. Ta greh bi lahko obsodil samo Bog pravičnosti, ki krivca ne smatra za nedolžnega.

Vrstica 12: » *Glej, pridem kmalu in moje plačilo je z menoj, da povrnem vsakemu po njegovem delu .*«

Čez 9 let se bo Jezus vrnil v nepopisni božji slavi. V Razodetjih od 16 do 20 nam je Bog razodel naravo dela svojega maščevanja, ki je pridržan za nepravične in nestrpne uporne katoliške, protestantske in adventistične grešnike. Predstavil nam je tudi del, rezerviran za njegove izvoljene adventiste, ki so ostali zvesti in ki častijo njegovo preroško besedo in njegov sveti sedmi dan sobote v Razodetjih 7, 14, 21 in 22. »Maščevanje« se bo »vrnilo vsakemu *po* njegovem *kaj* »je njegovo delo«, kar pušča malo prostora krivcem, da se opravičijo v Kristusovih očeh. Samoopravičevalne besede postanejo neuporabne, ker bo takrat prepozno za preoblikovanje napak preteklih odločitev.

Verz 13: »*Jaz sem alfa in omega, prvi in zadnji, začetek in konec.* »

Kar ima začetek, ima tudi konec. To načelo velja za dolžino zemeljskega časa, ki ga je Bog zagotovil za svojo izbiro izvoljenih. Med alfo in omego bo minilo 6000 let. V letu 30, 3. aprila, bo prostovoljna odkupna smrt Jezusa Kristusa zaznamovala tudi alfa čas krščanskega zavezništva 2000 let; pomlad 2030 bo s polno močjo zaznamovala svoj omega čas.

Ampak alfa je tudi 1844 z omego 1994. In nazadnje, alfa je zame in zadnje izvoljenec 1995 z omego 2030.

Vrstica 14: »*Blagor tistim, ki izpolnjujejo njegove zapovedi (in ne ~~operi svoja oblačila~~), da bi imeli pravico do drevesa življenja in vstopili skozi vrata v mesto!* »

druga oblika »*velike stiske*« s posledicami množice smrti. Zato postane nujno pridobiti zaščito in pomoč od Boga po Jezusu Kristusu. Kot nakazuje slika, se mora grešnik »*držati njegovih zapovedi*« ; **Božjih in Jezusovih, »Božjega Jagnjeta**«, kar pomeni, da se mora odpovedati vsem oblikam, ki jih lahko prevzame greh. Zakriti prevod tega verza, ki je ohranjen v naših trenutnih Biblijah, je posledica rimskega katolicizma, ki ga vodi Vatikan. Drugi rokopisi, najstarejši in zato bolj zvesti, predlagajo: »*Blagor tistim, ki izpolnjujejo njegove zapovedi*«. In ker je greh kršitev zakona, je sporočilo izkrivljeno in nadomešča nujno in nujno poslušnost s preprosto trditvijo o krščanski pripadnosti. Komu koristi zločin? Tistim, ki se bodo borili proti soboti do veličastne vrnitve Jezusa Kristusa. Resnično sporočilo je povzeto takole: »Blagor tistemu, ki uboga svojega Stvarnika«. To sporočilo le ponavlja tisto, kar je navedeno v Razodetju 12:17 in 14:12, in sicer: »*tisti, ki izpolnjujejo Božje zapovedi in Jezusovo vero*«. To so prejemniki zadnjega sporočila, ki ga je poslal Jezus. Tisti, ki presoja doseženi rezultat, je sam Jezus Kristus in njegova zahteva je enaka trpljenju, ki ga je preстал v njegovem mučeništvu. Nagrada za izbrane bo zelo velika; pridobili bodo nesmrtnost in vstopili v večno življenje po adventistični poti, ki jo simbolizirajo »*dvanajst vrat*« simboličnega »*novega Jeruzalema*«.

Verz 15: »*Ven s psi, čarovniki, vlačugarji, morilci, malikovalci in vsi, ki ljubijo in izvajajo laž!* »

Kdo so tisti, ki jih Jezus tako imenuje? Ta skrita obtožba zadeva celotno krščansko vero, ki je odpadla; katoliška vera, večformna protestantska vera, vključno z adventistično vero, ki je vstopila v njeno zavezništvo od leta 1994; adventistična vera, ki jo je tako bogato blagoslovil na začetku svojega obstoja, še bolj pa glede na njegove zadnje predstavnike, ki so bili prisiljeni v disidentstvo. »*Psi*« so pogani, pa tudi in predvsem tisti, ki trdijo, da so njegovi bratje **in ga**

izdajajo. Ta izraz » *psi* « je za sodobne zahodne ljudi paradoksalno izraz živali, ki velja za simbol zvestobe, za vzhodnjake pa sama podoba preklinjanja. In tukaj Jezus celo izpodbija njihovo človeško naravo in jih ima za nezanesljive živali. Drugi izrazi potrjujejo to sodbo. Jezus potrjuje besede iz Raz.21:8 in tukaj dodatek izraza " *psi* " izraža njegovo osebno presojo. Po vzvišenem izkazovanju ljubezni, ki jo je dal ljudem, ni nič hujšega kot biti izdan s strani tistih, ki trdijo, da pripadajo njemu in njegovi žrtvi.

Nato jih Jezus imenuje " *čarovniki* " zaradi njihovega trgovanja s slabimi angeli, spiritualizma, ki je katoliško vero najprej zapeljal s prikazovanji "device Marije", nečesa svetopisemsko nemogočega. Toda čudeži, ki jih izvajajo demoni, so podobni tistim, ki so jih izvajali faraonovi » *čarovniki* « pred Mojzesom in Aronom.

S tem, ko jih imenuje » *nečednost* «, Jezus obsoja osvoboditev morale, predvsem pa nenaravne verske zveze, ki jih sklepajo protestantske cerkve s katoliško vero, ki so jo božji preroki razglasili za hudičevo služabnico. »Kot hčere« reproducirajo » *nečistovanje* « svoje » *prostitutke matere Babilona Velikega* «, ki je obtoženo v Razodetju 17:5.

Odpadniki so tudi » *morilci* «, ki se bodo pripravljali na umor Jezusovih izvoljencev, če ne bo posredoval in jih preprečil s svojim veličastnim prihodom.

So » *malikovalci* «, ker se on bolj zanima za materialno kot za duhovno življenje. Ostajajo brezbrizni, ko jim Bog ponudi svojo luč, ki pa jo drzno zavračajo s demoniziranjem njegovih pravih glasnikov.

In za konec tega verza navede: " *in kdor ljubi in prakticira laž!* » S tem obsoja tiste, katerih narava je navezana na laž, do te mere, da so popolnoma neobčutljivi za resnico. O okusih in barvah je bilo rečeno, da o njih ni mogoče razpravljati; enako je z ljubeznijo do resnice ali laži. Toda za svojo večnost Bog med svojimi bitji, ki nastanejo zaradi človeškega razmnoževanja, izbere izključno tiste, ki imajo to ljubezen do resnice.

Končni izid Božjega načrta odrešenja je grozen. Zaporedoma so zavrženi predpotopni okoreli neskesani grešniki, starodavna neverna judovska zveza, gnusna rimska papeška katoliška vera, malikovalska pravoslavna vera, kalvinistična protestantska vera in nazadnje institucionalna adventistična vera, zadnja žrtev duha tradicijo, ki so ji bili prejšnji vsi enako naklonjeni.

»Adventistično« sporočilo je imelo usodne posledice, prvič, za Jude, ki so padli zaradi zavračanja vere v prvi **prihod** Mesije, napovedan v Dan 9:24 do 27. Drugič, kristjani, ki jih je Jezus izgnal in vsi delijo krivda zaradi pomanjkanja zanimanja za najnovejše »adventistično« sporočilo, ki napoveduje **njegov drugi prihod**. Njihovo pomanjkanje ljubezni do njegove resnice je zanje usodno. Leta 2020 si vse te glavne uradne religije delijo to strašno sporočilo, ki ga je Jezus leta 1843 naslovil na protestantizem » *sardske* « dobe v Raz. 3:1: » *Rečeno je, da živiš, pa si mrtev* «.

Vrstica 16: » *Jaz, Jezus, sem poslal svojega angela, da vam to pričuje po cerkvah. Jaz sem korenina in seme Davidovo, svetla jutranja zvezda.* »

Jezus je poslal svojega angela Gabriela k Janezu in po Janezu k nam, svojim zvestim služabnikom zadnjih dni. Ker nam šele danes to popolnoma dešifrirano sporočilo omogoča razumevanje sporočil, ki jih naslavlja svojim

služabnikom in učencem sedmih obdobij ali sedmih skupščin. Jezus odpravlja dvom o svoji simbolični evokaciji Apo.5: » *Davidove korenine in potomstva* «. Dodaja: " *svetla jutranja zvezda* ". Ta zvezda je sonce, vendar se z njo identificira samo kot simbol. Ker nezavedno iskrena bitja, ki ljubijo Jezusa Kristusa zaradi njegove žrtve, častijo naše sonce, to zvezdo, ki so jo pogani pobožali. Če se mnogi tega ne zavedajo, množice, tudi na to temo razsvetljene, niso pripravljene niti sposobne razumeti resnosti tega poganskega malikovalskega dejanja. Človek mora pozabiti nase, se postaviti na mesto Boga, ki stvari čuti zelo drugače, saj njegov um že skoraj 6000 let spremlja dejanja ljudi. Vsako dejanje identificira glede na to, kar v resnici predstavlja; kar ne velja za moške, katerih kratka življenja se v prvi vrsti ukvarjajo z zadovoljevanjem svojih želja, predvsem telesnih in zemeljskih, ampak to velja tudi za tiste, ki so duhovni in zelo religiozni in ki ostanejo blokirani zaradi spoštovanja tradicije očetov.

Na koncu sporočila iz *Tiatire* je Duh rekel » *tistemu, ki zmaga* «: » *In dal mu bom jutranjo zvezdo* «. Tu se Jezus predstavlja kot »*jutranja zvezda* «. Zmagovalec bo torej dobil Jezusa in z njim vso luč življenja, ki ima svoj vir v njem. Opomin na ta izraz nakazuje popolno pozornost pravih zadnjih »adventistov« na te vrstice 1. Pt.2:19-20-21: » *In preroško besedo imamo še toliko bolj zanesljivo, ki ji je dobro plačati. pozornost kakor na svetilko, ki sveti v temnem kraju, dokler ne zori dan in jutranja zvezda ne vzide v vaših srcih; najprej sami veste, da nobena prerokba v Svetem pismu ne more biti predmet zasebne razlage, kajti prerokba ni bila izrečena po človeški volji, ampak je nagnana s Svetim Duhom, da so ljudje govorili od Boga.* » Bolje ne bi mogli povedati. Ko sliši te besede, jih izbranec spremeni v dela, ki jih upošteva Jezus Kristus.

Vrstica 17: » *In Duh in nevesta sta rekla: Pridi! In kdor sliši, naj reče: Pridi. In kdor je žejen, naj pride; kdor hoče, lahko zastonj vzame vodo življenja .* »

Že od začetka svojega zemeljskega delovanja je Jezus klical: » *Pridi* «. Toda s tem, ko vzame podobo " *žeje* ", ve, da tisti, ki ni " *žejen* ", ne bo prišel piti. Njegov klic bodo slišali samo tisti, ki » *žejajo* « tega večnega življenja, ki nam ga njegova popolna pravičnost ponuja samo po svoji milosti kot drugo priložnost. Samo Jezus je plačal ceno; zato ga ponuja " *zastonj* ". Nobena katoliška ali božja »odpustljivost« ne dovoljuje, da bi jo dobili za denar. Ta univerzalni poziv pripravlja srečanje izvoljenih uradnikov iz vseh narodov in vseh izvorov. Klic » *Pridite* « postane ključ do te skupine izvoljenih, ki jo bo ustvarila preizkušnja vere zadnjih dni. Toda preizkušnjo bodo doživeli razkropljeni po zemlji in se bodo ponovno združili šele, ko se bo Jezus Kristus vrnil v svoji slavi, da jih odstrani iz dežele greha.

Verzija 18: » *Vsakemu, ki sliši besede prerokbe te knjige, izjavljam: Če kdo k temu kaj doda, ga bo Bog udaril z nadlogami, ki so opisane v tej knjigi; »*

Razodetje ni običajna svetopisemska knjiga. Je literarno delo, božansko kodirano v svetopisemskem jeziku, ki ga lahko prepoznajo tisti, ki iščejo celotno Sveto pismo od začetka do konca. Izrazi postanejo znani ob večkratnem branju. In »svetopisemske skladnosti« omogočajo iskanje podobnih izrazov. A prav zato, ker je njegova koda zelo natančna, so prevajalci in prepisovalci opozorjeni: » *Če ji kdo kaj doda, ga bo Bog udaril s kugami, ki so opisane v tej knjigi* «.

Verzija 19: » *In če kdo kaj odvzame besedam knjige te prerokbe, bo Bog vzel njegov delež od drevesa življenja in od svetega mesta, opisanega v tej knjigi.* »

Iz istih razlogov Bog grozi vsakomur, ki » *kar koli odvzame besedam knjige te prerokbe*«. Kdor tvega, je tudi opozorjen: " *Bog bo odrezal njegov del od drevesa življenja in od svetega mesta, ki je opisano v tej knjigi.* " Ugotovljene spremembe bodo imele torej strašne posledice za tiste, ki so jih zagrešili.

Opozarjam vas na to lekcijo. Če spreminjanje te nerazumljive kodirane knjige Jezus Kristus kaznuje na ta dva stroga načina, kaj bo za tiste, ki zavračajo njeno popolnoma razumljivo dekodirano sporočilo ?

Bog ima dobre razloge, da jasno predstavi to opozorilo, ker je to Razodetje, katerega besede je izbral sam, enako vredno kot besedilo njegovih »desetih zapovedi«, »vklesanih z njegovim prstom na kamnite plošče«. V Dan.7:25 je prerokoval, da se bo njegova kraljeva » *postava* « » *spremenila* «, pa tudi » *časi* «. To dejanje je izvedla, kot smo videli, rimska oblast, zaporedoma cesarska leta 321, nato papeška leta 538. To dejanje, ki ga je ocenil kot " *arogantno* ", bo kaznovano s smrtjo in Bog nas opominja, naj se ne razmnožujemo, do prerokbe, te vrste napake, ki jo odločno obsoja.

Božje delo ostaja njegovo delo ne glede na čas, v katerem se izvaja. Razvozlata njegovo prerokbo je nemogoče brez njegovega vodstva. To pomeni, da ima dešifrirano delo enako vrednost kot tisto, ki je šifrirano. Zavedaj se torej, da je to delo, kjer se jasno razodeva Božja misel, zelo » *sveto* «. Sestavlja končno » *Jezusovo pričevanje* «, ki ga Bog naslavlja na svoje zadnje disidentske služabnike adventiste sedmega dne; in hkrati, s prakso prave sobotne sobote, je leta 2021 zadnja » *upravičena svetost* «, predvidena od začetka veljavnosti odloka Dan.8:14 leta 1843.

Vrstica 20: » *Tisti, ki to pričuje, pravi: Da, pridem kmalu. Amen! Pridi, Gospod Jezus!* »

Ker vsebuje zadnje besede, ki jih je Jezus Kristus namenil svojim učencem, je ta knjiga Razodetja zelo sveta. Pri njem najdemo enakovredno ploščam postave, vgravirano z Božjim prstom in dano Mojzesu. Jezus pričuje; kdo si bo upal oporekati temu božjemu potrdilu? Vse je povedano, vse je razkrita, on nima več povedati razen: " Ja, hitro pridem ." Preprost » *Da* «, ki vključuje celotno njegovo božansko osebo, pomeni, da je njegov skorajšnji prihod gotov, ker obnavlja svojo obljubo: » *Pridem hitro* «; a " takoj " » datirano, kar dobi svoj polni pomen: spomladi leta 2030. In svojo izjavo potrdi z besedami " *Amen* "; kar pomeni: "V resnici".

Kdo potem pravi: » *Pridi, Gospod Jezus* «? Po 17. vrstici tega poglavja sta » *Duh in nevesta* «.

Vrstica 21: » *Milost Gospoda Jezusa z vsemi svetimi!* »

Ta zadnji verz Razodetja zaključuje knjigo z obuditvijo » *milosti Gospoda Jezusa* «. To je tema, ki je na začetku krščanskega zbora pogosto nasprotovala zakonu. V tistem času so milost proti zakonu uveljavljali tisti, ki so zavrnili Kristusovo ponudbo. To, da so Judje dedovali zakon, je pomenilo, da so božansko pravičnost videli le skozi to. Jezus jih ni hotel odstraniti iz poslušnosti zakonu, vendar je prišel, da bi » *izpolnil* «, kar so mu prerokovale živalske žrtve. Zato je

rekel v Mat.5:17: » *Ne mislite, da sem prišel razrušit postavo ali preroke; Nisem prišel odpraviti, ampak izpolniti.* »

Najbolj osupljivo je slišati kristjane, ki nasprotujejo postavi in milosti. Kajti, kot pojasnjuje apostol Pavel, je namen milosti pomagati človeku izpolniti postavo do točke, ki jo Jezus izjavi v Janezu 15:5: »Jaz sem *trta, vi mladike. Kdor ostaja v meni in v katerem jaz ostajam, obrodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesar.* » O katerih stvareh » *početi* « govori in kakšen » *sad* « je to? Spoštovanja zakona, ki ga njegova milost omogoča po njegovi pomoči v Svetem Duhu.

Zaželeno in zveličavno bi bilo, če bi » *milost Gospoda Jezusa bila* « in bi lahko delovala » *v vseh* «; a ta izkrivljeni verz izraža samo neuresničljivo željo. Upajmo že vsi, da jih bo zelo veliko; čim več; naš občudovanja vredni Bog, Stvarnik in Odrešenik si to zasluži; nadvse vreden je tega. Z navedbo » *z vsemi svetniki* « izvirno besedilo odpravi vsako dvoumnost; Gospodova milost lahko koristi izključno njim, tistim, » *ki jih posvečuje v svoji resnici* « (Jn 17,17). In tiste, ki razmišljajo o doseganju večnega življenja s potjo, ki jo je zahteval Jezus Kristus, vas spominjam, da je med » *potjo* « in » *življenjem* « bistvena » *resnica* «, po Janezu 14:6. Brez zamere za upornike, ki zahtevajo blagoslov tega verza, od leta 1843 je Gospodova milost koristila samo tistim, ki jih je posvetil z obnovitvijo njegovega svetega sobotnega počitka v soboto. To dejanje, ki je povezano s pričevanjem ljubezni do svoje » *resnice* «, naredi izvoljene svetnike vredne zadevne milosti. Zato milost ne more biti posvečena »vsem«. Pazite se torej slabih, zavajajočih prevodov Svetega pisma, ki vodijo v strašno dokončno razočaranje tistih, ki se zanašajo nanje za svojo nesrečo!

Božansko razodetje, predstavljeno v tem delu, je potrdilo nauke, prerokovane v zgodbi Geneze, katere bistveni pomen smo lahko opazili. Na koncu tega dela se zdi koristno spomniti se teh glavnih lekcij. To je upravičeno in rad bi tudi poudaril, da je v našem sodobnem svetu krščanska vera zaradi kulturne dediščine katolicizma množično predstavljena v popačeni obliki. Resnica, ki jo zahteva Bog, je ostala v preprostem in logičnem stanju, ki so ga razumeli prvi apostoli Jezusa Kristusa, toda ta pogosto zanemarjena preprostost postane zaradi svoje manjšine zapletena za neposvečene. Dejansko je odlok iz Daniela 8:14 nepogrešljiv za identifikacijo poznejših svetih iz poslednjih dni Jezusa Kristusa in duhovne strukture Razodetja. Toda za prepoznavanje tega odloka je bistvenega pomena tudi preučevanje celotne Danielove knjige in dešifriranje njenih prerokb. Te stvari razumemo, Apokalipsa nam razkriva svoje skrivnosti. Te potrebne študije pojasnjujejo težave, na katere naletimo, ko poskušamo prepričati neverujočega človeka našega časa na Zahodu, zlasti v Franciji.

Jezus je rekel, da nihče ne more priti k njemu razen Očeta, ki ga vodi, in je tudi rekel glede svojih izvoljenih, da morajo biti rojeni iz vode in Duha. Ta dva nauka se dopolnjujeta in pomenita, da Bog pozna duhovno naravo svojih izbrancev med vsemi svojimi bitji. Posledično se bo vsak od njih odzval v skladu s svojo naravo; tudi tisti, ki imajo ugodne predsodke o soboti, ki so jo že izpolnjevali Judje, bodo brez večjih težav sprejeli preroška razodetja, ki kažejo, da jo Bog zahteva od leta 1843. Nasprotno pa bodo tisti, ki imajo o njej neugodne predsodke, zavrnil vse svetopisemske argumente in našel bo dobre razloge za

utemeljitev svoje zavrnitve. Razumevanje tega načela nas štiti pred razočaranjem nad tistimi, ki jim predstavljamo Kristusovo resnico. Z razkrivanjem resnice Božje misli daje prerokba vso svojo moč »večnemu evangeliju«, ki ga morajo Jezusovi učenci »učiti narode do konca sveta«.

" Zveri " Apokalipse

Kronološko in zaporedno so se božji sovražniki in njegovi izvoljenci pojavili v podobi »zveri«.

Prvi označuje cesarski Rim, ki ga prikazuje »zmaj z desetimi rogovi in sedmimi glavami, ki nosi diademe«, v Raz. 12:3; »Nikolaiti« v Raz.2:6; " hudič " v Raz.2:10.

Drugi se nanaša na papeški katoliški Rim, ki ga predstavlja »zver, ki se dviga iz morja, z desetimi rogovi, ki nosijo diademe, in sedmimi glavami« iz Razodetja 13:1; »satanov prestol« v Raz.2:13; »žena Jezabela« v Raz.2:20; »s krvjo pobarvana luna« v Raz.6:12; »mesečina obsijana tretjina« »četrte trobente« v Raz.8:12; »morje« v Raz.10:2; »trst kot palica« v Raz.11:1; " rep " " zmaja " v Raz.12:4; »kača« v Raz.12:14; in »zmaj« iz verzov 13, 16 in 17; »Babilon veliki« v Raz.14:8 in 17:5.

Tretja cilja na francoski revolucionarni ateizem, ki ga predstavlja »zver, ki se dviga iz brezna« v Raz.11:7; »velika stiska« v Raz.2:22; »četrta trobenta« v Raz.8:12; »ustje, ki požira reko«, ki simbolizira katoliško ljudstvo, v Raz.12:16. To zadeva prvo obliko »drugega gorja«, navedeno v Raz.11:14. Njegovo drugo obliko bo dosegla »šesta trobenta« iz Apo.9:13, glede na Apo.8:13 pod naslovom »drugo gorje«, med 7. marcem 2021 in 2029, pod resničnim vidikom Sveta. Tretja vojna se konča z jedrsko vojno. Človeški genocid, ki izprazni zemljo (brezno), je vez, vzpostavljena med »četrto in šesto trobento«. Podrobnosti o razvoju te vojne so razkrite v Dan.11:40 do 45.

Četrta »zver« označuje protestantsko vero in katoliško vero, njeno zaveznico, v zadnjem preizkusu vere v zemeljski zgodovini. Ona »prihaja z zemlje« v Raz.13:11; kar pomeni, da je ona sama, ki izhaja iz katoliške vere, ki jo simbolizira »morje«. V veliki večini je obdobje reformacije vzpostavilo protestantsko vero z več vidiki, zaznamovano z odpadništvom, ki v delih Johna Calvina priča o bojevitem, ostrem, krutem in preganjajočem značaju. Začetek veljavnosti odloka Dan.8:14 ga je spomladi 1843 globalno obsodil.

Institucionalna adventistična vera, ki je živa izšla iz protestantske vere v letih 1843-1844, je nazadovala in se od jeseni 1994 vrnila k statusu protestantske vere in njenega božanskega prekletstva; to zaradi uradne zavrnitve božanske preroške luči, razkrite v tem delu iz leta 1991. Ta duhovna smrt institucionalne oblike je prerokovana v Raz.3:16: "Izbljuhal te bom iz svojih ust".

Končne izpolnitve prerokb so pred nami in vera vseh bo preizkušena. Gospod Jezus Kristus bo med vsemi ljudmi prepoznal tiste, ki mu pripadajo, tiste, ki z veseljem in hvaležno zvestobo sprejemajo njegova bistvena razodetja, sad božje ljubezni.

Ob uri zadnje izbire se bodo izvoljeni razlikovali po tem, da bodo vedeli, zakaj padli padajo, božje razodetje bo tako naredilo razliko med odrešenimi in izgubljenimi, do katerih iz apostolske dobe "Efez", v Apo . 2:5 je Bog rekel: »Spomni se torej, od koder si padel«; in leta 1843, v obdobju »Sardov«, je rekel

tudi protestantom v Raz.3:3: » *Spomnite se, kako ste prejeli in slišali; in obdrži in se pokesaj* »; to velja tudi za padle adventiste od leta 1994, ki so, čeprav opazujejo soboto, prejeli od Jezusa to sporočilo iz Razodetja 3:19: » *Jaz grajam in kaznujem vse tiste, ki jih ljubim; bodi torej goreč in spreobrni se .* »

Pri pripravi tega preroškega Razodetja si je Bog stvarnik, ki se je srečal v osebi Jezusa Kristusa, zadal cilj, da svojim izbrancem omogoči, da jasno prepoznajo svoje sovražnike; stvar je narejena in božji namen je dosežen. Tako duhovno obogatena postane njena izbranka » *Nevesta, pripravljena za Jagnjetovo svatbo* «. On jo je » *oblekel v fino belo platno, ki so pravična dela svetnikov* « v Raz.19:7. Ti, ki si prebral vsebino tega dela, če imaš priložnost in blagoslov biti med njimi, se » *pripravi na srečanje s svojim Bogom* « (Am 4,12), v njegovi resnici!

Medtem ko je dešifriranje skrivnostnih prerokb Daniela in Razodetja v celoti končano in nam je zdaj znan čas Kristusove resnične vrnitve, to vprašanje Jezusa Kristusa, citirano v Lukežu 18:8, pušča nekoliko žalosten dvom: » *Povem vam, on jim bo hitro prinesla pravico. Toda ko pride Sin človekov, ali bo našel vero na zemlji?* ». Kajti obilje intelektualnega poznavanja resnice ne more nadomestiti šibkosti kvalitete te vere. Človeštvo, ki se bo soočilo z vrnitvijo Jezusa Kristusa, se je razvilo v ozračju, ki je naklonjeno vsem oblikam močno spodbujane sebičnosti. Individualni uspeh je postal cilj, ki ga je treba doseči za vsako ceno, tudi z drobljenjem bližnjega, in to v dolgem, več kot 70-letnem obdobju svetovnega miru. Ko vemo, da so vrednote nebes, ki jih je predlagal Jezus Kristus, v popolnem nasprotju s to normo našega časa, se zdi njegovo vprašanje tragično upravičeno, saj lahko zadeva ljudi, ki so verjeli, da so "izvoljeni", vendar bodo ostali samo za njihova nesreča » *poklicanih* «; ker Jezus v njih ne bo našel kvalitete vere, ki je potrebna, da bi bili vredni njegove milosti.

Črka ubija, Duh pa oživlja

To zadnje poglavje zaključuje dešifriranje razodetja Apokalipse. Dejansko sem pravkar predstavil svetopisemske kode, ki omogočajo prepoznavanje

simbolov, ki jih Bog uporablja v svojih prerokbah, toda čeprav je njihov cilj razkriti njegovo zahtevo po vrnitvi sobote od leta 1843 do 1844, se beseda sobota ne pojavi le enkrat v teh preroških besedilih Daniela ali Razodetja. Vedno je predlagano, vendar ni jasno navedeno. Razlog, da je ne poimenujemo jasno, je v tem, da je prakticiranje sobote osnovna normalnost apostolske krščanske vere, kajti vsak lahko vidi, da tema sobote ni bila nikoli predmet spora med Judi in prvimi apostoli, učenci Jezus Kristus. Vendar pa ga hudič ni nehal napadati, najprej je spodbudil Jude, da so ga »onečastili«, nato pa kristjane, tako da so ga popolnoma »ignorirali«. Da bi dosegel ta rezultat, je navdihnil lažne prevode izvirnih besedil, ki so ga omenjala. Tudi ta predstavitev božanske resnice ne bi bila popolna brez obsodbe teh gnusnih zlorab, katerih žrtve so najprej Bog v Jezusu Kristusu, nato pa tisti, ki bi jim njegova odkupna smrt lahko ponudila večno življenje.

Pred Bogom potrjujem, da v spisih stare in nove zaveze, to je v celotni Bibliji, **ne obstaja noben** verz, ki bi učil spremembo statusa sobote glede na četrto od njenih desetih zapovedi; poleg tega posvečen od Boga, od začetka njegovega ustvarjanja našega zemeljskega sveta.

Od protestantskega odpada zaradi začetka veljavnosti odloka Daniela 8:14, spomladi 1843 do danes, branje Svetega pisma ubija. Rad bi poudaril, da Sveto pismo ni tisto, ki namerno ubija, temveč uporaba, ki temelji na prevodnih napakah, ki se pojavljajo v prevedenih različicah izvirnih » hebrejskih in grških « besedil; predvsem pa je problem tudi zaradi slabih interpretacij. Bog sam to potrjuje v podobah v Raz.9:11: » *Nad seboj so imeli za kralja angela brezna, imenovanega v hebrejščini Abadon, v grščini pa Apollyon* ". Tukaj se spomnim skritega sporočila v tem verzu: » *Abadon in Apolion* « pomenita » *v hebrejščini in grščini* «: Uničevalec. » *Angel brezna* « uniči vero z uporabo svetopisemskih » *dveh prič* « iz Razodetja 11:3.

Poleg tega so od leta 1843 krivi verniki naredili dve napaki pri branju zgodovinskega pričevanja Svetega pisma. Prvi je, da je pripisoval večji pomen rojstvu Jezusa Kristusa kot njegovi smrti, drugi pa to napako krepil s pripisovanjem večjega pomena njegovemu vstajenju kot njegovi smrti. Ta dvojna zmota priča proti njim, ker izkazovanje Božje ljubezni do njegovih stvarjenj temelji predvsem na njegovi prostovoljni odločitvi, da bo v Kristusu dal svoje življenje za odrešenje svojih izvoljenih. Dajanje prednosti Jezusovemu vstajenju je sestavljeno iz izkrivljanja Božjega odrešilnega načrta, kar ima za krivce posledico, da se odrežejo od njega in razdrejo njegovo sveto, pravično in dobro zavezništvo. Kristusova zmaga temelji na njegovem sprejetju smrti, njegovo vstajenje je le srečna in pravična posledica njegove božanske popolnosti.

Kološanom 2:16-17: » *Zato naj vas nihče ne sodi glede jedi ali pijače, ali glede praznika, ali mlaja ali sobot: to je bila senca prihodnjih stvari, telo pa je v Kristusu.* »

Ta verz se pogosto uporablja za utemeljitev prenehanja izvajanja tedenske » *sobote* «. Dva razloga obsojata to izbiro. Prvi je ta, da izraz » *sobote* « označuje » *sobote* «, ki jih obdajajo letni verski » *prazniki* «, ki jih je določil Bog v 23. Mojzesovi knjigi. To so premikajoče se » *sobote* «, ki so med verskimi » *prazniki*

« postavljene na začetek in včasih na konec. ». Izraža jih izraz » *tisti dan ne opravljaj nobenega hlapčevskega dela* «. Nimajo nobene povezave s *tedenskim »sabatom* «, razen z imenom » *sabat* «, ki pomeni »prenehati, počivati« in se prvič pojavi v Gen.2:2: » *Bog je počival* «. Prav tako je treba opozoriti, da se beseda » *sabat* «, navedena v hebrejskem besedilu četrte zapovedi, ne pojavi v prevodu L. Segonda, ki jo označuje, le pod imenom » *dan počitka* « ali » *sedmi dan* «. Vendar izvira iz glagola, navedenega v 1. Mojz. 2:2: » *počitek* « ali » *sobota* «, ki je jasno poimenovan v JNDarbyjevi različici Biblije.

Drugi razlog je naslednji: Pavel je o » *praznikih in sobotah* « rekel, da so » *sence stvari, ki bodo prišle* «, to je stvari, ki prerokujejo resničnost, ki je bila ali bo. Ob predpostavki, da je v tem verzu govora o » *sedmem dnevu šabata* «, ostaja » *prihajajoča senca* « do prihoda sedmega tisočletja, ki ga prerokuje. Smrt Jezusa Kristusa je razkrila pomen » *sedmega dne šabata* «, ki zaradi njegove zmage nad grehom in smrtjo prerokuje nebeško » *tisoč let* «, v katerem bodo njegovi izvoljeni sodili padle zemeljske in nebeške mrtve.

V tem verzu so bili » *prazniki, nove lune* « in njihove » *sobote* « povezani z obstojem nacionalne oblike starozaveznega Izraela. Ko je Jezus Kristus s svojo smrtjo vzpostavil novo zavezo, je te preroške stvari naredil neuporabne; morali so prenehati in izginiti kot » *senca* «, ki blede pred resničnostjo njegove dovršene zemeljske službe. Medtem ko tedenski »Sabat« čaka na prihod sedmega tisočletja, da se sreča s svojo napovedano resničnostjo in izgubi svojo uporabnost.

Pavel omenja tudi » *jesti in piti* «. Kot zvesti služabnik ve, da je Bog o teh stvareh govoril v 11. Mojzesovi knjigi in 14. Mojzesovi knjigi, kjer predpisuje dovoljeno čisto hrano in prepovedano nečisto hrano. Pavlove pripombe niso namenjene izpodbijanju teh božanskih odlokov, ampak le človeških mnenj (*ki jih nihče ...*) izraženih o tej temi, ki jih bo razvil v Rimljanom 14 in 1 Kor.8, kjer se njegove misli pojavijo bolj jasno. Tema zadeva hrano, žrtvovano malikom in lažnim božanstvom. Izvoljene, ki sestavljajo duhovni Božji Izrael, spominja na njihove dolžnosti do njega, ko pravi v 1. Kor . Ali Boga poveljujejo tisti, ki ignorirajo in prezirajo njegove razodete uredbe o teh zadevah?

Jakob, Jezusov brat, je tisti, ki v Apostolskih delih 15:19-20-21 govori v imenu apostolov o **temi obrezovanja** : » *Zato menim, da ne bi smeli skrbeti tistih iz narodov, ki se obračajo k Boga, ampak jim napisati, naj se vzdržijo umazanosti malikov in nečistovanja in zadavljenih stvari in krvi; kajti Mojzes ima od starodavnih rodov v vsakem mestu tiste, ki ga oznanjajo, in se bere v sinagogah vsako soboto* .«

Ti verzi, ki se pogosto uporabljajo za utemeljitev svobode poganskih spreobrnjenecv do sobote, nasprotno, predstavljajo najboljši dokaz njene prakse, ki so jo spodbujali in učili apostoli. Dejansko Jacques meni, da jim ni koristno vsiljevati obrezovanja, in povzema bistvena načela, saj jim bo poglobljeno versko učenje predstavljeno, ko bodo šli »vsako soboto« v judovske sinagoge v svojih **krajih** .

Druga pretveza, uporabljena za utemeljitev prenehanja razvrščanja čiste in nečiste hrane: videnje, dano Petru v Apostolskih delih 10. Njegova razlaga je

razvita v Apostolskih delih 11, kjer identificira »nečiste živali« iz videnja s poganskimi »moži«, ki prišel molit k njemu, da bi šel k rimskemu stotniku »Korneliju«. V tej viziji Bog slika nečisto naravo poganov, ki mu ne služijo in služijo lažnim božanstvom. Vendar pa smrt in vstajenje Jezusa Kristusa zanje prinašata veliko spremembo, saj se jim vrata milosti odprejo po veri v odkupno žrtev Jezusa Kristusa. Skozi to vizijo Bog uči Petra te nove stvari. Posledično ostaja klasifikacija čistih in nečistih, ki jo je vzpostavil Bog v 11. Mojzesovi knjigi, in se nadaljuje do konca sveta. Le da je od leta 1843, z odlokom Dan.8:14, prehrana ljudi prevzela normo prvotnega »posvetitve«, vzpostavljeno in odrejeno v Gen.1:29: »*In Bog je rekel: Glej, jaz Dal sem vsako rastlino, ki nosi seme, ki je na površju vse zemlje, in vsako drevo, v katerem je sad drevesa, ki nosi seme; to bo hrana zate.*»

Jezus je dal svoje življenje v fizičnem in duševnem mučenju, da bi rešil svoje izvoljene. Ne dvomite o zelo visoki stopnji svetosti, ki jo ta strastna smrt zahteva v zameno od tistega, ki ga rešuje. V resnici!

Zemeljski čas Jezusa Kristusa

Biser sobote 20. marca 2021

Od začetka moje službe sem bil prepričan in sem to tudi zapel, da je »Jezus rojen spomladi«. Na to soboto, 20. marca 2021, je bilo spomladansko enakonočje ugotovljeno ob 10.37 na začetku duhovnega srečanja. Duh me je nato vodil, da sem iskal dokaze o tem, kar je bilo do tedaj le preprosto prepričanje vere. Judovski koledar nam je omogočil, da čas spomladanskega enakonočja v letu – 6 pred našim uradnim krščanskim datumom rojstva Odrešenika, postavimo na »sabat« 21. marca.

Zakaj letnik – 6?

Ker je naše uradno datiranje rojstva Jezusa Kristusa temeljilo na dveh napakah. Šele v 6. ^{stoletju} našega štetja se je katoliški menih Dionizij Mali lotil vzpostavitve koledarja. Ker ni bilo svetopisemskih ali zgodovinskih podrobnosti, je to rojstvo postavil na datum smrti kralja Heroda, ki ga je postavil v leto 753 ustanovitve Rima. Od takrat so zgodovinarji potrdili napako 4 let v njegovem

izračunu; ki postavlja Herodovo smrt v leto 749 od ustanovitve Rima. Toda Jezus je bil rojen pred Herodovo smrtjo in Matej 2:16 nam daje natančnost, ki postavlja Jezusovo starost na " *dve leti* " v času "pokola nedolžnih", ki ga je ukazal jezni kralj Herod, ker trpel je in čutil, da prihaja smrt, ki ga bo odtrgala od užitkov moči. Podrobnost je pomembna, ker besedilo določa, " *dve leti, glede na datum, ko je skrbno poizvedoval pri modrih* ." Dodano k štirim letom prejšnje napake je svetopisemsko določeno leto – 6 ali 747 ustanovitve Rima.

Spomladansko enakonočje v letu – 6

V soboto, v tem letu – 6, nam Sveto pismo pravi, da se je angel predstavil »pastirjem, ki so čuvali svoje črede«. Sobota prepoveduje trgovino, ne pa rejo in skrb za živali; Jezus je to potrdil z besedami: » *Kdo od vas ima ovco, ki pade v jamo, pa je ne pride rešiti niti v soboto? ?* ". Tako je angel rojstvo » *dobrega pastirja*«, odrešenika in vodnika človeških ovc, najprej naznanil človeškemu pastirjem, varuhom in zaščitnikom živalskih ovc. Angel je razjasnil: " *... kajti danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus Gospod* ." Ta » *danes*« je bil torej sobotni dan in oznanjevanje ponoči, Jezusovo rojstvo se je zgodilo med 18. uro, začetkom sobote, in nočno uro, ko je angel oznanil pastirjem. Sedaj moramo določiti točen čas, ko se je na izraelski časovni številčnici izpolnilo spomladansko enakonočje leta – 6. A to še ni mogoče, ker o tem obdobju nimamo nobenih podatkov.

Jezusovo rojstvo na soboto naredi Božji odrešilni načrt jasen in popolnoma logičen. Jezus se je razglasil za » *Sina* človekovega«, » *gospodarja sobote*«. Kajti sobota je začasna in njena uporabnost se nadaljuje do dneva njenega drugega prihoda, tokrat močnega in veličastnega. Jezus daje soboti njen polni pomen, saj prerokuje preostanek sedmega tisočletja, ki ga bodo osvojili samo njegovi izvoljeni z zmago nad grehom in smrtjo.

Da bi označil svoj vstop v odraslost, star »dvanajst let«, Jezus duhovno posreduje pri vernih ljudeh, ki jih sprašuje o Mesiju, napovedanem v Svetem pismu. Ločen od svojih staršev, ki so ga iskali tri dni, je pričal o svoji božanski neodvisnosti in zavedanju svojega poslanstva v korist zemeljskih ljudi.

Tedaj pride čas za njegovo aktivno in uradno zemeljsko službo. Nauki Daniela 9:27 ga predstavljajo v obliki " *zaveze* " " *a teden* ", ki simbolizira sedem let med jesenjo 26. in jesenjo 33. Med tema dvema jesenema je v osrednjem položaju pomlad in praznik velike noči leta 30, kjer ob 15. uri, " *sredi velikonočnega tedna, v sredo 3. april 30*. Jezus Kristus je povzročil prenehanje *živalske »daritve in daritve*« hebrejskega obreda, tako da je daroval svoje življenje v odkup za grehe samo svojih izvoljenih. Na dan smrti je bil Jezus star 35 let in 13 dni. Ko je Jezus umrl kot zmagovalec nad grehom in smrtjo, je lahko svojega duha izročil Bogu in rekel: » *Dopolnjeno je*«. Njegovo zmago nad smrtjo je kasneje potrdilo tudi njegovo vstajenje. Tako je spremljal in poučeval svoje apostole in učence, dokler se, kot so ga gledali, ni dvignil v nebesa pred binkoštnim praznikom, v skladu s pričevanjem, podanim v Apostolskih delih 1:1 do 11. Toda angeli so ob tej priložnosti pripravili napoved njegovega veličastno vrnitev, rekoč: » *Možje Galilejci, zakaj stojite tukaj in gledate proti nebu? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebesa, bo prišel na enak način, kot ste ga videli odhajati v nebesa* ". Na binkošti je začel svojo nebeško službo »Svetega Duha«,

ki mu omogoča, da deluje do konca sveta hkrati v duhu vsakega izmed svojih izvoljencev, razkropljenih po zemlji. Takrat dobi njegovo ime, prerokovano v Izaiji 7:14, 8:8 in Mateju 1:23, » *Emanuel*«, kar pomeni »Bog z nami«, še bolj svoj pravi pomen.

Podrobnosti v tem dokumentu predstavljajo nagrade, ki jih Jezus daje svojim izvoljencem v znak hvaležnosti za njihovo vero. Tako nam datum njegove smrti omogoča, da vemo in z njim delimo tisto o njegovi zadnji veličastni vrnitvi, ki jo je načrtoval za prvi pomladni dan v letu 2030; to je 2000 let po pomladi njegovega križanja 3. aprila 30.

Svetost in posvečenje

Svetost in posvečenje sta neločljiva in pogoja odrešenja, ki ju ponuja Bog v Jezusu Kristusu. Pavel se tega spominja v Heb.12:14: » *Prizadevajte si za mir z vsemi in za svetost, brez katere ne bo nihče videl Gospoda* .«

Ta božanski koncept » **posvetitve**« je treba popolnoma razumeti, ker zadeva »vse, kar pripada Bogu«, in tako kot vsi lastniki tega ni mogoče odvzeti brez posledic za tiste, ki si to upajo storiti. Zdaj ni več potrebe identificirati in sestaviti seznama stvari, ki mu pripadajo; Stvarnik življenja in vsega v njem, vse pripada njemu. Zato ima pravico do življenja in smrti nad vsemi svojimi živimi bitji. Vendar pa vsakemu pušča pravico živeti z njim ali umreti brez njega, njegovi izbranci pa se mu svobodno in prostovoljno odločijo pridružiti, da mu večno pripadajo. Ta sprava z njim naredi njegove izbranice za njegovo last. Tisti, ki jih sprejema in priznava, vstopijo v njegov koncept **posvečenja**, ki je že zadel vse zakone, ki jim je podrejeno življenje na zemlji. Posvečenje je torej sestavljeno iz privolitve v podrejanje fizičnim in moralnim zakonom, ki jih je postavil in torej odobril Bog. Zaradi tega dvojnega razloga sobota in deset zapovedi konkretno izražajo to božansko posvečenje, katerega prekršek bo zahteval smrt Mesije Jezusa.

Ta koncept posvečenja je tako temeljen, da se je Bogu zdelo primerno, da ga definira na začetku Svetega pisma v 1. Mojzesovi 2:3, s posvetitvijo sedmega dne. Zato ni presenetljivo, da ta številka sedem postane njen »kraljevi pečat« v vsej Bibliji in še posebej v Raz.7:2: » *In videl sem drugo angelo, ki je šel proti*

vzhajajočemu soncu in je držal pečat živega Boga ; z močnim glasom je zaklical štirim angelom, ki jim je bilo dano, da poškodujejo zemljo in morje, in je rekel : Tisti, ki imajo ušesa, da slišijo namig subtilnega Božjega Duha, bodo opazili, da je ta » pečat živega Boga « naveden v tem poglavju »7« Razodetja.

Na to velikonočno in sobotni dan 3. aprila 2021, na obletnico smrti našega Odrešenika Jezusa Kristusa, je Božji Duh usmeril moje misli k Mojzesovemu hebrejskemu svetišču in templju, ki ga je zgradil kralj Salomon v Jeruzalemu. Tam sem opazil podrobnost, ki močno potrjuje mojo razlago o tem svetišču; namreč preroško vlogo velikega odrešitvenega projekta, pripravljenega za izvoljene, ki jih je odrešil Bog.

Od leta 1948, ki še vedno nosijo božansko prekletstvo zaradi zavračanja priznanja Jezusa Kristusa kot »Mesije«, ki ga je poslal Bog, so Judje ponovno pridobili svojo nacionalno zemljo. Od takrat jih je obsedla ena ideja, ena sama misel: obnova templja v Jeruzalemu. Žal jim, to se ne bo nikoli zgodilo, ker ima Bog dober razlog, da to prepreči; njegova vloga se je končala s smrtjo in vstajenjem Jezusa Kristusa. Svetost templja je našla svojo popolno izpolnitev v »Mesijevi« duši, v njegovem mesu in njegovem duhu, popolnem in brez madeža. Jezus je to lekcijo razodel, ko je v Janezovem evangeliju 2:14, ko je govoril o svojem telesu, rekel: » *Porušite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil .«*

Konec uporabnosti templja je Bog potrdil na več načinov. Najprej ga je leta 70 našega štetja dal uničiti Titova rimska četa, kot je bilo prerokovano v Danielu 9:26. Potem, ko je izgnal Jude, je mesto templja predal islamski veri, ki je tam zgradila dve mošeji; najstarejša »Al-Aksa« in Kupola na skali. Izrael zato od Boga nima ne možnosti ne pooblastila za obnovo svojega templja. Ker bi ta rekonstrukcija izkrivila njegov prerokovani projekt odrešenja.

Čas veljavnosti jeruzalemskega templja je bil vgraviran v obliki njegove gradnje. Toda da bi videli bolj jasno, moramo že preučiti razkrite podrobnosti te verske zgradbe, ki nosi svetost. Naj omenimo, da naj bi tempelj zgradil kralj David, ki je izrazil željo in si za sprejem izbral Jeruzalem; Bog se je strinjal. Da bi to naredil, je polepšal in utrdil to starodavno mesto, imenovano »Jebus« iz Abrahamovega časa. Tako je med Davidom in »Davidovim sinom«, »Mesijo«, minilo »tisoč let«. Toda Bog mu tega ni dovolil in mu je naznanil razlog; postal je mož krvi, ko je dal ubiti svojega zvestega služabnika »Urija Hetijca«, da bi vzela njegovo ženo »Bathshebo«, ki je kasneje postala mati kralja Salomona. Tako je David nosil ceno svoje krivde, kaznovan s smrtjo svojega prvega sina, rojenega od Batšebe, nato pa je bil, ko je preštel svoje ljudstvo brez božjega ukaza, kaznovan in Bog mu je ponudil, da svojo kazen izbere med tremi možnostmi. Po 2 Sam.24:15 je izbral smrtnost epidemije kuge, ki je v treh dneh pomorila 70.000 žrtev.

V 6. poglavju Prve kraljev najdemo opis templja, ki ga je zgradil Salomon. Dal ji je ime »hiša YaHWÉH«. Ta izraz "hiša" nakazuje kraj družinskega srečanja. Zgrajena hiša prerokuje družino odrešujočega Boga stvarnika. Sestavljen je iz dveh sosednjih elementov: svetišča in templja.

Na zemlji se izvajajo verski obredi, ki se izvajajo v območju, ki je dovoljeno za človeka. Salomon ga imenuje: tempelj. Kot podaljšek najsvetejšega

kraja, ki ga imenuje svetišče in od katerega ga ločuje le tančica, je prostor templja dolg štirideset komolcev ali dvakrat večji od svetišča. Tempelj tako pokriva 2/3 celotne hiše.

Čeprav je bila judovska zaveza sestavljena pozneje v Mojzesovem času, je v celoti pod okriljem zaveze, sklenjene med Bogom in Abrahamom na začetku tretjega tisočletja od Adama. »Mesija se bo predstavil judovskemu ljudstvu na začetku petega tisočletja, 2000 let pozneje. Vendar pa je čas, ki ga je Bog dodelil zemlji za izbiro izvoljenih, 6000 let. Tako najdemo za čas razmerje $2/3 + 1/3$ hiše YaHWéH. In v tej primerjavi $2/3$ Abrahamove zaveze ustreza $2/3$ hiše YaHWéH, ki se konča na ločilni tančici. Ta tančica ima glavno vlogo, saj označuje prehod iz zemeljskega v nebeško; to zavedanje, da ta sprememba označuje dokončanje preroške vloge zemeljskega templja. Ti pojmi dajejo ločevalni tančici pomen greha, ki ločuje popolnega nebeškega Boga od nepopolnega in grešnega zemeljskega človeka od Adama in Eve. Ločevalna tančica ima dvojni značaj, ker se mora uskladiti z nebeško popolnostjo in zemeljsko nepopolnostjo obeh povezanih delov. Takrat se pojavi vloga Mesije, ker odlično uteleša to lastnost. V svoji božanski popolnosti je Jezus Kristus postal greh, tako da je svoje izvoljene nosil na njihovem mestu, da bi se zanje odkupil in plačal ceno smrti.

Ta analiza nas pripelje do tega, da v svetišču vidimo podobo preroškega zaporedja velikih duhovnih faz, označenih vsakih 2000 let: 1. ^{žrtev}, ki jo je daroval Adam – žrtev, ki jo je daroval Abraham na gori Morija, bodoča Golgota – Kristusova žrtev ob vznožju gore Golgota – žrtev zadnjih izvoljenih, ki jo je preprečila veličastna vrnitev odrešenika Jezusa Kristusa v Mihaelu.

Za Boga, za katerega je po 2. Petrovem 3:8 " *en dan kakor tisoč let in tisoč let kot en dan* ", (glej tudi Psalm 90:4), je zemeljski program zgrajen na podobi teden v enem zaporedju: 2 dni + 2 dni + 2 dni. In za tem nasledstvom se odpre večni » *sedmi dan* «.

Vsebina dveh prostorov svete hiše je izjemno nazorna.

Svetišče ali najsvetejše

Dva keruba z razprostrtima kriloma

Svetišče, imenovano Najsvetejše, meri 20 komolcev dolgo in 20 komolcev široko. To je popoln kvadrat. In njegova višina je tudi 20 komolcev; zaradi česar je kocka; trojna podoba popolnosti ($= 3 : L = l = H$); to je opis » *novega Jeruzalema, ki prihaja iz nebes od Boga* « v Raz.20. Ta najsvetejši kraj je Bog prepovedal človeku pod smrtno kaznijo. Razlog je preprost in logičen; ta kraj lahko le pozdravi Boga, ker simbolizira nebesa in ponazarja nebeški značaj Boga. V njegovih mislih je njegov načrt odrešenja, v katerem igrajo svojo vlogo vsi simbolni elementi, ki so nameščeni v tem svetišču. Resničnost je v Bogu v nebeški razsežnosti, na zemlji pa to resničnost ponazarja s simboli. Tako pridem do teme tega posebnega odkritja te pashe 2021. V 1. kraljev 6:23 do 27 beremo: » *Naredil je dva keruba v svetišču iz lesa divje oljke, visoka deset komolcev. Vsako od obeh kril enega od kerubinov je imelo pet komolcev, kar je bilo deset komolcev od konice enega peruti do konice drugega. Tudi drugi kerubin je imel deset komolcev. Mera in oblika sta bili enaki za oba keruba. Višina vsakega od obeh*

kerubinov je bila deset komolcev. Salomon je postavil kerube v sredino hiše, v notranjost. Njihova krila so bila razširjena: krilo prvega se je dotikalo ene od sten, krilo drugega pa druge stene; in njihova druga krila so se srečala na koncu sredi hiše .

Ti kerubi niso obstajali v Mojzesovem tabernaklju, a s tem, ko jih je postavil v Salomonov tempelj, Bog osvetli pomen tega najsvetejšega kraja. V smeri njegove širine kos prečkata dva para kril obeh kerubinov in mu tako dajeta nebesni standard, ki je dejansko nedostopen človeku, ki živi samo na zemlji. Tukaj izkoriščam to priložnost, da obtožim in ponovno vzpostavim resnico o teh kerubah, ki so jim v poganskem mističnem deliriju tako znani slikarji kot "Michelangelo" dali videz krilatih dojenčkov, ki igrajo na instrumente ali streljajo puščice z rokami. V nebesih ni otrok. In za Boga, po Psa.51:5 ali 7: " *Glej, rojen sem v krivici in moja mati me je spočela v grehu* " in Rim.3:23: " *Kajti vsi so grešili in so prikrajšani za slavo od Boga* «, ni nedolžnega ali čistega otroka, kajti od Adama se človek po dedovanju rodi kot grešnik. Vsi nebeški angeli so bili ustvarjeni kot mladeniči, kakor je bil Adam na zemlji. Ne starajo se in ostajajo vedno enaki. Starost je edinstvena zemeljska značilnost, posledica greha in smrti, njena končna plača, po Rimljanih 6:23.

Skrinja Svete alianse

1 Kraljev 8:9: » *V skrinji sta bili samo dve kamniti plošči , ki ju je Mojzes postavil tja na Horebu, ko je GOSPOD sklenil zavezo z Izraelovimi sinovi, ko so prišli iz egiptovske dežele. «*

V svetišču ali najsvetejšem sta torej dva ogromna keruba z razprostrtimi perutmi, simbola dejavnega nebeškega značaja, predvsem pa tudi **skrinja zaveze**, ki je postavljena **v središče** sobe med obema velikima keruboma. Ker je hiša zgrajena zato, da bi ga zaščitila. V vrstnem redu, v katerem Bog predstavi Mojzesu verske stvari, ki jih bo moral izvršiti, je najprej najdena skrinja zaveze. Toda ta posoda je manj dragocena od njene vsebine: dveh kamnitih miz, na katerih je Bog s svojim prstom vklesal svoj izjemno sveti zakon desetih zapovedi. Je odraz njegovega mišljenja, njegove norme, njegovega nespremenljivega značaja. V ločeni študiji (2018–2030, končno pričakovanje adventistov) sem že pokazal njegov preroški značaj za krščansko dobo. V svetišču beremo skrivne božje misli. Tam najdemo elemente, ki mu dajejo prednost in omogočajo občestvo z njim. Dovolj je reči, da grešnik, ki namerno krši deset zapovedi, vara samega sebe, če verjame, da lahko zahteva svojo odrešitev. Odnos temelji izključno na veri v simbolizirane resničnosti, ki jih najdemo na tem najsvetejšem kraju. V desetih zapovedih Bog povzema svoj življenjski standard, predpisan ljudem, oblikovanim po njegovi podobi; kar pomeni, da Bog sam časti in izpolnjuje svoje zapovedi. Na spoštovanju teh zapovedi temelji življenje, ki je dano človeku. In njihova kršitev povzroči greh, ki se kaznuje s smrtjo krivca. In od Adama in Eve je neposlušnost vse človeštvo postavila v to smrtno stanje. Smrt je torej padla na ljudi kot bolezen brez zdravila.

Pomilovalni sedež

V svetišču, nad milostnim sedežem, simbolično podoba oltarja, na katerem mora biti zažgano Božje Jagnje, še dva manjša angela gledata na oltar in njuni krili se srečata na sredini. Na tej podobi Bog pokaže zanimanje, ki ga zvesti angeli posvečajo načrtu odrešitve, ki temelji na odkupni smrti Jezusa Kristusa. Kajti Jezus je prišel iz nebes, da bi prevzel videz človeškega otroka. Tisti, ki je dal svoje življenje na križu na Golgoti, je bil najprej njihov nebeški prijatelj »Mihael«, poglavar angelov in vidni nebeški izraz Božjega Duha stvarnika in angeli se upravičeno imajo za »soslužabnike« njegovih *izvoljencev*.

V Najsvetejšem kraju je skrinja, ki jo pokriva milostni sedež, postavljena pod peruti dveh velikih in najmanjšega keruba. Na tej sliki najdemo ilustracijo tega verza iz Mal.4:2: » Za vas, ki se bojite mojega imena, **bo vzšlo sonce pravičnosti in ozdravitev bo pod njegovimi perutmi** ; šli boste ven in skakali kot teleta v hlevu .” Pomilostilni stol, simbol, ki prednazori križ, na katerem je bil Jezus križan, bo res prinesel ozdravitev smrtonosne bolezni greha. Jezus je umrl, da bi ga osvobodil greha, in vstal, da bi osvobodil svoje izvoljene izpod hudobnih rok neskesanih in upornih grešnikov. Kršitev zakona v skrinji je prinesla smrt vsem človeškim bitjem na zemlji. In za izvoljene, ki jih je Bog v Kristusu izbral, samo za njih je pokrov usmiljenja, postavljen nad skrinjo, ki vsebuje prekršeno postavo, prinesel zmagoslavje večnega življenja, v katerega bodo vstopili ob uri prvega vstajenja; svetnikov, odrešenih s krvjo, ki jo je prelil Jezus Kristus na tem usmiljenem sedežu. Njihova ozdravitev od smrti bo takrat popolna. Po Mal.4:2 so kerubi podoba nebeškega Duhovnega Boga, ki ga Raz.4 označuje s simbolom »štirih živih bitij«. Ker je zdravilo, pritrjeno na milostni sedež, dobro nameščeno pod dvema osrednjima kriloma dveh velikih kerubinov.

Tako kot je bila v letnem hebrejskem obredu "dneva sprave" živalska kri kozla poškrpljena na sprednji strani in na milostnem stolu, je bilo proti vzhodu potrebno, da kri Jezusa Kristusa tudi dejansko teče. na tem istem milostnem sedežu. V ta namen Bog ni poklical v službo človeškega duhovnika. Vse je načrtoval in organiziral vnaprej, tako da je dal skrinjo in svetinje prepeljati iz najsvetejšega in svetega kraja v času preroka Jeremija v jamo, ki se nahaja v kleti ob vznožju gore Golgote, pod skalnatim tla, globoka šest metrov, tik pod 50 cm kubično votlino, izkopano na površini v skali, v katero so rimski vojaki postavili križ, na katerem je bil Jezus križan. Skozi dolgo in globoko prelomnico, ki jo je povzročil potres, ki ga omenja Sveto pismo, je njegova kri dobesedno tekla na levi strani milostnega stola, torej na desni strani križanega Kristusa. Tako ni brez razloga, da Matej 27:51 pričuje o teh stvareh: " In glej, zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje, od vrha do dna, zemlja se je stresla, **skale so se razpokale** , ...". Leta 1982 je znanstvena preiskava pokazala, da je bila posušena kri, ki jo je zbral Ron Wyatt, nenormalno sestavljena iz 23 kromosomov X in enega samega kromosoma Y. Božanski stvarnik je želel za seboj pustiti dokaz svoje božanske narave, ki je dodan njegovemu svetemu prtju na kjer sta podoba njegovega obraza in telesa prikazana v negativu. Tako je prekršena postava v skrinji dobila popolno popravo s tem, da je na svojem oltarju prejela resnično čisto kri našega Odrešenika Jezusa Kristusa od vseh grehov. Kajti s tem, ko je Bog razodel te stvari Ronu Wyattu, ni hotel zadovoljiti človeške radovednosti, ampak je želel okrepiti nauk o posvečenju svojega božanskega bitja v Jezusu Kristusu. Ker ima

drugačno kri od drugih ljudi, daje razlog za verovanje v svojo popolno in čisto naravo, brez vseh oblik greha. Tako potrjuje, da je prišel, da bi utelesil novega ali " *zadnjega Adama* ", kot pravi Pavel v 1. Korinčanom 15:45, kajti čeprav je bil viden, slišan in usmrčen v telesu iz mesa, podobnem našemu, je bil brez genetske povezave s človeško vrsto. Takšna pozornost do podrobnosti pri uresničitvi njegovega odrešitvenega projekta razkriva pomen, ki ga Bog pripisuje simbolom svojega nauka. In bolje razumemo, zakaj je bil Mojzes kaznovan, ker je izkrivil ta božanski odrešilni projekt, tako da je dvakrat udaril v skalo Horeb. Drugič se je moral po božjem ukazu samo pogovoriti z njim, da je dobil vodo.

Mojzesova palica, mana, Mojzesov zvitek

Številka 17:10: » *Jahve je rekel Mojzesu: Vrni Aronovo palico **pred pričevanje**, da bo ohranjena kot znamenje za uporne sinove, da boš prenehal z godrnjanjem pred menoj in da bodo not die obdobje* .«

Exo.16:33-34: " *In Mojzes je rekel Aronu: Vzemi posodo in daj vanjo omer, poln mane, in jo položi **pred** YHWÉH, da se ohrani za tvoje potomce. Po ukazu, ki ga je YaHWÉH dal Mojzesu, ga je Aron postavil **pred pričevanje**, da bi se lahko ohranilo* ."

5. Mojz. 31:26: » *Vzemi to knjigo postave in jo položi **poleg skrinje zaveze** GOSPODA, svojega Boga, in tam bo kot priča **proti tebi*** .«

Na podlagi teh verzov odpustimo apostolu Pavlu njegovo napako, zaradi katere je te elemente postavil v skrinjo in ne zraven ali pred njo, v Heb.9:3-4: »Za drugo zagrinjalo je bil *del tabernaklja, imenovanega presveto nad svetimi*, ~~ki vsebuje zlati kadilni oltar~~ in skrinjo zaveze, v celoti pokrito z zlatom. *Pred skrinjo je bila zlata posoda z mano, Aronova palica, ki je brstela, in plošče zaveze*. Prav tako kadilni oltar ni bil v svetišču, ampak na strani templja pred zagrinjalom. Toda elementi, postavljeni poleg skrinje, so pričali o čudežih, ki jih je Bog naredil za svoje hebrejsko ljudstvo, ki je postalo Izrael, svoboden in odgovoren narod.

Poleg skrinje Mojzesova in Aronova palica zahteva zaupanje v prave božje preroke. Po 5. Mojzesovi 8:3 mana opominja izvoljene pred Jezusom, da » *človek ne bo živel samo od kruha in vode, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Jahvehovih ust* «. In ta beseda je tam predstavljena tudi v obliki zvitka, ki ga je napisal Mojzes po Božjem nareku. Nad skrinjo oltar usmiljenja uči, da brez vere v prostovoljno žrtvovanje življenja Jezusa Kristusa povezava z Bogom ni mogoča. Ta skupek stvari predstavlja teološko osnovo nove zaveze, sklenjene na človeški krvi, ki jo je prelil Jezus Kristus. In zelo logično je, da je na dan, ko je bil v njem dosežen in uresničen božji projekt, vloga simbolov in praznika »Jom Kipur« ali »dneva sprave«, ki ga je prerokoval, postala zastarela in neuporabna. Pred realnostjo sence zbledijo. Zato je moral tempelj, v katerem so se izvajali preroški obredi, izginiti in se nikoli več pojaviti. Kot je učil Jezus, ga mora častilec Boga častiti » *v duhu in resnici* « ter imeti » *prost dostop* « do njegovega nebeškega Duha po posredovanju Jezusa Kristusa. In to čaščenje ni vezano na noben zemeljski kraj, niti v Samariji, niti v Jeruzalemu, še manj pa v Rimu, Santiagu de Compostela, Lurdu ali Meki.

Čeprav ni vezana na zemeljski kraj, se vera izkazuje z deli, ki jih je Bog vnaprej pripravil za svoje izvoljene, medtem ko živijo na zemlji. Simbolika

svetišča je prenehala na začetku petega tisočletja po 4000 letih greha. In če bi bil Božji projekt zgrajen več kot 4000 let, bi izvoljeni vstopili v počitek Boga, ki ga prerokuje tedenska sobota. Vendar ni bilo tako, saj je Bog že od Zaharija naprej prerokoval dve zavezništvi. Drugega podrobneje pojasni, ko pravi v Zec.2:11: » *Mnogi narodi se bodo tisti dan pridružili YaHWéH in bodo postali moje ljudstvo; Prebival bom med vami in spoznali boste, da me je GOSPOD nad vojskami poslal k vam.* » Obe zvezi sta ponazorjeni z » *dvema oljkama* « v Zac.4:11 do 14: » *Odgovoril sem mu in mu rekel: Kaj pomenita ti dve oljki, desno in levo od svečnika? **Drugič sem spregovoril** in mu rekel: Kaj pomenita dve oljčni veji, ki sta blizu dveh zlatih cevi, iz katerih teče zlato? Odgovoril mi je: Ali ne veš, kaj pomenijo? Pravim: **Ne, moj gospod.** In rekel je: To sta dva maziljenca, ki stojita pred Gospodom vse zemlje . Ob branju teh verzov odkrivam vzvišeno subtilnost Boga stvarnika, Svetega Duha, ki navdihuje svetopisemsko besedo. Zaharija je prisiljen **dvakrat** vprašati, kaj pomenita » *dve oljki* «, da mu Bog odgovori. To je zato, ker bo projekt božanskega zavezništva doživel **dve** zaporedni fazi, vendar se druga faza uči na podlagi lekcij prve. Dva sta, a sta v resnici le ena, saj je druga le vrhunec prve. Res, kaj je stara zaveza vredna brez odkupne smrti Mesija Jezusa? Nič, niti hruškovega repa, kot bi rekel menih Martin Luther. In to je vzrok za tragedijo, ki še danes prizadene nacionalne Jude. V teh vrsticah Bog tudi prerokuje njihovo zavrnitev nove zaveze z odgovorom Zaharija na vprašanje " *Ali ne veš, kaj pomenijo?*" Pravim: **Ne, moj gospod.** Kajti v resnici bodo nacionalni Judje ignorirali ta pomen do trenutka zadnje preizkušnje pred vrnitvijo Jezusa Kristusa, kjer se bodo spreobrnili ali potrdili svojo zavrnitev za ceno svojega obstoja.*

Očitno je krščansko spreobrnjenje poganskih ljudstev dokazalo, da je bil božanski načrt res dosežen v osebi Jezusa Kristusa in to je edino znamenje, ki ga Bog še vedno ponuja nacionalnim Judom, da ostanejo v njegovem svetem zavezništvi. Tako potrjena naj bi se ta druga ali nova zaveza razširila na zadnjo tretjino od 6000 let časa zemeljskega greha. In šele s svojo končno veličastno vrnitvijo bo Jezus Kristus označil čas dokončanja druge zaveze; kajti do te vrnitve nauk, ki ga napovedujejo simboli, ostaja koristen za razumevanje celotnega projekta, ki ga je pripravil Bog, saj mu dolgujemo spoznanje o času njegove veličastne vrnitve: začetek pomladi 2030. Tako je leta 1844 z dajanjem sobote svojim izvoljenim Bog črpa iz lekcij, zapisanih v simboliki hebrejskega svetišča in Salomonovega templja. Obsoja greh katoliške nedelje, podedovan od cesarja Konstantina od 7. marca 321, in nakazuje potrebo po novem "očiščenju svetišča", ki je bilo enkrat za vselej resnično izvršeno v križanem in vstalem Jezusu Kristusu. Bog je pravzaprav čakal do leta 1844, da je jasneje obsodil svojo obsodbo »rimske nedelje«. Ker je njegovo sprejetje postavilo prvotno čisto krščansko vero pod prekletstvo greha, ki prekine odnos z Bogom v skladu z napovedjo v Dan 8:12.

Posvetitev torej nujno vključuje spoštovanje svete sobote, ki jo je Bog posvetil od konca prvega tedna svojega ustvarjanja zemeljskega sistema. Še posebej, ker prerokuje vstop izvoljenih v počitek, dosežen z Jezusovo zmago, in je prisoten v četrti od desetih božjih zapovedi, shranjenih v skrinji pričevanja v najsvetejšem kraju, svetišču, simbolu Duh nebeškega Boga trikrat svet, svet v

popolnosti svojih treh zaporednih vlog Očeta, Sina in Svetega Duha. Vse stvari, ki se tam nahajajo, so drage Bogu in morajo biti prav tako drage v mislih in srcih njegovih izvoljencev, njegovih otrok, ljudi v njegovi »hiši«. Izbira pristne svetosti izvoljenih je tako vzpostavljena in identificirana.

Za razliko od Mojzesovega zakona, ki se spreminja glede na napredek Božjega projekta, dobi tisto, kar je vgravirano na kamne, trajno vrednost do konca sveta. In tako je z njegovimi desetimi zapovedmi, od katerih nobene ni mogoče spremeniti in še manj odstraniti, kot si je papeški Rim upal narediti za drugo od teh desetih zapovedi. Diabolični namen prevarati kandidate za večnost se kaže v dodatku zapovedi, da bi ohranili število deset. Toda božanska prepoved priklanjanja bitjem, rezanim podobam ali upodobitvam je bila res odstranjena. Tovrstne stvari lahko obžalujemo, vendar nam kljub temu omogočajo, da razkrijemo lažno vero. Kdor ne išče razumevanja in ostane površen, logično trpi posledice svojega vedenja; ignorira pogoje svoje sodbe, dokler ga Bog ne obsodi.

Tempelj ali sveti kraj

Pustimo verski nebeški vidik, viden iz nebes, da ga pogledamo pod tistim, ki mu ga daje verska svetost na zemlji. Odkrivamo ga v elementih, postavljenih v "tempeljskem" delu "hiše YaHWéH". V Mojzesovem tabernaklju je bila ta soba shodni šotor. Obstajajo trije od teh elementov in zadevajo mizo kruha ponudbe, svečnik s sedmimi pipami in sedmimi svetilkami ter kadilni oltar, postavljen tik pred tančico na sredini sobe. Od zunaj je miza s kruhom na levi, na severu, svečnik pa na desni, na jugu. Ti simboli so simboli resničnosti, ki se oblikuje v življenju izvoljenih, odrešenih s krvjo, ki jo je pretil Jezus Kristus. Popolnoma se dopolnjujeta in sta neločljiva.

Zlati svečnik s sedmimi svetilkami

Exo.26:35: » Postavi mizo zunaj zagrinjala in svečnik nasproti mize, na južni strani šotora; mizo pa postavi na severno stran .«

V templju je postavljen na levi, na južni strani. Simboli se berejo skozi čas, od juga proti severu. Svečnik ponazarja Božjega Duha in luč z začetka stare zaveze. Sveta zveza temelji že na daritvi velikonočnega »božjega jagnjeta«, ki ga simbolizirajo jagnjeta ali mladi ovni, darovani že od Adama naprej. V Razodetju 5:6 so mu pritrjeni simboli svečnika: " sedem oči, ki so sedem Božjih duhov, poslanih po vsej zemlji " in " sedem rogov ", ki mu pripisujejo posvečenje moči.

Svečnik je tam, da zadovolji potrebo po luči izvoljenih. Dobijo jo v imenu Jezusa Kristusa, v katerem je posvečenje (= 7) božanske luči. To posvečenje simbolizira število »sedem«, ki je prisotno v svetopisemskem razodetju od nastanka sedemdnevnega tedna od začetka. V Zahariji Duh pripisuje " sedem oči " glavnemu kamnu, na katerem bo Zerubabel obnovil Salomonov tempelj, ki so ga uničili Babilonci. In pravi o teh " sedmih očeh ": " Teh sedem je oči YaHWéH, ki tečejo skozi vso zemljo. » V Raz.5:6 je to sporočilo pripisano Jezusu Kristusu, » Božjemu Jagnjetu «: » In videl sem sredi prestola in štirih živih bitij in sredi starešin jagnje ki je bil tam kot zažgan. **Imel je sedem rogov in sedem oči, ki so sedem Božjih duhov, poslanih po vsej zemlji** .« Ta verz močno potrjuje posvečenje božanskosti Mesije Jezusa. Veliki stvarnik Bog se je poslal na zemljo,

da bi izpolnil svojo prostovoljno odkupno žrtev v Jezusu. Delovanju tega božanskega Duha dolgujem razlage, predstavljene v svojih delih. Svetloba je progresivna in znanje raste s časom. Njemu dolgujemo vse svoje razumevanje njegovih preroških besed.

Oltar dišav

Z darovanjem svojega fizičnega telesa v smrt, v popolni normi svojega duha in svoje celotne duše, Jezus Kristus prinaša pred Boga prijeten vonj, ki ga hebrejski obred simbolizira s parfumi. Kristus je predstavljen v teh dišavah, pa tudi v vlogi častnika, ki jih ponuja.

Tik pred tančico in obrnjen proti skrinji pričevanja in njenemu milostnemu sedežu je kadilni oltar, ki častniku, velikemu duhovniku, zaupa njegovo vlogo priprošnjika za napake, ki so jih zagrešili samo njegovi izvoljeni. Kajti Jezus ni prevzel nase grehov vsega sveta, ampak samo tistih svojih izvoljenih, ki jim je dajal znake svoje hvaležnosti. Na zemlji ima veliki duhovnik le simbolično preroško vrednost, ker pravica posredovanja pripada samo Kristusu Odrešeniku. Posredovanje je njena izključna pravica in ima " večer " značaj po Melkizedekovem ukazu, kot je to nadalje pojasnjeno v Dan 8:11-12: " *Dvignila se je do vodje vojske, vzela večno daritev od njega in razrušil kraj njegovega svetišča. Vojska je bila izročena z večno žrtvijo zaradi greha; rog je vrgel resnico na tla in uspel v svojih podvigih* "; in v Heb.7:23. Prečrtane besede » ~~žrtev~~ « niso navedene v izvornem hebrejskem besedilu. V tej vrstici Bog obsoja posledice rimske papeške vladavine. Neposredni odnos kristjana do Jezusa je preusmerjen v korist papeškega voditelja; Bog izgubi svoje služabnike, ki izgubijo svoje duše. V svoji božji popolnosti lahko samo Bog v Kristusu upraviči njegovo priprošnjo, ker ponuja kot odkupnino za tiste, za katere posreduje, svojo prostovoljno sočutno žrtev, ki nosi prijeten vonj po božjem sodniku Ljubezni in Pravičnosti, ki ju hkrati predstavlja. čas Njegova priprošnja ni samodejna; izvaja jo ali ne, odvisno od tega, ali si jo prosilec zasluži ali ne. Priprošnja Jezusa Kristusa je motivirana z njegovim sočutjem do naravnih telesnih slabosti njegovih izvoljenih, vendar ga nihče ne more prevarati, on sodi in se bori po pravici in pravičnosti ter prepoznava svoje prave častilce in sužnje; kakšni so njegovi pravi učenci. V obredu parfumi simbolizirajo prijeten vonj Jezusa, ki lahko tako s svojim osebnim dišavom, prijetnim Bogu, daruje molitve svojih zvestih svetnikov. Princip je podoben začinjnanju jedi, ki jo bomo pojedli. Preroška podoba zmagovitega Kristusa, zemeljskega velikega duhovnika, postane zastarela in mora izginiti skupaj s templjem, v katerem izvaja svoje verske obrede. Načelo priprošnje ostaja tudi po tem, kajti molitve, ki jih svetniki obračajo k Bogu, so predstavljene v imenu in po zaslugah Jezusa Kristusa, nebeškega priprošnjika in Boga hkrati v polnosti.

Miza razstavnih kruhov

V templju je postavljen na desni, na severni strani. Postavitveni kruh predstavlja duhovno hrano, ki sestavlja življenje Jezusa Kristusa, pravo nebeško mano, dano izvoljenim. Hlebov je dvanajst, kakor je dvanajst rodov v božanskem in človeškem zavezništvu, ki se je sklenilo v Jezusu Kristusu v celoti Bogu (= 7) in v celoti Človeku (= 5); ker je število dvanajst število tega zavezništva med

Bogom in človekom, je Jezus Kristus aplikacija in popoln model. Na njem je Bog zgradil svoja zaveznitva z 12 patriarhi, 12 Jezusovimi apostoli, 12 plemeni, zapečatenimi v Rev.7. Glede na njeno usmerjenost proti severu »templja« je ta miza na strani nove zaveze in na strani velikega kerubina, postavljenega na levi v svetišču.

Kvadrat

Daritveni oltar

V Razodetju 11:2 Duh pripisuje posebno usodo »dvorišču« svetišča: » *Zunanje dvorišče templja pa pustite v zunaj in ga ne merite; kajti dano je bilo narodom, in dvainštirideset mesecev bodo teptali sveto mesto .« » Dvorišče « označuje zunanje dvorišče pred vhodom v sveti kraj ali pokrit tempelj. Tam najdemo elemente religioznega rituala, ki zadeva fizični vidik bitij. Najprej je tu žrtveni oltar, na katerem sežgejo žrtvovane živali. Od prihoda Jezusa Kristusa, ki je prišel opraviti popolno žrtev, je ta obred postal zastarel in se končal v skladu s prerokbo Dan.9:27: »Sklenil bo trdno zavezo z mnogimi za en teden in za pol tedna. **on bo povzročil prenehanje daritve in daritve**; uničevalec bo zagrešil najgnusnejše stvari, dokler uničenje in tisto, kar je bilo rešeno, ne pade na uničevalca . V Heb.10:6 do 9 je stvar potrjena: » ***Nisi sprejel žgalnih daritev ali žrtev za greh . Potem sem rekel: Glej, prihajam (v zvitku knjige govori o meni)***, da izpolnim tvojo voljo, o Bog. Potem ko je najprej rekel: ***Žrtev in daritev, ki jih nisi hotel ali sprejel, Niti žgalnih daritev niti daritev za greh*** (ki se darujejo po postavi), je nato rekel: *Glej, prihajam, da izpolnim tvojo voljo. Tako ukine prvo, da bi vzpostavil drugo. Na podlagi te volje smo posvečeni z daritvijo telesa Jezusa Kristusa, enkrat za vselej .«* Zdi se, da je Pavel, domnevni avtor tega pisma, naslovljenega na »Hebrejce«, to napisal po nareku Jezusa Kristusa; ki upravičuje njegovo neizmerno svetlobo in neprimerljivo natančnost. Dejansko mu je lahko samo Jezus Kristus osebno rekel: “(*V zvitku knjige je o meni*) ”. Toda 8. verz besedila 40. psalma pravi: » z zvitkom knjige, napisane zame «. To spemembo je torej mogoče upravičiti s tem Kristusovim osebnim dejanjem s Pavlom, ki je ostal tri leta izoliran v Arabiji, pripravljen in poučen neposredno od Duha. In spomnim vas, da je bilo tako že z zvitkom, ki ga je napisal Mojzes, ki ga je napisal po Božjem nareku.*

Morje, rezervoar za umivanje

Drugi element kvadrata je čistilna posoda, predpodoba obreda krsta. Bog ji je za ime dal besedo »morje«. V človeški izkušnji je morje sinonim za »smrt«. S svojim potopom je pogoltnila predpotopne ljudi in potopila vso faraonovo konjenico, ki je zasledovala Mojzesa in njegovo hebrejsko ljudstvo. Pri krstu, nujno v popolni potopitvi, naj bi stari grešni človek umrl, da bi prišel iz vode kot novo bitje, ki ga je Jezus Kristus odrešil in prerodil in mu pripisal svojo popolno pravičnost. Vendar je to le teoretično načelo, katerega uporaba bo odvisna od narave kandidata, ki se bo predstavil. Ali pride, kakor Jezus, pri krstu, da bi izpolnjeval Božjo voljo? Odziv je individualen in Jezus pripisuje ali ne pripisuje svojo pravičnost, odvisno od primera. Gotovo je, da bo tisti, ki hoče izpolnjevati njegovo voljo, z veseljem in hvaležnostjo spoštoval sveti božji zakon, katerega

kršitev je greh. Če mora umreti v vodi krsta, ni govora o njegovem ponovnem rojstvu v službi Kristusa, razen po naključju zaradi telesne šibkosti človeka.

Tako lahko krščanski izvoljenec, očiščen svojih grehov in oblečen v pripisano pravičnost Jezusa Kristusa, kot duhovnik stare zaveze, vstopi v svetišče ali tempelj, da bi služil Bogu v Jezusu Kristusu. Pot resnične božje vere je torej razkrita s to slikovno konstrukcijo, ker so to le simboli, resničnost se bo pokazala v delih, ki jih bodo upravičeni izvoljenci prinesli pred ljudi, angele in Boga stvarnika.

Božji načrt, prerokovan v podobah

V svojem načrtu je Bog odstranil greh izvoljenih s krvjo Jezusa Kristusa, prinešenega na milostni sedež svetišča ali najsvetejšega. Adventistična medicinska sestra arheolog Ron Wyatt, ki je dobil dovoljenje za izjemna izkopavanja na mestu gore Golgota v Jeruzalemu do leta 1982, je razkril, da je Jezusova kri dejansko tekla po levi strani milostnega sedeža v podzemni jami šest metrov pod križem. Kristusovega križanja; stvar, ki se je zgodila ob vznožju gore Golgote. Pri duhovniškem obredu je duhovnik, postavljen v svetišče, obrnjen proti milostnemu stolu in nebeškemu stvarju, nameščenim v najsvetejšem, svetišču. Torej, kar je na levi strani človeka, je na desni strani Boga. Podobno se pisanje v hebrejščini izvaja od desne proti levi od človeka, v smeri sever-jug, torej od leve proti desni od Boga. Tako je načrt obeh zavez zapisan v branju tega najsvetejšega kraja, od človekove desne proti levi; ali nasprotno za Boga. Starozavezni Judje so Bogu služili pod simbolično podobo keruba v svetišču na njihovi desni. Med njunim zavezništvo so s krvjo kozla, ki so ga ubili na »dan sprave«, poškopili sprednjo stran in milostni prestol. Veliki duhovnik je sedemkrat s prstom poškopil proti vzhodu. Res je, da je bilo staro zavezništvo vzhodna faza njegovega rešilnega projekta. Grešniki, ki jim je bilo treba odpustiti, so bili sami na vzhodu, v Jeruzalemu. Na dan, ko je Jezus prelil svojo kri, je padla na ta isti usmiljeni stol in nova zaveza, sklenjena na njegovi krvi in njegovi pravičnosti, se je začela pod znamenjem drugega keruba, ki se nahaja na levi, južni strani. Tako, gledano od Boga, je to napredovanje potekalo z njegove leve na **njegovo** »desno« , stran njegovega blagoslova, kot je zapisano v Psalmih 110:1: »Davidov. Psalm. Beseda GOSPODOVA mojemu Gospodu: Sedi na **moji desnici**, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog . In potrjuje Heb.7:17, vrstice od 4 do 7 določajo: » Jahve je prisegel in se ne bo pokesal: ti si duhovnik za vekomaj, kakor Melkizedek. Gospod na tvoji desnici zlomi kralje na dan svoje jeze. Pravico dela med narodi: vse je polno trupel; razbija glave po vsej državi. Med hojo pije iz potoka: zato dvigne glavo . Tako krotki, a pravični Jezus Kristus poskrbi, da posmehljivci in uporniki plačajo ceno za svoj prezir do vzvišenega pričevanja njegove sočutne ljubezni do svojih odrešenih izvoljencev.

Da se Hebrejci ob vstopu na dvor ali v tempelj obrnejo s hrbtom proti »vzhajajočemu soncu«, ki so ga ves čas oboževali pogani na različnih krajih na zemlji, je Bog hotel, da se svetišče po svoji dolžini zgradi na vzhodu. Zahodna os. Desna stena najsvetejšega se je torej po svoji širini nahajala na »severni«, leva stena pa na »južni« strani.

V Mateju 23,37 si je Jezus dal podobo »kokoši , ki varuje svoje piščance pod svojimi peruti «: » Jeruzalem, Jeruzalem, ki ubijaš preroke in kamnaš tiste, ki so ti poslani, Kolikokrat sem hotel zberite svoje otroke, kakor kokoš zbira svoje piščance pod peruti, pa niste hoteli! ". To je tisto, kar učijo iztegnjena krila obeh kerubinov za vsako od obeh zaporednih zvez. Po Exo.19:4 se Bog primerja z " orlom ": " Videl si, kaj sem storil Egiptu in kako sem te nosil na orlovskih krilih in te pripeljal k sebi ". V Raz.12:14 navaja " velikega orla ": " In dve peruti velikega orla sta bili dani ženi, da je lahko odletela v puščavo, na svoj kraj, kjer se bo hranila nekaj časa, časa , in pol časa, daleč od obličja kače .« Te slike ponazarjajo isto resničnost: Bog varuje tiste, ki jih ljubi, ker oni ljubijo njega, v dveh zaporednih zavezništvih, pred in po Jezusu Kristusu.

Končno je hebrejski tempelj simbolično predstavljal Kristusovo telo, telo izvoljenih in skupno Kristusovo nevesto, njegove izbrance, skupščino izvoljenih. Zaradi vseh teh razlogov je Bog vzpostavil higienska prehranska pravila, tako da so te različne oblike templja posvečene in spoštovane; 1Kor.6:19: » *Ali ne veste, da je vaše telo tempelj Svetega Duha, ki je v vas, ki ga imate od Boga, in da niste svoji?* »

Zlato, nič drugega kot zlato

Opozoriti moramo tudi na pomembnost tega merila: vse pohištvo in posoda, kerubi in same notranje stene so iz zlata ali prekrite s kovanim zlatom. Značilnost zlata je njegova nespremenljivost; to je edina vrednost, ki jo daje Bog. Ni presenetljivo, da je zlato naredil za simbol popolne vere, katere edinstven in popoln model je bil Jezus Kristus. Notranjost templja in svetišča ponazarjata notranji vidik duha Jezusa Kristusa, v katerem prebiva posvečenje, čistost Svetega Božjega Duha; njegov značaj je bil nespremenljiv in to je bil vzrok za njegovo zmago nad grehom in smrtjo. Zgled, ki ga je dal Jezus, je Bog predstavil kot model za posnemanje vsem svojim izvoljencem; to je njegova zahteva, edini pogoj za individualno in kolektivno združljivost z večnim nebeškim življenjem, plačo in nagrado zmagovalcev. Vrednote, ki so bile njegove, morajo postati naše, podobni mu moramo biti kot kloni, kot je zapisano v 1. Janezovem pismu 2,6: » *Kdor pravi, da ostane v njem, mora tudi hoditi, kakor je on hodil – tako* «. Pomen zlata nam je podan v 1. Petrovem pismu 1:7: » *da preizkušnja vaše vere, ki je dragocenejša od minljivega zlata (ki pa se preizkuša v ognju), prinese hvalo, slavo in čast. , ko se prikaže Jezus Kristus . Bog preizkuša vero svojih izvoljenih. Čeprav je nespremenljivo, lahko zlato vsebuje sledi nečistih materialov in da jih odstranimo, ga je treba segreti in stopiti. Žindra ali nečistoče se nato dvignejo na površino in jih je mogoče odstraniti. Je podoba izkušnje zemeljskega življenja odrešenih učencev, v katerem Kristus izkorenini zlo in jih očiščuje ter postavlja v različne preizkušnje. In le pod pogojem njihove zmage v preizkušnji, na koncu njihovega življenja o njihovi večni usodi odloča veliki sodnik Jezus Kristus. To zmago lahko dosežemo le z njegovo podporo in pomočjo, kot je izjavil v Janezu 15,5-6 in 10 do 14: » *Jaz sem trta, vi ste mladike. Kdor ostaja v meni in v katerem jaz ostajam, obrodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesar. Če kdo ne ostane v meni, se vrže ven kakor veja in se posuši; nato naberemo veje, jih vržemo v ogenj in zgorijo .«* Zahteva se poslušnost Božjim zapovedim: » *Če se boste držali mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem jaz izpolnjeval**

zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni. ". Umiranje za svoje prijatelje postane popoln vrhunec norme človekove sublimirane ljubezni: " *To je moja zapoved: Ljubite se med seboj, kakor sem jaz ljubil vas.* " *Ni večje ljubezni, kot je dati kdo svoje življenje za svoje prijatelje .* " Toda to Jezusovo priznanje je pogojno: » **Moji prijatelji ste, če delate, kar vam zapovedujem** .«

Svečnik s sedmimi svetilkami pa je bil izdelan iz čistega zlata. Potem bi lahko le simboliziral popolnost Jezusa Kristusa. Zlato, ki so ga kasneje našli v cerkvah rimskokatoliške vere, odraža trditev o njeni lažni veri. Zato so bili nasprotno protestantski templji brez vseh okraskov, skromni in strogi. V simboliki svetišča in templja prisotnost zlata dokazuje, da lahko svetišče predstavlja le božanskega Jezusa Kristusa. Toda v nadaljevanju je zapisano, da je on glava, glava Cerkve, ki je njegovo telo v Efežanih 5:23-24: » *kajti mož je glava ženi, kakor je Kristus glava Cerkve. , ki je njegovo telo in katerega on je Odrešenik. Kakor je torej Cerkev podrejena Kristusu, tako morajo biti tudi žene v vsem podrejene svojim možem.* » Nato pa Duh navaja: » *Možje, ljubite svoje žene, kakor je Kristus ljubil Cerkev in dal samega sebe zanjo, da bi jo posvetil z besedo, potem ko jo je očistil s krstom v vodi, da bi naredil to Cerkev. pojavi se pred njim veličasten, brez madeža ali gube ali česa podobnega, vendar sveti in neoporečni.* ". Tukaj je torej, jasno izraženo, kaj sestavlja prava krščanska vera. Njegov standard ni le teoretičen, ampak je praksa, ki se izvaja v vsej svoji realnosti. Zahteva se strinjanje z merilom njegove razkrite » **besede** «; ki vključuje izpolnjevanje Božjih zapovedi in odlokov ter poznavanje skrivnosti, razkritih v njegovih svetopisemskih prerokbah. To merilo, » *neoporečno* ali *neoporečno* « izvoljenih, se spomni in potrdi v Razodetju 14:5, kjer se pripisuje »adventističnim« svetnikom resnične končne Kristusove vrnitve. Označeni so s simbolom " *144.000* ", zapečatenim z " **Božjim pečatom** " v Raz.7. Njihova izkušnja je **celotna posvečenje** . Ta študija kaže, da so tabernakelj, svetišče, tempelj in vsi njihovi simboli prerokovali veliki Božji načrt odrešenja. Našli so svoj namen in izpolnitev v razodetju zemeljske službe Jezusa Kristusa, ki se je razodela ljudem. Tako je odnos, ki ga izbranec vzdržuje z njim, preroške narave in značaja; nevedni človek se zaupa stvarniku Bogu, ki ve vse; ki gradi njegovo prihodnost in mu jo razkriva.

Preučevanje templja, ki ga je zgradil kralj Salomon, nam je pravkar pokazalo, da ne smemo zamenjevati "tempeljskega" dela, ki je dostopen ljudem, s "svetiščem", rezerviranim izključno za nebeškega Boga. Zaradi tega beseda »svetišče«, uporabljena namesto besede »svetost« v Dan 8,14, tokrat izgubi vso legitimnost, ker se nanaša na nebeški kraj, kjer leta 1843 ni potrebno očiščenje. In nasprotno, beseda "svetost" se nanaša na svetnike, ki morajo prenehati s prakso greha na zemlji, da bi bili posvečeni ali izbrani za izvolitev od Boga.

Ob smrti Jezusa Kristusa je Bog raztrgal tančico, ki je ločevala »tempelj« od »svetišča«, toda samo molitve svetnikov so dobile duhovni dostop do nebeškega svetišča, kjer je Jezus posredoval zanje. Tempeljski del naj bi še naprej opravljal svojo vlogo zbirne hiše za izvoljene na zemlji. Tako je bilo leta 1843, princip je bil obnovljen. »Tempelj« svetnikov ostaja na zemlji in v »svetišču«, samo nebeškem, Kristusova priprošnja se uradno nadaljuje v korist samo izbranih adventističnih izvoljenih. V novem zavezništvu torej ni več »svetišča« na zemlji,

kjer njen simbol izgine. Vse, kar ostane, je duhovni »tempelj« odrešenih izvoljenih.

Edina nečistoča, ki je zahtevala očiščenje, so bili grehi ljudi na zemlji, kajti noben njihov greh ni oskrunil nebes. To je lahko storila le prisotnost hudiča in njegovih uporniških demonov, zato jih je Jezus Kristus v Mihaelu zmagovalno izgnal iz nebes in vrgel na zemljo greha, kjer morajo ostati do svoje smrti.

Po razpravi o simboliki svetosti je treba razumeti še eno stvar. Čeprav so ti simboli sveti, so le materialne stvari. Resnična svetost je v življenju, zato je bil Jezus Kristus več kot tempelj, ki je sam obstajal samo zato, da bi zaščitil Božji zakon, podobo njegovega značaja in njegovo pravičnost, ki jo je žalil zemeljski grešnik. Samo zato, da bi služil kot podpora za poučevanje svojih izvoljenih, je Bog dal te stvari doseči po Mojzesu in njegovih delavcih. Da bi se izognil malikovalskemu vedenju, je Bog leta 1982 pooblastil človeka, svojega služabnika, Rona Wyatta, da najde in se dotakne skrinje njegovega pričevanja. Ker je »Jezusovo pričevanje«, ki je »duh prerokbe«, veliko *boljše* . zanj in bolj koristen, saj je osebno prišel razkriti pomen odrešitvenega projekta, pripravljenega za njegove izbrance, izbrane na zemlji. Ronu Wyattu je bilo dovoljeno posneti Deset zapovedi, ki so jih angeli vzeli iz skrinje, vendar je film zavrnil. Ta dejstva dokazujejo, da je Bog vnaprej vedel za svojo zavrnitev, vendar nas ta izbira ščiti pred malikovalstvom, ki bi ga takšen posnetek lahko povzročil pri nekaterih njegovih bolj ranljivih izbrancih. Ta resničnost se nam je razodela, da jo hranimo v mislih svojega srca kot sladek privilegij, ki nam ga daje naš Bog ljubezni.

Ločitve Geneze

Medtem ko nam je preučevanje tega dela razkrilo skrivnosti, skrite v prerokbah Daniela in Razodetja, vam moram zdaj pomagati odkriti prerokbe, ki so bile razkrite v knjigi Geneze, besedi, ki pomeni »začetek«.

Pozor!!! Pričevanje, ki ga bomo upoštevali v tej študiji Geneze, je prišlo neposredno iz Božjih ust, ki jo je narekoval svojemu služabniku Mojzesu. Neverovanje v to zgodbo predstavlja največjo ogorčenje, ki ga je mogoče storiti neposredno Bogu, ogorčenje, ki dokončno zapre vrata v nebesa, ker razkrije popolno odsotnost »vere, brez katere je nemogoče biti vseč Bogu « , Hebrejcem 11:6

V prologu svoje Apokalipse je Jezus močno vztrajal pri tem izrazu: » *Jaz sem alfa in omega, začetek in konec* «, ki ga ponovno citira na koncu svojega Razodetja v Razodetju 22:13. Opazili smo že preroški značaj Prve Mojzesove knjige, zlasti glede sedemdnevnega tedna, ki prerokuje sedem tisoč let. Tukaj se lotim te knjige Geneze z vidika teme » **ločevanja** «, ki jo še posebej označuje, kot bomo videli.

Geneza 1

1. dan -

Geneza 1:1: » *V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo* «

Kot pove beseda » *začetek* «, je » *zemljo* « res ustvaril Bog kot središče in osnovo nove razsežnosti, vzporedne z oblikami nebeškega življenja, ki so bile pred tem. Če uporabim podobo slikarja, gre zanj za ustvarjanje in uresničevanje nastajanja nove slike. Toda naj že omenimo, da sta » *nebesa in zemlja* « že od svojega izvora **ločena** . » *Nebesa* « označujejo prazen, temen in neskončen medzvezdni kozmos; in » *zemlja* « se nato pojavi v obliki krogle, prekrite z vodo. » *Zemlja* « ni obstajala pred tednom stvarjenja, saj je ustvarjena na začetku ali » *začetku* « stvarjenja te specifične zemeljske razsežnosti. Izhaja iz nič in se oblikuje po Božjem ukazu, da izpolni vlogo, ki je postala nujna zaradi svobode, ki je izvor greha, ki ga je v nebesih zagrešilo njegovo prvo bitje; tisti, ki ga Izaija 14:12 označuje z imeni » *jutranja zvezda* « in » *sin zarje* «, je postal Satan, odkar je izpodbijal Božjo oblast. Od takrat je bil vodja obstoječega nebeškega uporniškega tabora in prihodnjega zemeljskega tabora.

1. Mojz. 1:2: » *Zemlja je bila brez oblike in prazna: tema je bila nad globino in Božji duh je šel nad vode* .«

Ko slikar začne z nanosom ozadja na platno, Bog predstavi situacijo, ki prevladuje v že ustvarjenem nebeškem življenju in zemeljskem življenju, ki ga bo ustvaril. Tako označuje z besedo " *tema* " vse, kar mu ni po volji, kar bo v absolutnem nasprotju imenoval " *luč* ". Upoštevajmo povezavo, ki jo ta verz vzpostavlja med besedo » *tema* «, vedno v množini, saj je njenih vidikov več, in besedo » *brezno* «, ki označuje zemljo, ki ne nosi nobene oblike življenja. Bog je s tem simbolom označil svoje sovražnike: "brezbožne" revolucionarje in svobodne

mislece v Raz.11:7 in upornike papeškega katolicizma v Raz.17:8. Toda uporni protestanti so se jim pridružili leta 1843 in prešli pod oblast Satana, »angela brezna« iz Razodetja 9:11; ki se jim je leta 1995 pridružil neverni adventizem.

V podobi, ponujeni v tem verzu, vidimo, da "tema" ločuje "Božjega duha" od "vode", ki bo simbolično prerokovala, v Danielu in Razodetju, množice "ljudstev, narodov in jezikov" pod simboli »morje« v Dan.7:2-3 in Raz.13:1 in pod »rekami« v Raz.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Ločitev bodo kmalu pripisali izvirnemu »grehu«, ki ga bosta zagrešila Eva in Adam. Kot na sliki se Bog drgne s svetom teme, povezanim z uporniškimi angeli, ki sledijo Satanu pri njegovi odločitvi, da izpodbija Božjo oblast.

1. Mojz. 1:3: »Bog je rekel: Naj bo luč! In svetloba je bila

Bog postavlja svoje merilo »dobrega« po svoji lastni in suvereni presoji. Ta možnost »dobrega« je povezana z besedo »luč« zaradi njenega veličastnega vidika, ki je viden vsem in vsem, ker dobro ne ustvarja »sramote«, zaradi katere se človek skriva, da bi izpolnil svojo hudobijo. To »sramoto« bo občutil Adam po grehu po 1. Mojz. 3 v primerjavi z 1. Mojz. 2:25.

1. Mojz. 1:4: »Bog je videl, da je luč dobra; in Bog je ločil luč od teme.»

To je **prva sodba**, ki jo je izrekel Bog. Razkriva svojo izbiro dobrega, ki ga priključuje beseda »luč«, in svojo obsodbo zla, **označenega** z besedo »tema«.

Bog nam razkrije namen svojega zemeljskega stvarjenja in torej končni rezultat, ki ga bo dosegel njegov projekt: dokončno **ločitev** tistih, ki ljubijo njegovo »luč«, od tistih, ki imajo raje »temo«. »Svetloba in tema« sta dve izbiri, ki ju omogoča načelo svobode, ki jo je Bog želel dati vsem svojim nebeškim in zemeljskim bitjem. Ta dva nasprotujoča si tabora imata na koncu dva voditelja; Jezus Kristus za »luč« in Satan za »temo«. In ta dva nasprotujoča si tabora, kot dva pola zemlje, bosta imela tudi dva različna absolutna konca; izvoljeni bodo večno živeli v Božji luči po Raz.21:23; in uničeni s Kristusovo vrnitvijo bodo uporniki končali kot »prah« na opustošeni zemlji, ki ponovno postane »brezno« iz 1. Mojzesove 1:2. Vstali za sodbo bodo dokončno uničeni in porabljeni v »ognjenem jezeru« »druge smrti« po Raz.20:15.

1. Mojz. 1:5: »Bog je svetlobo imenoval dan, temo pa noč. Bil je torej večer in bilo je jutro: to je bil prvi dan.»

Ta »prvi dan« stvarjenja je posvečen dokončni ločitvi dveh taborov, ki ju tvorita izbira »luč in tema«, ki si bosta nasprotovala na zemlji do končne zmage Jezusa Kristusa in prenove stvarstva. »Prvi dan« je torej »označen« s pooblastilom, ki ga Bog daje upornikom, da se borijo proti njemu v »sedem tisoč« letih, ki jih prerokuje ves teden. Tako je idealno primeren, da postane znamenje ali "oznaka" lažnega božjega oboževanja, ki ga najdemo v šestih tisočletjih med nezvestimi poganskimi ali judovskimi ljudstvi, predvsem pa v krščanski dobi, od sprejetja "dneva Nepremaganih" Sonce« kot tedenski dan počitka, ki ga je uvedla cesarska oblast Konstantina I. 7. marec 321. Tako je od tega datuma sedanja »krščanska« nedelja postala »znamenje zveri«, ki se nadaljuje z versko podporo mu je papeška rimskokatoliška vera iz leta 538. Očitno je imel »alfa« iz Geneze veliko za ponuditi zvestim služabnikom Jezusa Kristusa časa »omega«. In še ni konec.

2. dan

1. Mojz. 1:6: » *Bog je rekel: Naj bo razdalja med vodami in naj loči vode od voda .«*

Tudi tukaj gre za vprašanje **ločitve** : " vode od voda ". Dejanje prerokuje **ločitev** božjih bitij, ki jih simbolizirajo " vode ". Ta verz potrjuje naravno **ločitev** nebeškega življenja od zemeljskega življenja in v obeh **ločitev** »božjih sinov« od »hudičevih sinov«, ki so kljub temu poklicani k skupnemu sobivanju do sodbe, ki jo zaznamuje smrt Jezusa Kristusa za uporniških zlih angelov in do vrnitve v slavi Jezusa Kristusa za Zemljane. Ta **ločitev** bo upravičila dejstvo, da bo človek ustvarjen nekoliko manjvrednega od nebeških angelov, saj mu bo nebeška dimenzija nedostopna. Zgodovina Zemlje bo dolga razvrščanje do njenega konca. Greh je vzpostavil nered in Bog to nered organizira s selektivnim razvrščanjem.

1. Mojz. 1:7: » *In Bog je naredil oblik in ločil vode, ki so pod oblikom, od voda, ki so nad oblikjem. In tako je bilo .* »

Podana podoba **ločuje** zemeljsko življenje, ki ga prerokujejo » vode, ki so spodaj «, od nebeškega življenja, ki je » nad prostranstvom «.

1. Mojz. 1:8: » *Bog je prostranstvo imenoval nebesa. In bil je večer in bilo je jutro: to je bil drugi dan .* »

To nebo označuje atmosfersko plast, ki je nastala iz dveh plinov (vodika in kisika), ki sestavljata vodo, obdaja celotno površino zemlje in ki človeku naravno ni dostopna. Bog ga povezuje s prisotnostjo nevidnega nebesnega življenja, kar velja, saj bo sam hudič prejel ime " knez oblasti zraka " v Efež. 2:2: "... v katerem ste nekoč hodili, glede na pot tega sveta, po **princu moči zraka**, duha, ki zdaj deluje v sinovih upora "; odnos, ki ga je imel že v nebesnem svetu.

3. dan

1. Mojz. 1:9: » *Bog je rekel: Vode, ki so pod nebom, naj se zberejo na eno mesto in naj se prikaže suha zemlja. In tako je bilo .* »

Do takrat so " vode " pokrivalo celotno zemljo, vendar še niso vsebovale nobene oblike morskega živalskega življenja, ki bo ustvarjeno 5. dan . Ta natančnost bo dala vso svojo pristnost delovanju poplave iz Geneze 6, ki bo lahko razširila obliko živalskega morskega življenja na potopljeno zemljo; kar bo potem upravičilo iskanje morskih fosilov in školjk tam.

1. Mojz. 1:10: » *Bog je suho kopno imenoval zemlja, vodne mase pa morja. Bog je videl, da je dobro .* »

To novo **ločitev Bog** ocenjuje kot " dobro ", ker onkraj oceanov in celin daje tema dvema izrazoma " morje in kopno " vlogo dveh simbolov, ki bosta označevala katoliško krščansko cerkev in krščansko protestantsko levo prvo pod imenom reformirane cerkve. Njuno **ločitev** , izvedeno med letoma 1170 in 1843, Bog zato ocenjuje za » dobro «. In njegova spodbuda za njegove zveste služabnike v času reformacije je bila razkrita v Razodetjih 2:18 do 29. V teh vrsticah najdemo to pomembno razjasnitev vrstic 24 in 25, ki pričata o izjemni začasni situaciji: »Vam , vsem drugim v Tiatiri, ki ne sprejmejo tega nauka in ki niso spoznali Satanovih globin, kot jih imenujejo, vam pravim: Ne nalagam vam

nobenega drugega bremena ; Drži samo tisto, kar imaš, dokler ne pridem ." S tem ponovnim združevanjem Bog spet vnaša red v nered, ki so ga ustvarili uporni angelski in človeški duhovi. Opozorimo na ta drugi nauk, » *zemlja* « bo dala ime celotnemu planetu, ker je » *suha* « pripravljena, da bo naravno okolje za življenje človeka, za katerega je to stvaritev ustvaril Bog. Ker je morska površina štirikrat večja od površine suhe zemlje, bi planet lahko prevzel ime " *morje* ", ki je bolj zaslužno, vendar neupravičeno v božanskem projektu. Besede tega »reka«: »ptice se združujejo in ptice združujejo v jate«, najdemo v teh skupinah. Tako so bili med letoma 1170 in 1843 zvesti in miroljubni protestanti rešeni po Kristusovi pravičnosti, ki jim je bila izjemoma pripisana brez pokorščine sobotnemu počitku pravega sedmega dne: sobote. In zahteva tega počitka je tisto, zaradi česar je " *zemlja* " simbol lažne krščanske vere od leta 1843, po Dan 8:14. Dokaz te božanske sodbe se pojavi v Razodetju 10:5, saj Jezus postavi " *svoje noge* " na " *morje in zemljo* ", da bi ju zdrobil s svojo jezo.

1. Mojz. 1:11: » *Tedaj je Bog rekel: Zemlja naj požene zelenje, travo, ki daje seme, in sadno drevje, ki rodi sad po svoji vrsti, ki ima svoje seme v sebi na zemlji. In tako je bilo .* »

Prednost, ki jo je Bog dal suhi deželi, je potrjena: prvič, prejme moč, da » **proizvaja** « » *zelenje, travo, ki nosi seme, sadno drevje, ki rodi sad po svoji vrsti* «; vse stvari, proizvedene najprej za potrebe človeka, nato pa za kopenske in nebeške živali, ki ga bodo obkrožale. Te stvaritve zemlje bo Bog uporabil kot simbolične podobe za razkrivanje svojih lekcij svojim služabnikom. Človek bo tako kot »*drevo* « obrodil sadove, dobre ali slabe.

1. Mojz. 1:12: » *Zemlja je rodila zelenje, travo, ki nosi seme po svoji vrsti, in drevesa, ki dajejo sad in imajo v sebi seme po svoji vrsti. Bog je videl, da je dobro.* »

V tem 3. ^{dnevu} nobena napaka ne omadežuje dela, ki ga je ustvaril Bog, narava je popolna, velja za " *dobro* ". V popolni atmosferski in zemeljski čistosti zemlja množi svoje produkcije. Sadježi so namenjeni bitjem, ki bodo živela na zemlji: ljudem in živalim, ki bodo obrodili sadove glede na svojo osebnost.

1. Mojz. 1:13: » *Bil je torej večer in bilo je jutro: bil je tretji dan .*«

4. dan -

1. Mojz. 1:14: » *Bog je rekel: Naj bodo luči na nebu, da ločijo dan od noči; naj bodo znamenja za čase, dneve in leta .*

nova **ločitev** : " *dan od noči* ". Do tega četrtega dne nebesno telo ni dobilo dnevne svetlobe. Ločevanje dneva in noči je že obstajalo v virtualni obliki, ki jo je ustvaril Bog. Da bi svoje ustvarjanje naredil neodvisno od svoje prisotnosti, bo Bog četrti dan ustvaril nebesne zvezde, ki bodo ljudem omogočile vzpostavitev koledarjev na podlagi položaja teh zvezd v medzvezdnem kozmosu. Tako se bodo pojavila znamenja zodiaka, astrologija pred svojim časom, vendar brez sedanjega vedeževanja, ki ji je pritrjeno, to je astronomije.

1. Mojz. 1:15: » *In naj bodo luči na nebeškem oboku, da svetijo na zemljo. In tako je bilo .*»

» *Zemlja* « mora biti osvetljena z » *dnevom* « in tudi z » *nočjo* «, toda » *luč* « » *dneva* « mora preseči svetlobo » *noči* «, ker je simbolična podoba Boga resnice, Stvarnika vsega ki živi. In nasledstvo v redu " *noč dan* " prerokuje njegovo končno zmago proti vsem njegovim sovražnikom, ki so tudi njegovi ljubljani in blagoslovljeni izvoljeni. Ta vloga, ki sestoji iz » *osvetljevanja zemlje* «, bo tem zvezdam dala simbolni pomen verskega dejanja, ki uči resnice ali laži, predstavljene v imenu Boga stvarnika.

Gen.1:16: » *Bog je naredil dve veliki luči, večjo luč, da vlada dnevu, in manjšo luč, da vlada noči; delal je tudi zvezde .*«

Pazljivo upoštevajte to podrobnost: s priklicem » *sonca* « in » *lune* «, » *dveh velikih svetilk* «, Bog označi sonce z izrazom » *največji* «, medtem ko mrki to dokazujejo, se nam prikažeta dva sončna in lunin disk pod isto velikostjo, ena vzajemno pokriva drugo. Toda Bog, ki ga je ustvaril, ve pred človekom, da je njegov majhen videz posledica njegove oddaljenosti od zemlje, saj je sonce 400-krat večje, a 400-krat dlje od lune. S to natančnostjo potrjuje in potrjuje svoj najvišji naziv Boga stvarnika. Poleg tega na duhovni ravni razkriva svojo neprimerljivo »veličino« v primerjavi z majhnostjo lune, simbola noči in teme. Uporaba teh simboličnih vlog se bo nanašala na Jezusa Kristusa, imenovanega " *luč* " v Janezu 1:9: " *Ta luč je bila resnična luč, ki, ko pride na svet, razsvetljuje vsakega človeka* ". Naj opozorimo, da je bila starodavna zveza telesnih Judov, zgrajena na luninem koledarju, postavljena v znamenje »temne« dobe; to do prvega in drugega Kristusovega prihoda. Tako kot je praznovanje »praznikov mlajev«, čas, ko izginjajoča luna postane nevidna, prerokoval prihod Kristusove sončne dobe, ki jo Mal.4:2 primerja s »soncem pravičnosti«: » *Toda za vas, kdor se boji mojega imena, bo vzšlo sonce pravičnosti in ozdravitev bo pod njegovimi perutmi; šli boste ven in skakali boste kot teleta iz hleva ,...*«. Po starem judovskem zavezištvu je " *luna* " postala simbol krive krščanske vere, zaporedoma katoliške od leta 321 in 538, nato protestantske od leta 1843 in ... institucionalne adventistične od leta 1994.

Verz omenja tudi " *zvezde* ". Njihova svetloba je šibka, vendar jih je tako veliko, da kljub temu razsvetljujejo nebo zemeljskih noči. » *Zvezda* « tako postane simbol verskih glasnikov, ki ostanejo stati ali padejo kot znamenje » *6. pečata* « iz Razodetja 6:13, v katerem je padec zvezd prišel prerokovati 13. novembra 1833 izvoljenim. Velik padec protestantizma leta 1843. Ta padec je zadeval tudi Kristusove glasnike, prejemnike sporočila iz » *Sard* «, ki jim je Jezus izjavil: » *imate, da ste živi in da ste mrtvi* «. Tega padca se spominja Razodetje 9:1: » *Peti angel je zatrobil na trobento. In videl sem zvezdo, ki je padla z neba na zemljo . Njemu je bil dan ključ do brezna .*» Pred padcem protestantov Razodetje 8:10 in 11 spominja na katolicizem, ki ga je Bog dokončno obsodil: » *Tretji angel je zatrobil na trobento. In padla je z neba velika zvezda, ki je gorela kakor bakla ; in padlo je na tretjino rek in na vodne izvire.* » 11. verz ji daje ime » *Pelin* «: » *Ime te zvezde je Pelin ; in tretjina voda se je spremenila v pelin in veliko ljudi je umrlo ob vodah, ker so postale grenke .*« Stvar je potrjena v Raz 12,4: » *Njegov rep je odvelkel tretjino zvezd z neba in jih vrgel na zemljo. Zmaj je stal pred ženo,*

ki je bila tik pred porodom, da bi požrl njenega otroka, ko je rodila . Verski glasniki bodo nato žrtve usmrtitev francoskih revolucionarjev v Raz. 8:12: » Četrty angel je zatrobil na trobento. In tretjina sonca je bila udarjena, tretjina lune in tretjina zvezd, tako da je tretjina zatemnila in dan je izgubil tretjino svoje svetlobe, noč pa prav tako . Tarči svobodomiselnih revolucionarjev, sovražnih vsem oblikam vere, sta vedno delno (tretji) tudi » sonce « in » luna «.

V 1. Mojzesovi 15:5 » zvezde « simbolizirajo » seme «, obljubljeni Abrahamu: » In ko ga je odpeljal ven, je rekel: Poglej proti nebu in preštej zvezde, če jih znaš prešteti. In rekel mu je: To bo tvoje potomstvo . Pozor! Sporočilo nakazuje veliko količino, vendar ne pove ničesar o kakovosti vere te množice, v kateri bo Bog našel " mnogo poklicanih, a malo izbranih " po Mateju 22:14. » Zvezde « ponovno simbolizirajo izvoljene v Dan.12:3: » Tisti, ki so inteligentni, bodo sijali kakor sijaj neba, in tisti, ki mnoge učijo pravičnosti, bodo sijali kakor zvezde na veke vekov .«

1. Mojz. 1:17: » Bog jih je postavil na nebeško prostranstvo, da razsvetlujejo zemljo, «

Tukaj vidimo iz duhovnega razloga, kako Bog vztraja pri tej vlogi zvezd: » razsvetljevati zemljo «.

1. Mojz. 1:18: » Upravljati dan in noč in ločevati svetlobo od teme. Bog je videl, da je dobro .»

Tukaj Bog potrjuje duhovno simbolno vlogo teh zvezd, tako da povezuje " dan in svetlobo " na eni strani ter " noč in temo " na drugi strani.

1. Mojz. 1:19: » Bil je torej večer in bilo je jutro: bil je četrty dan .«

Zemlja lahko zdaj izkoristi svetlobo in sončno toploto, da zagotovi svojo rodovitnost in proizvodnjo rastlinske hrane. Toda vloga sonca bo postala pomembna šele po grehu, ki ga bosta zagrešila Eva in Adam. Življenje do tega tragičnega trenutka sloni na čudežni moči božje ustvarjalne moči. Zemeljsko življenje je organiziral Bog za ta čas, ko bo greh udaril zemljo z vsem svojim prekletstvom.

5. dan -

1. Mojz. 1:20: » Bog je rekel: Vode naj rodijo živa bitja v izobilju in ptice naj letajo po zemlji v nebeško prostranstvo .«

Na ta 5. ^{dan} Bog daje » vodam « moč, da » rodijo v izobilju žive živali «, tako številne in tako raznolike, da jih sodobna znanost težko našteje. Na dnu brezna v popolni temi odkrijemo neznano življenjsko obliko drobnih fluorescenčnih živali, ki utripajo, mežikajo in spreminjajo jakost svetlobe in celo barvo. Prav tako bo nebesna širjava deležna animacije leta " ptic ". Tukaj se pojavi simbol " kril ", ki krilatim telesnim živalim omogoča premikanje po zraku. Simbol bo pritrjen na nebesne duhove, ki ga ne potrebujejo, ker niso podvrženi zemeljskim in nebesnim fizičnim zakonom. In v krilatih vrstah zemlje si bo Bog pripisal podobo »orla«, ki se dviga najvišje med vsemi vrstami ptic in letečih živali. » Orel « postane tudi simbol imperija, kralja Nebukadnezarja v Dan.7:4 in tistega Napoleona 1. ^v Raz.8:13: » Pogledal sem in slišal orla, ki je letel v sredino z neba in rekel z močnim glasom: Gorje, gorje, gorje tistim, ki prebivajo na

zemlji, zaradi drugih zvokov trobent treh angelov, ki bodo zatrobili! » Nastop tega cesarskega režima je napovedal tri velike » nesreče «, ki bodo zadele prebivalce zahodnih držav pod simbolom zadnjih treh » trobent « Apo. 9 in 11, od leta 1843, ko je stopil v veljavo odlok Dan.8:14.

Poleg »orla « bodo ostale » nebeške ptice « simbolizirale nebeške angele, dobre in slabe.

1. Mojz. 1:21: » *Bog je ustvaril velike ribe in vsa živa bitja, ki se premikajo, ki so jih vode v izobilju rodile po njihovi vrsti; ustvaril je tudi vsako krilato ptico po njeni vrsti. Bog je videl, da je dobro .* »

Bog pripravlja morsko življenje na stanje greha, na čas, ko bodo "največje ribe " naredile najmanjšo hrano, to je načrtovana usoda in uporabnost njihove številčnosti v vsaki vrsti. " Ptice s krili " temu načelu ne bodo ubežale, ker se bodo tudi one pobijale za hrano. Toda pred grehom nobena morska žival ali ptica ne poškoduje drugega, življenje jih vse oživlja in živijo skupaj v popolni harmoniji. Zato Bog situacijo ocenjuje kot " dobro ". Morske » živali « in » ptice « bodo imele simbolično vlogo po grehu. Smrtni boji med vrstami bodo nato dali » morju « pomen »smrti«, ki mu ga daje Bog v obredu umivanja hebrejskih duhovnikov. Sod, uporabljena v ta namen, bo dobila ime " morje " v spomin na prečkanje "rdečega morja", oboje pa je predpodoba krščanskega krsta. Tako Bog s tem, da ji je v Razodetju 13:1 dal ime » zver, ki se dviga iz morja «, poistoveti rimskokatoliško vero in monarhijo, ki jo podpira, s skupščino »mrtvih«, ki ubijajo in požirajo svoje bližnje kot ribe od " morja ". Podobno bodo orli, jastrebi in jastrebi požrli golobe in golobe zaradi greha Eve in Adama ter mnogih drugih njunih človeških potomcev do vrnitve v Kristusovi slavi.

1. Mojz. 1:22: » *Bog jih je blagoslovil z besedami: Plodite se in množite ter napolnite vode morij; in ptice naj se množijo na zemlji .*

Božji blagoslov se materializira z razmnoževanjem, v tem kontekstu morskih živali in ptic, kmalu pa tudi človeka. Tudi Kristusova Cerkev je poklicana, da pomnoži število svojih privrženecv, a tam božji blagoslov ni dovolj, saj Bog kliče, a nikogar ne sili, da se odzove na njegovo odrešensko ponudbo.

1. Mojz. 1:23: » *Bil je torej večer in bilo je jutro: bil je peti dan .«*

Upoštevajte, da je morsko življenje ustvarjeno peti dan, torej ločeno od stvarjenja kopenskega življenja zaradi njegove duhovne simbolike, ki se nanaša na prvo obliko prekletega in odpadniškega krščanstva; kaj bo katoliška vera v Rimu predstavljala od 7. marca 321, datuma sprejetja lažnega poganskega dneva počitka, prvega dne in »dneva sonca«, pozneje preimenovanega v nedeljo, Gospodov dan. To razlago potrjuje pojav rimokatolicizma v 5. tisočletju in protestantizma, ki se je pojavil v 6. tisočletju .

6. dan -

1. Mojz. 1:24: » *Bog je rekel: Naj zemlja rodi žive živali po njihovih vrstah, govedo, plazeče živali in zemeljske živali po njihovih vrstah. In tako je bilo .* »

Šesti ^{dan} je zaznamovan z nastankom kopenskega življenja, ki nato po morju » **proizvaja** žive živali «. *glede na njihovo vrsto, od goveda, plazečih se*

stvari in kopenskih živali, glede na njihovo vrsto . « Bog sproži proces razmnoževanja vseh teh živih bitij . Razširili se bodo po površini zemlje.

1. Mojz. 1:25: » Bog je ustvaril zemeljske živali po njih vrstah, živino po njih vrstah in vse plazee stvari na zemlji po njih vrstah. Bog je videl, da je dobro »

Ta verz potrjuje dejanje, odrejeno v prejšnjem. Naj tokrat opozorimo, da je Bog stvarnik in direktor tega kopenskega živalskega sveta, proizvedenega na zemlji. Tako kot tiste iz morja bodo kopenske živali živele v harmoniji do časa človeškega greha. Bogu se zdi to živalsko stvarstvo " dobro ", v katerem so ustvarjene simbolične vloge, in jih bo uporabil v svojih preroških sporočilih po vzpostavitvi greha. Med plazilci bo » kača « igrala glavno vlogo kot medij za spodbujanje greha, ki ga uporablja hudič. Po grehu bodo živali na zemlji uničile druga drugo vrsto proti vrsti. In ta agresivnost bo v Razodetju 13:11 upravičila ime " zver, ki se dvigne iz zemlje ", ki označuje protestantsko vero v njenem zadnjem statusu, ki jo je Bog preklinjal v kontekstu končne preizkušnje adventistične vere, utemeljene z resnično vrnitvijo. Jezusa Kristusa, predviden za pomlad 2030. Vendar upoštevajte, da protestantizem nosi to prekletstvo, ki ga množice ignorirajo od leta 1843.

1. Mojz. 1:26: » Tedaj je Bog rekel: Naredimo človeka po svoji podobi, po svoji podobnosti, in naj gospoduje ribam v morju in pticam v zraku in živini in nad po vsej zemlji in na vseh plazeeh se stvareh, ki se plazijo po zemlji .«

Z besedo » Pustimo « Bog svojemu ustvarjalnemu delu pridruži zvesti angelski svet, ki je priča njegovemu delovanju in ga poln navdušenja obdaja. Pod temo **ločitve** upoštevajte tukaj, združeno v 6. ^{dan}, zemeljsko živalsko stvarstvo in stvarjenje človeka, ki je omenjeno v tej vrstici 26, število Božjega imena, število, ki ga dobimo z dodatkom štirih hebrejskih črk »Jod = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26»; črke, ki sestavljajo njegovo ime, prečrkovane z »YaHWéH«. Ta izbira je še toliko bolj upravičena, ker » človeka « Adama, » narejenega po božji podobi «, simbolično predstavlja v zemeljskem stvarstvu kot podoba Kristusa. Bog mu daje njegov fizični in duševni vidik, se pravi sposobnost presoje med dobrim in zlim, zaradi česar je odgovoren. » Človek « , ustvarjen na isti dan kot živali, bo prejel izbiro svoje » podobe «: Bog ali žival, » zver «. Vendar pa se bosta Eva in Adam odrezala od Boga in izgubila svojo » podobnost «, če se bosta pustila zapeljati » živali«, » kači «. S tem, ko je Bog dal človeku oblast nad » plazilci, ki se plazijo po zemlji «, človeka vabi, naj gospoduje nad »kačo« in se zato ne pusti učiti. Na žalost za človeštvo bo Eva izolirana in ločena od Adama, ko bo zavedena in kriva za greh neposlušnosti.

Bog zaupa človeku vse svoje zemeljsko stvarstvo z življenjem, ki ga vsebuje in proizvaja v morjih, na zemlji in v nebu.

Gen.1:27: " Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril ."

Šesti ^{dan} traja tako kot ostali, 24 ur in zdi se, da so stvaritve moškega in ženske tu združene z izobraževalnim namenom povzemanja njunega ustvarjanja. Pravzaprav 2. Mojz. vzame to stvaritev človeka z razkrivanjem številnih dejanj, ki so bila verjetno opravljena v več dneh. Zgodba tega 1. poglavja tako dobi

normativni značaj in razkriva simbolične vrednosti, ki jih je Bog želel dati prvim šestim dnevom v tednu.

Ta teden ima še toliko večjo simbolično vrednost, saj ponazarja Božji odrešilni projekt. »Moški« simbolizira in prerokuje Kristusa, »ženska« pa »Izbrano Cerkev«, ki bo vstala iz njega. Nadalje, pred grehom pravi čas ni pomemben, ker v stanju popolnosti čas ni preštet in se bo odštevanje "6000 let" začelo s prvo pomladjo, ki jo bo zaznamoval prvi človeški greh. V popolni pravilnosti si neprekinjeno sledijo 12-urne noči in 12-urni dnevi. V tem verzu Bog poudarja podobnost človeka, ustvarjenega po svoji podobi. Adam ni šibak, je poln moči in ustvarjen je sposoben upreti se hudičevim skušnjavam.

1. Mojz. 1:28: » *In Bog jih je blagoslovil in Bog jim je rekel: Bodite rodovitni in množite se in napolnite zemljo in si jo podvrzite; in gospodujte nad ribami v morju in nad pticami v nebu in nad vsem živim bitjem, ki se giblje po zemlji .«*

Bog je sporočilo naslovil na vse človeštvo, katerega izvorna zgleda sta Adam in Eva. Tako kot živali so tudi oni blagoslovljeni in spodbujeni k razmnoževanju, da bi množili človeška bitja. Človek dobi oblast nad živalskimi bitji od Boga, kar pomeni, da se ne sme pustiti, da bi ga nadvladali zaradi čustvenosti in čustvene šibkosti. Ne sme jim škodovati, ampak živeti v sožitju z njimi. To v kontekstu, ki je pred prekletstvom greha.

1. Mojz. 1:29: » *In Bog je rekel: Glej, dajem vam vsako rastlino, ki nosi seme, ki je na površju vse zemlje, in vsako drevo, ki ima v sebi sad drevesa, ki daje seme. bo tvoja hrana .»*

V svojem rastlinskem stvarjenju Bog razkrije vso svojo dobroto in velikodušnost tako, da pomnoži število semen vsake vrste rastlin, sadnega drevja, žit, zelišč in zelenjave. Bog ponuja človeku model popolne prehrane, ki spodbuja dobro telesno in duševno zdravje, ugodno za celoten organizem in človeško dušo, tako kot v Adamovem času. To temo je Bog že od leta 1843 predstavil kot zahtevo svojih izbrancev in dobiva še večji pomen v naših zadnjih dneh, ko je hrana žrtev kemikalij, gnojil, pesticidov in drugih, ki uničujejo življenje, namesto da bi ga spodbujali.

1. Mojz. 1:30: » *In vsem zverem na zemlji in vsem pticam v nebu in vsemu, kar se premika po zemlji, ki ima v sebi dih življenja, dam vsako zeleno zelišče v hrano. In tako je bilo .»*

Ta verz predstavlja ključ, ki opravičuje možnost tega harmoničnega življenja. Vsa živa bitja so vegani, zato nimajo razloga, da bi se poškodovala. Po grehu se bodo živali najpogosteje lotile druga druge zaradi hrane, smrt jih bo tako ali drugače doletela vse.

1. Mojz. 1:31: » *Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro. Tako je bil večer in bilo je jutro: bil je šesti dan .»*

Ob koncu 6. ^{dneva} je Bog zadovoljen s svojim stvarstvom, ki je s prisotnostjo človeka na zemlji tokrat ocenjeno kot " **zelo dobro** ", medtem ko je bilo " **dobro** " šele ob koncu 5. ^{dneva} .

Božji namen **ločiti** prvih 6 dni v tednu od 7. ^{je} razviden iz njihove združitve v tem 1. poglavju Geneze. Na ta način pripravlja strukturo 4. ^{zapovedi} svojega božjega zakona, ki jo bo v njihovem času predstavil Hebrejcem, rešenim iz

egipčanskega suženjstva. Od Adama so imeli ljudje 6 dni na teden, vsak teden, za opravljanje svojih zemeljskih poklicev. Za Adama so se stvari začele dobro, toda po tem, ko je bila ustvarjena iz njega, bo ženska, njegova » *pomočnica* «, ki jo je dal Bog, prinesla greh v zemeljsko stvarstvo, kot bo razkril 3. Mojz. Zaradi ljubezni do svoje žene bo Adam pojedel prepovedani sadež in ves par se bo znašel pod prekletstvom greha. V tem dejanju Adam prerokuje Kristusa, ki bo prišel deliti in plačati namesto njega krivdo njegove ljubljene izbrane Cerkve. S svojo smrtjo na križu, ob vznožju gore Golgote, bo odkupil za storjeni greh in zmagovalec greha in smrti bo Jezus Kristus pridobil pravico, da njegovi izbranci izkoristijo svojo popolno pravičnost. Tako jim lahko ponudi večno življenje, izgubljeno od Adama in Eve. Izvoljeni bodo hkrati skupaj vstopili v to večno življenje na začetku 7. tisočletja, takrat bo izpolnjena preroška vloga sobote. Tako lahko razumete, zakaj je ta tema počitka 7. dan predstavljena v 2. poglavju Geneze, ločeno od prvih 6 dni, združenih v 1. poglavju.

Geneza 2

Sedmi dan

1. Mojz. 2:1: » *Tako sta bila dokončana nebo in zemlja in vsa njuna vojska* .«

Prvih šest dni je ločenih od » *sedmega* «, ker se božje ustvarjalno delo zemlje in nebes konča. To je bilo res za postavitev temeljev ustvarjenega življenja v prvem tednu, še bolj pa za 7000 let, ki jih je tudi prerokoval. Prvih šest dni napoveduje, da bo Bog 6000 let delal v stiski, soočen s taborom hudiča in njegovimi uničujočimi dejanji. Njegovo delo bo sestavljeno iz privabljanja svojih izbrancev k sebi, da bi jih izbral izmed vseh ljudi. Dal jim bo različne dokaze svoje ljubezni in obdržal tiste, ki ga imajo radi in ga odobravajo v vseh njegovih vidikih in na vseh področjih. Kajti tisti, ki tega ne bodo storili, se bodo pridružili hudičevemu prekletemu taboru. Navedena » *vojska* « označuje žive sile obeh taborov, ki si bosta nasprotovala in se borila drug proti drugemu na » *zemlji* « in v » *nebesih* «, kjer ju simbolizirajo » *zvezde na nebu* «. In ta boj za izbor bo trajal 6000 let.

1. Mojzesova 2:2: » *Sedmi dan je Bog dokončal svoje delo, ki ga je opravil: in sedmi dan je počival od vsega svojega dela, ki ga je opravil* .«

Ob koncu prvega tedna zemeljske zgodovine daje Božji počitek prvo lekcijo: Adam in Eva še nista grešila; ki pojasnjuje možnost, da Bog doživi pravi počitek. Božji počitek je torej pogojen z odsotnostjo greha v njegovih stvarjenjih.

Druga lekcija je bolj subtilna in se skriva v preroškem vidiku tega » *sedmega dne* «, ki je podoba » *sedmega* « tisočletja velikega odrešitvenega projekta, ki ga je programiral Bog.

Vstop v » *sedmo* « tisočletje, imenovano » *tisoč let* « v Raz.20:4-6-7, bo zaznamoval zaključek izbire izvoljenih. In za Boga in njegove izbrance, ki so bili rešeni živi ali vstali, a vsi poveljani, bo preostalo pridobljeno posledica zmage Boga v Jezusu Kristusu nad vsemi njegovimi sovražniki. V hebrejskem besedilu je glagol » *počival* « »shavat« iz istega korena kot beseda » *sabat* «.

1. Mojz. 2:3: » Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil, ker je v njem počival od vsega svojega dela, ki ga je ustvaril, ko je to storil .«

Beseda sobota ni omenjena, a njeno podobo najdemo že v **posvetitvi** » **sedmega dne** «. Zato dobro razumite vzrok tega Božjega **posvečenja** . Prerokuje trenutek, ko bo njena žrtev v Jezusu Kristusu dobila končno plačilo: srečo, da je obkrožena z vsemi svojimi izbranci, ki so svojo zvestobo v svojem času izpričali v mučeništvu, trpljenju, pomanjkanju, največkrat do smrti. In na začetku » **sedmega** « tisočletja bodo vsi živi in se jim ne bo treba več bati smrti. Ali si lahko za Boga in njegov zvesti tabor predstavljamo razlog za večji » **počitek** « od tega? Bog ne bo več videl trpeti tistih, ki ga ljubijo, ne bo mu več treba deliti njihovega trpljenja, ta » **počitek** « obhaja vsako » **sedmo soboto** « naših večnih tednov. Ta sad njegove končne zmage bo dosežen z zmago Jezusa Kristusa nad grehom in smrtjo. V sebi, na zemlji in med drugimi ljudmi je opravil komaj verjetno delo: vzel je nase smrt, da bi ustvaril svoje izbrano ljudstvo, in sobota je od Adama človeštvu oznanila, da bo premagal greh, da bi ponudil svojo pravičnost in večno življenje tistim ki ga ljubite in mu zvesto služite; nekaj, kar Razodetje 6:2 oznanja in potrjuje: » *Pogledal sem, in glej, prikazal se je bel konj. Tisti, ki ga je vozil, je imel lok; dana mu je bila krona in **zmagovalno se je odpravil in zmagoval** .«*

Vstop v sedmo tisočletje pomeni vstop izvoljenih v božjo večnost, zato se v tej božji zgodbi sedmi dan ne zaključi z izrazom »bil je večer, bilo je bilo je jutro, bilo je ...dan .» V svoji Apokalipsi, ki jo je dal Janezu, bo Kristus priklical to sedmo tisočletje in razkril, da bo tudi to sestavljeno iz " tisoč let " po Raz. 20:2-4, tako kot prvih šest pred njim. To bo čas nebeške sodbe, v katerem bodo izvoljeni morali soditi mrtvim iz prekletega tabora. Spomin na greh se bo torej ohranil v zadnjih » tisoč letih « velike sobote, ki je prerokovana vsak konec tedna. Šele zadnja sodba bo odpravila misel na greh, ko bodo ob koncu sedmega tisočletja vsi padli uničeni v »ognjenem jezeru druge smrti «.

Bog daje pojasnila o svojem zemeljskem stvarstvu

Opozorilo: Zavedeni ljudje sejejo dvom s predstavitvijo tega dela 2. Mojzesove knjige kot drugega pričevanja, ki bi bilo v nasprotju z zgodbo iz 1. Mojzesove knjige 1. Ti ljudje niso razumeli pripovedne metode, ki jo uporablja Bog. V Prvi Mojzesovi knjigi 1 predstavi vseh prvih šest dni svojega stvarjenja. Nato se vrne iz 1. Mojzesove knjige 2:4, da zagotovi dodatne podrobnosti o nekaterih temah, ki niso pojasnjene v 1. Mojzesovi knjigi.

1. Mojz. 2:4: " *To so izvori nebes in zemlje, ko sta bila ustvarjena* "

Te dodatne razlage so nujno potrebne, ker mora tema greha dobiti svoje razlage. In kot smo videli, je ta tema greha vseprisotna v oblikah, ki jih je Bog dal svojim zemeljskim in nebeškim dosežkom. Sama konstrukcija sedemdnevnega tedna nosi veliko skrivnosti, ki jih bo šele čas razkril Kristusovim izvoljencem.

Gen.2:5: *Ko je Bog JAHWÉH naredil zemljo in nebesa, ni bilo še nobenega poljskega grma na zemlji, niti nobena trava na polju še ni vzknila: kajti GOSPOD Bog ni poslal dežja na zemljo in ni bilo človeka, ki bi obdeloval zemljo .*

Bodite pozorni na pojav imena " *YaHWÉH* ", s katerim se je Bog imenoval na Mojzesovo prošnjo po Exodus 3:14-15. Mojzes zapiše to razodetje po nareku

Boga, ki ga imenuje " *YaHWéH* ". Božje razodetje se tukaj zgodovinsko nanaša na izhod iz Egipta in ustvarjanje naroda Izrael.

Za temi na videz zelo logičnimi podrobnostmi se skrivajo napovedane zamisli. Bog spominja na rast rastlinskega sveta, » *grmovje in zelišča na poljih* «, ki jim dodaja » *dež* « in prisotnost » *človeka* «, ki bo » *obdeloval zemljo* «. Leta 1656, po Adamovem grehu, v 1. Mojzesovi 7:11 bo " *dež* " " *potopa* " uničil rastlinstvo, " *grmovje in zelišča na polju* ", pa tudi " *človeka* " in njegove " *pridelke* " zaradi stopnjevanje greha.

1. Mojzesova 2:6: " *Iz zemlje pa se je dvignil hlap in napojil vso zemljo .*"

Preden kar koli uniči, pred grehom, Bog povzroči, da » *zemljo po vsej površini napoji sopar* «. Delovanje je nežno in učinkovito ter primerno za brezgrešno, veličastno in popolnoma čisto življenje. Po grehu bodo nebesa poslala uničujoče nevihte in nalive kot znak svojega prekletstva.

Oblikovanje človeka

1. Mojz. 2:7: » *Bog GOSPOD je ustvaril človeka iz zemeljskega prahu in mu vdihnil v nosnice dih življenja in človek je postal živo bitje .*«

Stvarjenje človeka temelji na novem **ločevanju** : na ločevanju » *zemeljskega prahu* «, katerega del je vzet za oblikovanje življenja po božji podobi. V tem dejanju Bog razkrije svoj načrt, da pridobi in končno izbere izvoljene ljudi zemeljskega izvora, ki jih bo naredil za večne.

Ko ga Bog ustvari, je človek predmet posebne pozornosti svojega Stvarnika. Upoštevajte, da ga " *oblikuje* " iz " *zemeljskega prahu* " in ta en sam izvor prerokuje njegov greh, njegovo smrt in vrnitev v stanje " *prahu* ". To božansko delovanje je primerljivo s tistim » *lončarja* «, ki oblikuje » *glineno posodo* «; podobo, ki jo bo Bog zahteval v Jer.18:6 in Rim.9:21. Poleg tega bo življenje » *človeka* « odvisno od njegovega » *diha* «, ki mu ga Bog vdahne v » *nosnice* «. Mnogi si torej predstavljajo pljučni » *dih* « in ne duhovni dih. Vse te podrobnosti so razkrite, da nas spomnijo, kako krhko je človeško življenje, ki je odvisno od Boga za njegovo podaljšanje. Ostaja sad trajnega čudeža, ker je življenje samo v Bogu in samo v njem. Po njegovi božanski volji je » *človek postal živo bitje .*" Če se življenje dobrega ali hudobnega človeka podaljša, je to samo zato, ker Bog to dopušča. In ko ga doleti smrt, je še vedno pod vprašajem njegova odločitev.

Pred grehom je bil Adam ustvarjen popoln in nedolžen, z močno vitalnostjo in je vstopil v večno življenje, obdan z večnimi stvarmi. Samo oblika njegovega ustvarjanja mu prerokuje strašno usodo.

1. Mojz. 2:8: " *Tedaj je Bog YaHWéH zasadil vrt v Edenu, na vzhodni strani, in tja postavil človeka, ki ga je oblikoval .*"

Vrt je podoba idealnega prostora za človeka, ki najde tam zbrane vse njegove očarljive prehranske in vizualne prvine; veličastne rože, ki ne ovenejo in nikoli ne izgubijo svojih dišav prijetnih vonjav, pomnoženih v neskončnost. Ta hrana, ponujena na vrtu, ne gradi življenja, ki pred grehom ni odvisno od hrane. Hrano torej človek zaužije izključno za svoj užitek. Natančnost » *Bog je zasadil vrt* « priča o njegovi ljubezni do svojega bitja. Postane vrtnar, da bi človeku ponudil ta čudovit kraj za življenje.

Beseda Eden pomeni "vrt užitkov" in vzame Izrael za osrednjo referenčno točko, Bog ta Eden postavi na vzhod Izraela. Človeka je Bog, njegov Stvarnik, za svoje »užitke« postavil v ta slasten vrt.

1. Mojz. 2:9: » *Jahve Bog je naredil, da rastejo iz zemlje vsakovrstna drevesa, prijetna na pogled in dobra za jed, **in drevo življenja sredi vrta in drevo spoznanja dobrega in hudega**.*«

Značilnost vrta je prisotnost sadnih dreves, ki ponujajo »pripravljeno za uživanje«, kar sestavlja njihovo sadje z več mehkiimi in sladkimi okusi. Vsi so tam zaradi Adamovega užitka, še vedno samega.

V vrtu sta tudi dve drevesi z diametralno nasprotnimi značajmi: » *drevo življenja* «, ki zavzema osrednje mesto, » *sredi vrta* «. Na ta način sta vrt in njegova razkošna ponudba v celoti povezana z njim. Blizu njega je "*drevo spoznanja dobrega in zla*". Beseda » *zlo* « že v svoji oznaki napoveduje dostop do greha. Potem lahko razumemo, da sta ti dve drevesi podobi dveh taborov, ki se bosta soočila drug z drugim na zemlji greha: tabora Jezusa Kristusa, ki ga predstavlja »*drevo življenja*«, proti taboru hudiča, ki, tako kot ime »*drevesa*« nakazuje, je poznalo ali izkusilo zaporedno » *dobro* « od njegovega nastanka do dneva, ko ga je » *zlo* « prisililo v upor proti svojemu Stvarniku; kar Bog imenuje "grešiti proti njemu". Opomnim vas, da sta ta načela "*dobrega in zla*" dve izbiri ali dva možna skrajno nasprotna sadu, ki ju proizvaja **popolna svoboda** " *živega bitja*". Če tega ne bi storil prvi angel, bi se drugi angeli še vedno uprli, kar je zdaj že dokazala zemeljska izkušnja človeškega vedenja.

V vsej velikodušni ponudbi vrta, ki ga je Bog pripravil za Adama, je to drevo "*spoznanja dobrega in zla*", ki je tam, da preizkusi človekovo zvestobo. Ta izraz » *vedenje* « je treba dobro razumeti, ker ima za Boga glagol » *vedeti* « skrajni pomen doživljanja » *dobrega ali zla*«, ki bo temeljilo na dejanjih poslušnosti ali neposlušnosti. Drevo v vrtu je le materialna opora za preizkus poslušnosti, njegov sadež pa samo prenaša zlo, saj mu je Bog to vlogo dodelil tako, da jo je predstavil kot prepoved. Greh ni v sadju, ampak v tem, da ga jemo, vedoč, da je Bog to prepovedal.

1. Mojzesova 2:10: » *Iz Edena je pritekla reka, da je napajala vrt, in se od tam razdelila na štiri rokave*.«

novo sporočilo o **ločitvi**, tako kot se reka, ki izvira iz Edena, razdeli na "*štiri rokave*", ta podoba prerokuje rojstvo človeštva, katerega potomci se bodo vesplošno razširili bodisi do štirih kardinalnih točk bodisi do štirih vetrov z neba po vsem Zemlji. » *Reka* « je simbol ljudstva, voda pa simbol človeških življenj. S to razdelitvijo "*na štiri rokave*" bo reka, ki izvira iz Edena, razširila svojo vodo življenja po vsej zemlji in ta zamisel prerokuje Božjo željo, da razširi svoje znanje po vsej njeni površini. Njegov projekt bo po 10. Mojzesovi izpolnjen z ločitvijo Noeta in njegovih treh sinov po koncu vodnega potopa. Te priče potopa bodo iz roda v rod prenašale spomin na strašno božjo kazen.

Ne poznamo vidnega videza, ki ga je imela zemlja pred potopom, toda pred ločitvijo ljudstev se je naseljena zemlja morala videti kot ena sama celina, ki jo je napajal le ta vir vode, ki je bruhala iz edenskega vrta. Sedanja celinska morja niso obstajala in so posledica poplave, ki je eno leto zajela vso zemljo. Te štiri reke so do potopa namakale celotno celino, njihovi pritoki pa so raznašali sladko

vodo po vsej površini suhe zemlje. Med poplavo sta se Gibraltarska ožina in Rdeče morje zrušila, kar je pripravilo nastanek Sredozemskega morja in Rdečega morja, ki ga je vdrla slana voda iz oceanov. Vedite, da na novi zemlji, kjer bo Bog vzpostavil svoje kraljestvo, ne bo morja v skladu z Raz.21:1, tako kot ne bo več smrti. Razdvojenost je posledica greha in njegova najbolj intenzivna oblika bo kaznovana z uničujočimi vodami potopa. Če beremo to sporočilo, zgolj v njegovem preroškem vidiku » štirje rokavi « reke označujejo štiri ljudstva, ki so značilna za človeštvo.

1. Mojz. 2:11: » Prvem je ime Pison; to je tisto, kar obdaja celotno deželo Havilah, kjer se nahaja zlato .«

Ime prve reke z imenom Pishon ali Phison pomeni: obilje vode. Območje, kjer se je nahajal Eden, ki ga je posadil Bog, je moralo biti tam, kjer izvirata sedanja Tigris in Evfrat; za Evfrat do gore Ararat in za Tigris do Taurusa. Na vzhodu in v sredini Turčije je še vedno neizmerno jezero Van, ki predstavlja ogromno zalogo sladke vode. S svojim božjim blagoslovom je obilna voda pospeševala izjemno rodovitnost božjega vrta. Dežela Havila, znana po zlatu, je bila po mnenju nekaterih na severovzhodu današnje Turčije. Razširil se je do obale današnje Gruzije. Toda ta razlaga predstavlja težavo, ker je po 1. Mojz. 10:7 » Havila « » Kušev sin « , sam » Hamov sin « , in označuje Etiopijo, ki leži južno od Egipta. To me pripelje do tega, da to državo »Havila « lociram v Etiopiji ali Jemnu, kjer so bili rudniki zlata, ki jih je kraljica iz Sabe ponudila kralju Salomonu.

1. Mojz. 2:12: » Zlato te dežele je čisto; tam najdemo tudi kamen bdelij in oniks .

" Zlato " je simbol vere in Bog prerokuje za Etiopijo, čisto vero. To bo že edina država na svetu, ki bo ohranila versko dediščino kraljice iz Sabe po njenem bivanju pri kralju Salomonu. Dodajmo še v njegovo korist, da so Etiopijci v svoji neodvisnosti, ki so jo ohranili v stoletjih verske teme, ki je bila značilna za ljudstva »krščanske« zahodne Evrope, ohranili krščansko vero in prakticirali pravo soboto, ki so jo prejeli po srečanju s Salomonom. Apostol Filip je krstil prvega etiopskega kristjana, kot je razkrito v Apostolskih delih 8:27-39. Bil je evnuh, minister kraljice Candace in celotno ljudstvo je prejelo njegov verski nauk. Še ena podrobnost priča o blagoslovu tega ljudstva, Bog jih je zaščitil pred njihovimi sovražniki z bojovito akcijo, ki jo je prostovoljno izvedel in za katero se je odločil slavni pomorščak Vasco da Gama.

Potrjuje črno barvo etiopske kože, » kamen oniks « je »črne« barve in je sestavljen iz silicijevega dioksida; dodatno bogastvo za to državo; ker je zaradi njegove uporabe za izdelavo tranzistorjev danes še posebej cenjen.

1. Mojz. 2:13: » Ime druge reke je Gihon; to je tisto, kar obdaja vso deželo Kuš .«

Pozabimo na "reke" in na njihovo mesto postavimo ljudi, ki jih simbolizirajo. To drugo ljudstvo » obkroža deželo Kuš « , to je Etiopijo. Šemovi potomci se bodo razvili v deželi Arabiji in vse do Perzije. Pravzaprav obdaja ozemlje Etiopije, zato jo lahko simboliziramo in imenujemo z imenom » reka « » Gihon « . V naših zadnjih dneh je to spremstvo "muslimanska" vera Arabije in Perzije. Tako se konfiguracija začetka stvarjenja reproducira na koncu časa.

1. Mojz. 2:14: » Ime tretjemu je Hiddekel; to je tisto, kar teče proti vzhodu Asirije. Četrta reka je Evfrat .

» Hiddekel « označuje »reko tigra«, označeni ljudje pa bi bili Indija, ki jo simbolizira »bengalski tiger«; Azija in njena vzhodna civilizacija, lažno označena kot "rumena rasa", je torej prerokovana in zaskrbljena in se v resnici nahaja " vzhodno od Asirije ". V Dan.12 je Bog uporabil simbol te ljudožerske » reke « »Tigra«, da bi ponazoril adventistično preizkušnjo, ki so jo doživeli med letoma 1828 in 1873, zaradi množice duhovnih smrti, ki jih je povzročila.

Ime " Evfrat " pomeni: cvetoč, ploden. V prerokbi Razodetje " Evfrat " simbolizira Zahodno Evropo in njeni izrastki, Ameriki in Avstraliji, ki ju Bog predstavi obvladujočemu rimskemu papeškemu verskemu režimu, ki ga poimenuje z njegovim mestom, " Babilon veliki ". Ta Noetov potomec bo Jafetov potomec, ki sega na zahod proti Grčiji in Evropi ter na sever proti Rusiji. Evropa je bila zemlja, kjer je krščanska vera doživela vse svoje dobre in slabe razvoje po nacionalnem padcu Izraela; pridevniki »cvetoča, rodovitna« so upravičeni in po znamenju bo sinov Lee, neljubljene žene, več kot sinov Rahele, žene, ki jo je Jakob ljubil.

Dobro je, da v tem sporočilu najdemo opomin, da so te štiri vrste zemeljskih civilizacij kljub vsem svojim zadnjim verskim delitvam imele istega Boga Stvarnika kot Očeta, ki je upravičil njihov obstoj.

1. Mojz. 2:15: » Bog GOSPOD je vzel človeka in ga postavil v edenski vrt, da bi ga obdeloval in varoval .«

Bog ponudi Adamu poklic, ki obsega » obdelovanje in negovanje « vrta. Oblika te kulture nam ni znana, vendar je bila izvedena brez kakršne koli utrujenosti pred grehom. Prav tako je bilo njegovo varovanje poenostavljeno do skrajnosti brez kakršne koli oblike agresije v vsem stvarstvu. Vendar je ta vloga stražarja implicirala obstoj nevarnosti, ki bo kmalu dobila realen in natančen vidik: diabolično zapeljevanje človeške misli v tem istem vrtu.

1. Mojz. 2:16: » Bog GOSPOD je dal tole zapoved človeku: Jej lahko z vseh dreves v vrtu; »

Adamu je brezplačno na voljo množica sadnih dreves. Bog ga izpolnjuje onkraj njegovih potreb, ki so sestavljene iz zadovoljevanja želja po hrani z različnimi okusi in aromami. Božja ponudba je lepa, vendar je le prvi del " ukaza ", ki ga je dal Adamu. Sledi drugi del tega " naloga ".

1. Mojzesova 2:17: » Ne jej pa z drevesa spoznanja dobrega in hudega; zakaj tisti dan, ko boš jedel z njega, boš umrl .«

V Božjem » redu « je ta del zelo resen, saj bo predstavljena grožnja neizprosno uporabljena takoj, ko bo neposlušnost, sad greha, končana in dosežena. In ne pozabite, da bo projekt univerzalne poravnave greha uresničen, bo moral Adam pasti. Da bi bolje razumeli, kaj se bo zgodilo, se spomnimo, da je Adam še vedno sam, ko ga Bog opozori s predstavitevijo svojega » ukaza «, naj ne jedo z » drevesa spoznanja dobrega in zla « ali naj ga ne hrani ideje hudiča. Poleg tega mu je moral Bog v kontekstu večnega življenja razložiti, kaj pomeni »umreti«. Ker je grožnja tam, v tem " umrl boš ". Če povzamemo, Bog ponudi Adamu gozd, prepove pa mu eno samo drevo. In za nekatere je že ta prepoved nevzdržna, takrat drevo gozd skrije, kot uči pregovor. Jesti z »drevesa spoznanja

dobrega in zla « pomeni: hraniti se s hudičevim naukom, ki ga je že navdušil duh upora proti Bogu in njegovi pravičnosti. Ker je prepovedano »drevo«, postavljeno v vrtu, podoba njegove osebe, tako kot je »drevo življenja« podoba lika Jezusa Kristusa.

1. Mojz.2:18: » Bog GOSPOD je rekel: Ni dobro človeku biti sam; Pomagal mu bom, da bo všeč .»

Bog je ustvaril zemljo in človeka, da bi razkril svojo dobroto in hudobnost hudiča. Njegov rešilni projekt se nam razkrije v stvareh, ki sledijo. Da bi razumeli, vedite, da človek igra osebno vlogo Boga, ki mu daje misliti, delovati in govoriti tako, kot misli, deluje in govori sam. Ta prvi Adam je preroška podoba Kristusa, ki ga bo Pavel predstavil kot novega Adama.

Da bi razkril hudičevo hudobijo in Božjo dobroto, mora Adam grešiti, tako da bo zemljo zavladal hudič in bodo njegova hudobna dela vsesplošno razkrita. Pojem para obstaja samo na zemlji, ustvarjeni za greh, ker je tako oblikovan duo iz duhovnega razloga, ki prerokuje odnos božanskega Kristusa z njegovo Ženo, ki imenuje svoje izbrance. Izvoljena mora vedeti, da je hkrati žrtev in upravičenka načrta odrešenja, ki ga je načrtoval Bog; je žrtev greha, ki je bil za Boga nujen, da lahko na koncu obsodi hudiča, in deležna njegove odrešujoče milosti, ker bo, zavedajoč se svoje odgovornosti za obstoj greha, sam plačal ceno greha. greh v Jezusu Kristusu. Tako se Bogu sprva ni zdela osamljenost dobra in njegova potreba po ljubezni je bila tako velika, da je bil pripravljen drago plačati ceno, da bi jo pridobil. To družbo, to iz oči v oči, ki omogoča deljenje, Bog imenuje " pomoč " in moški bo uporabil ta izraz, ko bo priklical svojo žensko človeško dvojnico. Kar zadeva pomoč, ga bo povzročila padec in ga zaradi ljubezni popeljala v greh. Toda ta Adamova ljubezen do Eve je podoba Kristusove ljubezni do njegovih izvoljenih najdenih grešnikov, vrednih večne smrti.

1. Mojzesova 2:19: » Bog GOSPOD je oblikoval iz zemlje vse zveri na polju in vse ptice v zraku in jih privedel k človeku, da vidi, kako jih bo imenoval, in da bi vsako živo bitje nosilo ime, ki človek bi dal .

Nadrejeni je tisti, ki poimenuje tisto, kar mu je podrejeno. Bog si je dal svoje ime in s tem, ko je dal Adamu to pravico, potrjuje oblast človeka nad vsem, kar živi na zemlji. V tej prvi obliki zemeljskega stvarjenja se vrste živali na polju in ptic v nebu zmanjšajo in Bog jih pripelje k Adamu, tako kot jih je pred potopom v parih vodil k Noetu.

1. Mojz.2:20: » In človek je dal imena vsej živini in pticam neba in vsem zverinom na polju; človeku pa ni našel pomoči kot on .« Tako imenovane prazgodovinske pošasti so bile ustvarjene po grehu, da bi okrepile posledice božjega prekletstva, ki bo zadelo vso zemljo vključno z morjem.V času nedolžnosti je živalsko življenje sestavljeno iz "goveda" koristnega za človeka , " ptic neba " in " živali s polj " bolj neodvisna. Toda v tej predstavitvi ni našel človeške dvojnice, ker še ne obstaja.

Gen.2:21: " Tedaj je Bog YaHWéH povzročil, da je na človeka padel globok spanec in je zaspal; vzel je eno od njegovih reber in zaprl meso na njegovem mestu .«

Oblika tega kirurškega posega še bolj razkriva rešilni projekt. V Mihaelu se Bog izloči iz nebes, zapusti in se loči od svojih dobrih angelov, kar je norma »

globokega spanca «, v katerega je pahnjen Adam. V Jezusu Kristusu, rojenem v mesu, je vzeto božansko rebro in po njegovi smrti in vstajenju, na svojih dvanajstih apostolih, ustvari svojo " *pomoč* ", iz katere je vzal meseni vidik in svoje grehe in ji daje svoje "Sv. Duha«. Duhovni pomen te besede » *pomoč* « je velik, ker daje njegovi Cerkvi, njegovemu izvoljenemu, vlogo » *pomoči* « pri uresničevanju odrešenjskega načrta in univerzalne globalne poravnave greha in usode grešnikov.

1. Mojzesova 2:22: » *Bog GOSPOD je oblikoval žensko iz rebra, ki ga je vzel možu, in jo pripeljal k možu .*«

Tako oblikovanje ženske prerokuje oblikovanje Kristusovega izvoljenca. Kajti s prihodom v mesu Bog oblikuje svojo zvesto cerkev, žrtev svoje mesene narave. Da bi rešil izvoljene iz mesa, je moral Bog prevzeti obliko v mesu. In ker je imel v sebi večno življenje, ga je prišel delit svojim izvoljencem.

1. Mojz. 2:23: » *In moški je rekel: Glej tokrat tisto, ki je kost iz mojih kosti in meso iz moje mesa! Imenovala se bo ženska, ker je bila vzeta od moškega .*»

Bog je prišel na zemljo, da bi sprejel zemeljsko normo, da bi o svoji Izvoljenki lahko rekel tisto, kar Adam pravi o svoji dvojnici, ki ji je dal ime » *žena* «. V hebrejščini je stvar bolj očitna, ker moška beseda *moški* »ish« postane »*isha*« za žensko besedo *ženska*. S tem dejanjem potrdi svojo dominacijo nad njo. Toda, ko mu je bila odvzeta, bo ta » *ženska* « zanj postala nepogrešljiva, kot da bi se » *rebro* «, vzeto iz njegovega telesa, želelo vrniti k njemu in zasesti njegovo mesto. V tej edinstveni izkušnji bo Adam do svoje žene čutil občutke, ki jih bo mati čutila do otroka, ki ga bo rodila, potem ko ga je nosila v maternici. In to izkušnjo živi tudi Bog, ker so živa bitja, ki jih ustvarja okoli sebe, otroci, ki izhajajo iz njega; zaradi česar je enako mati kot oče.

1. Mojz. 2:24: » *Zato bo mož zapustil svojega očeta in svojo mater in se oprijel svoje žene in bosta eno meso .*«

V tej vrstici Bog izraža svoj načrt za svoje izbrance, ki bodo morali pogosto prekiniti mesene družinske odnose, da bi se povezali z izbrancem, ki ga je Bog blagoslovil. In ne pozabite, prvič, v Jezusu Kristusu je Mihael zapustil svoj status nebeškega Očeta, da bi prišel in pridobil ljubezen svojih izbranih učencev na zemlji; to do te mere, da se je odrekel uporabi svoje božanske moči za boj proti grehu in hudiču. Tukaj razumemo, da sta temi **ločitve** in **občestva** neločljivi. Na zemlji mora biti izvoljenec meseno **ločen** od tistih, ki jih ima rad, da vstopi v duhovno **občestvo** in postane »eno« s **Kristusom** in **vsemi njegovimi izvoljenci ter njegovimi zvestimi dobrimi angeli**.

Želja " *rebra* ", da se vrne na prvotno mesto, najde svoj smisel v spolnem spajanju človeških bitij, dejanju mesa in duha, kjer moški in ženska fizično tvorita eno meso.

1. Mojz. 2:25: » *Mož in njegova žena sta bila oba naga in ju ni bilo sram .*«

Telesna golota ne moti vsakogar. Obstajajo ljubitelji naturizma. In na začetku človeške zgodovine fizična golota ni povzročala » *sramu* «. Pojav " *sramu* " bo posledica greha, kot da bi uživanje z " *drevesa spoznanja dobrega in zla* " lahko odprlo človeški um za doslej neznane učinke in prezrte. V resnici sad prepovedanega drevesa ne bo avtor te spremembe, bo le sredstvo, kajti tisti, ki

spreminja vrednote stvari in vesti, je Bog in samo on. On je tisti, ki bo vzbudil občutek » *sramu* «, ki ga bo grešni par čutil v svojih mislih zaradi svoje telesne golote, ki ne bo odgovorna; ker bo napaka moralna in se bo nanašala samo na neposlušnost, ki jo je opazil Bog.

Ko povzema nauk Prve Mojzesove 2, nam je Bog najprej predstavil posvečenje počitka ali sobote sedmega dne, ki prerokuje veliki počitek, ki bo v sedmem tisočletju dan tako Bogu kot njegovim zvestim izvoljencem. Toda ta počitek je moral pridobiti zemeljski boj, ki ga bo Bog vodil proti grehu in hudiču, tako da se bo učlovečil v Jezusu Kristusu. Adamova zemeljska izkušnja je ponazorila ta rešilni načrt, ki ga je zasnoval Bog. V Kristusu se je učlovečil, da bi iz mesa ustvaril svojo izbranko, ki bo na koncu prejela nebesno telo, podobno angelskim.

Geneza 3

ločitev od greha

Gen.3:1: » *Kača je bila najbolj zvita izmed vseh zveri na polju, ki jih je ustvaril Gospod Bog. In reče ženi: Ali je Bog res rekel: Ne jejte z vseh dreves v vrtu?* »

Uboga » *kača* « je imela nesrečo, da jo je kot medij uporabil najbolj » *zvita* « angel, ki ga je ustvaril Bog. Živali, o katerih plazilci, kot je » *kača* «, niso govorili; jezik je bil posebnost božje podobe, ki je bila dana človeku. Poudarite dobro, hudič ga prisili, da govori z žensko v času, ko je ločena od svojega moža. Ta izolacija bo zanj usodna, saj bi imel hudič v prisotnosti Adama več težav ljudi napeljati k neuboganju Božjega ukaza.

Jezus Kristus je razkril obstoj hudiča, ki ga označuje z besedami v Janezu 8:44, da je » *oče laži in morilec od začetka* «. Njegove besede želijo zamajati človeško gotovost in k »da ali ne«, ki jih zahteva Bog, doda »ampak« ali »mogoče«, ki odstrani gotovosti, ki dajejo moč resnici. Ukaz, ki ga je dal Bog, je prejel Adam in ga nato posredoval svoji ženi, vendar ona ni slišala glasu Boga, ki je dal ukaz. Prav tako njen dvom temelji na njenem možu, kot je: »ali je razumel, kaj mu je Bog povedal? »

1. Mojz. 3:2: » *Žena je odgovorila kači: Jemo sadje z dreves v vrtu .*«

Zdi se, da dokazi podpirajo hudičeve besede; razmišlja in govori pametno. » *Ženska* « naredi prvo napako, ko se odzove na govorečo » *kačo* «; kar ni normalno. Prvič, opravičuje božjo dobroto, ki jim je dal možnost jesti z vseh dreves, razen s tistega, ki je prepovedano.

1. Mojzesova 3:3: » *Glede sadu drevesa, ki je sredi vrta, pa je Bog rekel: Ne jejte ga in ne dotikajte se ga, da ne umrete.* «

Adamov prenos sporočila božanskega ukaza se pojavi v stavku " *da ne umreš* ". To niso točne besede, ki jih je rekel Bog, ker je rekel Adamu: " *Tisti dan, ko boš jedel od tega, boš umrl* ". Oslabitev božanskih besed bo spodbudila

uživanje greha. Z opravičevanjem svoje poslušnosti Bogu zaradi »strahu« ženska »ponuja hudiču možnost potrditve tega »strahu«, ki po njegovem mnenju ni upravičen.

1. Mojz. 3:4: » *Tedaj je kača rekla ženi: Ne boš umrla ;* »

In glavni lažnivec je razkrit v tej izjavi, ki je v nasprotju z Božjimi besedami: " *ne boš umrl .*"

1. Mojzesova 3:5: » *Bog pa ve, da se vam bodo tistega dne, ko boste jedli od njega, odprle oči in boste kakor bogovi, ki bodo poznali dobro in zlo .*«

Zdaj mora utemeljiti božji ukaz, ki mu pripisuje hudobno in sebično misel: Bog te hoče obdržati v nizkotnosti in manjvrednosti. Sebično vam želi preprečiti, da bi postali kot on. Spoznanje dobrega in zla predstavi kot prednost, ki jo želi Bog obdržati samo zase. Toda če je prednost v poznavanju dobrega, kje je prednost v poznavanju zla? Dobro in zlo sta absolutni nasprotji, kot sta dan in noč, svetloba in tema, in za Boga je znanje sestavljeno iz doživljanja ali ukrepanja. V resnici je Bog že dal človeku **intelektualno spoznanje** dobrega in zla, tako da je **dovolil** drevesa v vrtu in **prepovedal** tisto, ki predstavlja »dobro in zlo«; ker je simbolična podoba hudiča, ki je z uporom proti svojemu Stvarniku konkretno izkusil zaporedoma » *dobro* « in nato » *zlo* «.

1. Mojz. 3:6: » *Žena je videla, da je drevo dobro za jed in prijetno na pogled ter da je dragoceno za odpiranje uma; vzela je njegovega sadu in jedla; nekaj je dala tudi svojemu možu, ki je bil z njo, in on je jedel .*«

Besede kače imajo svoj učinek, dvom izgine in ženska je vedno bolj prepričana, da ji je kača povedala resnico. Sadje se ji zdi dobro in na pogled prijetno, predvsem pa se ji zdi » *dragoceno za odpiranje inteligence* «. Hudič doseže želeni rezultat, pravkar je rekrutiral sledilca svoje uporniške drže. In z uživanjem prepovedanega sadeža tudi sama postane drevo spoznanja zla. Poln ljubezni do svoje žene, od katere ni pripravljen sprejeti ločitve, Adam raje deli svojo katastrofalno usodo, ker ve, da bo Bog uporabil njegovo smrtno kazen. In če po vrsti zaužijeta prepovedani sadež, bo ves par trpel zaradi tiranske nadvlade hudiča. Kljub temu pa je ta strastna ljubezen, paradoksalno, podoba tiste, ki jo bo Kristus doživel za svojo Izvoljenko, privolil je tudi umreti zanjo. Tudi Bog lahko razume Adama.

1. Mojz. 3:7: » *Obema so se odprle oči in spoznala sta, da sta naga, in sešila sta figove liste ter si naredila pasove .*«

V tem trenutku, ko je človeški par pokončal greh, se je začelo odštevanje 6000 let, ki jih je načrtoval Bog. Prvič, njihovo zavest je spremenil Bog. Oči, ki so bile odgovorne za željo po sadu, » *prijetnem za pogled* «, so žrtve nove presoje stvari. In pričakovana in iskana prednost se spremeni v slabost, saj čutijo »sram« svoje golote, ki do tedaj ni predstavljala nobene težave ne njim ne Bogu. Odkrita fizična golota je bila le meseni vidik duhovne golote, v kateri se je znašel neposlušni par. Ta duhovna golota jim je odvzela božjo pravičnost in vanje je vstopila sankcija smrti, tako da je bilo odkritje njihove golote prvi učinek smrti, ki jo je dal Bog. Tako je bila smrt posledica izkušenega spoznanja zla; kar uči Pavel z besedami Rim.6:23: " *kajti plačilo za greh je smrt* ". Da bi prikrila svojo goloto, sta se uporniška zakonca zatekla k človeški pobudi, ki je obsegala "šivanje figovih listov" za izdelavo "pasov". To dejanje duhovno ponazarja človeški poskus

samoopravičevanja. » *Pas* « bo postal simbol » *resnice* « v Efežanih 6:14. Adamov » *pas* « iz » *figovih listov* « je torej v opoziciji, simbol laži, **za** katero se grešnik zateče, da bi se pomiril.

Gen.3:8: " *Tedaj so zaslišali glas Boga JAHWÉH, ki je šel proti večeru skozi vrt, in mož in njegova žena sta se skrila pred navzočnostjo Boga JAHWÉH med drevesa v vrtu.* "

Tisti, ki preiskuje ledvice in srca, ve, kaj se je pravkar zgodilo in je skladno z njegovim rešilnim projektom. To je le prvi korak, ki bo hudiču zagotovil prostor, da razkrije svoje misli in svojo hudobno naravo. Vendar se mora srečati s človekom, ker mu ima veliko stvari povedati. Zdaj se človeku ne mudi srečati z Bogom, svojim Očetom, svojim Stvarnikom, od katerega želi zdaj le pobegniti, tako zelo se boji poslušati njegove očitke. In kam se skriti v tem vrtu pred božjim pogledom? Ponovno prepričanje, da ga » *drevje v vrtu* « lahko skrije pred njegovim obrazom, priča o mentalnem stanju, v katerega je padel Adam, odkar je postal grešnik.

1. Mojz. 3:9: " *Toda Bog YaHWÉH je poklical človeka in mu rekel: Kje si?* »

Bog dobro ve, kje se Adam skriva, vendar ga vpraša: " *kje si?*" » mu ponuditi roko in ga pritegniti k priznanju krivde.

1. Mojz. 3:10: » *In rekel je: »Slišal sem tvoj glas v vrtu in sem se zbal, ker sem bil nag, in sem se skrila.«*

Adamov odgovor je sam po sebi priznanje njegove neposlušnosti in Bog bo izkoristil njegove besede, da bi pridobil svoj način predstavitve izkušnje greha.

Gen.3:11: " *In YaHWÉH Bog je rekel: Kdo ti je rekel, da si gol? Si jedel z drevesa, s katerega sem ti prepovedal jesti? »*

Bog želi od Adama izvabiti priznanje svoje krivde. Od odbitka do odbitka ji na koncu jasno postavi vprašanje: " *Ali si jedla z drevesa, s katerega sem ti prepovedal jesti?*" "

1. Mojz. 3:12: » *Mož je rekel: »Žena, ki si jo postavil k meni, mi je dala z drevesa, in jedel sem.«*

Čeprav je Adamov odgovor resničen, ni veličasten. Nosi v sebi znamenje hudiča in ne zna več odgovoriti z da ali ne, ampak se kot Satan odziva okrog, da ne bi enostavno priznal svoje in neizmerne krivde. Gre tako daleč, da Boga spominja na njegov delež v izkušnji, saj mu je dal svojo ženo, prvega krivca, misli pred seboj. Najboljši del zgodbe je, da je vse res in da se Bog tega ne zaveda, saj je bil greh nujen v njegovem projektu. Moti pa se v tem, da je z zgledom po ženi pokazal svojo prednost do nje v škodo Boga, in to je bila njegova največja napaka. Kajti že od začetka je bila Božja zahteva biti ljubljen nad vsem in vsemi.

1. Mojz.3:13: » *In Gospod Bog je rekel ženi: Zakaj si to storila? Žena je odgovorila: "Kača me je zapeljala in sem jo pojedla."*

Veliki sodnik se nato obrne na žensko, ki jo je moški obtožil, in tam je odgovor ženske spet skladen z resničnostjo dejstev: " *Kača me je zapeljala in sem jo pojedel.*" Tako se je pustila zapeljati in to je njena smrtna krivda.

1. Mojzesova 3:14: »*In GOSPOD Bog je rekel kači: Ker si to storila, boš prekleta nad vso živino in nad vsemi zvermi na polju, dni svojega življenja.* «

Tokrat Bog ne sprašuje » kače «, zakaj je to storila, ker se Bog zaveda, da ga je Satan, hudič, uporabil kot posrednika. Usoda, ki jo je Bog namenil » kači «, pravzaprav zadeva samega hudiča. Za » kačo « je bila uporaba takojšnja, za hudiča pa le prerokba, ki se bo izpolnila po zmagi Jezusa Kristusa nad grehom in smrtjo. Po Raz.12:9 je bila prva oblika te prošnje njegov izgon iz nebeškega kraljestva, pa tudi hudobnih angelov iz njegovega tabora. Vrženi so bili na zemljo, ki je ne bodo nikoli zapustili do svoje smrti in tisoč let bo Satan, izoliran na opustošeni zemlji, lezel v prahu, ki je sprejel tiste, ki so umrli zaradi njega in svobode, s katero jo je zlorabil. Na zemlji, prekleti od Boga, se bodo obnašali kot kače, prestrašeni in previdni, ker jih je Jezus Kristus premagal in bežali pred človekom, ki je postal njihov sovražnik. Poškodovali bodo ljudi, skrite v nevidnosti svojih nebesnih teles, tako da jih bodo postavili drug proti drugemu.

1. Mojzesova 3:15: » Postavil bom sovraštvo med teboj in ženo ter med tvojim in njenim semenom: ona ti bo strla glavo, ti pa ji boš strgal peto .«

Uporabljen za »kačo«, ta stavek potrjuje izkušeno in opaženo resničnost. Njegova uporaba pri hudiču je bolj subtilna. Sovraštvo med njegovo stranjo in človeštvom je potrjeno in priznано. » Seme žene, ki mu zdrobi glavo «, bo seme Kristusa in njegovih zvestih izvoljencev. Na koncu ga bo uničila, toda pred tem bodo imeli demoni stalno možnost, da " ranijo peto " " ženske ", Kristusovega Izvoljenca samega, upodobljenega, najprej s to " peto ". Kajti » peta « je oporišče človeškega telesa, tako kot je » vogelni kamen « kamen, na katerem je zgrajen duhovni Božji tempelj.

1. Mojz. 3:16: » Rekel je ženi: Povečal bom bolečino pri rojevanju otrok, z bolečino boš rojevala otroke in tvoja želja bo po tvojem možu, a on bo gospodoval nad teboj. «

Pređen bo ženska umrla, bo morala » trpeti v svoji nosečnosti «; ona bo " rodila z bolečino ", vse stvari bodo dobesedno dosežene in zabeležene. Toda tu je spet treba opozoriti na preroški pomen podobe. V Janezu 16:21 in Razodetju 12:2 » ženska v porodnih bolečinah « simbolizira Kristusovo Cerkev v rimskem cesarskem in nato papeškem preganjanju krščanske dobe.

1. Mojzesova 3:17: » In možu je rekel: »Ker si poslušal glas svoje žene in si jedel z drevesa, s katerega sem ti zapovedal, ne jej z njega! Zemlja bo prekleta zaradi tebe. Z delom se boš hranil vse dni svojega življenja, «

Ko se Bog vrne k človeku, mu predstavi pravi opis njegovega položaja, ki ga je sramotno poskušal skriti. Njegova krivda je popolna in Adam bo odkril tudi, da bo pred njegovo smrtjo sledila vrsta prekletstev, zaradi katerih bodo nekateri raje umrli kot življenje. Prekletstvo zemlje je strašna stvar in Adam se bo tega naučil na težji način.

1. Mojz. 3:18: » rodil ti bo trnje in trnje, in jedel boš travo na polju .«

Enostavnega obdelovanja rajskega vrta ni več, nadomešča ga nenehen boj proti kvasovki, » šibam, trnjem « in plevelom, ki se množijo v zemlji. Še toliko bolj, ker bo to prekletstvo zemlje pospešilo smrt človeštva, ker se bo z znanstvenim "napredkom" človek v zadnjih dneh zastrupil s kemičnim strupom v zemljo svojih pridelkov, da bi uničil plevel in škodljivce. Obilne in lahko dostopne hrane ne bo več na voljo izven vrta, s katerega ga bodo pregnali tako kot njegovo najljubšo božjo ženo.

1. Mojz.3:19: » *V potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne vrneš v zemljo, iz katere si bil vzet; kajti prah si in v prah se povrneš .*»

Ta usoda, ki doleti človeka, opravičuje obliko, v kateri je Bog razodel svoje stvarjenje in svojo formacijo prav iz » *zemeljskega prahu* «. Adam na svoj račun in na naš račun izve, kaj sestoji iz smrti, ki jo je povzročil Bog. Opozorimo, da mrtev človek ni nič drugega kot » *prah* « in da zunaj tega » *prahu* « ne ostane živ duh, ki izvira iz tega mrtvega telesa. Eccl.9 in drugi citati potrjujejo ta smrtni status.

1. Mojz. 3:20: » *Adam je svojo ženo poimenoval Eva, kajti bila je mati vseh živih .*«

Tu spet Adam označi svojo oblast nad » *ženo* « tako, da ji da ime » *Eva* « ali »*Življenje*«; ime, utemeljeno kot osnovna realnost človeške zgodovine. Vsi smo daljni potomci, rojeni Eve, zapeljane Adamove žene, preko katere je bilo prekletstvo smrti preneseno in bomo ostali do vrnitve v slavi Jezusa Kristusa zgodaj spomladi 2030.

1. Mojz. 3:21: » *YahWeH Bog je naredil oblačila iz kož za Adama in njegovo ženo ter ju oblekel z njimi .*

Bog ne pozablja, da je bil greh zemeljskih zakoncev del njegovega odrešitvenega projekta, ki bo zdaj dobil prikazano obliko. Po grehu postane božansko odpuščanje na voljo v imenu Kristusa, ki ga bodo žrtvovali in križali rimski vojaki. V tem dejanju se bo nedolžno bitje, osvobojeno vseh grehov, strinjalo, da bo umrlo, da bi se namesto njih odkupilo za grehe svojih edinih zvestih izbrancev. Od začetka je Bog ubijal nedolžne živali, da bi njihove » *kože* « pokrile goloto Adama in Eve. V tem delovanju nadomešča » *pravičnost* «, ki si jo predstavlja človek, s tisto, ki mu jo njegov načrt odrešenja pripisuje po veri. » *Pravica* «, ki si jo človek predstavlja, je bila le varljiva laž in namesto nje jim Bog pripisuje » *oblačilo* «, ki simbolizira » *njegovo pristno pravičnost* «, » *pas njegove resnice* «, ki temelji na prostovoljni Kristusovi žrtvi in darovanje svojega življenja v odrešenje tistih, ki ga zvesto ljubijo.

1. Mojz. 3:22: » *YahWeH Bog je rekel: Glej, človek je postal kakor eden izmed nas, za spoznanje dobrega in zla. Zdaj mu preprečimo, da bi iztegnil svojo roko in vzel drevo življenja ter jedel in živel večno .*«

V Mihaelu Bog nagovarja svoje dobre angele, ki so priča drami, ki se je pravkar zgodila na zemlji. Rekel jim je: » *Glejte, človek je postal kakor eden izmed nas zaradi spoznanja dobrega in zla .*« Dan pred svojo smrtjo bo Jezus Kristus uporabil isti izraz v zvezi z Judom, izdajalcem, ki naj bi ga izročil vernim Judom in nato Rimljanom, da bi ga križali, to v Janezu 6:70: »*Jezus jim je odgovoril: Bil je ali nisem jaz izbral vas, dvanajsterico? In eden od vas je demon!* ". » *Mi* « v tem verzu postane » *ti* « zaradi drugačnega konteksta, vendar je Božji pristop enak. Izraz » *eden od nas* « se nanaša na Satana, ki ima še vedno prost dostop in gibanje v nebeškem Božjem kraljestvu med vsemi angeli, ustvarjenimi na začetku zemeljskega stvarjenja.

Potreba po preprečevanju, da bi človek jedel z » *drevesa življenja* «, je bila zahteva resnice, o kateri je Jezus pričal v svojih besedah, naslovljenih na rimskega prefekta Poncija Pilata. » *Drevo življenja* « je bila podoba Kristusa Odrešenika in jesti ga je pomenilo nahraniti se z njegovim naukom in z vso njegovo duhovno

osebnostjo, vzeti ga za nadomestka in osebnega odrešenika. To je bil edini pogoj, ki je lahko upravičil uživanje tega » drevesa življenja «. Moč življenja ni bila v drevesu, ampak v tistem, ki ga je drevo simboliziralo: Kristusu. Poleg tega je to drevo pogojevalo večno življenje in po izvornem grehu je bilo to večno življenje za vedno izgubljeno do končne vrnitve Boga v Kristusu in Mihaelu. » Drevo življenja « in druga drevesa bi torej lahko izginila, prav tako kot Božji vrt.

Gen.3:23: “ *In JaHWéH Bog ga je izgnal iz edenskega vrta, da bi lahko obdeloval zemljo, iz katere je bil vzet .*”

Stvarniku preostane le, da iz prečudovitega vrta izžene človeški par, ki se je iz prvega Adama (beseda, ki označuje človeško vrsto: rdeči = sangvinik) s svojo neposlušnostjo izkazal za nevrednega. In zunaj vrta se bo zanj začelo mučno življenje, v fizično in duševno oslavljenem telesu. Vrnitev v deželo, ki je postala trda in uporniška, bo ljudi spomnila na njihov » prah « izvor.

1. Mojz. 3:24: » *Tako je izgnal Adama; in postavil je na vzhod edenskega vrta kerube, ki mahajo z ognjenim mečem, da varujejo pot do drevesa življenja .*«

Ni več Adam tisti, ki varuje vrt, ampak so angeli tisti, ki mu preprečujejo vstop vanj. Vrt bo sčasoma izginil malo pred potopom, ki se je zgodil leta 1656 po grehu Eve in Adama.

V tem verzu imamo koristno pojasnilo za določitev lokacije rajskega vrta. Angeli varuhi so postavljeni » vzhodno od vrta «, ki je torej sam zahodno od kraja, kjer sta se umaknila Adam in Eva. Domnevno območje, predstavljeno na začetku tega poglavja, je v skladu s to razjasnitvijo: Adam in Eva se umakneta v deželo južno od gore Ararat, prepovedani vrt pa se nahaja na območju »obilnih voda« v Turčiji blizu jezera Van, tj. zahodno od njihovega položaja.

Geneza 4

Ločitev s smrtjo

To 4. poglavje nam bo omogočilo, da bolje razumemo, zakaj je moral Bog Satanu in njegovim uporniškim demonom ponuditi predstavitevni laboratorij, ki razkriva obseg njihove hudobije.

V nebesih je imela hudobija meje, ker nebeška bitja niso imela moči, da bi se med seboj pobijala; kajti vsi so bili trenutno nesmrtni. Ta situacija torej Bogu ni dovolila, da bi razkril visoko stopnjo hudobije in krutosti, ki so je bili sposobni njegovi sovražniki. Zemlja je bila torej ustvarjena z namenom, da dovoli smrt v njenih najokrutnejših oblikah, ki si jih lahko zamisli um bitja, kot je Satan.

To 4. poglavje, postavljeno pod simbolni pomen te številke 4, ki je univerzalnost, bo torej priklicalo okoliščine prvih smrti zemeljskega človeštva; smrt je njen posebni in edinstveni univerzalni značaj med vsemi stvaritvami, ki jih je ustvaril Bog. Po grehu Adama in Eve je bilo zemeljsko življenje » prizorišče za svet in angele «, kot pravi v 1. Kor.4:9 navdihnjena in zvesta priča Pavel, bivši Savel iz Tarza, prvi pooblaščen preganjalec Kristusova cerkev.

1. Mojz. 4:1: » Adam **je poznal** Evo, svojo ženo; je spočela in rodila Kajna in rekla: Oblikovala sem človeka s pomočjo YaHWéH .

V tem verzu nam Bog razkrije pomen, ki ga daje glagolu " *spoznati* " in ta točka je bistvenega pomena za načelo opravičenja po veri, kot je zapisano v Janezu 17:3: " *Večno življenje pa je, da te **poznajo**, edini pravi Bog, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa* . Spoznati Boga pomeni vzpostaviti ljubeč odnos z njim, v tem primeru duhoven, v primeru Adama in Eve pa mesen. Spet po tem modelu prvega para se je iz te telesne ljubezni rodil »otrok«; tudi »otrok« se mora ponovno roditi v našem duhovnem ljubečem odnosu, ki ga doživljamo z Bogom. To novo rojstvo zaradi resničnega » *spoznanja* « Boga je razkrito v Razodetju 12:2-5: » *Bila je noseča in je vpila v porodu in v porodnih bolečinah. ... Rodila je sina, ki bo vladal vsem narodom z železno palico. In njen otrok je bil vzet k Bogu in k njegovemu prestolu* .« Otrok, rojen od Boga, mora reproducirati značaj svojega Očeta, vendar to ni veljalo za prvega sina, rojenega od ljudi.

Ime Cain pomeni pridobitev. To ime mu napoveduje telesno in zemeljsko usodo, nasprotno od duhovnega človeka, kakršen bo njegov mlajši brat Abel.

Naj opozorimo, da na tem začetku zgodovine človeštva mati, ki rodi, s tem rojstvom povezuje Boga, ker se zaveda, da je nastanek tega novega življenja posledica čudeža, ki ga je naredil veliki stvarnik Bog YaHWéH. V zadnjih dneh tega ni več oziroma redkokdaj.

1. Mojz. 4:2: » *Spet je rodila njegovega brata Abela. Abel je bil pastir, Kajn pa orač* .«

Abel pomeni dih. Bolj kot Kajn je otrok Abel predstavljen kot kopija Adama, ki je prvi prejel dih pljuč od Boga. Pravzaprav s svojo smrtjo, ki jo je umoril njegov brat, predstavlja podobo Jezusa Kristusa, pravega Božjega Sina, odrešenika izvoljenih, ki jih bo odrešil s svojo krvjo.

Poklica obeh bratov potrjujeta njuni nasprotni naravi. Tako kot Kristus *je bil* »Abel pastir « in kot zemeljski materialistični nevernik *je bil* »Kain orač «. Ti prvi otroci človeške zgodovine napovedujejo usodo, ki jo je prerokoval Bog. In pridejo, da bi posredovali podrobnosti o njegovem reševalnem projektu.

1. Mojzesova 4:3: » *Čez nekaj časa je Kajn daroval YHWéH sadove zemlje;* »

Kajn ve, da Bog obstaja, in da bi mu pokazal, da ga želi počastiti, ga naredi » *v daritev sadov zemlje* «, to je stvari, ki jih je ustvarilo njegovo delovanje. V tej vlogi prevzame podobo množice judovskih, krščanskih ali muslimanskih vernikov, ki poudarjajo svoja dobra dela, ne da bi jih skrbelo, da bi poskušali vedeti in razumeti, kaj Bog ljubi in pričakuje od njih. Darila so pomembna le, če jih oseba, ki jih prejme, ceni.

1. Mojz. 4:4: » *in Abel jo je s svoje strani naredil za prvorojenko svoje črede in njihove tolščine. YaHWéH je naklonjeno gledal na Abela in njegovo daritev;* »

Abel posnema svojega brata in zaradi svojega poklica pastirja daruje Bogu » *od prvorojencev svoje črede in njihove maščobe* «. To je Bogu všeč, ker vidi v daritvi teh » *prvorojencev* « pričakovano in prerokovano podobo lastne žrtve v Jezusu Kristusu. V Raz.1:5 beremo: "... *in od Jezusa Kristusa, zveste priče,*

prvorojenca mrtvih in kneza kraljev zemlje!" Njemu, ki nas ljubi, ki nas je s svojo krvjo rešil naših grehov, ...«. Bog v Abelovi ponudbi vidi svoj rešilni projekt in se mu zdi samo všeč.

1. Mojzesova 4:5: » *toda na Kajna in njegovo daritev ni gledal z naklonjenostjo. Cain je bil zelo jezen in njegov obraz je padel.* »

V primerjavi z Abelovo ponudbo je logično, da se Bog malo zanima za Kajnovo ponudbo, ki je prav tako logično lahko samo razočaran in užaloščen. » *Njegov obraz je spuščen* «, vendar naj opozorimo, da ga vznemirjenost vodi v » *zelo razdraženo* «, kar ni normalno, ker je ta reakcija plod razočaranega ponosa. Razdraženost in ponos bosta kmalu obrodila hujši sad: umor njegovega brata Abela, ki je predmet njegovega ljubosumja.

Gen.4:6: " *In YaHWéH je rekel Kajnu: Zakaj si jezen in zakaj je tvoj obraz spuščen?* »

Samo Bog ve, zakaj je dal prednost Abelovi ponudbi. Kajnu se bo Božja reakcija lahko le zdela nepravilna, toda namesto da bi se jezil, bi moral prositi Boga, naj mu dovoli razumeti razlog za to očitno nepravilno izbiro. Bog popolnoma pozna naravo Kajna, ki zanj nezavedno igra vlogo hudobnega služabnika Matej 24:48-49: » *Če pa je hudoben služabnik, ki v sebi pravi: Moj gospodar odlaša, če začne tepsti svoje tovariše, če je in pije s pijanci, ...* ". Bog mu postavi vprašanje, na katerega on popolnoma pozna odgovor, a spet s tem daje Kajnu priložnost, da z njim deli vzrok svojega trpljenja. Kajn na ta vprašanja ne bo dobil odgovora, zato ga Bog posvari pred zlom, ki se ga bo polastilo.

1. Mojz. 4:7: » *Zagotovo, če delaš dobro, boš povzdignil svoj obraz; in če delaš zlo, leži greh pred vrati in njegove želje so zate : toda ti imaš oblast nad njim .* »

Potem ko sta Eva in Adam jedla in prevzela status hudiča, ker sta " *spoznala dobro in zlo* ", se ponovno pojavi, da bi spodbudil Kajna, naj ubije svojega brata Abela. Dve izbiri, » *dobro in zlo* «, sta pred njim; » *dobro* « ga bo vodilo do tega, da se bo odrekel in sprejel Božjo izbiro, tudi če je ne razume. Toda izbira »*zla* « ga bo prisilila v greh proti Bogu, tako da bo prekršil njegovo šesto zapoved: » *Ne ubijaj* «; in ne, » *ne ubijaj* «, kot so ga predstavili prevajalci. Božja zapoved obsoja zločin, ne ubijanje krivih zločincev, ki ga je on legaliziral s tem, ko ga je ukazal, in v tem primeru prihod Jezusa Kristusa ni spremenil ničesar v tej pravični božji sodbi.

Bodite pozorni na obliko, v kateri Bog spominja na » *greh* «, kot da bi govoril o ženski, po kateri je rekel Evi v 1. Mojzesovi 3:16: » *Tvoje želje bodo do tvojega moža, a on bo imel oblast nad teboj.* ". Za Boga je skušnjava » *greha* « podobna skušnjavi ženske, ki hoče zapeljati svojega moža in on ne sme dovoliti, da bi nad njim ali njim » *vladal* «. Na ta način je Bog dal človeku ukaz, naj se ne pusti zapeljati » *grehu* «, ki ga predstavlja ženska.

1. Mojz. 4:8: » *Vendar je Kajn govoril s svojim bratom Abelom; ko pa sta bila na polju, je Kajn padel na svojega brata Abela in ga ubil.* »

Kljub temu Božjemu svarilu bo Kajnova narava obrodila svoje sadove. Po izmenjavi besed z Abelom se je Kajn, morilec v svojem duhu od začetka, tako kot njegov duhovni oče, hudič, » *vrgel na svojega brata Abela in ga ubil* «. Ta

izkušnja prerokuje usodo človeštva, kjer bo brat ubijal brata, pogosto zaradi posvetnega ali verskega ljubosumja do konca sveta.

1. Mojz. 4:9: » *Jahve je rekel Kajnu: Kje je tvoj brat Abel? Odgovoril je: Ne vem; ali sem bratov čuvaj?* »

Kot je rekel Adamu, ki se je skrival pred njim: » *Kje si?* «, je Bog rekel Kajnu: » *Kje je tvoj brat Abel?* », mu vedno dati možnost, da prizna svojo krivdo. Toda neumno, ker ne more prezreti, da Bog ve, da ga je ubil, predrzno odgovori " *Ne vem* " in z neverjetno arogantnostjo Bogu postavi vprašanje: " *Ali sem jaz varuh svojega brata?* »

1. Mojz. 4:10: » *In Bog je rekel: Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata vpije z zemlje k meni* "

Bog mu daje svoj odgovor, ki pomeni: nisi njegov skrbnik, ker si njegov morilec. Bog dobro ve, kaj je storil, in mu to predstavi v sliki: » *Glas krvi tvojega brata vpije z zemlje k meni* «. Ta slikovna formula, ki daje preliti krvi glas, ki kliče proti Bogu, bo uporabljena v Apo.6, da bi v »5. pečatu « priklicala krik mučencev, ki so bili usmrčeni zaradi rimskega papeža zaradi preganjanja katoliške vere: Apo. 6,9-10: » *Ko je odprl peti pečat, sem videl pod oltarjem duše tistih, ki so bili pomorjeni zaradi Božje besede in zaradi pričevanja, ki so ga dali. Vpili so z močnim glasom, rekoč: Kako dolgo, o sveti in resnični Gospodar, odlašaj s sodbo in maščevanjem naše krvi tistim, ki prebivajo na zemlji?* ". Tako nepravilno prelita kri terja maščevanje krivcem. To legitimno maščevanje bo prišlo, vendar je nekaj, kar Bog rezervira izključno zase. V 5. Mojzesovi 32:35 izjavlja: » *Moja sta maščevanje in maščevanje, ko se spotakne njih noga! Kajti dan njihove pogube je blizu in to, kar jih čaka, ne bo zamudilo.* " V Iza.61:2 je skupaj z " *letom milosti* " " *dan maščevanja* " v programu mesije Jezusa Kristusa: " *... me je poslal ... da oznanim leto milosti YaHWéH in dan maščevanja našega Boga; tolažiti vse prizadete; ...*«. Nihče ni mogel razumeti, da mora biti » *objava* « tega » *leta milosti* « *ločena od* » *dneva maščevanja* « 2000 let.

Tako lahko mrtvi vpijejo samo v spominu Boga, katerega spomin je neomejen.

Zločin, ki ga je zagrešil Cain, si zasluži pravično kazen.

1. Mojz. 4:11: » *Zdaj te bo prekleta zemlja, ki je odprla usta, da bi sprejela kri tvojega brata iz tvoje roke.* »

Kajn bo preklet z zemlje in ne bo umorjen. Da bi upravičili to božansko prizanesljivost, moramo priznati, da ta prvi zločin ni imel primera. Kajn ni vedel, kaj pomeni ubijati, in jeza, ki je zaslepila vsako razmišljanje, ga je pripeljala do usodne brutalnosti. Zdaj, ko je njegov brat mrtev, človeštvo ne bo več moglo reči, da ni vedelo, kaj je smrt. Takrat bo začel veljati zakon, ki ga je postavil Bog v Exo 21:12: " *Kdor človeka smrtno udari, bo kaznovan s smrtjo.* "

Ta verz predstavlja tudi ta izraz: " *zemlja, ki je odprla svoja usta, da bi sprejela iz tvoje roke kri tvojega brata* ". Bog poseblja zemljo tako, da ji daje usta, ki vpijajo kri, prelito na njej. Takrat ji govorijo ta usta in jo spominjajo na smrtno dejanje, ki jo je oskrunilo. Ta podoba bo prevzeta v 5. Mojzesovi 26:10: » *Zemlja je odprla svoja usta in jih pogoltnila s Korahom, ko so tisti, ki so se zbrali, umrli in ogenj je požrl dvesto petdeset mož: služili so ljudstvu v svarilo.* " Potem bo v Raz.12:16: " *In zemlja je pomagala ženi in zemlja je odprla usta in*

pogoltnila reko, ki jo je bil zmaj vrgel iz svojih ust ." » Reka « simbolizira francoske katoliške monarhične lige, katerih posebej ustvarjene vojaške enote »zmajev« so preganjale zveste protestante in jih lovile v gore države. Ta verz ima dvojni pomen: protestantski oboroženi odpor, nato pa krvava francoska revolucija. V obeh primerih izraz " zemlja je odprla svoja usta " prikazuje, da pozdravlja kri množice ljudi.

1. Mojz. 4:12: » Ko obdelujete zemljo, vam ne bo več dajala svojega bogastva. Potepuh in potepuh boš na zemlji. »

Kajnova kazen je omejena na zemljo, ki jo je prvi oskrunil s prelivanjem človeške krvi; človeka, ki je bil prvotno ustvarjen po božji podobi. Od greha ohranja svoje značilnosti od Boga, vendar nima več svoje popolne čistosti. Človekova dejavnost je bila predvsem proizvodnja hrane z obdelovanjem zemlje. Cain bo zato moral poiskati druge načine, da se nahrani.

1. Mojz. 4:13: " Kain je rekel YaHWéH: Moja kazen je prevelika, da bi jo prenesel ."

Kar pomeni: v teh razmerah je bolje, da naredim samomor.

1. Mojz. 4:14: » Glej, danes me vržeš s te zemlje; Skrit bom pred tvojim obličjem, bom potepuh in potepuh na zemlji, in kdor me najde, me bo ubil .«

Tukaj je zdaj zelo zgovoren in svojo situacijo povzema kot smrtno obsodbo.

1. Mojz. 4:15: » Jahve mu je rekel: Če bi kdo ubil Kajna, bi bil Kajn sedemkrat maščeval. In GOSPOD je Kajnu dal znamenje, da ga ne ubije, kdor ga najde ."

Odločen, da bo Kajnu prihranil življenje iz že videnih razlogov, mu je Bog rekel, da bo njegova smrt plačana, " maščevana ", " sedemkrat ". Nato omeni " znamenje ", ki ga bo zaščitilo. V tem obsegu Bog prerokuje simbolično vrednost števila "sedem", ki bo označevalo soboto in posvečenje počitka, ki se bo, prerokovano ob koncu tednov, popolnoma izpolnilo v sedmem tisočletju njegovega odrešitvenega projekta. Sobota bo znamenje pripadnosti Bogu stvarniku v Ezek.20:14-20. In v Ezek.9 je na tiste, ki pripadajo Bogu, postavljeno » znamenje «, da ne bodo umorjeni v uri božje kazni. Nazadnje, da bi potrdili to načelo zaščitene **ločitve**, v Razodetju 7 prihaja » znamenje «, » pečat živega Boga «, ki » zapečati čelo « Božjih služabnikov, in ta » pečat in znamenje « je njegova sobota sedmega dne.

1. Mojz. 4:16: " Tedaj je Kajn odšel od obličja Jahve in prebival v deželi Nod, vzhodno od Edena ."

Že vzhodno od Edena sta se Adam in Eva umaknila, potem ko sta bila izgnana iz božjega vrta. Ta dežela tukaj dobi ime Nod, kar pomeni: trpljenje. Kajново življenje bo tako zaznamovano z duševnim in telesnim trpljenjem, saj zavrnitev daleč od božjega obličja pušča sledi tudi v trdem srcu Kajna, ki je v 13. verzu, ko se ga je bal, rekel: »Skrit bom daleč pred tvojo navzočnostjo. « obraz «.

1. Mojz. 4:17: Kajn je poznal svojo ženo; je spočela in rodila Enoha. Nato je zgradil mesto in mesto poimenoval po svojem sinu Enohu .«

Kajn bo postal patriarh prebivalstva mesta, ki mu je dal ime svojega prvega sina: Enoh, kar pomeni: iniciirati, poučevati, izvajati in začeti uporabljati stvar. To ime povzema vse, kar ti glagoli predstavljajo, in je primerno, ker Kajn in

njegovi potomci uvajajo vrsto družbe brez Boga, ki se bo nadaljevala do konca sveta.

1. Mojzesova 4:18: » *Enoh je rodil Irada, Irad je rodil Mehujaela, Mehujael je rodil Metušaela in Metušael je rodil Lameha .* »

Ta kratka genealogija se namerno ustavi na liku z imenom Lamech, katerega natančen pomen ostaja neznan, vendar se beseda iz tega korena nanaša na navodila, kot je ime Enoch, in tudi na pojem moči.

1. Mojz. 4:19: » *Lameh si je vzel dve ženi: eni je bilo ime Ada, drugi pa Zila .* »

V tem Lamehu najdemo prvo znamenje preloma z Bogom, po katerem *bo »mož zapustil očeta in mater, da bi se oprijel svoje žene, in oba bosta eno meso «* (glej 1 Mz 2,24). Toda v Lamehu se moški naveže na dve ženski in trije bodo postali eno telo. Očitno je ločenost od Boga popolna.

1. Mojz. 4:20: » *Ada je rodila Jabala: on je bil oče tistih, ki prebivajo v šotorih in pri čredah .*«

Jabal je patriarh nomadskih pastirjev, kot so nekatera arabska ljudstva še danes.

1. Mojz. 4:21: » *Ime njegovemu bratu je bilo Jubal: on je bil oče vseh, ki igrajo na harfo in godalce .* »

Jubal je bil patriarh vseh glasbenikov, ki imajo pomembno mesto v civilizacijah brez Boga, tudi danes, kjer so kultura, znanje in umetnik temelj naših sodobnih družb.

1. Mojz. 4:22: » *Zilla pa je rodila Tubal Caina, ki je koval vse instrumente iz medenine in železa. Tubal Cainova sestra je bila Naama .* »

Ta verz je v nasprotju z uradnimi nauki zgodovinarjev, ki predpostavljajo bronasto dobo pred železno dobo. V resnici so prvi ljudje po božjem mnenju znali kovati železo in morda že od Adama samega, ker besedilo o Tubal Kajnu ne pravi, da je bil oče tistih, ki kujejo železo. Toda te razkrite podrobnosti so nam podane, da razumemo, da civilizacija obstaja že od prvih ljudi. Njihove brezbožne kulture niso bile nič manj prefinjene kot naša današnja.

1. Mojz. 4:23: » *Lameh je rekel svojim ženam: Ada in Zila, poslušajta moj glas! Lameške žene, poslušajte mojo besedo! Ubil sem človeka za svojo rano in mladeniča za svojo modrico. »*

Lameh se svojima ženama hvali, da je ubil človeka, kar ga boli po božji sodbi. A z arogantnostjo in posmehom doda, da je ubil tudi mladega človeka, kar ga božjo sodbo še poslabšuje in ga dela za pravega »morilca« in večkratnega prestopnika.

1. Mojz. 4:24: » *Kain bo sedemkrat maščeval, Lameh pa sedeminsedemdesetkrat. »*

Nato se posmehuje popustljivosti, ki jo je Bog pokazal do Kajna. Ker naj bi se po umoru človeka Kajnova smrt maščevala »sedemkrat«, bo Lamecha po umoru moža in mladeniča Bog maščeval »sedeminsedemdesetkrat«. Ne moremo si predstavljati tako ostudnih pripomb. In Bog je hotel razodeti človeštvu, da so njegovi prvi predstavniki druge generacije, od Kajnove do sedme, Lamehove, dosegli najvišjo stopnjo brezbožnosti. In to je njegov prikaz posledic ločitve od njega.

1. Mojz. 4:25: » *Adam je še poznal svojo ženo; in rodila je sina in mu dala ime Set; kajti, je rekla, Bog mi je dal drugo seme namesto Abela, ki ga je Kajn ubil.* »

Ime Seth, ki se v hebrejščini izgovori "cheth", označuje temelj človeškega telesa. Nekateri to prevajajo kot "enakovrednost ali nadomestilo", vendar nisem mogel najti utemeljitve za ta predlog v hebrejščini. Zato ohranjam "temelj telesa", ker bo Set postal korenina ali osnovni temelj zveste rodbine, ki jo bo 6. Mojz. označeval z izrazom " *božji sinovi* ", pri čemer bo "ženskam" prepustil uporniške potomce rodbine Kajna, ki jih v nasprotju z imenom » *človeške hčere* « zavede.

V Setu Bog seje in vzgaja novo » *seme* «, v katerem je sedmi potomec, drugi Enoh, podan kot primer v 1. Mojz. 5:21 do 24. Imel je privilegij vstopiti v nebesa živ, ne da bi šel skozi smrt, po 365 let zemeljskega življenja, preživetega v zvestobi Bogu stvarniku. Ta Enoh je dobro nosil svoje ime, ker je bila njegova »izobrazba« v božjo slavo za razliko od njegovega soimenjaka, sina Lameha, sina Kajnove linije. In oba, upornik Lameh in pravični Enoh, sta bila »sedma« potomca njune rodbine.

1. Mojzesova 4:26: » *Set je imel tudi sina in dal mu je ime Enoš. Takrat so ljudje začeli klicati ime YaHWéH.* »

Enosch pomeni: človek, smrtnik, hudoben. To ime je povezano s trenutkom, ko so ljudje začeli klicati ime YaHWéH. Kar nam želi Bog povedati s povezavo teh dveh stvari, je, da se je človek zvestega rodu zavedel hudobije svoje narave, ki je poleg tega smrtna. In to zavedanje ga je vodilo, da je iskal svojega Stvarnika, da bi ga počastil in ga zvesto častil, kar mu je bilo všeč.

Geneza 5

Ločitev s posvečenjem

V tem 5. poglavju je Bog združil rodovino, ki mu je ostala zvesta. Predstavljam vam podrobno študijo samo prvih verzov, ki nam omogočajo razumeti razlog za to naštevanje, ki zajema čas med Adamom in slavnim Noetom.

1. Mojz. 5:1: » *To je knjiga Adamovega semena. Ko je Bog ustvaril človeka, ga je naredil po božji podobi.* »

Ta verz postavlja standard za seznam imen citiranih mož. Vse temelji na tem opominu: " *Ko je Bog ustvaril človeka, ga je naredil po božji podobi* ". Zato moramo razumeti, da mora človek, če želi vstopiti na ta seznam, ohraniti svojo » *podobnost Bogu* «. Tako lahko razumemo, zakaj tako pomembna imena, kot je Kajnov, niso na tem seznamu. Ker ne gre za fizično podobnost, temveč za podobnost značaja, in 4. poglavje nam je pravkar pokazalo Kajna in njegove potomce.

1. Mojz. 5:2: " *Ustvaril je moža in ženo, ju blagoslovil in ju poimenoval z imenom mož, ko sta bila ustvarjena.* "

Tudi tukaj opomin na Božji blagoslov moškega in žene pomeni, da je imena, ki bodo navedena, blagoslovil Bog. Vztrajanje pri tem, da jih je Bog ustvaril, poudarja pomen, ki ga pripisuje temu, da so priznani kot Bog stvarnik, ki ločuje, posvečuje svoje služabnike po znamenju sobote, počitek pa se drži sedmega dne od vseh njihovih tednov. Ohranjanje Božjega blagoslova s posvečevanjem sobote in podobnosti z njegovim značajem sta pogoja, ki jih Bog zahteva, da človeško bitje ostane vredno imenovati se » *človek* «. Razen teh sadov postane človek po svoji presoji bolj razvita in izobražena »žival« kot druge vrste.

1. Mojz. 5:3: » *Adam, star sto trideset let, je rodil sina po svoji podobi in poimenoval ga je Set .«*

Vidno med Adamom in Setom manjkata dve imeni: Kajnovo (ki ni iz zveste rodbine) in Abelovo (ki je umrl brez potomcev). Tako je dokazano merilo blagoslovljene izbire. Enako bo veljalo za vsa druga omenjena imena.

1. Mojz. 5:4: » *Adamovih dni po Setovem rojstvu je bilo osemsto let; in rodil je sinove in hčere .»*

Razumeti moramo, da je Adam " *rodil sinove in hčere* " pred rojstvom " *Seta* " in po njem, vendar ti niso izražali vere očeta ali vere "Seta". Pridružili so se »živalskim ljudem«, ki so bili nezvesti in nespoštljivi do živega Boga. Tako se je med vsemi, ki so se mu rodili, po Abelovi smrti, » *Set* « prvi odlikoval po svoji veri in zvestobi Bogu YaHWÉH, ki je ustvaril in oblikoval njegovega zemeljskega očeta. Drugi za njim, ki so ostali anonimni, so morda sledili njegovemu zgledu, vendar ostajajo anonimni, ker je seznam, ki ga je izbral Bog, zgrajen na podlagi nasledstva prvih zvestih mož vsakega od predstavljenih potomcev. Ta razlaga naredi razumljivo že tako visoko starost, »130 let« za Adama, ko se je rodil njegov sin »Seth«. In to načelo velja za vsakega izmed izvoljenih, omenjenih na dolgem seznamu, ki se ustavi pri Noetu, ker njegovi trije sinovi: Šem, Ham in Jafet ne bodo izvoljeni, ker niso v njegovi duhovni podobi.

1. Mojz. 5:5: » *Vseh dni, kar je Adam živel, je bilo devetsto trideset let; potem je umrl .»*

Grem neposredno do sedmega izbranca, ki mu je ime Enoch; Enoha, katerega lik je absolutno nasprotje Enoha, Kajnovega sina.

1. Mojz. 5:21: » *Enoh je bil star petinšestdeset let in je postal oče Metuzalema .«*

1. Mojz. 5:22: » *Enoh je po rojstvu Metuzalema hodil z Bogom tristo let; in rodil je sinove in hčere .»*

1. Mojz. 5:23: » *Vseh Enohovih dni je bilo tristo petinšestdeset let .«*

1. Mojz. 5:24: » *Enoh je hodil z Bogom; **potem ga ni bilo več, ker ga je Bog vzal** .»*

S tem specifičnim izrazom iz Enohovega primera nam Bog razodeva: tudi predpotopni ljudje so svojega »Elija« vzeli v nebesa, ne da bi šli skozi smrt. Dejansko se formula tega verza razlikuje od vseh drugih, ki se končajo kot za Adamovo življenje z besedami " *potem je umrl* ".

Sledi Metušelah, človek, ki je živel najdlje na Zemlji, 969 let; potem še en Lameh te vrste, ki ga je Bog blagoslovil.

Gen:5:28: » *Lameh je bil star sto dvainosemdeset let in je dobil sina «*

Gen:5:29: " Imenoval ga je Noe, rekoč: Ta nas bo potolažil zaradi naše utrujenosti in trdega dela naših rok, ker prihaja iz **te dežele, ki jo je YaHWéH preklel** . "

Da bi razumeli pomen tega verza, morate vedeti, da ime Noe pomeni: počitek. Lameh si gotovo ni predstavljal, v kolikšni meri se bodo njegove besede uresničile, saj je » *prekleta zemljo* « videl samo z vidika » *naše utrujenosti in bolečega dela naših rok* «, je dejal. Toda v času Noeta ga bo Bog uničil zaradi hudobije ljudi, ki jih nosi, kot nam bo Geneza 6 omogočila razumeti. Vendar je bil Lameh, Noetov oče, izbranec, ki mu je, tako kot redkim izbrancem njegovega časa, moralo biti žal, ko je videl, kako hudobija ljudi okoli njih raste.

1. Mojz. 5:30: » *Lameh je živel po Noetovem rojstvu petsto petindevetdeset let; in rodil je sinove in hčere* " "

1. Mojz. 5:31: » *Vseh Lamehových dni je bilo sedemsto sedeminsedemdeset let; potem je umrl* »

1. Mojz. 5:32: " *Noe, star petsto let, je rodil Šema, Hama in Jafeta* " "

Geneza 6

Ločitev ne uspe

1. Mojz. 6:1: " *Ko so se ljudje začeli množiti na površju zemlje in so se jim rodile hčere,* " "

Glede na prej pridobljene lekcije je ta človeška množica živalska norma, ki prezira Boga, ki ima zato dobre razloge, da jih tudi zavrne. Zapeljevanje Adama s strani njegove žene Eve se ponavlja po vsem človeštvu in je po mesu normalno: dekleta zapeljujejo moške in od njih dobijo, kar si želijo.

Gen.6:2: " *Božji sinovi so videli, da so človeške hčere lepe, in so si vzeli žene izmed vseh, ki so jih izbrali.* " "

Tukaj se stvari zapletejo. **Ločevanje** med posvečenimi in nevernimi neverniki sčasoma izgine. Posvečeni, ki se tukaj logično imenujejo » *božji sinovi* «, padejo pod zapeljevanje » *človeških hčera* « ali »živalske« človeške skupine. Zaveznitva prek zakonske zveze tako postanejo vzrok za propad od Boga želene in zelene **ločitve** . Prav ta nepozabna izkušnja ga je kasneje pripeljala do tega, da je Izraelovim sinovom prepovedal, da bi jemali tujke za žene. Poplava, ki bo nastala, kaže, kako zelo je treba upoštevati to prepoved. Pri vsakem pravilu obstajajo izjeme, saj so nekatere ženske vzele pravega Boga z judovskim možem, kot je Ruth. Nevarnost ni v tem, da je ženska tujka, temveč v tem, da zapelje » *božjega sina* « v pogansko odpadništvo, tako da ga prisili, da sprejme tradicionalno pogansko vero svojega izvora. Poleg tega je prepovedano tudi nasprotno, ker se ženska »božja hči« postavi v smrtno nevarnost s tem, da se poroči s »človeškim sinom«, »živalmi« in krivo vero, kar je zanjo še bolj nevarno. Kajti vsaka »ženska« ali »dekle« je »ženska« samo v času svojega življenja na zemlji in izvoljeni med njimi bodo tako kot moški prejeli nesporno nebesno telo, podobno Božjim angelom. Večnost je uniseks in podoba značaja Jezusa Kristusa, popolnega božanskega modela.

Problem poroke je še vedno prisoten. Kajti kdor se poroči z nekom, ki ni njegove vere, pričuje proti svoji veri, pa naj bo ta prava ali napačna. Poleg tega to dejanje kaže brezbržnost do vere in s tem do Boga samega. Izvoljeni morajo nadvse ljubiti Boga, da so vredni izvolitve. Vendar mu zavezništvo s tujcem ni všeč, izvoljeni uradnik, ki ga sklene, postane nevreden izvolitve in njegova vera postane prevzetna, iluzija, ki se bo končala s strašnim razočaranjem. Ostaja še narediti končni odbitek. Če zakon še vedno predstavlja to težavo, je to zato, ker se sodobna človeška družba znajde v enakem stanju nemoralnosti kot v Noetovih časih. To sporočilo je torej za naš zadnji čas, ko laži prevladujejo v človeških umih, ki postanejo popolnoma zaprti za božansko »resnico«.

Zaradi njegovega pomena za naše »končne čase« me je Bog vodil, da sem končno razvil to sporočilo, razkrito v tem poročilu iz Geneze. Ker je izkušnja predpotopnih izbrancev povzeta s srečnim »začetkom« in tragičnim »koncem« v odpadništvu in gnusobi. Vendar pa ta izkušnja prav tako povzema izkušnjo njene zadnje cerkve v njeni institucionalni obliki "adventisti sedmega dne", uradno in zgodovinsko blagoslovljene leta 1863, toda duhovno leta 1873, v "Philadelphiji", v Raz.3:7, za njen "začetek", in "bruhal" ga je Jezus Kristus v Raz.3:14, v "Laodiceji" leta 1994, ob njegovem "koncu", zaradi njegove formalistične mlačnosti in zaradi njegovega zavezništva z ekumenskim sovražnim taborom leta 1995. Čas Božje odobravanja te krščanske verske ustanove je torej določeno z »začetkom in koncem«. Toda tako kot je judovsko zavezo nadaljevalo dvanajst apostolov, ki jih je izbral Jezus, tako adventistično delo nadaljujem jaz in vsi, ki prejmemo to preroško pričevanje in poustvarjamo dela vere, ki jih je Bog prvotno blagoslovil v pionirji adventizma leta 1843 in 1844. Pojasnujem, da je Bog blagoslovil vzgibe njihove vere in ne standarda njihovih preroških razlag, ki je bil pozneje postavljen pod vprašaj. Praksa sobote, ki morda postane formalistična in tradicionalna, sito Božje sodbe ne blagoslavlja več ničesar drugega kot ljubezen do resnice, ki je opažena v njegovih izvoljenih, "od začetka do konca" ali do resnične veličastne Kristusove vrnitve, določene za zadnjič spomladi 2030.

S tem ko se v Razodetju 1:8 predstavi kot "alfa in omega", nam Jezus Kristus razkrije ključ do razumevanja strukture in vidika, v katerem nam razodeva po vsej Bibliji, svojo "sodbo", ki vedno temelji na opazovanje položaja »začetka« in tistega, kar se pojavi na »koncu«, življenja, zavezništva ali cerkve. To načelo se pojavi v Dan.5, kjer besede, ki jih je Bog napisal na steno, "prešteti, prešteti", ki jim sledi "pretehtan in razdeljen", predstavljajo "začetek" življenja kralja Belsazarja in čas njegovega "konca". Na ta način Bog potrjuje, da njegova sodba temelji na stalnem nadzoru subjekta, ki ga sodijo. Bil je pod njegovim opazovanjem od njegovega »začetka« ali »alfe« do njegovega »konca«, njegovega »omega«.

V knjigi Razodetja in v temi pisem, naslovljenih na »sedem Cerква«, isto načelo določa »začetek in konec« vseh zadevnih »Cerква«. Prvič, najdemo apostolsko Cerkev, katere veličastnega »začetka« spominja sporočilo, poslano v »Efez«, in v katerem ji njen »konec« postavlja grožnjo, da se ji zaradi pomanjkanja gorečnosti Božji Duh umakne. Na srečo izrečeno sporočilo v »Smirni« pred letom 303 priča, da bo Kristusov klic k kesanju uslišan v Božjo slavo. Nato se rimsko papeška katoliška cerkev začne v "Pergamu", leta 538, in

konča v " *Tijatiri* ", v času protestantske reformacije, predvsem pa uradno ob smrti papeža Pija 6, ki je bil zaprt v zaporu v Valenciji, v mojem mestu. , v Franciji, leta 1799. Nato pride primer protestantske vere, katere odobravanje s strani Boga je tudi časovno omejeno. Njen » *začetek* « je omenjen v » *Tijatiri* «, njen » *konec* « pa je razkrit v » *Sardes* « leta 1843 zaradi njegove prakse nedelje, podedovane iz rimske vere. Jezus ne bi mogel biti jasnejši, njegovo sporočilo » *mrtvi ste* « ne povzroča zmede. In tretjič pod » *Filadelfijo in Laodicejo* « primer institucionalnega adventizma, ki smo ga videli prej, zapira temo sporočil, naslovljenih na » *sedem cerkva* « in čas obdobj, ki jih simbolizirajo.

S tem, ko nam danes razkriva, kako je presojal stvari, ki so že bile dosežene, in od » *začetka* «, kot je Geneza, nam Bog daje ključne za razumevanje, kako presoja dejstva in cerkve v našem času. » *Sodba* «, ki izhaja iz naše študije, tako nosi » *pečat* « Duha svoje božanskosti.

Gen.6:3: " *Tedaj je YaHWéH rekel: Moj duh ne bo večno ostal v človeku, kajti človek je meso in njegovi dnevi bodo sto dvajset let .* »

Manj kot 10 let pred Kristusovo vrnitvijo dobiva to sporočilo danes osupljivo aktualnost. Duh življenja, ki ga je dal Bog, » *ne bo večno ostal v človeku, kajti človek je meso in njegovi dnevi bodo sto devetindvajset let*« . Pravzaprav to ni bil pomen, ki ga je Bog dal njegovim besedam. Razumite mene in razumite Njega: Bog se ne odreče svojemu šesttisočletnemu projektu klicanja in izbiranja izvoljenih. Njegov problem je v ogromni dolžini življenja, ki ga je dal predpotopnim ljudem od Adama, ki je umrl pri 930 letih, za njim bo še en Metušel živel 969 let. Če gre za 930 let zvestobe, je to znosno in Bogu celo všeč, če pa gre za arogantnega in ostudnega Lameha, bo Bog ocenil, da bo več kot dovolj, če ga bo zdržal v povprečju 120 let. To razlago potrjuje zgodovina, saj se je od konca potopa dolžina človeškega življenja v našem času skrajšala na povprečno 80 let.

Gen.6:4: » *Velikani so bili na zemlji v tistih dneh in tudi potem, ko so Božji sinovi prišli k človeškim hčeram in so jim rodile otroke: to so junaki, ki so bili znani v antiki .*

Moral sem dodati natančnost " *in tudi* " iz hebrejskega besedila, ker je pomen sporočila spremenjen. Bog nam razkrije, da je bilo njegovo prvo predpotopno stvarjenje velikanskega standarda, sam Adam je moral meriti približno 4 ali 5 metrov v višino. Upravljanje z zemeljsko površino se spremeni in zmanjša. En sam korak teh » *velikanov* « je bil vreden pet naših in je moral dobiti petkrat več hrane iz zemlje kot današnji človek. Prvotna dežela je bila zato hitro poseljena in poseljena po vsej površini. Natančnost » *in tudi* « nas uči, da tega standarda » *velikanov* « niso spremenila zaveznitva posvečenih in zavrženih, » *božjih sinov* « in » *človeških hčera* «. Noe je bil torej sam velikan od 4 do 5 metrov, kakor tudi njegovi otroci in njihove žene. V Mojzesovem času so te predpotopne norme še vedno obstajale v kanaanski deželi in ti velikani, » *Anakimi*«, so bili tisti, ki so prestrašili hebrejske vohune, poslani v deželo.

1. Mojzesova 6:5: » *Jahve je videl, da je velika hudobija ljudi na zemlji in da so vse misli njihovih src vsak dan usmerjene samo k zlu .*«

Zaradi takšne opazke je njegova odločitev razumljiva. Spominjam vas, da je ustvaril zemljo in človeka, da bi razkril to hudobijo, skrito v mislih njegovih

nebeških in zemeljskih bitij. Želeni dokaz je bil torej dosežen, saj *so bile* »vse misli njihovih src vsak dan usmerjene samo k zlu«.

1. Mojz. 6:6: » *GOSPOD se je pokesal, da je naredil človeka na zemlji, in bil je žalosten v svojem srcu .«*

Vedeti vnaprej, kaj se bo zgodilo, je eno, a doživeti to v njegovi izpolnitvi je nekaj drugega. In ob soočenju z resničnostjo prevladujočega zla se lahko v Božjem umu v hipu porodi misel na kesanje ali natančneje na obžalovanje, tako veliko je njegovo trpljenje ob tej moralni katastrofi.

Gen.6:7: » *In GOSPOD je rekel: Iztrebil bom s površja zemlje človeka, ki sem ga ustvaril, od človeka do živine in plazilcih se stvari in do ptic neba; ker se kesam, da sem jih storil .«*

Tik pred potopom Bog opazi zmagoslavje satana in njegovih demonov na zemlji in njenih prebivalcih. Zanj je bila preizkušnja strašna, vendar je dobil dokaz, ki ga je želel dobiti. Preostane le še uničiti to prvo obliko življenja, v kateri ljudje živijo predolgo in so premočni v velikanskih velikostih. Kopenske živali, ki so blizu človeku, kot so živina, plazilci in ptice neba, bodo morale za vedno izginiti z njimi.

1. Mojz. 6:8: » *Toda Noe je našel milost v očeh YaHWéH .*

In po Ezé.14 je bil edini, ki je našel milost pred Bogom, njegovi otroci in njihove žene pa niso bili vredni rešitve.

1. Mojz. 6:9: » *To so Noetovo seme. Noe je bil v svojem času **pravičen in pošten človek**; Noe je hodil z Bogom .«*

Bog sodi Noeta » *pravičnega in poštenega*«. In tako kot pravičnemu Enohu pred njim, mu Bog pripisuje » *hod*« z njim.

1. Mojz. 6:10: » *Noetu so se rodili trije sinovi: Šem, Ham in Jafet .«*

Star 500 let po 1. Mojz. 5:22 je » *Noetu rodil tri sinove: Šema, Hama in Jafeta*«. Ti sinovi bodo odrasli, postali moški in se bodo ženili. Noetu bodo torej njegovi sinovi pomagali in pomagali, ko bo moral zgraditi barko. Med njihovim rojstvom in potopom bo minilo 100 let. To dokazuje, da se »120 let« iz 3. vrstice ne nanaša na čas, ki mu je bil dan, da dokonča gradnjo.

1. Mojz. 6:11: » *Zemlja je bila pokvarjena pred Bogom, zemlja je bila polna nasilja .«*

Korupcija ni nujno nasilna, ko pa jo nasilje zaznamuje in označuje, trpljenje ljubečega Boga postane močno in neznosno. To nasilje, ki je doseglo vrhunec, je vrste, s katero se je Lameh hvalil v 1. Mojzesovi 4:23: » *Ubil sem moža za svojo rano in mladeniča za svojo modrico .«*

1. Mojz. 6:12: » *In Bog je pogledal na zemljo in glej, bila je pokvarjena; kajti vsako meso je pokvarilo svojo pot na zemlji .»*

Čez manj kot 10 let bo Bog spet pogledal na zemljo in jo našel v enakem stanju kot v času potopa, » *vse meso bo pokvarilo svojo pot*«. Vendar morate razumeti, kaj Bog misli, ko govori o pokvarjenosti. Kajti če je sklicevanje na to besedo človek, je odgovorov toliko kot mnenj o tej temi. Pri Bogu Stvarniku je odgovor preprost in natančen. Korupcijo imenuje vse perverzije, ki jih moški in ženska prineseta v red in pravila, ki jih je vzpostavil: V korupciji moški ne prevzema več svoje vloge moškega, niti ženska svoje vloge ženske. Primer Lameha, bigamista, Kajnovega potomca, je primer, saj mu božja norma pravi: »

mož bo zapustil svojega očeta in svojo mater, da bi se oklenil svoje žene «. Videz njihove telesne zgradbe razkriva vloge moških in žensk. Da pa bi bolje razumeli vlogo tistega, kar je dano kot » pomoč « Adamu, nam daje odgovor njegova simbolična podoba Kristusove Cerkve. Kakšno » pomoč « lahko Cerkev da Kristusu? Njegova vloga je povečati število izbranih odrešenih in se strinjati, da bodo trpeli zanj. Enako velja za žensko, ki je bila dana Adamu. Brez Adamove mišične moči je njena vloga rojevati in vzgajati svoje otroke, dokler si ti ne ustvarijo družine in tako bo zemlja naseljena, v skladu z ukazom, ki ga je Bog zapovedal v 1. Mojz. 1:28: »In Bog jih je blagoslovil . , in Bog jim je rekel: **Bodite rodovitni in množite se ter napolnite zemljo in si jo podvržite ; in gospodujte nad ribami v morju in nad pticami v nebu in nad vsem živim bitjem, ki se giblje po zemlji** .« Sodobno življenje je tej normi v svoji sprevrženosti obrnilo hrbet. Zgoščeno urbano življenje in industrijsko zaposlovanje sta skupaj ustvarila vedno večjo potrebo po denarju. Zaradi tega so ženske opustile svojo vlogo mater in delale v tovarnah ali trgovinah. Slabo vzgojeni otroci so postali muhasti in zahtevni ter rojevajo sad nasilja leta 2021 in popolnoma ustrezajo opisu, ki ga je Pavel dal Timoteju v 2 Tim.3:1 do 9. Pozivam vas, da si vzamete čas in preberete , z vso pozornostjo, ki si jo v celoti zaslužita, dve poslanici, ki jih naslovi na Timoteja, da bi v teh pismih našel merila, ki jih je postavil Bog od začetka, vedoč, da se ne spremeni in se ne bo spremenil, dokler se ne vrne v slava spomladi 2030.

1. Mojz. 6:13: » *Tedaj je Bog rekel Noetu: Jaz sem odločil konec vsega mesa; zakaj napolnili so zemljo s nasiljem; glej, uničil jih bom z zemljo* .«

Z nepovratno vzpostavljenim zlom ostaja uničenje prebivalcev zemlje edina stvar, ki jo Bog lahko naredi. Bog razkrije svojemu edinemu zemeljskemu prijatelju svoj strašni načrt, ker je njegova odločitev sprejeta in dokončno odločena. Opozoriti moramo na posebno usodo, ki jo je Bog namenil Enohu, edinemu, ki vstopi v večnost, ne da bi šel skozi smrt, in Noetu, edinemu človeku, ki je bil vreden preživetja uničujočega potopa. Kajti s svojimi besedami Bog pravi " **imajo ...**" in " **Uničil jih bom** " . Ker je ostal zvest, Božja odločitev ni prizadela Noeta.

1. Mojz. 6:14: » *Naredi si skrinjo iz mehkega lesa; to skrinjo razporediš v celice in jo znotraj in zunaj pokriješ s smolo* .«

Noe mora preživeti in ne on sam, ker Bog želi, da se življenje njegove stvaritve nadaljuje do konca 6000 let izbire njegovega projekta. Da bi med potopom ohranili izbrano življenje, bo treba zgraditi lebdečo barko. Bog daje svoja navodila Noetu. Uporabil bo vodoodporen mehki les, lok pa bo vodoodporen s premazom iz smole, smole iz bora ali jelke. Gradil bo celice, tako da bo vsaka vrsta živela ločeno, da bi se izognil stresnim spopadom za živali na krovu. Bivanje v barki bo trajalo celo leto, a delo usmerja Bog, ki mu nič ni nemogoče.

1. Mojz. 6:15: » *Takole jo boš naredil: Skrinja bo tristo komolcev dolga, petdeset komolcev široka in trideset komolcev visoka* .«

Če bi bil » **komolec** « komolec velikana, bi bil lahko petkrat večji od Hebrejcev, ki je bil približno 55 cm. Bog je razkril te razsežnosti v standardu, ki so ga poznali Hebrejci in Mojzes, ki je to poročilo prejel od Boga. Zgrajeni lok je bil torej dolg 165 m, širok 27,5 m in visok 16,5 m. Lok v obliki pravokotne škatle

je bil torej impozantne velikosti, zgradili pa so ga moški, ki so mu bili sorodni po velikosti. Ker najdemo za njegovo višino tri nadstropja po približno pet metrov za moške, ki so sami merili med 4 in 5 m višine.

1. Mojz. 6:16: Naredi **okno** za skrinjo , ki ga zmanjšaš na **komolec** na vrhu; na strani skrinje postavi **vrata** ; in zgradil boš nižjo zgodbo, drugo in tretjo .
»

Po tem opisu so bila edina " vrata " skrinje postavljena v prvem nadstropju " na strani skrinje ". Skrinja je bila popolnoma zaprta, pod streho tretjega nadstropja pa je bilo po 1. Mojz. 8:6 eno samo okno visoko in široko 55 cm zaprto do konca potopa. Tisti, ki so bili v barki, so ves čas potopa živeli v temi in umetni svetlobi oljnih svetilk.

1. Mojz. 6:17: » In privedem potop vode na zemljo, da uniči vsako meso, ki ima dih življenja pod nebom; vse na zemlji bo propadlo ."

Bog želi s tem uničenjem zapustiti sporočilo opozorila ljudem, ki bodo ponovno naselili zemljo po potopu in do vrnitve v slavi Jezusa Kristusa ob koncu 6000 let božanskega projekta. Vse življenje bo izginilo s svojo predpotopno normo. Kajti po potopu bo Bog postopoma zmanjšal velikost živih bitij, ljudi in živali, na velikost afriških pigmejcev.

1. Mojz. 6:18: » Toda sklenil bom svojo zavezo s teboj; vstopil boš v barko, ti in tvoji sinovi, tvoja žena in žene tvojih sinov s teboj . »

Prihajajočo poplavo je preživelo osem, a sedem izmed njih ima posebne koristi od posebnega in individualnega Noetovega blagoslova. Dokaz se pojavi v Ezek.14:19-20, kjer Bog pravi: » Ali če pošljem kugo v to deželo in izlijem svojo bes nad njo s smrtnostjo, da iz nje iztrebim ljudi in živali, in med njimi bi bil Noe , Daniel in Job, živim! govori Gospod Jehova, **ne bi rešili sinov ali hčera, ampak s svojo pravičnostjo bi rešili svoje duše .** " Koristni bodo za ponovno naselitev zemlje, a ker niso na Noetovi duhovni ravni, bodo v novi svet prinesli svojo nepopolnost, ki bo kmalu obrodila slabe sadove.

1. Mojzesova 6:19: » Od vseh živih bitij, od vsega mesa, pripelji v barko po dva od vsake vrste, da jih ohraniš pri življenju: en samec in ena samica bosta.
«

En par na vrsto » vsega, kar živi « je samo norma, potrebna za razmnoževanje, ti bodo edini preživeli med kopenskimi živalskimi vrstami.

1. Mojz. 6:20: » Od ptic po njih vrstah in od živine po njih vrstah in vseh plazečih se stvari na zemlji po njih vrstah prideta k tebi po dvoje, da jih ohraniš njihovo življenje. "

V tem verzu v svojem naštevanju Bog ne omenja divjih živali, vendar bodo omenjene kot vkrcane na barko v 1. Mojz. 7:14.

1. Mojz. 6:21: » Ti pa vzemi vso hrano, ki jo ješ, in jo shrani pri sebi, da bo hrana tebi in njim .«

Hrana, ki je bila potrebna za prehrano osmih ljudi in vseh živali, ki so jih vzeli na krov za eno leto, je morala zavzeti veliko mesto v barki.

1. Mojz. 6:22: » To je storil Noe: izvršil je vse, kar mu je Bog zapovedal .«

Zvesto in ob Božji podpori so Noe in njegovi sinovi opravili nalogo, ki mu jo je Bog dal. In tukaj se moramo spomniti, da je zemlja ena sama celina, namakana samo z rekami in rekami. Na območju gore Ararat, kjer prebivajo Noe

in njegovi sinovi, je samo ravnina in ni morja. Njegovi sodobniki torej vidijo Noeta, kako gradi plavajočo zgradbo sredi celine brez morja. Lahko si predstavljamo, posmeh, sarkazem in žalitve, s katerimi so morali zasuti majhno skupino, blagoslovljeno od Boga. Toda posmehljivci se bodo kmalu nehali norčevati iz izbranca in utonili bodo v vodah potopa, v katerega niso hoteli verjeti.

Geneza 7

Končna ločitev poplave

1. Mojz. 7:1: » *Jahve je rekel Noetu: Vstopi v barko ti in vsa tvoja hiša! saj sem te videl pred seboj med tem rodom .* »

Prihaja trenutek resnice in končna **ločitev** stvarstva je dosežena. Z » vstopom v barko « bo življenje Noeta in njegove družine rešeno. Obstaja povezava med besedo » barka « in » pravičnostjo «, ki jo Bog pripisuje Noetu. Ta povezava poteka skozi bodočo » skrinjo pričevanja «, ki bo sveta skrinja, ki bo vsebovala božjo » pravičnost «, izraženo v obliki dveh tabel, na katerih bo njegov prst vgraviral njegovih » deset zapovedi «. V tej primerjavi so Noe in njegovi spremljevalci prikazani enako, kolikor imajo vsi koristi od rešitve ob vstopu v barko, tudi če je Noe edini, ki je vreden, da se identificira s tem božanskim zakonom, kot kaže božanska natančnost: » **Videl sem imaš prav** . » Noe je bil torej v popolni skladnosti z božanskim zakonom, ki so ga njegovi predpotopni služabniki že učili v njegovih načelih.

1. Mojz. 7:2: » *Vzemi si sedem parov vseh čistih živali, samca in njegovo samico; par živali, ki niso čiste, samec in njegova samica;* »

Smo v predpotopnem kontekstu in Bog opozarja na razlikovanje med živaljo, ki je razvrščena kot » čista ali nečista «. Ta standard je torej star toliko kot stvarjenje zemlje in v 11. poglavju Leviticus se je Bog samo spomnil teh standardov, ki jih je vzpostavil od začetka. Bog ima torej, tako kot » sobota «, dobre razloge, da zahteva od svojih izvoljenih v naših dneh spoštovanje do tistih stvari, ki poveljujejo njegov ustaljeni red za človeka. Z izbiro » sedmih čistih parov « za enega samega » nečistega « Bog pokaže svojo prednost do čistosti, ki jo označuje s svojim »pečatom«, številom »7« posvečenja časa njegovega zemeljskega projekta.

1. Mojz. 7:3: » *tudi sedem parov ptic pod nebom, samcev in samic, da ohranijo svoj rod pri življenju na površju vse zemlje .*«

Zaradi podobe angelskega nebeškega življenja je rešenih tudi » sedem parov « » ptic neba «.

1. Mojz. 7:4: » *Še sedem dni bom poslal dež na zemljo štirideset dni in štirideset noči in uničil bom z obličja zemlje vsa bitja, ki sem jih naredil .*«

Še vedno se omenja število " sedem " (7), ki označuje " sedem dni ", ki **ločijo** trenutek vstopa živali in ljudi v barko, od prvih padcev vode. Bog bo povzročil neprekinjen dež " 40 dni in 40 noči ". Ta številka "40" je številka testa. Zadevalo se bo o » 40 dneh « od pošiljanja hebrejskih vohunov v kanaansko

deželo in o » 40 letih « življenja in smrti v puščavi zaradi njihove zavrnitve vstopa v deželo, poseljeno z velikani. In ko bo Jezus vstopil v svojo zemeljsko službo, bo po » 40 dneh in 40 nočeh « posta izročeni hudičevi skušnjavi. Med Kristusovim vstajenjem in izlitem Svetega Duha na binkošti bo tudi » 40 dni «.

Za Boga je namen tega hudourniškega dežja uničiti » bitja, ki jih je ustvaril «. Tako spominja, da mu kot Bogu stvarniku pripadajo življenja vseh njegovih bitij, da jih reši ali uniči. Prihodnjim generacijam želi dati grenko lekcijo, ki je ne smejo pozabiti.

1. Mojz. 7:5: " *Noe je izvršil vse, kar mu je zapovedal Jahve .*"

Zvest in ubogljiv Noe ni razočaral Boga in je izvršil vse, kar mu je zapovedal.

1. Mojz. 7:6: » *Noe je bil star šeststo let, ko je na zemljo prišla potopna voda .* »

Navedene bodo še druge podrobnosti o času, vendar že ta verz postavlja potop v 600. ^{letu} Noetovega življenja. Od rojstva prvega sina v njegovem 500. ^{letu} je minilo 100 let.

1. Mojz. 7:7: " *In Noe je vstopil v barko s svojimi sinovi, svojo ženo in ženami svojih sinov, da bi ubežali vodam potopa .*"

Poplavi se bo izognilo le osem ljudi.

1. Mojz. 7:8: » *Med čistimi živalmi in živalmi, ki niso čiste, med pticami in vsem, kar se premika po zemlji, «*

Bog je pritrdilen. Vstopite v barko, nekaj " vsega, kar se premika na zemlji ", da se rešite. Toda katere » zemlje «, predpotopne ali popotopne? Sedanjik glagola » premikati « nakazuje postpotopno zemljo Mojzesovega časa, na katero se Bog obrne v svoji zgodbi. Ta subtilnost bi lahko upravičila opustitev in popolno iztrebljenje nekaterih pošastnih vrst, nezaželenih na ponovno naseljeni zemlji, če bi obstajale pred potopom.

1. Mojzesova 7:9: » *vstopil je v barko z Noetom, po dva, samec in samica, kakor je Bog zapovedal Noetu «*

Načelo se nanaša na živali, pa tudi na tri človeške pare, ki jih sestavljajo njegovi trije sinovi in njihove žene, ter njegov par, ki zadeva njega in njegovo ženo. Božja izbira, da izbere le pare, nam razkriva vlogo, ki jim jo bo Bog dal: razmnoževati in množiti.

1. Mojz. 7:10: » *Sedem dni pozneje so bile vode potopa na zemljo .«*

V skladu s tem pojasnilom se je vstop v barko zgodil deseti dan drugega meseca 600. leta ^{Noetovega} življenja, to je 7 dni pred 17. dnem, ^{navedenim} v vrstici 11, ki sledi. Na ta deseti dan je Bog sam zaprl » vrata « skrinje za vse, ki so bili v njej, v skladu z natančnostjo, navedeno v 16. vrstici tega 7. poglavja.

1. Mojz. 7:11: » *V šeststotem letu Noetovega življenja, v drugem mesecu, na sedemnajsti dan v mesecu, so tisti dan privreli vsi izviri velike brezane in nebeške zapornice so se izlile. . odprto »*

Bog je izbral " **sedemnajsti dan drugega meseca** " 600. ^{leta} Noeta, da " *odpre nebeška okna* ". Število **17** simbolizira **sodbo** v svoji številčni kodi Svetega pisma in njegovih prerokb.

Izračun, ugotovljen z nasledstvom izvoljenih Gen.6, umešča potop v leto 1656, od greha Eve in Adama, to je 4345 let pred pomladjo leta 6001 konca sveta,

ki se bo zgodil v po našem običajnem koledarju spomladi 2030 in 2345 let pred odkupno smrtjo Jezusa Kristusa, ki se je zgodila 30. aprila 30. po našem lažnem in zavajajočem človeškem koledarju.

Naslednja razlaga bo obnovljena v Gen.8:2. S tem, ko v tem verzu spominja na dopolnilno vlogo »izvirov *brezno*«, nam Bog razkrije, da poplave ni povzročil le dež, ki je prihajal z neba. Ker vemo, da »*brezno*« označuje zemljo, ki je od prvega dne stvarjenja v celoti prekrita z vodo, njegovi »*izviri*« kažejo na dvig gladine vode, ki ga povzroča samo morje. Ta pojav nastane s spremembo gladine oceanskega dna, ki z dvigovanjem dviguje gladino vode, dokler ne doseže ravnini, ki je prvi dan pokrivala celotno zemljo. Zaradi pogrezanja brezen oceanov se je suho kopno tretji dan pojavilo iz vodeⁱⁿ zaradi obratnega dejanja je suho kopno prekrila voda potopa. Dež, imenovan »*nebeška zapornica*«, je bil koristen le za nakazovanje, da je kazen prišla iz nebes, od nebeškega Boga. Kasneje bo ta podoba »*nebeške ključavnice*« prevzela nasprotno vlogo blagoslovov, ki prihajajo od istega nebeškega Boga.

1. Mojz. 7:12: »*Dež je padal na zemljo štirideset dni in štirideset noči* .«

Ta pojav je gotovo presenetil neverne grešnike. Še posebej, ker pred to povodenjo ni bilo dežja. Predpotopno zemljo so namakali in napajali njegovi potoki in potoki; dež torej ni bil potreben, nadomestila ga je jutranja rosa. In to pojasnjuje, zakaj so neverniki težko verjeli v potop, ki ga je napovedal Noe, tako z besedami kot z dejanji, saj je barko zgradil na suhi zemlji.

Čas " *40 dni in 40 noči* " je cilj sojenja. Po drugi strani pa bo telesni Izrael, ki je pravkar prišel iz Egipta, preizkušen med odsotnostjo Mojzesa, ki ga je Bog držal ob sebi v tem obdobju. Rezultat bo »zlato tele«, stopljeno s soglasjem Arona, Mojzesovega brata po mesenosti. Nato bo sledilo »*40 dni in 40 noči*« raziskovanja kanaanske dežele, posledično pa bodo ljudje zavračali vstop vanjo zaradi velikanov, ki jo naseljujejo. Na drugi strani bo Jezus preizkušan »*40 dni in 40 noči*«, vendar se bo tokrat, čeprav oslavljen zaradi tega dolgega posta, uprl hudiču, ki ga bo skušal in ga bo na koncu zapustil, ne da bi dosegel svojo zmago. Za Jezusa je bilo to tisto, kar je njegovo zemeljsko službo naredilo možno in zakonito.

1. Mojz. 7:13: »*Tistega dne so Noe, Sem, Ham in Jafet, Noetovi sinovi, in Noetova žena ter tri žene njegovih sinov z njimi, prišli v barko:*«

Ta verz poudarja izbiro obeh spolov človeških zemeljskih bitij. Vsakega človeškega samca spremlja »*njegova pomočnica*«, njegova samica, imenovana »*žena*«. Na ta način se vsak par predstavlja v podobi Kristusa in njegove Cerkve, »njegove pomoči«, njegovega Izvoljenca, ki ga bo odrešil. Ker je zavetje »skrinje« prva podoba odrešenja, ki ga bo razodela ljudem.

1. Mojz. 7:14: »*Oni in vse živali po svojih vrstah, vsa živina po svojih vrstah, vse plazilce, ki se plazijo po zemlji, po svojih vrstah, vse ptice po svojih vrstah, vse ptičice, vse, kar ima krila* .

S poudarjanjem besede " *vrsta* " Bog opozarja na zakone svoje narave, ki jih človeštvo v našem zadnjem času z veseljem oporeka, prestopa in postavlja pod vprašaj živali in celo človeštvo. Ne more biti večjega zagovornika čistosti vrste od njega. In od svojih izbrancev zahteva, da delijo njegovo božansko mnenje o tej

temi, ker je bila popolnost njegovega izvirnega ustvarjanja v tej čistosti in tej absolutni **ločitvi** vrst.

Z močnim poudarjanjem krilatih vrst Bog predlaga zemljo in zrak greha kot kraljestvo, ki je podvrženo hudiču, ki se sam imenuje " *princ oblasti zraka* " v Efež. 2:2.

1. Mojz. 7:15: » *Vstopili so v barko k Noetu, po dva, iz vsega mesa, ki je imelo dih življenja .«*

Vsak par, ki ga je Bog izbral, **se loči** od tistih svoje vrste, da bi se njegovo življenje nadaljevalo po potopu. V tej dokončni **ločitvi** Bog udejanji načelo dveh poti, ki ju postavlja pred svobodno človeško izbiro: pot dobrega vodi v življenje, tista zla vodi v smrt.

1. Mojz. 7:16: » *In vstopila sta moški in ženska iz vsega mesa, kakor je Bog zapovedal Noetu. Nato mu je YaHWéH zaprl vrata . »*

Namen razmnoževanja » *vrste* « je tu potrjen z omembo » *samec in samica* «.

Tukaj je dejanje, ki daje tej izkušnji vso pomembnost in njen preroški značaj konca časa božanske milosti: " *Tedaj mu je YaHWéH zaprl vrata* ". To je trenutek, ko se usoda življenja in smrti ločita **brez** možne spremembe. Enako bo leta 2029, ko se bodo preživeli odločili, ali bodo častili Boga in njegov sedmi dan sobote, namreč soboto, ali bodo častili Rim in njegovo prvo nedeljo, v skladu s predstavljenim ultimatom. v obliki odloka upornega človeštva. Tudi tukaj bo » *vrata milosti* « *zaprl Bog*, » *tisti, ki odpira, in tisti, ki zapira* « po Raz.3:7.

1. Mojz. 7:17: » *Potop je trajal štirideset dni na zemlji. Vode so narasle in dvignile skrinjo, in dvignila se je nad zemljo .«*

Lok je dvignjen.

1. Mojzesova 7:18: » *Voda je narasla in močno narasla na zemlji in barka je plavala na gladini voda .«*

Skrinja lebdi.

1. Mojz. 7:19: » *Vode so vedno bolj naraščale in vse visoke gore pod vsem nebom so bile pokrite .«*

Suha prst izgine povsod potopljena v vodo.

1. Mojz. 7:20: » *Vode so se dvignile petnajst komolcev nad gore in jih je pokrilo .«*

Najvišjo goro tistega časa pokriva približno 8 m vode.

1. Mojz. 7:21: » *Vse, kar se je gibalo po zemlji, je poginilo, ptice in govedo in živali, vse, kar se je plazilo po zemlji, in vsi ljudje. «*

Vse živali, ki dihaajo zrak, se utopijo. Natančnost glede ptic je še toliko bolj zanimiva, ker je potop preroška podoba poslednje sodbe, v kateri bodo poleg zemeljskih bitij uničena tudi nebesna bitja, kot je Satan.

1. Mojz. 7:22: » *Vse, kar je imelo dih, dih življenja v svojih nosnicah, in kar je bilo na suhi zemlji, je umrlo .«*

Vsa živa bitja, ustvarjena kot človek, katerih življenje je odvisno od njegovega diha, umrejo utopljena. To je edina senca nad kaznijo poplave, saj je krivda izključno na človeku in nekje je pogin nedolžnih živali krivičen. Toda da bi popolnoma utopil uporniško človeštvo, je Bog prisiljen skupaj z njimi uničiti tiste živali, ki tako kot oni dihaajo zrak zemeljskega ozračja. Nazadnje, da bi razumeli

to odločitev, upoštevajte, da je Bog ustvaril zemljo za človeka, ustvarjenega po njegovi podobi, in ne za žival, ki je bila ustvarjena, da bi ga obkrožala, ga spremljala in mu, v primeru živine, služila.

1. Mojz. 7:23: » *Vsa bitja, ki so bila na površju zemlje, so bila iztrebljena, od človeka in živine, plazečih se stvari in ptic neba: iztrebljeni so bili z zemlje. Ostal je samo Noe in tisti, ki so bili z njim v barki .*

Ta verz potrjuje razliko, ki jo Bog naredi med Noetom in njegovimi človeškimi spremljevalci, ki se znajdejo v skupini z živalmi, vsi obujeni in zaskrbljeni zaradi tega, " kaj se je z njim v barki ."

1. Mojz. 7:24: » *Vode so bile velike na zemlji sto petdeset dni .«*

» *Sto petdeset dni* « se je začelo po 40 dneh in 40 nočeh nenehnega dežja, ki je povzročil potop. Ko je dosegel največjo višino " *15 komolcev* " ali približno 8 m nad " *najvišjimi gorami* " tistega časa, je gladina vode ostala stabilna " *150 dni* ". Nato se bo postopoma zmanjševala do izsušitve, ki jo želi Bog.

Opomba : Bog je ustvaril življenje v velikanskem standardu, ki je zadeval predpotopne ljudi in živali. Toda po potopu njegov projekt želi sorazmerno zmanjšati velikost vseh svojih bitij, tako da se bodo življenja rodila v postpotopni normi. Ob vstopu v Kanaan hebrejski vohuni pričajo, da so na lastne oči videli tako velike grozde, da sta jih nosila dva človeka njihove velikosti. Zmanjšanje obsega torej nujno zadeva tudi drevesa, sadje in zelenjavo. Tako Stvarnik nikoli ne neha ustvarjati, saj sčasoma svoje zemeljsko stvarstvo spreminja in prilagaja novim življenjskim razmeram, ki nastajajo. Ustvaril je črno pigmentacijo kože ljudi, ki živijo izpostavljeni močnemu sončnemu sevanju v tropskih in ekvatorialnih predelih zemlje, kjer sončni žarki padajo na zemljo pod kotom 90 stopinj. Druge barve kože so bolj ali manj bele ali blede in bolj ali manj bakrene, odvisno od količine sončne svetlobe. Toda osnovno rdečo barvo Adama (rdeča) zaradi krvi najdemo pri vseh ljudeh.

Sveto pismo ne navaja podrobnih imen živečih predpotopnih živalskih vrst. Bog pusti to temo skrivnostno, brez posebnega razodetja, vsak si svobodno predstavlja stvari. Vendar sem postavil hipotezo, da Bog takrat ni ustvaril prazgodovinskih pošasti, katerih kosti danes znanstveni raziskovalci najdejo v prsti Zemlje, ker je želel tej prvi obliki zemeljskega življenja dati popoln značaj. Predlagam tudi to možnost, da jih je ustvaril Bog po potopu, da bi okreplil prekletstvo zemlje za ljudi, ki se bodo hitro spet odvrnili od njega. Če se bodo odrezali od njega, bodo izgubili svojo inteligenco in veliko znanje, ki ga je Bog dal od Adama do Noeta. To do te mere, da se bo človek na določenih mestih na zemlji znašel v degradiranem stanju »jamskega človeka«, napaden in ogrožen od divjih živali, ki jih bo v skupinah vendarle lahko uničil z dragoceno pomočjo naravnega slabo vreme in sočutna Božja naklonjenost.

Geneza 8

Trenutna ločitev potnikov v barki

1. Mojz. 8:1: » *Bog se je spomnil Noeta in vseh živali in vse živine, ki je bila z njim v barki; in Bog je dal veter čez zemljo in vode so mirovale .«*

Bodite prepričani, tega ni nikoli pozabil, res pa je, da to edinstveno zbiranje življenj, zaprtih v plavajoči barki, daje človeštvu in živalskim vrstam tako zmanjšan videz, da se zdi, da jih je Bog zapustil. Pravzaprav so ta življenja popolnoma varna, ker jih Bog varuje kot zaklad. So tisto, kar je najbolj dragoceno: prvi sadeži, ki ponovno naselijo zemljo in se razširijo po njeni površini.

1. Mojzesova 8:2: » *Izvirji globine in nebeška okna so se zaprli in dež ni več padal z neba. «*

Bog ustvarja vode potopa glede na svoje potrebe. Od kod prihajajo? Iz nebes, predvsem pa iz ustvarjalne božje moči. V podobi čuvaja ključavnice je odprl simbolične nebeške zapornice in pride čas, ko jih spet zapre.

S tem, ko v tem verzju spominja na dopolnilno vlogo »izvirov brezno«, nam Bog razkrije, da poplave ni povzročil le dež, ki je prihajal z neba. Ker vemo, da »*brezno*« označuje zemljo, ki je od prvega dne stvarjenja v celoti prekrita z vodo, njegovi »*izvirji*« kažejo na dvig gladine vode, ki ga povzroča samo morje. Ta pojav nastane s spremembo gladine oceanskega dna, ki z dvigovanjem dviguje gladino vode, dokler ne doseže ravni, ki je prvi dan pokrivala celotno zemljo. Zaradi pogrezanja brezen oceanov se je suho kopno tretji dan pojavilo iz vodeⁱⁿ zaradi obratnega dejanja je suho kopno prekrila voda potopa. Dež, imenovan »*nebeška zapornica*«, je bil koristen le za nakazovanje, da je kazen prišla iz nebes, od nebeškega Boga. Kasneje bo ta podoba »*nebeške ključavnice*« prevzela nasprotno vlogo blagoslovov, ki prihajajo od istega nebeškega Boga.

Ker je Bog stvarnik, bi lahko potop ustvaril v trenutku, po svoji volji. Kljub temu je svojo že ustvarjeno kreacijo raje ravnal postopoma. Tako pokaže človeštvu, da je narava v njegovih rokah močno orožje, močno sredstvo, s katerim manipulira, da ponudi svoj blagoslov ali svoje prekletstvo, odvisno od tega, ali hodi v dobrem ali zlem.

1. Mojz. 8:3: » *Vode so odtekle od zemlje, oddaljevale in oddaljevale in vode so se zmanjšale ob koncu sto petdesetih dni .«*

Po 40 dneh in 40 nočeh nenehnega dežja, ki mu je sledilo 150 dni stabilnosti pri najvišjem vodostaju, se začne recesija. Počasi se gladina morskega brezna znižuje, vendar se ne spušča tako globoko kot pred potopom.

1. Mojz. 8:4: » *V sedmem mesecu, sedemnajstega dne v mesecu, je barka počivala na gorah Ararata .«*

Ob koncu petih mesecev, do dneva, »*sedemnajstega v sedmem mesecu*«, barka neha lebdeti; leži na najvišji gori Ararat. To število "sedemnajst" potrjuje konec dejanja božanske sodbe. Iz tega pojasnila izhaja, da se barka med potopom ni premaknila daleč od območja, kjer so jo zgradili Noe in njegovi sinovi. In Bog je želel, da bi ta dokaz o potopu ostal viden do konca sveta, na tem istem vrhu gore Ararat, do katerega so ruske in turške oblasti prepovedale in ostale dostop. Toda v času, ki ga je izbral, je Bog dal prednost fotografiranju iz zraka, ki je potrdilo prisotnost kosa barke, ujetega v led in sneg. Danes bi lahko satelitsko opazovanje močno potrdilo to prisotnost. Toda zemeljske oblasti ne želijo ravno

poveličevati Boga stvarnika; do njega se obnašajo kot sovražniki in po vsej pravici jim Bog povrne, tako da jih udari z epidemijo in terorističnimi napadi.

1. Mojz. 8:5: » *Vode so še naprej upadale do desetega meseca. V desetem mesecu, na prvi dan v mesecu, so se pojavili vrhovi gora* »

Zmanjšanje količine vode je omejeno, ker bo gladina vode po potopu višja od gladine predpotopne zemlje. Starodavne doline bodo ostale potopljene in prevzele videz sedanjih celinskih morij, kot so Sredozemsko morje, Kaspijsko morje, Rdeče morje, Črno morje itd.

1. Mojz. 8:6: » *Po štiridesetih dneh je Noe odprl okno, ki ga je naredil za barko* .«

Po 150 dneh stabilnosti in 40 dneh čakanja Noah prvič odpre majhno okno. Njegova majhnost, en komolec ali 55 cm, je bila upravičena, saj se je uporabljal le za izpuščanje ptic, ki so tako lahko pobegnile iz skrinje življenja.

1. Mojz. 8:7: » *Izpustil je krokarja, in ta je šel ven in se vračal, dokler niso usahnile vode na zemlji* .«

Odkritje suhe zemlje je evocirano glede na vrstni red » *teme in svetlobe* « ali » *noči in dneva* « na začetku stvarjenja. Tudi prvi poslani odkritelj je **nečisti "krokar"**, s perjem, **"črnim"** kot **"noč"**. Proti Noetu, božjemu izvoljencu, deluje svobodno neodvisno. Zato simbolizira temne religije, ki se bodo aktivirale brez kakršnega koli odnosa z Bogom.

Na natančnejši način simbolizira meseni Izrael stare zaveze, h kateremu je Bog večkrat poslal svoje preroke, kot so prihodi in odhodi krokarja, da bi svoje ljudstvo poskušali rešiti greha. Kakor » *krokar* « je ta Izrael, ki ga je Bog dokončno zavrnil, nadaljeval svojo zgodovino **ločen** od njega.

1. Mojzesova 8:8: » *Izpustil je tudi goloba, da bi videl, če so se vode zmanjšale z obličja zemlje* .«

V istem vrstnem redu se v izvidnico pošlje **čisti "golob"** z **"belim "perjem kot sneg"**. Postavljen je v znamenje *"dneva in svetlobe"*. Kot taka prerokuje novo zavezo, ki temelji na krvi, ki jo je pretil Jezus Kristus.

1. Mojz. 8:9: » *Toda golob ni našel prostora, kamor bi postavil podplat svoje noge, in se je vrnil k njemu v barko, kajti vode so bile na površju vse zemlje. Iztegnil je roko, jo vzel in jo prinesel s seboj v skrinjo* .«

Za razliko od neodvisnega črnega *"krokarja"* je beli *"golob"* v tesnem odnosu z Noetom, ki mu ponudi *"roko, da jo vzame in pripelje v barko"* s seboj. Je podoba vezi, ki izvoljenca povezuje z nebeškim Bogom. » *Golob* « bo nekega dne pristal na Jezusu Kristusu, ko se bo pojavil pred Janezom Krstnikom, da bi ga ta krstil.

Predlagam, da primerjate ta dva svetopisemski citata; tistega v tem verzum: *"Toda golob ni našel mesta, kjer bi počival za podplat svoje noge"* s tem verzom iz Mat.8:20: *"Jezus mu je odgovoril: Lisice imajo brloge in ptice pod nebom gnezda; a Sin človekov nima kam nasloniti glave"*; in te vrstice iz Janeza 1:5 in 11, kjer govori o Kristusu, utelešenju božanske » *luč* « življenja, pravi: » *Luč sveti v temi in tema je ni sprejela ... / ... Prišla je svojemu ljudstvu in njeno ljudstvo je ni sprejelo* .« Tako kot se je » *golob* « vrnil k Noetu, ko se je pustil vzeti v » *svojo roko* «, vstal, se je Odrešenik Jezus Kristus dvignil v nebesa proti svojemu božanstvu kot nebeški Oče, ko je pustil sporočilo za seboj na zemlji o

odrešitvi njegovih izvoljenih, njegovi dobri novici, imenovani » *Večni evangelij* « v Raz.14:6. In v Razodetju 1,20: držal jih bo » v *svoji roki* « v » *sedmih obdobjih* «, ki jih prerokuje » *sedem Cerква* «, kjer jih naredi deležne božjega posvečenja njegove » *luč* «, ki jo ponazarja » *sedem svečnikov* «.

1. Mojz. 8:10: " *In čakal je še sedem dni in spet izpustil goloba iz skrinje .* "

Ta dvojni opomin na " *sedem dni* " nas uči, da je za Noeta, tako kot za nas danes, Bog ustanovil in uredil življenje na enotnosti tedna " *sedmih dni* ", tudi simbolični enotnosti " *sedem tisoč* " let . njegovega velikega reševalnega projekta. To vztrajanje pri omenjanju tega števila " *sedem* " nam omogoča razumeti pomen, ki mu ga daje Bog; kar bo opravičevalo, da ga bo hudič napadel zlasti do vrnitve v Kristusovi slavi, ki bo končala njegovo zemeljsko nadvlado.

1. Mojz. 8:11: » *Zvečer se je golob vrnil k njemu; in glej, v njegovem kljunu je bil odtrgan oljčni list. Noe je torej vedel, da so se vode zmanjšale z zemlje .*

Po dolgih časih » *teme* «, ki jih napoveduje beseda » *večer* «, bosta pod podobo »*oljke* « prišla upanje odrešenja in veselje osvoboditve greha, zaporedoma staro in nato novo zavezništvo. Tako kot je Noe skozi » *oljčni list* « vedel, da ga bo pričakovana in pričakovana zemlja pripravljena sprejeti, bodo » *božji sinovi* « izvedeli in razumeli, da jim je nebeško kraljestvo odprl odposlanec **sv. nebesa** Jezus Kristus.

Ta » *oljčni list* « je pričal Noetu, da sta kalitev in rast dreves spet postala mogoča.

1. Mojz. 8:12: » *In čakal je še sedem dni; in izpustil je goloba. Toda nikoli se ni vrnila k njemu .*

To znamenje je bilo odločilno, saj je dokazovalo, da se je » *golob* « odločil ostati v naravi, ki mu je ponovno ponudila hrano.

Tako kot » *golob* « izgine, potem ko je posredoval svoje sporočilo upanja, potem ko je dal svoje življenje na zemlji, da bi odrešil svoje izvoljene, bo Jezus Kristus, »*Knez miru* «, zapustil zemljo in svoje učence ter jih pustil svobodne in neodvisne. da vodijo njihova življenja do njegove končne veličastne vrnitve.

1. Mojz. 8:13: » *V šeststo prvem letu, v prvem mesecu, na prvi dan v mesecu, so vode usahnile na zemlji. Noe je odstranil pokrov s barke in pogledal, in glej, površje zemlje je bilo posušeno .*

Izsušitev zemlje je še vedno delna, a obetavna, zato Noe začne odpirati streho barke, da bi si ogledal zunanost barke in vedoč, da je obtičala na vrhu gore Ararat, se je njegova vizija razširila zelo daleč in zelo široko čez obzorje. V izkušnji poplave barka prevzame podobo valilnega jajca. Ko se izleže, piščanec sam zlomi lupino, v kateri je bil zaprt. Noe stori enako; on " *odstrani prevleko s skrinje* ", ki ne bo več uporabna za zaščito pred nalivom. Upoštevajte, da Bog ne pride odpret vrat skrinje, ki jih je sam zaprl; to pomeni, da ne postavlja pod vprašaj ali spreminja standarda svoje sodbe do zemeljskih upornikov, za katere bodo vrata v odrešitev in nebesa vedno zaprta.

1. Mojz. 8:14: » *Drugi mesec, sedemindvajseti dan v mesecu, je bila zemlja suha .«*

Zemlja postane spet primerna za bivanje po popolni zaprtosti v barki 377 dni od dneva vkrcanja in zapiranja vrat s strani Boga.

1. Mojz. 8:15: » *Tedaj je Bog spregovoril Noetu in rekel: «*

1. Mojz. 8:16: » *Pojdi iz skrinje, ti in tvoja žena, tvoji sinovi in žene tvojih sinov s teboj .«*

Spet je Bog tisti, ki daje znak za izhod iz »barke«, on, ki je pred potopom zaprl edina »vrata« tistim, ki so bili v njej.

1. Mojz. 8:17: » *Popelji s seboj vsa živa bitja, vse meso, ki je s teboj, ptice in živino in vse plazeeče se po zemlji; plodite in množite se na zemlji .*

Prizor je podoben tistemu petega dne v tednu stvarjenja, vendar ne gre za novo stvarjenje, saj je po potopu ponovno naseljevanje zemlje faza projekta, napovedanega za prvih 6000 let zemeljske zgodovine. . Bog je želel, da je ta faza strašna in odvrčljna. Človeštvu je dal smrtonosen dokaz učinkov svoje božanske sodbe. Dokaz, ki se ga bomo spomnili v 2. Petrovem 3,5 do 8: » *Pravzaprav hočejo prezreti, da so nebesa nekoč obstajala po Božji besedi, tako kot zemlja, vzeta iz vode in oblikovana z vodo, in s temi stvarmi je takratni svet poginil, potopljen z vodo, medtem ko sta z isto besedo današnja nebesa in zemlja ohranjena in prihranjena za ogenj, za dan sodbe in propada brezbožnih ljudi. Ampak obstaja ena stvar, ljubljeni, ki je ne smete zanemariti, da je pri Gospodu en dan kot tisoč let in tisoč let kot en dan. «* Napovedani ognjeni potop se bo izvršil ob koncu sedmega tisočletja ob poslednji sodbi, ko se bodo odprli goreči viri podzemne magme, ki bo prekrila celotno površje zemlje. To » *ognjeno jezero*«, navedeno v Raz.20:14-15, bo požrlo površje zemlje s svojimi nezvestimi uporniškimi prebivalci in njihovimi deli, ki so jih hoteli privilegirati s preziranjem izkazane Božje ljubezni. In to sedmo tisočletje je prerokoval sedmi dan v tednu, to po definiciji " *en dan je kot tisoč let in tisoč let je kot en dan* ".

1. Mojz. 8:18: » *In Noe je šel ven s svojimi sinovi, svojo ženo in ženami svojih sinov .«*

Ko so živali izpuščene, se iz barke po vrsti pojavijo predstavniki novega človeštva. Po 377 dneh in nočeh zaprtosti v utesnjenem in temnem zaprtem prostoru najdejo svetlobo sonca in ogromen ter skoraj neomejen prostor, ki jim ga ponuja narava.

1. Mojz. 8:19: » *Vsaka žival, vse plazeeče se stvari, vse ptice, vse, kar se premika po zemlji, po svojih vrstah je prišlo iz barke .«*

Izhod iz barke prerokuje vstop izvoljenih v nebeško kraljestvo, vendar bodo šli le tisti, ki jih bo Bog ocenil za čiste. V Noetovih časih tega še ni, saj bodo čisti in nečisti živeli skupaj, na isti zemlji in se borili drug proti drugemu do konca sveta.

1. Mojz. 8:20: » *Noe je zgradil oltar v čast YaHWéH; vzel je od vseh čistih živali in od vseh čistih ptic in je daroval žgalne daritve na oltarju .«*

Žgalna daritev je dejanje, s katerim izvoljeni Noe Bogu izkaže svojo hvaležnost. Smrt nedolžne žrtve, v tem primeru živali, spominja Boga stvarnika na sredstva, s katerimi bo v Jezusu Kristusu prišel odrešiti duše svojih izvoljencev. Čiste živali so vredne podobe Kristusove daritve, ki bo utelesil popolno čistost v svoji vsej duši, telesu in duhu.

1. Mojz. 8:21: » *In GOSPOD je zavohal prijeten vonj in GOSPOD je rekel v svojem srcu: Ne bom več preklinjal zemlje zaradi človeka, kajti misli*

človekovega srca so od začetka hudobne. in ne bom več udaril vsega živega bitja, kot sem storil .”

Žgalna daritev, ki jo je daroval Noe, je pristno dejanje vere in poslušne vere. Kajti če daruje Bogu žrtev, je to odgovor na žrtveni obred, ki mu ga je naročil, veliko preden je o tem učil Hebrejce, ki so prišli iz Egipta. Izraz » *prijeten vonj* « se ne nanaša na božanski voh, temveč na njegovega božanskega Duha, ki ceni tako poslušnost svojih zvestih izvoljencev kot preroško vizijo, ki jo ta obred daje njegovi prihodnji sočutni žrtvi v Jezusu Kristusu.

Do poslednje sodbe ne bo več uničujoče poplave. Izkušnje so pravkar pokazale, da je človek naravno in dedno » **hudoben** « po mesu, kot je rekel Jezus o svojih apostolih v Mateju 7:11: » *Če torej, ki ste hudobni , znate svojim otrokom dajati dobre darove. , koliko bolj bo vaš Oče, ki je v nebesih, dal dobre darove tistim, ki ga prosijo .«* Bog **bo** torej moral ukrotiti to » hudobno « »**žival**«, **tako mnenje deli** tudi Pavel v 1. Kor. izvoljeni , zvesti in poslušni ljudje.

1. Mojz. 8:22: » *Dokler bo zemlja, setev in žetev, mraz in vročina, poletje in zima, dan in noč ne bodo prenehali .«*

To osmo poglavje se konča z opominom na izmenjavo absolutnih nasprotij, ki urejajo razmere zemeljskega življenja od prvega dne stvarjenja, v katerem je Bog s svojo zgradbo "noč in dan " razodel zemeljski boj med " *temo* " in " *luč* , ki na koncu premaga po Jezusu Kristusu. V tem verzu našteva te skrajne spremembe, ki so posledica samega greha, ki je posledica svobodne izbire, dane tem nebeškim in zemeljskim bitjem, ki ga lahko torej svobodno ljubijo in mu služijo ali pa ga zavračajo do te mere, da ga sovražijo. Toda posledica te svobode bo življenje za pripadnike dobrega ter smrt in uničenje za tiste zlega, kot je pravkar pokazala potop.

Vse navedene teme nosijo duhovno sporočilo:

» *Setev in žetev* «: nakazujeta začetek evangelizacije in konec sveta; podobe, ki jih je prevzel Jezus Kristus v svojih prilikah, zlasti v Mateju 13:37 do 39: " *Odgovoril je: Kdor seje dobro seme, je Sin človekov; polje je svet; dobro seme so sinovi kraljestva; ljuljka je sin hudobnega; sovražnik, ki ga je sejal, je hudič; žetev je konec sveta ; žetve so angeli .«*

» *Mraz in vročina* «: » **vročina** « je navedena v Raz.7:16: » *Ne bodo več lačni, ne žejni, niti jih ne bo udarilo sonce, niti kakšna vročina* ". Toda ravno nasprotno, » *mraz* « je tudi posledica prekletstva greha.

" *Poletje in zima* " : to sta dva letna časa ekstremov, oba enako neprijetna kot drugi v svojem presežku.

» *Dan in noč* «: Bog ju navaja v vrstnem redu, ki mu ga je dal človek, ker v njegovem načrtu v Kristusu nastopi čas dneva, čas klica, da vstopimo v njegovo milost, a za tem časom nastopi čas » *noč, ko nihče ne more delati* « po Janezu 9,4, torej spremeniti svojo usodo, ker je dokončno določena za življenje ali za smrt od konca časa milosti.

Geneza 9

Ločitev od običajnega življenja

1. Mojz. 9:1: » *In Bog je blagoslovil Noeta in njegove sinove ter jim rekel: »Bodite rodovitni, množite se in napolnite zemljo. »*

To bo prva vloga, ki jo bo Bog dodelil živim bitjem, ki jih je izbrala in rešila barka, ki so jo zgradili ljudje: Noetu in njegovim trem sinovom.

1. Mojz. 9:2: » *V strah in grozo boš vsaki zveri na zemlji in vsaki ptici v zraku in vsakemu bitju, ki se premika po zemlji, in vsaki ribi v morju: rešeni so. v tvoje roke ."*

Živalski svet ima za svoje preživetje človeka, zato bo človek še bolj kot pred potopom lahko prevladoval nad živalmi. Razen kadar žival zaradi strahu ali razdraženosti izgubi nadzor, se praviloma vse živali bojijo človeka in poskušajo pobegniti pred njim, ko ga srečajo.

1. Mojz. 9:3: " *Vse, kar se giblje in ima življenje, ti bo v hrano : vse to ti bom dal kot zeleno travo ."*

Ta sprememba prehrane ima več razlogov. Ne da bi dal prevelik pomen predstavljenemu vrstnemu redu, najprej navajam takojšnjo odsotnost rastlinske hrane, ki je bila izčrpana med poplavo, in zemlja, pokrita s slano vodo, ki postane delno sterilna, bo šele postopoma ponovno pridobila svojo polno in popolno rodovitnost in svojo produktivnost. Poleg tega bo vzpostavitev hebrejskih žrtvenih obredov v svojem času zahtevala uživanje mesa žrtve, žrtvovane v preroški viziji svete večerje, kjer se bo jedel kruh kot simbol telesa Jezusa Kristusa in grozdni sok, popit kot simbol njegove krvi. Tretji razlog, manj dopusten, a nič manj resničen, je ta, da hoče Bog človeku skrajšati življenjsko dobo; in uživanje mesa, ki se kviri in prinaša v človeško telo elemente, ki uničujejo življenje, bo osnova uspeha posameznikove želje in odločitve. Samo izkušnje z vegetarijansko ali vegansko prehrano dajejo osebno potrditev. Da bi okrepili to misel, upoštevajte, da Bog človeku ne prepoveduje uživanja **nečistih živali** , čeprav so škodljive za njegovo zdravje.

1. Mojz. 9:4: » *Samo mesa ne jej z njegovo dušo, z njegovo krvjo .«*

Ta prepoved bo ostala veljavna v stari zavezi v skladu z Lev.17:10-11: » *Če kdo iz Izraelove hiše ali tujec, ki prebiva med njimi, jé kakršno koli kri , bom obrnil svoj obraz zoper tistega, ki jé. krvi, in iztrebil ga bom izmed njegovega ljudstva . «* in v novicah, po Apostolskih delih 15:19 do 21: » *Zato sem mnenja, da ne delamo težav tistim poganom, ki se spreobrnejo k Bogu, ampak da jim pišemo Zdrži se umazanosti malikov. , od nečistovanja, od zadavljenih stvari in od krvi . Kajti Mojzes je imel že mnoge generacije v vsakem mestu ljudi, ki so ga pridigali, saj se vsako soboto bere v sinagogah .«*

dušo " imenuje celotno bitje, sestavljeno iz telesa iz mesa in duha, ki je popolnoma odvisen od mesa. V tem mesu so motorični organ možgani, ki jih oskrbuje sama kri, ki se z vsakim vdihom prečisti s kisikom, ki ga vsrkajo pljuča. V živem stanju možgani ustvarjajo električne signale, ki ustvarjajo misli in spomin, ter upravljajo delovanje vseh drugih telesnih organov, ki sestavljajo fizično telo. Vloga "kri", ki je poleg tega po genomu edinstvena za vsako živo dušo, se ne sme uživati iz zdravstvenih razlogov, ker prenaša odpadke in ustvarjene nečistoče po telesu, in iz duhovnih razlogov. Bog je za svoj verski nauk

na povsem izključen način ohranil načelo pitja Kristusove krvi, vendar le v simbolizirani obliki grozdnega soka. Če je življenje v krvi, je tisti, ki pije Kristusovo kri, ponovno zgrajen v njegovi sveti in popolni naravi, v skladu z resničnim načelom, ki pravi, da je telo narejeno iz tistega, kar hrani.

Gen.9:5: » *Vedite tudi to, zahteval bom kri vaših duš, zahteval jo bom od vsake živali; in zahteval bom dušo človeka od človeka, od človeka, ki je njegov brat .*»

Življenje je najpomembnejše za Boga Stvarnika, ki ga je ustvaril. Moramo ga poslušati, da bi spoznali ogorčenje, ki ga je zločin povzročil do njega, pravega lastnika odvzetega življenja. Kot tak je edini, ki lahko uzakoni ukaz o odvzemu življenja. V prejšnjem verzu je Bog pooblastil človeka, da vzame živalsko življenje, da bi ga naredil za hrano, tukaj pa gre za zločin, za umor, ki dokončno konča človeško življenje. To odstranjeno življenje ne bo imelo več možnosti, da bi se približalo Bogu, niti da bi bilo priča spremembi vedenja, če do takrat ni bilo v skladu z njegovim merilom odrešenja. Tu Bog postavlja temelje zakona maščevanja, »oko za oko, zob za zob in življenje za življenje«. Žival bo plačala za umor človeka z lastno smrtjo in človek v stilu Kajna bo umorjen, če bo ubil svojega krvnega " *brata " tipa Abel.*

Gen.9:6: » *Če kdo prelije človeško kri, bo človek prelił njegovo kri; kajti Bog je ustvaril človeka po svoji podobi .*»

Bog ne želi povečati števila smrti, saj nasprotno, s tem, ko dovoli usmrtitev morilca, računa na odvratilni učinek in na to, da se bo zaradi tveganja največje število ljudi naučilo nadzorovati svoje vedenje, agresivnost, da ne bi postal morilec, vreden smrti.

Samo tisti, ki ga navdušuje prava in pristna vera, lahko spozna, kaj pomeni » *Bog je naredil človeka po svoji podobi* «. Še posebej, ko človeštvo postane pošastno in gnusno, kot je to danes v zahodnem svetu in povsod po zemlji, ki ga zapeljejo znanstvena spoznanja.

1. Mojz. 9:7: » *Vi pa bodite rodovitni in se množite, razprostrite se po zemlji in množite se na njej .*«

Bog resnično želi to pomnožitev in z dobrim razlogom je število izvoljenih tako majhno, celo v primerjavi s poklicanimi, ki padejo na poti, da večje kot je število njegovih stvaritev, več jih bo lahko najti in izbrati svoje izbrance; kajti glede na natančnost, zapisano v Dan.7:9, je razmerje en milijon izbranih za deset milijard poklicanih ali 1 za 10.000.

1. Mojz. 9:8: » *Bog je znova spregovoril Noetu in njegovim sinovom z njim, rekoč:* «

Bog nagovarja štiri moške, ker bodo s prevlado moškega predstavnika človeške vrste odgovorni za to, kar so dovolili storiti ženskam in otrokom, ki so pod njihovo oblastjo. Gospodarstvo je znamenje zaupanja, ki ga Bog ponuja ljudem, vendar jih naredi popolnoma odgovorne pred njegovim obrazom in njegovo sodbo.

1. Mojz. 9:9: » *Glej, sklepam svojo zavezo s teboj in s tvojimi potomci za teboj; »*

Za nas je danes pomembno, da se zavedamo, da smo tisto » *seme* «, s katerim je Bog sklenil svojo » *zavezo* «. Sodobno življenje in njegovi privlačni

izumi ne spremenijo ničesar glede našega človeškega izvora. Smo dediči novega začetka, ki ga je Bog podaril človeštvu po strašnem potopu. Zaveza, sklenjena z Noetom in njegovimi tremi sinovi, je posebna. Boga zavezuje, da ne bo več uničil vsega človeštva z vodami potopa. Za njim bo prišlo zavezništvo, ki ga bo Bog vzpostavil z Abrahamom, ki se bo izpolnilo v svojih dveh zaporednih vidikih, osredotočenih, dobesedno v času in duhovno, na odrešilno službo Jezusa Kristusa. To zavezništvo bo v osnovi individualno, tako kot status odrešitve, ki je pod vprašajem. V 16 stoletjih, ki bodo pred njegovim prvim prihodom, bo Bog razodel svoj načrt odrešitve prek verskih obredov, ki jih bo odredil hebrejcem. Potem, ko se bo v Jezusu Kristusu ta načrt razodel v vsej svoji luči, bo za približno nadaljnjih 16 stoletij nezvestoba zamenjala zvestobo in 1260 let bo vladala najtemnejša tema pod okriljem rimskega papeštva. Od leta 1170, ko je Peter Valdo spet lahko prakticiral čisto in zvesto krščansko vero z vključenim svetovanjem prave sobote, so bili za njim izbrani manj razsvetljeni izvoljeni uradniki za delo reformacije, ki je bilo vključeno, vendar ne dokončano. Šele od leta 1843 je Bog z dvojno preizkušnjo vere lahko med pionirji adventizma našel zveste izvoljence. Vendar je bilo še pre zgodaj, da bi popolnoma razumeli skrivnosti, razkrite v njegovih prerokbah. Znamenje zavezništva z Bogom je ves čas prinašanje in sprejemanje njegove luči, zato je delo, ki ga pišem v njegovem imenu, da bi razsvetlil njegove izvoljene, sestavljeno kot »pričevanje o Jezusu«, njegova zadnja *oblika*, znak, da je njegovo zavezništvo zelo resnično in potrjeno.

1. Mojz. 9:10: » z vsemi živimi bitji, ki so s teboj, s pticami in z živino in z vsemi zvermi na zemlji, bodisi z vsemi, ki so prišli iz barke, bodisi z vsemi zvermi na zemlji. «

Zavezništvo, ki ga je predstavil Bog, zadeva tudi živali, vse, kar živi in se bo množilo na zemlji.

1. Mojz. 9:11: » S tabo sklepam svojo zavezo: vode potopa ne bodo več uničile nobenega mesa, niti ne bo več potopa, ki bi uničil zemljo .«

Lekcija, ki jo je dala poplava, mora ostati edinstvena. Bog bo zdaj vstopil v tesen boj, ker je njegov cilj osvojiti srca svojih izvoljencev.

1. Mojz. 9:12: » In Bog je rekel: To je znamenje zaveze, ki jo sklenem med menoj in teboj in med vsakim živim bitjem, ki je s teboj, za vse rodove: «

To znamenje, ki ga daje Bog, zadeva vse, kar živi, čisto in nečisto. To še ni znak pripadnosti njegovi osebi, kar bo sedmi dan šabat. To znamenje spominja živa bitja na zavezo, ki jo je sprejel, da jih nikoli več ne bo uničil z vodami potopa; to je njegova meja.

1. Mojz. 9:13: » Svoj lok sem postavil v oblake in bo znamenje zaveze med mano in zemljo «

Znanost bo pojasnila fizični vzrok za obstoj mavrice. Gre za razpad svetlobnega spektra sončne svetlobe, ki pade na tanke plasti vode ali visoko vlažnost. Vsi so opazili, da se mavrica pojavi, ko dežuje in sonce siva svoje svetlobne žarke. Dejstvo ostaja, da dež spominja na potop, sončna svetloba pa je podoba cenjene, blagodejne in pomirjujoče božje svetlobe.

1. Mojz.9:14: » Ko zberem oblake nad zemljo, se bo pokazal lok v oblakih; »

Oblake je torej izumil Bog, da ustvarijo dež šele po potopu in hkrati z načelom mavrice. Vendar so v naših gnusnih časih brezbožni moški in ženske izkrivili in oskrunili to temo mavrice, tako da so prevzeli ta simbol božanskega zavezništva, da bi iz njega naredili akronim in emblem zbiranja spolnih perverznejšev. Bog mora v tem najti dober razlog, da udari to odvratno in nespoštljivo človeštvo do njega in človeške vrste. Kmalu se bodo pojavili zadnji znaki njegove jeze, goreči kot ogenj in uničujoči kot smrt.

1. Mojzesova 9:15: » *In spomnil se bom svoje zaveze med menoj in teboj in med vsakim živim bitjem vsakega mesa, in vode ne bodo več postale potop, da bi uničile vsako meso.* «

Ko berem te besede prijaznosti, ki prihajajo iz Božjih ust, merim paradoks tako, da razmišljam o besedah, ki jih lahko izreče danes zaradi človeške sprevrženosti, ki je dosegla raven predpotopnih časov.

Bog bo držal svojo besedo, ne bo več vodne poplave, toda za vse upornike je ognjena poplava rezervirana za sodni dan; na kar nas je spomnil apostol Peter v 2. Petrovem 3,7. Toda pred to zadnjo sodbo in pred Kristusovo vrnitvijo bo prišel jedrski ogenj tretje svetovne vojne ali "6. ^{trobenta} " iz Raz.9:13 do 21, v obliki številnih in zloveščih smrtonosnih "gob". , odstranijo zatočišča neenakosti, v katera so postala velika mesta planeta Zemlje, ne glede na prestolnice ali ne.

1. Mojz. 9:16: » *Luk bo v oblaku; in gledal bom nanj, da se spomnim večne zaveze med Bogom in vsakim živim bitjem, tudi vsem mesom, ki je na zemlji.* «

Ta čas je daleč od nas in bi lahko novim predstavnikom človeštva pustil veliko upanje, da se izognejo napakam, ki so jih zagrešili predpotopni ljudje. Toda danes upanje ni več dovoljeno, ker se sadovi predpotopov pojavljajo povsod med nami.

1. Mojz. 9:17: " *In Bog je rekel Noetu: To je znamenje zaveze, ki jo sklenem med menoj in vsem mesom, ki je na zemlji .* "

Bog poudarja značaj te zaveze, ki je sklenjena z »vsem mesom«. To je zavezništvo, ki bo vedno zadevalo človeštvo v kolektivnem smislu.

1. Mojz.9:18: » *Noetovi sinovi, ki so prišli iz barke, so bili Šem, Ham in Jafet. Ham je bil Kanaanov oče .* "

Dano nam je pojasnilo: " *Ham je bil Kanaanov oče* ". Ne pozabite, Noe in njegovi sinovi so vsi velikani, ki so ostali velikosti predpotopnih. Tako se bodo velikani še naprej množili, zlasti v »kanaanski deželi«, kjer jih bodo na svojo nesrečo odkrili Hebrejci, ki bodo zapuščali Egipt, saj jih bo strah zaradi njihove velikosti obsodil na 40-letno tavanje po puščavi. in tam umreti.

1. Mojz. 9:19: » *To so trije Noetovi sinovi in njihovi potomci so naselili vso zemljo .*«

Upoštevajte, da so izvorno vsi predpotopni ljudje imeli enega samega človeka: Adama. Novo življenje po potopu je zgrajeno na treh ljudeh, Šemu, Čamu in Jafetu. Narodi njihovih potomcev bodo torej **ločeni in razdeljeni** . Vsako novo rojstvo bo povezano s svojim patriarhom, Šemom, Hamom ali Jafetom. Duh delitve se bo zanašal na te različne izvore, da bi nasprotoval ljudem, ki so navezani na tradicijo svojih prednikov.

1. Mojzesova 9:20: » *Noe je začel obdelovati zemljo in sadil vinsko trto .*«

Ta dejavnost, vse skupaj v normalnih mejah, bo kljub temu imela resne posledice. Ker Noe ob koncu pridelave obira grozdje in iztisnjeni sok oksidira, je pil alkohol.

1. Mojz. 9:21: » *Pil je vino in se napil ter se razgalil sredi svojega šotora.* »

Z izgubo nadzora nad svojimi dejanji Noé verjame, da je sam, se razkrije in popolnoma sleče.

1. Mojzesova 9:22: »*Ham, Kanaanov oče, je videl nagoto svojega očeta in ga zunaj prijavil svojima bratoma.* »

Takrat je bil človeški um še zelo občutljiv na to goloto, ki jo je odkril grešni Adam. In Cham, ki se zabava in zagotovo malce posmehuje, ima slabo idejo, da bi o svoji vizualni izkušnji poročal svojima bratoma.

1. Mojz. 9:23: » *Tedaj sta Sem in Jafet vzela plašč in si ga nadela na ramena ter hodila nazaj in pokrila goloto svojega očeta; ker so bili njihovi obrazi obrnjeni stran, niso videli nagote svojega očeta .«*

Z vsemi potrebnimi varnostnimi ukrepi sta brata pokrila očetovo golo telo.

1. Mojz. 9:24: » *Ko se je Noe prebudil od svojega vina, je slišal, kaj mu je storil njegov mlajši sin .«*

Zato sta ga morala učiti brata. In ta obtožba bo vznemirila Noeta, ki meni, da je njegova očetovska čast okrnjena. Alkohola ni pil prostovoljno in je bil žrtev naravne reakcije grozdnega soka, ki sčasoma oksidira in katerega sladkor se spremeni v alkohol.

1. Mojz. 9:25: » *In rekel je: Preklet bodi Kanaan! Naj bo suženj hlapcev svojih bratov!* »

Pravzaprav je ta izkušnja samo pretveza, da Bog stvarnik prerokuje o potomcih Noetovih sinov. Kajti sam Kanaan ni imel nič opraviti z dejanjem svojega očeta Hama; bil je torej nedolžen svoje krivde. In Noe ga je preklel, ki ni storil ničesar. Vzpostavljena situacija nam začne razkrivati načelo Božje sodbe, ki se pojavi v drugi od njegovih desetih zapovedi, ki jih beremo v Exo 20:5: »**Ne klanjaj se jim in jim ne služi; kajti jaz, GOSPOD, tvoj Bog, sem ljubosumen Bog, ki obiskujem krivdo očetov na otrocih do tretje in četrte generacije tistih, ki me sovražijo .«** V tej navidezni krivici je vsa Božja modrost. Kajti, pomislite, vez med sinom in očetom je naravna in sin se bo vedno postavil na očetovo stran, ko bo napaden; z redkimi izjemami. Če Bog udari očeta, ga bo sin sovražil in branil očeta. S prekletstvom sina Kanaana Noe kaznuje Hama, očeta, zaskrbljenega za uspeh svojih potomcev. In Kanaan bo s svoje strani nosil posledice tega, da je Hamov sin. Zato bo doživel trajno zamero do Noeta in dveh sinov, ki ju blagoslavlja: Šema in Jafeta. Že vemo, da bo Bog uničil potomce Kanaana, da bi Izraelu, njegovemu ljudstvu, osvobojenemu iz egipčanskega suženjstva (še en Hamov sin: Mizraim), ponudil svoje državno ozemlje.

1. Mojz. 9:26: » *In spet je rekel: Hvaljen bodi Jahve, Šemov Bog, in naj bo Kanaan njihov suženj!* »

Noe nad svojimi sinovi prerokuje načrt, ki ga ima Bog za vsakega izmed njih. Torej bodo Kanaanovi potomci sužnji Šemovih potomcev. Cham se bo razširil proti jugu in naselil afriško celino do sedanje dežele Izrael. Sem se bo širil proti vzhodu in jugovzhodu ter naselil sedanje arabske muslimanske države. Iz

Kaldeje, današnjega Iraka, bo Abraham prišel kot čisti Semit. Zgodovina to potrjuje, kanaanska Afrika je bila res suženj Arabcev, ki so potomci Šema.

1. Mojz. 9:27: » *Naj Bog razširi Jafetovo posest in naj prebiva v Semovih šotorih, Kanaan pa naj bo njihov suženj!* »

Jafet se bo razširil proti severu, vzhodu in zahodu. Še dolgo bo sever prevladoval nad jugom. Pokristjanjene države na severu bodo doživele tehnični in znanstveni razvoj, ki jim bo omogočil izkoriščanje arabskih držav na jugu in zaslužnjevanje afriških ljudstev, potomcev Kanaana.

1. Mojz. 9:28: » *Noe je po potopu živel tristo petdeset let.* «

Noe je lahko 350 let pričal o potopu svojim sodobnikom in jih svaril pred napakami predpotopnih ljudi.

1. Mojz. 9:29: » *Vseh Noetovih dni je bilo devetsto petdeset let; potem je umrl.* »

Leta 1656, v letu Adamovega potopa, je bil Noe star 600 let, torej je umrl leta 2006 od Adamovega greha, star je bil 950 let. Po 1. Mojz. 10:25 je ob rojstvu » *Pelega* « leta 1757 Bog » *razdelil zemljo* « zaradi izkušnje z uporniškimi uporami kralja Nimroda in njegovega babilonskega stolpa. Razdelitev ali **ločitev** je bila posledica različnih jezikov, ki jih je Bog dal ljudstvom, da bi se **ločila** in ne tvorila več enotnega bloka pred njegovim obličjem in njegovo voljo. Noe je torej doživel dogodek in je bil takrat star 757 let.

Ko je Noe umrl, je bil Abram že rojen (leta 1948, 2052 let pred smrtjo Jezusa Kristusa, ki se nahaja v 30. letu našega običajnega lažnega koledarja), vendar je bil v Uru v Kaldeji, stran od Noeta, ki je živel na severu proti Gora Ararat.

Abram, rojen leta 1948, ko je bil njegov oče Térach star 70 let, je zapustil Haran, da bi se odzval na Božji ukaz, v starosti 75 let leta 2023, tj. 17 let po Noetovi smrti leta 2006. Duhovna štafeta zaveznitva je tako zagotovljeno in doseženo.

Leta 2048, star 100 let, Abram postane oče Izaka. Umrl je star 175 let leta 2123.

Leta 2108, star 60 let, je Izak postal oče dvojčkov Ezava in Jakoba, glede na 1. Mojz. 25:26.

Geneza 10

Ločitev narodov

To poglavje nas seznanja s potomci treh Noetovih sinov. To razodetje bo koristno, ker se bo Bog v svojih prerokbah vedno skliceval na izvorna imena zadevnih ozemelj. Nekatera od teh imen je zlahka prepoznati kot trenutna imena, ker so ohranila glavne korenine, na primer: " *Madai* " za Mede, " *Tubal* " za Tobolsk, " *Meshech* " za Moskvo.

Gen.10:1: » *To so potomci Noetovih sinov, Šema, Hama in Jafeta. Po potopu so se jima rodili sinovi.* »

Jafetovi sinovi

1. Mojz. 10:2: » *Jafetovi sinovi so bili: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešeh in Tiras.* »

" *Madai* " je Media; " *Javan* ", Grčija; " *Tubal* ", Tobolsk, " *Meshech* ", Moskva.

Gen.10:3: » *Gomerjevi sinovi: Aškenaz, Rifat in Togarma.* »

1. Mojz. 10:4: » *Javanovi sinovi: Elizej, Taršiš, Kitim in Dodanim.* »

» *Taršiš* « pomeni Tarz; " *Kittim* ", Ciper.

1. Mojz. 10:5: » *Z njimi so bili naseljeni otoki narodov glede na njihovo deželo, glede na njihov jezik, glede na njihove družine, glede na njihove narode.* »

Izraz " *otoki narodov* " se nanaša na zahodne narode današnje Evrope in njihove velike razširitve, kot sta Amerika in Avstralija.

Natančnost » **v skladu z jezikom vsakega človeka** « bo našla svojo razlago v izkušnji babilonskega stolpa, razkriti v Gen.11.

Hamovi sinovi

Gen.10:6: » *Hamovi sinovi so bili: Kuš, Mizraim, Put in Kanaan.* »

Kuš označuje Etiopijo; " *Mizraim* ", Egipt; " *Puth* ", Libija; in » *Kanaan* «, današnji Izrael ali starodavna Palestina.

1. Mojz. 10:7: » *Kušovi sinovi: Šeba, Havila, Sabta, Raema in Sabteka. Raemina sinova: Seba in Dedan.* »

1. Mojz. 10:8: » *Kušu se je rodil tudi Nimrod; on je bil tisti, ki je začel biti močan na zemlji.* »

Ta kralj " *Nimrod* " bo graditelj " *babilonskega stolpa* ", vzroka za **ločitev** jezikov s strani Boga, ki **ločuje** in izolira ljudi v ljudstva in narode po Gen.11.

1. Mojz. 10:9: » *Bil je pogumen lovec pred YaHWéH; zato je rečeno: Kot Nimrod, hrabri lovec pred YaHWéH.* »

1. Mojz. 10:10: » *Najprej je kraljeval Babelu, Erehu, Akadu in Kalnehu v deželi Šinar.* »

» *Babel* « označuje stari Babilon; " *Akad* ", starodavna Akadija in sedanje mesto Bagdad; " *Shinear* ", Irak.

1. Mojz. 10:11: » *Iz te dežele je prišel Ašur; zgradil je Ninive, Rehobot Hir, Kalah,* «

» *Asur* « se nanaša na Asirijo. » *Ninive* « so postale današnji Mosul.

1. Mojz. 10:12: » *in Resen med Ninivami in Kalahom; to je veliko mesto.* »

Ta tri mesta so se nahajala v današnjem Iraku na severu in ob reki "Tiger".

1. Mojz. 10:13: " *Mizraim je rodil Ludime, Anamime, Lehabime, Naftuhime,* »

1. Mojz. 10:14: » *Patrusi, Kasluhi, iz katerih so izšli Filistejci, in Kaftorimi.* »

» *Filistejci* « označujejo sedanje Palestince, ki so še vedno v vojni proti Izraelu kot v starem zavezništvu. So sinovi Egipta, še enega zgodovinskega sovražnika Izraela do leta 1979, ko je Egipt sklenil zavezništvo z Izraelom.

1. Mojz. 10:15: » *Kanaan je rodil svojega prvorojenca Sidona in Heta;* »
 1. Mojz. 10:16: " *in Jebusejci, Amorejci in Girgašijci,* " »
 » *Jebus* « označuje Jeruzalem; » *Amorejci* « so bili prvi prebivalci ozemlja, ki ga je Bog dal Izraelu. Čeprav so ostali v orjaški normi, jih je Bog usmrtil in izbrisal s strupenimi sršeni pred svojim ljudstvom, da bi sprostil prostor.
 1. Mojz. 10:17: » *Hivejci, Arkijci, Siniti,* «
 " *Greh* " se nanaša na Kitajsko.
 1. Mojz. 10:18: » *Arvadite, Zemarite, Hamate. Nato so se družine Kanaancev razkropile.* »
 1. Mojz. 10:19: » *Meje Kanaancev so bile od Sidona na strani Gerarja do Gaze in na strani Sodome, Gomore, Adme in Zeboima do Leše.* »
 Ta starodavna imena ločujejo izraelsko deželo na zahodni strani od severa, kjer je Sidon, na jugu, kjer se še vedno nahaja današnja Gaza, in na vzhodni strani od juga, glede na ustanovitev Sodome in Gomore na mestu »mrtvega morja«, na severu, kjer se nahaja Zeboim.
 1. Mojz. 10:20: » *To so Hamovi sinovi po svojih rodbinah, po svojih jeziki, po svojih deželah, po svojih narodih.* »

Šemovi sinovi

1. Mojz. 10:21: » *Semu, očetu vseh Heberjevih sinov in bratu Jafeta starejšega, so se rodili tudi sinovi.* »
 1. Mojz. 10:22: » *Šemovi sinovi so bili: Elam, Asur, Arpaksad, Lud in Aram.* »
 » *Elam* « označuje starodavno perzijsko ljudstvo današnjega Irana, pa tudi Arije severne Indije; » *Asur* «, starodavna Asirija današnjega Iraka; » *Lud* «, morda Lod v Izraelu; " *Aram* ", Aramejci iz Sirije.
 1. Mojz. 10:23: » *Aramovi sinovi: Uz, Hul, Geter in Maš.* »
 1. Mojz. 10:24: » *Arpaksad je rodil Šelaha; Šelah pa je rodil Heberja.* »
 1. Mojz. 10:25: » *Heberju sta se rodila dva sinova: enemu je bilo ime Peleg, ker je bila v njegovih dneh dežela razdeljena, njegovemu bratu pa je bilo ime Joktan.* »

V tem verzu najdemo natančnost: » *ker je bila v njegovem času zemlja razdeljena* «. Njemu dolgujemo možnost, da v leto 1757 Adamovega greha datiramo ločitev **jezikov**, ki je posledica poskusa uporniške združitve z dvigom babilonskega stolpa. To je torej čas vladavine kralja Nimroda.

1. Mojz. 10:26: " *Joktan je rodil Almodada, Šelefa, Hazarmaveta, Jeraha,* " »
 1. Mojz. 10:27: » *Hadoram, Uzal, Dikla,* «
 1. Mojz. 10:28: " *Obal, Abimael, Šeba,* " »
 1. Mojz. 10:29: » *Ofir, Havila in Jobab. Vsi ti so bili sinovi Joktanovi.* »
 1. Mojz. 10:30: » *Prebivali so od Meše, na strani Sefarja, do vzhodne gore.* »
 1. Mojz. 10:31: » *To so Šemovi sinovi po svojih rodbinah, po svojih jeziki, po svojih deželah, po svojih narodih.* »

1. Mojz. 10:32: » *To so rodbine Noetovih sinov po svojih rodovih, po svojih narodih. In iz njih so nastali narodi, ki so se po potopu razširili po zemlji.* »

Geneza 11

Ločitev po jezikih

1. Mojz. 11:1: » *Vsa zemlja je imela en jezik in iste besede.* «

Bog tukaj opozarja na logično posledico dejstva, da vse človeštvo izhaja iz enega samega para: Adama in Eve. Govorni jezik se je torej prenesel na vse potomce.

1. Mojz. 11:2: » *Ko so odšli z vzhoda, so našli ravnino v deželi Šinar in tam prebivali.* «

"Vzhodno" od države "Shinear" v današnjem Iraku je bil današnji Iran. Ko zapustijo višja območja, se moški zberejo na rodovitni ravnini, ki sta jo dobro navodnjavali veliki reki, »Evfrat in Tigris« (hebrejsko: Phrat in Hiddekel). Ta kraj si je v svojem času izbral tudi Lot, Abrahamov nečak, da se je tam naselil, ko se je ločil od strica. Velika ravnina bo spodbudila gradnjo velikega mesta, »Babel«, ki bo ostalo znano do konca sveta.

1. Mojz. 11:3: » *Drug drugemu so rekli: Pridi! Naredimo opeke in jih pečemo v ognju. In opeka jim je služila kot kamen, bitumen pa jim je služil kot cement.*

Zbrani moški ne živijo več v šotorih, odkrijejo izdelavo žgane opeke, ki omogoča postavljanje trajnih stanovanjskih zgradb. To odkritje je izvor vseh mest. Med njihovim suženjstvom v Egiptu bo proizvodnja teh opek za gradnjo Ramzesa za faraona vzrok za trpljenje Hebrejcev. S to razliko, da njihove opeke ne bodo pečene v ognju, temveč iz zemlje in slame, se bodo sušile na žgočem soncu Egipta.

1. Mojz. 11:4: » *In spet so rekli: Izpusti nas! Zgradimo si mesto in stolp, katerega vrh sega do neba, in si naredimo ime, da se ne bomo razkropili po vsej zemlji.* »

Noetovi sinovi in njegovi potomci so živeli razkropljeni po zemlji, kot nomadi in vedno v šotorih, prilagojenih njihovim potovanjem. Bog cilja v tem razodetju na trenutek, ko se ljudje prvič v zgodovini človeštva odločijo naseliti na nekem kraju in v stalnih bivališčih in tako tvorijo prvo sedeče ljudstvo. In to prvo srečanje jih pripelje do združitve, da bi poskušali ubežati ločitvi, ki povzroča prepire, pretepe in smrti. Od Noeta so se naučili hudobije in nasilja predpotopnih; do te mere, da jih je Bog moral uničiti. In da bi bolje nadzorovali tveganje, da bi ponovili iste napake, mislijo, da se bodo s tesnim zbiranjem na enem mestu uspeli izogniti temu nasilju. Pregovor pravi: v številkah je moč. Od časa Babela so vsi veliki vladarji in velika gospostva temeljili svojo moč na združitvi in zbiranju. Prejšnje poglavje je citiralo kralja Nimroda, ki je bil očitno prvi združevalni voditelj človeštva svojega časa, prav z gradnjo Babilona in njegovega stolpa.

Besedilo določa: " *stolp, katerega vrh se dotika neba* ". Ta zamisel o »dotiku nebes« kaže na namen pridružitve Bogu v nebesih, da bi mu pokazali, da ljudje zmorejo brez njega in da imajo ideje, kako se jim izogniti in jih sami rešiti. Ni nič več in nič manj kot izziv Bogu stvarniku.

1. Mojz. 11:5: » *Jahve je prišel dol, da bi videl mesto in stolp, ki so ju zidali človeški sinovi* . «

To je le podoba, ki nam razodeva, da Bog pozna projekt človeštva, ki ga ponovno oživljajo uporniške misli.

Gen.11:6: " *In YaHWéH je rekel: Glej, oni so eno ljudstvo in vsi imajo en jezik, in to je tisto, česar so se lotili; zdaj jih nič ne bi ustavilo, da ne bi naredili vsega, kar so načrtovali* . «

Stanje v babilonskem času zavidajo sodobni univerzalisti, ki sanjajo o tem idealu: oblikovati eno samo ljudstvo in govoriti en jezik. In našim univerzalcem, kot tistim, ki jih je zbral Nimrod, je vseeno, kaj Bog misli o tej temi. Vendar je leta 1747 od Adamovega greha Bog spregovoril in izrazil svoje mnenje. Po njegovih besedah mu ideja o človeškem projektu ne ugaja in ga moti. Vendar pa ni govora o njihovem ponovnem izničenju. Toda opozorimo, da Bog ne oporeka učinkovitosti pristopa uporniškega človeštva. Ona ima samo eno pomanjkljivost in to zanj: bolj ko se zbirajo, bolj ga zavračajo, mu ne služijo več, ali še huje, služijo lažnim božanstvom pred njegovim obrazom.

1. Mojz. 11:7: » *Daj no! Pojdimo dol in tam zmešajmo njihov jezik, da ne bodo več slišali jezika drug drugega* . "

Bog ima svojo rešitev: " *Zamešajmo jim jezik, da ne bodo več slišali jezika drug drugega* ." Namen tega dejanja je ustvariti božanski čudež. V trenutku se moški izražajo v različnih jezikih in se ne razumejo več, prisiljeni so se oddaljiti drug od drugega. Zelena enota je **pokvarjena** . Ločevanje moških, tema te študije, je še vedno prisotna, dobro izvedena .

1. Mojz. 11:8: » *In GOSPOD jih je razkropil od tam po vsej zemlji; in nehali so graditi mesto* . «

Tisti, ki govorijo isti jezik, se združujejo in se oddaljujejo od drugih. Zato se bodo ljudje po tej izkušnji » *jezikov* « *naselili na različne kraje, kjer bodo ustanovili mesta iz kamnov in opek*. Nastali bodo narodi in da bi kaznoval njihove napake, jih bo Bog lahko postavil drug proti drugemu. » *Babelov* « *poskus vzpostavitve splošnega miru ni uspel*.

1. Mojz. 11:9: " *Zato jim je bilo ime Babel, ker je tam GOSPOD zmešal jezik vse zemlje in od tam jih je GOSPOD razkropil po vsej zemlji* . "

Ime »Babel«, ki pomeni »zmešnjava«, si zasluži, da ga poznamo, ker ljudem pričuje, kako se je Bog odzval na njihov poskus univerzalne zveze: » *zmešnjava jezikov* «. Lekcija je bila namenjena svarilu človeštva, vse do konca sveta, saj je Bog hotel to izkušnjo razodeti v svojem pričevanju, ki ga je narekoval Mojzesu, ki je tako napisal prve knjige svojega svetega pisma, ki ga beremo še danes. Bogu torej ni bilo treba uporabiti nasilja proti takratnim upornikom. Vendar ne bo isto, na koncu sveta, kjer bodo, kot reprodukcija tega univerzalnega zbiranja, ki ga je Bog obsodil, zadnji preživeli uporniki po tretji svetovni vojni uničeni s veličastno vrnitvijo Jezusa Kristusa. Takrat se bodo morali spoprijeti z »njegovo jezo«, saj so se poleg tega odločili ubiti njegove zadnje izbranice, ker

bodo ostali zvesti njegovi posvečeni soboti od njegovega stvarjenja sveta. Lekcije, ki jo je dal Bog, človeštvo ni nikoli upoštevalo in nenehno so po vsej zemlji nastajala velika mesta, dokler jih Bog ni povzročil, da so jih uničila druga ljudstva ali velike smrtonosne epidemije.

Šemovi potomci

K Abrahamu, očetu vernikov in sedanji monoteistični religiji

1. Mojz. 11:10: » *To je Šemovo seme. Šemu, staremu sto let, se je rodil Arpakad dve leti po potopu .*

Šemov sin Arpakšad se je rodil leta 1658 (1656 + 2)

1. Mojz. 11:11: » *Sem je živel po Arpakadovem rojstvu petsto let; in rodil je sinove in hčere .* »

Shem je umrl leta 2158 v starosti 600 let (100 + 500)

1. Mojz. 11:12: » *Arpakad, star petintrideset let, je bil oče Šelaha .* «

Schélach, sin Arpacschada, se je rodil leta 1693 (1658 + 35).

1. Mojz. 11:13: » *Arpakad je živel po Šelahovem rojstvu štiristo tri leta; in rodil je sinove in hčere .* »

Arpacschad je umrl leta 2096 v starosti 438 let (35 + 403)

1. Mojz. 11:14: » *Šelahu, tridesetletnemu, se je rodil Heber .* «

Héber je bil rojen leta 1723 (1693 + 30)

1. Mojz. 11:15: » *Šelah je živel po Heberjevem rojstvu štiristo tri leta; in rodil je sinove in hčere .* »

Schélach je umrl leta 2126 (1723 + 403) v starosti 433 (30 + 403)

1. Mojz. 11:16: » *Heber, star štiriintrideset let, je imel Pelega .* «

Péleg je bil rojen leta 1757 (1723 + 34). **V času njegovega rojstva, po 1. Mojz. 10:25, je bila "zemlja razdeljena " z govornimi jeziki, ki jih je ustvaril Bog, da bi razdelil in ločil ljudi, zbrane v Babelu.**

1. Mojz. 11:17: » *Po Pelegovem rojstvu je Heber živel štiristo trideset let; in rodil je sinove in hčere .* »

Héber je umrl leta 2187 (1757 + 430) star 464 (34 + 430)

1. Mojz. 11:18: » *Peleg, star trideset let, je rodil Rehuja .* «

Rehu je bil rojen leta 1787 (1757 + 30)

1. Mojz. 11:19: » *Peleg je živel po Rehujevem rojstvu dvesto devet let; in rodil je sinove in hčere .* »

Péleg je umrl leta 1996 (1787 + 209) v starosti 239 let (30 + 209). Opozarja na brutalno skrajšanje življenja, verjetno zaradi upora babilonskega stolpa, ki se je zgodil v njegovem času.

1. Mojz. 11:20: » *Rehu, dvaintrideset let star, oče Serug .* »

Serug je bil rojen leta 1819 (1787 + 32)

1. Mojz. 11:21: » *Rehu je živel po Serugovem rojstvu dvesto sedem let; in rodil je sinove in hčere .* »

Rehu je umrl leta 2096 (1819 + 207) v starosti 239 (32 + 207)

1. Mojz. 11:22: » *Serugu, tridesetletnemu, se je rodil Nahor .* «

Nachor se je rodil leta 1849 (1819 + 30)

1. Mojz. 11:23: » *Serug je živel po Nahorjevem rojstvu dvesto let; in rodil je sinove in hčere .* »

Serug je umrl leta 2049 (1849 + 200) star 230 (30 + 200)

1. Mojz. 11:24: » *Nahor, star devetindvajset let, je rodil Teraha .* «

Térach se je rodil leta 1878 (1849 + 29)

1. Mojz. 11:25: » *Po Terahovem rojstvu je Nahor živel sto devetnajst let; in rodil je sinove in hčere .* »

Nachor je umrl leta 1968 (1849 + 119) v starosti 148 (29 + 119)

1. Mojz. 11:26: " *Terah, star sedemdeset let, je rodil Abrama, Nahorja in Harana* " .

Abram je rojen leta 1948 (1878 + 70)

Abram bo imel svojega prvega zakonitega sina, Izaka, ko bo star 100 let, leta 2048 , po Gen.21:5: " *Abraham je bil star sto let, ko se je rodil njegov sin Izak .* "

Abram bo umrl leta 2123, star 175 let , po 1. Mojz. 25:7: » *To so dnevi let Abrahamovega življenja: živel je sto petinsedemdeset let* » .

1. Mojz. 11:27: » *To so Terahovi potomci. Terah je rodil Abrama, Nahorja in Harana. Haran je rodil Lota .*

Upoštevajte, da je Abram najstarejši od Terahovih treh sinov. On je torej tisti, ki se je rodil, ko je bil njegov oče Terah star 70 let, kot je navedeno v 26. vrstici zgoraj.

1. Mojz. 11:28: " *In Haran je umrl pred Terahom, svojim očetom, v deželi svojega rojstva, v Uru Kaldejskem .* " »

Ta smrt pojasnjuje, zakaj bo Lot kasneje spremljal Abrama na njegovih potovanjih. Abram ga je vzel v svoje varstvo.

V Uru v Kaldeji se je rodil Abram in prav v Babilonu v Kaldeji bodo uporniški Izrael odpeljali v ujetništvo v času preroka Jeremija in preroka Daniela.

Gen.11:29: " *Abram in Nahor sta si vzela žene: Abramovi ženi je bilo ime Saraja, Nahorjevi ženi pa je bilo ime Milka, hči Harana, očeta Milke in očeta Jiske .* "

Zaveznitva tega časa so zelo sorodstvena: Nahor se je poročil z Milco, hčerko svojega brata Harana. To je bila norma in poslušnost dolžnosti, ki naj bi ohranila čistost rase potomcev. Izak pa bo poslal svojega služabnika, da poišče ženo za njegovega sina Izaka v bližnji družini Labana Aramejca.

1. Mojz. 11:30: » *Saraja je bila neplodna: otrok ni imela .* «

Ta sterilnost bo omogočila Bogu stvarniku, da razkrije svojo ustvarjalno moč; to tako, da bo sposobna roditi otroka, ko bo stara skoraj sto let kot njen mož Abram. Ta neplodnost je bila nujna na preroški ravni, saj je Izak predstavljen kot tip novega Adama, ki ga bo Jezus Kristus utelesil v svojem času; oba moža sta bila v svojem času » *sinova božanske obljube*«. Zato vedno zaradi svoje preroške vloge »božjega sina« ne bo sam izbral svoje žene, kajti v Jezusovem mesu je Bog tisti, ki izbere svoje apostole in učence, namreč Duh Oče, ki je v njem. in kdo ga animira.

1. Mojz. 11:31: *Terah je vzel Abrama, svojega sina, Lota, Haranovega sina, sina svojega sina, in Sarajo, svojo snaho, ženo svojega sina Abrama. Skupaj*

sta šla iz Ura Kaldejskega v kanaansko deželo. Prišli so v Haran in tam prebivali

Celotna družina, vključno z Abramom, se je naselila na severu države, v Charanu. To prvo gibanje jih vodi, da se približajo kraju rojstva človeštva. Ločijo se od velikih mest, že zelo naseljenih in že zelo upornih, od rodovitne in cvetoče ravnine.

1. Mojz. 11:32: » Terahovih dni je bilo dvesto pet let; in Terah je umrl v Haranu .

Térach, rojen leta 1878, je leta 2083 umrl pri 205 letih.

Ob koncu študije tega poglavja naj omenimo, da je projekt skrajšanja pričakovane življenjske dobe na 120 let na dobri poti k uspehu. Med »600 leti« Sema in »148 leti« Nahorja ali »175 leti« Abrahama je skrajšanje življenja očitno. Približno 4 stoletja kasneje bo Mojzes živel natanko 120 let. Število, ki ga je navedel Bog, bo pridobljeno kot dokončan model.

V izkušnji, ki jo je doživel Abraham, Bog pokaže, kaj je sam pripravljen storiti, da bi odrešil življenja svojih izvoljencev, ki jih izbere med vsemi svojimi človeškimi bitji glede na to, ali ohranjajo njegovo podobo o njem. V tem zgodovinskem prizorišču je Abraham Bog v Očetu, Izak, Bog v Sinu, izpolnitev pa se bo zgodila v Jezusu Kristusu in na njegovi prostovoljni žrtvi se bo rodila nova zaveza.

Geneza 12

Ločitev od zemeljske družine

Gen.12:1: “ Jahve je rekel Abramom: **Pojdi iz svoje dežele, iz svoje domovine in iz hiše svojega očeta v deželo, ki ti jo bom pokazal .**”

Po Božjem ukazu bo Abram zapustil svojo zemeljsko družino, očetovo hišo, in v tem vrstnem redu moramo videti duhovni pomen, ki ga je Bog dal v 1. Mojz . *zapusti svojega očeta in svojo mater in se prilepi svoji ženi in bosta eno meso .* Abram mora » zapustiti svojega očeta in mater «, da bi vstopil v preroško duhovno vlogo Kristusa, za katerega šteje samo »Nevesta«, njegov zbor izvoljenih. Telesne vezi so ovire za duhovni napredek, ki se jim morajo izvoljeni izogibati, da bi v simbolični podobi uspeli narediti » eno meso « z Jezusom Kristusom, Bogom stvarnikom YaHWÉH.

1. Mojz. 12:2: » Naredil te bom v velik narod in te bom blagoslovil; Poveljčal bom tvoje ime in boš vir blagoslova .«

Abram bo postal prvi svetopisemski patriarh, ki ga monoteisti priznavajo kot »očeta vernikov«. V Svetem pismu je tudi prvi Božji služabnik, čigar podrobnosti o njegovem življenju bomo spremljali in razkrivali po dolgem in počez.

1. Mojz. 12:3: *Blagoslovil bom tiste, ki te blagoslavlajo, in preklel bom tiste, ki te preklinjajo; in vse družine na zemlji bodo blagoslovljene v tebi .*

Abramova potovanja in srečanja bodo dokaz za to in že v Egiptu, ko je faraon želel spati s Sarajo, saj je verjel, da je njegova sestra, kar je Abram rekel, da bi zaščitil svoje življenje. V videnju mu je Bog dal vedeti, da je bila Sara žena preroka, in da je skoraj umrl.

Drugi del tega verza, » *vsi rodovi zemlje bodo blagoslovljeni v tebi* «, bo našel svojo izpolnitev v Jezusu Kristusu, Davidovem sinu iz Judovega rodu, Izraelovem sinu, Izakovem sinu, Abramovem sinu. Na Abramom bo Bog zgradil dve zaporedni zavezništvi, ki predstavljata merila njegove odrešitve. Ker so se ti standardi morali razviti, da so prešli iz simbolnega tipa v realni tip; glede na to, ali grešni človek živi pred Kristusom ali po njem.

Gen.12:4: » *Abram je šel, kakor mu je rekel Jahve, in Lot je šel z njim. Abram je bil star petinsedemdeset let, ko je prišel iz Harana.* »

Pri 75 letih ima Abram že dolgo življenjsko dobo. To izkušnjo moramo pridobiti, da bomo poslušali in iskali Boga; kar se naredi po odkritju prekletstva človeštva, ločenega od njega. Če ga je Bog poklical, je to zato, ker ga je Abram iskal, zato, ko se mu Bog razodene, ga hiti ubogati. In ta zveličavna poslušnost bo potrjena in opomnjena njegovemu sinu Izaku v tem verzu, citiranem v 1. Mojzesovi 26:5: " *ker je Abraham poslušal moj glas in se držal mojih ukazov, mojih zapovedi, mojih postav in mojih zakonov.* " Abram bi te stvari lahko obdržal le, če bi mu jih Bog predstavil. To Božje pričevanje nam razkriva, da se je izpolnilo veliko stvari, ki niso omenjene v Svetem pismu. Sveto pismo nam predstavlja le povzetek dolgega obstoja človeških življenj. In človekovo življenje 175 let, samo bog lahko pove, kaj je živela iz minute v minuto, iz sekunde v sekundo, a za nas je dovolj povzetek bistvenega.

Tako Božji blagoslov, ki ga je dal Abramom, temelji na njegovi poslušnosti in vse naše preučevanje Svetega pisma in njegovih prerokb bi bilo zaman, če ne bi razumeli pomena te poslušnosti, saj nam je Jezus Kristus dal svoje za zgled izreke v Janezu 8:29: » *Tisti, ki me je poslal, je z menoj; ni me pustil samega, ker vedno delam, kar je njemu všeč.* « Enako je z vsakim; vsak dober odnos se doseže tako, da tistemu, ki mu želite ugajati, delate » *kar je prijetno* «. Zato vera, prava religija, ni zapletena stvar, ampak preprosta vrsta odnosa, ki je všeč Bogu in sebi.

V naših zadnjih časih se pojavlja znamenje neposlušnosti otrok do svojih staršev in do državnih oblasti. Bog organizira te stvari, da odrasli, ki so do njega uporniški, nevhvaležni ali brezbrizni, odkrijejo, kaj sam doživlja zaradi njihove hudobije. Tako dejanja, ki jih je ustvaril Bog, kričijo veliko glasneje kot kriki in govori, da bi izrazili svojo pravično ogorčenost in pravične očitke.

1. Mojz. 12:5: » *Abram je vzel Sarajo, svojo ženo in Lota, sina svojega brata, z vsem premoženjem, ki sta ga imela, in s služabniki, ki sta jih pridobila v Haranu. Odšli so, da bi šli v kanaansko deželo, in prišli so v kanaansko deželo.* «

Charan se nahaja severovzhodno od Kanaana. Abram gre torej iz Harana proti zahodu in nato proti jugu ter vstopi v Kanaan.

1. Mojz. 12:6: » *Abram je potoval skozi deželo do kraja, imenovanega Sihem, do hrastov More. Kanaanci so bili takrat v deželi.* «

Naj si ga zapomnimo? » *Kanaanci* « so velikani, kaj pa potem sam Abram? Kajti potop je bil še zelo blizu in Abram bi prav lahko bil velik kot velikan. Ob vstopu v Kanaan ne poroča o prisotnosti teh velikanov, kar je logično,

če je sam še v tej normi. Ko se spusti proti jugu, Abram prečka današnjo Galilejo in prispe v današnjo Samarijo, v Sihem. Ta dežela Samarija bo kraj evangelizacije, ki mu je naklonjen Jezus Kristus. Tam bo našel zaupanje v »Samarijanko« in njeno družino, h kateri so prvič, na njihovo veliko presenečenje, dovolili vstop Judu.

Gen.12:7: » *Jahve se je prikazal Abram in rekel: Tvojemu potomstvu bom dal to deželo. In Abram je tam zgradil oltar Jahve, ki se mu je prikazal .* »

Bog je najprej izbral današnjo Samarijo, da se prikaže Abram, ki bo posvetil to srečanje in tam postavil oltar, preroški simbol križa Kristusovega mučenja. Ta izbira nakazuje povezavo s prihodnjo evangelizacijo dežele s strani Jezusa Kristusa in njegovih apostolov. S tega mesta mu Bog oznanja, da bo to deželo dal njegovim potomcem. Toda katerega, judovskega ali kristjanskega? Kljub zgodovinskim dejstvom v prid Judom se zdi, da ta obljuba zadeva Kristusove izvoljene za izpolnitev na novi zemlji; kajti Kristusovi izvoljenci so po načelu opravičenja po veri tudi seme, obljubljeni Abram.

1. Mojz. 12:8: » *Od tam se je preselil na goro vzhodno od Betela in postavil svoje šotore, tako da je bil Betel na zahodu in Aj na vzhodu. Tam je postavil tudi oltar v čast YaHWéH in je klical ime YaHWéH .*

Abram se je spustil proti jugu in se utaboril v gorah med Betelom in Ajem. Bog določi orientacijo obeh mest. Betel pomeni "Božja hiša" in Abram ga postavi na zahod, v orientacijo, ki bo dana tabernaklju in jeruzalemskemu templju, tako da se uradniki ob vstopu proti Božji svetosti, njegovi hiši, obračajo s hrbtom. Vzhajajoče sonce, ki vzhaja na vzhodu, vzhod. Na vzhodu je mesto Ai, katerega koren pomeni: kup kamnov, ruševina ali hrib in spomenik. Bog nam razodeva svojo sodbo: nasproti vhoda izvoljenih v božjo hišo so na vzhodu samo ruševine in kupi kamenja. Na tej podobi je imel Abram pred seboj odprti dve poti v svobodo: na zahod Betel in življenje ali na vzhod Aj in smrt. Na srečo je že izbral življenje z YaHWéH.

1. Mojz. 12:9: » *Abram je nadaljeval svoje potovanje in napredoval proti jugu .«*

Upoštevajte, da pri tem prvem prečkanju Kanaana Abram ne gre do »Jebusa«, imena prihodnjega Davidovega mesta: Jeruzalema, ki ga tako popolnoma prezre.

1. Mojz. 12:10: » *V deželi je bila lakota; in Abram je šel v Egipt, da bi tam prebival, ker je bila v deželi velika lakota .«*

Kot bi se zgodilo, v času, ko je Jožef, sin Jakobov, Izrael, postal prvi vezir Egipta, je lakota pripeljala Abrama v Egipt. Izkušnje, ki jih je tam doživel, so opisane v preostalih verzih tega poglavja.

Abram je miroljuben in celo boječ človek. Ker se je bal, da bi ga ubili, da bi vzel svojo ženo Saraï, ki je bila zelo lepa, se je odločil, da jo bo predstavil kot svojo sestro, polresnico. S to zvijačo mu je faraon ugodil in ga prekril z dobrinami, ki mu bodo dale bogastvo in moč. Ko je to doseženo, Bog udari faraona s kugami in ta izve, da je Saraja njegova žena. Nato zasleduje Abrama, ki zapusti Egipt bogat in močan. Ta izkušnja prerokuje obstanek Hebrejcev, ki ga bodo, potem ko so bili sužnji Egipta, zapustili in vzeli njegovo zlato in bogastvo. In ta moč mu bo kmalu zelo koristila.

Geneza 13

Abramova ločitev od Lota

Po vrnitvi iz Egipta so se Abram, njegova družina in Lot, njegov nečak, vrnili v Betel na kraj, kjer je postavil oltar, da bi klical Boga. Medtem ko so vsi na tem mestu med Betelom in Ai bejem, med »božjo hišo« in »ruševinami«. Po prepirih med njihovimi služabniki se Abram loči od Lota, kateremu je dal izbiro smeri, ki jo želi ubrati. In Lot je izkoristil priložnost in izbral ravnico in njeno rodovitnost, ki je obljubljala blaginjo. Vrstica 10 pravi: » *Lot je povzdignil svoje oči in zagledal vso Jordansko nižino, ki je bila popolnoma namočena. Preden je GOSPOD uničil Sodomo in Gomoro, je bila vse do Zoarja Gospodov vrt, kakor egiptovska dežela . Pri tem izbere »propad« in ga bo odkril, ko bo Bog z ognjem in žveplom udaril po mestih te doline, ki jih danes delno pokriva »Mrtvo morje«; kazen, iz katere bo pobegnil s svojima hčerama, zahvaljujoč božjemu usmiljenju, ki bo poslal dva angela, da ga posvarita in ga prisilita, da zapusti Sodomo, kjer bo živel. V verzu 13 beremo: " *Ljudstvo Sodome je bilo hudobno in veliko grešnikovo proti YHWéH .* "*

Abram torej ostane blizu Betela, »Božje hiše« na gori.

1. Mojz. 13:14 do 18: » *Jahve je rekel Abram, potem ko se je Lot ločil od njega: Povzdigni oči in od koder si, poglej proti severu in jugu, proti vzhodu in zahodu; kajti vso deželo, ki jo vidiš, bom dal tebi in tvojemu potomstvu za vekomaj. Tvoje seme bom naredil kakor prah na zemlji , tako da, če kdo more prešteti prah na zemlji , bo tudi tvoje seme prešteto. Vstani, potuj po deželi po dolgem in počez; kajti dal ti ga bom . Abram je postavil svoje šotore in se preselil med hraste Mamre, ki so blizu Hebrona. In zgradil je tam oltar v čast YaHWéH .*

Potem ko je prepustil izbiro Lotu, Abram prejme delež, ki mu ga želi dati Bog, in tam ponovno obnovi svoje blagoslove in obljube. Primerjava njegovega » semena « s » zemeljskim prahom «, izvorom in koncem človeškega duševnega telesa in duha, po 1. Mojz. 2:7, bo potrjena s primerjavo » *nebeških zvezd* « v 1. Mojz. 15:5.

Geneza 14

Ločitev po moči

Štirje kralji z vzhoda se pridejo vojskovat proti petim kraljem doline, kjer se nahaja Sodoma, v kateri živi Lot. Pet kraljev je pretepenih in ujetih, prav tako Lot. Opozorjen Abram mu priskoči na pomoč in osvobodi vse ujetnike. Opozorimo na zanimivost verza, ki sledi.

1. Mojz. 14:16: » *Vse bogastvo je prinesel nazaj; vrnil je tudi Lota, svojega brata, z njegovim blagom, pa tudi z ženskami in ljudstvom .* «

V resnici je Abram posredoval samo za Lota. Toda s pripovedovanjem dejstev Bog to resničnost prikrije, da bi zbudil grajo do Lota, ki se je slabo odločil in živel v mestu hudobnih.

1. Mojz. 14:17: “ *Ko se je Abram zmagoslavno vrnil od Kedorlaomerja in od kraljev, ki so bili z njim, mu je sodomski kralj šel naproti v dolino Shaweh, ki je kraljeva dolina.* ”

Zmagovalcu se je treba zahvaliti. Beseda "Shavéh" pomeni: navaden; točno tisto, kar je zapeljalo Lota in vplivalo na njegovo izbiro.

1. Mojz. 14:18: “ *Melkizedek, kralj Salema, je prinesel kruh in vino: bil je duhovnik Najvišjega Boga* ”.

Ta kralj Salema je bil » duhovnik Najvišjega Boga «. Njegovo ime pomeni: "moj kralj je pravičnost". Njegova navzočnost in njegov poseg sta dokaz kontinuitete čaščenja pravega Boga na zemlji od konca potopa, ki je še vedno zelo prisoten v mislih ljudi Abramovega časa. Toda ti častilci pravega Boga ne vedo ničesar o rešilnem projektu, ki ga bo Bog razodel po preroških izkušnjah Abrama in njegovih potomcev.

1. Mojz. 14:19: » *In blagoslovil je Abrama in rekel: »Hvaljen bodi Abram od Najvišjega Boga, Gospoda neba in zemlje!* »

Blagoslov tega uradnega božjega predstavnika še dodatno potrjuje blagoslov, ki ga je Bog podelil neposredno Abramom osebno.

1. Mojz. 14:20: » *Hvaljen bodi Najvišji Bog, ki je izročil tvoje sovražnike v tvoje roke! In Abram mu je dal desetino od vsega.* ”

Melkizedek blagoslovi Abrama, vendar pazi, da mu ne pripiše svoje zmage; pripisuje » *Najvišjemu Bogu, ki izročil svoje sovražnike v njegove roke* . In imamo konkreten primer Abramove poslušnosti Božjim zakonom, saj je » *dal desetino od vsega* « Melkizedeku, čigar ime pomeni: »Moj kralj je pravičnost«. Ta zakon desetine je torej obstajal že od konca potopa na zemlji in verjetno celo pred »potopom«.

1. Mojz. 14:21: “ *Kralj Sodome je rekel Abramom: Daj mi ljudi in vzemi si bogastvo.* ”

Sodomski kralj je dolžan Abramom, ki je rešil njegovo ljudstvo. Zato želi svojo storitev kraljevsko plačati.

1. Mojz. 14:22: “ *Abram je odgovoril sodomskemu kralju: Dvigujem roko h Jahve, Najvišjemu Bogu, Gospodu neba in zemlje:* ”

Abram izkoristi situacijo, da opomni perverznega kralja na obstoj » *YHWÉH Najvišjega Boga* «, edinstvenega » *Gospodarja neba in zemlje* «; zaradi česar postane edini lastnik vsega bogastva, ki ga kralj pridobi s svojo hudobijo.

1. Mojz.14:23: » *Ne bom vzel ničesar, kar je tvoje, niti niti niti vrvice, da ne rečeš: Abrama sem obogatil. Nič zame!* »

S tem odnosom Abram pričuje sodomskemu kralju, da je v to vojno prišel samo zato, da reši svojega nečaka Lota. Abram kot Bog obsoja tega kralja, ki živi v zlu, sprevrženosti in nasilju. In to mu jasno pove tako, da zavrne svoje nevredno pridobljeno bogastvo.

1. Mojz. 14:24: » *Samo tisto, kar so jedli mladeniči, in delež mož, ki so hodili z menoj, Anerja, Eškola in Mamreja: vzeli bodo svoj delež.* «

Toda ta Abramova izbira zadeva samo njega, človeka Božjega služabnika, in njegovi služabniki lahko prevzamejo svoj delež ponujenega bogastva.

Geneza 15

Ločitev po zavezi

1. Mojz. 15:1: » *Po teh dogodkih je Abram v videnju prišla GOSPODOVA beseda in rekel: Abram, ne boj se; Jaz sem tvoj ščit in tvoja nagrada bo zelo velika .«*

Abram je miroljuben človek, ki živi v surovem svetu, tudi v viziji pride Bog, njegov prijatelj YaHWéH, da bi ga pomiril: "Jaz sem tvoj ščit in tvoje plačilo bo zelo veliko ".

Gen.15:2: *Abram je odgovoril: Gospod YaHWéH, kaj mi boš dal? Grem brez otrok; in dedič moje hiše je Eliezer iz Damaska ."*

Abram je dolgo časa trpel, ker zaradi neplodnosti Saraje, njegove zakonite žene, ni mogel biti oče. In ve, da bo, ko bo umrl, njegov bližnji sorodnik podedoval njegovo premoženje: " *Eliezer iz Damaska* ". Naj mimogrede zapišemo, koliko je staro to mesto » *Damask* « v Siriji.

1. Mojz. 15:3: " *In Abram je rekel: Glej, nisi mi dal semena, in tisti, ki se rodi v moji hiši, bo moj dedič ."*

Abram ne razume obljub za svoje potomce, saj jih nima, ker je brez otrok.

1. Mojz. 15:4: » *Tedaj mu je prišla beseda GOSPODOVA: On ne bo tvoj dedič, ampak tisti, ki prihaja iz tvojega telesa, bo tvoj dedič .«*

Bog mu pravi, da bo resnično postal oče otroka.

1. Mojz. 15:5: » *In ko ga je pripeljal ven, je rekel: Poglej proti nebu in preštej zvezde, če jih znaš prešteti. In rekel mu je: To bo tvoje potomstvo .*

Ob tem videnju, danem Abram, nam Bog razkrije simboličen ključ do pomena, ki ga duhovno daje besedi » *zvezda* «. Prvotno citirana v 1. Mojz. 1:15 ima » *zvezda* « vlogo » *razsvetljevanja zemlje* « in ta vloga je že vloga Abrama, ki ga je Bog poklical in ločil v ta namen, vendar bo tudi vloga vseh vernikov, bo zahteval svojo vero in svojo službo Bogu. Upoštevajte, da bo glede na Dan 12:3 status "zvezd " dan izvoljenim ob njihovem vstopu v večnost: " *Tisti, ki so inteligentni, bodo sijali kot nebeški sijaj, in tisti, ki učijo pravičnost, množici bo sijalo kot zvezde na vekomaj ."* Podoba "zvezde " jim je preprosto pripisana, ker jih je izbral Bog.

Gen.15:6: " **Abram je zaupal v YaHWéH, ki mu je to štel v pravičnost .**"

Ta verzni tečaj predstavlja uradni element definicije vere in načela opravičenja z vero. Ker vera ni nič drugega kot razsvetljeno, upravičeno in dostojno zaupanje. Zaupanje v Boga je legitimno le v razsvetljenem poznavanju njegove volje in vsega, kar mu je všeč, brez česar postane nelegitimno. Zaupanje v Boga pomeni verjeti, da blagoslavlja samo tiste, ki ga ubogajo, po zgledu Abrama in popolnem zgledu Jezusa Kristusa.

Ta Božja sodba nad Abramom prerokuje tisto, ki jo bo prinesel vsem tistim, ki bodo ravnali kot on, v enaki poslušnosti božanski resnici, predlagani in zahtevani v njihovem času.

1. Mojz. 15:7: » *GOSPOD mu je spet rekel: **Jaz sem GOSPOD, ki sem te pripeljal iz Ura Kaldejskega, da ti dam to deželo v posest .***«

Kot uvod v predstavitev svoje zaveze z Abramom Bog spomni Abrama, da ga je pripeljal iz Ura Kaldejskega. Ta formula je oblikovana po predstavitvi prve od »desetih Božjih zapovedi«, navedenih v Exo.20:2: » ***Jaz sem YaHWéH, tvoj Bog, ki sem te pripeljal iz egiptovske dežele, iz hiše suženjstva*** «.

Gen.15:8: « *Abram je odgovoril: Gospod YaHWéH, po čem bom vedel, da ga bom posedoval? »*

Abram prosi YaHWéH za znak.

Gen.15:9: " *In YaHWéH mu je rekel: Vzemi triletno telico, triletno kozo, triletnega ovna, grlico in mladega golobčka ."*

1. Mojz. 15:10: » *Abram je vzel vse te živali, jih prerezal na sredino in jih položil enega nasproti drugega; vendar ni delil ptic .*

Božji odgovor in Abramovo dejanje zahtevata razlago. Ta žrtveni obred temelji na ideji delitve, ki zadeva dve strani, ki sodelujeta v zavezništvu, to je: delimo skupaj. Živali, prerezane na sredini, simbolizirajo Kristusovo telo, ki bo, ker je eno, duhovno razdeljeno med Bogom in njegovimi izvoljenimi. Ovce so podoba človeka in Kristusa, ptice pa nimajo te podobe človeka, ki bo Kristus, ki ga bo poslal Bog. Zato se kot nebeški simbol pojavljajo v zavezi, vendar niso odrezane. Jezusova odkupna daritev za greh bo naklonjena samo zemeljskim izvoljencem, ne pa tudi nebeškim angelom.

1 Mz 15,11: » *Roparice so padle na trupla; in Abram jih je pregnal .*«

V projektu, ki ga je prerokoval Bog, bodo le trupla hudobnih in upornikov dostavljena kot hrana pticam ujedam ob vrnitvi v slavi Kristusa Odrešenika. V zadnjem času ta usoda ne bo zadevala tistih, ki sklenejo zavezo z Bogom v Kristusu in po njegovih zakonih. Ker so trupla živali, ki so tako izpostavljena, zelo velika svetost za Boga in za Abrama. Abramova poteza je upravičena, saj dejstva ne smejo nasprotovati prerokbi, ki se nanaša na prihodnjo in končno usodo Kristusove svetosti.

1. Mojz. 15:12: » *Ob sončnem zahodu je Abrama prevzel globok spanec; in glej, strah in velika tema sta ga obšla .*»

To spanje ni normalno. To je » *globok spanec* «, kot je bil tisti, v katerega je Bog pahnil Adama, da bi iz enega od njegovih reber oblikoval žensko, svojo » *pomoč* «. Kot del zavezništva, ki ga sklene z Abramom, mu bo Bog razodel preroški pomen, ki ga ima ta » *pomoč* «, ki bo predmet Božje ljubezni v Kristusu. Pravzaprav ga Bog samo navidezno naredi umreti, da bi vstopil v svojo večno navzočnost, s čimer je predvidel njegov vstop v večno življenje, to je v resnično življenje, po načelu, da nihče ne more videti Boga in živeti.

» *Velika tema* « pomeni, da ga Bog naredi slepega za zemeljsko življenje, da bi v njegovem umu zgradil virtualne podobe preroške narave, vključno z videzom in prisotnostjo samega Boga. Abram, tako potopljen v temo, občuti upravičen » *strah* «. Poleg tega poudarja izjemen značaj Boga stvarnika, ki mu govori.

Gen.15:13: “ *In YaHWéH je rekel Abramom: Vedi, da bodo tvoji potomci tujci v deželi, ki ne bo njihova; tam bodo zaslužnjeni in zatirani štiristo let .«*

Bog napove Abramom prihodnost, usodo, ki je rezervirana za njegove potomce.

»... *vaši potomci bodo tujci v deželi, ki ne bo njihova* «: to je Egipt.

»... *tam bodo zaslužnjeni* «: ob zamenjavi novega faraona, ki ni poznal Jožefa, Hebrejca, ki je postal veliki vezir svojega predhodnika. To zaslužnjevanje bo končano v Mojzesovem času.

»... *in zatirani bodo štiristo let* «: ne gre samo za egiptovsko zatiranje, ampak širše za zatiranje, ki bo prizadelo Abramove potomce, dokler ne bodo imeli posesti v Kanaanu, njihovi nacionalni deželi, ki jo je obljubil Bog.

1. Mojz. 15:14: » *Jaz pa bom sodil narod, ki mu služijo, in takrat bodo prišli ven z velikim bogastvom .«*

Ciljana država je tokrat le Egipt, ki ga bodo zapustili in s seboj dejansko odnesli vse njegovo bogastvo. Upoštevajte, da v tem verzu Bog Egiptu ne pripisuje »zatiranja«, omenjenega v prejšnjem verzu. To potrjuje dejstvo, da omenjenih »štiristo let« ne velja samo za Egipt.

1. Mojz. 15:15: » *V miru boš šel k svojim očetom, po srečni starosti boš pokopan .«*

Vse se bo zgodilo tako, kot mu je rekel Bog. Pokopan bo v Hebronu v jami Machpelah na zemljišču, ki ga je Abram kupil med svojim življenjem od Hetita.

1. Mojz. 15:16: » *V četrti generaciji se bodo vrnilo sem; kajti krivica Amorejcev še ni na vrhuncu .«*

Med temi Amorejci imajo Hetiti dobre odnose z Abramom, ki ga imajo za predstavnika velikega Boga. Zato se dogovorijo, da mu bodo prodali zemljo za njegovo grobnico. Toda v »štirih generacijah« ali »štiristo letih« bo situacija drugačna in kanaanska ljudstva bodo dosegla prag upora, ki ga Bog ne podpira, in vsi bodo izničeni, da bodo svojo deželo prepustili Hebrejcem, ki bodo uspeli njihova nacionalna tla..

Da bi bolje razumeli ta katastrofalen projekt za Kanaance, se moramo spomniti, da je Noe preklel Kanaana, ki je bil prvi sin njegovega sina Hama. Obljubljeno deželo je torej naselil ta Hamov potomec, ki sta ga preklela Noe in Bog. Njihovo uničenje je bilo samo vprašanje časa, ki ga je Bog določil za izpolnitev svojih namenov na zemlji.

1. Mojz. 15:17: » *Ko je sonce zašlo, je nastala globoka tema; in glej, bila je kadeča se peč in plameni so šli med razdeljenimi živalmi .«*

Pri tem obredu je ogenj, ki ga prižgejo ljudje, prepovedan. Ker si je upal prekršiti to načelo, bo Bog nekega dne pokončal Aronova dva sinova. Abram je prosil Boga za znamenje in prišlo je v obliki nebeškega ognja, ki je šel med živalmi, razrezanimi na dvoje. Tako Bog pričuje za svoje služabnike, kot je prerok Elija pred Baalovimi preroki, ki jih podpira tuja kraljica in žena kralja Ahaba, po imenu Jezabela. Njegov oltar se je utopil v vodi, ogenj, ki ga je poslal Bog, bo požrl oltar in vodo, ki jo je pripravil Elija, toda oltar lažnih prerokov bo njegov ogenj prezrl.

1. Mojz. 15:18: “ *Tisti dan je GOSPOD sklenil zavezo z Abramom in rekel: Tvojim potomcem dam to deželo od reke Egipta do velike reke, reke Evfrat, ”*

Na koncu tega 15. poglavja ta verz potrjuje, da je njegova glavna tema res zaveznitvo, **ki ločuje izvoljene od drugih ljudi**, tako da si delijo to zaveznitvo z Bogom in mu služijo.

Meje dežele, obljubljenе Hebrejcem, presegajo meje, ki jih bo narod zasedel po osvojitvi Kanaana. Toda Bog vključuje v svojo ponudbo neizmerne puščave Sirije in Arabije, ki se proti vzhodu združijo z »Evfratom«, kot tudi puščavo Šur, ki ločuje »Egipt« od Izraela. Med temi puščavami dobi obljubljenā dežela videz božjega vrta.

V preroškem duhovnem branju »reke« simbolizirajo ljudstva, tako da lahko Bog prerokuje o Abramovem potomstvu, o Kristusu, ki bo našel svoje častilce in svoje izvoljene onkraj Izraela in Egipta, na zahodu v »Evropi«, ki je simbolizirana v Razodetju 9: 14 pod imenom " *velika reka Evfrat* ".

1. Mojz. 15:19: » *dežela Kenijcev, Kenizijcev, Kadmonovcev,* «

1. Mojz. 15:20: » *Hetijcev, Perizejcev, Refaimov,* «

1. Mojz. 15:21: » *Amorejcev, Kanaanov, Girgaševcev in Jebusejcev.* «

V Abramovem času ta imena označujejo družine, zbrane v mestih, ki sestavljajo in naseljujejo kanaansko deželo. Med njimi so Refaimi, ki bodo bolj kot drugi ohranili velikanski standard iz predpotopnih časov, ko je Jozue zavzel ozemlje »štiri generacije« ali »stiristo let« pozneje.

Abram je patriarh obeh zavez Božjega načrta. Njegov sestop po mesu bo ustvaril številne potomce, ki se bodo rodili v ljudstvo, ki ga je Bog izvolil, a ne izvolil. Kot rezultat, to prvo zaveznitvo, ki temelji na mesu, izkrivlja njegov odrešilni načrt in zmede njegovo razumevanje, saj bo odrešenje temeljilo le na dejanju vere v obeh zaveznitvih. Obrezovanje mesa ni rešilo hebrejskega človeka, čeprav je to zahteval Bog. Rešitev so mu omogočila njegova poslušna dela, ki so razkrila in potrdila njegovo vero in zaupanje v Boga. In to je ista stvar, ki pogojuje odrešenje v novi zavezi, v kateri je vera v Kristusa oživiljena z deli poslušnosti zapovedim, odlokom in božanskim načelom, ki jih je Bog razodel skozi celotno Sveto pismo. V izpolnjenem odnosu z Bogom je nauk črke razsvetljen z inteligenco duha; zato je Jezus rekel: » *Črka ubija, Duh pa oživlja* «.

Geneza 16

Ločitev po legitimnosti

1. Mojz. 16:1: » *Saraja, Abramova žena, mu ni rodila otrok. Imela je egipčansko služabnico po imenu Hagar.* »

Gen.16:2: " *In Saraja je rekla Abram: Glej, GOSPOD me je naredil neplodnega; pridi, prosim, k mojemu služabniku; morda bom imel otroke prek nje. Abram je poslušal Sarajin glas.* «

1. Mojz. 16:3: " *Tako je Saraja, Abramova žena, vzela Egipčanko Hagaro, svojo dekle, in jo dala za ženo Abram, njenemu možu, potem ko je Abram deset let prebival v kanaanski deželi.* »

Zlahka nam je kritizirati to nesrečno izbiro zaradi Saraijeve pobude, vendar pogledajte situacijo, kot se je predstavila blagoslovljenemu paru.

njegove maternice rodil otrok . Ni pa mu povedal o svoji ženi Saraji, ki je bila neplodna. Poleg tega Abram svojega Stvarnika ni spraševal o podrobnostih njegovih napovedi. Čakal je, da mu bo Bog spregovoril po svoji suvereni volji. In tu moramo razumeti, da je bilo to pomanjkanje pojasnila namenjeno ravno temu, da izzove to človeško pobudo, s katero Bog ustvari nelegitimno dvojnico v smislu obljube blagoslova, a uporabno, da jo postavi pred prihodnji Izrael, zgrajen na Izaku, bojevita in protestna konkurenca, nasprotnik in celo sovražnik. Bog je razumel, da sta poleg dveh poti, dobrega in zla, postavljenih pred človekove izbire, »korenček in palica« prav tako potrebni kot druga druga, da popeljeta »osla« naprej. » preračunljiv. Rojstvo Ishmaela, prav tako Abramovega sina, bo spodbudilo oblikovanje arabskega osebja do njegove zadnje oblike v zgodovini, verske, islama (podreditev; višina za to naravno in dedno uporniško ljudstvo).

1. Mojz. 16:4: » *Šel je k Hagari in ona je spočela. Ko je videla, da je noseča, je svojo ljubico pogledala s prezirom .*

Ta zaničljiv odnos Egipčanke Hagar do svoje ljubice je še danes značilen za arabske muslimanske narode. In pri tem se ne motijo, ker je zahodni svet zanemaril neizmerno prednost, da je bil evangeliziran v imenu božanskega Kristusa Jezusa. Tako da ta lažna arabska vera še naprej razglašča, da je Bog velik, ko ga je Zahod izbrisal iz registrov svojih misli.

Podoba, podana v tem verzu, prikazuje točno stanje našega konca, saj zahodno krščanstvo, tudi izkrivljeno, kot je Saraja, ne rodi več sinov in se pogreza v duhovno jalovino teme. In pregovor pravi: v deželi slepih so enooki kralji.

1. Mojz. 16:5: » *In Saraja je rekla Abram: »Žalitev, ki mi je bila storjena, je na tebi. Svojega služabnika sem položil v tvoje naročje; in ko je videla, da je noseča, me je prezirljivo pogledala. GOSPOD naj bo sodnik med mano in teboj! »*

1. Mojz. 16:6: *Abram je rekel Saraji: Glej, tvoja dekla je v tvoji oblasti; ravnaj z njo, kakor se ti zdi prav. Nato je Saraja grdo ravnala z njo; in Hagara je zbežala pred njo .*

Abram prevzame svojo odgovornost in Saraji ne očita, da je bila navdih za to nezakonsko rojstvo. Tako že od začetka legitimnost vsiljuje svoj zakon nezakonskosti in po tej lekciji bodo odslej poroke združevale samo ljudi iz iste ožje družine, dokler ne bo Izrael prihodnosti in svoje nacionalne oblike dobil po izstopu iz Izraela Suženjstvo Egipt.

Gen.16:7: " *Jahvejev angel jo je našel pri izviru vode v puščavi, pri izviru, ki je na poti v Šur .*"

Ta neposredna izmenjava med Bogom in Hagarom je mogoča samo zaradi Abramovega blaženega statusa. Bog ga najde v puščavi Schur, ki bo postala dom nomadskih Arabcev, ki živijo v šotorih v nenehnem iskanju hrane za svoje ovce in kamele. Vodni vir je bil Hagarino sredstvo za preživetje in naleti na »vrelec voda življenja«, ki jo spodbudi, da sprejme svoj status služabnice in svojo plodno usodo.

1. Mojz. 16:8: *Rekel je: Hagara, Sarajina dekla, od kod si prišla in kam greš? Odgovorila je: Bežim pred Sarajo, mojo gospodarico .*

Hagar odgovori na dve vprašanji: kam greš? Odgovor: Bežim. Od kje prihajaš ? Odgovor: od Sarai, moje ljubice.

Gen.16:9: “ *Jahvejev angel ji je rekel: Vrni se k svoji gospodarici in se ponižaj pod njeno roko .*”

Veliki sodnik mu ne pusti izbire, odredi vrnitev in ponižnost, kajti pravi problem je dejansko povzročil prezir, izkazan njegovi ljubici, ki, razen svoje neplodnosti, ostaja njegova zakonita ljubica in ji je treba služiti in jo spoštovati.

1. Mojz. 16:10: » *Jahvejev angel mu je rekel: Pomnožil bom tvoje potomce in tako številni bodo, da jih ni mogoče prešteti .*«

YaHWéH ga spodbuja tako, da mu ponudi »korenček«. Obljublja mu potomce, » *tako številne, da jih ne moremo prešteti* «. Da ne bo pomote, ta množica bo telesna in ne duhovna. Kajti božje prerokbe bodo prenašali do vzpostavitve nove zaveze samo hebrejski potomci. Seveda pa lahko vsak iskren Arabec vstopi v Božjo zavezo tako, da sprejme njegova merila, ki so jih zapisali Hebrejci v Svetem pismu. In od svojega pojava muslimanski Koran tega kriterija ne izpolnjuje. Svetopisemske resnice, ki jih je potrdil Jezus Kristus, obtožuje, kritizira in izkrivlja.

Če za Izmaela uporabimo izraz, ki je bil že uporabljen za Abrama, » *tako številni, da jih ni mogoče prešteti* «, razumemo, da gre samo za človeško širjenje in ne za izbrance, izbrane za večno življenje. Primerjave, ki jih predlaga Bog, so vedno podvržene pogojem, ki morajo biti izpolnjeni. Primer: » *zvezde na nebu* « se nanašajo na vsako versko dejavnost, ki obsega » *razsvetljevanje zemlje* «. Toda kakšna svetloba? Samo luč resnice, ki jo je legitimiral Bog, naredi » *zvezdo* « vredno, da » *večno sveti* « v nebesih, po Dan 12:3, ker so bili **resnično** » *inteligentni* « in bodo **resnično** » *učili pravičnosti* « po Dan. Bog.

Gen.16:11: “ *Angel YaHWéH mu je rekel: Glej, noseča si in rodila boš sina in dala mu boš ime Izmael; zakaj YaHWéH te je uslišal v tvoji stiski .*”

1. Mojz. 16:12: » *Podoben bo divjemu oslu; njegova roka bo proti vsem in roka vseh bo proti njemu; in prebival bo nasproti vsem svojim bratom .*«

Bog Izmaela in njegove arabske potomce primerja z » *divjim oslom* «, živaljo, ki slovi po svojem neposlušnem in trmastem značaju; in poleg tega brutalen, odkar ga imenujejo " *divjak* ". Zato se ne pusti ukrotiti, udomačiti ali pregovoriti. Skratka, ne ljubi in se ne pusti ljubiti, v genih pa nosi agresivno dednost do lastnih bratov in tujcev. Ta sodba, ki jo je vzpostavil in razodel Bog, je v tem času konca velikega pomena za razumevanje kaznovalne vloge islamske vere za Boga, proti kateri se je borilo lažno krščanstvo v časih, ko je bila krščanska »luč« *le* » *tema* «. Od vrnitve na tla svojih prednikov je Izrael ponovno postal njegova tarča, prav tako krščanski Zahod, zaščiten z ameriško močjo, ki mu pravijo, ne da bi se preveč zmotili, »veliki satan«. Res je, da lahko mali »satan« prepozna »velikega«.

Z rojstvom Izmaela, imena, ki pomeni "Bog je slišal", otroka spora, Bog ustvari dodatno **ločitev** znotraj Abramove družine. To prispeva k prekletstvu jezikov, ustvarjenih v izkušnji Babel. Če pa pripravlja sredstva za kaznovanje, je to zato, ker vnaprej pozna uporniško vedenje ljudi v njegovih dveh zaporednih zavezništvih do konca sveta.

Gen.16:13: » *Poklicala je Atta El roi po imenu YaHWéH, ki ji je govoril; kajti rekla je: Ali sem kaj videla tukaj, potem ko me je videl? »*

Ime Atta El Roī pomeni: Ti si Bog, ki vidi. Toda že ta pobuda, da bi Bogu dali ime, je ogorčenje njegove večvrednosti. Preostanek tega verza, prevedenega na mnogo različnih načinov, se skrči na to misel. Hagar ne more verjeti. Ona, mala služabnica, je bila predmet pozornosti velikega Boga stvarnika, ki vidi usodo in jo razodeva. Česa se lahko po tej izkušnji boji?

Gen 16:14 *Zato se je ta vodnjak imenoval studenec kralja Lahaja; je med Kadèsom in Baredom .«*

Zemeljski kraji, kjer se je Bog razodel, so prestižni, toda časti, ki jim jih ljudje izkazujejo, so pogosto posledica njihovega malikovalskega duha, ki jih ne spravi z njim.

Gen 16:15 *Hagara je Abramom rodila sina; in Abram je dal ime Izmael sinu, ki mu ga je rodila Hagara .*

Ishmael je res Abramov pristen sin, predvsem pa njegov prvi otrok, na katerega se bo seveda navezal. Vendar ni obljubljeni sin, ki ga je Bog napovedal prej. Kljub temu, da ga je Bog izbral, ime » *Izmael* «, ki mu je bilo dano ali » *Bog je slišal* «, temelji predvsem na stiski Hagare, žrtve odločitev, ki sta jih sprejela njegova ljubica in gospodar. Toda v drugem smislu temelji tudi na zmoti Abrama in Saraje, da sta za trenutek verjela, da je bil ta sin, ki ga je spočela Egipčanka Hagara, potrditev, "izpolnitev" in izpolnitev oznanila Boga. Napaka bo imela krvave posledice do konca sveta.

Bog je vstopil v igro človeške misli in zanj je bistveno doseženo: otrok spora in konfliktna **ločitev** je živ.

1. Mojz. 16:16: » *Abram je bil star šestinosemdeset let, ko je Hagara rodila Abramom Izmaela .«*

»Izmael« se je torej rodil leta 2034 (1948 + 86), ko je bil Abram star 86 let.

Geneza 17

Ločitev z obrezovanjem: znamenje v mesu

Gen.17:1: » *Ko je bil Abram star devetindevetdeset let, se je GOSPOD prikazal Abramom in mu rekel: Jaz sem vseмогоčni Bog. Hodi pred mojim obličjem in bodi neoporečen .«*

Leta 2047, 99-letnega in 13-letnega Izmaela, Abrama v duhu obišče Bog, ki se mu prvič predstavi kot » *Vseмогоčni Bog* «. Bog pripravlja dejanje, ki bo razkrilo ta »vseмогоčni« značaj. Pojav Boga je v glavnem verbalnega in slušnega reda, ker njegova slava ostaja nevidna, toda podobna podoba njegove osebe se lahko vidi, ne da bi umrla.

1. Mojz. 17:2: » *Sklenil bom svojo zavezo med seboj in teboj in te bom neskončno pomnožil .«*

Bog obnavlja obljubo njegovega pomnoževanja, tokrat določa » *v neskončnost* «, kakor » *prah zemlje* « in » *zvezde na nebu* «, ki jih » *nihče ne more prešteti* «.

1. Mojz. 17:3: » Abram je padel na obraz; in Bog mu je spregovoril, rekoč :

Zavedajoč se, da je tisti, ki mu govori, »Vsemogočni Bog«, Abram pade na obraz, da ne bi gledal Boga, vendar posluša njegove besede, ki razveselijo vso njegovo dušo.

1. Mojz. 17:4: » To je moja zaveza, ki jo sklepam s teboj. Postal boš oče množice narodov . »

Tisti dan je bila okrepljena zaveza med Bogom in Abramom: » Postal boš oče množice narodov .«

1. Mojz. 17:5: » Ne boš se več imenoval Abram; a ime ti bo Abraham, kajti naredil sem te za očeta mnogih narodov . »

Sprememba imena iz Abrama v Abrahama je odločilna in v svojem času bo Jezus storil enako, tako da bo spremenil imena svojih apostolov.

1. Mojz. 17:6: » Naredil te bom v obilo rodovitnosti, iz tebe bom naredil narode; in kralji bodo prihajali iz tebe . »

Abram je prvi oče arabskih narodov v Izraelu, v Izaku bo oče Hebrejcev, Izraelovih sinov; in v Midianu bo on oče Midianovega potomstva; kjer bo Mojzes našel svojo ženo Ziporo, Jetrovo hčer.

1. Mojzesova 17:7: » Svojo zavezo bom sklenil med seboj in teboj in med tvojimi potomci za teboj skozi vse rodove: večna zaveza bo, da bom Bog tebi in tvojemu potomstvu za teboj. «

Bog prefinjeno izbere besede svoje zaveze, ki bodo »večne«, a ne večne. To pomeni, da bo zavezništvo, sklenjeno z njegovimi telesnimi potomci, imelo omejen čas trajanja. In ta meja bo dosežena, ko bo božanski Kristus ob svojem prvem prihodu in svoji človeški inkarnaciji na svoji prostovoljni odkupni smrti postavil osnovo novega zavezništva, ki bo imelo večne posledice.

Na tej točki se je treba zavedati, da vsi prvorojeni ljudje, ki so bili tarča in imenovani od začetka, izgubijo svojo legitimnost. To je bil primer Kajna, Adamovega prvorojenca, Izmaela, prvorojenega, a nezakonskega Abramovega sina, za njim pa bo primer Ezava, Izakovega prvorojenca. To načelo neuspeha prvorojencev prerokuje neuspeh judovskega mesnega zavezništva. Druga zaveza bo duhovna in bo koristila samo resnično spreobrnjenim poganom, kljub varljivemu videzu, ki ga povzročajo lažne človeške pretvarjanja.

1. Mojz. 17:8: » Tebi in tvojemu potomstvu za teboj bom dal deželo, v kateri bivaš kot tujec, vso kanaansko deželo, v večno **posest** , in bom njihov Bog.

Podobno bo kanaanska dežela dana » v **večno last** «, dokler bo Bog vezan s svojo zavezo. In zavrnitev Mesije Jezusa bo to izničila, prav tako pa bo 40 let po tem ogorčenju narod in njegovo prestolnico Jeruzalem uničila rimska vojska, preživeli Judje pa bodo razkropljeni po različnih državah sveta. Ker Bog določa pogoj zaveze: " Jaz bom njihov Bog ". Tudi, ko bo Jezus, kot ga je poslal Bog, uradno zavrnjen s strani naroda, bo Bog lahko prekinil njegovo zavezništvo s popolno legitimnostjo.

1. Mojz. 17:9: " Bog je rekel Abrahamu: Držal se boš moje zaveze, ti in tvoji potomci za teboj, skozi vse rodove . "

Ta verz zvija vrat vsem tem verskim pretenzijam, zaradi katerih je Bog Bog monoteističnih religij, zbranih v ekumenski zvezi, kljub njihovim

nezdružljivim in nasprotujočim si naukom. Boga zavezujejo samo njegove lastne besede, ki določajo osnovo njegove zaveze, nekakšne pogodbe, sklenjene s tistimi, ki so izključno njemu poslušni. Če se človek drži svoje zaveze, jo potrdi in razširi. Toda človek mora slediti Bogu v njegovem projektu, zgrajenem iz dveh zaporednih faz; prvo je telesno, drugo pa duhovno. In ta odlomek od prvega do drugega preizkuša individualno vero ljudi, in najprej vero Judov. Z zavračanjem Kristusa judovski narod prelomi zavezo z Bogom, ki odpira vrata poganom in med katerimi posvoji tiste, ki se spreobrnejo h Kristusu, in jih pripiše kot duhovne sinove Abrahamu. Tako so vsi, ki držijo njegovo zavezo, telesno ali duhovno Abrahamovi sinovi ali hčere.

V tej vrstici vidimo, da ima Izrael, prihodnji narod s tem imenom, svoj izvor v Abrahamu. Bog se odloči, da bo svoje potomce naredil za ljudstvo, »odločeno« za zemeljsko demonstracijo. Ne gre za odrešeno ljudstvo, temveč za sestavo človeškega zbora, ki predstavlja zemeljske kandidate za izbor izvoljenih, odrešenih s prihodnjo Božjo milostjo, ki jo bo prejel Jezus Kristus.

1. Mojz. 17:10: " *To je moja zaveza, ki jo boš izpolnjeval med menoj in seboj in med svojimi potomci za teboj: vsak moški med vami naj bo obrezan .* "

Obreza je znamenje zaveze, sklenjene med Bogom, Abrahamom in njegovimi potomci, njegovimi telesnimi potomci. Njegova slabost je njegova kolektivna oblika, ki velja za vse njegove potomce, ne glede na to, ali jih navdihuje vera ali ne, poslušne ali ne. Po drugi strani pa bodo v novem zavezništvu izbiro po veri, ki je bila na preizkušnji, osebno izkusili izvoljeni, ki bodo nato v tej zavezništvu prejeli večno življenje, za katero gre. Obrezovanju moramo dodati žalostno posledico: tudi muslimani so bili obrezani od svojega patriarha Izmaela in temu obrezovanju dajejo duhovno vrednost, zaradi katere zahtevajo pravico do večnosti. Vendar pa ima obrezovanje le trajne, ne večne, mesene učinke.

1. Mojz. 17:11: » *Obrezujte se; in to bo znak zavezništva med mano in tabo .*

Res je znak zavezništva z Bogom, vendar je njegova učinkovitost le mesena in 7., 8. verz in naslednji 13. verz potrjujejo njegovo edino » **večno** « uporabo.

1. Mojz. 17:12: » *Ko je vsak moški star osem dni, glede na vaše rodove, naj bo vsak moški med vami obrezan, bodisi da je rojen v hiši bodisi da je kupljen za denar od katerega koli sina tujca, ne da bi pripadal vaši rasi ' .*

Nekaj še vedno zelo presenetljivega, a kljub svoji trajni naravi vseeno predstavlja prerokbo, ki razkriva Božji načrt za 8. ^{tisočletje} . To je razlog za izbiro »osmih dni«, saj prvih sedem dni simbolizira zemeljski čas izbire izvoljenih šest tisoč let in sodbo sedmega tisočletja. Z organizacijo tesnega zavezništva z judovskim narodom in njegovim začetnim zarodkom, Abramom, Bog na zemlji razodeva podobo prihodnje večnosti izbrancev, osvobojenih telesne spolne slabosti, skoncentrirane na kožico, odrezano pri moških. Potem, tako kot bodo izvoljeni prišli iz vseh izvorov ljudstev zemlje, vendar samo v Kristusu, v stari zavezi, je treba obrezovanje uporabiti tudi za tujce, ko želijo živeti na strani, ki jo je izbral Bog.

Glavna ideja obrezovanja je učiti, da se v Božjem večnem kraljestvu moški ne bodo več razmnoževali in da telesne želje ne bodo več možne. Poleg tega apostol Pavel primerja obrezovanje mesa v stari zavezi z obrezovanjem srca izvoljenih v novi. V tej perspektivi namiguje na čistost mesa in srca, ki se izroča Kristusu.

Obrezati pomeni **rezati** in ta ideja razkriva, da Bog želi vzpostaviti edinstven odnos s svojim bitjem. V »ljubosumnem« Bogu zahteva izključnost in prednost ljubezni svojih izvoljencev, ki morajo, če je treba, prekiniti človeške odnose okoli sebe, ki škodijo njihovemu odrešenju, in pretrgati vezi s stvarmi in ljudmi, ki škodijo njihovemu odnosu z njega. Kot pedagoška preroška podoba se to načelo nanaša najprej na njegov telesni Izrael in njegov duhovni Izrael vseh časov, ki se razodeva v Jezusu Kristusu v njegovi popolnosti.

1. Mojz. 17:13: » *Kdor je rojen v hiši in kdor je kupljen z denarjem, mora biti obrezan; in moja zaveza bo v vašem mesu **večna zaveza*** » .

Bog vztraja pri tej ideji: zakoniti otrok in nezakonski otrok sta lahko pritrjena nanj, ker tako prerokuje dve zavezništvi svojega rešilnega projekta ... Nato vztrajanje, ki ga zaznamuje vrnitev izraza " pridobljeno je vzel denar " prerokuje Jezusa Kristusa, ki ga bodo uporni verski Judje ocenili na 30 denarijev. In tako bo Bog za 30 denarijev ponudil svoje človeško življenje v odrešitev judovskih in poganskih izbrancev v imenu svoje svete zveze. *Vendar se spomnimo na » **večno** « naravo znamenja obrezovanja in natančnost » v vašem mesu* « potrjuje njegov trenutni značaj. Kajti ta zaveza, ki se začne tukaj, se bo končala, ko se bo pojavil Mesija, » *da bi naredil konec grehu* «, po Dan 7:24.

1. Mojz. 17:14: " *Neobrezan moški, ki ni bil obrezan na mesu, bo iztrebljen izmed svojega ljudstva: prekršil bo mojo zavezo.* "

Spoštovanje pravil, ki jih je določil Bog, je zelo strogo in ne dopušča nobenih izjem, ker njihove kršitve izkrivljajo njegov preroški načrt, in s tem, ko bo Mojzesu preprečil vstop v Kanaan, bo pokazal, da je ta napaka zelo velika. Neobrezani v mesu niso nič bolj upravičeni živeti v zemeljskem judovskem ljudstvu, kot bi bili neobrezani v srcu v prihodnjem večnem nebeškem Božjem kraljestvu.

1. Mojz. 17:15: » *Bog je rekel Abrahamu: Saraje ne boš več imenoval svoje žene Saraja; ampak njeno ime bo Sarah* .

Abram pomeni oče ljudstva, Abraham pa oče množice. Podobno Sarai pomeni plemenita, Sarah pa princesa.

Abram je že Izmaelov oče, vendar je sprememba njegovega imena Abraham upravičena zaradi pomnožitve njegovega potomstva v Izaku, sinu, ki mu ga bo Bog oznanil, ne na Izraelu. Iz istega razloga bo neplodna Saraja po Izaku zaplodila in rodila množice in njeno ime bo postalo Sara.

1. Mojz. 17:16: » *Blagoslovil jo bom in ti dal sina od nje; Blagoslovil ga bom, in iz njega bodo nastali narodi; iz nje bodo prišli kralji ljudstev* .«

Abram hodi z Bogom, vendar je njegovo vsakdanje življenje zemeljsko in temelji na zemeljskih naravnih razmerah, ne na božanskih čudežih. Tudi v svoji misli daje Božjim besedam pomen blagoslova s sredstvi, s katerimi je Saraja dobila sina preko svoje služkinje Hagare.

1. Mojz. 17:17: » *Abraham je padel na obraz; zasmel se je in rekel v svojem srcu: Ali se bo možu, staremu sto let, rodil sin? in bi devetdesetletna Sarah rodila?* »

Ko je spoznal, da bi Bog morda želel, da bi Saraja postala sposobna roditi otroke, čeprav je neplodna in je že stara 99 let, se je smejal v svojem srcu. Situacija je na zemeljski človeški ravni tako nepredstavljiva, da se ta refleks njegove misli zdi naraven. In osmišlja svoje misli.

1. Mojz. 17:18: « *In Abraham je rekel Bogu: Oh! naj živi Izmael pred tvojim obličjem!* »

Jasno je, da Abraham meseno razmišlja in da svoje razmnoževanje razume le prek Izmaela, sina, ki je bil že rojen in je star 13 let.

1. Mojz. 17:19: » *Bog je rekel: Tvoja žena Sara ti bo zagotovo rodila sina; in daj mu ime Izak. Z njim bom sklenil svojo zavezo za večno zavezo za njegove potomce za njim.* «

Ker pozna Abrahamove misli, ga Bog graja in obnovi oznanilo, ne da bi pustil najmanjšo možnost za napako pri razlagi.

Dvom, ki ga je izrazil Abraham o čudežnem rojstvu Izaka, prerokuje dvom in nevero, ki jo bo človeštvo pokazalo do Jezusa Kristusa. In dvom bo dobil obliko uradne zavrnitve s strani Abrahamovega mesenega potomstva.

Gen 17:20 *Glede Izmaela sem te slišal. Glej, blagoslovil ga bom in ga naredil rodovitnega ter ga silno pomnožil; on bo rodil dvanajst knezov in iz njega bom naredil velik narod.* «

Izmael pomeni, da je Bog slišal, tudi v tem posegu Bog še vedno opravičuje ime, ki mu ga je dal. Bog jo bo naredil plodno, pomnožila se bo in oblikovala velik arabski narod, sestavljen iz "dvanajstih princev". Ta številka 12 je podobna 12 Jakobovim sinovom njegove svete zveze, ki jih bo nasledilo 12 apostolov Jezusa Kristusa, vendar podobno ne pomeni isto, ker potrjuje božjo pomoč, ne pa odrešilne zveze glede njegovega projekta večnega življenja. Poleg tega bodo Izmael in njegovi potomci sovražni do vseh tistih, ki bodo vstopili v božjo sveto zavezništvo, zaporedoma do Judov in nato do kristjanov. Ta škodljiva vloga bo sankcionirala nezakonsko rojstvo z enako nelegitimnimi procesi, ki si jih predstavljata sterilna mati in pretirano samovšečni oče. Zato bodo Abrahamovi telesni sinovi nosili isto prekletstvo in bodo nazadnje trpeli enako zavrnitev od Boga.

Ko so poznali Boga in njegove vrednote, se Izmaelovi potomci lahko odločijo, da bodo živeli po njegovih pravilih do vstopa v judovsko zvezo, vendar bo ta izbira ostala individualna kot večna odrešitev, ki bo ponujena izvoljenim. Podobno, tako kot drugim ljudem vseh porekel, jim bo ponujeno odrešenje v Kristusu in odprta jim bo pot v večnost, vendar le na poslušnem merilu Kristusa odrešenika, križanega, mrtvega in vstalega.

1. Mojz. 17:21: » *Sklenil bom svojo zavezo z Izakom, ki ti ga bo Sara rodila naslednje leto ob tem času.* «

Glede na to, da je Izmael v času te vizije glede na 27. verz star 13 let, bo torej star 14 let, ko se bo Izak rodil. Toda Bog vztraja pri tem: njegova zaveza bo sklenjena z Izakom, ne z Izmaelom. In rodila ga bo Sarah.

1. Mojz. 17:22: » *Ko je nehal govoriti z njim, se je Bog povzdignil nad Abrahama .*«

Prikazovanja Boga so redka in izjemna, kar pojasnjuje, zakaj se ljudje ne navadijo na božje čudeže in zakaj tako kot Abraham njihovo razmišljanje ostaja pogojeno z naravnimi zakoni zemeljskega življenja. Njegovo sporočilo predano, Bog se umakne.

1. Mojz. 17:23: » *Abraham je vzel svojega sina Izmaela in vse, ki so bili rojeni v njegovi hiši, in vse, ki jih je bil kupil z denarjem, vse moške iz ljudstva Abrahamove hiše; in še isti dan jih je obrezal po ukazu, ki mu ga je dal Bog .*«

Ukaz, ki ga je dal Bog, se takoj izvrši. Njegova poslušnost opravičuje njegovo zavezo z Bogom. Ta močni gospodar antike je kupoval služabnike in status sužnja je obstajal in ni bil izpodbijan. Pravzaprav bo tema vprašljiva zaradi uporabe nasilja in slabega ravnanja s služabniki. **Status sužnja je tudi status vseh odrešenih Jezusa Kristusa, še danes .**

1. Mojz. 17:24: » *Abraham je bil star devetindevetdeset let, ko je bil obrezan .*«

To pojasnilo nas spominja, da Bog od ljudi zahteva poslušnost, ne glede na njihovo starost; od najmlajšega do najstarejšega.

1. Mojz. 17:25: » *Izmael, njegov sin, je bil star trinajst let, ko je bil obrezan .*«

Tako bo 14 let starejši od svojega brata Isaaca, kar mu bo zagotovilo sposobnost, da povzroči resnično škodo svojemu mlajšemu bratu, sinu zakonite žene.

1. Mojz. 17:26: » *Isti dan je bil obrezan Abraham in njegov sin Izmael .* «

Bog opozarja na legitimnost Izmaela do Abrahama, ki je njegov oče. Njihovo skupno obrezovanje je tako zavajajoče kot trditve njihovih potomcev, ki trdijo, da so od istega Boga. Ker za trditve o Bogu ni dovolj, da imamo istega telesnega očeta prednikov. In ko neverni Judje trdijo, da so povezani z Bogom zaradi svojega očeta Abrahama, bo Jezus zavrnil ta argument in jim pripisal hudiča, Satana, očeta laži in morilca od začetka. To, kar je Jezus rekel uporniškim Judom svojega časa, prav tako velja za naše arabske in muslimanske pretenzije.

1. Mojz. 17:27: “ *In vsi možje njegove hiše, rojeni v njegovi hiši ali pridobljeni z denarjem od tujcev, so bili obrezani z njim .*”

Po tem modelu poslušnosti bomo videli, da bodo nesreče Hebrejcev, ki bodo zapuščali Egipt, vedno izhajale iz njihovega podcenjevanja te poslušnosti, ki jo Bog absolutno zahteva, v vseh časih in do konca sveta.

Geneza 18

Ločitev sovražnih bratov

1. Mojz. 18:1 : » *Jahve se mu je prikazal med hrasti Mamre, ko je sedel pri vhodu v svoj šotor v dnevni vročini .*«

1. Mojz. 18:2: » *In povzdignil je oči in pogledal, in glej, trije možje so stali pri njem. Ko jih je zagledal, jim je stekel naproti od vhoda svojega šotora in se priklonil do tal .*«

Abraham je stoletnik, ve, da je zdaj star, a ohranja dobro fizično kondicijo, saj obiskovalcem » *teče naproti* «. Ali jih je prepoznal kot nebeške glasnike, lahko domnevamo, saj se pred njimi » *poklanja na zemljo* «. Toda tisto, kar vidi, so "trije možje" in v njegovi reakciji lahko vidimo njegov občutek spontane gostoljubnosti, ki je plod njegovega naravnega ljubečega značaja.

1. Mojz. 18:3: » *In rekel je: »Gospod, če sem našel milost v tvojih očeh, prosim te, ne zapusti svojega služabnika .*«

Klicanje obiskovalca »gospod« je bilo posledica Abrahamove velike ponižnosti in spet ni nobenega dokaza, da je mislil, da se obrača na Boga. Ker je ta obisk Boga v popolni človeški pojavi izjemen, saj niti Mojzes ne bo pooblaščen, da bi videl " *veličastvo* " Božjega obličja v skladu z Exo.33:20 do 23: " *YaHWéH pravi: Ne boste mogli videti moj obraz, kajti človek me ne more videti in živeti. GOSPOD je rekel: Tukaj je kraj blizu mene; stal boš na skali. Ko bo moja slava minila, te bom dal v votlino skale in te bom pokrival s svojo roko, dokler ne bom prešel. In ko obrnem roko, me boste videli zadaj, a mojega obraza ne boste videli .*" Če je videnje »*veličastva* « Boga prepovedano, si sam ne prepoveduje, da bi vzel človeško podobo, da bi se približal svojim stvarjenjem. Bog to stori, da obišče Abrahama, svojega prijatelja, in to bo storil znova v obliki Jezusa Kristusa od njegovega spočetja do njegove odkupne smrti.

1. Mojz. 18:4: » *Naj kdo prinese malo vode, da ti umiješ noge; in počivaj pod tem drevesom .*

Verz 1 je jasno pokazal, da je vroče in potenje nog je prekrito z zemeljskim prahom upravičuje umivanje nog obiskovalcem. Zanje je to prijetna ponudba. In ta pozornost je Abrahamova zasluga.

1. Mojz. 18:5: » *Šel bom in vzel kos kruha, da ti okrepim srce; nato boste nadaljevali pot; kajti zato greš mimo svojega služabnika. Odgovorili so: Stori, kot si rekel .*

Tukaj vidimo, da Abraham teh obiskovalcev ni označil za nebeška bitja. Pozornost, ki jim jo izkazuje, je torej dokaz njegovih naravnih človeških lastnosti. Je skromen, ljubeč, nežen, radodaren, ustrežljiv in gostoljuben; stvari, ki ga priljubijo Bogu. V tem človeškem pogledu Bog odobrava in sprejema vse njegove predloge.

1. Mojz. 18:6: » *Abraham je šel hitro v svoj šotor k Sari in rekel: »Hitro, tri merice fine moke, zamesi in naredi kolače .*«

Hrana je koristna za meseno telo in ko je Abraham pred seboj videl tri mesena telesa, je dal pripraviti hrano za obnovitev telesne moči svojih obiskovalcev.

Gen.18:7: " *In Abraham je stekel k svoji čredi, vzel nežno in dobro tele in ga dal hlapcu, ki ga je pohitel pripraviti .*"

Izbira nežnega teleta še dodatno kaže njegovo velikodušnost in naravno dobrohotnost; njegov užitek, ko ugaja bližnjemu. Za doseganje tega rezultata svojim obiskovalcem ponuja najboljše.

1. Mojz. 18:8: » *In vzel je še nekaj smetane in mleka s teletom, ki je bilo pripravljeno, in jih postavil prednje. Sam je stal poleg njih, pod drevesom. In so jedli .* »

Ta okusna hrana je predstavljena mimoidočim tujcem, ljudem, ki jih ne pozna, a jih obravnava kot člane lastne družine. Inkarnacija obiskovalcev je zelo resnična, saj jedo hrano, narejeno za človeka.

1. Mojz. 18:9: » *Tedaj so mu rekli: Kje je Sara, tvoja žena? Odgovoril je: Tam je, v šotoru .* »

Ker je gostiteljeva preizkušnja uspešna v Božjo in njegovo lastno slavo, obiskovalci razkrijejo svojo pravo naravo tako, da poimenujejo ime njegove žene Sarah, ki mu ga je Bog podelil v prejšnjem videnju.

1. Mojz. 18:10: *Eden od njih je rekel: Vrnil se bom k tebi ob istem času; in glej, tvoja žena Sara bo imela sina. Sarah je poslušala pri vhodu v šotor, ki je bil za njim .* »

Naj opozorimo, da v videzu treh obiskovalcev ni ničesar, kar bi identificiralo YaHWéH od dveh angelov, ki ga spremljata. Tu se manifestira nebeško življenje in razkriva egalitarni pomen, ki tam vlada.

Medtem ko eden od treh obiskovalcev napove Sarino skorajšnje rojstvo, ona od vhoda v šotor poslušaj, kaj se govori in v besedilu navaja, kdo je "stal za njim "; kar pomeni, da je ni videl in se človeško ni mogel zavedati njene prisotnosti. Vendar niso bili moški.

1. Mojz. 18:11: » *Abraham in Sara sta bila stara in v letih in Sara ni mogla več upati, da bo imela otroke .* »

Verz opredeljuje običajne človeške razmere, ki so skupne vsemu človeštvu.

1. Mojz. 18:12: » *In nasmejala se je v sebi , rekoč: Zdaj, ko sem stara, ali bom še želela? Tudi moj gospod je star .* »

Ponovno bodite pozorni na natančnost: " *Smejala se je v sebi* "; tako da ga nihče ni slišal smejati razen živega Boga, ki preiskuje misli in srca.

1. Mojz. 18:13: » *Jahve je rekel Abrahamu: Zakaj se je torej Sara smejala, rekoč: Ali naj res imam otroka, čeprav sem stara? »*

Bog izkoristi priložnost, da razkrije svojo božansko identiteto, kar upravičuje omembo YaHWéH, ker je on tisti, ki govori v tem človeškem videzu Abrahamu. Samo Bog lahko pozna Sarine skrite misli in zdaj Abraham ve, da mu Bog govori.

1. Mojz. 18:14: » *Je kaj presenetljivega s strani YaHWéH? Ob določenem času se vrnem k vam, ob tej isti uri; in Sara bo imela sina .* »

Bog postane avtoritaren in svojo napoved jasno obnovi v imenu YaHWéH njegove božanskosti.

1. Mojz. 18:15: » *Sara je lagala, rekoč, da se nisem smejala. Ker jo je bilo strah. Toda rekel je: Nasprotno, smejali ste se .* »

" *Sara je lagala* " pravi besedilo, ker je Bog slišal njeno skrivnostno misel, vendar iz njenih ust ni prišel smeh; torej je bila le mala laž Bogu, ne pa tudi človeku. In če jo Bog graja, je to zato, ker ne priznava, da ima Bog nadzor nad njenimi mislimi. Dokazuje, da mu gre tako daleč, da mu laže. Zato vztraja z

besedami: " *Nasprotno (to je laž), smejali ste se .*" Ne pozabimo, da je človek, ki ga Bog blagoslovi, Abraham in ne Sara, njegova zakonita žena, ki ima samo koristi od blagoslova svojega moža. Njegove zamisli so že povzročile prekletstvo rojstva Izmaela, bodočega dednega sovražnika in tekmeca Izraela; resnično je uresničiti božanski projekt.

1. Mojz. 18:16: » *Ti možje so vstali, da bi odšli, in se ozrli proti Sodomi. Abraham je šel z njimi, da bi jih spremljal .*

Pogasili, nahranili in obnovili Abrahamu in Sari prihodnje rojstvo zakonitega sina Izaka, nebeški obiskovalci Abrahamu razkrijejo, da ima njihov obisk zemlje tudi drugo nalogo: zadeva Sodomo.

Gen.18:17: " *Tedaj je YaHWéH rekel: Ali naj skrijem Abrahamu, kaj bom storil?...* "

Tukaj imamo natančno uporabo tega verza iz Amosa 3:7: " *Kajti Gospod, YaHWéH, ne naredi ničesar, ne da bi razodel svojo skrivnost svojim služabnikom* ".

1. Mojz. 18:18: » *Abraham bo gotovo postal velik in mogočen narod in v njem bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje .«*

Zaradi običajne izgube pomena, ki se nanaša na prislov » *gotovo* «, se spominjam, da pomeni: na določen in absoluten način. Preden razkrije svoj uničujoči načrt, Bog pohiti, da Abrahama pomiri o njegovem lastnem statusu pred njim in obnovi blagoslove, ki mu jih bo podelil. Bog začne govoriti o Abrahamu v tretji osebi, da bi ga povzdignil v rang velikega zgodovinskega lika človeštva. Delajoč tako, svojim telesnim in duhovnim potomcem pokaže model, ki ga blagoslavlja in na katerega opozarja in ga definira v verzu, ki prihaja.

1. Mojz. 18:19: » *Kajti izvolil sem ga, da zapoveduje svojim sinovom in svoji hiši za seboj, naj se držijo GOSPODOVE poti v pravičnosti in pravičnosti; Abrahamu je naklonjeno obljube, ki mu jih je dal ... «*

To, kar Bog opisuje v tej vrstici, je pomembno za Sodomo, ki jo bo uničil. Do konca sveta bodo njegovi izbranci podobni temu opisu: držanje poti YaHWéH je sestavljeno iz prakticiranja pravičnosti in pravičnosti; resnično pravičnost in pravičnost, ki ju bo Bog gradil na zakonskih besedilih, da bi učil svoje ljudstvo Izrael. Spoštovanje teh stvari bo pogoj, da bo Bog spoštoval svoje obljube blagoslovov.

1. Mojz. 18:20: " *In YaHWéH je rekel: Krik proti Sodomi in Gomori se povečuje in njun greh je velik .*"

Bog izreče to sodbo nad Sodomo in Gomoro, mestoma kraljev, ki jima je Abraham prišel pomagat, ko ju je napadel. Toda v Sodomi se je odločil naseliti tudi njegov nečak Lot s svojo družino in služabniki. Ker pozna vez navezanosti, ki jo ima Abraham do svojega nečaka, Bog pomnoži oblike pozornosti do starega človeka, da bi mu oznanil svoje namere. In da bi to storil, se zniža na raven človeka, da bi se čim bolj počlovečil, da bi se postavil na raven človeškega razmišljanja Abrahama, njegovega služabnika.

1. Mojz. 18:21: » *Zato bom šel dol in bom videl, ali so ravnali povsem po poročilu, ki je prišlo do mene; in če ni, bom vedel .*"

Te besede so v nasprotju s poznavanjem Sarinih misli, saj Bog ne more prezreti stopnje nemoralnosti, dosežene v teh dveh mestih na nižini, in njune

obilne blaginje. Ta reakcija razkriva, kako skrben je, da bi njegov zvesti služabnik sprejel pravično obsodbo njegove sodbe.

1. Mojz. 18:22: » *Možje so odšli in šli v Sodomo. Toda Abraham je še vedno stal v prisotnosti YaHWéH .*

Tukaj ločitev obiskovalcev omogoča Abrahamu, da med njimi prepozna živega Boga, YaHWéH, ki je prisoten z njim v preprosti človeški podobi, ki spodbuja izmenjavo besed. Abraham se bo opogumil do te mere, da se je z Bogom zapletel v nekakšno kupčijo, da bi dosegel rešitev obeh mest, od katerih v enem živi njegov dragi nečak Lot.

1. Mojz. 18:23: » *Abraham se je približal in rekel: Ali boš tudi ti pokončal pravičnega s krivičnimi? »*

Vprašanje, ki ga postavlja Abraham, je upravičeno, saj človeštvo v svojih skupnih dejanjih pravičnosti povzroča smrt nedolžnih žrtev, imenovano kolateralna škoda. Toda če človeštvo ne zna razlikovati, lahko Bog. In za to bo zagotovil dokaz Abrahamu in nam, ki beremo njegovo svetopisemsko pričevanje.

1. Mojz. 18:24: » *Morda je sredi mesta petdeset pravičnih ljudi: ali boš tudi njih uničil in ne boš odpustil mestu zaradi petdesetih pravičnih, ki so sredi njega? 'Ona? »*

V svoji nežni in ljubeči duši je Abraham poln iluzij in si domišlja, da je v teh dveh mestih mogoče najti vsaj 50 pravičnih ljudi, in kliče teh 50 možnih pravičnih ljudi, da bi pridobil od Boga milost obeh mest v ime njegove popolne pravičnosti, ki ne more udariti nedolžnega s krivcem.

1. Mojz. 18:25: » *Usmrtiti pravičnega s krivičnimi, da bo tako s pravičnimi kot s krivičnimi, daleč od tega! Daleč od tebe! Ali ne bo tisti, ki sodi vso zemljo, ravnal po pravici? »*

Abraham tako misli rešiti problem tako, da Boga spomni, česa ne more storiti, ne da bi zanikal svojo osebnost, ki je tako navezana na občutek popolne pravičnosti.

Gen.18:26: " *In YaHWéH je rekel: Če najdem petdeset pravičnih ljudi v Sodomi sredi mesta, bom zaradi njih odpustil celemu mestu ."*

S potrpežljivostjo in prijaznostjo je YaHWéH pustil Abrahamu govoriti in v svojem odgovoru je dokazal, da ima prav: za 50 pravičnih ljudi mesta ne bodo uničena.

1. Mojz. 18:27: » *Abraham je odgovoril in rekel: Glej, upal sem si govoriti z Gospodom, jaz, ki sem prah in pepel .«*

Ali je misel o » *prahu in pepelu*«, da bodo po uničenju obeh mest v dolini ostali brezbožni ljudje? Kljub temu Abraham priznava, da sam ni nič drugega kot » *prah in pepel*«.

1. Mojz. 18:28: » *Morda bo manjkalo pet od petdesetih pravičnih: za pet boš uničil vse mesto? In GOSPOD je rekel: Ne bom ga uničil, če najdem tam petinštirideset pravičnih ljudi .*

Abrahamova drznost ga bo pripeljala do tega, da bo nadaljeval svoje barantanje tako, da bo vsakokrat znižal število možno najdenih izbrancev in se bo v 32. vrstici ustavil pri številu desetih pravičnih. In vsakič bo Bog podelil svojo milost zaradi števila, ki ga je predlagal Abraham.

1. Mojz. 18:29: » Abraham mu je še naprej govoril in rekel: Morda bo tam štirideset pravičnih. In GOSPOD je rekel: Zavaljo teh štiridesetih ne bom storil ničesar .

1. Mojz. 18:30: » Abraham je rekel: Naj se Gospod ne jezi, in jaz bom govoril. Morda bo tam trideset pravičnih ljudi. In GOSPOD je rekel: Nič ne bom storil, če tam najdem trideset pravičnih ljudi .

1. Mojz. 18:31: » Abraham je rekel: Glej, upal sem si govoriti z Gospodom. Morda bo tam dvajset pravičnih ljudi. In GOSPOD je rekel: Ne bom ga uničil zaradi teh dvajsetih .

1. Mojz. 18:32: Abraham je rekel: »Naj se Gospod ne jezi, in ne bom govoril več kot tokrat. Morda bo tam deset pravičnih ljudi. In GOSPOD je rekel: Ne bom ga uničil zaradi teh desetih pravičnih .

Tu se konča Abrahamovo barantanje, ki razume, da je treba postaviti mejo, nad katero bi bilo njegovo vztrajanje nerazumno. Ustavi se pri številu desetih pravičnih ljudi. Optimistično verjame, da se mora v teh dveh pokvarjenih mestih najti toliko pravičnih ljudi, če štejemo le Lota in njegove sorodnike.

1. Mojz. 18:33: » Jahve je odšel, ko je nehal govoriti z Abrahamom. In Abraham se je vrnil v svoje bivališče .»

Zemeljsko srečanje dveh prijateljev, enega nebeškega in vsemogočnega Boga in drugega, človeka, prahu zemlje, se konča in vsak se vrne k svojim poklicem. Abraham proti svojemu prebivališču in YaHWÉH proti Sodomi in Gomori, na kateri bo padla njegova uničujoča sodba.

V pogovoru z Bogom je Abraham razodel svoj značaj, ki je po Božji podobi, in ga zanima, da bi se uresničila resnična pravičnost, hkrati pa dal življenju njegovo močno dragoceno vrednost. Zato je lahko barantanje njegovega služabnika samo razveselilo in razveselilo Božje srce, ki v celoti deli njegova čustva.

Geneza 19

Ločitev v sili

1. Mojz. 19:1: » Angela sta zvečer prišla v Sodomo; in Lot je sedel pri sodomskih vratih. Ko ju je Lot zagledal, jima je vstal naproti in padel na obraz na tla .«

V tem obnašanju prepoznamo dober vpliv Abrahama na njegovega nečaka Lota, saj kaže enako skrbnost do mimoidočih obiskovalcev. In to počne s toliko več pozornosti, saj pozna slabo moralo prebivalcev mesta Sodoma, v katerem se je naselil živeti.

1. Mojz. 19:2: » Tedaj je rekel: Glej, moji gospodje, vstopite, prosim, v hišo svojega služabnika in prenočite tam; umijte noge; vstal boš zgodaj zjutraj in nadaljeval boš pot. Ne, so odgovorili, noč bomo preživel na ulici .

Lot si je zadal dolžnost, da sprejme ljudi, ki gredo skozi njegov dom, da bi jih zaščitil pred nesramnimi in zlobnimi dejanji pokvarjenih prebivalcev. Najdemo enake pozdravne besede, kot jih je Abram izrekel svojim trem obiskovalcem. Lot

je res pravičen človek, ki se ni pustil pokvariti zaradi sobivanja s perverznimi bitji tega mesta. Dva angela sta prišla uničiti mesto, a preden ga uničita, želita zmešati hudobijo prebivalcev tako, da jih ujameta pri dejanju, pri dejavnem dokazovanju svoje hudobije. In da bi dosegli ta rezultat, je dovolj, da preživijo noč na ulici, da jih napadejo Sodomiti.

1. Mojz. 19:3: » Toda Lot jih je tako silil, da so prišli k njemu in stopili v njegovo hišo. Dal jim je gostijo in spekel nekvašen kruh. In so jedli ."

Lotu jih torej uspe prepričati in sprejmejo njegovo gostoljubje; kar mu še vedno daje priložnost, da izkaže svojo velikodušnost, kot je to storil Abraham pred njim. Izkušnja jih nauči odkriti čudovito dušo Lota, pravičnega človeka sredi krivičnih.

1. Mojz. 19:4: » Niso še šli spat, ko so prebivalci mesta, prebivalci Sodome, obkolili hišo, od otrok do starcev; celotno prebivalstvo je priteklo .«

Prikaz hudobije prebivalcev presega pričakovanja obeh angelov, saj ju pridejo iskat celo v hišo, kjer ju je sprejel Lot. Bodite pozorni na stopnjo okužbe te hudobije: » od otrok do starejših «. Sodba YaHWéH je torej povsem upravičena.

1. Mojz. 19:5: » In poklicali so Lota in mu rekli: Kje so možje, ki so to noč prišli k tebi? Pripeljite nam jih ven, da jih spoznamo .

Naivne ljudi lahko zavedejo nameni sodomcev, saj ne gre za prošnjo po seznanitvi, ampak po spoznanju v svetopisemskem pomenu izraza primera "Adam je spoznal svojo ženo in rodila je sina." Pokvarjenost teh ljudi je torej popolna in nepopravljiva.

1. Mojz. 19:6: » Lot je šel k njim pri hišnih vratih in zaprl vrata za seboj .«

Pogumni Lot, ki sam hiti naproti gnusnim bitjem in poskrbi, da za seboj zapre vrata svojega doma, da bi zaščitil svoje obiskovalce.

1. Mojz. 19:7: » In rekel je: »Bratje moji, prosim vas, ne delajte hudega; »

Dober človek opominja hudobnega, naj ne dela hudega. Imenuje jih »bratje«, ker so ljudje kot on in je ohranil v sebi upanje, da bo nekatere izmed njih rešil smrti, v katero jih usmerja njihovo vedenje.

1. Mojz. 19:8: » Glej, imam dve hčeri, ki nista nikoli spoznali človeka; Pripeljal vam jih bom ven, vi pa lahko storite z njimi, kar hočete. Samo tem ljudem ne stori ničesar, saj so prišli v senco moje strehe .

Za Lota je vedenje Sodomcev doseglo višine, ki jih v tej izkušnji še nikoli niso dosegli. In da bi zaščitil svoja dva obiskovalca, pride ponuditi svoji dve še deviški hčerki namesto njiju.

1. Mojz. 19:9: » Rekli so: Odidi! Ponovno so rekli: Ta je prišel kot tujec in hoče biti sodnik! No, mi vam bomo naredili slabše od njih. In silovito so pritiskali na Lota, prišli so naprej, da bi razbili vrata .«

Lotove besede ne pomirijo zbranega krdela in ta pošastna bitja, pravijo, se pripravljajo njemu storiti hujše kot njim. Nato poskušajo razbiti vrata.

1. Mojz. 19:10: » Možje so iztegnili svoje roke in pripeljali Lota k sebi v hišo ter zaprli vrata .«

Ker je sam pogumni Lot v nevarnosti, posredujejo angeli in pripeljejo Lota v hišo.

1. Mojz. 19:11: “ *In oslepili so tiste, ki so bili pri vratih hiše, od najmanjšega do največjega, tako da so se zaman trudili, da bi našli vrata .*”

Zunaj so najbližji razburjeni ljudje oslepeli; prebivalci hiše so torej zaščiteni.

1. Mojz. 19:12: » *Možje so rekli Lotu: Koga imaš še tukaj? Zete, sinove in hčere in vse, kar vam pripada v mestu, **pripeljite jih iz tega kraja** .*

Lot je našel milost v očeh angelov in Boga, ki ga je poslal. Da bi mu rešili življenje, mora » **iti ven** » mesta in ravninske doline, ker bodo angeli uničili prebivalce te doline, ki bo postala območje ruševin, kot je mesto Aĭ. Ponudba angelov se razteza na vse, kar mu pripada v živih človeških bitjih.

V tej temi **ločitve** je božanski ukaz » **pridi ven** « trajen. Ker spodbuja svoja bitja, naj **se ločijo** od zla v vseh njegovih oblikah, kot so lažne krščanske cerkve. V Raz.18:4 svojim izbrancem naroča, naj » **odidejo ven** » » *Babilona velikega* «, ki zadeva prvič katoliško vero in drugič večplastno protestantsko vero, pod vplivom katere so ostali do tega trenutka. In tako kot pri Lotu bodo njihova življenja rešena le s takojšnjim uboganjem Božjega ukaza. Kajti takoj, ko bo razglašen zakon, po katerem bo nedeljski počitek prvi dan obvezen, bo konec milostnega časa. In takrat bo prepozno, da spremenite svoje mnenje in stališče do tega problema.

Tukaj vas opozarjam na nevarnost, ki jo predstavlja prelaganje potrebnega odločanja na pozneje. Naše življenje je krhko, lahko umremo zaradi bolezni, nesreče ali napada, stvari, ki se lahko zgodijo, če Bog ne ceni naše počasnosti pri reagiranju, in v tem primeru konec časa skupne milosti izgubi ves pomen , kajti kdor umre pred njo, umre v svoji krivici in svoji obsodbi od Boga. Zavedajoč se tega problema, Pavel pravi v Heb.3,7-8: » *Danes, če slišite njegov glas, ne zakrknite svojih src kakor med uporom ...* «. Zato je vedno nujno, da se odzovemo na Božjo ponudbo in Pavel je tega mnenja po Heb.4:1: » *Bojmo se torej, da bo kdo od vas, medtem ko še velja obljuba o vstopu v njegov počitek. ne zdi se mi, da sem prišel prepozno .*”

Gen.19:13: “ *Kajti uničili bomo ta kraj, ker je vpitje nad njegovimi prebivalci veliko pred YaHWéH. YaHWéH nas je poslal, da ga uničimo .*

Tokrat se čas izteka, angeli so Lotu sporočili razlog njihove prisotnosti na njegovem domu. Mesto mora biti po odločitvi YaHWéH hitro uničeno.

1. Mojz. 19:14: » *Lot je šel ven in govoril svojima zetoma, ki sta vzela njegove hčere: Vstanite, je rekel, pojdite iz tega kraja! kajti YaHWéH bo uničil mesto. Toda v očeh njegovih zetov je bilo videti, da se šali .«*

Lotovi zeti zagotovo niso bili na ravni hudobije drugih Sodomcev, a za odrešitev šteje le vera. In očitno ga niso imeli. Prepričanja njihovega tasta jih niso zanimala in nenadna ideja, da je Bog YaHWéH pripravljen uničiti mesto, jim je bila preprosto neverjetna.

1. Mojz. 19:15: » *Od zore so angeli rotili Lota, rekoč: Vstani, vzemi svojo ženo in svoji dve hčerki, ki sta tukaj, da ne pogineš v ruševinah mesta. «*

Uničenje Sodome povzroči srce **parajoče ločitve** , ki razkrivajo vero in odsotnost vere. Lotove hčere se morajo odločiti, ali bodo sledile očetu ali možu.

1. Mojz. 19:16: » *In ko je odlašal, so ga možje prijeli za roko, njega, njegovo ženo in njegovi dve hčerki, ker bi mu GOSPOD prizanesel; Odpeljali so ga in pustili zunaj mesta .*

V tem dejanju nam Bog pokaže » žigo, vzeto z ognja «. Še enkrat je Bog rešil za pravičnega Lota, z njim, njegovi dve hčerki in njegovo ženo. Tako se iztrgani iz mesta znajdejo zunaj, svobodni in živi.

1. Mojz. 19:17: *Ko jih je pripeljal ven, je eden izmed njih rekel: »Reši svoje življenje! ne oziraj se za seboj in se ne ustavljaljaj v vsej ravnini; beži v goro, da ne pogineš ."*

Rešitev bo v gori, izbira je prepuščena Abrahamu. Lot lahko tako razume in obžaluje svojo napako, ker je izbral ravnino in njeno blaginjo. Na kocki je njegovo življenje in moral bo pohiteti, če bo hotel biti varen, ko božji ogenj udari v dolino. Ukazano mu je, naj se ne ozira nazaj. Naročilo je treba razumeti dobesedno in figurativno. Prihodnost in življenje sta pred preživeli iz Sodome, kajti za njimi bodo kmalu ostale le žareče ruševine, ki jih bodo vžgali žvepleni kamni, vrženi z neba.

1. Mojz. 19:18: » *Lot jim je rekel: Oh! ne, Gospod! »*

Ukaz, ki ga je dal angel, prestraši Lota.

1. Mojz. 19:19: » *Glej, našel sem milost v tvojih očeh in izkazal si mi veličino svojega usmiljenja, da si mi ohranil življenje; vendar ne morem pobegniti na goro, preden me doleti nesreča, in poginil bom .*

Lot pozna pokrajino, kjer živi, in ve, da bo za dosego gore potreboval veliko časa. Zato roti angela in mu ponudi drugo rešitev.

1. Mojz. 19:20: » *Glej, to mesto je dovolj blizu, da se vanj zatečem, in je majhno. oh da lahko tja pobegnem,... kaj ni malo?... in da mi duša živi! »*

Na koncu doline je Tsoar, beseda, ki pomeni majhen. Preživela je tragedijo doline, da bi služila kot zatočišče Lotu in njegovi družini.

1. Mojz. 19:21: " *In rekel mu je: Glej, tudi jaz ti dajem to milost in ne bom uničil mesta, o katerem govoriš ."*

Prisotnost tega mesta še vedno priča o tej dramatični epizodi, ki je prizadela mesta v dolini nižine, kjer sta bili mesti Sodoma in Gomora.

1. Mojz. 19:22: » *Pohiti in se zateci tja, ker ne morem storiti ničesar, dokler ne prideš tja. Zato je to mesto dobilo ime Zoar .*

Angel je zdaj odvisen od njegovega soglasja in bo čakal, dokler Lot ne vstopi v Zoar, da bi udaril po dolini.

1. Mojz. 19:23: » *Sonce je vzhajalo nad zemljo, ko je Lot prišel v Zoar .«*

Zdelo se je, da se je Sodomcem nov dan napovedal pod čudovitim sončnim vzhodom; dan kot vsak drug...

1. Mojz. 19:24: " *Tedaj je Jahve deževal žveplo in ogenj iz nebes na Sodomo in Gomoro od Jahve ."*

To čudežno božansko delovanje je dobilo močno pričevanje z odkritji adventističnega arheologa Rona Wyatta. Identificiral je kraj mesta Gomora, katerega bivališča so bila naslonjena drug na drugega na zahodno pobočje gore, ki meji na to dolino. Tla tega kraja so sestavljena iz žvepljenih kamnov, ki se ob ognju še danes vnamejo. Božji čudež je tako v celoti potrjen in vreden vere izvoljenih.

V nasprotju s tem, kar se je pogosto mislilo in govorilo, Bog ni poklical jedrske energije, da bi uničil to dolino, temveč žveplove kamne in čisto žveplo, ocenjeno na 90-odstotno čistost, kar je po mnenju strokovnjakov izjemno. Nebo ne nosi žvepljenih oblakov, zato lahko rečem, da je to uničenje delo Boga stvarnika. Ustvari lahko katero koli snov glede na svoje potrebe, saj je ustvaril zemljo, nebo in vse, kar je v njih.

1. Mojz. 19:25: » *Uničil je tista mesta in vso ravnino, vse prebivalce mest in rastline na zemlji .«*

Kaj lahko preživi na mestu, ki je podvrženo dežju kamnov iz gorečega žvepla? Nič, razen še vedno prisotnih skal in žvepljenih kamnov.

1. Mojz. 19:26: » *Lotova žena se je ozrla nazaj in postala solni steber .«*

Ta pogled nazaj Lotove žene razkriva obžalovanje in zadržano zanimanje za ta prekleti kraj. To stanje duha ni všeč Bogu in on to razkrije tako, da svoje telo spremeni v solni steber, podobo popolne duhovne neplodnosti.

Gen.19:27: “ *Abraham je vstal zgodaj zjutraj, da bi šel na kraj, kjer je stal v navzočnosti YaHWéH .”*

Ne zavedajoč se drame, ki se je zgodila, Abraham pride do hrasta Mamre, kjer je sprejel svoje tri obiskovalce.

1. Mojz. 19:28: » *In pogledal je proti Sodomi in Gomori in po vsej ravnini; in glej, videl je dim, ki se dviga iz zemlje, kakor dim iz peči .«*

Gora je odlična opazovalnica. S svoje višine Abraham dominira v regiji in ve, kje se nahaja dolina Sodome in Gomore. Če so tla kraja še žarilna žarnica, se zgoraj dviga oster dim, ki ga povzročata žveplo in poraba vseh materialov, ki jih človek zbere v mestu. Kraj je obsojen na neplodnost do konca sveta. Tam najdemo samo kamenje, kamne, žveplene kamne in sol, veliko soli, ki pospešuje sterilnost tal.

1. Mojz. 19:29: » *Ko je Bog uničil mesta v ravnini, se je spomnil Abrahama; in povzročil je, da je Lot pobegnil sredi nesreče, s katero je prevrnil mesta, kjer je Lot naredil svoje bivališče .«*

To pojasnilo je pomembno, ker nam razkriva, da je Bog rešil Lota samo zato, da bi ugodil Abrahamu, svojemu zvestemu služabniku. Zato mu ni nehal očitati, da se je odločil za cvetočo dolino in njena pokvarjena mesta. In to potrjuje, da je bil res rešen usode, ki jo je Sodoma poznala kot »iz ognja ugrabljena znamka« ali zelo natančno.

1. Mojz. 19:30: » *Lot je zapustil Zoar v višinah in se naselil na gori s svojima hčerama, ker se je bal ostati v Zoarju. Živel je v votlini, on in njegovih dve hčerki .*

potreba po **ločitvi** . In prav on se odloči, da ne bo ostal v Zoarju, ki je bil, čeprav »majhen«, naseljen tudi s pokvarjenimi in grešnimi ljudmi pred Bogom. On pa se odpravi v goro in daleč od vsakršnega udobja živi s svojima hčerkama v votlini, naravnem varnem zavetju, ki ga ponuja božje stvarstvo.

1. Mojz. 19:31: » *Starejši je rekel mlajšemu: Naš oče je star; in v deželi ni človeka, ki bi prišel k nam, po običajih vseh dežel .«*

V pobudah dveh Lotovih hčera ni nič škandaloznega. Njihova motivacija je upravičena in odobrena od Boga, ker delujejo z namenom, da bi svojemu očetu dali potomstvo. Brez te motivacije bi bila pobuda incestuozna.

1. Mojz. 19:32: » Pridite, napojimo svojega očeta z vinom in ležimo z njim, da ohranimo očetov rod .«

1. Mojz. 19:33: » Tako so dali svojemu očetu piti vino tisto noč; in najstarejša je šla spat k svojemu očetu: opazil ni niti, kdaj je legla niti kdaj je vstala .

1. Mojz. 19:34: Naslednji dan je starejši rekel mlajšemu: Glej, sinoči sem spal pri svojem očetu; dajmo mu, da še to noč pije vino, in pojdimo k njemu spat, da bomo ohranili rod našega očeta .«

1. Mojz. 19:35: » Tisto noč so svojega očeta spet dali piti vino; in najmlajša je šla spat z njim: opazil ni niti, kdaj je legla niti kdaj je vstala .

Lotova popolna nezavednost v tej akciji daje pristopu podobo umetne oploditve, ki se uporablja za živali in ljudi v našem zadnjem času. Niti najmanjšega iskanja užitka ni in stvar ni nič bolj pretresljiva kot povezovanje bratov in sester na začetku človeštva.

1. Mojz. 19:36: » Lotovi hčeri sta zanosili s svojim očetom .«

Pri teh dveh Lotovih hčerah opazimo izjemne lastnosti požrtvovalnosti v korist očetove časti. Kot neporočene matere bodo otroka vzgajale same, uradno brez očeta, zato se odrekajo vzeti moža, zakonca, sopotnika.

1. Mojz. 19:37: » Prvorojenka je rodila sina in mu dala ime Moab: on je oče Moabcev do današnjega dne .«

1. Mojz. 19:38: » Tudi najmlajša je rodila sina in dal mu je ime Ben Ammi: on je oče Amoncev do danes . «

V prerokbi Daniela 11:41 najdemo omembo potomcev obeh sinov: » Vstopil bo v najlepšo deželo in mnogi bodo padli; toda Edom, **Moab** in poglavarji Amonovih sinov **bodo** rešeni iz njegove roke .« Telesna in duhovna vez bo torej združila te potomce z Izraelom, ki temelji na Abrahamu, korenini hebrejskega ljudstva po Heberju. Toda te skupne korenine bodo zanetile prepire in te potomce postavile proti izraelskemu narodu. V Zefaniji 2:8 in 9 Bog prerokuje katastrofo za Moab in Amonove sinove: » Slišal sem preklinjanje Moaba in žalitve Amonovih sinov, ko so sramotili moje ljudstvo in se predrzno dvignili zoper njegove meje. Zato sem živ! govori GOSPOD nad vojskami, Bog Izraelov, Moab bo kakor Sodoma in sinovi Amonovi kakor Gomora, s trnjem pokrit kraj, rudnik soli, puščava vekomaj; preostanek mojega ljudstva jih bo oplnil, preostanek mojega naroda jih bo posedoval .«

To dokazuje, da je bil Božji blagoslov samo nad Abrahamom in da ga niso delili njegovi bratje, rojeni od istega očeta Teraha. Če je Lotu lahko koristil Abrahamov zgled, to ne bo veljalo za njegove potomce, rojene iz njegovih dveh hčera.

Geneza 20

Ločitev s statusom božjega preroka

Obnovi izkušnjo s faraonom, o kateri poroča Geneza 12, Abraham svojo ženo Saro predstavi kot svojo sestro Abimeleku, kralju Gerarja (današnja Palestina blizu Gaze). Spet božji odziv, ki ga kaznuje, ga prisili, da odkrije, da je Sarin mož njegov prerok. Moč in strah pred Abrahamom sta se tako razširila po vsej regiji.

Geneza 21

Ločevanje legitimnega in nelegitimnega

Ločitev skozi **žrtvovanje** tega, kar ljubimo

Gen.21:1: » *In GOSPOD je obiskal Saro, kakor je rekel, in GOSPOD je storil Sari, kakor je rekel.* »

S tem obiskom Bog naredi konec Sarini dolgi neplodnosti.

1. Mojz. 21:2: » *In Sara je spočela in rodila Abrahamu sina v njegovi starosti, ob določenem času, o katerem mu je Bog govoril.* »

Izaija 55:11 to potrjuje: “ *Tako je z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust: ne vrne se k meni prazna, ne da bi izpolnila mojo voljo in izpolnila moje načrte* ”; obljuba, dana Abrahamu, se drži, verz je torej upravičen. Ta sin pride na svet potem, ko Bog oznani njegovo rojstvo. Sveto pismo ga predstavlja kot »sina obljube«, zaradi česar je Izak preroški tip mesijanskega »božjega sina«: Jezusa.

1. Mojz. 21:3: » *In Abraham je svojega sina, ki se mu je rodil, ki mu ga je rodila Sara, dal ime Izak.* »

Ime Isaac pomeni: smeje se. Tako Abraham kot Sara sta se smejala, ko sta slišala, da je Bog napovedal njunega bodočega sina. Če je smeh veselja pozitiven, to ne velja za posmehljiv smeh. Pravzaprav sta imela oba zakonca enako reakcijo kot žrtev človeških predsodkov. Ker so se smejali ob misli na človeške reakcije okolice. Od potopa se je življenjska doba močno skrajšala in za ljudi starost 100 let pomeni visoko starost; tista, kjer od življenja pričakujemo malo. Toda starost ne pomeni nič v kontekstu odnosa z Bogom stvarnikom, ki vsemu postavlja meje. In Abraham to odkrije v svoji izkušnji in prejme po Bogu bogastvo, čast in očetovstvo, tokrat legitimno.

1. Mojz. 21:4: » *In Abraham je obrezal svojega sina Izaka, ko je bil star osem dni, kakor mu je Bog zapovedal.* »

Po drugi strani pa je zakoniti sin obrezan. Božji ukaz se upošteva.

1. Mojz. 21:5: » *In Abraham je bil star sto let, ko se mu je rodil Izak, njegov sin.* »

Stvar je izjemna, vendar ne po predpotopnih standardih.

1. Mojz. 21:6: » *In Sara je rekla: Bog mi je dal razlog za smeh; kdor bo slišal, se bo smejal z menoj.* »

Sarah se zdi situacija smešna, ker je človek in žrtev človeških predsodkov. Toda ta želja po smehu odraža tudi nepričakovano veselje. Tako kot njen mož Abraham dobi možnost, da rodi v starosti, ko si tega v smislu človeške normalnosti ni več mogoče predstavljati.

1. Mojz. 21:7: “ *In rekla je: Kdo bi rekel Abrahamu: Sara bo doajila sinove? Kajti v starosti sem mu rodila sina.* »

Stvar je res izjemna in povsem čudežna. Če pogledamo te Sarine besede na preroški ravni, lahko vidimo v Izaku sina, ki prerokuje novo zavezo v Kristusu, medtem ko Izmael prerokuje sina prve zaveze. S svojo zavrnitvijo Kristusa Jezusa bo Bog tega naravnega sina, rojenega po mesu z znamenjem obreze, zavrnil v korist krščanskega sina, izbranega po veri. Tako kot Izak se bo tudi Kristus, ustanovitelj nove zaveze, čudežno rodil, da bi razkril in predstavljal Boga v človeški podobi. Nasprotno pa je Ishmael zasnovan izključno na mesenih osnovah in strogo človeških razumevanjih.

1. Mojz. 21:8: » *In otrok je odraščal in bil odstavljen; in Abraham je naredil veliko gostijo na dan, ko je bil Izak odstavljen.* »

Dojeni otrok bo postal mladostnik in očetu Abrahamu se odpira prihodnost, polna obljub in sreče, ki jo veselo praznuje.

1. Mojz. 21:9: » *In Sara je videla sina Egipčanke Hagáre, ki ga je rodila Abrahamu, kako se smeje; in rekla je Abrahamu: "*

Smeh očitno zavzema veliko mesto v življenju blagoslovljenega para. Izmaelova sovražnost in ljubosumje do Izaka, zakonitega sina, ga vodita v smeh in se mu posmehujeta. Za Saro je dosežena meja znosnega: po materinem posmehu pride sinov; to je preveč.

1. Mojz. 21:10: » **Izženi** to dekle in njenega sina; kajti sin te deklet ne bo dedoval z mojim sinom, z Izakom. »

Lahko razumemo Sarahino jezo, vendar poglejte z mano zgoraj. Sara prerokuje nevrednost prvega zavezništva, ki z izvoljenci ne bo podedovalo novega, ki temelji na veri v pravičnost Kristusa Jezusa.

1. Mojz. 21:11: » *In to je bilo zelo hudo v Abrahamovih očeh zaradi njegovega sina.* »

Abraham se ne odzove tako kot Sarah, ker njegova čustva delita njegova sinova. Rojstvo Isaaca ne odpravi 14 let naklonjenosti, ki ga veže na Ishmaela.

1. Mojz. 21:12: » *In Bog je rekel Abrahamu: »Naj ne bo hudo v tvojih očeh zaradi otroka in zaradi tvoje deklet. V vsem, kar ti je rekla Sara, poslušaj njen glas: zakaj v Izaku se imenuješ seme.* »

V tem sporočilu Bog pripravlja Abrahama, da sprejme odtujenost Izmaela, svojega najstarejšega sina. Ta **ločitev** je v Božjem preroškem projektu; saj prerokuje neuspeh stare Mojzesove zveze. V tolažbo bo v Izaku pomnožil svoje potomce. In izpolnitev te Božje besede bo z vzpostavitvijo nove zaveze, kjer bodo » *izvoljeni* « » *poklicani* « s sporočilom večnega Božjega evangelija v Jezusu Kristusu.

Tako bo, paradoksalno, Izak patriarh stare zaveze in predvsem v Jakobu, njegovem sinu, bo po mesu in znamenju obreze na svojih temeljih vzpostavljen Božji Izrael. Toda paradoks je v tem, da ta isti Izak le prerokuje lekcije o novi zavezi v Kristusu.

1. Mojz. 21:13: » *In iz sina deklet bom naredil narod, kajti on je tvoje seme.* »

Izmael je patriarh mnogih ljudstev Bližnjega vzhoda. Dokler se Kristus ni pojavil v svoji zemeljski rešilni službi, je duhovna legitimnost pripadala samo

potomcem teh dveh Abrahamovih sinov. Zahodni svet je živel v več oblikah poganstva, pri čemer je zanemarjal obstoj velikega boga stvarnika.

1. Mojz. 21:14: » *Zjutraj zgodaj je Abraham vstal, vzel kruh in meh vode ter ju dal Hagari in ji ju položil na ramo, dal ji je otroka in jo poslal proč. In šla je in se potepala po puščavi Beršeba.* »

Božji poseg je Abrahama pomiril. Ve, da bo Bog sam bdel nad Hagaro in Izmaelom in se strinja, da se bo **ločil** od njiju, ker zaupa Bogu, da ju bo varoval in vodil. Kajti njega samega je doslej varoval in vodil.

1. Mojz. 21:15: « *In ko je zmanjkalo vode v mehu, je vrgla otroka pod enega izmed grmov,* »

V puščavi Beersheba se voda, ki jo odnese, hitro porabi in brez vode Hagar vidi samo smrt kot končni rezultat svoje nesrečne situacije.

1. Mojz. 21:16: « *šel in sedel nasproti, v dosegu loka; kajti rekla je: Naj ne vidim, da otrok umira. In sedla je nasproti, povzdignila je glas in jokala.* »

V tej skrajni situaciji Hagara že drugič toči svoje solze pred Božjim obličjem.

1. Mojz. 21:17: » *In Bog je slišal otrokov glas in Božji angel je poklical Hagaro iz nebes in ji rekel: Kaj je s tabo, Hagara? Ne boj se, kajti Bog je slišal glas otroka, kjer je.* »

In že drugič posreduje Bog in ji spregovori, da bi jo pomiril.

1. Mojz. 21:18: » *Vstani, poberi otroka in ga vzemi v roko; ker ga bom naredil za velik narod.* »

Naj vas spomnim, otrok Ishmael je najstnik, star od 15 do 17 let, vendar je kljub temu otrok, podrejen svoji materi Hagar in nimata več vode za pitje. Bog želi, da podpira svojega sina, ker se mu obeta močna usoda.

1. Mojz. 21:19: » *In Bog ji je odprl oči in zagledala je vodnjak; in šla je in meh napolnila z vodo ter dala otroku piti.* »

Rezultat čudeža ali ne, ta vodnjak se pojavi v potrebnem trenutku, da Hagar in njenemu sinu da okus po življenju. In svoja življenja dolgujejo močnemu Stvarniku, ki odpira ali zapira vizijo in inteligenco stvari.

1. Mojz.21:20: » *In Bog je bil z otrokom, in odrasel je, prebival v puščavi in postal strelec.* »

Puščava torej ni bila prazna, saj je Izmael lovil živali, ki jih je ubijal z lokom, da bi jih jedel.

1. Mojz. 21:21: » *In prebival je v puščavi Paranu; in mati mu je vzela ženo iz dežele Egiptovske.* »

Vež med Izmaelci in Egipčani se bo torej okrepila in sčasoma se bo Izmaelovo rivalstvo z Izakom povečalo do te mere, da bodo postali stalni naravni sovražniki.

1. Mojz. 21:22: » *In zgodilo se je tisti čas, da sta Abimelek in Pikol, poveljnik njegove vojske, govorila Abrahamu, rekoč; Bog je s teboj v vsem, kar počneš.* »

Izkušnje, ki jih je povzročila predstavitev Sare kot njegove sestre, kar je zapisano v Gen.20, so Abimeleka naučile, da je Abraham Božji prerok. Zdaj se ga bojijo in bojijo.

1. Mojz. 21:23: » *In zdaj mi tukaj prisezi pri Bogu, da ne boš lažnivo ravnal z menoj, ne z mojimi otroki, ne z mojimi vnuki, glede na dobroto, ki sem ti jo izkazal, boš ravnal do mene in proti državi, v kateri ste ostali.* »

Abimelek noče več biti žrtev Abrahamovih zvičaj in želi od njega pridobiti trdne in odločne zaveze k mirnemu zavezništvu.

1. Mojz. 21:24: » *In Abraham je rekel: Prisegel bom.* »

Abraham do Abimeleka nima slabih namenov in zato lahko pristane na ta pakt.

1. Mojz. 21:25: » *In Abraham je grajal Abimeleka zaradi vodnjaka, ki so ga Abimelekovi služabniki s silo zavzeli.* »

1. Mojz. 21:26: » *In Abimeleh je rekel: Ne vem, kdo je to storil, in nisi me opozoril na to, in o tem sem slišal šele danes.* »

1. Mojz. 21:27: » *In Abraham je vzela drobnico in govedo in jo dal Abimeleku, in sklenila sta zavezo.* »

1. Mojz. 21:28: » *In Abraham je ločil sedem ovc od črede;* »

Abrahamova izbira med »sedmimi ovcami« priča o njegovi povezanosti z Bogom stvarnikom, ki ga tako želi povezati s svojim delom. Abraham se je naselil v tuji državi, vendar želi, da sad njegovega dela ostane njegova last.

1. Mojz. 21:29: *Abimelek je rekel Abrahamu: Kaj je teh sedem ovčic, ki si jih ločil?* »

1. Mojz. 21:30: » *In rekel je: Vzela boš teh sedem ovčic iz moje roke, da mi bodo v pričevanje, da sem izkopal ta vodnjak.* »

1. Mojz. 21:31: » *Zato so tisti kraj imenovali Beerseba, ker sta tam oba prisegla.* »

Sporni vodnjak je dobil ime po besedi »šeba«, ki je koren števila »sedem« v hebrejščini in ki jo najdemo v besedi »šabat«, ki označuje sedmi dan, našo soboto, ki jo je ob tedenskem počitku posvetil Bog. od začetka njegovega zemeljskega stvarjenja. Da bi ohranili spomin na to zavezništvo, so vodnjak imenovali "vodnjak sedmih".

1. Mojz. 21:32: » *In sklenili so zavezo v Beršebi. In Abimelek in Pikol, poveljnik njegove vojske, sta vstala in vrnila sta se v deželo Filistejcev.* »

1. Mojz. 21:33: » *In Abraham je zasadil tamarisko drevo v Beršebi; in tam je klical ime GOSPODA, večnega Boga.* »

1. Mojz. 21:34: » *In Abraham je dolgo časa bival v deželi Filistejcev.* »

Bog je za svojega služabnika organiziral razmere miru in spokojnosti.

Geneza 22

Ločitev očeta in žrtvovanega sina edinca

To 22. poglavje predstavlja preroško temo Kristusa, ki ga je Bog kot Oče daroval kot žrtev. Prikazuje načelo odrešenja, ki ga je Bog na skrivaj pripravil od začetka svoje odločitve, da ustvari svobodne, inteligentne in avtonomne dvojnike

nasproti sebi. Ta žrtev bo cena, ki jo je treba plačati, da bi njegova bitja povrnila ljubezen. Izvoljeni bodo tisti, ki so na Božja pričakovanja odgovorili s popolno svobodo izbire.

Gen.22:1: » *Po teh stvareh je Bog preizkusil Abrahama in mu rekel: Abraham! In odgovoril je: Tukaj sem!* »

Abraham je zelo poslušen Bogu, toda kako daleč lahko seže ta poslušnost? Bog že pozna odgovor, toda Abraham mora za seboj zapustiti, kot pričevanje za vse izvoljene, konkreten dokaz svoje zgledne poslušnosti, zaradi katere je tako vreden ljubezni svojega Boga, da postane patriarh, čigar potomstvo bo vzvišeno rojstvo Kristusa Jezusa.

Gen.22:2: » *Bog je rekel: Vzemi svojega sina, svojega edinca, ki ga ljubiš, Izaka; pojdi v deželo Morijo in ga daruj tam kot žgalno daritev na eni izmed gora, o kateri ti bom povedal.* »

Bog namenoma pritiska na tisto, kar boli, do meje znosnosti za tega več kot stoletnega starca. Bog mu je čudežno podelil veselje, da se je njemu in Sari, njegovi zakoniti ženi, rodil sin. Prav tako bo pred tistimi okoli sebe skrli neverjetno Božjo prošnjo: " *Daruj svojega edinega sina kot žrtev* ". In Abrahamov pozitiven odgovor bo imel večne posledice za vse človeštvo. Kajti, potem ko je Abraham privolil v daritev svojega sina, se Bog sam ne bo mogel več odreči svojemu rešilnemu projektu; če bi lahko pomislil, da bi ga opustil.

Opozorimo na zanimivost natančnosti: " *na eni od gora, ki vam jo bom povedal* ". Točno to mesto je programirano za prejem Kristusove krvi.

1. Mojz. 22:3: » *Abraham je zjutraj zgodaj vstal, osedlal svojega osla in vzel s seboj dva hlapca in svojega sina Izaka. Nacepil je drv za žgalno daritev in se odpravil na kraj, ki mu ga je povedal Bog.* »

Abraham se je odločil, da bo ubogal ta presežek in s smrtjo v duši organiziral pripravo krvave slovesnosti, ki jo je ukazal Bog.

1. Mojz. 22:4: » *Tretji dan je Abraham povzdignil oči in zagledal kraj od daleč.* »

Dežela Morija je od kraja, kjer prebiva, oddaljena tri dni hoda.

1. Mojz. 22:5: » *In Abraham je rekel svojim služabnikom: »Ostanite tukaj z oslom!« Jaz in mladenič bova šla tako daleč molit, pa se bova vrnila k tebi.* »

Grozno dejanje, ki ga namerava zagrešiti, ne potrebuje prič. on _ zato se **loči** od svojih dveh služabnikov, ki bosta morala počakati na njegovo vrnitev.

Gen.22:6: » *Abraham je vzel drva za žgalno daritev in jih naložil na svojega sina Izaka ter nosil ogenj in nož v roki. In oba sta hodila skupaj.* »

V tem preroškem prizoru, tako kot bo Kristus moral nositi težak »patibulum«, na katerega bodo prikovana njegova zapestja, je Izak natovorjen z lesom, ki bo vžgan požrl njegovo žrtvovano telo.

1. Mojz. 22:7: » *Tedaj je Izak govoril svojemu očetu Abrahamu in rekel: Oče moj! On pa odgovori: Tukaj sem, sin moj! Izak je odgovoril: Tukaj sta ogenj in drva; kje pa je jagnje za žgalno daritev?* »

Izak je bil priča številnim verskim žrtvam in prav je, da je presenečen nad odsotnostjo živali, ki naj bi jo žrtvovali.

1. Mojz. 22:8: *Abraham je rekel: »Sin moj, Bog si bo priskrbel jagnje za žgalno daritev. In oba sta hodila skupaj. »*

Ta Abrahamov odgovor je neposredno navdihnil Bog, ker veličastno prerokuje ogromno žrtev, ki jo bo Bog naredil, ko se bo dal na križanje v človeškem mesu in tako zagotovil potrebo izbranih grešnikov po učinkovitem in pravičnem Odrešeniku v božanski popolnosti. Toda Abraham ne vidi te odrešilne prihodnosti, te vloge Kristusa Odrešenika, ki jo je prerokovala žival, žrtvovana YaHWéH, vsemogočnemu Bogu Stvarniku. Zanj ta odziv preprosto omogoča, da pridobi čas, saj z grozo gleda na zločin, ki ga bo moral storiti.

1. Mojz.22:9: *» Ko so prišli na kraj, ki mu ga je Bog govoril, je Abraham tam postavil oltar in napravil drva. Zvezal je svojega sina Izaka in ga položil na oltar na drva. »*

Na žalost Abrahama pred oltarjem, pred Izakom ni več mogoče skriti, da bo prav on daritvena ovca. Če se je oče Abraham izkazal za vzvišenega v tem izjemnem sprejetju, je Izakovo poslušno vedenje odraz tega, kar bi bil Jezus Kristus v svojem času: vzvišen v svoji poslušnosti in požrtvovalnosti.

1. Mojz. 22:10: *» Tedaj je Abraham iztegnil roko in vzela nož, da bi ubil svojega sina. »*

Upoštevajte, da Bog, da bi se odzval, čaka do zadnjega konca preizkusa, da bi dal pričevanje o resnični vrednosti in pristnosti svojih izbrancev. " Nož v roki "; vse kar preostane je, da zakoljejo Izaka, kot so bile že žrtvovane številne ovce.

1. Mojz. 22:11: *» Tedaj ga je Jahvejev angel poklical iz nebes in rekel: Abraham! Abraham! In odgovoril je: Tukaj sem! »*

Prikaz Abrahamove poslušne vere je narejen in popolno izveden. Bog konča preizkušnjo starca in njegovega sina, tako vrednega njega in njegove ljubezni.

Upoštevajte, da se Abraham vedno, ko ga pokliče Bog ali njegov sin, vedno odzove z besedami: " *Tukaj sem* ." Ta spontan odziv, ki izvira iz njega, priča o njegovi radodarni in odprti naravi do bližnjega. Poleg tega je v nasprotju z držo Adama, ujetega v situacijo greha, ki se je skrnil pred Bogom, do te mere, da mu je bil Bog dolžan reči: *» Kje si? »*

1. Mojz. 22:12: *» In angel je rekel: Ne izteguj svoje roke nad otroka in mu ne stori ničesar; kajti zdaj vem, da se bojiš Boga in mi nisi odrekel svojega edinega sina. »*

Z izkazovanjem svoje zveste in poslušne vere je lahko Abraham v očeh vseh in do konca sveta prikazan kot vzor prave vere od Boga, do prihoda Kristusa, ki ga bo učlovečil. spremeniti v božansko popolnost. V tem modelu brezhibne poslušnosti Abraham postane duhovni oče pravih vernikov, ki jih je rešila prelita kri Jezusa Kristusa. V tej izkušnji je Abraham pravkar odigral vlogo Boga Očeta, ki bo daroval kot resnično in smrtno žrtev svojega edinega sina po imenu Jezus iz Nazareta.

1. Mojz. 22:13: *» Abraham je povzdignil oči in zagledal za seboj ovna, ki ga je držal v grmu za rogove; in Abraham je šel, vzela ovna in ga daroval v žgalno daritev namesto svojega sina. »*

Na tej točki lahko Abraham spozna, da je bil njegov odgovor Izaku, " *moj sin, Bog si bo priskrbel jagnje za žgalno daritev* ", navdihnjen od Boga, ker je " *jagnje* " pravzaprav " *mladi oven* " , je res » *priskrbel* « Bog in ponudil. Upoštevajte, da so živali, žrtvovane YaHWéH, vedno samci zaradi odgovornosti in oblasti, ki je bila dana človeku, moškemu Adamu. Tudi Kristus Odrešenik bo moški.

1. Mojz. 22:14: » *Abraham je ta kraj poimenoval YaHWéH Jireh. Zato je danes rečeno: Na gori YaHWéH se bo videl.* »

Ime " *YaHWéH Jireh* " pomeni: YaHWéH bo viden. Sprejetje tega imena je resnična prerokba, ki napoveduje, da bo v deželi Morija veliki nevidni Bog, ki vzbuja strah in strahospoštovanje, viden v manj mogočni človeški podobi, da bi prinesel in dosegel odrešitev izvoljenih. In izvor tega imenovanja, Izakova daritev kot žrtev, potrjuje zemeljsko službo » *Božjega Jagnjeta, ki odjemlje grehe sveta* «. Ker poznamo Božje zanimanje za njegovo spoštovanje do tipov in modelov, ki se reproducirajo in ponavljajo, je verjetno in skoraj gotovo, da je Abraham daroval svojo žrtev na samem mestu, kjer bo 19 stoletij kasneje Jezus križan, ob vznožju gore Golgote. , zunaj Jeruzalema, mesto, samo za nekaj časa, sveto.

Gen.22:15: " *Jahvejev angel je drugič poklical Abrahama iz nebes,* "

Ta strašna preizkušnja bo zadnja, ki jo bo Abraham moral prestati. Bog je v njem našel vrednega vzornega patriarha poslušne vere in mu to razodel.

Gen.22:16: " *in rekel: Pri sebi prisežem, beseda YaHWéH! Ker si to storil in nisi zadržal svojega sina, svojega edinca,* «

Bog poudarja te besede " *tvoj edini sin* ", ker prerokujejo njegovo prihodnjo žrtev v Jezusu Kristusu po Janezu 3:16: " *Bog je tako vzljubil svet, da je dal svojega edinorojenega Sina,* da ne bo nihče, kdor veruje vanj. poginite, a imejte večno življenje ."

1. Mojz. 22:17: » *Blagoslovil te bom in pomnožil tvoje potomce, kakor zvezde na nebu in kakor pesek na morski obali; in tvoji potomci bodo posedli vrata svojih sovražnikov.* »

Pozor! Abrahamov blagoslov ni podedovan, namenjen je samo njemu in vsak izmed njegovih potomcev si mora zaslužiti Božji blagoslov. Kajti Bog mu obljublja številne potomce, toda med temi potomci bodo Bog blagoslovil le tiste izvoljene, ki bodo delovali z enako zvestobo in enako poslušnostjo. Nato lahko izmerite vso duhovno nevednost Judov, ki so ponosno trdili, da so Abrahamovi sinovi in torej sinovi, ki so si zaslužili dediščino njegovih blagoslovov. Jezus jih je ovrigel tako, da jim je pokazal kamne in rekel, da lahko iz teh kamnov Bog da Abrahamu potomce. In za svojega očeta jim je pripisal ne Abrahama, ampak hudiča.

Pri osvajanju kanaanske dežele bo Jozue zavzel vrata svojih sovražnikov, od katerih je prvo padlo mesto Jeriho. Nazadnje, z Bogom, bodo izbrani svetniki imeli vrata do zadnjega sovražnika: » *Babilona Velikega* « v skladu z različnimi nauki, razkritimi v Apokalipsi Jezusa Kristusa.

1. Mojz. 22:18: » *Vsi narodi zemlje bodo blagoslovljeni v tvojem potomstvu, ker si poslušal moj glas.* »

To so namreč » *vsi narodi zemlje* «, kajti ponudba odrešenja v Kristusu je ponujena vsem ljudem, vseh izvorov in vsem ljudstvom. Toda ti narodi se prav

tako zahvaljujejo Abrahamu za to, da so lahko odkrili božanske preroke, razodete Hebrejcem, ki so prihajali iz Egipta. Odrešenje v Kristusu je pridobljeno z dvojnimi blagoslovom Abrahama in njegovega potomstva, ki ga predstavljajo Hebrejci in Jezus iz Nazareta, Jezus Kristus.

V tem verzu je zaželeno jasno opozoriti na blagoslov in njegov vzrok: poslušnost, ki jo odobri Bog.

1. Mojzesova 22:19: » *Ko se je Abraham vrnil k svojim služabnikom, so vstali in šli skupaj v Beršebo; kajti Abraham je prebival v Beršebi.* »

1. Mojz. 22:20: “ *Po teh dogodkih so Abrahamu sporočili, rekoč: Glej, tudi Milka je rodila sinove tvojemu bratu Nahorju.* ”

Verzi, ki sledijo, naj bi pripravili povezavo z » *Rebeko* «, ki bo postala idealna žena, ki jo je Bog izbral za zvestega in ubogljivega Izaka. Vzeta bo iz Abrahamove bližnje družine v potomcih njegovega brata Nahorja.

1. Mojz. 22:21: “ *Uz, njegov prvorojenec, Buz, njegov brat Kemuel, Aramov oče,* ”

1. Mojz. 22:22: “ *Kesed, Hazo, Pildaš, Jidlaf in Betuel.* »

1. Mojz. 22:23: » *Betuel je rodil **Rebeko**. To je osem sinov, ki jih je Milka rodila Nahorju, Abrahamovemu bratu.* »

1. Mojz. 22:24: » *Njegova priležnica po imenu Reuma je rodila tudi Tebacha, Gahama, Tahasha in Maacaha.* ”.

Izpolnitev obljub, danih Abrahamu

Geneza 23 opisuje smrt in pokop njegove žene Sare v Hebronu, v jami Machpelah. Abraham se je polastil grobišča na kanaanskih tleh, medtem ko je

čakal, da bo Bog približno 400 let pozneje dal celotno deželo njegovim potomcem.

Potem, v Gen.24, Abraham še vedno ohranja vlogo Boga. Da bi ostal **ločen** od tamkajšnjih poganskih ljudstev, bo poslal svojega služabnika v daljni kraj, k svoji ožji družini, da najde ženo njegovemu sinu Izaku in pustili bodo Bogu, da izbere namesto njih. Na enak način bo Bog izbral izvoljene, ki bodo predstavljali nevesto Kristusa, Božjega Sina. Pri tem izboru človek nima nič, ker je pobuda in sodba Božja. Božja izbranost je popolna, neoporečna in učinkovita, kakor Rebeka izbrana žena, ljubeča, inteligentna in lepega videza, predvsem pa duhovna in zvesta; biser, ki ga morajo iskati vsi duhovni možje, ki se hočejo ženiti.

Jakob in Ezav

Kasneje, po 25. Mojzesovi knjigi, je bila Rebeka prvotno nerodovitna, kot pred njo Abramova žena Saraja. Ta skupna neplodnost je posledica dejstva, da bosta obe ženski nosili blagoslovljene potomce Kristusu, ki ga bo sam oblikoval Bog v maternici mlade deviške Marije. Na ta način je rod Božjega odrešilnega projekta zaznamovan z njegovim čudežnim delovanjem. Ker trpi zaradi te naravne neplodnosti, se Rebeka obrne na YaHWéH in od njega dobi dva dvojčka, ki se borita v njeni maternici. Zaskrbljena sprašuje Boga o tej stvari: " *In YaHWéH ji je rekel : Dva naroda sta v tvojem telesu in dva naroda se bosta ločila od tvoje telesa; eden od teh ljudi bo močnejši od drugega in večji bo podvržen manjšemu .* » Rodi dva dvojčka. Zaradi njegove močne poraščenosti in je bil popolnoma " rdeč ", od tod tudi ime " Edom ", ki so ga dobili njegovi potomci, se najstarejši imenuje " Ezav ", ime, ki pomeni "kosmat". Najmlajši se imenuje " Jacob ", ime, ki pomeni: "Prevarant". Že ti dve imeni prerokujeta svoji usodi. »Velu« bo svojo prvorojensko pravico prodal najmlajšemu za sočno jed » roux « ali rdečo lečo. To prvorojeno pravico prodaja, ker podcenjuje njeno pošteno vrednost. Ravno nasprotno, duhovni »prevarant« hrepeni po tem nazivu, ki ni le časten, saj je nanj vezan Božji blagoslov. »Prevarant« je vrsta tistih nasilnih ljudi, ki hočejo za vsako ceno prisiliti nebeško kraljestvo, da se ga polasti, in Jezus je o tej temi govoril z njim v mislih. In ko vidi to kipečo gorečnost, se božje srce silno razveseli. Prav tako škoda za "Dlakavega" in še toliko boljše za "Prevaranta", saj bo prav on postal "Izrael", po božji odločitvi. Da ne bo pomote, Jakob ni navaden prevarant in je izjemen človek, saj ni nobenega drugega svetopisemskega primera njegove odločenosti, da si pridobi božji blagoslov, in goljufa le za dosego tega cilja. Tako ga lahko vsi posnemamo in zvesta nebesa bodo vesela. Ezav bo imel za svoje potomce ljudstvo » Edom «, ime, ki pomeni » rdeč «, z istim korenem in pomenom kot Adam, to ljudstvo bo nasprotnik Izraela, kot je napovedala Božja prerokba.

Pojasnjujem, da "rdeča" barva označuje greh samo v preroških podobah odrešilnega projekta, ki ga je razodel Bog, in to merilo velja samo za igralce njegovih produkcij, kot je "Ezav". V temnih časih srednjega veka so ubijali rdečelase otroke, ki so veljali za zle. Zato poudarjam, da rdeča barva navadnega človeka ne naredi bolj grešnega kot rjavolaska ali blondinka, saj grešnika prepoznamo po slabih delih njegove vere. Zato je le v simbolični vrednosti

»rdeča«, barva človeške krvi, simbol greha, kot pravi Iza.1:18: » *Pridite in prosimo se! pravi YaHWéH. Če so vaši grehi kakor škrlat, bodo beli kakor sneg; če so rdeče kot škrlat, bodo postale kot volna .* » Prav tako Jezus v svoji Apokalipsi, svojem Razodetju, povezuje rdečo barvo s človeškimi orodji, ki nezavedno ali nezavedno služijo hudiču, Satanu, prvemu grešniku življenja, ki ga je ustvaril Bog; primeri: » *rdeči konj* « iz Razodetja 6:4, » *rdeči ali ognjeno rdeči zmaj* « iz Razodetja 12:3 in » *škrlatna zver* « iz Razodetja 17:3.

Zdaj, ko ima to prvorojensko pravico, bo Jakob kot Abrahamov naslednik živel življenjske izkušnje, ki prerokujejo Božje načrte.

Zapustil je svojo družino zaradi strahu pred jezo svojega brata Ezava, z dobrim razlogom, glede na 1. Mojz. 27:24, ker se je odločil, da ga bo ubil, potem ko je preusmeril blagoslov svojega umirajočega očeta, ki ga je "prevaral" iz misli Rebecca njegova žena. V tej ugrabitvi dve imeni dvojčkov razkrivata njun pomen. Ker je »Tempeur« uporabil dlakavo kožo, da bi prevaral Isaaca, ki je oslepel in se tako izdal za svojega naravno »kosmatega« starejšega brata. Duhovni ljudje se podpirajo in Rebeka je bila bolj podobna Jakobu kot Ezavu. S tem dejanjem Bog nasprotuje človeški in meseni izbiri Izaka, ki je imel raje Ezava, lovca, ki mu je prinesel divjad, ki jo je cenil. In Bog podeli prvorojenstvo tistemu, ki je najbolj vreden: Jakobu Prevarantu.

Ko pride k Labanu, svojemu aramejskemu stricu, Rebekinemu bratu, da bi delal zanj, se Jakob zaljubi v Rahelo, najmlajšo, a najlepšo od Labanovih hčera. Ne ve pa, da mu Bog v resničnem življenju dodeli preroško vlogo, ki mora prerokovati njegov odrešilni projekt. Po »sedmih letih« dela, da bi pridobil svojo ljubljeno Rahelo, mu Laban vsili svojo najstarejšo hčer »Lejo« in mu jo da za ženo. Da bi pridobil in se poročil z Rachel, bo moral delati »še sedem let« za svojega strica. V tej izkušnji »Jakob« prerokuje, kaj bo moral Bog prestati v svojem rešilnem projektu. Kajti tudi on bo sklenil prvo zavezništvo, ki ni v skladu z željo njegovega srca, ker izkušnja mesenega in narodnega Izraela ne bo zaznamovana z uspehom in slavo, ki si jo zasluži njegova dobrot. Nasledstva »sodnikov« in »kraljev« se vedno slabo končajo, kljub redkim izjemam. In želena ženo, vredno njegove ljubezni, bo dobil šele v drugem zavezništvu, potem ko bo pokazal svojo ljubezen in razodel svoj načrt odrešenja v službi Jezusa Kristusa; njegov nauk, njegova smrt in njegovo vstajenje. Upoštevajte, da so človeške in božanske preference popolnoma obrnjene. Jakobova ljubljena je neplodna Rahela, Božja pa plodovita Lea. S tem, ko je Bog dal Jakobu najprej Lejo za ženo, Bog poskrbi, da njegov prerok doživi razočaranje, ki ga bosta oba doživela v svojem prvem zavezništvu. V tej izkušnji Bog oznanja, da bo njegovo prvo zavezništvo strašno propadlo. In zavrnitev Mesije Jezusa s strani njegovih potomcev je potrdila to preroško sporočilo. Lea, ki ni bila ljubljena, ki jo je izbral ženin, je podoba, ki prerokuje izvoljenko nove zveze, ki je poganskega porekla dolgo živela v nevednosti o obstoju edinstvenega Boga stvarnika. Vendar pa je Leina plodovita narava prerokovala zavezo, ki bo obrodila veliko sadu v Božjo slavo. In Izaija 54:1 potrjuje, rekoč: » *Veseli se, neplodna, ki ne rodiš več! Naj veselje in veselje izbruhne, ti, ki nimaš več bolečine! Kajti sinov zapuščene bo več kot sinov poročene, govori GOSPOD .*« Tu zapuščeni prerokuje po Lei novo zavezo, poročeni pa po Raheli staro hebrejsko zavezo.

Jakob postane Izrael

Ko je Jakob zapustil bogatega in uspešnega Labana, se Jakob in njegovi sorodniki vrnejo k svojemu bratu Ezavu, katerega pravične in maščevalne jeze se boji. Neke noči se mu prikaže Bog in borita se drug proti drugemu do zore. Bog ga končno rani v boku in mu reče, da se bo odslej imenoval »Izrael«, ker je izšel kot zmagovalec v boju z Bogom in ljudmi. V tej izkušnji je Bog hotel upodobiti podobo Jakobove borbene duše v njegovem boju vere. Bog ga je imenoval Izrael in dobi tisto, kar si je obupno želel in iskal: svoj blagoslov od Boga. Blagoslov Abrahama v Izaku se je torej oblikoval skozi sestavo telesnega Izraela, ki bo, zgrajen na Jakobu, ki je postal Izrael, po izhodu iz suženjstva v Egiptu kmalu postal strašen narod. Ker je Božja milost pripravila Ezava, se oba brata znajdetata v miru in veselju.

Jakob je s svojima ženama in njunima dvema služabnikoma postal oče 12 fantov in samo ene deklice. Sprva sterilna kot Sara in Rebeka, vendar malikovalska, Rahela dobi od Boga dva otroka, Jožefa najstarejšega in Benjamina najmlajšega. Umrta je ob porodu drugega otroka. Tako prerokuje konec stare zaveze, ki bo prenehala z vzpostavitvijo nove, ki temelji na odkupni krvi Jezusa Kristusa. Toda v drugi aplikaciji te smrtne okoliščine prerokujejo končno usodo njegovih izvoljencev, ki bodo rešeni z njegovim srečnim posredovanjem, ko se vrne v svojem veličastnem božanskem vidiku v Mihaelu Jezusu Kristusu. Ta preobrat položaja zadnjih izbrancev je prerokovan s spremembo imena otroka, ki ga je umirajoča mati imenovala " *Ben-Oni* " ali, "sin moje žalosti", preimenoval Jakob, oče, " *Benjamin* » bodisi »desni sin« (desna stran) bodisi blaženi sin. V potrditvi, v Mateju 25:33, bo Jezus Kristus postavil » *svoje ovce na svojo desnico in kozle na svojo levico* «. To ime » *Benjamin* « je izbral Bog, izključno za svoj preroški projekt, torej za nas, ker za Jakoba ni imelo velikega pomena; in za Boga si malikovalska Rachel ni zaslužila kvalifikatorja » *prav* «. Te stvari v zvezi s koncem sveta so razvite v razlagah Razod.7:8.

Občudovanja vreden Jožef

V zgodovini Izraela bo vloga, ki jo je Bog dodelil Jožefu, privedla do tega, da bo prevladoval nad svojimi brati, ki ga bodo zaradi njegove duhovne dominacije jezni prodali arabskim trgovcem. V Egiptu so ga cenili zaradi njegove poštenosti in zvestobe, vendar ga je žena njegovega gospodarja hotela zlorabiti, ker se mu je uprla, se je Jožef znašel v ječi. Tam ga bodo razlaga sanj, dogodki pripeljali do najvišjega položaja pod faraonom: prvega vezirja. To povišanje temelji na njegovem preroškem daru kot pri Danielu za njim. Zaradi tega darila ga je cenil faraon, ki mu je zaupal Egipt. Med lakoto bodo Jakobovi bratje odšli v Egipt in tam se bo Jožef spravil s svojimi hudobnimi brati. Pridružila se jim bosta Jakob in Benjamin in tako se bodo Hebrejci naselili v Egiptu v regiji Gošen.

Eksodus in zvesti Mojzes

Zasužnjene bodo Hebrejci našli v Mojzesu, hebrejskem otroku, čigar ime pomeni "rešen iz voda" Nila, ki ga je vzgojila in posvojila faraonova hči, osvoboditelj, ki ga je pripravil Bog.

Medtem ko se pogoji njihovega suženjstva zaostrojujejo in povečujejo, Mojzes, da bi branil Hebrejca, ubije Egipčana in ta pobegne iz Egipta. Pot ga popelje v Midian v Savdski Arabiji, kjer živijo Abrahamovi potomci in kjer se je Ketura, njegova druga žena, poročila po Sarini smrti. Po poroki s Ciporo, najstarejšo hčerko svojega tasta Jetra, je Mojzes 40 let kasneje srečal Boga, medtem ko je pasel svoje črede proti gori Horeb. Stvarnik se mu prikaže v obliki žarečega grma, ki gori, vendar ne izgine. Razkrije mu svoj načrt za Izrael in ga pošlje v Egipt, da vodi njegovo ljudstvo pri izstopu.

Deset nadlog bo potrebnih, da bo faraon prisiljen izpustiti svoje dragocene sužnje na svobodo. Toda deseti bo prevzel velik preroški pomen. Kajti Bog je usmrtil vse prvorojence Egipta, ljudi in živali. In na isti dan so Hebrejci praznovali prvo pasho v svoji zgodovini. Pasha je prerokovala smrt Mesije Jezusa, » prvorojenca « in čistega in brezmadežnega » *Božjega Jagnjeta* «, ki je bil darovan kot »jagnje«, zaklano na dan izhoda iz Egipta. Po Izakovem darovanju, ki ga je Bog zahteval od Abrahama, je pasha ob izhodu iz Egipta drugo preroško oznanilo smrti Mesije (Maziljenca) Jezusa ali, v grščini, Jezusa Kristusa. Eksodus iz Egipta je bil dosežen na 14. dan prvega meseca v letu, okoli 15. stoletja pred našim štetjem, približno 2500 let po grehu Eve in Adama. Te številke potrjujejo čas »400 let« » štirih generacij «, ki jih je Bog dal Amorejcem, prebivalcem kanaanske dežele.

Faraonov ponos in uporniški duh bosta skupaj z njegovo vojsko izginila v vodah »rdečega morja«, ki tako najde svoj pomen, saj se jim zapre, potem ko se je odprlo, da bi Hebrejcem omogočilo vstop na ozemlje Savdske Arabije. južnem delu egiptovskega polotoka. Bog se izogne Midianu in vodi svoje ljudstvo skozi puščavo proti gori Sinaj, kjer jim bo predstavil svoj zakon »desetih zapovedi«. Pred edinim pravim Bogom je Izrael zdaj učen narod, ki ga je treba preizkusiti. V ta namen je Mojzes poklican k sebi na goro Sinaj in Bog ga tam zadržuje 40 dni in noči. Dal mu je dve tabli postave, vgravirani z njegovim božanskim prstom. V taboru hebrejskega ljudstva je daljša Mojzesova odsotnost naklonjena uporniškemu duhom, ki pritiskajo na Arona in ga na koncu prisilijo, da sprejme ulivanje in oblikovanje »zlatega teleta«. Že samo ta izkušnja povzema obnašanje do Boga uporniških ljudi vseh časov. Ker se nočejo podrediti njeni avtoriteti, raje dvomijo o njenem obstoju. In več božjih kazni ne spremeni ničesar. Po teh 40 dneh in nočeh preizkušnje bo strah pred kanaanskimi velikani obsodil ljudi na tavanje po puščavi za 40 let in samo iz te preizkušene generacije bosta Jozue in Kaleb lahko vstopila v obljubljeni deželo, ki jo ponuja Bog. okoli 2540 od Adamovega greha.

Vodilni liki v zgodbi Geneze so igralci v produkciji, ki jo je organiziral Bog stvarnik. Vsak od njih posreduje nauk, s preroškim namenom ali ne, in to idejo o spektaklu je potrdil apostol Pavel, ki je v 1. Korinčanom 4:9 rekel: »Kajti Bog nas je ustvaril, , apostoli, zadnji izmed ljudi, na nek način obsojeni na smrt, saj smo bili predstava svetu, angelom in ljudem. « Od takrat naprej je Gospodova glasnica Ellen G. White napisala svojo znamenito knjigo z naslovom »The

Tragedy of the Ages«. Ideja o " *spektaku* " je torej potrjena, a po "zvezdah, zvezdah" iz svete knjige je na vrsti vsak izmed nas, da odigramo svojo vlogo, saj se zavedamo, da smo poučeni z njihovimi izkušnjami. dolžni posnemati njihova dobra dela, ne da bi ponavljali njihove napake. Za nas, tako kot za Daniela (Moj sodnik je Bog), Bog ostaja »naš sodnik«, seveda sočuten, a »Sodnik«, ki nikomur ne dela izjeme.

Izkušnja judovskega nacionalnega Izraela je katastrofalna, vendar ni bolj katastrofalna kot izkušnja krščanske vere našega časa, ki se konča z vsesplošnim odpadništvom. Ta podobnost nas ne bi smela presenetiti, saj je bil Izrael stare zaveze le mikrokozmos, vzorec človeških bitij, ki poseljujejo vso zemljo. Zato je bila prava vera tam tako redka kot v novi zavezi, zgrajeni na Odrešeniku in » *Zvesti priči* « Jezusu Kristusu.

Iz Svetega pisma na splošno

Celotno Sveto pismo, ki ga je Bog narekoval in nato navdihnil svojim človeškim služabnikom, vsebuje preroške nauke; od Geneze do Razodetja. Akterji, ki jih je izbral Bog, so nam predstavljeni takšni, kot so v resnici v svoji resnični naravi. Toda za ustvarjanje preroških sporočil v tem nenehnem spektaklu stvarnik Bog postane organizator dogodkov. Po izhodu iz Egipta daje Bog Izraelu svobodni vidik svojega nebeškega zakona za 300 let, čas "sodnikov", ki se konča okoli leta 2840. In v tej svobodi, vrnitev k grehu, zavezuje Boga, da kaznuje svoje ljudstvo "sedem časi«, ki ga končno izroči Filistejcem, njihovim dednim sovražnikom. In »sedemkrat« postavlja »osvoboditelje«. Sveto pismo pravi, da je v tistih dneh » *vsak delal, kar je hotel* «. In ta čas popolne svobode je bil potreben, da se je razkril sad, ki ga je obrodila vsaka oseba. Enako je v naših » *končnih časih* «. Teh tristo let svobode, ki jih zaznamuje nenehno vračanje Hebrejcev k grehu, nas Bog vabi, da jih primerjamo s tristo leti življenja pravičnega Enoha, ki nam ga predstavlja kot zgled svojih izvoljenih, rekoč: " *Enoh je hodil z Bogom tristo let, potem pa ga ni bilo več, ker ga je Bog vzel* "; z njim, tako da je prvi vstopil v svojo večnost, kakor so za njim Mojzes in Elija ter svetniki, vstali ob Jezusovi smrti, pred vsemi drugimi izvoljenimi, vključno z apostoli Jezusa Kristusa; vsi bodo zadnji dan spremenjeni ali vstali.

Po tistem »sodnikov« je prišel čas kraljev in tam spet Bog svojima prvima akterjema podeli preroško vlogo, ki potrjuje sporočilo o napredovanju zla proti končnemu dobremu, torej iz noči ali teme, proti svetlobi. Tako sta ta dva človeka, Savel in David, prerokovala celoten projekt načrta odrešenja, pripravljenega za zemeljske izvoljene, to je dve fazi ali dve zaporedni sveti zvezi. Vzemite to s seboj, David postane kralj šele po smrti kralja Savla, tako kot smrt stare večne zaveze omogoča Kristusu, da vzpostavi svojo novo zavezo, svojo vladavino in svojo večno oblast.

To temo sem že omenil, vendar bi vas rad spomnil, da zemeljske monarhije nimajo božanske legitimnosti, ker so Hebrejci prosili Boga, naj ima kralja " *kot drugi zemeljski narodi*", oni, "poganski". Kar pomeni, da je model teh kraljev tipa satanskih vrednot in ne božanskega. Kolikor je za Boga kralj blag, ponižnega srca, poln požrtvovalnosti in sočutja, ki se postavlja za služabnika vseh,

toliko je hudič oster, ponosen, sebičen in zaničljiv ter zahteva služiti vsem. Neupravičeno prizadet, ker ga je njegovo ljudstvo zavrnilo, je Bog uslišal njegovo prošnjo in mu za njegovo nesrečo dal kralja po merilih hudiča in vseh njegovih krivic. Od takrat naprej je za njegovo ljudstvo Izrael, **vendar samo zanj**, kraljevina dobila svojo božansko legitimnost.

Verbalni ali pisni govor je sredstvo izmenjave med dvema posameznikoma. Sveto pismo je Božja beseda v tem smislu, da je Bog za posredovanje svojih lekcij svojim zemeljskim bitjem zbral pričevanja, ki jih je narekoval ali navdihnil svojim služabnikom; pričevanja, ki jih je skozi čas razvrščal, izbiral in združeval. Ne bi smeli biti presenečeni, ko opazimo nepopolnost pravičnosti, vzpostavljene na zemlji, kajti ljudje, odrezani od Boga, lahko svojo pravičnost vzpostavijo samo po črki zakona. Zdaj nam Bog po Jezusu pove, da » *črka ubija, duh pa oživlja*«, ta črka. Sveti spisi v Bibliji so torej lahko le » *priče*«, kot je navedeno v Razodetju 11:3, nikakor pa ne »sodniki«. S spoznanjem, da črka zakona ni sposobna pravične sodbe, Bog razkrije resnico, ki temelji izključno na božanski naravi njegove osebe. Samo on lahko izreče pravično sodbo, saj mu njegova sposobnost analiziranja skrivnih misli uma njegovih bitij omogoča spoznati motive tistih, ki jih sodi, stvari, ki jih druga bitja skrivajo in ignorirajo. Sveto pismo je torej samo podlaga za pričevanja, ki se uporabljajo za sodbo. Med » *tisočletnimi*« nebeškimi sodbami bodo izbrani svetniki imeli dostop do motivacij sojenih duš. Z Jezusom Kristusom bodo tako lahko podali popolno sodbo, ki je potrebna, saj končna sodba določa dolžino časa trpljenja v drugi smrti. To spoznanje o resnični motivaciji krivca nam omogoča, da bolje razumemo Božjo usmiljenost do Kajna, prvega zemeljskega morilca. Glede na edino pričevanje, predstavljeno v pisni obliki v Svetem pismu, je bil Kajn potisnjen v ljubosumje zaradi Božje odločitve, da je blagoslovil Abelovo daritev in preziral Kajnovo daritev, ne da bi slednji vedel razlog za to razliko, ki je bila duhovna in še vedno prezrta. Tako pač je, življenje je sestavljeno iz nešteti parametrov in pogojev, ki jih lahko samo Bog prepozna in presodi s polnim poznavanjem dejstev. Kljub temu ostaja Sveto pismo za ljudi, edina knjiga, ki s črkami predstavlja temelje zakona, ki presoja njihova dejanja, medtem ko čakajo, da se njihove skrivne misli razkrijejo izbranim svetnikom v nebesih. Vendar pa je vloga pisma, da dejanje obsodi ali presodi. Zato Jezus v svojem Razodetju spominja ljudi na pomen njihovih » *del*« in le redko govori o njihovi veri. V Jakobu 2:17 je apostol Jakob spomnil, da je » *vera brez del mrtva*«, kar je tudi potrdilo to mnenje, Jezus govori le o dobrih ali slabih » *delih*«, ki jih je ustvarila vera. In da so ustvarjena z vero, so ta dela izključno tista, ki jih Sveto pismo uči pod božanskimi zakoni. Dobra dela, ki jih katoliška cerkev ceni, niso upoštevana, ker so dela humanističnega značaja in navdiha.

V času konca je Sveto pismo popolnoma zaničevano in človeška družba predstavlja globaliziran mistifikacijski in lažniv vidik. Takrat dobi beseda » *resnica*«, ki označuje Sveto pismo, besedo živega Boga in širše njen globalni univerzalni projekt, svoj polni pomen. Ker prezir do te edinstvene » *resnice*« vodi človeštvo, da se gradi na lažih na vseh odnosnih, sekularnih, verskih, političnih ali ekonomskih področjih.

Ta članek je bil napisan na soboto, 14. avgusta 2021, jutri, 15. avgusta, na velikih srečanjih bodo žrtve, ki jih je prevarala kriva vera, poklonile najuspešnejšo satansko mistifikacijo v njegovi karieri, odkar je uporabil »kačo« kot medij v "Edenu": njen nastop pod podobo "device Marije". Prava ni bila več devica, saj je po Jezusu rodila sinove in hčere; Jezusovi bratje in sestre. Toda laži težko umirajo in se upirajo tudi najboljšim svetopisemskim argumentom. Ni kaj, po tem 15. avgustu bo ostalo samo še za to ogorčenje, največ osem praznovanj, da bi razdražili Boga in zbudili njegovo pravično jezo, ki se bo zgrnila na glave krivcev. Upoštevajte, da so bili v tem prikazovanju otroci izbrani, da potrdijo vizijo »device«. So tako nedolžni, kot ljudje govorijo in se pretvarjajo? Rojeni grešniki se jim napačno pripisuje nedolžnost, a jim zato ne moremo očitati sokrivde. Vizija, ki so jo prejeli ti otroci, je bila zelo resnična, vendar je hudič tudi zelo resničen uporniški duh in Jezus Kristus mu je posvetil veliko svojih besed, da bi posvaril svoje služabnike pred njim. Zgodovina priča o njeni varljivi zapeljivi moči, ki svoje zapeljane in prevarane žrtve vodi v » drugo smrt«. Bog je obsodil čaščenje hudiča v papeški in rimskokatoliški cerkvi v tej vrstici iz Raz 13:4: » **In častili so zmaja, ker je dal oblast zveri** ; častili so zver, rekoč: *Kdo je kakor zver in kdo se more bojevati zoper njo?* ". V resnici se šele po koncu tega " čaščenja " omejujoče in preganjajoče " zveri " resničnih izvoljenih svetnikov Jezusa Kristusa, v času strpnosti, ki so ji jih vsilile okoliščine, to oboževanje začne. z zapeljivimi sredstvi prikazovanj diabolčne »device«; » ženska«, ki je nadomestila » kačo«, potem ko je » kača« zapeljala » žensko«, ki je zapeljala njenega moža. Načelo ostaja enako in še vedno enako učinkovito.

Čas zadnje izbire

Ta študija božanskih razodetij se konča z analizo Prve Mojzesove knjige, ki nam je razkrila, kdo je Bog v vseh vidikih njegovega značaja. Pravkar smo videli, kako je odločen v svoji zahtevi po poslušnosti svojih stvarjenj, tako da je Abrama podvrgel izredni preizkušnji vere, ko je bil star skoraj sto let; te božanske zahteve torej ni več treba dokazovati.

V času zadnje izbire, ki jo je Bog predlagal od pomladi 1843, natančneje zahteval od 22. oktobra 1844, Bog zahteva spoštovanje sobote kot dokaz ljubezni, ki mu jo izkazujejo njegovi pravi izvoljeni svetniki. Univerzalna duhovna situacija je tako predstavljena v obliki enega samega vprašanja, ki je namenjeno izključno vsem članom verskih, krščanskih organizacij.

Vprašanje, ki ubije ali naredi večno življenje

Ali je cesar, kralj ali papež pooblaščen in pooblaščen, da spremeni besede, ki jih je izgovoril in napisal Bog, ali po njegovem nareku, kot je to storil Mojzes?

Ker je Jezus predvidel vse, tudi to vprašanje, je vnaprej odgovoril, ko je v Mat.5,17-18 rekel: »Ne mislite, da sem prišel odpraviti postavo ali preroke; Nisem prišel odpraviti, ampak izpolniti. Kajti resnično vam povem: Dokler ne preideta nebo in zemlja, **ne izgine niti ena črka niti ena črka iz postave, dokler se vse ne izpolni**. » Isti Jezus je tudi napovedal, da nas bodo sodile njegove besede, ki jih je izrekel, v Janezovem evangeliju 12,47 do 49: » *Če kdo posluša moje besede in se*

jih ne drži, mu ne sodim jaz; kajti nisem prišel sodit sveta, ampak svet rešit. Kdor me zavrača in ne sprejema mojih besed, ima svojega sodnika; **beseda, ki sem jo govoril, ga bo sodila poslednji dan** . Kajti nisem govoril o sebi; ampak Oče, ki me je poslal, mi je sam predpisal, kaj moram govoriti in oznanjati. »

To je Božje pojmovanje njegovega zakona. Toda Dan 7:25 je razkril, da se je **namen "spremeniti"** pojavil v krščanski dobi, ko je o rimskokatoliškem papeštvu rekel: "Govoril bo besede proti Najvišjemu, zatiral bo svetnike Najvišjega." -Visoka **in upal bo spremeniti čase in zakon** ; in sveti bodo izročeni v njegove roke za čas in čase in pol časa. » Ogorčenje, ki bo prenehalo in ki ga bo znal pravično kaznovati po 26. verzu, ki sledi: » *Tedaj bo prišla sodba in bo odzeta njegova oblast, ki bo uničena in izničena za vedno.* » Ti » časi « ali preroška leta oznanjajo njegovo preganjalno vladavino, ki je trajala 1260 let, od 538 do 1798.

Ta » **presoja** « poteka v več fazah.

Prva faza je pripravljalna; je delo **ločevanja** in posvečenja »adventistične« vere, ki jo je ustanovil Bog od pomladi 1843. Adventizem je **ločen** od katoliške in protestantske vere. V Razodetju se ta faza nanaša na obdobja » *Sard, Filadelfija in Laodiceja* « v Raz.3:1-7-14.

Druga faza je izvršljiva: " *odzeli mu bomo dominacijo* ". To je veličastna vrnitev Jezusa Kristusa, ki se pričakuje spomladi 2030. Izvoljeni adventisti vstopijo v večnost **ločeni** od ne vrednih katoliških, protestantskih in adventističnih upornikov, ki umirajo na zemlji. Dejanje se izvede ob koncu » *laodikejske* « dobe Razod.3:14.

Tretja faza je sodba padlih mrtvih, ki jo izvajajo izvoljeni, ki so vstopili v celestialno Božje kraljestvo. Žrtve so postale sodniki in ločeno se presoja življenje vsakega od upornikov in izreče končna kazen, sorazmerna njihovi krivdi . Ti stavki določajo dolžino časa » *mučenja* «, ki ga bo povzročilo dejanje njihove » *druge smrti* «. V Razodetju je ta tema predmet Razodetja 4; 11:18 in 20:4; to od Dan.7:9-10.

Četrtrič, ob koncu sedmega tisočletja, velike sobote za Boga in njegove izvoljene v Kristusu, nastopi izvršilna faza obsodb, ki so jih izrekli Kristus in njegovi izvoljeni. V deželi greha, kjer so vstali, so obsojeni uporniki uničeni, " *za vedno* ", z " *ognjem druga smrt* ". V Razodetju je ta izvršilna sodba ali »zadnja sodba« tema Razodetja 20:11-15.

V času zadnje izbire se dve nezdružljivi verski zamisli dokončno **ločita** , ker sta si izjemno nasprotujoči. Kristusovi izvoljenci slišijo njegov glas in se prilagajajo njegovim zahtevam takrat, ko jim govori in jih kliče. V drugem položaju so kristjani, ki sledijo stoletnim verskim tradicijam, kot da bi bila resnica vprašanje časa in ne inteligence, sklepanja in pričevanja. Ti ljudje niso razumeli, kaj je » *nova zaveza* «, ki jo predstavlja prerok Jeremija v Jer.31:31 do 34: » *Glej, prihajajo dnevi, pravi YaHWéH, ko bom storil s hišo Izraelovo in hišo Judovo. novo zavezo, ki ni podobna zavezi, ki sem jo sklenil z njihovimi očeti, tisti dan, ko sem jih prijel za roko, da bi jih izpeljal iz egiptovske dežele, zavezo, ki so jo prekršili, čeprav sem bil njihov gospodar, pravi YaHWéH. Toda to je zaveza, ki jo bom sklenil s hišo Izraelovo po tistih dneh, govori GOSPOD: Svojo postavo dam*

v njih, zapišem jo v njih srca ; in jaz jim bom Bog in oni bodo moje ljudstvo. Ta ne bo več učil svojega bližnjega, niti svojega brata, govoreč: Spoznaj JHWH! Zakaj vsi me bodo poznali, od najmanjšega do največjega, govori GOSPOD; Kajti odpustil bom njihovo krivico in se ne bom več spominjal njihovega greha .
» Kako lahko Bog uspe » **zapisati v srce** »človeka ljubezen do njegovega svetega zakona, nekaj, česar norma stare zaveze ni uspela doseči? Odgovor na to vprašanje in edina razlika med obema zvezama je v vidiku izkazovanja božanske ljubezni, dosežene s odkupno smrtjo nadomestnega Jezusa Kristusa, v katerem je bil učlovečen in razodet. Vendar Jezusova smrt ni končala poslušnosti, ampak nasprotno, dala je izvoljenim razloge, da so bili še bolj poslušni Bogu, ki je sposoben tako močno ljubiti. In ko osvoji človeško srce, je cilj, ki ga išče Bog, dosežen; dobi izbranca, primernega in vrednega, da deli njegovo večnost.

Zadnje sporočilo, ki vam ga je Bog predstavil v tem delu, je tema **ločitve** . To je ključna točka, ki naredi vso razliko med izbranimi in poklicanimi. V svoji normalni naravi človek ne mara, da ga motijo njegove navade in predstave o stvareh. Vendar pa je ta motnja nujna, saj mora biti človek, navajen na ustaljeno laž, da postane njen izbranec, izruvan in preusmerjen, da se prilagodi resnici, ki mu jo kaže Bog. Takrat je **nujna ločitev od tistih, ki jih Bog ne odobrava** . Izbrani mora dokazati svojo sposobnost, da konkretno izpodbija svoje ideje, svoje navade in svoje mesene vezi z bitji, katerih usoda nikoli ne bo večno življenje.

Za izvoljene uradnike je verska prioriteta vertikalna; cilj je ustvariti trdno vez z Bogom stvarnikom, tudi če je to v škodo človeških odnosov. Za padle je vera horizontalna; dajejo prednost povezavi, ki jo vzpostavijo z drugimi ljudmi, tudi če je v škodo Boga.

Adventizem sedmega dne: ločitev, ime, zgodovina

Zadnji izvoljenci krščanske vere so duhovno zbrani, da tvorijo Izrael " 12 rodov " iz Razod. 7. Njihova izbira je bila dosežena z vrsto preizkusov vere, ki so temeljili na zanimanju za preroško besedo, ki v Dan.8:14 napoveduje datum 1843. To naj bi zaznamovalo ponovno vzpostavitev krščanstva s strani Boga, dokler ga ni predstavljala katoliška vera od leta 538 in s protestantsko vero, ki izhaja iz časa reformacije od leta 1170. Verzica Dan.8:14 je bila razlagana kot napoved veličastne vrnitve Kristusa, njegov prihod, ki je povzročil njegovo "čakanje", v latinščini "adventus" torej adventistično ime, ki je bilo dano izkušnji in njenim privržencem med letoma 1843 in 1844. Očitno to sporočilo ni govorilo o soboti, ampak le na videz, kajti Kristusova vrnitev bo zaznamovala vstop v sedmo tisočletje, veliko soboto prerokoval, vsak teden, do sobote sedmega dne: judovske sobote. Ker se zgodnji adventisti te povezave niso zavedali, so šele po tem času preizkušnje odkrili pomen, ki ga Bog daje soboti. In ko so to razumeli, so pionirji trdno učili o sobotni resnici, ki se je spomnila v imenu ustanovljene cerkve, »sedmega dne«. Toda sčasoma dediči dela niso več pripisovali soboti tistega pomena, ki mu ga daje Bog, s tem da so njeno izključljivost pripisovali času vrnitve Jezusa Kristusa, namesto da bi jo pripisovali datumu 1843, ki ga nakazuje Danielova prerokba. Odlaganje tako temeljne božanske zahteve je predstavljalo napako, katere posledica je bila leta 1994, da je Bog zavrnil organizacijo in njene

člane, ki jih je izročil uporniškemu taboru, ki ga je obsojal že od leta 1843. Ta žalostna izkušnja in ta neuspeh zadnjega uradnika institucija krščanske vere priča o tej nezmožnosti lažnega krščanstva, da bi sprejelo **ločitev človeških vezi**. Gre za odsotnost ljubezni do božanske resnice in torej do samega Boga, in to je zadnja lekcija v zgodovini krščanske vere, ki vam jo lahko razložim, da vas poučim in posvarim v imenu vsemogočnega Boga, YaHWéH-Michael-Jezus Kristus.

Nazadnje, še vedno v tej isti temi, ker me je to stalo ceno boleče duhovne ločitve, vas spominjam na ta verz iz Mateja 10:37 in ker verzi pred njim jasno povzemajo ločitveni značaj prave krščanske vere, omenjam jih vse od verza 34 do verza 38:

» *Ne mislite, da sem prišel prinesiti mir na zemljo; Nisem prišel prinesiti miru, ampak meč. Kajti prišel sem, da ločim moža in njegovega očeta, med hčerko in njeno materjo ter med snaho in njeno taščo; in človekovi sovražniki bodo njegovi domači. **Kdor ljubi svojega očeta ali svojo mater bolj kot mene, ni mene vreden**, in **kdor ljubi svojega sina ali svojo hčer bolj kot mene, ni mene vreden**; kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden.* » Ta 37. verz opravičuje Abrahamov blagoslov; pričeval je, da ljubi Boga bolj kot svojega telesnega sina. In ko sem brata adventista spomnil na njegovo dolžnost, ko sem mu citiral ta verz, so se naše poti razšle in prejel sem poseben Božji blagoslov. Nato me je ta »brat« označil za fanatika in od te izkušnje je sledil tradicionalni adventistični poti. Tisti, ki me je seznanil z adventizmom in koristmi vegetarijanstva, je pozneje umrl za Alseimerjevo boleznijo, jaz pa sem še vedno dobrega zdravja, živ in aktiven v službi mojega Boga, star 77 let in se ne zatekam ne k zdravnikom ne k zdravilom. Vsa slava gre Bogu stvarniku in njegovim dragocenim nasvetom. V resnici!

Če želimo povzeti **zgodovino adventizma**, se moramo spomniti naslednjih dejstev. Pod tem »adventističnim« imenom Bog združuje svoje zadnje svetnike po dolgi prevladi katoliške vere, ki je **versko** uzakonila nedeljo, ki jo je pod poganskim imenom »dan nepremaganega sonca« določil Konstantin I. ⁷ marca 321. Toda zgodnji adventisti so bili protestanti ali katoličani, ki so pobožno častili podedovano krščansko nedeljo. Bog jih je torej izbral zaradi njihovega vedenja, saj so se veselili vrnitve Jezusa Kristusa, ki jim je bil zaporedoma oznanjen spomladi 1843 in 22. oktobra 1844. Šele po tem izboru jim je sobotna luč dala predstavljeno. Poleg tega so njihove razlage Danielovih in Razodetjih prerokb vsebovale ogromno napak, ki jih popravljam v tem delu. Brez poznavanja sobote so pionirji izdelali teorijo tako imenovane »preiskovalne« sodbe, ki je nikoli niso mogli podvomiti; tudi potem, ko jim je bila dana sobotna luč. Za tiste, ki ne vedo, vas spomnim, da po tej teoriji Jezus od leta 1843, nato 1844 v nebesih pregleduje knjige pričevanj, da bi izbral svoje zadnje izbrance, ki se morajo rešiti. Kljub temu je jasna identifikacija nedeljskega greha dala natančen pomen sporočilu Dan 8:14, tudi v njegovi slabo prevedeni obliki » **očiščenje svetišča** «. In ta slab prevod je povzročil nerešljive spore, ker se je ta izraz nanašal predvsem na izpolnitev z odkupno smrtjo Jezusa Kristusa po Heb.9:23: »Torej je bilo potrebno, ker **naj bi bile podobne tega, kar je v nebesih. očiščen na ta način, ali so bile same nebeške stvari očiščene z žrtvami, ki so boljše od teh**. Kajti Kristus ni vstopil v **svetišče**, narejeno z rokami, po posnemanju pravega, ampak v sama nebesa, da bi se sedaj

prikazal pred Božjim obličjem za nas . Tako je bilo s smrtjo Jezusa Kristusa očiščeno vse, kar naj bi se očistilo v nebesih: preiskovalna sodba torej nima več logičnega pomena. Po Jezusovi smrti in vstajenju noben greh ali grešnik ne vstopi v nebesa, da bi jih ponovno oskrunil, ker je Jezus očistil svoje nebesno območje tako, da je Satana in njegove angelske sledilce pregnal na zemljo, v skladu z Raz.12:7 pri 12 in zlasti v 9. vrstici: " *In izgnan je bil veliki zmaj, starodavna kača, ki se imenuje hudič in satan, ki zavaja vso zemljo, vržen je bil na zemljo in z njim so bili vrženi njegovi angeli.* »

Tudi druga zmeta uradnega adventizma je nastala iz prvotnega nepoznavanja vloge sobote in je veliko pozneje dobila velik pomen. Adventisti so napačno usmerjali svojo pozornost na čas zadnje, končne preizkušnje vere, ki bo v resnici zadevala le tiste, ki bodo še živeli v času resnične vrnitve Jezusa Kristusa. Zlasti so napačno mislili, da bo nedelja postala " *znamenje zveri* " šele v času te zadnje preizkušnje, in to pojasnjuje iskanje prijateljstva z praktikanti preklete nedelje od Boga, v resnici, od njenega izvora. Dokaz, ki ga navajam, je obstoj »sedmih trobent« iz Razodetja 8, 9 in 11, od katerih prvih šest po letu 321 skozi celotno krščansko dobo opozarja ljudi na njihovo prakso greha obsojene nedelje s Bog. Kar je Dan 8:12 že razkril z besedami: » *Vojska je bila izročena z večno žrtvijo zaradi greha ; rog je vrgel resnico na tla in uspel v svojih podvigih.* » Ta » *greh* « je bil že, praksa nedelje, civilno podedovana od Konstantina I. ^{od} leta 321 in versko opravičena s strani papeškega Rima od leta 538, » *znamenje zveri* «, navedeno v Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. Leta 1995, potem ko je pokazal zavračanje preroške luči, ki sem jo predlagal med letoma 1982 in 1991, je uradni adventizem zagrešil resno napako in sklenil zavezništvo z razglašeni in razodetimi Božjimi sovražniki. Primer številnih očitkov, ki jih je Bog namenil starodavnemu Izraelu zaradi njegovih zavezništev z Egiptom, simbolna podoba tipičnega greha, je v tem dejanju povsem zanemarjen; zaradi česar je adventistični greh še večji.

Pravzaprav bi morali adventisti, potem ko so se zavedli vloge sobote in pomena, ki ga daje nazivu Boga Stvarnika, jasno identificirati svoje verske sovražnike in se izogibati kakršnemu koli bratskemu zavezništvu z njimi. Ker je **sobotni šabat** » *pečat živega Boga* « iz Razodetja 7:2, je lahko kraljevsko znamenje Boga stvarnika, njegovega nasprotnika, nedelja , **le** » *znamenje zveri* « iz Razodetja 13:15. .

Tu se spomnim, da je vzrokov za padec uradnega institucionalnega adventizma več, glavni in najresnejši pa sta zavračanje osvetlitve pravega prevoda Daniela 8:14 in prezir, izkazan do popolnoma nove razlage Daniela 12 , katerega nauk je poudariti božansko legitimnost adventizma 7. ^{dne} . Potem pride krivda, da niso položili upanja na vrnitev Jezusa Kristusa, napovedano za leto 1994; kot so to storili pionirji dela v letih 1843 in 1844.

Glavne božje sodbe

Njegovo ustvarjanje zemlje in nebes je dokončano, šesti dan Bog postavi človeka na zemljo. In prav zaradi neposlušnega vedenja človeštva in torej zaradi greha, ga bo Bog zaporedno, v njegovi sedem tisočletni zgodovini, podvrgel

svojim številnim sodbam. Z vsako od teh sodb se na konkreten in viden način naredijo in zaznajo spremembe. Ekscesi, ki jim sledi človeštvo, zahtevajo te božanske posege, katerih cilj je, da ga postavijo nazaj na pot resnice, ki jo je potrdila njegova suverena sodba.

Sodbe Stare zaveze .

1. sodba: Bog sodi greh, ki sta ga zagrešila Eva in Adam, ki sta prekleta in izgnana iz » *rajskega vrta* « .

2. sodba: Bog uniči uporno človeštvo z vodami svetovnega » *potopa* « .

3. sodba: Bog **loči** ljudi po različnih jezikih po njihovem povišanju iz " *babilonskega stolpa* " .

4. ^{sodba} : Bog sklene zavezništvo z Abramom, ki nato postane Abraham. V tem času Bog uniči **Sodomo** in Gomoro, mesti, kjer se izvaja skrajni greh; odvrtno in gnusno » *znanje* « .

5. sodba: Bog osvobodi Izrael iz suženjstva Egipta, Izrael postane svoboden in neodvisen narod, ki mu Bog predstavi svoje zakone .

6. sodba: Bog 300 let pod njegovim vodstvom in z delovanjem 7 ^{osvobajajočih} sodnikov osvobaja Izrael, ki so ga napadli njegovi sovražniki zaradi greha.

7. sodba: Na zahtevo ljudstva in zaradi njihovega prekletstva je Bog zamenjan z zemeljskimi kralji in njihovimi dolgimi dinastijami (Judovi kralji in Izraelovi kralji) .

8. ^{sodba} : Izrael je izgnan v Babilon.

9. ^{sodba} : Izrael zavrne božanskega »Mesija« Jezusa – Konec stare zaveze. Nova zaveza se začne na popolnih doktrinarnih temeljih.

10. sodba: Nacionalno državo Izrael ^{uničijo} Rimljani leta 70.

Sodbe Nove zaveze .

V Razodetju so omenjeni s » *sedmimi trobentami* « .

1. ^{sodba} : barbarski vpadi po letu 321 med letoma 395 in 538.

2. sodba: Vzpostavitev prevladujočega papeškega verskega režima ^{leta} 538.

3. sodba: verske *vojne* : nasprotujejo katoličanom protestantskim reformatorjem, ki jih Bog ne odobrava: » ^{hinaenci} « iz Dan.11:34.

4. sodba: francoski revolucionarni ateizem strmoglavi monarhijo in naredi konec rimskokatoliškemu despotizmu .

5. ^{sodba} : 1843-1844 in 1994.

– Začetek: Odlok Dan.8:14 stopi v veljavo – zahteva dokončanje dela, ki ga je začela reformacija od Petra Valda, popolnega zgleada, od leta 1170. Protestantska vera pade in adventizem se zmagovito rodi: verska prakticanje rimske nedelje je obsojeno, sobotni šabat pa Bog v Jezusu Kristusu opravičuje in zahteva od leta 1843. Delo reforme je tako končano in dokončano.

– Konec: » *izbruhana* « od Jezusa je institucionalno umrla leta 1994, v skladu s sporočilom, naslovljenim na » *Laodicejo* « . Božja sodba se je začela s tem, ko je bila njegova hiša podvržena usodnemu preizkusu preroške vere. Nekdanji izvoljeni uradnik se je zaradi nezadovoljstva pridružil taboru katoliških in protestantskih upornikov.

6. sodba: » 6. *trobenta* « se izvede v obliki tretje svetovne vojne, tokrat jedrske, opisane v Dan.11:40 do 45. Preživeli organizirajo končno univerzalno vlado in obnovijo preostanek prvega obveznega dne tako, da odlok. Posledično je bil počitek na sedmi dan šabat, soboto, prepovedan, sprva prepovedan pod grožnjo družbenih sankcij, nato pa z novim odlokom končno kaznovan s smrtjo.

7. sodba: pred časom zadnjih sedmih nadlog, opisanih v Razodetju 16, spomladi 2030, Kristusova veličastna vrnitev naredi konec prisotnosti človeške zemeljske civilizacije. Človeštvo je iztrebljeno. Samo satan bo ostal ujetnik na opustošeni zemlji, v "breznu" iz Razodetja 20, " *tisoč let* ".

8. sodba: Jezus Kristus ga je vzel v nebesa, njegovi izvoljenci nadaljujejo sojenje hudobnim mrtvim. To je sodba, navedena v Raz.11:18.

9. ^{sodba} : poslednja sodba; hudobni mrtvi so vstali, da bi trpeli standard » *druge smrti* « zaradi » *ognjenega jezera* «, ki prekriva zemljo in z njimi požre vsako sled del greha.

10. ^{sodba} : Oskrunjena zemlja in nebo sta prenovljena in povečana. Pozdravite izvoljene v Božjem novem, večnem kraljestvu!

Božansko od A do Ž, od alefa do tava, od alfe do omege

Sveto pismo nima nič skupnega z drugimi knjigami, ki so jih napisali ljudje, razen površinskega videza. Ker v resnici vidimo samo njegovo površino, ki jo beremo v skladu s pisnimi konvencijami, značilnimi za jezika hebrejščine in grščine, v katerih so nam bila prenesena izvorna besedila. Toda pri pisanju Svetega pisma je Mojzes uporabljal arhaično hebrejščino, katere črke abecede so bile drugačne od sedanjih črk, med izgnanstvom v Babilonu so jih zamenjali črko za črko, ne da bi povzročali težave. Toda črke so bile zlepljene skupaj brez presledkov med besedami, zaradi česar jih ni bilo enostavno brati. Toda za to pomanjkljivostjo se skriva prednost oblikovanja različnih besed glede na izbiro črke, izbrane za označevanje njenega začetka. To je mogoče in je bilo dokazano, kar dokazuje, da je Sveto pismo resnično daleč onkraj možnosti človeške domišljije in dosežkov. Le misel in spomin neomejenega Boga stvarnika sta si lahko zamislila tako delo. Ker to opazovanje več branj Svetega pisma razkriva, da je vsako besedo, ki se tam pojavi, Bog izbral in navdihnil različnim piscem svojih knjig skozi čas do zadnje, njegovega Razodetja ali Apokalipse.

Okoli leta 1890 je ruski matematik Ivan Panin dokazal obstoj numeričnih števil v različnih vidikih sestave svetopisemskih besedil. Ker imata hebrejščina in grščina skupno dejstvo, da se črke njunih abeced uporabljajo tudi kot številke in številke. Demonstracije Yvana Panina so precej povečale krivdo ljudi, ki Božjega Svetega pisma ne jemljejo resno. Kajti če ta odkritja ne vplivajo na človeka, ki bi bil sposoben ljubiti Boga, pa vseeno jemljejo kakršno koli legitimnost neverovanju v njegov obstoj. Yvan Panin je pokazal, kako je bila številka "sedem" vseprisotna v celotni zgradbi Svetega pisma, zlasti v njenem prvem verzu, v Gen.1:1. Ker sem dokazal, da je sedmi dan sobota »pečat *živega Boga* « iz Razodetja 7:2, to delo le potrjuje dokaze, ki jih je odkril ta briljantni matematik, ki je zahtevnim znanstvenikom, svojega in našega časa, ponudil neizpodbiten znanstveni dokaz.

Od Yvana Panina je sodobno računalništvo analiziralo 304.805 znakov črk, ki sestavljajo Sveto pismo edinega starodavnega zavezništva, in programska oprema ponuja nešteto različnih branj tako, da vsako črko postavi na neizmerno šahovnico, katere možnosti poravnave se začnejo z eno samo vodoravno črto 304805 črk, dokler končno ne dobimo ene navpične vrstice teh 304805 črk; in med tema dvema skrajnima poravnavama vse neštete vmesne kombinacije. Odkrivamo sporočila o zemeljskem svetu, njegovih mednarodnih dogodkih in imenih starodavnih in sodobnih ljudi, možnosti pa so ogromne, saj je edini imperativ ohraniti enak presledek (od 1 do n...) med vsako črko sestavljenih besed. Poleg vodoravnih in navpičnih poravnav obstaja množica poševnih poravnav, od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor, od desne proti levi in od leve proti desni.

Zato s podobo oceana potrjujem, da je naše poznavanje Svetega pisma na ravni njegove površine. Kar je bilo skrito, se bo izvoljenim razkrilo v večnosti, v katero bodo vstopili. In Bog bo še vedno osupnil svoje ljubljene s svojo neizmerno, neomejeno močjo.

Ti bleščeči dokazi žal ne morejo spremeniti src ljudi, da bi vzljubili Boga » *z vsem srcem, z vso dušo, z vso močjo, z vsem razumom* « (5 Mz 6,5; Mat. 22:37); po njegovi pravični želji. Zemeljska izkušnja bo to dokazala, očitki, opomini in kazni ne spremenijo človeka, zato Božji odrešilni projekt že od začetka svobodnega življenja temelji na tem verzu: »Popolna ljubezen preganja strah« (1 Jn 4,18). Izbira izvoljenih temelji na njihovem dokazovanju popolne ljubezni do Boga, njihovega nebeškega Očeta. V tej » *popolni ljubezni* « ni več potrebe po zakonu ali zapovedih in prvi, ki je to razumel, je bil stari Enoh, ki je Bogu pokazal svojo ljubezen tako, da je » *hodil z njim*« in pazil, da ne bi storil ničesar, kar bi ga razžalilo. Ker ubogati pomeni ljubiti in ljubiti pomeni ubogati z namenom, da ljubljene osebi damo zadovoljstvo in veselje. Jezus je v svoji božanski popolnosti prišel, da bi potrdil to lekcijo » *prave* « ljubezni po prvih človeških zgledih, Abrahamu, Mojzesu, Eliju, Danielu, Jobu in mnogih drugih, katerih imena pozna le Bog.

Deformacije zaradi časa

Na zemlji ni niti enega jezika, ki ne bi bil podvržen razvoju in preobrazbam, ki jih je povzročil perverzni duh človeštva. In v tej zadevi hebrejščina ni ušla tej človeški sprevrženosti, tako da hebrejsko besedilo, ki ga imamo za izvirnega, že ni nič drugega kot izvirnik Mojzesovih spisov v delno popačenem stanju. To odkritje dolgujem delu Ivana Panina in dejstvu, da je v različici hebrejskega besedila, ki ga je uporabil leta 1890, v Gen.1:1, digitaliziral besedo Bog s hebrejskim izrazom "elohim". V hebrejščini je »elohim« množina od »eloha«, kar pomeni bog v ednini. Obstaja še tretja oblika: "Él". Uporablja se za povezavo besede Bog z imeni: Daniel; Samuel; Betel; itd... Ti izrazi, ki označujejo pravega Boga, so v naših prevodih pisani z veliko začetnico, da bi označili razliko med pravim Bogom in lažnimi poganskimi bogovi ljudi.

Sveto pismo upravičeno in vztrajno poudarja dejstvo, da je Bog »eden«, zaradi česar je »eloha«, edini pravi »eloha«. Zato nam Bog s pripisom množinske

besede "elohim" v 1. Mojzesovi 1. poglavju in drugod pošilja sporočilo, s katerim upravičeno trdi, da je že Oče množice življenj, ki obstajajo pred stvarjenjem našega zemeljskega sistema. ali razsežnosti in vseh življenj, ki se bodo pojavila na zemlji. Ta že ustvarjena nebeška življenja je že razdelil greh, ki se je pojavil v njegovem prvem svobodnem bitju. S tem ko se označuje z besedo »elohim«, Bog stvarnik uveljavlja svojo oblast nad vsem, kar živi in je rojeno iz njega. V tej vlogi bo kasneje lahko v Jezusu Kristusu nosil grehe množice svojih izvoljenih in samo s svojo odkupno smrtjo rešil množice človeških življenj. Beseda »elohim« v množini torej označuje Boga v njegovi ustvarjalni moči vsega živega. Ta izraz tudi prerokuje številne vloge, ki jih bo imel v svojem projektu odrešenja, v katerem je že v glavnem in zaporedoma » Oče, Sin in Sveti Duh «, ki bo deloval po krstu, da bi očistil in posvetil življenja svojih izvoljenih. Ta množina zadeva tudi različna imena, ki jih bo Bog nosil: Mihael za svoje angele; Jezus Kristus za svoja izbrana človeška bitja, odkupljena z njegovo krvjo.

Kot primer izkrivljanja zaradi človeške sprevrženosti navajam glagol »blagosloviti«, izražen v hebrejščini s korenem »brq« in katerega izbira uporabljenih samoglasnikov bo na koncu prevedena kot »blagosloviti« ali »prekleti«. To sprevrženo izkrivljanje izkrivlja pomen sporočila o Jobu, kateremu njegova žena dejansko reče » *blagoslovi Boga in umre* «, in ne » *preklinjaj Boga in umre* «, kot predlagajo prevajalci. Še en primer zahrbtno perverzne spremembe, v francoskem jeziku izraz »zagotovo«, ki prvotno pomeni gotovo in absolutno, je v človeški misli prevzel pomen »morda«, popolnoma nasprotno. In ta zadnji primer si zasluži navedbo, ker bo pridobil na pomenu in imel resne posledice. V slovarju »petit Larousse« sem opazil spremembo glede definicije besede »nedelja«. V različici iz leta 1980 je bil uveden kot prvi dan v tednu, v različici naslednjega leta pa je postal sedmi dan. Otroci Boga resnice morajo biti torej previdni glede evolucijskih konvencij, ki so jih vzpostavili ljudje, saj se z njegove strani, za razliko od njih, veliki stvarnik Bog ne spreminja in njegove vrednote se ne spreminjajo, tako kot red stvari in čas, ki ga je vzpostavil od svojega nastanka sveta.

Perverzna dela človeštva so zaznamovala celo hebrejsko besedilo Svetega pisma, kjer so samoglasniki neupravičeno dodeljeni brez posledic za odrešitev, a da bi zaščitil njegovo uradno različico, je Bog z numerično metodo pripravil sredstvo za identifikacijo pravega besedila od lažnega. . To nam bo omogočilo, da preverimo in zabeležimo obstoj številnih numeričnih števil, ki edinstveno označujejo verodostojno svetopisemsko različico, tako v hebrejščini kot v grščini, katerih znaki niso bili spremenjeni od 2. stoletja pred našim ^{štetjem} .

Duh obnavlja resnico o opravičenju po veri (po svoji veri)

Pravkar sem omenil izkrivljanja svetopisemskega besedila; stvari zaradi številnih prevajalcev izvirmih spisov. Da bi razsvetlil svoje ljudstvo zadnjega časa, Duh resnice obnavlja njihovo resnico in usmerja um svojih izvoljenih k besedilom, kjer še vedno obstajajo pomembna popačenja. To je tisto, kar je bilo pravkar doseženo na to soboto 4. septembra 2021, do te mere, da sem jo poimenoval »kristalna sobota«. Izbiro teme za preučevanje sem prepustil sestri iz

Ruande, s katero si na spletu delimo napredek naših sobot. Predlagala je »opravičenje po veri«. Študija nam je prinesla nekaj resnično pomembnih odkritij, zaradi katerih je naše razumevanje te teme zelo jasno.

V Svetem pismu v 1. Pet. 1:7 Duh simbolizira vero s prečiščenim zlatom: » *da preizkus vaše vere, ki je dragocenejša od zlata, ki propade, čeprav preizkušen v ognju, povzroči hvalo, slavo in čast, ko Jezus Kristus se prikaže.* " Že iz te primerjave razumemo, da je vera, prava vera, izjemno redka stvar, povsod najdemo kamenčke in kamenje, kar pa ne velja za zlato.

Nato smo iz verza v verz najprej ohranili, da: » *Brez vere ni mogoče ugoditi Bogu*«, po Heb.11:6: » *In brez vere mu je nemogoče ugoditi; kajti kdor pride k Bogu, mora verovati, da Bog obstaja in da on nagrajuje tiste, ki ga iščejo.* » Z vero sta povezana dva nauka: vera v njen obstoj, pa tudi gotovost, da blagoslavlja » *tiste, ki jo iščejo*«, iskreno pomembna podrobnost, pri kateri je ni mogoče prevarati. In ker je cilj vere ugajati Njemu, se bo izbranec odzval na Božjo ljubezen tako, da bo izpolnjeval vse njegove odredbe in zapovedi, ki jih predstavlja v samem imenu svoje ljubezni do svojih stvaritev. Sad te vezi ljubezni, ki kot magnet združuje tiste, ki se ljubijo in ljubijo Boga v Kristusu, nam je predstavljen v znamenitem nauku, navedenem v 1. Kor.13, ki opisuje pravo ljubezen, ki je vseč Bogu. Po tem branju sem pomislil na nič manj znano sporočilo iz HabaKuk 2:4: "... *pravični bo živel po svoji veri* ". Toda v tem verzu nam prevod, ki ga je predlagal Louis Segond, pove: » *Glej, njegova duša je napihnjena, ni pokončna v njem; a pravični bo živel po svoji veri.* » Dolgo časa mi je ta verz predstavljal problem, ki ga nisem poskušal razrešiti. Kako lahko Bog človeka, » *napihnjena*« od ponosa, *oceni za* » *pravičnega*«? Tisti, ki se po besedah Prigovora 3:34, Jakoba 4:6 in 1. Petrovega lista 5:5 » *prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost*«? Rešitev se je pojavila tako, da smo v hebrejskem besedilu našli besedo " *neveren* " namesto besede " *nabrekel* ", ki je navedena v Segondu, in s presenečenjem smo v "katoliški" Vigourouxovi različici našli dober in tako logičen prevod, ki naredi popolnoma jasen sporočilo Duha. Kajti Duh pravzaprav navdihuje Habakuku sporočilo v slogu, ki je bil navdihnjen že pri kralju Salomonu v obliki njegovih pregovorov, v katerih postavlja v opozicijo parametre absolutnih nasprotij; tukaj pri Habakuku, » *nevera*« in » *vera*«. In glede na Vigourouxa in latinsko Vulgatno osnovo njegovega prevoda se verz glasi: » *Glej, kdor je neveren, nima (prave) duše v sebi; a pravični bo živel po svoji veri* . » Louis Segond s pripisovanjem obeh delov verza istemu subjektu izkrivlja sporočilo Duha in njegovim bralcem je onemogočeno razumevanje resničnega sporočila, ki ga je dal Bog. Ko je stvar popravljena, bomo zdaj odkrili, kako Habakuk natančno opisuje »adventistične« sodne procese v letih 1843-1844, 1994 in končni datum, ki se nanaša na pravo končno Kristusovo vrnitev, pomlad 2030. Dejansko ta nedavna nova luč ki določa Kristusovo vrnitev za leto 2030, nam omogoča, da bolje razumemo in potrdimo zaporedne adventistične izkušnje, ki so že potrjene v Razodetju 10:6-7 z izrazom: "ne bo več zamude ... ampak Božja skrivnost bo doseženo ." Za to predstavitev vzamem besedilo Habakuka 2 od začetka, vmešam pojasnjevalne komentarje.

Različica L.Segond, ki sem jo spremenil jaz

1. verz: » *Na svojem mestu bom in na stolpu bom stal; Gledal bom, kaj mi bo rekel YaHWéH in kaj bom odgovoril v svojem argumentu.* »

Bodite pozorni na držo »čakanja« preroka, ki bo zaznamovala adventistično sojenje, Duh nam govori v sporočilu Dan 12:12: » *Blagor tistemu, ki čaka do 1335 dni* «. Da bi jasno razumeli, nam je pomen tega » *argumenta* « podan v prejšnjem poglavju, kjer je problem, ki ga izpostavi Habakuk, podaljšanje blaginje hudobnih na zemlji: » *Ali bo zaradi tega izpraznil svojo mrežo in zakolali vedno narode, brez varčevanja?* » (Hab 1:17). V tem razmišljanju in tem spraševanju Habakuk prikazuje vedenje vseh ljudi, ki enako opažajo do konca sveta. Prav tako bo Bog predstavil svoj odgovor tako, da bo preroško predlagal temo vrnitve Jezusa Kristusa, ki bo dokončno končal prevlado hudobnih, prezirljivih, neverujočih, nezvestih in uporniških.

Vrstica 2: » *Jahve mi je govoril in rekel: Zapiši prerokbo: vgraviraj jo na tablice, da se bo lahko bralo.* »

Med letoma 1831 in 1844 je William Miller predstavil preglednice, ki povzemajo njegove napovedi, ki so prerokovale vrnitev Jezusa Kristusa najprej spomladi 1843, nato jeseni 1844. Med letoma 1982 in 1994 sem predlagal in še vedno predlagam adventistom in drugim ljudem, na štirih tabelah, povzetek novih preroških luči, ki jih je navdihnil Gospod resnice za naš » *končni čas* «. Če so bile resnične posledice, povezane s to preizkušnjo leta 1994, doumele šele po označenem času, kot se je zgodilo leta 1844, sta datum in njegov izračun še danes potrjena s strani Duha živega Boga.

Verz 3: » *Kajti to je prerokba, katere čas je že določen,* «

Ta čas, ki ga je določil Bog, je bil razkrit od leta 2018. Glede na datum vrnitve Jezusa Kristusa je ta določen čas pomlad 2030.

» *Proti svojemu koncu hodi in ne bo lagala;* »

Vrnitev zmagovitega Kristusa se bo izpolnila ob svojem času in prerokba, ki ga napoveduje, » *ne bo lagala* «. Jezus Kristus se bo zagotovo vrnil spomladi 2030.

» *Če odlaša, počakaj, kajti zgodilo se bo, zagotovo se bo.* »

Če je datum določil Bog, se bo zanj resnična Kristusova vrnitev zgodila ob tem določenem času, ki ga je do leta 2018 poznal samo on. Predlagana zamuda, "če zamuja", lahko torej *zadeva* samo ljudi, ker si Bog pridržuje pravica do uporabe lažnih napovedi vrnitve Jezusa Kristusa, ki mu bodo omogočile, da v letih 1843, 1844, 1994 in vse do našega zadnjega časa preizkusi vero kristjanov, ki trdijo, da so njegovo odrešenje, kar mu omogoča, da izbere svoje izvoljene. Te lažne pričakovane napovedi o vrnitvi Jezusa Kristusa uporablja Bog, da do konca sveta loči " pšenico od plev, ovce od kozlov ", verne od nevernih, " verne od nevernih " », izbranec padlih.

Verz potrjuje parameter adventističnega » *čakanja* «, ki ostaja opisni element zadnjih svetnikov, ločenih in zapečatenih s prakso prave sobote sedmega dne od jeseni 1844, od konca druge adventistične preizkušnje. V tem verzu Duh poudarja pojem **gotovosti**, ki označuje to vrnitev Kristusa zmagovalca, osvoboditelja in maščevalca.

Vigouroux različica

Verz 4: » *Glej, kdor je nevernik, nima prave duše v sebi; a pravični bo živel po svoji veri.* »

To sporočilo razkriva sodbo, ki jo Bog izvaja nad ljudmi, ki so bili podvrženi štirim adventističnim preizkušnjam, povezanim z datumi 1843, 1844, 1994 in 2030. Božja sodba je v vsakem od obdobj ostra. Preko preroškega oznanila Bog razkrinka » *hinavce* « kristjanov, ki razkrijejo svojo » *neverno* « naravo, tako da zaničuje preroške oznanila svojih izbranih glasnikov ali prerokov. V popolnem nasprotju pa izvoljeni dajejo slavo Bogu s tem, da sprejemajo njegova preroška sporočila in ubogajo nove smernice, ki jih razkrivajo. Ta poslušnost, ki jo je Bog ocenil kot » *prijetno* «, je hkrati ocenjena kot vredna ohranjanja pravičnosti, pripisane imenu Jezusa Kristusa.

Samo ta poslušna vera »iz ljubezni« do Boga je ocenjena kot vredna vstopa v prihodnjo večnost. Samo tisti, ki ga Kristusova kri očisti njegovih grehov, je rešen » *po njegovi veri* «. ". Ker je odgovor vere oseben, zato Jezus svoja sporočila naslavlja posamično na svoje izbrance, primer: Matej 24:13: » *Kdor pa vztraja do konca, bo shranjeno.* " Vera lahko postane kolektivna, če izpolnjuje en sam standard. Toda pozor! Človeške trditve so zavajajoče, saj se sam Jezus odloči, kdo bo rešen ali izgubljen v skladu s svojo presojo vere, ki so jo izkazali kandidati, ki želijo vstopiti v nebesa.

Če povzamemo, v teh Habakukovih vrsticah Duh razkriva in potrjuje tesno in **neločljivo vez** » *vere* « in » *del* «, ki jih ustvarja; nekaj, kar je izpostavil že apostol Jakob (Jak.2:17: " *Tako je z vero: če nima del, je mrtva v sebi.* "); kar implicira dejstvo, da je bila tema vere od začetka evangelizacije napačno razumljena in razlagana. Nekateri, tako kot danes, so mu pripisovali samo vidik verovanja, pri čemer so ignorirali pričevanje del, ki mu dajejo vrednost in življenje. Obnašanje ljudi, ki jim Bog oznanja svoje napovedi vrnitve Jezusa Kristusa, razkriva pravo naravo njihove vere. In v času, ko Bog izliva svojo veliko luč na svoje zadnje služabnike, ni več opravičila za vsakogar, ki ne razume novih zahtev, ki jih je Bog postavil od leta 1843. Rešitev po milosti se nadaljuje, toda od tega datuma je le koristi izvoljenim, ki jih je izbral Jezus Kristus, s pričevanjem resničnih dokazov ljubezni, ki mu jo izkazujejo. Sprva je bila sobota znak tega božjega blagoslova, od leta 1844 pa ni bila nikoli dovolj sama po sebi, saj je ljubezen do njegove preroške resnice, razodete med letom 1843 in do leta 2030, vedno zahteval tudi Bog. Pravzaprav so nove luči, prejete od leta 2018, tesno povezane s sedmim dnevom sobote, ki je postal preroška podoba sedmega tisočletja, ki se bo začelo z vrnitvijo Jezusa Kristusa spomladi 2030. Od leta 2018 »utemeljitev s vera« se uresniči in koristi poklicanim, ki postanejo izvoljeni, tako da razodevajo svojo ljubezen do Boga in vseh njegovih starih in novih luči, razodetih v imenu Jezusa Kristusa, kot uči Matej 13:52: »In rekel jim je: *Zato je vsak pisar, ki se uči o nebeškem kraljestvu, podoben hišnemu gospodarju, ki prinaša iz svojega zaklada nove in stare stvari.* ". Kdor ljubi Boga, lahko le rad odkriva njegove projekte in njegove skrivnosti, ki so jih ljudje dolgo skrivali in prezrli.

Habakuk in prvi prihod Mesije

Ta prerokba se je izpolnila tudi za judovski narod Izrael, ki mu je napovedala prvi prihod Mesije. Čas tega prihoda je bil določen in napovedan v Dan.9:25. In ključ do njegovega izračuna so našli v Ezrovi knjigi, v 7. poglavju. Izkazalo se je, da so Judje Danielovo knjigo uvrstili med zgodovinske knjige in je bila pred Ezrovo knjigo. Toda na ta način je bila njegova preroška vloga zmanjšana in bralcu manj vidna. Jezus je bil prvi prerok, ki je svoje apostole in učence opozoril na Danielove prerokbe.

Napovedana zamuda, » *če zamuja, počakaj* «, je imela tudi svojo izpolnitev, saj so Judje čakali na mesijo, ki je bil maščevalec in osvoboditelj Rimljanov, opirajoč se na Izaija 61, kjer Duh govori o Kristusu v 1. vrstici : “ *Duh Gospodov, YaHWéH, je nad menoj, Kajti YaHWéH me je pomazilil, da prinašam dobro novico ubogim; Poslal me je, da ozdravim potrtega srca, da oznanim ujetnikom svobodo in ujetnikom osvoboditev; "* V 2. vrstici Duh navaja: » *Razglasiti leto milosti od YaHWéH in dan maščevanja našega Boga ; Tolažiti vse prizadete; "* Judje niso vedeli, da je moralo med " *letom milosti* " in " *dnevom maščevanja* " preteči še 2000 let, da bi ljudi pripeljali do vrnitve Kristusa zmagovalca, osvoboditelja in maščevalca, po Izaiju 61:2. Ta nauk je jasno razviden iz pričevanja, navedenega v Lukeževem evangeliju 4:16-21: » *Odšel je v Nazaret, kjer je bil vzgojen, in je po svoji navadi stopil v sinagogo na sobotni dan. Vstal je, da bi bral, in prejel je knjigo preroka Izaija. Ko ga je razgrnil, je našel mesto, kjer je pisalo: Duh Gospodov je nad menoj, ker me je pomazilil, da oznanjam dobro novico ubogim; Poslal me je, da ozdravim potrtega srca, da oznanim osvoboditev ujetnikom in povrnitev vida slepim, da osvobodim zatirane, da oznanim leto Gospodove milosti. Nato je zvil knjigo, jo dal hlapcu in sedel. » S tem, ko je tukaj ustavil svoje branje, je potrdil, da je njegov prvi prihod zadeval samo to » **leto milosti** «, ki ga je napovedal prerok Izaija. 21. verz se nadaljuje in pravi: » *Vsi, ki so bili v sinagogi, so se ozrli vanj. Nato jim je začel govoriti: Danes se je izpolnilo pismo, ki ste ga pravkar slišali. » Prezrt in neprebran » dan maščevanja « je Bog določil za pomlad 2030, za svoj drugi prihod, tokrat v vsej svoji božanski moči.* Toda pred to vrnitvijo je morala biti Habakukova prerokba izpolnjena z " *zakasnitvijo* ", skozi "adventistične" procese, v letih 1843-1844 in 1994, kot smo pravkar videli.*

Končno posvetilo

Sooči se z resnico

Spomladi 2021, na začetku božjega leta, je bogato, a lažno krščansko zahodno človeštvo pravkar pokazalo svojo željo po ohranitvi življenj starejših, četudi za ceno nacionalnega gospodarskega propada. Zato ga bo Bog izročil tretji svetovni vojni, ki bo vzela množico življenj ljudi vseh starosti, vedoč, da za to drugo božjo kazen ni zdravila ali cepiva. Pred nami bo čez 8 let 6000. leto zemeljskega stvarjenja, katerega konec bo zaznamovala vrnitev Jezusa Kristusa. Zmagoslaven in zmagoslaven bo svoje odrešene, svoje žive izbrance in tiste, ki jih bo obudil, popeljal v svoje nebeško kraljestvo in uničil bo vse človeško življenje na zemlji, na katerem bo pustil samega, izoliranega v temi, upornega angela od začetka, Satan, hudič.

Za sprejetje tega programa je bistvenega pomena vera v načelo 6000 let. Natančni izračuni iz števil, navedenih v Svetem pismu, so bili onemogočeni zaradi »nejasnosti« v zvezi z datumom Abrahamovega rojstva (en sam datum za tri Terahove sinove: 1. Mojz. 11:26). Toda zaporedje nasledstev človeških generacij od Adama do Kristusove vrnitve potrjuje približevanje te številke 6000. Če verjamemo v to okroglo, natančno število, to izbiro pripisujemo »inteligentnemu« bitju, tj. Bog stvarnik, vir vse inteligence in življenja. V skladu z načelom »sobote«, navedenim v njegovi četrti zapovedi, je Bog človeku dal »šest dni« in šest tisoč let, da opravi vse svoje delo, vendar sta sedmi dan in sedmo tisočletje »posvečena« časa počitka. ločeno) za Boga in njegove izvoljene.

pametnim ali modrim « vedenjem njegovih izvoljenih, ki imajo koristi od vsega, kar Bog reče, prerokuje ali misli (glej Daniel 12:3: » *In modri bodo zasijali kot sijaj prostranstva in tisti, ki so učili pravičnosti množico, kakor zvezde, na veke vekov.* « S tem upravičujejo Božjo izbiro, da jim omogoči, da imajo koristi od njegove odrešilne pravičnosti, ki se kaže v Jezusu Kristusu.

Za zaključek tega dela, tik pred prihajajočo dramo, bi rad posvetil vsem pravim Božjim otrokom, ki ga bodo brali in ga sprejeli z vero in veseljem, ta verz iz Janeza 16:33, ki sta dva različna vira posvetila ob mojem krstu 14. junija 1980; ena na mojem krstnem listu iz zavoda, druga na predgovoru knjige »Jezus Kristus«, ki mi jo je ob tej priložnosti ponudil moj takratni služabnik, skoraj do starosti, ko je Jezus daroval svoje življenje v žrtev: » *To sem vam povedal, da bi imeli mir v meni. Imeli boste stisko na svetu; ampak bodi pogum, jaz sem premagal svet.*

Samuel, blaženi služabnik Jezusa Kristusa, »Resnično«!

Zadnji klic

Ko pišem to sporočilo, ob koncu leta 2021 svet še vedno uživa opazen in cenjen univerzalni verski mir. Vendar pa na podlagi mojega poznavanja razvozlanih preroških razodetij, ki jih je pripravil Bog, brez najmanjšega dvoma trdim, da se strašna svetovna vojna pripravlja in je na dobri poti, da se bo končala v naslednjih 3 do 5 letih. S predstavitvijo pod simboličnim imenom " *šesta trobenta* " v Razodetju 9 nas Duh spominja, da je že prišlo pet strašnih kazni, ki so kaznovale opustitev zvestobe njegovi sveti soboti in njenim drugim odlokom, ki so bili nespoštovani od 7. marca 321. Te kazni nesmrtnega Boga so zajele 1600 let človeške zgodovine, organizirane po božanskem verskem programu. Njegova šesta kazen prihaja, da še zadnjič opozori krščanstvo, ki je krivo nezvestobe do njega. Brez Boga in njegovega odrešilnega projekta človeško življenje nima smisla. To je razlog, zakaj bodo » *trobente* « postopne narave, razkrite po analogiji v 26. Mojzesovi knjigi, morilska intenzivnost » *šeste* « dosegla višine grozot, ki se jih je človeštvo že dolgo balo in grozilo. » *Šesta trobenta* « se nanaša na končno svetovno vojno, ki bo izbrisala množice človeških bitij, » *tretjino ljudi* « po Raz.9:15. In ta delež je mogoče dobesedno doseči v vojni, kjer se bo soočilo 200.000.000 oboroženih, izurjenih in opremljenih profesionalnih borcev, glede na natančnost, podano v Raz.9:16: »Število konjenikov v vojski je bilo dve miriadi miriad : *Slišal sem njihovo število* »; tj. 2 x 10000 x 10000. Pred tem zadnjim spopadom, v 20. ^{stoletju}, sta bili obe svetovni vojni 1914-1918 in 1939-1945 znanilci velike kazni, ki prihaja, da se konča čas svobodnih in neodvisnih narodov. Bog ni zagotovil zavetnih mest za svoje izbrance, vendar nam je zapustil dovolj jasne namige, da lahko pobegnemo z območij, ki so prednostno cilj njegove Božje jeze. Usmerjal bo udarce, ki jih morajo zadati človeška bitja, poklicana za to nalogo. Toda nobeden od njih ne bo eden od njegovih izbrancev. Neverujoči uporniki ali neverniki, razkropljeni po vsej zemlji, bodo orodje in žrtve njegove božanske jeze. Druga svetovna vojna je potekala med zahodnimi ljudstvi, katerih religije so bile krščanske in tekmovalne. Toda v prihajajočem tretjem bo motiv za spopade v bistvu religiozen, med seboj se bodo soočile konkurenčne religije, ki med seboj nikoli niso bile doktrinarno združljive. Samo mir in trgovina sta omogočila, da se je ta iluzija razvila. Toda v času, ki ga je izbral Bog, bo po Razodetju 7:2-3 demonska univerzalnost, ki jo imajo Božji angeli, sproščena, da bi " *škodovala zemlji in morju* " ali, simboli, ki so dekodirani, " *škodo* « »protestanti in katoličani«, ki so nezvesti Jezusu Kristusu. Zelo logično je, da je nezvesta krščanska vera glavna tarča jeze pravičnega sodnika Jezusa Kristusa; tako kot v stari zavezi je bil Izrael kaznovan zaradi svoje nenehne nezvestobe do svojega nacionalnega uničenja leta 70. Vzporedno s to " *šesto trobento* " potrjuje prerokba Dan.11:40 do 45, ki spominja na " *treh kraljev* " », implikacijo treh religij monoteizma: evropskega katolicizma, arabskega in severnoafriškega islama ter ruskega pravoslavja. Konflikt se je končal z obratom situacije zaradi posredovanja ameriškega protestantizma, ki ni bil imenovan za

kralja, ampak je bil predlagan kot tradicionalni potencialni sovražnik Rusije. Odprava konkurenčnih sil odpira dostop do njegove zadnje dominacije pod naslovom " *the* ". *zver, ki prihaja iz zemlje* ,« opisano v Raz.13:11. Naj pojasnimo, da je v tem končnem kontekstu ameriška protestantska vera zaradi zaporednih hispanskih priseljevanj postala manjšina, rimskokatoliška pa večina. Leta 2022 je njen predsednik irskega porekla sam katoličan, tako kot umorjeni predsednik John Kennedy.

V Razodetju 18:4, v Vsemogočnem Bogu, Jezus Kristus vsem, ki verujejo in upajo vanj, Njegovim izbrancem, zapoveduje, naj » *pridejo iz Babilona velikega* «. Identificiran z dokazi v tem delu papeški rimskokatoliški cerkvi, je » *Babilon* « sojen in obsojen zaradi » *njenih grehov* «. Z zgodovinskim dedovanjem » *njegovih grehov* « se krivda katolicizma razširi na protestante in pravoslavce, ki s svojo versko prakso opravičujejo nedeljski počitek, podedovan iz Rima. Izhod iz Babilona pomeni opustitev » *svojih grehov* «, od katerih je najpomembnejši, ker ga Bog postavi za razpoznavno » *oznako* «: tedenski dan počitka, prvi dan tedna božjega reda, rimska nedelja.

V tem sporočilu glede na nujnost časa rotim Božje sinove in hčere, naj zapustijo severno območje Francije s središčem v njenem glavnem mestu, Parizu. Ker ga bo kmalu zadela božja jeza, ki bo trpel » *ogenj z neba* «, tokrat jedrski, kot je mesto » *Sodoma* «, s katerim ga primerja v svojem Razodetju v Razodetju 11,8. Označuje ga tudi z imenom » *Egipt* «, simbolično podobo » *greha* «, zaradi uporniške drže njegove brezverske zavezanosti, ki nasprotuje Bogu, kot faraon v zgodovinskem poročilu o izhodu Hebrejcev. V vojnih razmerah, s prerezanimi in prepovedanimi cestami, bo nemogoče zapustiti ciljno območje in ubežati smrtonosni tragediji.

Samuel, služabnik živega Boga, Jezusa Kristusa

Tisti, ki želijo najprej odkriti, kaj je predstavljeno na koncu tega dela, bodo težko razumeli, zakaj sem tako prepričan o nepreklicni naravi skorajšnjega uničenja Francije in Evrope. Toda tisti, ki so jo prebrali od njenega začetka do konca, bodo med branjem zbrali dokaze, ki se nenehno kopičijo, do te mere, da bodo na koncu delili neomajno prepričanje, da je »Božji Duh je zgradil vame in vse, ki mu pripadajo; v resnici. NJEMU pripada VSA SLAVA.

Slaba presenečenja bodo prišla le od tistih, ki trmasto nočejo priznati njegove neprimerljive moči, najštevilčnejše, in njegove sposobnosti, da vse vodi po svojem načrtu do njegove popolne uresničitve.

To delo tukaj zaključujem, vendar je navdih, ki mi ga Jezus še naprej daje, zabeležen in za vedno zapisan v obliki sporočil, predstavljenih v delu " **Nebeška mana zadnjih adventističnih sprehajalcev** ".